ஸ்ரீகாச்யபசில்பசாஸ்த்ரம்

(உத்தரபாக:)

ஸ்ரீகாசியப சில்ப சாஸ்திரம்

இரண்டாம் பாகம்

ஸ்ரீயோக தக்ஷிணாமூர்த்தி, திருவேங்கைவாசல்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 89

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ||

(𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌃)

ஸ்ரீகாசியப சில்ப சாஸ்திரம்

இரண்டாம் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2005 விலை ரூ.200.00

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**Sri Kasiyapa Silpasastram II Part**
Editor	:	**K.S.Subramania Sasthrigal**
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	89
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	II Edition
Date of Publication	:	September, 2005
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	:	508
Price	:	**Rs. 200/-**
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

வாஸ்து எனும் நமது பாரம்பரிய கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலை குறித்த மிகத்தொன்மையான நூல்கள் வரிசையில் தலையாய இடம்பெறுபவை மயநூல், ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாத்திரம் போன்றவையாகும். ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாத்திரம் எனும் இந்நூல் கிராம அமைப்பு, நகர அமைப்பு, கோட்டைகள் அமைப்பு, இல்லங்கள் அமைப்பு, அரண்மனை அமைப்பு போன்றவை பற்றியும், கட்டட அமைப்புகள் பற்றியும், சிற்பங்கள் பற்றியும், அவைகள் அமைக்கப்படுவதற்குரிய அளவீடும், இலக்கணம் ஆகியவற்றைத் தெளிவுற உரைப்பதாகும். சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளையும், புனே ஆனந்தாஸ்ரம அச்சுக்கூடத்து நூல் ஒன்றினையும் ஒப்பிட்டு திரு. சுப்ரமணிய சாஸ்திரி என்ற சரசுவதி மகால் நூலக மேனாள் பண்டிதர் கிரந்த மூலபாடத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்போடு 1969ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக இந்நூலைப் பதிப்பித்துத் தந்தார்.

பொதுமக்களாலும், கட்டடக்கலை விற்பன்னர்களாலும், சிற்பிகளாலும் பெரிதும் விரும்பப்பெற்ற இந்நூல் கட்டடக்கலைத் துறைக்கும், சிற்பத்துறைக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றது. இந்நூலின் முக்கியத்துவம் கருதி மீண்டும் இரண்டாவது பதிப்பாகத் தற்பொழுது மலருகின்றது. இந்நூலில் 46 முதல் 92 படலங்கள் உள்ளன. திரு. சுப்ரமணிய சாஸ்திரியார் அவர்களின் பணி என்றென்றும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவரச் செயலாற்றிய சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. இரா. சுப்பிரமணியன், வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர். குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும், இந்நூலைச் செம்மையுற அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் ஸானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூலினை அச்சிட நிதி உதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மா. வீர சண்முக மணி, இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
02-09-2005

PREFACE

This is one of the fourteen works on sculpture selected for publication by the Government of Madras in G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957. The initiative for this scheme was taken by Sri T. K. Palaniappan, M. A., I. A. S., then Director of Industries, Government of Madras. He made a list of manuscripts in the Silpa section of Saraswathi Mahal Library fit for publication with the help of the staff of Saraswathi Mahal. The list was finalised with the help of Sthapathis and works selected were mainly for the use of teachers and pupils in the School of Sculpture at Mahābalipuram, Swamimalai and other training centres.

In the first instance six out of fourteen works mentioned in the Government order were taken up for being edited and translated into Tamil. Brāhmīya-chitra Karma Sāstram and Sārasvatīya Chitrakarma Sāstram have already been published under this scheme. The present work KĀS'YAPAS'ILPA S'ĀSTRAM is the third in the series to be published. Sakalādhikāra, S'ilparatnam and Mānasāra will be published very shortly.

The present work KĀS'YAPAS'ILPA S'ĀSTRAM appeared in Ānandās'hrama series of Poona, edited by the able scholar Sri Vināyak Ganes'h Āpte in the year 1926. It contains only eightyeight Paṭalas while the text preserved in the Saraswathī Mahāl contains ninetytwo Paṭalas. Having been handed down from father to son over many years and preserved in the families of Sthapathis, who naturally paid more attention to the practice of the art than the language of the text, most of the verses in S'ilpa

works are full of lacunae and faulty expressions. They are workers' manuals with formulae in colloquial words. Up to 45th Paṭala, the text of the work relates to Architecture. From 46th Paṭala onward the subject dealt with is Sculpture and this whole portion dealing with sculpture we have rendered into Tamil. S'ilpasāstra covers Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The work presented in these pages is devoted to Sculpture.

The first Paṭala in our publication describes the attendant deities of S'iva. Next comes the description of Phallus which is ordinarily understood to be the emblem of S'iva. Next are standard measurements of images from Das'atāla to Saptatāla. Eighteen postures of S'iva images such as Sukhāsina etc., are described in detail in subsequent Paṭalas. The last portion of the text deals with wood and clay to be used for making images and flagstaff, including methods of preparation of different colours, plasters and cement with charateristic features of devotees and Chandesa.

The work is edited with considerable ability by S'ri K. S. Subramaniya S'astri, Pandit of this Library. He has taken great pains to restore the text and translate it into Tamil. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their liberal grants which helped us to publish this and other valuable manuscripts of this Library.

Tanjore,
24—12—60.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம: ||

|| உபோத்காத: ||

ஶ்ரூயதாம் பண்டிதவரா:! ஶிஷ்டவராஶ்ச !!

விதிதமேவேதம் ஸர்வேஷாமபி விபஶ்சிதாம் பவதாம் யத் பகவத்ப்ரதிபாதித பரதேவதா க்ருபாஸாதித நிரவதிக நிர்மலஜ்ஞாந ஸம்பந்நா: விபுலவிஜ்ஞாந ஸம்யதா: மஹாத்மாநோ மஹர்ஷயோ லோகாநுக்ரஹபராயணா:, ஶிஷ்டக்ரந்தாந் ரசயாமாஸுரிதி |

யதா வஸிஷ்டஶிஷ்யபாராஶர்யநிர்திஷ்டமேவ ஜகத்விஷ்ணுமயமிதி நீலவிவிசித்ரதர விவிதநாமரூபாநந்தப்ரகாராத்மகத்வ ப்ரஸாத தேவாத்யாத்ம்யப்ரபோதிதம், நிர்மலஜ்ஞாநாநந்தாத்மக ஸங்க்ஷேபம் ச ப்ரதிவதந்தி |

தாத்ருஶேஷு விஶிஷ்டஶிஷ்டநிர்திஷ்டேஷு க்ரந்தேஷு ப்ராயஶ: ப்ரதிபாதிதம் நாமரூபாத்மகஸமஸ்தவஸ்துலக்ஷணம், பரமாத்மந: விவிததேவதா ஸ்வரூபலக்ஷணம் ஶ்ருதிப்ரதிபாதிதம் ஶிவம் ஶாந்தாதிவிஶிஷ்டம் ச போதயந்தி |

ஸம்யமிதைதஸ்மாத் காஶ்யபாதிபி: ஶிஷ்டவரை: நிர்திஷ்டா: ப்ரத்யக்ஷதேவதாஸ்வரூப ப்ரபாவாதி விஶேஷா: தேவதாஸ்வரூபவிஶேஷா வா ஸ்வஸ்வஸ்வரூப விபவ விஹாரேஷு ஸ்வஸ்வாபிமதா இவ, ததாபி நிர்மலக த்ருஷ்டிஸ்தாவஸா ப்ரத்யக்ஷ இதி; தததிதிஶம் ப்ரத்யக்ஷகாணாம் |

இதம் ஸர்வமேதாநாமத்ருஷ்டாநாம் க்ரந்தாநாம் ஸம்ப்ரதாநாம் ச, காலதோஷேண பரம்பராயாததா இவ நஷ்டப்ராயாணாம்; கதாசித் த்ருஷ்டா ஸம்ப்ரதாயேந, கதஞ்சித் லப்தாநாம் ஜீர்ணகோஶாநாம் ச க்ரந்தஸம்ரக்ஷண காரணை:; க்ருதம் ஸங்க்ரஹமேவ வயமிதி; நாதிவாதோ ஹ்யத்ர ஸந்தேஹ இதி |

ரத்நப்ராயேஷ்வேஷு ஶிஷ்டக்ரந்தேஷ்வந்யதமோயம் காஶ்யப

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலாக நின்று உலகைப்படைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் யாவரும் மகிழ்வுடன் வாழக்கருதி, மனமுவந்து, நகரம் கிராமம், நதி, கோபுரம் தேவாலயம் மண்டபங்கள் தேவதா மூர்த்தி விசேஷங்கள், முதலிய ஸகல வஸ்துக்களையும் கற்பிக்கும் முறைகளுக்கு இன்றியமையாத சிற்பநூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து, திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிறந்த சிற்பிகள், வெகு காலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய, தேவாலயம் கோபுரம் நகரம் தேவதா மூர்த்திகள் முதலியன, தனதெழில் பெருக்கின் பெருமையினால், இன்றும் காண் போர் மனதைக் கவருகின்றன.

அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள்; பயிலும் முறை குன்றி வந்தமையால், தக்கமுறையில் கார்ப்போரற்று உருக்குலைந்து சீரழிந்து, உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றிய நூல்வடிவத்தில் காணப்படு கின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க இந்நூலின் பெயரே, பிரம்ஹதேவரின் புதல்வரான மரீசி மாமுனிவரின் புதல்வ ரான காசியப மாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதென்பதை விளக்குகின்றது.

இந்நூலானது தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தில் கை எழுத்துப் பிரதியாகத் திகழ்கின்றது. புனா ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுமிருக் கின்றது.

இவ்விரண்டு நூல்களிலும், ஆங்காங்கு சிற்சில பகுதிகள் காணப்படவில்லை. ஆயினும், பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையுடையவைகளாகவும், சிற்சில

விடங்களில் விட்டுப்போன விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒன்றுக்கொன்று உதவுவனவாகவும் இருக்கின்றன.

ஆயினும்; ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலில், இதன் இறுதியிலுள்ள 2 படலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும், பலவிடங்களில் பகுதிகளற்றும், பொருள் விளங்காச்சொற்கள் நிறைந்தும் சீர்குலைந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன.

இந்நூலைச் சீர்திருத்தம் செய்து தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பதிப்பிக்கும்படி, தஞ்சை ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தின் நிர்வாகக்குழுவினர், எனக்கிட்ட கட்டளையை ஏற்று, நான் ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹாலிலிருக்கின்ற கை எழுத்துப்பிரதி, ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகம் இவ்விரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு, பல சில்ப நூல்களையும், ஆகமப் பகுதிகளையும், பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால், இந்நூல்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தம் செய்து திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக்காட்டியும், தமிழில் மொழி பெயர்த்தும், பேருவகையுடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றேன்.

சிவலிங்க லக்ஷணங்களும், ஸுகாஸநாதி சிவ மூர்த்தி லக்ஷணங்களும், சிவாலய பரிவார தேவதா மூர்த்தி லக்ஷணங்களும் நிறைந்ததும், காசியப சில்பத்தின், 46வது படலம் முதல் 92வது படலம் ஈருன பிற்பகுதியுமான, இந்நூலானது, பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குறியதாகத் திகழவேண்டுமென்று, எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகின்றேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
க்ஷே-சம்-சுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் பண்டிட்,

ஶ்ரீகணேஶாய நம:

॥ காஶ்யபஶில்பே உத்தரபாகவிஷயானுக்ரமணிகா ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 ||

கணபதி துணை

காசியப சில்பம் உத்தரபாகம்

விஷயாநுக்ரமணிகை

காச்யபசில்பம் உத்தரபாகம் விஷயாநுக்ரமணிகை முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌃 ||

|| 𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 || 𑍧 ||

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍈𑌃(𑌪𑌂) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃(𑌰𑍍𑌵𑌂) 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌜(𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ||

உ

கணபதி துணை.

காசியப சில்பம்-உத்தரபாகம்.

நாற்பத்தாறுவது படலம்.

பரிவார விதி

இனி விசேஷித்து பரிவார விதியைக் கூறுகிறேன். பரிவாரங்கள் *அஷ்ட பரிவாரம்-ஷோடச பரிவாரம்-த்வாத்ரிம்சத் பரிவாரம் என்று மூன்று வகையாகும். (1)

இமே கூறப்பட்டுள்ள எல்லாப் பரிவாரங்களையும் முதல் பிராகாரத்திலேயே வைக்கலாகாது.

---

* அஷ்ட 8, ஷோடச 16, துவாத்ரிம்சத் 32.

அஷ்டௌ(ஷ்ட)பரிவாராஸ்த்வாத்யப்ராகாரெ ப்ரகல்பயெத் |
ப்ராகாரெ ச சதுர்தெ(த்ருதீயெ)வெ த்வாத்ரிம்ஶத்
பரிவாரகா: || ௩ ||

தத்தத்ப்ராகாரமத்யெ வா ஸாலகுட்யாஶ்ரிதேபி வா |
தைர்க்யாயாமம் விநா பீஜம் சதுரஶ்ரெ க்ருதெ ஸதி || ௪ ||

நவாம்ஶம் விபஜெத்பீஜம் கண்டாம்ஶெ மத்யமாம்ஶகெ |
ததா த்ரயஸ்த்ரிம்(த்ரி)ஶாம்ஶமெஷு பஞ்சவிம்ஶதிகாம்ஶயோ மத: ||

ப்ராச்யாம் வை வ்ருஷப: ஸ்தாப்ய: ககுப்ஸ்வைந்த்ராதிஷு க்ரமாத் |
அக்நிதிக்ப்ரதேஶெ தஸ்யாஸ்து ஸப்தமாதர ஏவ ச || ௬ ||

முதல் பிராகாரத்தில் அஷ்ட பரிவாரங்களையும், 2வது பிராகாரத்தில் ஷோடச பரிவாரங்களையும், 4வது (3வது) பிராகாரத்தில் துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களையும் வைக்க வேண்டும். (3)

அவைகளை அந்தந்த பிராகார மத்தியிலாவது பிராகாரச் சுவற்றை ஒட்டியாவது வைக்கவேண்டும்.

பீஜமாகிய மத்திய பாகத்தை நீக்கி, அதன் வெளியே உள்ள நீளத்தை சதுரச்ரமாகச் செய்துகொண்டு அதை 9 கண்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதில் பீஜமாகிய மத்திய கண்டத்தில் மத்தியிலுள்ள ½ பங்கு அளவு மூலஸ்தானத்தின் கோவிலாகும்.

அப்படிகாணப்பட்ட மற்ற பாகங்களில் (மற்ற 8 கண்டங்களில்) கிழக்கு திக்கு முதலாக முறையே கிழக்கு திக்கில் விருஷபதேவரை (நந்தியை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில், அக்நிதேவன் அல்லது அக்நி துர்கையையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களையும், தென்

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 |
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁-
𑌕𑍋𑌣𑌕𑍇 || ௭ ||

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀 𑌤𑍁 𑌵𑌾 |
𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ||

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌲𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌚𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 |
𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌶𑌾𑌨𑌦𑌿𑌕𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 || ௯ ||

𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾-
𑌨𑌨𑌾 || ௰ ||

திசையில் வீரபத்திரரையும், அதன் இடது பக்கத்தில் தென் மேற்கு மூலையில் விநாயக மூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் ஷண்முகனையும், வடமேற்கு மூலையில் ஜ்யேஷ்டா தேவியை யும், வடதிசையில் விஷ்ணு அல்லது காத்யாயனீ (கௌரி) தேவியையும், ஈஶான திசையில் சூரியனையும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

சூரியனை பீடவடிவமாகவோ பிரதிமாரூபமாகவோ அமைக்கலாம். பிரதிமையாக இருந்தால் ஆலயத்திலும் பீடமாக இருந்தால் ஆலயமில்லாமலும் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கு—அக்னி மூலை—ஈசான மூலை இந்த திக்குகளி லிருக்கும் தேவதைகள், மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். தென்மேற்கு—மேற்கு—வடமேற்கு, இந்த திக்கிலிருக்கும் தேவதைகள், கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

வடக்கில் விஷ்ணுவை வைப்பதானல் கிழக்கு நோக் கியும், துர்கையானல் தெற்கு நோக்கியும் இருக்கவேண்டும்.

𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌶𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌨𑌨𑌃 ।
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௰௧ ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌭𑍇 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌶𑌾𑌲𑌯𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌪𑍀𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰௨ ॥

*𑌸𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌨𑌵𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃
(𑌤𑍈𑌃) ॥ ௰௩ ॥

𑌮𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤(𑌷)𑌪𑍀𑌠𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

ஸப்தமாதாக்கள் அழகுபெற்ற முகமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சூரியன் மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் இடது பக்கத்திலிருக்கும் விநாயகர் கிழக்கு நோக்கி இருக்கவேண்டும். முதல் பிராகாரம் அல்லது 2வது, 3வது பிராகாரத்தில், (அதற்கு உரிய இடத்தில்) சண்டிகேசுவரருக்கு ஆலயமிருக்கவேண்டும்.

பலிபீடத்திற்கு முன்னிலையில், 3 கோல் தூரத்தில் விருஷபஸ்தானம் இருப்பது சிலாக்கியமாகும். இந்த ஸ்தானத்திலிருந்து, வெளியிலுள்ள துவஜதண்டம் வரையிலுள்ள நடுவெளியை 8 பாகமாகச் செய்ய, முன்கூறிய இடத்துடன், நந்திகேசுவரரின் ஸ்தானம் 9 ஆகும்.

விருத்த பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) மத்தியமானது, கோபுரவாயிலின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்தாவது, மண்டபத்திலிருந்தாவது கணக்கிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். (மண்டபம் கோபுரவாயில்களின் நடுவிலிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

**𑌸𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌯𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌜 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 ।

பரிவாராஷ்டகம் ஹ்யேவம் ஷோடஶம் சாதுநா ஶ்ருணு ||

பீஜே(பீஜாத்) து பஞ்சபஞ்சாம்ஶே ஶக்ராத்யாதிஷு
க்ரமாத் |
இந்த்ராஶ்விநௌ ச வஹ்நிஶ்ச பிதரஶ்ச யமஸ்ததா || ௧௫ ||

ரோஹிணீ நிர்ருதிஶ்சைவ அப்ஸரோகண ஏவ ச |
வருணோ ருஷயஶ்சைவ வாயவோ ருத்ர ஏவ ச || ௧௬ ||

ஸோமஸ்து க்ஷேத்ரபாலஸ்து ஈஶாநஸ்த்வத பாஸ்கரா: |
மூலதாமேக்ஷணாஸ்ஸர்வே ஸ்தாபயேத்து ப்ரதக்ஷிணம் ||

கணேஶாம்ஶ்ச ததா தேவாந் ப்ராக்த்வாரே பஶ்சிமாநநாந் |
பஶ்சிமஸ்தாந் ப்ராங்முகாந் கல்பயேத் கல்பவித்தம: || ௧௭ ||

இவ்விதமாக அஷ்ட பரிவாரங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ஷோடச (16) பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக:—

மூலஸ்தானத்தைப்போல 5 மடங்கு தூரம் வரையிலுள்ள 2வது பிராகாரத்தில், 5வது பாகத்தில், கிழக்கு திக்கு முதல், முறையே 1. இந்திரன் 2. அசுவினீ தேவர்கள் 3. அக்கினி 4. பிதிருக்கள் 5. யமன் 6. ரோஹிணீ 7. நிர்ருதி 8. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 9. வருணன் 10. இருஷிகள் 11. மருத்துக்கள் 12 ருத்திரர்கள் 13. சந்திரன் (அல்லது குபேரன்) 14. க்ஷேத்திரபாலர் 15. ஈசானன் 16. ஆதித்யர்கள் இவர்களை, மூலஸ்தானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி வலமாக பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (17)

பரிவார தேவதைகளின் ஸ்தாபந விதியை அறிந்தவன், கிழக்கு திக்கில் கிழக்கு பிராகாரத்திலிருக்கும் தேவதைகளை மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு திக்கில் மேற்கு பிராகாரத்

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌥 𑌵𑍀𑌥𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌨𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍌 𑌪𑌵𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௰ ॥

𑌗𑍌𑌰𑍀 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌈𑌶𑍋𑌽𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌏𑌕𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ ௨௧ ॥

𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑌵𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௨௨ ॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।

திலிருக்கும் தேவதைகளை கிழக்கு முகமாகவும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (18)

இவ்விதம் ஷோடச பரிவாரங்களின் ஸ்தாபன விதி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துவாத்ரிம்சத் (32) பரிவாரங்களின் ஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன்.

நான்காவது பிராகாரத்தின் பீஜத்தை (இடைவெளியை) ஒன்பது ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்து, (மத்திய பாகத்திலிருந்து) வெளியே 4வது பாகமாகிய 8வது பாகத்தில், முறையே, கிழக்கு முதல் 1. அநந்தன் 2. அர்க்கன் 3. பவன் 4. மருத்துக்கள் 5. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 6. கௌரீ 7. ஶர்வன் 8. ப்ரஹ்மா 9. சிவோத்தமன் 10. ப்ருகு 11. ஈசன் 12. அகஸ்தியர் 13. கௌசிகர் 14 ஏகநேத்ரன் 15. விநாயகர் 16. ஸரஸ்வதி 17. லக்ஷ்மீ 18. ஏகாக்ஷன் 19. ஏகருத்ரன் 20. பசுபதி 21. வஸுக்கள் 22. த்ரிமூர்த்தி 23. நந்தன் 24. இந்திரன் 25. காலாக்நிருத்ரன்

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌨(𑌨𑌾)𑌕𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍀𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃 || ௨௩ ||

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 |
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌗𑍌𑌰𑍀𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂 || ௨௪ ||

𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾-
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ||

𑌗𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌯(𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌪𑌾𑌦)𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 || ௨௬ ||

𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 |
𑌮𑍂𑌲𑌗𑍇𑌹𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 || ௨௭ ||

---

26. ஸ்ரீகண்டன் 27. நா(ந)கதேவன் 28. பீமன் 29. பூமிதேவி 30. ஶிகண்டீ 31. உக்கிரன் 32. சனேச்சரன் ஆகிய 32 தேவதைகளையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

இவைகளில் பூமிஸ்தாநத்தில் கௌரியையும், கௌரீ ஸ்தாநத்தில் பூமியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளைக் கூறியபடியே ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

விசேஷித்து, எல்லா தேவதைகளையும் உள்பக்கம் பார்த்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். (25)

கௌரீ தேவிக்கு, வரமாலை (அல்லது சாலிகாபாதம்) விமானம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளுக்கு, விமானம் அல்லது மண்டபம் செய்யவேண்டும். அது, மூலஸ்தானத்தின் அளவில், 3/4–1/2–அல்லது 1/4 பங்கு அளவு இருக்கவேண்டும்.

த்ரிபாதார்த்தஸமம் வா பரிவாராலயம் பவேத் |
ஹஸ்தைஸ்த்ரிபிஶ்சதுர்பிஶ்ச பஞ்சபிர்வா ப்ரகல்பயேத் || உஅ ||

ஶக்த்யாலயே து யந்மாநம் கர்ப்பகேஹம் ததைவ ஹி |
காரயேந்நாதிகம் ஹ்ரஸ்வம் விபரீதம் விநாஶக்ருத் || உகூ ||

த்ரிவர்க்கமண்டபாகாரம் நந்திகேஶஸ்ய கல்பயேத் |
சதுர்த்வாரம் ப்ரகர்த்தவ்யம் ஶேஷாணாம் து யதோதிதம் ||

பரிவாராலயம் ப்ரோக்தம் ப்ரதிமாலக்ஷணம் ஶ்ருணு |

பரிவாரதேவதைகளின் ஆலயமானது கர்பகிருஹத்திற்கு ஸமமான அளவுடையதாகவோ, அதில் பாதியளவு உடையதாகவோ, முக்கால் பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருக்கவேண்டும். அல்லது 3 கையளவு, அல்லது 4 கையளவு, அல்லது 5 கையளவு இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும்.

ஆபாஸ ஸதநத்தில் அதே அளவிலேயே (ஆலயத்தைக்)கற்பிக்கவேண்டும். (மூலஸ்தானத்திற்கு வெளியிலும் விஸ்தாரமான கட்டிட அமைப்பு உடையதாக பரிவாராலயமிருந்தாலும், அதன் கர்ப்பகிருஹமானது, அதற்குக் கூறப்பட்டுள்ள அளவின்படியே அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது பொருள்.) (28)

சக்தியின் ஆலயத்தில், மூலஸ்தானத்தின் அளவு எப்படியுள்ளதோ அதே அளவில், மூலஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். அதைவிட அதிக அளவு இல்லாமல், அழகாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்கு மாறுதலாக இருந்தால், விபரீத பலனையளிக்கும். (29)

நந்திகேசுவரரின் ஆலயத்தை திரிவர்க்க மண்டப வடிவத்தில் 4 பக்கங்களிலும் வழிகளுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும். (30)

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௩௧ ||

𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ||

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌛𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௩௩ ||

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 || ௩௪ ||

இவ்வாருக பரிவாரதேவதைகளின் ஆலய விதியானது கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

ஸகலமூர்த்திகளுக்கு, துவாரமானமும்-கர்ப்பமானமும் எவ்வாறு கூறப்பட்டதோ, அவ்வாறே, பரிவாராலயங்களுக்குமாம்.

எல்லா தேவதைகளுக்கும் ஸ்தாநகம் அல்லது ஆஸநமாம். (எல்லா தேவதைகளும் நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாம் என்பது பொருள்)

துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களை * ஜாதிஹர்ம்யங்களில் வைக்கவேண்டும். ஷோடச பரிவாரங்களைச் சந்தத்தில் வைக்கவேண்டும். சேஷித்ததை (அஷ்ட பரிவாரத்தை) ஸ்வஸ்திகத்தில் வைக்கவேண்டும். அல்லது எல்லாப் பரிவாரங்களையும் எல்லாவித ஆலயத்திலும் வைக்கலாம்.

ஜாத்யாயாமம்-அம்சகம் முதலியவைகள் பிரதிமா லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (35)

---

* ஜாதிஹர்மியம்-ச்சந்தம்-ஸ்வஸ்திகம் இவைகளை தேவாலய நிர்மாண விதியில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அத² வ்ருஷபலக்ஷணம் ||

ஆதௌ³ து பரிவாராணாம் வக்ஷ்யே வ்ருஷபலக்ஷணம் |
துங்கே³ பஞ்சாஶதம்ஶே து ஏகாம்ஶம் அங்கு³லம்
ப⁴வேத் ||

சத்வாரிம்ஶாங்கு³லாயாமம் க்³ரீவாதி³ ப்ருஷ்டா²வஸாநகம் |
ஶிரஸோ க்³ரீவபர்யந்தம் வேத³(த³ஶ)மாத்ரமுதா³ஹ்ருதம் ||

தஸ்யாஷ்டவிஸ்தாரம் வக்ஷோந்தம்(உரோந்தம்)
ஷோட³ஶாங்கு³லம் |
ஊருதீ³ர்க⁴ம் ஷடம்ஶம் ஸ்யாஜ்ஜாநுநீ(து ஜாநுநீ) ஷண்மாத்ரம்
பரிகீர்திதம் || ௧௭ ||

ஜாநூந்நதம் த்³விமாத்ரம் ஸ்யாஜ்ஜங்கா⁴ந்தம் ஷட³ங்கு³லம் |
பாதா³ந்தம் த்³விமாத்ரம் ஸ்யாத் த்ரிமாத்ரம் வா க்²ருரம் ப⁴வேத் ||

ஶ்ருங்க³மத்⁴யம் து விஸ்தாரம் ஶ்ருங்கோ³ச்சம் அஷ்டாங்கு³லம் |
ஶ்ருங்க³மூலவிஸ்தாரம் து அஷ்டாங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் || ௧௮ ||

விருஷப லக்ஷணம்.

பரிவாரங்களுள் முதலில், விருஷப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். உயரத்தில் 50ல் 1 பாகம் அங்குலமாம். கழுத்து முதல் பின்கோடி வரையில் 40 அங்குலமாம். தலையிலிருந்து கழுத்து வரையில் 4 (10) அங்குலமாம். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். மார்பு வரையில் 16 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கால் நீளம் 6 அங்குலமாகும். குளம்பின் நீளம் 2 (3) அங்குலமாகும். இவ்வாறு உயரத்தைக் கற்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (39)

கொம்புகளின் நடுவின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கொம்புகளின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அடிக்கொம்பின்

[illegible]
[illegible] |

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௪௨ ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௪௩ ||

[illegible] |
[illegible] || ௪௪ ||

அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்கொம்பின் அகலம் ½ அங்குலமாகும். கொம்புகள் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்திருப்பவைகளாகும். கொம்புகளின் நடுவு சிறிது வளைந்திருப்பவைகளாம். நெற்றியின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் பருமன் 5 அங்குலமாகும். கண் 1 அங்குலமாகும். (கண்ணின் நீளம் 2 அங்குலமாகும்) கண்ணின் நடுவிலிருந்து நெற்றி வரையில் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.

கண்ணிலிருந்து கர்ணாந்தமும், காதின் நீளமும் 5 அங்குலமாகும். அடிக்காதின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். நடுக்காதின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்காதின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். கனம் ½ அங்குலமாகும்.

மூக்கின் உயரம் 1½ அங்குலமாகும். அகலம் 1 அங்குலமாகும். தாழம் அதற்கொப்பாகும். நாஸியின் மேல்த்

𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌲𑌂𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௬ ॥

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌕𑍍𑌷𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌘𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

தலத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். வாயின் உயரம் 5 அங்குலமாகும். கீழுதடு 2 அங்குலமாகும். மேலுதடு 3 அங்குலமாகும். இவ்விதம் யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

நாக்கின் நீளம்–அகலம்–உயரம்–இவைகள், முறையே 3–2–1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்பக்கம் அகலம் 6 அங்குலமாகும். கொண்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். கழுத்தின் மேல்பக்கத்தின் கனம் 1½ அங்குலம் அதிகமாகும். நடு உடலின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

பூர்வபாதோருமூலஸ்ய வ்யாஸம் பஞ்சாங்குலம்
ஸ்ம்ருதம் ॥ ௫௦ ॥

ததூர்வக்ரம் சதுர்மாத்ரம் ஜங்காமூலம் ச தத்ஸமம் |
ஜங்காக்ரம் மாணாத்ரம் ஸ்யாத் ஸார்த்தத்ர்யங்குலம்
குரஸ்ய ததா ॥ ௫௧ ॥

அபரே பாதோருமூலம் ஸ்யாத் வ்யாஸமேவம் ப்ரகார
க்ருதம் |
ஶிரோஷ்டாங்குலம் வ்யாஸம் மூலவ்யாஸம் ஷடங்குலம் ॥ ௫௨ ॥

ஜங்காக்ரம் சதுரங்குல்யம் குரவ்யாஸம் யுகாங்குலம் |
ஊரோ பஞ்சாங்குலாயாமம் ஜாநு தீர்க்கம் த்விமாத்ரகம் ॥ ௫௩ ॥

ஜங்கா பஞ்சாங்குலம் தீர்க்கம் த்ரிமாத்ரம் குரநாஹகம்
(ததா) |
புச்சவ்யாஸம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாத் மூலம் ஸார்த்தைக
மாத்ரகம் ॥ ௫௪ ॥

முன்கால் அடித்துடையின் அகலம் 5 அங்குலமாம். துடை நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 3 அங்குலமாம். குளம்பின் அகலம் 3½ அங்குலமாம். பின்கால்களின் அடித்துடையின் விஸ்தாரம், இவ்விதம் இருக்கவேண்டும். அதன் தலையின் அகலம் 8 அங்குலமாம். அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். குளம்பின் விஸ்தாரம் 4 அங்குலமாம். துடையின் நீளம் 5 அங்குலமாம். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாம். கண்டைக்காலின் நீளம் 5 அங்குலமாம். குளம்பின் அளவு (அகலம்) 3 அங்குலமாம்.

வாலின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். அடிவாலின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும், வால் கண்டைக்கால் நுனி

𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑍍𑌤𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௫ ॥

𑌪𑍁(𑌵𑌾)𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌏𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂
𑌯𑍁𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌘𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂(𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂) 𑌮𑌣𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௭ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌕𑍇 ।
𑌸𑍁𑌧𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌜𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑍇 ॥

வரையில் நீண்டிருக்கவேண்டும். விசேஷித்து வால் நுனியில் மயிர் அடர்ந்திருக்கவேண்டும். மயிர் அடர்ந்திருக்குமிடத்தில் அகலம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். வால் நுனியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மயிர் 4 அங்குலம் நீண்டிருக்கவேண்டும். பீஜகோசத்தின் அகலமும் நீளமும் 3 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2 அங்குலமாகும். மாணியின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். மாணியானது அடிமுதல் 1 அங்குலம் அகலமும் 1 அங்குலம் கனமுமுடையதாகும்.

விருஷபமானது படுத்த உருவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருக்கலாம். பத்மாஸநம் அல்லது பத்ரபீடத்திலிருக்கவேண்டும். ஸுதையினால் செய்தால் உள்ளே செங்கற்கள் வைத்துச் செய்யவேண்டும். சிலை—லோஹம் அதிலும் ஸுவர்ணம்—தாம்ரம் இவைகளால் செய்யவேண்டும். லோஹத்தால் செய்யப்படும் விருஷபம் சிறந்ததாகும். உயரம்—அகலம்—நீளங்கள் சிறிதும் குறைவாகச் செய்யக்

𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥

𑌵𑍃𑌷𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂(𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍) 𑌅𑌨𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௨ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

𑌮𑍇𑌷𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍇 ।

கூடாது. விருஷபத்தை லக்ஷணத்துடன் செய்பவரே சிற்பியாவார். இதை மாறுதலாகச் செய்யக்கூடாது. விபரீதமாக அமைந்தால், அது விபரீத பலனையளிக்கும். இவ்விதம் விருஷபலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அக்னி தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

அக்நிதேவ லக்ஷணம்.

அக்னி தேவரை உத்தம தசதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். அக்னி பகவான், 2 முகம். 1 ஹிருதயம் (உடல்) 6 வயிறு. 2 மூக்கு. 3 மேகலை (அரையணி) 3 கால். 7 நாக்கு இவைகளையுடையவராவார். வலது முகத்தில் 4 நாக்கும், இடது முகத்தில் 3 நாக்கும் இருப்பதாம். செம்மறியாடு வாகனமாம். 4 கொம்பும், சடைமுடியணியுமுடைய வராவார். வலது பக்கத்தில் 4 கைகளும், இடது பக்கத்தில் 3 கைகளும் உடையவராவார்.

தோமரம் வ்யஜநம் வாமே க்ருதபாத்ரம் விசேஷத: || ௬௫ ||

ஸ்வர்ணாபம் வ்யக்தம் நேத்ரம் பிங்கலவர்ணகம் |

ப்ராஜமாநம் ஶுக்லவஸ்த்ரம் பத்மபீடோபரி ஸ்திதம் || ௬௬ ||

[illegible] |

அத ப்ராஹ்ம்யாதிநாமாநி ||

ப்ராஹ்மீ மாஹேச்வரீ சைவ கௌமாரீ வைஷ்ணவீ ததா || ௬௭ ||

வாராஹீ ச ததேந்த்ராணீ சாமுண்டா ஸப்தமாதர: |

தக்ஷிணேதக்ஷிணே சைவ வீரபத்ரவிநாயகௌ || ௬௮ ||

அக்நிதேவனை, வலது கைகள் நான்கிலும், சக்தியாயுதம்—அன்னம்—ஸ்ருக்கு—ஸ்ருவம் இவைகளையும், இடதுகைகள் மூன்றிலும் தோமரமென்னும் ஆயுதம்—விசிறி—நெய்ப்பாத்திரம் இவைகளையும் தரித்து, தங்கநிற உடலும், பொன்னிறமான கண்களும், ஒளிவீசும் மேனியுமுடையவராய், வெண்பட்டாடையணிந்து, பத்ம பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவத்தில் அமைக்கவேண்டும்.

பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்.

பிராம்ஹீ—மாஹேசுவரீ—கௌமாரீ—வைஷ்ணவீ—வாராஹீ—இந்திராணீ—சாமுண்டா இந்த 7 பேர்களுக்கும் ஸப்தமாதாக்கள் என்று பெயர். இவர்களுக்கு வலது பக்கத்தில் வீரபத்திரரும் இடது பக்கத்தில் விநாயகருமாம்.*

---

* மேலே 6–7 சுலோகங்களில், தென்கிழக்கில், அக்நி அல்லது அக்நி துர்கையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களும் தெற்கில் வீரபத்திரரும், தென்மேற்கில் விநாயகரும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு, வீரபத்திரருக்கும் விநாயகருக்கும் நடுவில் ஸப்தமாதாக்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தென்திசையில், அக்நியோ அக்நி துர்கையோ இல்லாவிட்டால்,

அத² வீரப⁴த்³ரலக்ஷணம் ||

சதுர்பு⁴ஜஸ்த்ரிணேத்ரஸ்து ஜடாமகுடமண்டி³த꞉ |
ஸர்வாப⁴ரணஸம்யுக்த꞉ ஶ்வேதவர்ணோ வ்ருஷத்⁴வஜ꞉ || ௬௯ ||

ஶூலாப⁴யஹஸ்தத்³வயம் த³க்ஷிணே து கரத்³வயே |
க³தா³ ச வரத³ம் சாபி வாமஹஸ்தே கரத்³வயே || ௭௦ ||

ஶ்வேதபத்³மாஸநாஸீந꞉ வடவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித꞉ |

அத² ஸப்தமாத்ருலக்ஷணம் ||

சதுர்வக்த்ரா சதுர்பா³ஹுஸம்யுக்தா ஹேமஸந்நிப⁴꞉ ||
த³க்ஷிணாப⁴யஶூலம் ச வரத³ம் சாக்ஷமாலிகாம் |
[சதுர்வக்த்ரா (ஸுமுகீ² ச) சதுர்பா³ஹுஸம்யுக்தா
ஹேமஸந்நிபா⁴ || ௭௧ ||
த³தா⁴நா அப⁴யம் ஶூலம் வரத³ம் சாக்ஷமாலிகாம் |]

வீரபத்ர லக்ஷணம்.

வீரபத்ர மூர்த்தியானவர், வெண்மை நிறமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவராய், சடை முடியும் விருஷபதுவஜமும் கொண்டு, வலது கைகளில் சூலமும் அபயமும், இடது கைகளில் கதையும், வரதமும் தரித்து, ஸர்வாபரண பூஷிதராய், ஆலமரத்தினடியில், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவராவார்.

ஸப்தமாத்ரு லக்ஷணம்.

பிரஹ்மாணியானவள், 4 முகங்களும் (அழகிய முகமும்) 4 கைகளும், தங்கநிறமும், 4 கைகளிலும், அபயம்—சூலம்—வரதம்—ஜபமாலைகளும், ஜடாமகுடமும் பீதாம்பர

அந்த இடத்தில் வீரபத்திரரை வைத்துவிட்டு தெற்கில் ஸப்த மாதாக்களை வைக்கவேண்டுமென்று பொருள்கொள்ளலாகும்,

ஶ்வேதவஸ்த்ராஸநாஸீநா ஹம்ஸவாஹநகளந்த்ரகா || ௭௨ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தா ஶ்வேதாம்(ஶுக்லாம்)பரதராபரா ।
ப்ரஹ்மாணீ கேவலாவ்யக்தா ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரிதா ||

அத மாஹேஶ்வரீ த்ரிணேத்ரா ச அதிரக்தநிபப்ரபா ।
ஶூலஞ்சாபயம் ஸவ்யே வாமே ச வரதம் ததா || ௭௪ ||

ஜபமாலாஞ்ச (டமருகம்) தத்தீ ஜடாமகுட ஸம்யுதா ।
[பில்வவ்ருக்ஷதலஸ்தா து வ்ருஷத்வஜஸமன்விதா ।]
ஸம்ஸ்ம்ருதா ஸா மஹேஶ்வரீ மாஹேஶ்வரீதி கீர்த்திதா || ௭௫ ||

அத கௌமாரீ த்ரிணேத்ரா ச ரக்தவஸ்த்ரஸமன்விதா ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தா வாஸிகா (களாபீ) கிரீடாந்விதா ||

ஶக்திகுக்குடஹஸ்தா ச வரதாபய பாணிகா ।
மயூரத்வஜவாஹா ச உதும்பரம் ஸமாஶ்ரிதா || ௭௭ ||

மும் (வெண்பட்டாடையும்) தரித்தவளாய், அன்ன வாஹனத்தில் ஆவலுடன், அரசமரத்தடியில் வெண் தாமரை மலர்மீது வீற்றியிருக்கும் வடிவங்கொண்டவளாவாள்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், மிகச்சிவப்பான உடலொளியும், வலதுபுறம் கைகளில் சூலமும் அபயமும், இடதுபுறம் கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையும் (உடுக்கையும்) சடைமுடியும் தரித்து, பரமசிவனுக்கொப்பான பெருமையுடன்), விருஷபதுவஜம் தரித்து, பில்வ விருக்ஷத் தடியில் வீற்றி) இருப்பவள் மாஹேசுவரீ என்று கூறப் படுவாள். (75)

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிகப்பு ஆடை யும் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, வாஸிகா என்னும் சிறப்பு ஆபரணமணிந்து, கிரீடத்தை தரித்து, சக்தி என்னுமாயுதம்—குக்குடம் (கோழி) வரத

ஶங்கசக்ரதரா தேவீ வரதாபயபாணிகா |
ஸுஸ்தநா சாருவதநா ஶ்யாமாபா ச ஸுலோசநா ||

பீதாம்பரதரா தேவீ கிரீடமகுடாந்விதா |
ராஜவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித்ய கருடத்வஜவாஹிநீ || ௭௯ ||

வைஷ்ணவீதி ஸமாக்யாதா விஷ்ணுபூஷணபூஷிதா |
வராஹவக்த்ரஸம்யுக்தா நீலாம்புத ஸமப்ரபா || ௮௦ ||

கரண்டமகுடோபேதா சதுர்புஜ ஸமந்விதா |
ஹலஞ்ச தக்ஷிணே ஹஸ்தே முஸலஞ்ச வாமஹஸ்தகே || ௮௧ ||

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வரதம் வாமஹஸ்தகே |
ததாநா க்ருஷ்ணவஸநா ஸர்வாபரணபூஷிதா || ௮௨ ||

கரஞ்ஜத்ருமஸம்யுக்தா மஹிஷத்வஜவாஹிநீ |

ஹஸ்தம் அபயஹஸ்தம் இவைகளை கைகளில் தரித்து, மயூர துவஜத்தை தரித்து, அத்திமரத்தடியில் வீற்றிருப்பவள் (கௌமாரீ) எனப்படுவாள். (77)

பச்சை நிறமும், அழகிய முகமும், நன்கு அமைந்த கொங்கையும், உடையவளாய், பீதாம்பரமணிந்து, கிரீட மகுடம் தரித்து, கைகளில் சங்கு—சக்கரம்—வரதம்—அபயம் இவைகளை தரித்து, விஷ்ணுவுக்குரிய சிறப்பு ஆபரணங்களை அணிந்து, கருட துவஜம்கொண்டு, ராஜவிருக்ஷத் தடியில் வீற்றியிருப்பவள் வைஷ்ணவீ என்று கூறப்படுவாள். ராஜவிருக்ஷம்—சரக்கொன்னை மரம்.

வராஹ முகமும், நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமும், கரண்ட மகுடமும், 4 கைகளும், அவைகளில், வலக் கைகளில் கலப்பையும் அபயமும், இடக்கைகளில், முஸலமும் (முஸலம்-உலக்கை) வரதமும்கொண்டு, கருப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, மஹிஷ துவஜம்

चतुर्भुजा त्रिणेत्रा च सर्वाभरणभूषिता ||
किरीटमकुटोपेता शाखिद्रुमनिवासिनी |
अङ्कुशं अभयं सव्ये वामे शक्तिं वरं तथा || १४ ||

कल्पवृक्षं समाश्रित्य स्थिता चैव गजध्वजा |
[इन्द्राणीति समाख्याता चामुण्डालक्षणं शृणु ||]
चतुर्भुजा त्रिणेत्रा च रक्तवर्णोर्ध्व-
केशिनी || १५ ||

कपालशूलहस्ता च वराभयपाणिका |
शिरोमालावृता च प्रेतपीठोपरिस्थिता || १६ ||

व्याघ्रचर्माम्बरधरा नागचर्मावृतस्तनी |
दंष्ट्राकरालवदना वटवृक्षसमाश्रिता || १७ ||

चामुण्डालक्षणं ह्येवमेवं कश्यपोक्तं कल्पितम् |

தரித்து, புங்கமரத்தடியில் வீற்றிருப்பவள் **வாராஹியாவாள்.**

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிறந்த பவழத்தின் நிறமும், கிரீட மகுடமும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலக்கைகளில், அங்குசம்–அபயமும், இடக்கைகளில், சக்தியும், வரதமும் தரித்து கஜதுவஜத்தை தரித்து, கல்ப விருக்ஷத்தடியில் வீற்றிருப்பவள், **இந்திராணி** என்று கூறப்படுவாள். இனி சாமுண்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

சிகப்பு நிறமும், மேல்நோக்கிய கேசமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவளாய், புலித்தோலாடையும், யானைத் தோல் மேலணியும் அணிந்து, கபாலம்–சூலம்–வரதம்–அபயங்களை கைகளில் தரித்து, சிரோமாலையை அணிந்து தித்திப்பற்களால் பயங்கரமான முகமுடையவளாய், ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருப்பவள், **சாமுண்டா** என்று கூறப்படுவாள்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌂𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ||
𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 || ௮௯ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

இவ்விதமாகக் கூறியுள்ள லக்ஷணங்களுடன் ஸப்த மாதாக்களை முறையுடன் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

இவர்களின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த மாதாக்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறியுள்ளேன். (89)

காஸ்யபீய சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவாரவிதி என்கிற
நாற்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௧ ||

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ||

[𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌗𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ||]

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 || ௪ ||

𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍|
𑌜𑌂𑌘𑌾 [illegible] 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 || ௫ ||

47-வது படலம்

விநாயக லக்ஷணம்.

இனி விநாயக லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பாதம் முதல் உச்சிவரையில் 64 அங்குலமாகும். (1)

உச்சியிலிருந்து மஸ்தகத்தின் எல்லைவரையில் 2 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நேத்திர ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். நேத்திரத்திலிருந்து முகாந்தம் வரையில் 8 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து மார்பு வரையில் 6 அங்குலமாகும். மார்பிலிருந்து தொப்புள் வரையில் 16 அங்குலமாகும். தொப்புளிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 6 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6½ அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) நீளம் 3 அங்குலமாகும். ஜங்கையின்

ஸப்தாங்குலம் தலாயாமமங்குஷ்டாக்ராவஸானகம் |
த்வ்யங்குலாயதமங்குஷ்டம் ஸார்த்தாம்ஶம் து கநிஷ்டிகா ||

தஜ்ஜன்யாதிகநிஷ்டாந்தம் ஏகைகம் து யவோனகம் |
த்ரயோதஶாங்குலம் பாஹு: ப்ரகோஷ்டம் து
நவாங்குலம் || ௭ ||

தஜ்ஜன்யநாமிகே சைவ ஏகவிம்ஶயவாயதம் |
கநிஷ்டாங்குஷ்டயோஶ்சைவ தீர்க்கம் ஸப்ததஶம் யவம் || ௮ ||

ஆத்யபாஷ்டநவாம்ஶௌ ச ஸப்தஸம்வ்யாயவம் க்ரமாத் |
ஸாங்குஷ்டாதிகநிஷ்டாந்தம் ஹ்ராஸாதித்யபிதீயதே || ௯ ||

(கண்டைக்காலின்) நீளம் துடையினளவே 6½ அங்குலமாகும். பாததலத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

ஆகக்கூடுதல் உயரம் 2+4+8+3+6+16+6+6½+3+6½+3=64 அங்குலமாகும். (5)

பாததலத்தின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுனிவரையில் பாதத்தின் நீளமாகும். கால் பெருவிரலின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் முறையே ஓவ்வொரு யவை குறைந்திருப்பதாகும்.

பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 13 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 9 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 8 அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல்—அணிவிரல்களின் நீளம் 21 யவை (2⅝ அங்குலம்) ஆகும். சிறுவிரல்—பெருவிரல்களின் நீளம் 17 யவை (2⅛ அங்குலம்) ஆகும்.

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின்

ததங்குல்யாஸத்ரிபாகம் ஸ்யாத் நகவ்யாஸேனாதிகாயதம் |
நகவ்யாஸத்ரிபாகம் ஸ்யாத் நகதீர்கம் து வ்ருத்தவத் ||

[த்ர்யம்சாதிகம் நகவ்யாஸாத் நகதீர்கம் து
வர்த்துலம் ||]

தலம் (வேதம்)கரதலவ்யாஸம் மணிபந்தம் த்வயாங்குலம் |
ப்ரகோஷ்டகம் யுகாம்சம் ஸ்யாத் பாஹுவ்யாஸம்
ஷடர்த்தகம் || ௨௪ ||

பாஹுமூலம் து வஸ்வம்சம் ஹஸ்தகோஷ்டாந்தராங்குலம் |
ஸப்தாங்குலம் து தந்நிம்னம் மத்யவக்த்ர(மத்யம்)தசாங்குலம் ||

ஹஸ்தமூலம் ஷடங்குல்யம் ஆசிம்சத்யஸ்ய தீர்கம் |
தடம்சாங்குல்யக்ரவிஸ்தாரம் ஸாயாமோத்ரம் விஜானத: || ௨௫ ||

அகலம், முறையே, 12–8–9–8–7 யவையாகும். (9)

அந்தந்த விரல்களின் நகங்களின் அகலம், விரலின் அகல்த்தில் ¾ பங்கு அகலமுடையதாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தில் ¾ பங்கு உடையதாயும் வட்டமாயும் இருப்பதாகும். (நகத்தின் நீளமானது அகலத்தைவிட ⅓ பங்கு அதிகமுடையதாய் நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப் யதாகும். (10)

உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். மணிக் கட்டின் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டம் (முன் கையின் அகலம்) 4 அங்குலமாகும். மேல்கையின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 8 அங்குலமாகும். ஹஸ்தகோஷ்டத்தின் இடை வெளி 1 அங்குலமாகும். அது 7 அங்குலம் தணிந்திருப் பதாம். நடுமுகம் (அகலம்) 10 அங்குலமாகும். துதிக் கையின் அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். துதிக்கையின்

𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌶𑌤𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 (𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇) 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌮𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௪ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌵𑌤𑍍(𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌸)𑌮𑌤𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌅𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑌜𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥ ௧௭ ॥

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌦𑌰𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥

நீளம் 22 அங்குலமாகும். துதிக்கை விரல் நுனியின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். துதிக்கை அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பதாம். அதன் நுனியில் 2 துவாரங்களிருப்பனவாம்.

இடது தந்தத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும் வலது பக்கத்தில் தந்தத்தின் அடிப்பக்கம் மட்டிலும் இருப்பதாகும். இடது தந்தம் ஸமதலமாக இருப்பதாகும். உதடு 2 அங்குலம் நீண்டு தொங்குவதாம். கண்ணின் அகலமும் நீளமும் 6 யவையாகும். கழுத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமும் அவ்வாறே 5 அங்குலமாகும். காதின் கனம் ½ அங்குலமாகும். அடிக்காது (அகலநீளம்) 2 அங்குலமாகும். முகத்தை, யானையின் முகம் எவ்வாறிருக்குமோ அவ்வாறு அமைக்கவேண்டும். (17)

பாஹு வரையில் விஸ்தாரம் 32 அங்குலமாகும்.

ஸ்தநாந்தரம் த₃ஶாங்கு₃லம் ஸ்யாத் ஹிக்காயா ஸ்தநாத் ததை₂வ ஹி |
ஸ்தநாக்ஷம் த்₃வியவவ்யாஸம் த்₃வ்யங்கு₃லம் ஸ்தநமண்ட₃லம் || ௧௯ ||

ஸ்தநாத₄ஸ்தாத்₃விஸ்தாரம் து பஞ்சத₃ஶாங்கு₃லமுச்யதே |
த்₃வாவிம்ஶத்யங்கு₃லம் மத்₄யம் உத₃ரஸ்ய விஸ்தாரகம் || ௨௦ ||

நாபி₄நிம்நம் விஸ்தாரம் ச ஸார்த₄மங்கு₃லமுச்யதே |
லிங்கா₃யாமம் த்ர்யங்கு₃லம் தத₃ர்த₄ம் தஸ்ய
விஸ்த்ருதம் || ௨௧ ||

முஷ்காயாமம் விஸ்தாரம் ச த்ர்யங்கு₃லமுதா₃ஹ்ருதம் |
ஊரோர்வ்யாஸம் து த்₃வாத₃ஶம் ஜாநுவ்யாஸம் நவாங்கு₃லம் ||

ஜங்கா₄மூலே விஸ்தாரம் து ஸப்தாங்கு₃லமுதா₃ஹ்ருதம் |
நளகாவிஸ்த்ருதம் ஸார்த₄ த்₃வ்ய(த்ர்ய)ங்கு₃ல-
முச்யதே || ௨௨ ||

கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். ஸ்தநங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திலிருந்து ஹிக்கை (நெஞ்சாங்குழி) வரையில் அளவும் அவ்வாறே 10 அங்குலமாகும். முலைக்காம்பின் அகலம் 2 யவையாகும். ஸ்தநமண்டலத்தின் அளவு 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழிடத்தின் அகலம் 15 அங்குலமாகும். நடுவயிற்றின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். தொப்புளின் அகலமும் தாழமும் 1½ அங்குலமாகும்.

லிங்கத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 1½ அங்குலமாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) அகலம் 9 அங்குலமாகும். அடிக்கண்டைக்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் (நளகையின்) அகலம் 2½ (3½)

ததாக்ரஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸார்த்தஷண்மாத்ரமிஷ்யதே |
பார்ஷ்ணியாயாம விஸ்தாரம் ச மாத்ராணாம் மாத்ரத்ரயம் ததா ||

ஆத்யங்குஷ்டாதி கனிஷ்டாந்தம் விஸ்தாரம் து யதாக்ரமாத் |
ஸம்மாத்ராஷ்டாதிக நிஷ்டாந்தம் பாதாம் மாத்ர ஸப்தஷண்மாத்ரகம் || உரு ||

தத்விஸ்தாரம் நகவ்யாஸம் ததாயாமம் ததர்த்தகம் |
ஸ்தானகம் வாஸனம் வாபி பத்மபீடே விசேஷத: || உசு ||

ஸ்வதந்தம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தே கபித்தகே
(து லட்டுகம் |
மோதகம் சுண்டஹஸ்தே து அங்குசம் தக்ஷிணே கரே || உஎ ||

வாமஹஸ்தே து பாசம் வா நாகம் வா அக்ஷமாலிகா |
த்ரிநேத்ரம் ஹேமவர்ணாபம் ரக்தவஸ்த்ராம்பரான்விதம் || உஅ ||

அங்குலமாகும். பாததலம் (உள்ளங்கால்) நுனியின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். (24)

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்களின் அகலம் முறையே, 12-8-7-6-5 யவைகளாகும். (25)

கால்விரல் நகங்கள், விரல் அகலத்தில் ⅓ பங்கு அகலமும், ½ பங்கு நீளமும் உடையதாய், அகன்று வட்டமாக இருப்பவைகளாம்.

நின்றவடிவமானாலும், உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் விசேஷித்து பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (26)

வலது கீழ்க்கையில் தனது தந்தமும், இடது கையில் இட்டலியும், வலது வெளிக்கையில் அங்குசமும், இடது கையில் பாசம் அல்லது நாகம் அல்லது ஜபமாலையும், துதிக் கையில் மோதகமும் வைத்திருப்பதாகும்.

விநாயக மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், தங்க நிறமும்

सूक्ष्मं स्थूलं वा स्थानके तु सभङ्गयोः ।
सूत्रं स्वास्यं शिरोग्रात्तु पादमध्यं तु पातयेत् ॥
[वामे तु किञ्चित्तं स्यात् सव्यासनपार्श्वके ॥]

आसने तूपविष्टे वामे पादं तु कुञ्चितं विना ।
[आसनस्थे तु उपविष्टस्यादि पादयोरासने ।]
संस्थाप्य दक्षिणे कर्तव्यं तु विशेषतः ॥

नागयज्ञोपवीतं च किरीटमकुटं तथा ।
करण्डमकुटं वापि जटामकुटमेव वा ॥ २१ ॥

सर्वाभरणसंयुक्तं महाकायं महोदरम् ।
एवं विनायकं प्रोक्तं शृणु षण्मुखलक्षणम् ॥

इति काश्यपीये शिल्पशास्त्रे विनायकलक्षणं नाम
सप्तचत्वारिंशः पटलः ॥

கொண்டு, வெண்பட்டாடையணிந்து இருப்பதாகும். ஸ்தாநகமானால் (நின்ற வடிவமானால்) ஆபங்கமாகவோ ஸமபங்கமாகவோ இருக்கவேண்டும்.

ஆஸனமானால் (உட்கார்ந்த வடிவமானால்) இடது கால் படுக்கையாகவும், வலது குதிகால் அடித்துடையிலிருக்கும்படி குந்தவைத்துமிருக்கவேண்டும்.

புரஸ்ஸூத்திரமானது, உச்சியிலிருந்து இரு பாதங்களில் நடுவில் விழவேண்டும்.

விசேஷித்து, இடது பக்கத்தில் சிறிது சாய்ந்து இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (30)

நாகயக்ஞோபவீதமணிந்து, கிரீடமகுடம் அல்லது கரண்டமகுடம், அல்லது சடைமுடி தரித்து, ஸகல

ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பருத்த வடிவமும் பெரிய வயிறுடன் கூடியது விநாயகரின் வடிவமாகும். இவ்விதம் விநாயகரின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஷண்முகரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

காசியபீய சிற்பசாஸ்திரத்தில் விநாயக லக்ஷணமெனும்
47-வது படலம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 |
𑌮𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ||

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 |
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌬𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛𑌂 𑌤𑍁 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 |
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌹𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ||

𑌷𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍇 |
𑌖𑍇𑌟𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 || ௪ ||

48-வது படலம்

ஷண்முக லக்ஷணம்.

ஸமர்த்தனானவன், ஸ்கந்த விக்ரஹத்தை உத்தம பஞ்சதாலத்தால் செய்யவேண்டும். அளவுகள் யாவும் (ஸோமா)ஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.(1)

ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானது, 2 கைகள், 4 கைகள், 6 கைகள் அல்லது 12 கைகள் உடையதாகும். 12 கைகளுடனிருந்தால், வலது கைகளில், சக்தி—அம்பு—கத்தி—சக்கரம்—பிராஸம்—பிரஸாரிதம் இவைகளும், இடது கைகளில் மயில் தோகை—கத்தி—கோழி—வில்—தடி—கலப்பை இவைகளுமிருப்பதாகும். (3)

6 கைகளிருந்தால், 2 கத்திகள்—சக்தி இவைகள் வலது கைகளிலும், கேடயம்—ஜபமாலை—கோழி இவைகள் இடது

அதவா ஹஸ்தத்வயம் ஶக்தி: தக்ஷிணே து கரத்வயே |
குக்குடம் அக்ஷமாலா ச வாமஹஸ்தே பவேத் புஜே || ௫ ||

த்விபுஜம் குக்குடம் வாமே ஶக்திர்தக்ஷிணஹஸ்தகே |
ஶேஷம் யத்து தத்ஸர்வம் ஸோமாஸ்கந்தோக்தவத் பவேத் ||

ஸ்கந்தலக்ஷணமாக்யாதம் ஜ்யேஷ்டாயா அத: பரம் |

அத ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம் ||

த்விபுஜா தடஸங்காஶா லம்போஷ்டா துங்கநாஸிகா ||

லம்பஸ்தநா க்ஷாமோதரா ஆரக்தவாஸஸீ |
உத்பலம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமே து கரகான்விதா || ௬ ||

பத்ரபீடே ஸமாஸீநா ப்ரலம்பிதபதத்வயா |
ஸர்வாபரணஸம்பந்நா விந்யாஸபடஸம்யுதா || ௭ ||

கைகளிலுமிருப்பதாகும். (4)

4 கைகளுடனிருந்தால் வலக்கைகளில் அபயமும் சக்தியும், இடது கைகளில் கோழியும்–மாலையுமிருப்பதாகும். (5)

2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சக்தியும் இடது கையில் கோழியுமிருப்பதாகும்.

இதில் கூறப்படாத விஷயங்கள் யாவும் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறியுள்ளபடியேயாகும். ஸ்கந்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஜ்யேஷ்டாதேவீ லக்ஷணம்.

ஜ்யேஷ்டா தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், தணல் போன்ற நிறமும், தொங்கிய உதடும், உயர்ந்த மூக்கும், தொங்கும் ஸ்தநமும், ஒட்டிய வயிறும், சிவந்த ஆடையும், வலக்கையில் நீலோத்பலமும், இடக்கையில் பானபாத்

காகத்வஜஸமாயுக்தா முகாதி திலகாந்விதா |
தஸ்யா தக்ஷிணபார்ச்வே து வ்ருஷோ(ஷௌ) ச
வ்ருஷவாஹந: || ௰ ||

த்யாநாந்தரம் ||

பிப்ரதீ தக்ஷிணே ஹஸ்தே தண்டம் வாமே ச ஸூசிகாம் |
லம்பிதம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமமுத்குடிகாஸநம் || ௰௧ ||

ஸ்தநபீநயௌவநாட்யா ச ஸர்வாபரணபூஷிதா |
க்ருஷ்ணாங்கீ ரக்தவஸ்த்ரேணைவ விபூஷிதா || ௰௨ ||

ச்வேதவர்ணோ மஹாகாய: ஸர்வாபரணபூஷித: |

திரமும், சிதறிச் சொறுகிய கூந்தலும், காக்கை துவஜமும், நெற்றியில் பொட்டும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, இருகால்களும் தொங்க, பத்திரபீடத்தில் ஸுகாஸநத்திலிருப்பவளாவாள். அவளுக்கு வலது பக்கத்தில் விருஷபமும் விருஷவாஹனும் (விருஷபவாஹனத்தில் விருஷவாஹனன்) இருப்பதாகும். (10)

மற்ருெருவித தியானம்

ஜ்யேஷ்டாதேவியானவள், வலது கையில் தண்டமும் (தண்டம்–தடி) இடது கையில் ஊசி அல்லது சுட்டிக் காட்டும் குறியும், (அதாவது சுட்டிக்காட்டும் ஆள்காட்டி விரல்) தொங்கிய வலது காலும், உத்குடிகாஸநத்திலிருக்கும் இடது காலும், அழகிய கொங்கைகளும், யௌவனம் பொருந்திய சரீரமும், கருத்த நிறமும், சிவந்த ஆடையும் உடையவளாய் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். (12)

அவளுடைய வலது பக்கத்தில், வெளுத்த நிறமும், பருத்த உடலும் (அல்லது பெருந்தோற்றமுள்ள சரீரமும்) உடையவராய், ஸகலஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட

கரண்டமகுடோபேத: ஶுக்லவஸ்த்ராந்வித: ॥ ௧௩ ॥

வ்ருஷோ தேவோ தக்ஷிணே சைவம் வாமே வஹ்நிஸ்ததா
ஹ்யேவ ச |
ஏவம் ஜ்யேஷ்டா ஸமாக்யாதா துர்காலக்ஷணமுச்யதே ॥

அத துர்காலக்ஷணம் ॥

அத துர்கா த்ரிநேத்ரா ச ஶ்யாமா ஶாந்தாக்ருதிர்வரா |
ஸ்தூலோரூ பீதாம்பரோபேதா பீநோந்நதபயோதரா ॥

கரண்டமகுடோபேதா ஸர்வாபரணபூஷிதா |
அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே கடகம் வாமஹஸ்தகே ॥ ௧௪ ॥

பரஹஸ்தே து ஸவ்யே து சக்ரம் வாமே து ஶங்ககம் |
வஹந்தீ ஸர்வாதிஷ்டா வக்ஷவீரோபரி ஸ்திதா ॥ ௧௫ ॥

மகுடம் தரித்து, வெண்பட்டாடையணிந்து விருஷபதேவர் இருப்பதாகும்.

இடது பக்கத்தில் விருஷபதேவரைப் போலவே ஆடை ஆபரணங்களைத் தரித்து அக்னிதேவன் இருப்பதாகும்.

இவ்விதம் ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துர்கையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (14)

துர்கா லக்ஷணம்

துர்காதேவியானவள் 4 கைகளும், 3 கண்களும், பச்சைமேனியும், சாந்தமான ஆகிருதியும், பீதாம்பரமும், பருத்த துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தனங்கள் உடையவளாய், கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களும் பூண்டு, வலது கை அபயமும், இடது கை கடகஹஸ்தமும் உடையவளாய்; வலது வெளிக்கையில் சக்ராயுதமும், இடக் கையில் சங்கும் தரித்து, ஸ்தநங்களில் யானைத்தோலா

பத்மபீடஸ்தஸமபாதா ச ரக்தகஞ்சுகதாரிணீ |
ஏவம் துர்கா ஸமாக்யாதா விஷ்ணுலக்ஷணமுச்யதே ||

அத விஷ்ணுலக்ஷணம் ||

விஷ்ணு: கிரீடமகுடகடிஸூத்ராதிபூஷித: |
பீதாம்பரதர: ஸௌம்ய: சதுர்புஜஸமந்வித: || ௧௯ ||

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே கடகம் வாமஹஸ்தகே |
கதா பத்மம் ச வாமே து ஶங்கம் சக்ரம் ச தக்ஷிணே ||

ஸ்தாநே சைவ பத்மபீடஸ்த: ஸஸ்யஶ்யாமநிபாக்ருதி: |
ஸ்தாநகோ வா ஸ்திதோ வா ஸ்யாதாஸநே வாபி ஶ்ரியாந்வித: ||

ஶ்ரியா யுக்தாம் கேவலாம் வா விஷ்ணுமூர்த்திம் ப்ரகல்பயேத் |

லாகிய வாரும் சிவப்பு ரவிக்கையுமணிந்து, பத்மபீடத்தின் மேல், ஸமபாதத்துடன் நிற்பவளாவாள். இவ்விதமாக துர்கையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விஷ்ணுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். *(18)*

விஷ்ணு லக்ஷணம்

விஷ்ணுவானவர், பீதாம்பரமும், கடிஸூத்திரமும் (கடிஸூத்ரம்—அரைஞாண்) கிரீடமகுடமும் தரித்து, 4 கைகளையுடையவராய், வலக்கையில் அபய முத்திரையும், இடக்கையில் கர்க்கட முத்திரையும் தரித்து, இடக்கைகளில் கதை பத்மமும், வலக்கைகளில் சங்கும் சக்ரமும் தரித்து, பயிர்போன்று பசுமையான நிறத்துடன், பதுமபீடத்திலிருப்பவராவார்.

விஷ்ணு மூர்த்தியை நின்றவடிவமாகவோ உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ செய்வதாகும். விஷ்ணுவின் இடது பக்கத்தில் மஹாலக்ஷ்மி இருப்பதாகும். விஷ்ணு மூர்த்தியை

ஸாங்க்ஷீகவிதே வாமே வஹந்தீ ஶ்ரீ: கரத்வயே ‖ ௨௨ ‖

விஷ்ணோர்லக்ஷணமேவம் ஸ்யாதிந்த்ரலக்ஷணமுச்யதே ।

அதேந்த்ரலக்ஷணம் ‖

ஏகவக்த்ர: த்விஹஸ்தஶ்ச ஜாதிலிங்கஸமப்ரப: ‖ ௨௩ ‖

கரண்டமகுடோபேத: ஸர்வாபரணபூஷித: ।

ஶக்திம் (வஜ்ரம்) ச தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தேங்குஶம் ததா ‖ ௨௪ ‖

விஸ்தீர்ணோரா தீர்ககண்ட: வாமே ஶசீஸமந்வித: ।

த்விநேத்ர: ஸௌம்யவதந: ஸிம்ஹாஸநோபரி ஸ்தித: ‖ ௨௫ ‖

ஆஸீநோ வா ப்ரகர்தவ்ய: கஜாரோஹணவப்யதவா ।

லக்ஷ்மியுடன் கூடியதாகவோ, தனித்தோ செய்வதாகும்.

மஹாலக்ஷ்மி சிறிது மலர்ந்த இரு தாமரை மலர்களை இரு கரங்களிலும் வஹித்திருப்பவளாவாள். (கிரீடாதி ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாவாள்.)

விஷ்ணு லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. இனி இந்திரன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்

இந்திர லக்ஷணம்

ஒரு முகமும், இரண்டு கைகளும், ஜாதிலிங்கத்தின் நிறமும்கொண்டு, கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலது கையில் சக்தி(வஜ்ரம்)யும், இடது கையில் அங்குசமும் ஏந்தி, அகன்ற மார்பும் நீண்ட கழுத்தும் இரண்டு கண்களும் சாந்தமான முகமுமுடையவனாய், இடது பக்கத்தில் சசீதேவியுடன் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவனுவான். உட்கார்ந்த வடிவமாகவும் செய்யலாம். யானை மீது வீற்றிருக்கும்

இந்த்³ரலக்ஷணமாக்²யாதமஶ்விநோர்லக்ஷணம் ஶ்ருணு ॥ ௨௬ ॥

அத² அஶ்விநோர்லக்ஷணம் ॥

ஸத்³ருஶிஷ்டாஸநாஸீநாவஶ்விநௌ விஶ்வரூபிணௌ |
தா³டி³மீபுஷ்பஸங்காஶாவுப⁴யௌ ஸோமபாயிநௌ ॥ ௨௭ ॥

பு²ல்லரக்தோத்பலாக்ஷௌ ச ஜடாமகுடதா⁴ரிணௌ |
நாஸத்யௌ த³ஸ்ரநாமாநௌ கமண்ட³லுகதா⁴ரிணௌ ॥

கரத்³வயஸமாயுக்தௌ ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதௌ |
அப⁴யம் த³க்ஷிணே ஹஸ்தே புஸ்தகம் வாமஹஸ்தகே ॥ ௨௯ ॥

ப்ரலம்ப³த³க்ஷிணபாதௌ³ வாமே சோத்குடிகாந்விதௌ |
தே³வாநாம் பி⁴ஷஜாவேதௌ ஸர்வசிகித்ஸாவிதா³யகௌ ॥ ௩௦ ॥

வடிவமாகவும் செய்யலாம். இவ்விதம் இந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி அசுவினீ தேவர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (26)

அசுவிநீதேவ் லக்ஷணம்.

உலகில் சிறந்த அழகுடைய அசுவினீ தேவர்கள், இரண்டுபேர்களாவர். இவர்கள் ஸோமபானம் செய்தவர்கள். இவர்கள், மாதுளம் பூப்போன்றநிறமும் மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற கண்களும், உடையவர்களாய், சூடாமகுடமும் (சூடாமகுடம்—மகுடம்போன்ற முடி)கமண்டலமும் தரித்தவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்கள். வலது கையில் அபயமும் இடது கையில் புஸ்தகமும் தரித்திருப்பார்கள். (29)

வைத்திய விதிகள் யாவுமறிந்த தேவ வைத்தியர்களான இவர்கள், வலதுகால் தொங்கவிட்டும், இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாகவுமிருக்கும்படி வீற்றிருக்கும் வடிவ

தயோ: பார்ஸ்வத்வயே விப்ர வாமே ச தக்ஷிணே க்ரமாத் |
ஸ்ரீ: ஸஞ்ஜீவினீ சைவ ஸம்ஸ்திதா சாமராந்விதா || ௩௧ ||

ப்ருஷ்டே விஶல்யகரணீ ஸம்ஸ்திதா சாமராந்விதா |
வாமே தந்வந்தரிஶ்சைவ வாமாத்ரேயஸ்ததைவ ச || ௩௨ ||

பீதரக்தநிபாவேதௌ ஸம்ஸ்திதௌ க்ருஷ்ணவாஸஸௌ |
கட்ககேடகஸம்யுக்தௌ ஸர்வாபரணபூஷிதௌ || ௩௩ ||

அஶ்விநௌ தேவதே ப்ரோக்தே வஹ்நி: பூர்வவதேவ ஹி |

அத பித்ருதேவதாலக்ஷணம் ||

பிதர: பீதவர்ணாபா: வ்ருத்தா: கேஶோர்த்வபந்தநா: ||

யஜ்ஞஸூத்ரஸமாயுக்தா: த்விபுஜா: ஶ்வேதவாஸஸ: |
நாநாபரணஸம்யுக்தா: ஸஸ்மிதாஸ்யாநநாந்விதா: || ௩௫ ||

முடையவர்களாவார்கள். இவர்களின் வலது பக்கத்தில் ஸ்ரீயும் இடது பக்கத்தில் ஸஞ்ஜீவினியும் சாமரங்களை தரித்து இருப்பார்கள். பின்பக்கத்தில் விசல்யகரணீ சாமரத்தை தரித்திருப்பவளாவாள். இவர்களின் இடது பக்கத்தில், தன்வந்தரியும், வாமாத்திரேயரும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் மஞ்சள் சிவப்பு நிறமுடையவர்களாவார்கள். கருப்பு வஸ்திரம் தரித்திருப்பார்கள். கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் ஏந்தி, ஸர்வாலங்கார பூஷிதர்களாக இருப்பார்கள். (33)

இவ்விதமாக அசுவினீ தேவலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. அக்னியின் லக்ஷணம் முன்பு கூறியதுபோலவேயாம்.

பிதிருதேவதா லக்ஷணம்.

பிதிருதேவர்கள், மஞ்சள் நிறமும், முதிர்ந்த வயதும், உயரத்தூக்கிக்கட்டிய முடியும், பூணூலும், இரண்டு கை

ஸுகாஸநா ப்ரபீடோர்த்வே பிதரஸ்து ஸமாஸிதா: ।
வாமஜாநூபரிந்யஸ்த வாமஹஸ்தஸமந்விதா: ॥ ௩௬ ॥

ஸூசீதக்ஷிணஹஸ்தாஸ்து பிதரஸ்து ஸமீரிதா: ।
பித்ரூணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ஶ்ருணு வைவஸ்வதம்
தத: ॥ ௩௭ ॥

அத யமலக்ஷணம் ॥

த்விபுஜ: க்ருஷ்ணவர்ணஶ்ச கட்ககேடகஸம்யுத: ।
கராளதம்ஷ்ட்ரவக்த்ர: ரக்தமால்யாநுலேபந: ॥ ௩௮ ॥

ரக்தவஸ்த்ரதரோ ரௌத்ர: கிரீடமகுடாந்வித: ।
தீப்தாக்நிஸத்ருஶாக்ஷஶ்ச மஹாமஹிஷவாஹந: ॥ ௩௯ ॥

களும், வெண்மையான ஆடையும், நாகாபரணமும், மதிமுகமும், உடையவர்களாய், பத்திரபீடப்பலகையில், ஸுகாஸநத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். இடது முழங்காலில் இடது கையை வைத்துக்கொண்டு வலது கையை ஸூசீ முகமாக (சுட்டிக்காட்டுவதுபோல)வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவ்விதமாக பிதிருக்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி வைவஸ்வத (யம)னுடைய லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

யம லக்ஷணம்.

யமன், இரண்டு கைளும், கருத்த மேனியும், கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் தரித்து, பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன்கூடிய முகமும், சிவப்பு மாலையும், செஞ்சந்தனப்பூச்சும், சிவப்பு வஸ்திரமும் தரித்து, பயங்கரமான உருவமுடையவனாய், கிரீடமகுடம் பூண்டு, அனல்வீசும் அக்கினி போன்ற கண்களையுடையவனாய், பெரியதோர் மஹிஷ வாஹநத்திலிருப்பவனாவான். (39)

वैवस्वतस्य पार्श्वे तु सव्यवामयोः ग्रहोग्रकौ
चित्रगुप्तः किन्नरश्च अग्रपार्श्वे तु संस्थितौ ॥

कृष्णश्यामनिभौ तौ च रक्तवस्त्रयुतावुभौ ।
पीठपार्श्वे स्थितौ रौद्रौ मृत्युसहितावुग्रतेजसौ ॥

नीललोहितसंकाशौ च चामरकरे स्त्रियौ ।
[illegible] संस्थितौ विप्रौ पुरः शर्मोपशर्माह्वयौ ॥ ௪௨ ॥

यमः सिंहासनासीनः महिषो रोहितस्तथा (अथवा) स्थितः ।
यमलक्षणमाख्यातं रोहिण्या लक्षणं शृणु ॥ ௪௩ ॥

யமனுடைய பக்கங்களில் அருகாமையில் க்ரஹன், உக்ரன் என்பவர்களும், முன் பக்கங்களில், சித்திரகுப்தனும், கின்னரனும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் கருப்பு நிறமும் பச்சை நிறமும் உடையவர்களாய், சிவப்புவஸ்திரங்களணிந்திருப்பவர்களாவார்கள்.

பீடத்தின் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் பயங்கரமான பராக்கிரமமுடையவர்களாய், மிருத்தியுவுடன் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் நெருப்பைப்போன்ற அல்லது கருப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுடையவர்களாவார்கள்.

யமனுக்கு முன்பக்கத்தில் இரண்டு ஸ்திரீகள் சாமரம் தரித்து நிற்பார்கள். அதற்கு முன்பக்கத்தில் சர்மன், ஶர்மன் என்பவர்கள் நின்றுகொண்டிருப்பார்கள். (42)

யமன் ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றியிருப்பவனாவான். யமனுடைய வாஹநமான மஹிஷம் (எருமை) செம்பட்டை நிறமுடையதாம். (அல்லது யமன் மஹிஷத்தின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பான்.) இவ்விதமாக யம லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ரோஹிணியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (43)

அத ரோஹிணீலக்ஷணம் ||

த்விபுஜா கரண்டமகுடா ரக்தவர்ணா ஶுபாநநா |
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தா ஸிதவஸ்த்ரா விதாம்பரா || 44 ||

ஆஸீநா வா ஸ்திதா வாபி ஸப்தஸம்க்யாஸ்து ரோஹிணீ |
ரோஹிண்யேவம் ஸமாக்யாதா நைர்ருதேர்லக்ஷணம்
ஶ்ருணு || 45 ||

அத நைர்ருதிலக்ஷணம் ||

நைர்ருதிர் நீலவர்ணஸ்து த்விபுஜஸ்து மஹாதநு: |
கட்கம் தக்ஷிணஹஸ்தே து வாமஹஸ்தே ச கேடகம் || 46 ||

பீதவஸ்த்ரதரோ ரௌத்ர: கராலவக்த்ரதம்ஷ்ட்ரக: |

ரோஹிணீ லக்ஷணம்.

ரோஹிணீ தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், கரண்ட மகுடமும், சிவப்பு நிறமும், மங்களகரமான உடலும் உடையவளாய், வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, ஸர்ப்பத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள். ரோஹிணீ தேவிகள் ஏழு பேர்களாவார்கள். இவ்விதமாக ரோஹிணியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நைர்ருதியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (45)

நைர்ருதி லக்ஷணம்.

நைர்ருதியானவன், நீலநிறமும், இரண்டு கைகளும், பெரிய உடம்பும், வலது கையில் கத்தியும் இடது கையில் கேடயமும் உடையவனாய், பீதாம்பரம் தரித்து, கொடுமையுடன் பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன் கூடிய முகமுடைய

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌵𑌾𑌰𑍂𑌡𑍋 𑌜𑌟𑌾𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ௪௭ ॥

𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।

𑌅𑌥 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌹𑌾𑌰𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௮ ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌵𑌸𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌨𑍋𑌰𑍁𑌜𑌘𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 ॥ ௪௯ ॥

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௧ ॥

னாய், ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சவ வாஹநத்திலிருப்பவனாவான். (47)

இவன் நைர்ருத லோகதேவனாவான். இவ்விதம் நைர்ருதியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது இனி அப்ஸரஸ்ஸுக்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள் அதிக ஒளியும், கூந்தலும் முன்னுச்சியும், பற்பலவிதமான கூந்தல் முடிச்சும், பலவிதமான புஷ்பாலங்காரமும், வெண்பட்டாடையுமுடையவர்களாய், பருத்த துடை, பிருஷ்ட பாகம், ஸ்தநங்களையுடையவர்களாய், சிறுத்த இடையும், அழகிய வடிவமும், சிரித்த முகமும், பற்பலவிதமான வாசனைப்பூச்சுமுடையவர்களாய், பத்திரபீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுகள் 7 பேர்களாவார்கள். இவர்கள் ஸமபங்கத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரோ லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி வருண லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (51)

அத வருணலக்ஷணம் ||

வருண: ச்வேதவர்ணஸ்ச த்விபுஜ: பாசஹஸ்தக: |
ஸர்வாபரணஸம்யுக்த: கரண்டமகுடான்வித: || ௫௨ ||

பீதவஸ்த்ரபரீதாங்க: மஹாபலஸமன்வித: |
யஜ்ஞஸூத்ரஸமாயுக்த: மகராஸநஸம்ஸ்தித: || ௫௩ ||
[வாருணம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ருஷீணாம் லக்ஷணம்
ச்ருணு |]

அத ஸப்தர்ஷிலக்ஷணம் ||

ருஷய: பீதவர்ணாஸ்ச நாநாவர்ணாம்பராந்விதா: || ௫௪ ||

வ்ருத்தாஸ்து த்விபுஜாஸ்ஸர்வே ஜடாஜூடஸமன்விதா: |
* த்ரிவர்காஹஸ்தயாஞாஸ்து யஜ்ஞோபவீதஸம்யுதா: || ௫௫ ||

வருண லக்ஷணம்.

வருணன், வெளுப்பு நிறமுடையவர். அவர் இரண்டு கைகளும், கையில் பாசமுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, கரண்டமகுடம் தரித்து, பீதாம்பரமுடுத்திருப்பவராவார். வருணன் மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். அவர் பூணூலணிந்து, மகராஸநத்தின்மேல் வீற்றிருப்பவராவார். இவ்விதமாக வருணனுடைய லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி இருடிகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்.

ஸப்தர்ஷிகள், மஞ்சள் நிற வடிவமும், பல நிறமுள்ள ஆடை தரித்தும், முதிர்ந்த வயதும், இரண்டு கைகளும்,

---

* அர்பகாஹஸ்தயாஞாஸ்து இதி வாராஞஸம் | ஹஸ்தஞ லம்பகூர்சான்விதாஸ்து இதி யுக்த: பாட: இதி பாதி,

ஶ்மஶ்ருவக்ஷ:ப்ரலம்பிதா: ஸ்தாநகம் வாஸநம் து வா ।
த³ண்ட³ம் த³க்ஷிணஹஸ்தே து ச²த்ரம் வாமகரோத்³த்⁴ருதம் ॥

ச²த்ரத³ண்ட³விநா வா(அ)பி ஸவ்யே து ஜ்ஞாநமுத்³ரிகா ।
வாமஜாநூபரிந்யஸ்த வாமஹஸ்தஸமந்விதா: ॥ ௫௭ ॥

ப்⁴ருக்³வங்கி³ரோ(அ)க³ஸ்த்ய: வஸிஷ்டோ² கௌ³தமஸ்ததா² ।
விஶ்வாமித்ரோ ப⁴ரத்³வாஜ: ஸப்தர்ஷயஸ்து கீர்த்திதா: ॥ ௫௮ ॥
[ருஷீணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் வாயுலக்ஷணமுச்யதே ।]

சாந்தமான தோற்றமும், சடைமுடியணியும், மார்புடன் அமைந்த முகவாய்க்கட்டையும் (மார்பு வரையில் நீண்ட தாடியும்) பூணூலும், மூன்று பட்டையாக அணிந்த விபூதியும், (விபூதி—திருநீறு) வலது கையில் தண்டமும், (தண்டம்—தடி) இடது கையில் குடையும், உடையவர்களாய், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்சார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பவர்களாவார்கள். (56)

அல்லது தடி குடை இல்லாமல் வலது கையில் சின் முத்திரை தரித்து, இடது கையை இடது முழங்காலின் மேலே வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வடிவமாகவும் இருக்கலாம்.

[நின்ற வடிவமானால், தடியும் குடையுங்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும், உட்கார்ந்த வடிவமானால் சின்முத்திரையும், முழங்காலின்மேலே வைத்த கையுமாக இருக்கவேண்டுமென்று கொள்ளவேண்டும்.] (57)

பிருகு, அங்கிரஸ்ஸு, அகத்தியர், வஸிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர், பரதுவாஜர், இவர்கள் ஸப்தர்ஷிகள் ஆவார்கள்.

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. வாயுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

அத வாயுலக்ஷணம் ||

த்விபுஜஸ்து மஹாவீர்ய: தூம்ராக்ஷோ தூம்ரஸந்நிப: |
த்வஜம் சைவ தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தே து தண்டயுக் ||

லோலகுஞ்சிதமூர்த்தஜயுக்த: ஶபலாம்பரபூஷித: |
நாநாலங்காரஸம்யுக்த: கிஞ்சிதாகுஞ்சிதபாஹுக: || ௬௧ ||

ஸிம்ஹாஸநோபவிஷ்டஸ்து ஶீக்ரயாத்ரோத்ஸுக: ஸ்தித: |
வாயுரேவம் ஸமாக்யாத: ருத்ரலக்ஷணமுச்யதே ||

அத ருத்ரலக்ஷணம் ||

சதுர்புஜாஸ்த்ரிணேத்ராஸ்து ஜடாமகுடமண்டிதா: |
ஶ்யாமவஸ்த்ரதராஶ்சைவ ஶுக்லவர்ணா: ப்ரகீர்த்திதா: ||

வாயு லக்ஷணம்.

வாயுபகவான், மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். வாயு இரண்டு கைகளும், புகை நிறமும், புகைநிறக் கண்களும், சபள நிறமான உடையும் (சபளம் – பலநிறங்களும் கலந்து நிச்சயிக்கமுடியாத நிறம்.) வளைத்து வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட கைகளும், அசையும் கூந்தல் முடிச்சும், பலவித ஆபரணங்களுமுடையவராவார். வலது கையில் துவஜமும், இடது கையில் தண்டமுமுடையவராவார். ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பவராவார். வேகமாகச் செல்ல விருப்பமுடையவர். வாயு லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ருத்திரனின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (61)

ஏகாதச ருத்திர லக்ஷணம்.

உருத்திரர்கள், 4 கைகளும், 3 கண்களும், சடைமுடியணியும், பச்சை உடையும், வெளுத்தமேனியும், புற்பல

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍇 𑌸𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵(𑌨𑌾𑌨𑌾)𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 || ௬௮ ||

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌵𑌰𑌮𑍍 |
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ||

𑌈𑌶𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌶𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 |
𑌕𑌪𑌾𑌲𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ||
[𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |]

𑌅𑌥 𑌸𑍋𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌶𑌂𑌖𑌨𑌿𑌭𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 |
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌤𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 || ௬௯ ||

அணிகளும், பற்பல புஷ்பமாலைகளும், உடையவர்களாவார்கள். வலது கைகளில், அபயமும்–மழுவும், இடது கைகளில், வரதமும்–மானுமுடையவர்களாவார்கள்.

இவர்கள், நின்றவடிவமானால், ஸமபாதமாகவும், உட்கார்ந்த வடிவமானால், பத்மபீடத்தின்மீதும் இருக்க வேண்டும்.

இவர்கள், மஹாதேவன், சிவன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோஹிதன், ஈசானன், விஜயன், ஈசன், தேவதேவன், பவோத்பவன், கபாலி, என்று பெயருடைய 11 பேர்களாகும். உருத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஸோம லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (65)

சந்திர லக்ஷணம்.

சந்திரன் ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பவராவார். அவர், முல்லை, சங்குபோன்ற நிறமும், மண்டலாகாரமாக வீசும்

ஸ்தி²தோ வா ஆஸீநோ வாபி குமுதோத்பலஹஸ்தக: |
ஸௌம்யத்³ருஷ்டிர் ப்ரஸந்நாஸ்ய: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: || ௧௭ ||

சுக்லவஸ்த்ரயஜ்ஞஸூத்ர: ஸர்வ(சுக்ல)புஷ்பைரலங்க்ருத: |
[ஸோமலக்ஷணமாக்²யாதம் க்ஷேத்ரபலக்ஷணம் ச்²ருணு ||]

அத² க்ஷேத்ரபாலலக்ஷணம் ||

த்ரிநேத்ர: க்ஷேத்ரபாலஸ்து ஸத்வாதி³ கு³ணயோக³த: ||

ச்²வேதோ ரக்தஸ்ததா² க்ருஷ்ண: ஸாத்விகாதி³ கு³ணைஸ்ஸவேத் |
த்³விசதுர்ஹஸ்தயுக்: ஷட்பாண: ராஜஸஸ்ஸஹஸ்ரஜாமித: || ௧௮ ||

தேஹகாந்தியும், 2 கைகளும், ஸௌமியமான முகமும், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதமும் (தங்கப் பூணூலும்) ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும், வெண்மையான உடையும், பற்பல (வெண்மையான) புஷ்பங்களாலாகிய அலங்காரமும் உடையவராய், கைகளில் ஆம்பலும் நீலோத்பலமும் ஏந்தி, சாந்தமான ஆகாரத்துடன், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, இருப்பதாம். சந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி க்ஷேத்திரபால(பைரவ) லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

க்ஷேத்ரபாலக(பைரவ)லக்ஷணம்.

க்ஷேத்திரபாலக மூர்த்தியானது, ஸத்துவகுண பிரதானமானது, ரஜோகுண பிரதானமானது, தமோகுண பிரதானமானது என மூன்று விதமாகும். ஸத்துவ மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமாகவும், ரஜோகுண மூர்த்தியானது சிவப்பு நிறமாகவும், தமோகுண மூர்த்தியானது கருப்பு நிறமாகவும் இருப்பவைகளாம். ஸத்துவ மூர்த்திக்கு 2 அல்லது 4 கைகளும், ரஜோமூர்த்திக்கு 6 கைகளும், தமோ

ஸாத்விகஸ்த்வஷ்டதோர்தண்ட: த்ரிணேத்ரோ பைரவாதிக: |
ஸ்தாநகே ஸமபீடம் ஸ்யாத் ஸ பத்ரபீடமதாபி வா || ௭0 ||

ஶூலம் து தக்ஷிணே ஹஸ்தே கபாலமிதரே கரே |
த்விஹஸ்தஸ் ஸாத்விகஸ் ஸ்யாத: சதுர்ஹஸ்தே ஸ்து யோஜ்யதே ||

பரஹஸ்தே து ஸவ்யே ஸ்யாத் கட்வாங்கம் கட்கமந்யகே |
பூர்வஹஸ்தத்வயே சாபி அபயம் வரதம் ததா || ௭௨ ||

பூர்வவத் பரஹஸ்தௌ து கண்டா ஸ்யாத் வாமஹஸ்தகே |
ஸாத்விகம் ரூபமாக்யாதம் ராஜஸம் ஶ்ருணு ஸுவ்ரத ||

ஶூலம் கட்கம் ச கண்டா ச தக்ஷிணே து கரத்ரயே |
கேடகம் ச கபாலம் ச நாகபாஶம் ச வாமகே || ௭௪ ||

மூர்த்திக்கு 8 கைகளுமாம். ஸ்தாநக மூர்த்தியானால் ஸமபாதமாம். (ஆஸநமானால்) பத்மபீடம் அல்லது பத்திர பீடத்திலிருப்பதாகும். பைரவ மூர்த்தியானது 3 கண்களுடையதாகும். (70)

பைரவரின் ஸத்துவ மூர்த்தியானது 2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சூலமும் இடது கையில் கபாலமும் இருப்பதாகும்.

4 கைகளிருந்தால், வலது பரபுஜத்தில் கட்வாங்கமும் இடது கையில் கத்தியும், பூர்வ ஹஸ்தங்களில் அபயவரதமும் இருப்பதாகும். (கட்வாங்கம்–பரமேசுவரனுக்குரிய ஆயுதவிசேஷம்.) (72)

அல்லது பரஹஸ்தங்கள் முன்போலவும் பூர்வஹஸ்தம் இடது கையில் மணியுமிருப்பதுமாகும்.

இவ்விதம், ஸாத்துவிக மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏ ஸுவ்ரத! இனி ராஜஸ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (73)

தாமஸே து த⁴நுர்பா³ணம் த³க்ஷிணே த³க்ஷிணேதரே |
ஶேஷம் ராஜஸவத் க்²யாதம் ரக்தோ ஹ்யூர்த்⁴வேக்ஷண: ॥ ௭௫ ॥

உக்³ரத்³ருஷ்டிஶிகா²யுக்த: நாநாநாக³விபூ⁴ஷித: |
த்ரிணேத்ரஶ்சாக்³நிஸம்வர்ணோ ஜ்வாலாஸ்ய: க்ஷேத்ரபாலக: ॥

[க்ஷேத்ரபாலலக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ஈஶாநஸ்ய லக்ஷணம்
ஶ்ருணு |]

அத² ஈஶாநலக்ஷணம் ॥

ஈஶாநஶ்சைவ த்³விபு⁴ஜ: ஶ்வேத: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: |
ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஶுக்லவஸ்த்ரோத்தரீயை: ஶ்ரித: ॥ ௭௭ ॥

ராஜஸ மூர்த்தியானது, வலது கைகள் மூன்றிலும், சூலம்–கத்தி–மணி இவைகளையும், இடது கைகள் மூன்றிலும் கேடயம்–கபாலம்–நாகபாசம் இவைகளையுமுடையதாகும். (74)

தாமஸ மூர்த்தியானது, இடது கையில் வில்லும், வலது கையில் அம்புமுடையதாம். மற்ற கைகளில் ராஜஸ மூர்த்திக்குக் கூறிய ஆயுதங்களேயாம்.

(தாமஸ மூர்த்தியானது) சிவப்பு நிறமாகவும் ஊர்துவ முகமாகவும் இருக்கும் சிகாமண்டலமும், உக்கிரமான திருஷ்டியும், பல நாகங்களை அணிந்தும், 3 கண்களுடையதாகவும், நெருப்புப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் செய்யத்தக்கதாகும். (76)

இவ்விதம் பைரவ லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது இனி ஈசான லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஈசாந லக்ஷணம்.

ஈசான மூர்த்தியானது, 2 கைகளுடையதாம். வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு வஸ்திரமுமுடையதாம். ஸகலவித

ஸர்பயஜ்ஞோபவீதஶ்ச ஸர்பவஸ்த்ரோபரி ஸ்தித: ।
ஶூலம் தக்ஷிணஹஸ்தே து கபாலம் வாமஹஸ்தகே ॥ ௭௮ ॥

ஸிதபத்மாஸநாஸீந: ஶ்ருணு பாஸ்கரலக்ஷணம் ।

அத ஆதித்யலக்ஷணம் ॥

த்விபுஜா: பத்மஹஸ்தாஶ்ச ரக்தபத்மாஸநே ஸ்திதா: ॥ ௭௯ ॥

ரக்த(த்ந)மண்டலஸம்யுக்த கரண்டமகுடாந்விதா: ।
ரக்தாம்பரதராஸ்ஸர்வே ஸர்வாபரணபூஷிதா: ॥ ௮௰ ॥

ஸந்நவீரஸமாயுக்தா: பாஸ்கரா த்வாதஶ ஸ்ம்ருதா: ।
விகர்தநோ விவஸ்வாம்ஶ்ச மார்தண்டோ பாஸ்கரோ ரவி: ॥

ஆபரணங்களையுமணிந்து, ஜடாமகுடமும் பூநூலும் அணிந்து, வலது கையில் சூலாயுதமும் இடது கையில் கபாலமும் ஏந்தி, வெண்தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பதாம். இவ்விதம் ஈசான லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆதித்தியர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஆதித்திய லக்ஷணம்.

ஆதித்தியர்கள், 2 கைகளும், 2 கைகளிலும் செந்தாமரை மலர்களை ஏந்தியும், செந்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்து கொண்டுமிருப்பவர்களாவார்கள். (79)

சிவப்பு நிறமாய் வட்டமாக இருக்கும் (வட்டமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட ரத்தினங்களுடன்கூடிய) கரண்ட மகுடத்தை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். சிவப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகலவிதமான அணிகலங்களையுமணிந்து, சன்னவீரம் தரித்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவ்விதமான ஆதித்தியர்கள் 12 பேர்களாவார்கள்.

1. விகர்த்தநன் 2. விவஸ்வான் 3. மார்த்தாண்டன்

𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥ ௮௨ ॥

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌥 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌪𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮௪ ॥

𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍈𑌃 ॥ ௮௫ ॥

---

4. பாஸ்கரன் 5. ரவி 6. லோகபாலன் 7. பிரகாசன் 8. லோகஸாக்ஷீ 9. த்ரிவிக்கிரமன் 10. ஆதித்தியன் 11. ஸூரியன் 12. அம்சுமாலீ எனப்படும் திவாகரன் ஆகிய 12 பேர்களும் துவாதசாதித்தியர்களாவார்கள். (82)

இவர்கள் வடக்கிலிருந்து முறையே இருப்பவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக 16 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி 32 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (83)

அனந்த லக்ஷணம்.

அநந்த மூர்த்தியானது, ஸௌமியமான வடிவமுடையதாகும். 4 கைகளுடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாம். சம்பரத்தம்பூவைப்போன்ற நிறமுடையதாம். கரண்டமகுடத்தை அணிந்திருப்பதாம். வெளுப்பு வஸ்திரம் தரித்ததாம். சாந்தமான முகமுடையதாம். 3 கண்களுடையதாம். கைகளில், அபயம்—வரதம்—உடுக்கை—சூலம் இவைகளை ஏந்தி, பத்மாஸநத்திலிருப்பதாம். (85)

𑌅𑌥 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌰𑍍𑌕𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌪𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௮௭ ||

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌂 𑌕𑌰𑍈𑌰𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍 |
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍂(𑌸𑍌)𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌭𑌵𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌪𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 |
𑌅𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮(𑌤𑌨𑍁)𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ||௮௮||

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 |
𑌅𑌭𑌯𑌵𑌰𑌦𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌾𑌶𑌧𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌃 || ௮௯ ||

அர்க்கன் லக்ஷணம்.

அர்க்கன் சாந்தமான வடிவமும் 4 கைகளும் உடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பார். ஸுவர்ணம்போன்ற மேனியும் வெண்பட்டாடையும் உடையவராவார். கைகளில் அபயம்--வரதம்—கத்தி—கேடயம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவராவார். இவ்விதம் ஆரியனை (ஸௌரியனை) கல்பிக்கவேண்டும். (87)

பவ லக்ஷணம்.

பவன், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். மிகச் சிவந்த மேனியும் 4 கைகளுமுடையவராவார். ஜடா மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பார். அவருடைய மேனி ஸுவர்ணம்போன்றதாகும். வெண் பட்டாடையுடுத்தியிருப்பார். கைகளில் அபயம்-வரதம்-சூலம்-பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். (89)

𑌅𑌥 𑌮𑌰𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ||

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 |
[𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 (𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃)
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 |]

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀(𑌰𑌾:) 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾(:) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣-
𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾(:) || ௯௦ ||

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾(𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃) 𑌨𑌾(𑌨𑌾𑌨𑌾)𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪-
𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾(:) |
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾(:) 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾(𑌃) || ௯௧ ||

𑌅𑌥 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ||

𑌶𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣(𑌰𑍍𑌣𑌾)𑌕𑍃𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍀𑌨𑍋𑌰𑍁𑌜𑌘𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾: |
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌟𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾(𑌹𑍇𑌮𑌾)𑌞𑍍𑌚𑍈: 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑌾 𑌵𑌰𑌾: ||

மருத்துக்களின் லக்ஷணம்.

மருத்துக்கள், (மருத்து—வாயு) சாந்தமான உருவம் படைத்தவர்களாவார்கள். இரு கைகளிலும் ஸர்ப்பங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இரண்டு கண்களுடைய வர்கள். மிக்க அழகும் சாந்தமுமுடையவர்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பற்பல வாஸனை திரவியங் களையும் பலவித புஷ்பங்களையும் அணிந்திருப்பார்கள். கரண்ட மகுடம் தரித்து பத்மபீடத்தில் இருப்பவர்களா வார்கள். *(91)*

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள், பயிர்போன்று பசுமையான நிற முடையவர்களாவார்கள். சிறிது விலக்ஷணமான (சிறிது ஒட்டிய) வயிறு உடையவர்கள். பருத்த துடை-பிருஷ்ட பாகம்-ஸ்தநங்களையுடையவர்களாவார்கள். தங்க ஜரிகை

ஸஸ்யஶ்யாமநிபாகாரா ரக்தோத்பலயுதா: கரே |
ஜாநுலம்பகரஶ்சாந்ய ஸர்வேக்ஷு (ஸர்வாஸ்து) ஸமபங்கிகா: ||

அத கௌரீலக்ஷணம் ||

ஸூக்ஷ்மாங்கீ நீலநிபா (ஸஸ்யஶ்யாமதநு:) ஶாந்தா ஹேம-
வஸ்த்ரயுதா வரா |
சதுர்புஜா த்ரிணேத்ரா ச ஸர்வாபரணபூஷிதா ||

அபயம் வரதம் டங்கம் ஶூலம் ச ததீ கரே: |
கௌரீலக்ஷணமாக்யாதம் யதா ஸகலலக்ஷணே || ௯௪ ||

ததைவ காரயேத்தீமாந் ஶுத்தஸத்வைக தேவதாத்மிகாம் |

களுடன் கூடிய பல்நிற பட்டாடைகளை அணிந்திருப்பார்கள். ஒரு கையில் செந்தாமரை மலரேந்தி மற்றொரு கையை முழங்கால்வரையில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் யாவரும் ஸமபங்க லக்ஷணமுடையவர்களாவார்கள். (93)

கௌரீ லக்ஷணம்.

கௌரீ தேவியானவள், மெல்லிய உடலும் நீலநிறமுமுடையவளாவாள். (பயிர்போன்ற பசுமை நிறமுடையவளாவாள்). சாந்தமான தோற்றமுடையவள். ஸுவர்ண வர்ணமுடைய ஆடையை அணிந்திருப்பவளாவாள். 4 கைகளும் 3 கண்களுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம் (உளி)-சூலம்-இவைகளை தரித்திருப்பாள். இவ்விதமாக ஸகல லக்ஷணத்தில் கௌரீ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சுத்த ஸத்வ பிரதானமான இந்த மூர்த்தியை புத்திமானுயிருப்பவன், கூறியுள்ளபடியே செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

அத² ஶர்வலக்ஷணம் ||

ஶர்வமூர்த்திஸ்து த⁴வலஶ்சதுர்பு⁴ஜ: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: || ௧௬ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஶங்க²குந்தே³ந்து³ஸந்நிப⁴: |

அப⁴யம் வரத³ம் க²ட்³க³ம் கே²டகம் ச த³தா⁴த் கரை: || ௧௭ ||

பத்³மபீடோ²பரிஷ்டஸ்து ஸ்தா²நக: ஶர்வ ஈரித: (ஸம்ஸ்தி²த:) |

அத² விரிஞ்சிஸ்தா²நம் ||

சதுர்வக்த்ரஶ்சதுர்பா³ஹு: ஹேமாக்ஷ: ஸர்ப(ர்வ)
பூ⁴ஷண: || ௧௮ ||

க்ருஷ்ணாஜிநோத்தரீயஶ்ச யஜ்ஞஸூத்ரஸமந்வித: |

ஶுக்லவஸ்த்ரத⁴ரஶ்ஶ்ரீமாந் ஸகடீஸூத்ரமேக²ல: || ௧௯ ||

சர்வ லக்ஷணம்.

சர்வ மூர்த்தியானது, சங்கு-முல்லை-சந்திரன்-இவைகளைப்போல வெண்மையான நிறமுடையது. 4 கைகள் உடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாம். ஜடாமகுடத்தை தரித்திருப்பதாம். கைகளில், அபயம்-வரதம் - கத்தி-கேடயம் - இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாம். பத்மாஸநத்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாம். இவ்விதம் சர்வ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிரம்ஹதேவ லக்ஷணம்,

பிரம்ஹதேவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளும். பொன்னிறக் கண்களுமுடையவராவார். ஸர்பங்களை ஆபரணங்களாக அணிந்திருப்பவராவார்? [ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார்.] வெண்பட்டாடையுடுத்தி, மான் தோலை உத்தரீயமாகக் கொண்டிருப்பவராவார். பூநூலணிந்திருப்பார். அரை ஞாணுடன் மேகலை என்னும் கட்டுவாரு

ஸாக்ஷஸூத்ரோத்தரீயஸ்து கண்டிகாஞ்சோபசோபிதः |
தக்ஷிணே சாக்ஷஸூத்ரம் ச கூர்ச்சம் சைவ து
தாரயேத் ॥ ௩ ॥

கமண்டலும் குசம் வாமே தக்ஷிணே ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ
ததா |

ஆஜ்யஸ்தாலீம் குசாம்ச்சைவ வாமஹஸ்தே து தாரயேத் ॥

சதுர்வக்த்ரம் சதுர்ஹஸ்தம் வாமே விஜோத்தம |
ஆஸனே தம்ஹயாம்ஸ்ரு ச தாரயேத்து பராஸ்ரயம் ॥

* தக்ஷிணேsக்ஷமாலா ஹஸ்தே வாமஹஸ்தே கமண்டலு |

மணிந்திருப்பார். வெண்சந்தணம் பூசி வெண்மையான மாலையுமணிந்திருப்பார். காதுகளில் குண்டலங்களையணிந்திருப்பார்.

வலது கைகளில், ஜபமாலையும் கூர்ச்சமும் (கூர்ச்சம்-தர்பத்தால் முறையுடன் செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) இடது கைகளில் கமண்டலமும் (கிண்டிபோன்ற அமைப்புடைய பாத்திரம்.) குசமும் (தர்ப்பப்புல்) தரித்திருப்பவராவார்.

அல்லது, வலதுகைகளில் ஸ்ருக்-ஸ்ருவம்-இவைகளையும் இடது கைகளில் ஆஜ்யஸ்தாலீ-தர்ப(முஷ்டி)ம் - இவைகளையும் தரித்திருப்பவராவார். [ஸ்ருக்-ஸ்ருவம் இவைகள் யாகங்களில் ஹோமம் செய்ய ஸாதனமாக, மரத்தால் செய்யப்பட்ட கருவிகள். இவைகள், சிறிய முட்டைக் கரண்டியைப்போல் இருக்கும்]

---

* தக்ஷிணேsக்ஷமாலா ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ வாமே குசம் கரே |
ஸவ்யஹஸ்தே ச ததைவாஜ்யே ததா ஸ்ருக்ஸ்ருவ ஸமாயுத: ॥
இதி பாடாந்தரம்.

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃 ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍 |
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 || ௨௪ ||

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 |

𑌅𑌥 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 || ௨௫ ||

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌃 |
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௨௬ ||

அல்லது, ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு முன் கைகளை வரதமாகவும் அபயமாகவும் வைத்துக்கொண்டு, இரு கால்களையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைத்து வைத்துக்கொண்டு, மேட்ர மூலத்திற்குமேலே (அதாவது நடு மடியில்) இரு கைகளில் இடதுகையை மேலே நோக்கி வைத்து அதன்மேலே வலதுகையையும் முன்போலவே மே நோக்காகவே வைத்துக்கொண்டு, இருப்பவராவார்.

அல்லது, முன்கைகள் அபயம் வரதமாகவும், புறக் கைகளில் வலக்கையில் ஜபமாலையும் இடக்கையில் கமண்டலமும் கொண்டிருப்பதுமாம்.

வலது பக்கத்தில் ஸரஸ்வதியும் இடது பக்கத்தில் ஸாவித்திரியுமிருப்பார்கள்.

நின்ற வடிவமானாலும் உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் பிரம்மதேவர் பத்மபீடத்திலிருப்பதாகும்.

சிவோத்தம லக்ஷணம்.

சிவோத்தம மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமும் 4 கைகளும் 2 கண்களும் ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும் வெளுப்பு வஸ்திரமும் பூநூலும் கரண்ட மகுடமு

அப⁴யம் வரத³ம் ஶூலம் பாஶம் ஆபி³ப்⁴ரத் கரை: |
பத்³மபீடோ²பரிஷ்டா²த்து ஸ்தா²நக: ஸமபாத³க: || ௱எ ||

அத² ப்⁴ருகு³லக்ஷணம் ||

ப்⁴ருகு³ர்முநி: ஶாந்தரூப: ஶுக்லவஸ்த்ரயுதோ த்³விபு⁴ஜ: |
கரண்ட³மகுடோபேதோ ஹ்யப⁴யவரதா³ந்வித: || ௱அ ||

அப⁴யவரதோ³பேத: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: |
ஸ்தா²நகோ வாஸநோ வாபி பத்³மபீடே² ப்⁴ருகு³ர்முநி: ||

அத² சண்டா³க³ஸ்த்யகௌஶிகைகநேத்ரலக்ஷணம் ||

பூர்வமேவோதி³தஶ்சண்ட³: ததா²க³ஸ்த்யம் ச கத்²யதே |
ஸப்தர்ஷிவச்ச கௌஶிகம் ச ஸ்தா²பயேத் ஸ்தா²பகோத்தம: ||

முடையதாகும். கைகளில், அபயம்-வரதம்-சூலம்-பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் ஸம பாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவுமிருப்பதாகும். (107)

பிருகுமுனிவரின் லக்ஷணம்.

பிருகுமுனிவர், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். வெண்மையான வஸ்திரமும், 2 கைகளும் உடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்தவராவார். 2 கைகளிலும் அபயமும் வரதமும் தரித்திருப்பவராவார். ஸகல ஆப்ரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். ஸ்தாநகவடிவமாஞலும், ஆஸந வடிவமாஞலும், பத்மபீடத்தில் இருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியானது சுபகரமானதாகும். (109)

ஈச-அகஸ்திய-கௌசிக-ஏகநேத்ர லக்ஷணம்.

ஈச லக்ஷணம் முன்னமே (பவ லக்ஷணத்தில்) கூறப் பட்டுவிட்டது. அகஸ்திய லக்ஷணத்தையும் (ஸப்தர்ஷி லக்ஷணத்தில்) முன்பு கூறியதுபோலவே கொள்ளவும். கௌசிக லக்ஷணமும் அவ்விதமேயாம்.

ஏகநேத்ரஶ்சதுர்பா³ஹுர்நேத்ரத்ரயஸமந்வித: |
ஸம்ப⁴ரத்தப்ரஸூநாப⁴: ஶ்வேதகௌஶேயவஸ்த்ரத்⁴ருத் || ௱௧௧ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஸர்வாலங்காரபூ⁴ஷித: |
அப⁴யவரதோபேத: டங்கஶூலஸமந்வித: || ௱௧௨ ||

அத² விக்⁴நேஶ ஸரஸ்வதீலக்ஷணம் ||

விக்⁴நேஶம் பூர்வவத்க்ருத்வா ஸ்தா²பயேத்³தே³ஶிகோத்தம: |
ஸரஸ்வதீ சதுர்ஹஸ்தா ஶ்வேதவர்ணாந்விதா || ௱௧௩ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தா பத்³மாஸநா ஸிதாம்ப³ரா |
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தா முக்தாஹாரா ஸுலோசநா ||

வ்யாக்²யாமுத்³ராக்ஷஸூத்ரம் ச த³க்ஷிணே து கரத்³வயே |

ஏக நேத்திரமூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், சம்பரத்தம் பூவின் நிறமும், வெண்பட்டாடையும், சாந்தமான உருவமும் உடையதாய் ஜடாமகுடம் தரித்து ஸகல அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம் இவைகளை தரித்து இருப்பதாகும்.

விக்கிநேசுவர—ஸரஸ்வதீ லக்ஷணம்.

தேசிகோத்தமன், முன்பு கூறியுள்ள லக்ஷணத்துடன் விக்கிநேசுவரரை செய்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஸரஸ்வதீ தேவியானவள், 4 கைகளும், வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு ஆடையும் உடையவளாவாள். வெண் தாமரை மலரில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். அழகிய கண்களையுடையவளாவாள். யஜ்ஞோபவீதமணிந்து, முக்தாஹாரமும் அணிந்திருப்பவளாவாள். ஜடாமகுடம் (சடையாலாகிய மகுடம்) தரித்திருப்பவளாவாள்? வலது கைகளில் வியாக்கியாந முத்திரையும் (சின்முத்திரையும்)

𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 [illegible] ॥

𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ ௫௬ ॥

𑌅𑌥 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ।
𑌹𑍇𑌮𑌰𑌤𑍍𑌨𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲[illegible]𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 ॥ ௫௭ ॥

[illegible] 𑌸𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍀𑌨𑌗𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌚 𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁[illegible] (𑌕𑌾𑌵𑍃)𑌸𑍍𑌤𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑍀 ॥

𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 [illegible] ।

ஜபமாலையும், இடது கைகளில் புஸ்தகமும் குண்டிகையும் (கிண்டி) தரித்திருப்பவளாவாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமுமுடையவளாவாள். ருக்கு—யஜுஸ்—ஸாம—என்ற மறைகளாலும் முனிவர்களாலும் ஸேவிக்கப் பட்டிருப்பவளாவாள். வாக்குக்கு அதிதேவதையான ஸரஸ்வதீ தேவி, இத்தகைய லக்ஷணங்களுடையவளென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்.

லக்ஷ்மீ தேவியானவள், பத்மாஸநத்தில் உட்கார்ந் திருப்பவளாவாள். இரண்டு கைகளும் பொன்னிற மேனியு முடையவளாவாள். காதில் கற்கள் பதித்த பொன்னோலை யணிந்திருப்பவளாவாள். நல்ல யௌவனப்பருவமும், அழகிய அங்க அமைப்பும், வளைந்த புருவமும், அழகு நிறைந்த விலாஸமும் உடையவளாவாள். சிவந்த கண்களும் பருத்த (சதைப்பத்துள்ள) கன்னங்களும், ரவிக்கை அணிந்த ஸ்தநங்களுமுடையவளாவாள். தலை அணியும்

അംബുജം ദക്ഷിണേ ഹസ്തേ വാമേ ശ്രീഫലമിഷ്യതേ ॥

സുമധ്യാ വിപുലശ്രോണീ ശോഭനാംബരവേഷ്ടിതാ ।
മേഖലാകടിസൂത്രാ ച സർവാഭരണഭൂഷിതാ ॥ ௱௨௰ ॥

അഥ ഏകരുദ്ര-പശുപതി-വസൂനാം ലക്ഷണം ॥

ഏകാക്ഷരുദ്രവല്ലോകരുദ്രഃ കായോ വിശേഷതഃ ।
പശുപതിം ച തദ്വത്തു ജ്ഞാപയേച്ഛില്പികോത്തമഃ ॥

ധരോ ധ്രുവശ്ച സോമശ്ച ആപവത്സോऽനലശ്ച ।
അനിലശ്ചൈവ പ്രത്യൂഷഃ പ്രഭാവ(സ)സ്തഥൈവ ച ॥

വസവോഷ്ടൗ കീർത്തിതാ ഹ്യേതേ രക്തവർണാ ദ്വിഭുജാന്വിതാഃ ।
പീതാംബരധരാസ്സർവേ ആസീനാ വാ സ്ഥിതാസ്തു വാ ॥

முன் தலையின் இரு பக்கங்களிலும் அணியும் சங்கசக்ர வடிவமான நெத்திச் சுட்டியும் உடையவளாவாள். வலது கையில் தாமரை மலரும், இடது கையில் பில்வப்பழமும் வைத்திருப்பவளாவாள். அழகிய இடுப்பும் பருத்த பிருஷ்ட பாகமும், அழகிய வஸ்திராலங்காரமும், ஒட்டியாணமும் அரைநூல் மாலையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருப்பவளாவாள்.

ஏகருத்திர-பசுபதி-வஸு-லக்ஷணம்.

ஏகருத்திரன் – பசுபதி – இவர்களை, ஏகாக்ஷருத்திரனுக்குக் கூறிய லக்ஷணப்படியே செய்யவேண்டும்.

தரன், துருவன், ஸோமன், ஆபதேவன், அநலன், அநிலன், பிரத்யூஷன், பிரபாவ(ஸ)ன் என்ற பெயருடைய 8 பேர்களும் வஸுக்கள் எனப்படுவார்கள்.

இவர்கள் சிகப்பு நிறம் உடையவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்களாவார்கள். இவர்கள் எல்

ஸர்வே கட்ககேடஹஸ்தாஶ்ச ஸர்வாபரணபூஷிதா: |
கரண்டமகுடோபேதா: ரௌத்ராஶ்சைவ ருத்ரகீர்த்திதா: ||

அத மஹாதேவ-த்ரிமூர்த்தி-தநதேந்த்ர லக்ஷணம் ||

கர்தவ்ய: பஶுபதிவத் மஹாதேவோ விதீயதே |
ஏகருத்ரவத் கர்தவ்யஸ்த்ரிமூர்த்திர்விஜாநதே || ௨௫ ||

தநத: ஸர்வயக்ஷேஶ: ஸர்வாபரணபூஷித: |
தப்தகாஞ்சநஸங்காஶ: த்விநேத்ரத்விபுஜாந்வித: || ௨௬ ||

வரதாபயஹஸ்தஸ்து கதா வா வாமஹஸ்தகே |
ஸவ்யே வாபி ஸ்திதம் வித்யாத் நரவாஹந: || ௨௭ ||

லோருமே பீதாம்பரம் உடுத்தியிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ அல்லது நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். கைகளில் கத்தியும் கேடயமுமேந்தி இருப்பவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கரண்டமகுடமணிந்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள், பயங்கரமான ரூபமுடையவர்கள். அல்லது ருத்திரனின் அம்சம் படைத்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாதேவ-த்ரிமூர்த்தி-தநத-இந்திர லக்ஷணம்.

மஹாதேவ மூர்த்தியை பசுபதி மூர்த்தியைப்போல செய்யவேண்டும். த்ரிமூர்த்தியை ஏகருத்திரனைப் போல் செய்யவேண்டும்.

ஸகல யக்ஷர்களுக்கும் அதிபனான குபேரன், உலையில் இட்ட தங்கம்போன்ற நிறமுடையவராவார். 2 கைகளும் 2 கண்களுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். இருகைகளிலும் அபயமும் வரதமுமுடையவராவார். அல்லது இடதுகையில் கதை வைத்

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌬𑌰𑌧𑌰𑍌 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍌 𑌶𑌂𑌖𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿𑌧𑍀𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌶𑌂𑌖𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿𑌧𑍀 𑌤𑍌 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍌 ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌕𑍌 ।
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑍌 𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑍌 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌶𑌂𑌖𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌶𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌲𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃 ।

திருப்பதுமாம். பத்மபீடத்தில் இருப்பவராவார். இவருக்கு நரவாகனமாம். (நரவாகனம்-மனிதர்களால் சுமக்கப்படும் பல்லக்கு) இவர் சிகப்பு வஸ்திரமணிந்திருப்பார். சங்கநிதி-பத்மநிதிகளுடன் இருப்பவராவார்.

சங்கநிதி-பத்மநிதி இரண்டுபேரும் பூதம் போன்ற பெரிய உடலும் அதிக பலமுமுடையவர்களாம். கைகளில் தாமரை மலர்களுடன் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களாகும். வெளுப்புவஸ்திரமுடுத்தி, கரண்ட மகுடம் பூண்டு இருப்பவர்களாம். வலது பக்கத்தில் சங்கநிதியும் இடது பக்கத்தில் பத்மநிதியும் இருப்பதாகும்.

குபேரனின் இடது பக்கத்தில் லக்ஷணத்துடன் தேவிரூபத்தை அமைக்கவேண்டும். இவ்விதம் குபேரலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திரனை முன்பு கூறியுள்ளபடியே அமைக்கவேண்டும்.

காலாக்கினி ருத்திர லக்ஷணம்.

காலாக்கினி ருத்திர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு

வஹ்நிகோடிஸமாயுக்த: பாசாங்குசதரோ வர: ॥ ௱௩௨ ॥

ரக்தவஸ்த்ரதரோ தேவ: ஸர்வாபரணபூஷித: |
ரக்தோர்த்வகேசஸம்யுக்தஸ்ஸிம்ஹாஸநோபரிஸ்தித: ॥

சதுர்ப்புஜம் த்ரிணேத்ரஞ்ச நீலோத்பலஸமப்ரபம் |
கரண்டமகுடோபேதஸ்ஸர்வாபரணபூஷித: ॥ ௱௩௪ ॥

அபயவரதோபேத: டங்கசூலதரோ வர: |
ரக்தவஸ்த்ரஸமாயுக்த: பத்மபீடோபரி ஸ்தித: ॥ ௱௩௫ ॥

அத நாகதேவலக்ஷணம் ॥

ஸ்ரீகண்டோ ஹ்யேவமாக்யாத: நாகதேவஸ்ய கத்யதே |
த்ரிணேத்ரஸ்து சதுர்பாஹுஸ்ஸௌம்யோ ரக்தாபஸ்ஸிதாம்பர: ॥

கிறேன். அந்த மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களுமுடையதாகும். தீச்சுடர்போல ஒளியுடன் விளங்குவதாகும். இளம்பிறை சந்திரனும், சிவப்பு ஆடையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். சிவப்பு நிறமாய் செங்குத்தாக உயர்ந்த மயிர்களுடன் பயங்கரமான உருவமுடையதாய் ஸிம்ம வாஹனத்தில் வீற்றிருப்பதாகும்.

ஸ்ரீகண்ட மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், நீலோத்பலம்போன்ற நிறமும், உடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகலவித ஆபரணங்களுமணிந்து அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம் இவைகளைக் கையிலேந்தி, சிகப்பு வஸ்திரமுடுத்தி, பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதாகும்.

நாகதேவ லக்ஷணம்.

ஸ்ரீகண்ட லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. நாகதேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நாகதேவர் 3 கண்களும், 4 கைகளும், ஸௌம்யமான உருவமும், சிவந்த நிறமும்,

அபயவரதோபேத: பரஹஸ்தே து நாகயுக் |
கரண்டமகுடோபேத: பஞ்ச: பணாந்வித: ॥ ௱௩௭ ॥
ஸர்வாபரணஸம்யுக்த: பத்மபீடோபரி ஸ்தித: |

அத பீமபூமிலக்ஷணம் ॥

பீமஶ்சதுர்புஜோ ரௌத்ர: ஸர்வாபரணபூஷித: ॥
அபயம் வரதம் சைவ சூலம் பாசம் ச தாரயந் |
ஸிதவஸ்த்ரதரஶ்சைவ உக்ரத்ருஷ்டி: ஸதம்ஷ்ட்ரக: ॥ ௱௩௯ ॥
ஸஸ்யாங்குரநிபா பூமி: நீலாலகஸமந்விதா |
கரண்டமகுடோபேதா ஸர்வாபரணபூஷிதா ॥ ௱௪௰ ॥
பீதாம்பரதரா சைவ ப்ரஸந்நவதநாந்விதா |

வெண்மையான உடையும், உடையவராவார். முன் கைகள் அபயவரதமாகவும், பர ஹஸ்தத்தில் ஸர்ப்பத்தை வைத்திருப்பவருமாவார். கையிலிருக்கும் நாகமானது 5 தலைகளுடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகல ஆபரணங்களும் அணிந்து பத்மபீடத்தில் உட்காந்திருப்பவராவார்.

பீம-பூமி-லக்ஷணம்.

பீம மூர்த்தியானது, பயங்கரமான உருவமும் 4 கைகளுமுடையதாம். கொடூரமான பார்வையும் தித்திப்பற்களுமுடையதாகும். வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி வரதம்-அபயம்-சூலம்-பாசம்-இவைகளை ஏந்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும்.

பூமிதேவியானவள் பயிரின் முளைபோன்ற நிறமும், அழகிய முகமும், நீலமான முன்னுச்சியும், பீதாம்பர ஆடையுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, இரு கைகளிலும்,

பத்மம் வா பத்மயுக்மம் வாபி உத்பலே ஹஸ்தயோர்த்வயோ: ||
பத்மபீடோபவிஷ்டா து ஆஸீநா வா ஸ்திதாऽथவா |

அத ஶிகண்டி - மருல்லக்ஷணம் ||

ஶிகண்டீ கஞ்ஜநாபஸ்து கட்ககேடஸமந்வித: || ௱௪௨ ||
பத்மவேதிகஸம்யுக்த: பத்மபீடோபவிஷ்டித: |
மருதோ தூம்ரவர்ணா: ஸ்யுர்த்விஹஸ்தாஸ்து முத்கரா: ||
கௌஸும்பவஸநோபேதா: ஸர்வாபரணபூஷிதா: |
பத்தமகுடஸம்யுக்தா நாநாபுஷ்பவிராஜிதா: ||
டங்கஶூலஸமாயுக்தா: பீநோருஜகநஸ்தநா: |
பாதபீடோபவிஷ்டாஸ்து கதிதா: ஸப்தமருத்கணா: ||

இரண்டு தாமரை மலர்களையாவது, இரண்டு நீலோத்பலங்களையாவது வைத்திருப்பவளாவாள். பத்மபீடத்தில், உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள்.

சிகண்ட—மருத்—லக்ஷணம்.

சிகண்டர் என்ற மூர்த்தியானது, கஞ்சன (மைனு) பக்ஷியைப்போன்ற நிறமும், 4 கைகளும், கைகளில் கத்தி—கேடயம், இரண்டையும் ஏந்தி பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (மற்ற 2 கைகள் வரதாபயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

மருத்துக்கள் புகை நிறமும், 2 கைகளும், முத்கரம் என்ற ஆயுதமும், சிகப்புப்பட்டாடையும், முடிந்த முடியும், உடையவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பலவித புஷ்பங்களையும் தரித்து, டங்கம் சூலம் இவைகளை ஏந்தி, பாத பீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்களுக்குத் துடை—பிருஷ்டபாகம் — ஸ்தநம்—இவைகள் பெரிதாக இருப்பதாகும்.

अथ उग्रलक्षणम् ||

उग्रस्तु भुजो रौद्रः रक्तवस्त्रसमन्वितः |
करण्डमकुटोपेतः सर्वाभरणभूषितः || २४६ ||

अभयवरदोपेतः टङ्कशूलधरः परः |
स्थानकः पद्मपीठे तु शुक्लवस्त्रधरः शुभः || २४७ ||

अथ शनैश्चरलक्षणम् ||

शनैश्चरः कृष्णवर्णो द्विभुजोऽसितवस्त्रकः |
करण्डमकुटोपेतः सर्वाभरणभूषितः || २४८ ||

दण्डस्याद्दक्षिणे हस्ते वरदो वामहस्तके |
स्थानकः पद्मपीठे तु आसीनो वा विशेषतः ||

ईषत्कुञ्चितपादः स्याद्दीर्घः ह्रस्वतनुस्थितः |

உக்கிர லக்ஷணம்.

உக்கிர மூர்த்தியானது, சிகப்பு உடையணிந்து, பயங்கரமான தோற்றமுடையதாகும். 4 கைகளும், கைகளில் அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம்-இவற்றைத்தரித்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பத்ம பீடத்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது வெளுப்பு நிறமுடையதாய், வெளுப்பு உடை தரித்திருப்பதுமாகும்.

சனைச்சர லக்ஷணம்.

சனைச்சரன் கருப்பு நிறமும், 2 கைகளும், கருப்பு உடையுமுடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்து, எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். வலது கையில் தண்டமும், இடது கையில் வரதமுமிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் நின்ற வடிவமாகவோ, விசேஷித்து உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். சிறிது வளைந்த காலும்,

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ||

𑌅𑌥 𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌮𑌨𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇 |
𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ||

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗(𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾)𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 |
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ||

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌪𑍀𑌠𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 || ௫௩ ||

𑌅𑌥 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 |
𑌉𑌦𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 || ௫௪ ||

சிறிது குட்டையான உடலுமுடையவராவார். இவ்விதம் பரிவார லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக.

பீட லக்ஷணம்.

பீடமானது, 14 அங்குலம் அகலமும், 12 அங்குலம் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். உயரத்தை 3 பாகங்களாகக்கொண்டு, மேகலை ஒன்று, 4 அங்குல உயரமும் 4 அங்குல அகலமுமிருக்கும்படி, 3 மேகலையுடையதாக அமைக்கவேண்டும். அதன் (மத்தியில்) பத்மத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாக்கி ½ பாகமானது கம்பத்தின் நீவ்ரம் (ஒதுக்கம்) ஆகும். பீடமானது, கருங்கல்—செங்கல்—அல்லது ஸுதை இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். இவ்விதம் பரிவாரங்களின் பீடம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி மஹாபீடவிதியைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக.

ஷட்ஸப்தாதிஸஷ்டிர்வா ஸப்தாஷ்டாவஸாநகே |
ஷோடஸோஷ்டாதஸே வாபி மஹாபீடம் ப்ரகல்பயேத் || ௫௫ ||

அதவாந்யப்ரகாரேண பீடஸ்தாநம் விதீயதே |
த்ருதீயே வா சதுர்த்தே வா பஞ்சமே ப்ராகாரஸ்ய து || ௫௬ ||

மஹாபீடம் ப்ரகர்தவ்யம் தஸ்ய லக்ஷணமுச்யதே |
கர்ப்பகேஹஸ்ய த்வாரோச்சம் பீடவிஸ்தாரமுத்தமம் ||

த்ரிபாதம் மத்யமம் ப்ரோக்தம் அர்த்தமதமம் ததா |
கர்ப்பத்வாரஸ்ய விஸ்தாரம் பீடமதமமுச்யதே || ௫௮ ||

மஹாபீட லக்ஷணம்.

இவ்விடத்தில் கர்பகிருஹத்தின் அகலமானது தண்டம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாபீடமானது, கர்பகிருஹத்திலிருந்து, 6–8–10–12–14–16 அல்லது 18 தண்ட அளவில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்

அல்லது மற்றொரு முறையின்படியும் வைக்கலாம். பிராகாரத்தின் மூன்றாவது, நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது சுவற்றின் (உட்பக்கத்தில்) அதாவது 2–3–4வது பிராகாரத்தில் முன்பக்கத்தில் அதன் நீளத்தின் நடுவில் வைப்பதுமாகும்.

இவ்விதம் மஹா பீடஸ்தானம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அதன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் உயரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும். அதில் ¾ பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். ½ பங்கு அகலமிருப்பது அதமமாகும்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது அதமமாகும். அதைப்

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑌮𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍌 ॥ ௱௫௯ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 (𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌂) ॥

𑌉𑌪𑌾𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌡𑌂(𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂)
𑌶𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂) 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶-
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௬௧ ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂(𑌰𑌾𑌮𑌾𑌂)𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍𑌪𑌂
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌟𑍍𑌟𑍀 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।

போல் 2 பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும்.

அல்லது 1 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது அதமமாகும். 2 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும், 3 ஹஸ்தமிருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடமானது அதன் விஸ்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு உயரமுடையதாகும்.

அதன் உயரத்தைப் பங்கிட்டு, 3 வேதிகளையும் முறையே 7–8–9 பங்குகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(பீடத்தின் உயரத்தில்) உபானம் 2 பங்காகும். ஜகதி 6 (5) பங்காகும். குமுதத்தின் உயரம் 5 (4) அம்சமாகும். கம்பம் 1 பங்காகும். கர்ணம் 4 (3) பங்காகும். ஊர்த்துவ கம்பம் 1 பங்காகும். மஹாபட்டி 3 பங்காகும்; அல்லது விசேஷித்து 2 பங்கு இருப்பதுமாகும். பத்மத்தின் உயரம்

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ ௱௪௪ ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚(𑌵𑍇𑌦)𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌟𑍍𑌟𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌪𑌾(𑌪)𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮(𑌮)𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂)𑌸
𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑍇 ॥ ௱௪௫ ॥

𑌅𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।

---

4 பங்காகும். கர்ணிகையின் உயரம் 2 பங்காகும். ஆகக் கூடுதல், $2+5+4+1+3+1+3+4+2=24$ அம்சமாகும்.

(பீடத்தின் உயரத்தை 24 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, உபானம் முதலான 9 பிரிவுகளேயும், கூறிய பங்குகளால் அமைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, கர்ணிகை 3 பாகம், பத்மம் 5 (4) பாகம், மஹாபட்டி 2 பாகம், உபானம் 1 பாகம், மற்றவைகள் கீழே கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவும் கொள்வதாகும்.

அல்லது, பீடத்தின் உயரத்திற்குக் கீழே பூமட்டத்திற்குக் கீழே தாமரை மலரின் அடிப்பக்கமாகக்கொண்டு, பூமட்டத்திற்குமேலே பீடத்தின் உயரம் முழுமையும் பத்மத்தின் பாகமாகக் கொள்வதுமாகும். அதிஷ்டானத்திற்குக் கூறியபடி, வேசஙிஷ்கிராந்தம் செய்யவேண்டும். கர்ணிகையின் அகலம் பத்மத்தின் அகலத்தில் 4 அல்லது 5ல் ஒரு பாகம்ாகும்.

பத்மத்தின் அகலமானது, சதுரஸ்ரமாகவாவது, அஷ்டாஸ்ரமாகவாவது, வட்டவடிவமாகவாவது, ஷடஸ்ர

பத்மாச்ரயாவிகர்தவ்யம் ... ஹம்ஸதார்க்ஷ்யயுதம் ததா ॥ ௫௬ ॥
[பத்மாச்ரயாச்ரயம் கர்தவ்யம் ஹம்ஸதார்க்ஷ்யயுதம் ததா ।]
லோஹஜம் சைலஜம் வாபி இஷ்டகாயைவ வா ।
ஸுதயா வேஷ்டகாமிச்ரம் நாநாசித்ரைர்விசித்ரிதம் ॥
ஸ்ரீதேவ்யா மகரேணைவ வ்யாளேன வ்ருஷபேண ச
விபூஷிதம் ।
நாநாவர்ணைர்விசித்ரம் ச ஹேமரஜதபூஷிதை: ॥
பீடவ்யாஸே து ஷட்ஸப்தவஸுநவாம்சகேபி வா ।
உபபீடோக்தாம்சே வா பீடமேவோக்தவத் கல்பயேத் ॥ ௫௭ ॥

வடிவமாகவாவது, அமையப்பெற்று, அன்னம்-கருடன் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (பத்மமானது, பீடத்தின் வடிவத்திற்கேற்ப, 4, 6 அல்லது 8 இதழ்களைக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.)

பீடமானது, உலோகம்-கருங்கல்-செங்கல்-உட்பகுதியில் செங்கலுடன் கூடிய ஸுதை, இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். பலவித சித்திரங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூதேவி-மகரம்-வியாளம் (ஸர்ப்பம்) விருஷபம் இவ்வுருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பலவித வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளி இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் அகலத்தில் 6-7-8-9 அம்சத்தினுலாவது, உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அம்ச அளவினுலாவது பீடத்தைச் செய்யவேண்டும். (இந்தக் கணக்கு பீடத்தின் மேற்பாகத்திற்குக் கூறியதாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ததூர்த்4வே து மஹாபீட2ம் பூர்வோக்தவ்யாஸமாநத꞉ |
உபபீடோ2க்தவத் தஸ்ய கர்தவ்யம் வா விதா4நத꞉ ॥ ௨௭௧ ॥

பூர்வாதி3ம் ச த3லாத்3யேஷு பூ4ததத்த்வஸ்வரூபிணம் |
வஹ்ந்யாதி3ம் ச யாம்யாத்3யேஷு யத்தஸ்யாக்3நிஸ்வரூபகம் ॥ ௨௭௨ ॥

ஸாமுக2ம் பஶ்சிமே த3லே ஜலதத்த்வஸ்வரூபகம் |
து3ர்முக2ம் ஸௌம்யே தி3க்3பா4கே வாயுதத்த்வகம் ததா2 ।

அவிக்4நம் கர்ணிகாயாம் து வ்யோமதத்த்வஸ்வரூபிணம் |
தாமஸம் ஆக்3நேயத3லே ராஜஸம் நைர்ருதே த3லே ॥

ஸாத்த்விகம் வாயுதி3க்3த3லே விக்4நகர்தாரமீஶகே |

அதற்குமேலே, மஹாபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவுடன் மஹாபீடத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்த பீடத்தின் மேல்பாகத்தையும் உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவின்படியேயும் செய்யலாம்.

பூதத்துவஸ்வரூபியான ஆமோதரை கிழக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், அக்நிதத்துவ ஸ்வரூபியான பிரமோதரை தெற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஜலதத்துவ ஸ்வரூபியான ஸுமுகரை மேற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், வாயுதத்துவ ஸ்வரூபியான துர்முகரை வடக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஆகாசதத்துவ ஸ்வரூபியான அவிக்நரை கர்ணிகையின்மேலேயும், (கர்ணிகை—தாமரை மலரின் இதழ்களின் நடுவிலுள்ள பாகம். இங்கு கர்ணிகை என்பது பீடத்தின் மேல்தளமாகும்.) அக்கினி மூலேயிலுள்ள தளத்தில் தமோகுணத்தையும், நைர்ருதி மூலேயிலுள்ள தளத்தில் ராஜஸ குணத்தையும், வாயு மூலேயிலுள்ள தளத்தில் ஸத்தவ குணத்தையும், (குணங்கள் என்பதற்கு குணங்களின் அதிதேவதைகள் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) ஈசான மூலேயிலுள்ள தளத்தில் விக்ந கர்த்தாவையும்

ஸர்வம் ஹ்யாத்மகுணாகாரமாத்மதத்த்வமுதாஹ்ருதம் ॥ ௫௧ ॥

ஸ்வர்கம் பூமிரந்தரிக்ஷம் ஸர்வம் ஹ்யாத்மகுணாத்மகம் ।

ஆத்மேத்யுக்தம் து தத்த்வம் மஹாபீடம் த்விஜோத்தம ॥ ௫௨ ॥

தாமஸாதி நிவ்ருத்த்யர்த்தம் நித்யம் ஸம்பூஜ்ய சாந்தத: ।

தாதாத்ம்யபாவமாபந்ந ஸித்த்யர்த்தம் ஸோத்ஸவை: ப்ரதக்ஷிணம் ॥

[தத்பாவாத்மபாவமாபந்ந நித்யம் ... ப்ரதக்ஷிணம் ॥]

பூமிப்ரதக்ஷிணம் சாத்யம் த்விதீயம் சாந்தரிக்ஷகம் ।

ஸ்வர்கப்ரதக்ஷிணம் பஶ்சாத் க்ருதம் தேநாகிலம் பவேத் ॥

(பூஜிக்கவேண்டும்.) ஆத்தும தத்துவமானது இவ்விதம் மஹாபூத குணங்களால் ஆகியது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வர்கம், பூமி, அந்தரிக்ஷம் (ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடம்) இவை யாவும் ஸகல பூதங்களாலும் குணங்களாலும் அமையப்பெற்றதாகும். ஹே அந்தணனே! ஆத்துமா என்று கூறப்படும் எல்லாம் மஹாபீடமேயாகும். (மஹாபீடமானது ஸர்வாத்தும ஸ்வரூபமாகும் என்பது பொருள்.) தாமஸாதி குணங்கள் நிவர்த்தியடைவதற்காக, தினந்தோறும் (பீடத்தை) பூஜித்து கடைசியில் பலிகொடுக்கவேண்டும்.

அத்தகைய ஆத்மஸ்வரூபத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு (பீடத்தை) ஸித்தியோத்ஸவாதிகளுடன் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். (ஆகையால் ஆத்துமார்ப்பணம் செய்யும் பொருட்டு தினந்தோறும் பீடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.)

முதல் பிரதக்ஷிணத்தால் பூமியை வலம் வந்ததாகும். இரண்டாவது பிரதக்ஷிணத்தால் அந்தரிக்ஷத்தை (ஆகாசத்தை) வலம் வந்ததாகும். மூன்றாவது பிரத

जगदार्तिविनाशाय [illegible] साधकोत्तमः ।
[illegible] पीठं प्रकल्पयेत् ॥

वृषस्थाने कुमारं तु कुमारे वृषभं न्यसेत् ।
पश्चिमद्वारहर्म्ये तु शेषं पूर्ववदाचरेत् ।
परिवारविधिः प्रोक्तः वक्ष्यते लिङ्गलक्षणम् ॥ २८ ॥

इति काश्यपीये शिल्पशास्त्रे परिवारविधिर्नाम
अष्टचत्वारिंशः पटलः ॥

க்ஷிணத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை வலம்வந்ததாகும். இது அந்த தேசத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு நன்மையையுண்டுபண்ணும். உலகத்தின் துன்பத்தை நீக்கவேண்டி, தேவாலய நிர்மாணம் செய்பவன், இவ்விதம் பீடத்தை நிர்மாணஞ்செய்ய வேண்டும்.

இனி, மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் சிறிது மாறுபாட்டைக் கூறுகிறேன்.

விருஷபத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடத்தில் ஸுப்ரஹ்மணிய மூர்த்தியையும், ஸுப்ரஹ்மணியரை வைக்கவேண்டியவிடத்தில் விருஷபத்தையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியுள்ள விதிப்படியேயாகும்.

இவ்விதம் பரிவாரவிதி கூறப்பட்டுள்ளது. இனி லிங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காச்யபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவாரவிதியெனும்
48-வது படலம் முற்றும்.

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌲𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌲𑌯𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 (𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍) ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।

நாற்பத்தொன்பதாவது படலம்.

சிவலிங்க லக்ஷணம்.

இனி சிவலிங்கத்தின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஆக்கமும் அழிவுமாகிய ஸம்ஸாரமானது லயத்தை அடையும்பொழுது, பூதஜாலங்கள் யாவும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றினவோ, அவ்வாறே லயத்தை அடைகின்றன. சிவலிங்கமானது அவைகளைப் படைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதற்கு லிங்கம் என்று பெயர்.

நிஷ்கலமாயும், சாந்தமாயும், மனதிற்கும் வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டதும், ஆத்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டதுமான அதுவே, ஸம்ஸார சக்கிரத்தில் உழலும் ஸகல பூதஜாலங்களுக்கும் முக்தியைக் கொடுக்கும் தன்மைவாய்ந்ததாம்.

அதுவே, எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து, அவைகளுள் மறைந்து, ஸகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாக விளங்குகிறது. அதனிடமிருந்து ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் சாந்தி தத்துவமுண்டாயிற்று.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

அந்த சாந்தி தத்தவத்திலிருந்து சக்தி தத்துவம் தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து பிந்து தோன்றிற்று. அந்த நாதமே ஸத் என்று கூறப்படுகிறது. பிந்துவானது, மகோந்மனீ என்று கூறப்படுகிறது. அதிலிருந்து ஈசுவரன் தோன்றினன். ஈசுவரனிடத்திலிருந்து மஹேசுவரன் தோன்றினன். மஹேசுவரனிடத்திலிருந்து விஷ்ணு தத்துவம் உண்டாயிற்று. (விஷ்ணு தோன்றினர்.) விஷ்ணுவிடமிருந்து பிரம்ஹா உண்டானர். அந்த பிரம்ஹாவிடமிருந்து, 3–30-300–3000, என்று முறையே விசேஷித்து, தேவர்களும் இருடிகளும் நாகவர்களும் ரஸத்தின் வழியே புண்டாகும் பற்பல ஜீவராசிகளும் (அஸுரர்களும்) உண்டானர்கள். ஹே அந்தணனே! உலகத்தின் உத்பத்தியானது இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட லிங்கம், சாந்தி, சக்தி, என்ற மூன்றும் நிஷ்களமாகும். (உருவற்றதும் விவரித்துக்கூற முடியாததுமாகும்.)

சிவமானது ஸகலம் எனப்படும். நாதம், பிந்து

லிங்கம் ஶிவமயம் ப்ரோக்தம் பீடம் ஶக்த்யாத்மகம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௯ ॥

தஸ்மாச் சிவாத்மிகா சைவ ஸாஹிதா அக்நேரௌஷ்ணவத் |
ஜகதாமரிஷ்டநாஶார்த்தம் ஸர்வப்ராணிஹிதாய ச ॥ ௰ ॥

தேவாதீநாம் ஹிதார்த்தாய யாகபூஜாதிஸித்தயே |
லிங்கயோநிப்ரபேதேந ஸாகாரத்வம் ததாப்நுயாத் ॥

ஸர்வேஷாமுபலப்த்யர்த்தம் தத் ப்ரோச்யதே லிங்கலக்ஷணம் |
தல்லிங்கம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம் சலம் சைவாசலம் ததா ॥

சலாசலம் ச விக்யாதம் த்ரிதைவைவ விஶேஷத: |
ரத்நஜம் லோஹஜம் வாபி லிங்கம் க்ருத்வா (கார்யதஸ்)
ஸயோநிகம் ॥ ௰௩ ॥

இரண்டும் மிச்ரம் எனப்படும். நாதமே லிங்கவடிவம் என்றும், பிந்துவே அதன் பீடமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. லிங்கமானது சிவஸ்வரூபமாகும். பீடமானது சக்திஸ்வரூபமாகும். லிங்கமும் பீடமும் சேர்ந்து ஒன்ருகவே இருப்பதால், நெருப்பும் உஷ்ணமும் சேர்ந்து ஒன்ருக இருப்பதுபோல, ஶிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து ஒன்ருகவே விளங்குகின்றது.

ஸத்பாவமானது, உலகத்தின் தீமைகளைப் போக்கி ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கொடுப்பதற்காகவும், தேவாதிகளான ஸகலஜீவராசிகளும் நன்மையையடைவதற்காகவும், (அவர்கள்) தியாகம் பூஜை முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டியதற்காகவும், லிங்கம் யோனி என்ற பாகுபாடுடன் விளங்கலாயிற்று.

(தேவாதிகளான ஸகல ஜீவராசிகளும், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற புருஷார்த்தங்கள்) எல்லாவற்றையும் அடையும்பொருட்டு, லிங்கலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

அந்த லிங்கமானது, சலம், அசலம், சலாசலம், என்று

ஞிஂமஉ ரவெ ஹ ஹ்ஸஂ வாய யொநிஂ கரஜா (கா௱யா௱௱)
ஸஜுக்ஷணழ |

ஶிரொவொ வத௱௱நொவெதஂ ஜுக்ஷணொஜாஸவஜி௱தஂ ||

ஞிஂமாகாஸஉஶெஷஂ தூ கரஜா ஞிஂமொஉயாய௱கழ |

* உடியெ ஜொகஹா மஂ(மெ) வா வெஷாஂஶாஂஶஉயொவி வா ||

வீமெ நிவெஶயெக் ஶெஷஂ உஜஶ்ஹாநஸஉஙிதழ |

மூன்று வகையாகும். அந்த லிங்கத்தை முறையே விசே ஷித்து யோநியுடன் (யொநி – பீடம்) ரத்நத்திஞலாவது, (ஸுவர்ணம் முதலிய) லோஹத்திஞலாவது அமைக்க வேண்டும். லிங்கமானது எந்த திரவியத்தால் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த திரவியமல்லாத வேறு திரவியத்திஞலும் யோநியைச் செய்யலாம். ஆனல் அது லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

லிங்கமானது, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக இல்லாவிட் டாலும் சிரோவர்தனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தனம் — லிங்கத்தின் மூகமட்டத்திற்குமேலே குடை போன்று உயர்ந்து வட்டமாக இருக்கும் சிரோ பாகம்)

லிங்கத்தின் உருவத்தை முழுமையும் செய்து, லிங்கத் தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி அளவாவது, லிங்கத்தின் உயரத் தில் 7-ல் 4 பாகமாவது, அல்லது 7-ல் 5 பாகமாவது, பீடத்திற்குள் பதிந்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். அது நீங்கிய பாகமானது பீடத்திற்கு மேலே காணப்படுவதாக இருக்கவேண்டும்

---

* உடியெஉநமெஜகஹா மஂ வா வெஷாஂஶெஉஂஶஉயொவி வா |
உதி வாராஙஸஂ |

உயரத்தில் 3ல் 1 பாகமாவது, 4ல் 1 பாகமாவது, என்பது மற்ருெரு பாடம்.

[illegible] ||

யத்ர லிங்கம் ஸ்திதம் த்ருஷ்டம் ப்ராஸாதஸ்யாலயே த்விஜ |
ஸ்தாபிதம் சைவ யத் பீடம் ப்ராஸாதஸ்ய த்விஜ ||

ஸூக்ஷ்மம் ஸூத்ர ஸம்யுக்தம் பாணலிங்கம் து தத்விது: |
தேஷ்வாதாவசலம் லிங்கலக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)துநா || ௧௮ ||

ஸுமாஸே ஸுதிதி நக்ஷத்ர முஹூர்த்தே ஶிலாக்ரஹ: |
ஸுவாரே ஶில்பிஸம்யுக்த: ஶிலாக்ரஹணமாசரேத் || ௧௯ ||

இஷ்டமான எந்த இடத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகவும் இஷ்டமான இடத்தில் வைக்கவும் எடுக்கவும் தகுதிவாய்ந்ததுமான லிங்கமானது, சல லிங்கம் எனப் படும்.

அதற்கு உரிய தேவாலயத்தில் காணப்படுவதும், இருக்குமிடத்திலிருந்து அசைக்கமுடியாதபடி ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதுமான லிங்கமானது, அசல லிங்கம் எனப்படும்.

உரிய இடத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பதுபோல் காணப் படுவதும், பீடத்தில் வைக்கவும், அதனின்றும் தனித்து எடுக்கவும் கூடியதுமான லிங்கமானது, சலாசல லிங்கம் எனப்படும். (17)

தானாகவே லிங்காகாரத்தை அடைந்து ஸூத்திரத் துடன் கூடியதாய் காணப்படும் லிங்கத்தை, பாணலிங்கம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய லிங்கங்களில் அசலலிங்க லக்ஷணத்தை முதலில் கூறுகிறேன். (18)

நல்ல மாதத்தில் நல்ல திதியில், நல்ல நக்ஷத்திரத்தில், நல்ல லக்கினத்தில், நல்ல வாரத்தில், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். ஆசார்யனானவன் சில்பியுடன் கூடச்

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌯𑌸𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௨௦ ॥

𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌃 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌂𑌸𑍇𑌨
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌵𑌾𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௧ ॥

𑌦𑌧𑌿𑌸𑌂𑌪𑌰𑍂𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑍍𑌰𑌗𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௩ ॥

𑌸𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌗𑌜𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀 ।
𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌕𑍇 ॥ ௨௪ ॥

சென்று, சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். அவன், சிலாஸங்கிரஹணத்திற்குப் புறப்படும் பொழுதும், மார்கத்திலும், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யும்பொழுதும், தெய்வச்செயலாக ஏற்படும் நிமித்தங்களையும், ஆகாச வெளியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும், பூமியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

காக்கையானது இடது பக்கத்திலிருந்து வலமாக வருவது, பருந்து வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கம் வருவது, மாம்ஸத்துடன்கூடிய கழுகு, கந்நிகை, பசு இவைகளைக் காண்பது, பசுக்கள் எதிரில் வருவது, தயிர் நிறைந்த குடம், பால் நிறைந்த குடம், மலர்ந்த மலர்கள், புஷ்பமாலை, குழந்தைகளுடன் கூடிய ஸ்திரீகள், சோறு, மாம்ஸம், உணவுப்பொருள், சிவபக்தி நிறைந்தவன், ஜ்வாலையுடன் கூடிய நெருப்பு, ஜலம் நிறைந்த குடம், அலங்காரம் செய்யப்பட்ட யானை, மிகவும் அழகுடன்கூடிய வேஶ்யை (தாஸீ)

உல்காபாதோ திஶாம் தாஹ: நிர்காதவாதவேகத: |
அஶுபாந்யந்தரிக்ஷாணி பூமாவேதாந் ப்ரவக்ஷ்யதே || ௨௫ ||

முக்தகேஶா நரா நார்ய: கீர்ணகேஶாஸ்ததைவ ச |
தைலாப்யக்தாஶ்ச நக்நாஶ்ச காஷாயவஸநாந்விதா: || ௨௬ ||

ஶூந்யம் சைவ து ம்ருத்பாண்டம் தைலபாத்ரம் ததைவ ச |
சிந்நநாஸிககர்ணாஶ்ச ஹீநாங்காஶ்சாதிகாங்ககா: || ௨௭ ||

வந்த்யா ஹீநபதிர்நாரீ விதவா ச ததைவ ச |
பஹ்வாஹாரஶ்ச த்ருஷ்டாஶ்ச பூமாவேதாநி வர்ஜயேச் ஶுபே ||

இவைகளைக் காண்பதும், இவைகள் எதிரில் வருவதும் பூமியில் நிகழும் சுப சகுனங்களாகும்.

இவைகளுக்கு மாருகக் காணப்படுகின்றவைகள் அசுப சகுனங்களாகும். (24)

கொள்ளிக்கட்டை விழுவது, திக்குகள் எரிவது, பெருங் காற்றடிப்பது, இவைகள் அந்தரிக்ஷத்தில் உண்டாகும் அசுபங்களாகும். (அந்தரிக்ஷம் — ஆகாசம்) இனி பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுனங்களைக் கூறுகிறேன்.

அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் ஆண்கள், விரிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் புருஷர்கள், எண்ணை தேய்த்துக் கொண்ட ஸ்திரீ புருஷர்கள், துணி அணிந்துகொள்ளாமல் நக்நமாக இருப்பவர்கள், காஷாயவஸ்திரம் உடுத்தியவர்கள், ஒன்றுமில்லாமல் சூன்யமாக இருக்கும் மண்பாண்டம், எண்ணையுடன் கூடிய பாத்திரம், மூக்கு, காது முதலிய அங்கங்கள் அறுபட்டவர்கள், அங்கம் குறைந்தவர்கள், அதிக அங்கமுடையவர்கள், பிள்ளை பெறாத ஸ்திரீகள், கணவனை இழந்த விதவைகள், அளவு கடந்து அதிகமாக ஆஹாரம் செய்பவன், இவைகள் பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுனங்களாகும். இத்தகைய அசுப சகுனங்களைச் சுபகாரியங்களில் விலக்கிவிடவேண்டும். (28)

[illegible] ।
[illegible] ॥ உக ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

சுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் புறப்பட்டுச்செல்ல வேண்டும். அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் பிரயாணத்தை நிறுத்திவிடவேண்டும்.

அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால், அக்கினியை வளர்த்து, அதில் ஸமித்து, அன்னம், ஆஜ்யம் (நெய்) இவைகளால், சிவ (பஞ்சாக்ஷர) மந்திரத்தினுல் 100 தடவை ஹோமம் செய்து பயத்தம்பருப்பிட்ட பொங்கலை நிவேதநம் செய்து, நாகபூஷணனை பரமேசுவரனை வணங்கிவிட்டு, பிறகு, ஆசார்யனைவன் சில்பியுடன் சிலாகிரஹணத்திற்கு புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டும். (30)

சில்பியானவன், மலை, ஸமுத்திரம், புண்யதீர்த்தம், புண்யக்ஷேத்திரம், காடு இவ்விடங்களில், பாலுள்ள மரத்தின் பக்கத்திலும் தேவாலயத்தின் பக்கத்திலும் நதிக்கரையிலும் குளக்கரையிலும் இருக்கும் சிலையை எடுக்க வேண்டும். மற்றவிடங்களில் சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால், அதனுல் அழிவு உண்டாகும். (32)

ஶ்வேதா ரக்தா ச பீதா ச க்ருஷ்ணா சைவ சதுர்விதா |
கோக்ஷீரஶங்ககுந்தேந்துமுக்தாஸ்படிகஸந்நிபா | ௧௩ ||

மல்லிகாகுஸுமப்ரக்யா ஶ்வேதா ஸப்தவிதா ஸ்ம்ருதா |
ஜபாகிம்ஶுகபுஷ்பாபா இந்த்ரகோபஸமப்ரபா || ௧௪ ||

ஜாதிலிங்கநிபாகாரா ஶஶரக்தஸமப்ரபா |
தாடிமீபுஷ்பஸங்காஶா பந்தூககுஸுமப்ரபா || ௧௫ ||

ரக்தா ஸப்தவிதா ப்ரோக்தா ததைவ பீதமுச்யதே |
*[ஸுவர்ணஸத்ருஶாகாரா சம்பகப்ரஸவோபமா || ௧௬ ||

க்ருதமாலஸமப்ரக்யா ஹரித்ராஸத்ருஶா ததா |
கோ(கா)ரண்டபுஷ்பஸங்காஶா ஜம்பீரபலஸந்நிபா ||

ஹரிதாலஸமாபாஸா] ஸ்ம்ருதா பீதா ச ஸப்ததா |
மஷிகஜ்ஜலாஞ்ஜனாபாஸா நீலோத்பலஸமப்ரபா || ௧௮ ||

சிலையானது, வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு. என்று நான்கு வகையாகும். வெளுப்புநிறச் சிலையானது, பசுவின் பால் 1, சங்கு 2, முல்லைப்பூ 3, சந்திரன் 4, முத்து 5, ஸ்படிகம் 6, மல்லிகைப்பூ 7, இவைகளைப் போன்ற 7 வித நிறமுடையதாகும்.

சிவப்புச் சிலையானது சம்பரத்தம்பூ 1, புரசப்பூ 2, பட்டுப்பூச்சி 3, ஜாதிலிங்கம் 4, முயல் ரத்தம் 5, மாதுளம்பூ 6, பந்தூக புஷ்பம் (சிவப்புப் பூவுடன் கூடிய பெருமருந்துப்பூ) 7, இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

இவ்விதமே மஞ்சள் வர்ணச்சிலையானது, ஸுவர்ணம் 1, சரக்கொன்னைப்பூ 2, சம்பகப்பூ 3, மஞ்சள் 4, மஞ்சள் நிறக் குறிஞ்சிப்பூ 5, எலுமிச்சம்பழம் 6, அரிதாரம் 7 இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

---

* ஶ்லோகத்வயே ஆத்யம் மாத்ருகாஸு பஞ்சஸு அஸ்தி; அந்திமம் ப்ரகரணாநுரோதேந யோஜிதம் போத்யம் |

முதலில் கூறியுள்ள 5ம் பல பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப் பட்டது. கடைசியிலிருக்கும் 2ம் இடத்திற்குப் பொருத்த மாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

ஹ்ருஷ்டம் மயூரகண்டாபா மஹீபத்ராபா ததா ।
ராஜாவர்த்தநிபாகாரா க்ருஷ்ணமுத்கநிபா ஸ்ம்ருதா ॥ ௩௯ ॥

ஹ்ரஸ்வமுத்கநிபாகாரா க்ருஷ்ணா நவ(தச)விதா ஸ்ம்ருதா ।
ச்வேதரக்தபீதக்ருஷ்ணா: விப்ராதீநாம் க்ரமாத் ஸ்ம்ருதா: ॥ ௪௦ ॥

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாம்ஸ்து ததந்த்யேததேவ து ।
ஸ்வஜாதேஷ்வேவ ச்ரேஷ்டம் ஸ்வஜாதேஷ்வேவ விதா ॥ ௪௧ ॥

ப்ரதிலோமாநுலோமாப்யாம் ஹீநயோஜ்யம் ந யோஜயேத் ।
ஆசார்ய: சில்பிநச்சைவ ஸிதவஸ்த்ராநுலேபநா: ॥ ௪௨ ॥

கருப்புச் சிலையானது, பூஹிஷாக்ஷம் (பூனைக்கண் குங்குலியம்) 1, அஞ்சனக்கல் 2, நீலோத்பலம் 3, கருங்குளவி 4, மயிலின் கழுத்து 5, மஹீபத்ரம் 6, ராஜாவர்த்தம் (சிறிது கருமையான தேன் நிறமான ஒருவிதக் கல்) 7, கருப்புப்பயறு 8, குறும்பயறு 9. இவைகளைப் போல 10 (9) விதமாகும்.

வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, இந்நிறங்கள் முறையே பிராமணாதி ஜாதிகளுக்கு உரியவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் (ஒவ்வொன்றும்) தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் இவைகளை எப்பொழுதும் கொடுப்பவைகளாம்.

அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய சிலைகள், அந்தந்த ஜாதிக்கு ஶ்ரேஷ்டமாகும். ஹீனஜாதிச் சிலைகள் நிஷித்தமன்று. ஆனால் ஹீனஜாதியினருக்கு உத்தம ஜாதிச் சிலைகள் கூடாதவைகளாகும்.

இந்தப் பாகுபாட்டை, அநுலோமமாகவும் பிரதிலோமமாகவும் கொள்ளவேண்டும். ஆயினும் ஹீனஜாதிச் சிலையை ஶ்ரேஷ்டமாகக் கொள்ளக்கூடாது. (அநுலோமம் - கிரமமுறை. பிரதிலோமம் - எதிர்முறை.)

ஆசார்யன் சில்பி இவ்விருவரும், வெளுப்பு ஆடை

ஶுக்லமால்யானுலிப்தாங்க³ஃ பஞ்சாங்க³பூ⁴ஷணான்விதஃ |
குடா²ராதீ³நி ஸம்க்³ருʼஹ்ய ஶிலாம் க³த்வா ஸமாஹிதஃ ||

யஸ்மிந்தே³ஶே ஶிலா ஶேதே தாம் க்ருʼத்வா து ப்ரத³க்ஷிணம் |
தோ³ஷவர்ஜ்யாம் ஶிலாம் த்³ருʼஷ்ட்வா பரீக்ஷ்ய விஶேஷதஃ ||

வர்ஷார்த்³ராதபஶுஷ்காம் (த³க்³தாம்) ச ஸாக்³நிக³ந்தா⁴ம்
க்ஷாரவாரிணா |
தூ³ஷிதாம் து³ஷ்டதே³ஶஸ்தா²ம் தடஸ்தா²ம் ச கர்மாந்தரே து யோஜிதாம் ||

ஸிகதாட்⁴யாம் ஸபங்காம் ச ஜர்ஜராம் பீ⁴க்ஷஸம்யுதாம் |
ரேகா²பி³ந்து³கலங்காதி³ஸம்யுக்தாம் பரிவர்ஜயேத் || ௪௬ ||

ஸூத்ரவத் தடாகாரா ஸவிஸ்பு²லிங்க³ஸம்யுதா |

அணிந்து, வெண்சந்தனம் பூசி, வெளுப்பு மாலையணிந்து, பஞ்சாங்க பூஷணங்கள் பூண்டு, கோடரி முதலியவைகளுடன், சிலை இருக்குமிடம் சென்று, மன அமைதியுடன் அந்தச் சிலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, தோஷமில்லாத சிலையைப் பார்த்து, விசேஷித்து அச்சிலையின் ஆகாரத்தை நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும். (44)

எப்பொழுதும் மழையில் நனைந்துகொண்டிருப்பது, வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டிருப்பது, தீயின் நாற்ற முள்ளது, (அல்லது தீயால் பொசுங்கியது) உப்பு ஜலம் படிந்தது, கெட்ட இடத்திலிருப்பது, தடத்தில் (ஜலக் கரையில்) இருப்பது, வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கப் பட்டது, மணல் கலந்திருப்பது, சேறு படிந்திருப்பது, சிதைவுற்றது (அழுத்தம் விசிறிப்போனது), பார்க்க பயங்கரமானது, கோடுகள் புள்ளிகள் களங்கங்கள் இவை களுடன் கூடியது, இத்தகைய சிலைகளை நீக்கிவிட வேண்டும். (46)

वर्षवातवशाकारा रेखा चैव त्रिधा स्मृता || ४७ ||

जम्बूफलसमाकारा द्राक्षायास्सदृशापि वा |
अन्यथा वृत्तसंकाशा त्रिधा बिन्दुसंज्ञिता ||

कृष्णलोहनिभाकारा कृष्णभ्रमरसन्निभा |
बर्हिबर्हसमाकारा सकलङ्का अथ वर्ज्या
(त्रिधा स्मृता) || ४९ ||

खर्जूरीपत्रसंकाशा दूर्वाकाष्ठनिभा तथा |
वेणवाङ्कुरसंकाशा लूतापादवशायता || ५० ||

अन्यासुभासिता रेखा सर्वसम्पत्प्रदायिका |

கயிறு விழுந்தது (கல்லின் நடுவில் கயிறு போன்ற ரேகை யுள்ளது) அல்லது கயிறு போன்ற தோற்ற முடையது, ஸூரிய கிரணம் பாய்ந்தது, மழைக்கால் போன்ற உருவமுடையது என ரேகை மூன்று விதமாகும்.

நாவப்பழம் போன்ற உருவமுடையது, திராக்ஷைப் பழம் (அல்லது காய்) போன்ற உருவமுடையது, வேறு எந்த விதத்திலாவது வட்டவடிவமாக இருப்பது, என பிந்துவானது மூன்றுவிதமாகும்.

இரும்புபோன்ற நிறமுடையது, கருங்குளவிபோன்ற நிறமுடையது, மயில் தோகை போன்ற நிறமுடையது, என களங்கம் மூன்றுவிதமாகும். (இத்தகைய தோஷ முள்ள கற்கள் கூடாதவைகளாம்) (49)

பேரீச்சையிலைபோன்ற கோடுடையது, அருகங்கட்டை போன்ற கோடுடையது, மூங்கில் முளைபோன்ற கோடுடை யது, எட்டுக்கால் பூச்சியின் கால்களைப்போல நீண்ட கோடுகளுடையது, இவைகளும், வெள்ளை நிறமல்லாத மற்ற நிறமுள்ள கல்லில் வெள்ளை ரேகையும், ஸகலவித ஸம்பத்துக்களின் நிறைவைக் கொடுக்கும். [எனவே

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 || ௫௧ ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌤𑌃 |
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌿𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ||

𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌨𑌿𑌭𑌾 𑌶𑍁𑌭𑌾 |
𑌅𑌤𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌽𑌶𑍁𑌭𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌧𑌨𑌾𑌪𑌹𑌾 ||

𑌸𑌕𑌲𑌂𑌕𑌾 𑌰𑍋𑌗𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 (𑌨𑍀) |
𑌸𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾 || ௫௪ ||

முதலில் கூறப்பட்ட 4 வித கோடுகளும் வெள்ளைக் கல்லுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாம்.]

கருப்புக் கல்லில் கருப்புக்கோடும், வெள்ளைக் கல்லில் கருப்புக்கோடும் அழிவை யுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழுமுயற்சியுடன் கீழே கூறப்பட்ட குற்றங்களில்லாத கற்களையே கிரகிக்கவேண்டும்.

கருப்பு நிறமான கல்லும், பச்சை நிறமான கல்லும், (அல்லது கருப்பும் பச்சையும் கலந்த நிறமான கல்) கிர ஹிக்கத் தக்கதாகும். வெள்ளை நிறமான கல், விசேஷித்து கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். பேரீச்சையிலையின் நிறமுடைய கல்லும், அருகங்கட்டையின் நிறமுடைய கல்லும் சுப பலனைக் கொடுக்கும்.

மிகவும் கருப்பான நிறமுடைய கல்லானது, அசுப பலனைக் கொடுக்குமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பசுக்கள், தான்யம், தநம் இவைகளையும் அழித்துவிடும். (53)

களங்கதோஷமுள்ள கல்லானது, ரோகத்தை யுண்டு பண்ணும்; அரசன், ராஜ்யம் இவைகளையும் அழித்துவிடும்.

பிந்து (புள்ளி) தோஷமுள்ள கல்லானது, புத்திர நாசத்தையும் தாரித்திரியத்தையும் கொடுக்கும்; இருக்கும் செல்வத்தையும் அழித்துவிடும்.

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪(𑌪𑌾)𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌸𑌨𑌾𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌨𑌿𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥

𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ ௫௭ ॥

𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌶𑌿𑌲𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌾𑌲𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌾 ॥

இவ்விதமாகக் கற்களின் குணதோஷங்களை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தோஷமுள்ள சிலைகளை நீக்கி, குணமும் லக்ஷணமுமுடைய சிலையையே கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலையானது, ஒலி, உருவம் இவைகளின் பேதங்களால் பாலை, யுவதி, விருத்தை என்றும், புருஷ சிலை, ஸ்திரீ சிலை, நபும்ஸக சிலை என்றும், பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் முறையைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக!

கெல்லும்பொழுது, சத்தமும் குட்டையான உருவமும் உடைய சிலையானது, பால சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மணியின் ஓசையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது ஸ்திரீ சிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எரசலான சத்தமுடையது விருத்தசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (57)

மணியோசையைப்போல் அதிக சத்தமும், நீண்ட வடிவமுமுடையது, புருஷ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பனையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

𑌅𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾 𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌾 |
𑌶𑌿𑌲𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌲𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 |
𑌆𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌦𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌕𑍋𑌣𑌕𑌾 || ௬௦ ||
𑌪𑍁𑌂𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌾 |
𑌦𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ||
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 |
𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 || ௬௨ ||

பளபளப்பில்லாமல் உறுதியில்லாமல் கரடுமுரடாய் ஒலியில்லாமலிருக்கும் சிலையானது நபும்ஸக சிலை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் ஒலியினால் பேதம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி உருவத்தினால் பேதத்தைக் கூறுகிறேன். (59)

சச்சதுரமாகவும் எட்டுக் கோணமாகவும் இருக்கும் சிலையானது ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நீண்டசதுரமாகவும், வட்டவடிவமாகவும், பத்துக் கோணமாகவும், பன்னிரண்டு கோணமாகவும் இருப்பது, புருஷசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நன்கு வட்டவடிவமாக இருப்பது, நபும்ஸக சிலையாகும்.

10 கோணமாக இருக்கும் சிலை, 12 கோணமாக இருக்கும் சிலை, பாலசிலை, விருத்தசிலை, இவைகளை விலக்கிவிட வேண்டும். (61)

புருஷ சிலையினால் லிங்கத்தைச் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீ சிலையினாலே பிண்டிகையைச் செய்யவேண்டும்.

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍍
𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥ ௬௩ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇(𑌣𑌂) ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌕𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌾
𑌪𑌯𑌃 ॥ ௬௪ ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯(𑌤𑍍𑌯𑍇) 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

(பிண்டிகை – பீடம்.) நபும்ஸக சிலையினாலே பாதாதாரத்தைச் செய்யவேண்டும். (பாதாதாரம் – லிங்கத்தின் அடித்தலத்தின் ஆதாரம்.) இப்படிக்குச் செய்யாமல் இதற்கு விபரீதமாகச் செய்தால், அது எப்பொழுதும் கர்த்தாவுக்கு (செய்தவனுக்கு) அழிவையுண்டுபண்ணும்.

தேசிகனானவன், கிழக்கு நுனியாகவோ வடக்கு நுனியாகவோ இருக்கும் சிலையை கிரஹிக்கவேண்டும். (63)

கிழக்கு நுனியான சிலையில், மேற்குப்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். வடக்கு நுனியான சிலையில் தென்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். கிழக்குப்பக்கமும் வடக்குப்பக்கமும் லிங்கத்தின் நுனிப்பக்க (தலைப்பக்க) மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலையின் அடிப்பக்கம் முகமாகும் (முன்பக்கமாகும்). மேல்ப்பக்கம் பின்பக்கமாகும்.

இவ்விதமாக, சிலையை நன்கு பரீக்ஷித்துப்பார்த்து, அதை எடுத்து, அந்தச் சிலையை, ஹிருதய மந்திரத்தினாலே பசும்பாலினால் நன்கு அலம்பி சுத்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு, அந்தச் சிலையைத் தூக்கி நிறுத்திவைத்து, ஸத்திய மந்திரத்தினாலே சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால்

தஸ்யைஶான்யே ஶங்கரே ச ஶாந்திஹோமம் து
காரயேத் || ௬௬ ||

அக்ந்யாதானாதிகம் ஸர்வம் ஸ்வோக்தமார்கேணாசரேத் |
ஸமிதோ ஹ்ருதயேனைவ மூலேனாஜ்யம் து ஹோமயேத் ||

சரும் ஹோமயேதகோரேண புருஷேணைவ தண்டுலம் |
திலானீஶானமந்த்ரேண ஸர்ஷபம் கவசேன து || ௬௮ ||

ஶதம் ததர்த்தம் பாதம் வா ப்ரத்யேகம் ஜுஹுயாத் க்ரமாத் |
ஸ்விஷ்டக்ருதம் ஆவர்த்யேதி பூர்ணாஹுதிமதாசரேத் ||

ததோ வஹ்நிம் ஸமுத்வாஸ்ய பூஜாவஶேஷிதம் த்யஜேத் |
ஶிலாச்சேதகரம் ஶஸ்த்ரமஸ்த்ரமந்த்ரேண பூஜயேத் || ௭௦ ||

பூஜிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, அதன் ஈசாந்ய திக்கில் சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (66)

அக்னி ஆதானம் முதலிய எல்லாவற்றையும், அதற்குக் கூறியுள்ள முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஹிருதய மந்திரத்தினால் ஸமித்துக்களையும், மூலமந்திரத்தினால் நெய்யையும், அகோர மந்திரத்தினால் சரு (அன்னம்) வையும், புருஷ மந்திரத்தினால் தண்டுலத்தையும், (தண்டுலம் – அரிசி) ஈசான மந்திரத்தினால் எள்ளையும், கவச மந்திரத்தினால் கடுகையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். மேலே கூறியுள்ள ஸமித்து, நெய், அன்னம், அரிசி, எள்ளு, கடுகு, இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே 100, 50 அல்லது 25 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்னே என்ற மந்திரத்தினால் ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமத்தைச் செய்து, அதன் பிறகு, பூர்ணாஹுதி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (69)

அதன் பிறகு, அக்னியை உத்வாஸனம் செய்துவிட்டு, பூஜைசெய்த நிர்மாலிய புஷ்பம் முதலியவைகளை எடுத்துக் களையவேண்டும்.

சிலையைத் துண்டாடவேண்டிய ஆயுதத்தை, அஸ்த்ர

* அபஸர்பணமந்த்ரேண ஶிலாச்சேதநமாசரேத் |
ததூர்த்வம் ஶில்பிகார்யம் து ஸ்தபத்யாதி: ஸமாசரேத் ||

கர்பகேஹப்ரமாணம் ச த்வாரமாநம் ததைவ ச |
ஸ்தம்பமாநம் தலமாநம் ஹஸ்தம் தாலாங்குலம் ததா || ௭௨ ||

லிங்கமாநம் பூர்வம் ஸப்தபேதாஸ்து ப்ருதக்த்வேநைகயா |
கர்பகேஹே து பஞ்சாம்ஶே பாணாம்ஶம் ஶ்ரேஷ்ட
உச்யதே || ௭௩ ||

கர்பாயாமம் ஸமுச்சம் வ்யாஸம் தயோர்மத்யே ஷு ஸாதிதே |

மந்திரத்தினாலே பூஜை செய்யவேண்டும். அபஸர்பண மந்திரத்தை ஜபித்து, சிலையைத் துண்டாடவேண்டும். அதற்குப் பிறகு சிற்பி செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஸ்தபதி முதலியவர்கள் செய்யவேண்டும். *(71)*

கர்ப கிருஹத்தின் அளவு, துவாரத்தின் அளவு (துவாரம் – கர்பகிருஹத்தின் வாயிற்படி) ஸ்தம்பத்தின் அளவு (ஸ்தம்பம் – கர்பகிரஹத்தின் தூண் மட்டம்) தலமாநம் (கர்பகிருஹத்தின் பூமட்டத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் அளவாகும். வெளிப்பிராகாரத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் நீளமும் தலமாநமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே பாதமாநமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது) ஹஸ்தமாநம், தாலமாநம், அங்குலமாநம் என்று லிங்கமாநமானது 7-வித மாநங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 7-வித மாநங்களிலும் பலவித அளவுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கர்பகிருஹத்தின் அளவில் 5-ல் 3 பங்கு (உயரம்) இருக்கும் லிங்கமானது உத்தமலிங்கமாகும். அதில் ஸரி

---

* கவசம் ச ஸமுச்சாயம் – இதி பாடாந்தரம் |

கவசமந்திரத்தால் சிலாச்சேதநம் செய்யவேண்டும் என்று மற்றொரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.

ஜ்யேஷ்டமத்யமகம் லிங்கம் ப்ரத்யேகம் த்ரிவிதம் பவேத் ।। 74 ।।

அதவா கர்பகேஹம்(ஹே) து நவதா விபாஜிதே ।
கர்பகேஹவசால்லப்தம் லிங்கோச்ச்ராயம் ததா ।। 75 ।।

ஸாக்ஷாத்த்வாரஸமம் ஜ்யேஷ்டம் த்ர்யம்ஶோனம் து கநீயஸம் ।
தயோர்மத்யேஷ்டதா பக்தே த்வாரமானம் நவோதிதம் ।। 76 ।।

ஸ்தம்பாயாமவசாத் து நவதா விபாஜிதே ।
ஜ்யேஷ்டயாமாந்தகம் நவதா ப்ரோக்தம் த்விஜ ।। 77 ।।

பாதியளவு இருப்பது, மத்தியமலிங்கமாகும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை, அதாவது, ஸரிபாதியிலிருந்து முழு அளவுவரையிலுள்ள (½-க்குமேல் 1 வரையில் உள்ள) மத்திய அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் ஒவ்வொரு அளவும் தனித்தனியே 9-வித லிங்கமானமாகும். இந்த 9-வித லிங்கமானங்களில் அதிக அளவுள்ள 3-ம் உத்தமமாகும். மத்தியிலுள்ள 3-ம் மத்தியமமாகும். குறைந்த அளவுள்ள 3-ம் அதமமாகும். இவ்விதமாக கர்பகிருஹத்தின் அளவினால் கிடைக்கும் லிங்கத்தின் உயரமானது 9-விதமாகும். (75)

லிங்கமானது (லிங்கத்தின் உயரமானது) கர்பகிருஹ துவாரத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமமாக இருப்பது உத்தம லிங்கமாகும். அதில் 3-ல் 2 பங்கு உயரமுள்ளது கநிஷ்டமாகும் (அதமமாகும்.) இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, துவாரமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். (76)

ஸ்தம்பத்தின் முழு அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்ய, அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே, லிங்கத்தின் மானமாகும். எனவே ஸ்தம்பமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். இவைகளில் மூன்று மூன்று

ப்ராஸாதே ஸ்வாதிஷ்டாநே து ஸ்தம்பமாநஸமோச்ச்ரிதம் ।
த்ரிஷஷ்டாம்ஶாதிவ்ருத்த்யா ஸ்தம்பமாநம் நவாம்ஶகம் ॥ ௭௮ ॥

ஏகஹஸ்தம் ஸமாரப்ய ஹஸ்தாஷ்டாம்ஶாம்ஶ விவர்த்தநாத் ।
நவஹஸ்தாவஸாநாந்தம் லிங்கம் பஞ்சஷஷ்டி: ஸமந்விதா ॥ ௭௯ ॥

பஞ்சஹஸ்தாதி(ஸ்தாதி)காதாரே(ரி) கர்ப்பகேஹே ஹஸ்தமாநம்(மாநம்) நயேத் ।
பஞ்சஹஸ்தாத்யதோ கர்ப்பகேஹே லிங்கம் ஹஸ்தமாநம் விநா ॥ ௮௰ ॥

ஹஸ்தாதி த்ரிஹஸ்தாந்தம் * விகல்பாபாஸகேஹயோ: ।

கூறுகள், முறையே உத்தம — மத்தியம — அதமங்களாகும். கர்பகிருஹத்தின் ஆதிபூமியான உள்பக்கத்தில் தூண் மட்டத்திற்கு ஸமமான பகுதிக்கே ஸ்தம்பம் என்று பெயர்.

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தில் ஸ்தம்பமானத்தைப் போல கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (78)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தத்தில் 8ல் ஒரு பங்கு வீதம் கூட்டிவர, ஹஸ்தமானத்திஞல் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 65 விதமாகும். (79)

5 ஹஸ்தத்திற்கு அதிகமாகயிருக்கும் கர்பகிருஹத்தில், லிங்கமானத்தை, ஹஸ்தமானத்தால் கணக்கிட வேண்டும். கர்பகிருஹமானது, 5 ஹஸ்தத்திற்கு உள்பட்டதாக இருந்தால், ஹஸ்தமானத்திஞல் லிங்கமானத்தைக் கணக்கிடக் கூடாது. (80)

*ஆலயமானது, விகல்பஹர்மியமாகவோ, ஆபாஸஹர்மியமாகவோ இருந்தால், அப்பொழுது 1 முதல் 3 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும்.

---

* விகல்பாபாஸஸந்தஜாதிவிமாநலக்ஷணாநி ௨௪ படலே மாநஸூத்ரலக்ஷணே த்ரஷ்டவ்யாநி ।

* விகல்பம்—ஆபாஸம்—சந்தம்—ஜாதி—எனப்படும் விமான லக்ஷணங்களை 24-வது படலத்தில் மானஸூத்ரலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑍇 ॥

𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵(𑌜𑌾)𑌤𑌿𑌮𑌯𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌕𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌮𑌾𑌨𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௮௨ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌤𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌹𑌿 𑌨𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃(𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃) 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂
𑌜𑌾𑌤𑍀𑌤𑌰𑌾𑌲𑌯𑍇 ॥ ௮௩ ॥

* 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌶𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ ௮௪ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

ஆலயமானது, சந்தவிமானமாக இருந்தால் 3 முதல் 6 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். அதுவே, ஜாதிவிமானமாக இருந்தால் 6 முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஹஸ்தவசத்தாலே லிங்கமானம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இனி தாலமானத்தைக் கூறுகிறேன். (82)

ஏகதாலம் முதல் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கூட்டிவர, தாலபேதத்தினாலே லிங்கமானம் 9 விதமாகும். இது ஜாதிஹர்மியமல்லாதவிடத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (83)

13 அங்குலம் முதல் 109 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர லிங்கமானம் 49 விதமாகும். இது மானாங்குலத்தால் கூறப்பட்டதாகும். (84)

சிவாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், பிரஹ்மாம்சம், என்ற 3 பிரிவுகளுடன் கூடிய லிங்கத்தை, ஒரு முழ(உயர)த்திற்குக்

---

* 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌶𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

ஹஸ்தோநாக்ஷயம் லிம்கம் வ்ருத்தாகாரமஶேஷகம் ॥ ௮௫ ॥

வேதம் நவாம்ஶேக்வாதயே விஷ்டரே யோஜயேத் புத: ।
ஶேஷம் து தர்ஶ்யாநம் ஸ்யாத் விகல்பாபாஸக்ருஹயோ: ॥

விஷ்டரே வேஶயேல்லிம்கம் விகல்பாபாஸகம் விநா ।
த்ரயோதஶாம்குலம் லிம்கம் ஶைலஜம் து ந காரயேத் ॥

ஏவம் க்வசிந்நைகவிதேந ப்ரோச்யதே லிம்கமாநகம் ।
நாகரம் த்ராவிடம் லிம்கம் வேஸரம் ச வதாம்யஹம் ॥ ௮௬ ॥

குறைவாகச் செய்யக்கூடாது. ஒரு முழத்திற்குக் குறைவில்லாத லிங்கம் யாவும், விருத்தாகாரமாக (வட்டவடிவமாக) இருப்பதாகும். (85)

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 9ல் 4 பாகத்தை பீடத்தினுள், பொருத்தவைக்கவேண்டும். அதன் மீதமான 5 பாகமானது மேலே (சிவாம்சமாக) தெரியவேண்டும். இவ்வித லக்ஷணமுடைய லிங்கத்தை, விகல்பகிருஹம், ஆபாஸ கிருஹம், இவைகளில் வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். (86)

லிங்கத்திற்குக் கூறிய 5 பாகத்தை, பீடத்தினுள் வைத்து, பாக்கியுள்ள 4 பாகத்தை, மேலே சிவாம்சமாகத் தெரியும்படி செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த லிங்கத்தை விகல்பகிருஹத்திலோ, ஆபாஸகிருஹத்திலோ வைக்காமல், மற்ற ஜாதி கிருஹம், சந்தகிருஹத்தில் வைக்கவேண்டும். சிலையினாலே செய்யப்படும் லிங்கத்தை 13 அங்குலத்தில் செய்யக்கூடாது. (87)

லிங்கமாநமானது இவ்விதம் அநேகவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நாகரலிங்கம், திராவிடலிங்கம், வேஸரலிங்கம் இவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லிங்கோதயே து வேதாம்ஶே ஏகாம்ஶம் கந்யஸம்ஜ்ஞிதம் |
த்ர்யம்ஶே த்வேகாம்ஶம் து விஸ்தாரம் ஶ்ரேஷ்டமுச்யதே |
தயோர்மத்யேஷ்டதாம்ஶே து நவதா தாரமுச்யதே |
ஷோடஶே பஞ்சாம்ஶே து பஞ்சாம்ஶம் ஶாந்திகம் பவேத் ||

வேதாம்ஶம் பௌஷ்டிகம் ப்ரோக்தம் ராமாம்ஶம் ஜயதம் பவேத் |
ஆபிசாரே த்விபாகம் ஸ்யாத் ஸ்யாதேவம் சதுர்விதம் ||
ஏவம் த்ரயோத(சதுர்த)ஶவிஸ்தாரம் நாகரே து விதீயதே |
லிங்கோச்சே அஷ்டதஶாம்ஶே து ஷட்பஞ்சயுகராமகம் ||

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4-ல் 1 பங்கு அகலமுடைய லிங்கமானது அதமமாகும். உயரத்தில் 3-ல் 1 பங்கு அகலமுடையது ஶ்ரேஷ்டமாகும். (ஶ்ரேஷ்டம் – சிறந்தது அல்லது உத்தமம்) கீழ கூறப்பட்ட இரண்டுவித அளவுகளின் நடுவிலுள்ள அளவை, 8 பாகங்களாகச் செய்ய, லிங்கத்தின் அகலம் 9 விதமாகும்.

உயரத்தில் 16-ல் 5 பாகம் அகலமுள்ளது, சாந்திக லிங்கமாகும். (சாந்திகம் – தீமைகளை நீக்கக்கூடியது). உயரத்தில் 16-ல் 4 பாகம் அகலமுள்ளது, பௌஷ்டிக லிங்கமாகும். (பௌஷ்டிகம் – ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது). 16-ல் 3 பங்கு அகலமுள்ளது, ஜயத்தைக் கொடுப்பதாகும்.

ஆபிசார கர்மாவில் 2 பாகம் அகலமுள்ளதாகும். இவ்விதமாக, லிங்கத்தின் அகலம் 4-விதமாகும். நாகர லிங்கமானது இவ்விதமாக 13 (14) வித அகலமுடையதாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 18 பாகங்களில் முறையே 6 பாகம், 5 பாகம், 4 பாகம், 3 பாகம், விஸ்தாரமுடைய

த்ராவிடம் ஶாந்திகாதிஃ ஸ்யாத் ஏவம் ச
சதுர்விதம் ।
வேஸரே லிங்கமுச்சம் து விம்ஶத்யம்ஶவிபாஜிதே ॥ ௯௩ ॥

அஷ்ட வா ஸப்த ஷட்பஞ்சபாகைர்விஸ்தாரஸம்யுதம் ।
ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம் சைவ ஜயதம் ச க்ரமேண து
(ஆபிசாரகம்) ॥ ௯௪ ॥

வேஸரம் ச சதுர்விதம் ஹர்ம்யம் லிங்கம் ச பிண்டிகா ।
பாதாதாரஶிலா சைவ ஏகஜாதிஶிலா(ர)ஸங்கரம் ॥ ௯௫ ॥

யத்யேவம் க்ருதம் லிங்கம் ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திதம் ।
அந்யஜாத்யம்ஶஸங்கரேது ராஜ்ஞஃ துஃகபயாவஹம் ॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ஸங்கரம் ந ஸமாசரேத் ।

---

4 வித லிங்கங்களும் திராவிட லிங்கங்களாம். இவைகள் முறையே, சாந்திகம் முதலிய லிங்கங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 20-ல், 8 பாகம், 7 பாகம், 6 பாகம், 5 பாகம், விஸ்தாரமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, வேஸரலிங்கமாகும். இவைகள் முறையே, சாந்திகலிங்கம், பௌஷ்டிகலிங்கம், ஜயதலிங்கம், (ஆபிசாரம்) என்ற லிங்கங்களுமாம். இவ்விதமாக வேஸரலிங்கம் 4-விதமாகும். (94)

ஹர்மியம், லிங்கம், பிண்டிகை, பாதாதாரசிலே, இந்நான்கும் ஒரேஜாதிச் சிலேயினால் செய்யப்படவேண்டும். இவைகளில், வேறு ஜாதிச் சிலேயைக் கலக்கலாகாது. இவ்விதமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, ஸகலவிதமான நன்மைகளையும் விருத்திசெய்வதாகும். வேறு ஜாதிச் சிலேயின் ஸம்பந்தமிருந்தால், அது அரசனுக்கு துக்கத்தையும் பயத்தையும் உண்டுபண்ணும். (96)

ஆகையால், ஸகலவிதமான முயற்சிகளாலும், சிலே

ஸிம்மாநாம் நாமாநாஜேவம் வ்யாதகாயாதிகம் ச்ருணு ||

ஸிம்மலெள்யாஞ்ஞ்யகாநம் து காநாம்மத்யேந ஹாஜயேத் |
காத்ராஜூரம் ப்ரவ்ருத்யா வா ஹாநய்யா வா வஜிஹாரயேத் ||

ஜ்யேஷ்டாஞ்ஜாயலெ: வலிலிணே: காத்ரா வலிணம்
வஜிமூலெகல் |

உத்ஸ்யகாத்ரலஷாஹிவலிபிலெத பக்ஷலஸம்வஸ்யா || கூகூ ||

ஹ்ருதெ ஆவஸ்வஜிஷம் ஷ்யாதஜ்லிநயாதி பிஜொத்தஃ |
நவஹிமலிணிதெ ஸஷ்டஹ்ருதெ ஸெவகாதி(ஜிஷம்து)
வாஜகம் || ரா ||

சுநமெமலிணிதெ அாஷஹ்ருதெ யொநிஜாஷாஹ்ருதம் |

களில் ஜாத்யந்தரஸங்கரம் (ஸங்கரம் – சேர்க்கை) ஏற்படாதபடி, லிங்க நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் நாகராதி லிங்கங்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஆயாதிகளைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (97)

லிங்கத்தின் உயரத்தை மாநாங்குலத்திறைலே வகுக்க வேண்டும். அப்படி அங்குலங்களாகக் கணக்கிடும் பொழுது, அரை குறையாக மிச்சப்பட்டால், அத்துடன் அவசியமான பாகத்தைக் கூட்டியாவது குறைத்தாவது அதை முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். உத்தம லிங்கமானாலும், மத்தியம லிங்கமானாலும், அதம லிங்கமானாலும், அதில் ஏற்படும் அங்குலக் குறைவை, கீழே கூறியபடி, முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(லிங்கத்தின்) உயர அங்குலத்தை 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுளது, அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயர அங்குலத்தை 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, ஞாயிறு முதலிய வாரங்களாகும், (100)

ஷஷ்டிவர்த்திதே ஹாரநிர்ஹ்ருதே வ்யயஶிஷ்டாஹ்ருதம் ||

நவபிர்வர்த்திதே நாடீஹ்ருதே ஶேஷம் த்ருணம் பவேத் |
யோநிவர்த்திதே நவஹ்ருதே அம்ஶகம் தத்ஸமாதய: || ௱௨ ||

ஆயாதிகம் வ்யயக்ஷீணம் ஸம்பதாமாஸ்பதம் ஸதா |
1 த்வஜஸிம்ஹௌ வ்ருஷோ ஹஸ்தீ ஶுபதா யோநிஸம்ஜ்ஞிதா ||

ந்ருபஸ்ய கர்த்ருஜந்மர்க்ஷாத் விம்ஶர்க்ஷாவஸாநகம் |

3ஆல் பெருக்கி, 8ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது யோநியாகும்.

8ஆல் பெருக்கி, 12ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது ஆதாயமாகும். (101)

9ஆல் பெருக்கி, 10ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது, கடனாகும்.

4ஆல் பெருக்கி 9ஆல் வகுத்து மீதம் வரும் எண்ணனது திருடர் முதலியவைகளாகும். (102)

ஆதாயம் அதிகமாகவும், கடன் குறைவாகவுமிருக்கும் அங்குலமாநம் சிறந்ததாகும். எப்பொழுதும் ஸகலவித ஸம்பத்திற்குமிருப்பிடமாகும். (ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுக்கும் என்பது பொருள்.)

[2] யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், யானே, இவைகள் சுப பலனேக்கொடுப்பவைகளாம். (103)

அரசன், யஜமானன், இவர்களின் ஜந்ம நக்ஷத்திரம்

---

1 த்வஜோ தூமஸ்ததா ஸிம்ஹ: ஶ்வா வ்ருஷ: கர்த்தபோ கஜ: |
காகஶ்சேதி க்ரமாத் யோநிநாமாநி கீர்த்திதாநி ச ||

2 துவஜம், தூமம், ஸிம்ஹம், நாய், விருஷபம், கழுதை, யானே, காக்கை, இவைகள் முறையே யோநிகளின் பெயர்களாம்,

ததைவ வாஸ்துநக்ஷத்ராத் மண்டபஸ்ய ஶுபாவஹம் || ௱௪ ||

ஜந்மத்ரயம் ச மைத்ரம் ச க்ஷேமஸாதநதாரகா: |
ஶுபாவஹாஸ்து விஹிதா: ஶேஷகாஸ்த்வஶுபாவஹா: ||

ராஶ்யஷ்டமம் ச வைநாஶம் ததைவ நரராக்ஷஸம் |
வர்ஜிதாஸ்த்வஶுபா ஹ்யேதே யத்நத: பரிவர்ஜயேத் || ௱௫ ||

முதல், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். அவ்விதமே, தேவாலய நக்ஷத்திரம் முதல், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணவேண்டும். இவ்விதம் எண்ணி வரும் நக்ஷத்திரமானது சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய சுப நக்ஷத்திரமாக இருக்கவேண்டும். (104)

ஜன்மத்ரயம் (1—10—19வது நக்ஷத்திரங்கள்) ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு 2வது நக்ஷத்திரம், 4வது நக்ஷத்திரம், 8வது நக்ஷத்திரம், 6வதுநக்ஷத்திரம், 9வது நக்ஷத்திரம், இவைகள், சுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற (3–5–7வது) நக்ஷத்திரங்கள், அசுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். (105)

யஜமானனுடைய ஜன்ம லக்கினம், சந்திர லக்கினம் இவைகளுக்கு 8-வது ராசிக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், வைநாசிக நக்ஷத்திரம், (3-வது நக்ஷத்திரம்) யஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம், இவ்விரண்டு நக்ஷத்திரங்களில், ஒன்று நரகண நக்ஷத்திரமாகவும், மற்றொன்று ராக்ஷஸகண நக்ஷத்திரமாகவும், இருப்பதுமான நக்ஷத்திரம், இவைகள், அசுபபலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் ஆகையால், இவைகள் விலக்கப்பட்டவைகளாம். இந்த நக்ஷத்திரங்களை முயற்சியுடன் கவனித்து நீக்கிவிடவேண்டும். (106)

(இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் யாவும், யஜமானன் லிங்கம் இரண்டிற்குமே கூறப்பட்டதாகும்.)

ஸூர்யவாராதிஸம்யுக்தா ஹஸ்தர்க்ஷாதி ச தத்ஸ்ம்ருதா: ।
[ஸூர்யவாராதிஸம்யுக்தம் ஹஸ்தர்க்ஷாதி ச தத்க்ஷயம் ।]
ஶத்ருகம் மரணம் நாஶம்ருதம் ச யதாக்ரமம் ॥ 107 ॥

*தஸ்கரம் ச புக்திம் (நிதநம்) ஷண்டாம்ஶகம் விவர்ஜயேத் ।
ஶேஷாம்ஶகம் விநிர்க்ராஹ்யம் ஶுபதம் (அம்ஶம்) ததா
ஸம்க்ராஹயேத் ॥ 108 ॥

ஸமலிங்கம் வர்த்தமானம் ஶைவாதிகம் ச ஸ்வஸ்திகம் ।
ஸர்வதோபத்ரலிங்கம் ச ஸார்வதேஶிகமேவ ச ॥ 109 ॥

தாராலிங்கம் முகலிங்கம் லிங்கமஷ்டவிதம் பவேத் ।

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய கிழமைகளுடன் கூடிய ஹஸ்தம் முதலான நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, சத்துரு, மரணம் நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (107)

[2] அம்சங்களில், தஸ்கராம்சம், நிதநாம்சம், க்லீபாம்சம், இவைகளை விலக்கவேண்டும். (இவைகள் கெட்ட பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள். ஆதலால் இவைகளை விலக்கவேண்டும். மற்றவைகள் நல்ல பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகள். ஆகையால்,) மற்ற அம்சங்களைக்கொள்ள வேண்டும். சுபகரமான மாநத்தை (அம்சத்தை)க்கொள்ள வேண்டும். (108)

லிங்கமானது, ஸமலிங்கம் 1, வர்த்தமாநம் 2, சைவாதிகம் 3, ஸ்வஸ்திகம் 4, ஸர்வதோபத்ரம் 5, ஸார்வதேசிகம் 6, தாராலிங்கம் 7, முகலிங்கம் 8, என்று 8 வித

---

1 சோரோ புக்திஶ்ச ஶக்திஶ்ச தந்யோ ராஜா ச ஷண்டக: ।
நிர்ப்ரீதி நிர்தநம் ப்ரேஷ்ய: நவாம்ஶாநி யதாக்ரமம் ॥

2 சோரன், புக்தி, சக்தி, தந்யம், ராஜா, நபும்ஸகன் (அலி), நிர்பீதி, நிர்தநம், ப்ரேஷ்யன், இவைகள் முறையே அம்சங்களின் பெயர்களாம்.

ஸமலிங்கம் து விப்ராணாம் ந்ருபாணாம் வர்த்தமானகம் ||
சைவாதிகம் து வைஶ்யாநாம் ஶூத்ராணாம் ஸ்வஸ்திகம்
பவேத் |
ஸர்வேஷாமிதரல்லிங்கம் ஸர்வகாமபலப்ரதம் || ௩௰௧ ||

ஏக ஏவ மஹாதேவ: லிங்கபேதாத் ந்ருணாம் ஹித: |
உபாயாஸவிஶேஷேண அதஶ்ச ஶ்ரீகரம் வசா || ௩௰௨ ||

வஸ்த்ராதாமத்ரயம் க்ருத்வா (சதுரச்ரம்) குர்யாத் விதிநா
புத: |
அதஶ்சதுரஶ்ரயோஹாம்ஶம் ப்ரஹ்மாம்ஶயோஹ்யதே || ௩௰௩ ||

ஊர்த்வே து வஸுகோணம் ஸ்யாத் விஷ்ண்வம்ஶம் தத்ப்ரகீர்த்திதம் |

மாகும். இவைகளில், ஸமலிங்கமானது பிராம்ஹணர்களுக்கும், வர்தமானலிங்கமானது க்ஷத்ரியர்களுக்கும், சைவாதிக லிங்கமானது வைசியர்களுக்கும், ஸ்வஸ்திக லிங்கமானது சூத்ரர்களுக்கும், சிலாக்கியமானவைகளாம். இவைகள் நீங்கிய மற்ற லிங்கங்கள் யாவும், எல்லா ஜாதியினருக்கும் விரும்பிய ஸகலவிதமான பலன்களையும் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். மஹாதேவன் ஒருவனேயானாலும், அவர், பலவிதமான லிங்க ஸ்வரூபத்துடன், மனிதர்களுக்கு நன்மையையளித்து வருகிறார்.

முதலில் (லிங்கம் செய்யவேண்டியதற்காக எடுக்கப்பட்ட சிலையை) தான் விரும்பும் அகல நீளத்துடன் சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும் (சதுரிக்கவேண்டும்.) பிறகு, மேதாவியான சில்பியானவன், கூறப்போகும் விதிப்படி, அதை, 3 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அந்த 3 பாகங்களில், கீழேயுள்ள பாகத்தை, சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த கீழ்பாகத்திற்கு, பிரம்ஹாம்சம் என்று பெயர். (118)

ஊர்த்வ-பாகம் து வ்ருத்தம் ஸ்யாத் தச்சிவாம்சம் நிகத்யதே ||

அம்சம் ப்ருதக்விதானார்த்தம் அசேஷம் து சிவாம்சகம் |
சிவாத்மா சாவிசிஷ்டம் ஆவ்யம்சஸ்யாவயவகம் யதா ||

வ்ருக்ஷஸ்ய மூலம் மத்யாக்ரம் சாகாபத்ரம் பலம் ஸ்திதி |
சப்த: ஸ்பர்சம் ச ரூபம் ச ரஸோ கந்தஸ்ததைவ ச ||

யதேந்த்ரிய குணாச்சைவ நைகைகாம்சம் ப்ருதக் ஸ்திதம் |
ததாம்சகேஷு யத்வைவ ப்ராணிகேஷு ந பித்யதே ||

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாச்ரமாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறியிருப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே வியவஹரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வருபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந் தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங்களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால், —

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு–உச்சி–கிளை இலை–பழம்–என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஓரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்–ஸ்பர்சம்–ரூபம்–ரஸம்–கந்தம்–இவைகள், இந்திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களையுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

தஸ்மாதேவ ஶிவலிங்கஸ்ய ஸர்வம் ப்ரத்யாத்மகம் |
*லிங்கதாரம் யதாஸ்ரம் து க்ருத்வா கர்ணார்தார்தகம்
க்ருத்வைவ ॥ 119 ॥

கோணாத்கோணம் து ஸம்க்ருஹ்ய தேந மாநேந தேஶிக: |
(பஹிர்பாகம் து ஸந்த்யஜ்ய) அஷ்டாஸ்ரம் தத்பவேதிதி ॥

அதவா லிங்கதாரம் து ஸப்தபாகம் விபாஜிதே |

பாகங்களைத் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவைகளுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றவேயல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமே லிங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், லிங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத்தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் ¼ பங்கு அளவைக்கொண்டு, சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். (கோணம்—முக்கோணம், பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலைகளிலும் செய்ய) சதுரச்ரமாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரச்ரம்-4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்-8 பட்டை. இது சற்றேறக் குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (119)

அல்லது, லிங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரச்ரமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

---

*லிங்கதாரம் யதாஸ்ரம் து க்ருத்வா கர்ணார்தார்தகம் |
ஸம்ப்ருஹ்ய கோணே கோணம் து தேந மாநேந கல்பயேத் ॥
இதி பாடே பாடபேத: |

யுகாம்ஶம் மத்யபட்டம் ஸ்யாத் ஶேஷம் ஶோதயேத் பஹிர்பாகயோ: ||

அதவா வஸ்வம்ஶகே து மத்யபட்டம் ரஸாம்ஶகம் |
ஶோதயேத் பஹிர்பாகம் வஸ்வஶ்ரம் து ஶிலா பவேத் ||

சதுரஶ்ரே வஸ்வம்ஶகம்(கே) அஷ்டாஶ்ர(ஶ்ரே)
க்ருதே ஸதி |

தத்கோணாயதம்(யதே) து வஸ்வஶ்ரம்(ஶ்ரே)கோணாத்கோணம்
து பாகம்(ஶம்)யேத் || ௱௨௨ ||

பார்ஶ்வயோஸ்து பஹிர்ஸ்தம் கர்ணாஶ்ரம் தக்ஷயேதிஹ |

---

7 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 4 பாகத்தை, மத்திய பட்டத்தின் (பட்டம்—பட்டை) அளவாக வைத்துக் கொண்டு, (பாக்கியுள்ள 3 பாகத்தில் 2 பக்கங்களிலும் இருக்கும் $1\frac{1}{2}$ பாகத்திற்குச் சமமாக மறுபக்கத்திலும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, அந்த 2 பங்கிலுமுள்ள $1\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{2}$, பங்கு அளவுகளையும் முக்கோணமாகச் செய்துகொண்டு) அதன் வெளியிலுள்ள பாகத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது அது அஷ்டாச்ரமாகும். (120)

அல்லது, 8 பாகங்களில் 6 பாகங்களை மத்திய பட்டமாகக் கணக்கிட்டு, அதன் மிகுதியை, மூலைகளில் முன்போல் கணக்கிட்டு, வெளியில் காணப்படும் பாகத்தைச் செதுக்க, அந்தச்சிலை அஷ்டாச்ரமாகும். இவ்விதம், அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வது 3 விதமாகும். (121)

சதுரச்ரத்தை 8 பாகமாகக் கணக்கிட்டு, அஷ்டாச்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அந்த அஷ்டாச்ரத்தின் கோணுச்ரங்களின் பாதியை, முன்போலவே கணக்கிட்டு, அதன் கோணங்களில் முக்கோணங்களை அடையாளம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அந்தக் கோணங்களின் வெளிப் பக்கங்களைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது, அது,

𑌕𑍋𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑍇𑌽𑌶𑍍𑌰𑌂(𑌶𑍍𑌰𑍇)𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௨௩ ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂(𑌸𑍈)𑌸𑌮𑌵𑍇𑌵𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯(𑌨𑍍𑌯)𑌤𑍇 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾(𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾)𑌯𑌾𑌮𑌾𑌂(𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂)𑌶𑍇𑌨𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௨௪ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ ௧௨௫ ॥

𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶(𑌶𑍇)𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 ...𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
[𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌮𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।]

ஷோடசாச்ரமாகும். பிறகு, அவைகளின் கோணங்களை முன்போலவே முக்கோணமாகச் செய்து, அதன் வெளிப் பக்கங்களிலுள்ள பகுதிகளைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய, அந்தச்சிலையானது, விருத்தாகாரமாகும். (வட்டவடிவ முடையதாகும்) இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே, அஷ்டாச்ரம் முதலியவைகள் செய்யப் படுகின்றன.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகம்செய்து, அதில் 1 பாகம் (அடியில்) சதுரச்ரமாகவும், மத்தியிலுள்ள 1 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், மேலேயுள்ள 1பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் இருப்பது, ஸமலிங்கமெனப்படும். இது பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்கு விருத்தியைக் கொடுக்கும். (125)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 24 பங்குகளாகச் செய்து கொண்டு, அந்தப் பங்குகளில் 7 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 8 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 9 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் கொள்ளுவது, வர்தமான லிங்கமாகும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
([illegible]
[illegible] ।)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௨௬ ॥

[illegible]
[illegible] ।

இவ்விதமாகவே, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 6 பாகம் சதுரச்ரம், 7 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 8 பாகம் விருத்தமாகக் கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 5 பாகம் சதுரச்ரம், 6 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 7 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4 பாகம் சதுரச்ரம், 5 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 6 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும் வர்தமான லிங்கமாகும். இவ்விதமாக, வர்தமான லிங்கம் 4 விதமாகும். (127)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளில் 3 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 3 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 4 பாகம் விருத்தமாகவும்கொண்டால், அது, சிவாதிக லிங்கமாகும். இதை வேறுவிதமாகவும் கொள்ளலாம்.

சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம், இவைகளை முறையே, 4, 4, 5 பாகங்களாகவும், 5, 5, 6 பாகங்களாகவும், அல்லது 6, 6, 7 பாகங்களாகவும் கொள்ளலாம்.

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] ||

[illegible] |

* [illegible] ||

எனவே, சைவாதிக லிங்கமானது, கீழே கூறப்பட்ட விதிகளின்படி நான்கு விதங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 9 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில், சதுரச்ரம் 2 பாகம், அஷ்டாச்ரம் 3 பாகம், விருத்தம் 4 பாகமிருப்பது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, ஸர்வதோபத்ர லிங்கத்தைக் கூறுகிறேன். (131)

அடியிலிருந்து நுனி வரையில் 3 பாகங்களும் விருத்தாகாரமாகவே இருப்பதாகும். அதன் உயரத்தில் 3ல் 1 பாகம் பூமிக்குள் பதிந்தும், 3ல் 1 பாகம் யோநீ (ஆவடை) யில் பொருத்தப்பட்டும், 3ல் 1 பாகம் பூஜாம்சமாக (வெளியில் லிங்காகாரமாகத் தெரிந்துகொண்டும்)வும் இருப்பது, ஸர்வதோபத்ர லிங்கம் எனப்படும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கமானது, எல்லா பாகங்களும் விருத்தாகாரமாக இருப்பதாகும். இதன் உயரத்தை, முறையே, 5–4–3 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். (அவைகளில்

---

* [illegible] |

[illegible] |

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || [illegible] ||

---

5 பாகம் அடியிலிருப்பதாகும். மத்தியிலுள்ள 4 பாகத்தை) பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். பாக்கியுள்ள (3) பாகமானது பூஜாம்சமாகும். (சிவாம்சமாகும்) இவ்விதமாகவே, ஸார்வ தேசிக லிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸமலிங்கத்தில், அதன் உயரத்தை 9 பாகமாகச்செய்து, 3 பாகங்களை ஸமபாகமாகக் கொள்ளவேண்டும். அதன் வட்டவடிவத்தின் (சிவாம்சமான மேல்பாகத்தின்) சுத்தளவானது, (உயரத்தில் 9ல்) 6 பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்திய பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 7 பாகம் இருக்கவேண்டும். கீழ்பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 8 பாகம் இருக்கவேண்டும். இந்த த்ரைராசிக விதியானது எல்லா ஜாதியினருக்குமுகந்ததாகும். சிறந்ததுமாகும்.

அடிமுதல் நுனிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது தாராலிங்கமாகும்.

ஸமலிங்கத்தில், மூலபாகம் சதுரச்ரமாகவும், மற்ற இரண்டு பாகங்களும் அஷ்டாச்ரமாக இருப்பதும் தாரா லிங்கமாகும்.

கீழேயுள்ள பாகம் சதுரச்ரமாகவும், மத்திய பாகம்

பூஜாம்ஶம் ஷோடஶாஸ்ரம் து தாராலிங்கம் த்ரிதா பவேத் |
ததக்ரம் லிங்கமூர்த்வாந்தம் யவார்த்தம் வா யவோந்நதம் ||௩௯||

ஸமலிங்கம் து தாராஸ்யாத் ஸர்வப்ராணிஸுகாவஹம் |
தாராலிங்கஸமம் க்யாதம் முகலிங்கம் விஶேஷத: ||௪௰||

ஶிவாதீத(ஶிவாம்ஶாதிகலிங்கேது முகலிங்கம்
ப்ரகல்பிதம்) |
பூஜாபாகத்ரயம்(பூஜாம்ஶம் து த்ரிதா)க்ருத்வா
ஊர்த்வபாகே முகம் பவேத் ||௪௧||

பஞ்சமூர்த்நி சதுர்வக்த்ரம் க்ரீவா சைக ஸமாயுதம்
(காம்ஶஸம்யுதா) |

அஷ்டாச்ரமாகவும், பூஜாபாகம் (மேல்பாகம்) ஷோட சாச்ரமாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும். இவ்விதம் தாராலிங்கம் 3 விதமாகும்.

இத்தகைய தாராலிங்கத்தின் அச்ரமானது, (அச்ரம்–பட்டை) லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸு வரையிலிருப்பதாகும். ½ அல்லது 1 யவை உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

ஸமலிங்கமானது தாராலிங்கமாக இருந்தால், அது, ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும்.

முகலிங்கமானது, விசேஷித்து, தாராலிங்கத்தைப் போன்றதேயாம்.

சிவாம்சாதிக லிங்கத்தில், முகலிங்கம் கல்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தின் பூஜாபாகத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அதன் மேல் பாகத்தில் முகம் இருக்கவேண்டும். அந்த மேல் பாகத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 5 பாகம் சிரஸ்ஸாகவும், 4 பாகம் முகமாகவும், 1 பாகம் கழுத்தாகவும்

கர்ணௌ த்³வௌ ஓஷ்ட²பாக்ஷம் (த்³வ்யக்ஷிணௌ) ச ஸர்வலக்ஷண
ஸம்யுதம் ॥ ௱௪௨ ॥

லிங்கா³காரமத⁴ஸ்தஸ்ய தஸ்யாயாமம் பீடி²கான்விதம் ।
ஸமம் வா ஶேஷபா⁴க³ம் து அத²வா பூஜாம்ஶகே ॥ ௱௪௩ ॥

ஶ்ரீவாயிகம் த்ரிஸ்ரக்ஷ்ராம்ஶமேகாத³ஶம் முக²ாயதம் ॥
கேஶாந்தோந்நதிஹாரம் ஸ்யாத் யுக³மாம்ஶமேவாயிகம் ॥ ௱௪௪ ॥

நேத்ராந்தஞ்ச புடாந்தஞ்ச ஹந்வந்தம் வ்யதிரேகத: ।
ப்ரத்யேகம் த்ரியவாதி⁴க்யமேவாஸ்யாத்³ யவமாம்ஶகம் ॥ ௱௪௫ ॥

ஹந்வாதி⁴ கண்டோ²த்ஸேத⁴ந்து அத⁴ஸ்தாத்³ வேதா³ம்ஶமாயதம் ।
யத்³வா கேஶாந்தோத்ஸேத⁴ம் தத் கண்டோ²த்ஸேத⁴ம் ப்ரகல்பயேத் ॥ ௱௪௬ ॥

இருக்கவேண்டும். அதில், 2 காதுகள், 2 கண்கள், உதடு, இவைகள் ஸகலலக்ஷணங்களுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் கீழ்பாகமானது, லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஸரிபாதியளவு பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். (இங்கு ஸரிபாதி என்பதற்கு பூஜாம்சத்தில் ஸரிபாதி என்றுவது, பூஜாம்சம் நீங்கிய பாகத்தில் ஸரிபாதி என்றுவது பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே, லிங்கத்தின் முழு அளவில், ஸரிபாதியளவு கொண்டது பூஜாம்சம் என்பது கருத்து.)

அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் 11 பாகங்களை முகமா்நமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது, கழுத்திற்குமேலே 11 பாகங்களாகும். முகத்திற்கு மேலே கேசாந்தபாகமான உச்சியி னுயரம் 3 அல்லது 4 பாகங்களாகும்.

முகத்தில், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், ஹந்வந்தம், இம் மூன்று பாகங்களும், முறையே, 3 யவை அதிக அளவு உடையவைகளாம். 4 யவை அதிகமாகவும் இருக்கலாம்.

முகவாய்க்கட்டைக்குக் கீழே, கழுத்தின் உயரம், 4 பாகங்களாம். கண்டமானது, கேசாந்தத்தின் அளவே

ஶேஷம் லிங்காக்ருதி ப்ரோக்தம் குர்யாத் ஸலக்ஷணாந்விதம் |
அதவா சைகவக்த்ரம் வா அதவா த்விபாஹு சதுர்பாஹு வா ||

ஸ்தநஸூத்ராவஶிஷ்டாத்து பிம்பலக்ஷணஸம்யுதம் |
ஹிக்காஸூத்ராவஶிஷ்டாச்ச ஶேஷம் லிங்காக்ருதிர்பவேத் ||

ஏவம் லிங்கமிதம் ப்ரோக்தம் ந்ருபாணாம் வ்ருத்திகாரகம் |
விஷ்கம்பமஷ்டதா க்ருத்வா மூலமத்யாக்ரதஃ க்ரமாத் || [illegible] ||

பாகஹீநந்து ஸங்க்ருஷ்ய ஸூத்ரமுக்தக்ரமாத்ததா |

இருப்பதும் கூடும். இவைகள் நீங்கிய மேலுள்ள பாகங்கள் லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். இவைகள் லக்ஷணத்துடன் அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

(முகலிங்கமானது, முன் பக்கத்தில் மட்டிலும்) ஒரே முகம் உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது, (4 பக்கங்களிலும்) 4 முகங்கள் உடையதாகவும் இருக்கலாம். 2 கைகள், அல்லது 4 கைகள் உடையதாக இருக்கலாம். (கைகள் அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டுமானல், அதில்) ஸ்தந மட்டத்திற்கு மேலே அமைந்திருக்கவேண்டும். அதவும் லக்ஷணத்துடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். முகம் மட்டிலுமுள்ளதானல், அது, கழுத்திற்குமேலே அமைந்திருக்க வேண்டும். இது நீங்கிய பாகமானது லிங்கவடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் முகலிங்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய முகலிங்கமானது, அரசர்களுக்கு அபிவிருத்தியை யுண்டுபண்ணும்.

லிங்கத்தின் விஷ்கம்பத்தை (சுத்தளவை) 8 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். லிங்கத்தின் மூலம் (அடி) மத்தியம் (நடு) அக்ரம் (நுனி) இவைகள் முறையே ஒன்றுக்கொன்று 1 பாகம் குறைவாக அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது, மூலம் 8 பாகம்,

ஹ்ராஸயேச்ச ப்ரவஹாமாத்ரம் ப்ரஸ்தூலம் ச ப்ரகீர்த்திதம் ॥
ஸ்தூலமூலமிதி க்யாதம் ருஷிபி: பூஜிதம் ஸதா ।
த்ர்யஸ்ரம் பஞ்சகோணம் ச ஷட்ஸப்தாஷ்டபுஜாஸ்ரகம் ॥
த்வாதசாஸ்ரம் ச நவாஸ்ரம் சான்யாஸ்ரம் ச மநோஹரம் ।
பலகாதர்சகாகாரமேகரேகமரேககம் ॥ ௩௰௨ ॥

ஶிரோவர்த்தனஹீனம் ச மானோன்மானவிவர்ஜிதம் ।
தி(வ்)வ்யம் ஸ்வாயம்புவம் சேதி க்யாதம் தைவை:
ஸுபூஜிதம் ॥ ௩௰௩ ॥

பாணேந பூஜிதார்த்தம் ச பாணலிங்கம் ப்ரகீர்த்திதம் ।

மத்தியம் 7 பாகம், அக்ரம் 6 பாக சுத்தளவுள்ளதாக அடி பருத்து நுனி சிறுத்து அமைந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்தூலமூல லிங்கம் (அடி பருத்த லிங்கம்) என்று பெயர்.

இவ்விதம் இதேயளவில் நுனி—நடு—அடி இவைகள் முறையே 8-ல் 1 பாகம் சுத்தளவு குறைவாக இருந்தால் அது சிரஸ்தூலம் (நுனி பருத்தது) என்று கூறப்படும். இவ்விரண்டு லிங்கங்களும், ஆர்ஷலிங்கமெனப்படும். இது மஹர்ஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டதாகும்; சிறந்ததுமாம்.

முக்கோண வடிவமானது 5 கோணமானது, 6 கோண மானது, 7 கோணமானது, 12 கோணமானது, 10 கோண மானது, 9 கோணமானது, வேறு விதமான கோணங் களுடன் மனோஹரமாக இருப்பது, பலகைபோலும் கண் ணாடிபோலும் இருப்பது, ஒரு ரேகையுள்ளது, ரேகையே இல்லாதது, சிரோவர்த்தநம் இல்லாதது, மாநம், உன்மாநம் முதலியவைகள் பொருத்தமாக இல்லாமலிருப்பது, ஆகிய லக்ஷணங்களுள்ள லிங்கமானது, ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் (திவ்ய லிங்கமென்றும்) ஸ்வாயம்புவ லிங்கமென்றும் கூறப் படுகிறது. இது, தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கமாகும்.

ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் ஶிரோமூலம் க்ரமேண பரிகல்பயேத் ||

உன்னதம் து ஶிர: ப்ரோக்தம் * மதுவர்ணே ந துஷ்டிதம் |
பாணேன து ப்ரவேஶாம்ஶம் ஸார்வதேஶிகலிங்கவத் ||

லோஹஜம் ரத்னஜம் சைவ ஸார்வதேஶிகலிங்கவத் |
லிங்கபேதாஸ் ஸமாக்யாதாஶ் ஶிரோவர்தனம் ஶ்ருணு ||

லிங்கமூர்த்தாதி கேஶாந்தம் ஶிரோவர்தனம் பவேத் |

பாணாஸுரனால் பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய லிங்கத்திற்கு பாணலிங்கம் என்று பெயர். அது ஸ்தூலமென்றும், ஸூக்ஷ்மமென்றும், சிரோலிங்கமென்றும், மூலலிங்கமென்றும் முறையே கூறப்படுகிறது. பாணலிங்கத்தில் உயர்ந்திருப்பது (எடுப்பாக உயர்ந்து காணப்படும் பக்கமானது) சிரஸ்ஸாகும். மது வர்ணமாக (தேன் நிறமாக) இருப்பது ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்காது. (அதைத் தொட்டால் சீதலமாக இருக்கும் என்பது மற்றொரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.) இந்த பாணலிங்கத்தை ஆஸநத்தில் வைக்கும்பொழுது, அது ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி ஆஸநத்திலமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

லோஹத்தினால் செய்யப்பட்ட லிங்கம், ரத்நத்தினால் செய்யப்பட்ட லிங்கம் ஆகிய இவைகளையும், ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படியே, ஆஸநத்தில் வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க பேதங்கள் கூறப்பட்டன. இனி சிரோவர்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

லிங்கத்தின் தலையிலிருந்து உச்சிவரையில் சிரோவர்தநம் செய்யவேண்டும். (சிரோவர்தநம் லிங்கத்தின் உச்சியின் அமைப்பு) ஆகையால், லிங்கத்தின் உயரத்தைக் கணக்

---

* ஸ்பர்ஶே ஸுகஶீதலம் இதி பாடாந்தரம் |

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥

𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌷𑌾(𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑌾)𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௮ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌤𑍍𑌰𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௯ ॥

கிட்டு, அதற்கேற்றபடி சிரோவர்தநத்தை அமைக்க வேண்டும். அந்த சிரோவர்தநமானது, குடைபோலிருப்பது (தாழங்குடையின் மேல் பாகத்தைப்போலிருப்பது.) 1, கோழி முட்டைபோல இருப்பது 2, திரிபுரம்போல் *(மூதுக்கன் காயைப்போல்) இருப்பது 3, அரைவட்டமான சந்திரபிம்பத்தைப்போல இருப்பது 4, என்று 4 விதமாகும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், லிங்கத்தின் சுத்தளவை 8 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ½ பங்கை உச்சியிலிருந்து அளந்துகொண்டு, அதை, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்தநத்தை அமைக்கவேண்டும். இது ஒருவிதமாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை 32 பாகங்களாகச்செய்து, அவைகளில், 5 பாகத்தை, உச்சியிலிருந்து, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்த்தநத்தை

---

* த்ரபுஷம் என்பதற்கு மூதுக்கன்காய் என்றும், மெதுக்கன்காய் என்றும், சுக்காங்காய் என்றும் பெயர். சிலர் வெள்ளரிக்காய் என்றும், சிலர் கக்கரிக்காய் என்றும் கூறுகின்றனர்,

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌤𑍁
𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌕𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍈𑌕𑍈𑌕𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥

யமைக்கவேண்டும். இது இரண்டாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 7 பாகங்களால் சிரோவர்த்தநத்தையமைப்பது மூன்றுவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 9 பாகங்களாலே சத்ராகாரமாக சிரோவர்தநத்தை அமைப்பது நான்காவது விதமாகும்.

இவ்விதம் சத்ராகாரமான சிரோவர்தநம் நான்கு விதமாகும்.

சத்ராகாரமான சிரோவர்தநமானது, பிராம்ஹணர்களுக்கும், க்ஷத்ரியர்களுக்கும், ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதாகும். லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் சத்ராகாரமான சிரோவர்தநமுடையது சிறந்ததாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, 14 – 15 – 16 – 17 பாகங்களாலே குக்குடாண்டம்போன்ற சிரோவர்த்தநமானது, 4 விதமாகும். (குக்குடம் — கோழி. அண்டம் — முட்டை.) இந்த 4 வித சிரோவர்தநங்களுக்கும், குக்குடாண்டாகார சிரோவர்த்தநம் என்று பெயர். இவ்வித சிரோவர்த்தநமுடைய லிங்கமானது, வர்தமாந லிங்கமாக இருக்க

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌶𑌿𑌰(𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁)𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌦𑌶𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌭𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌸𑌾𑌭𑌂
(𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑌾𑌭𑌂) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥ ௨௪௬ ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ॥

(𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।)
𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍈𑌰𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
(𑌸)𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌾𑌰𑍇(𑌤𑌂) 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿-
𑌵𑌸𑌾𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௪௭ ॥

வேண்டும். அது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உகந்ததாகும். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 – 11 – 12 – 13 பாகங்களாலே', த்ரிபுரத்தைப்போன்ற (முதுக்கன்காய் போன்ற) சிரோ வர்தநமானது 4 விதமாகும். இது சிவாதிக லிங்கத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய லிங்கமானது வைசியர்களுக்கு ஏற்றதாம். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 – 11 – 12 – 13 பாகங்களால், அரைவட்ட சந்திரனைப் போன்ற சிரோவர்த்தநத்தை யமைத்தால், அர்தசந்திராபமானது 4 விதமாகும். இவ்விதமாக சிரோவர்த்தநமுடையது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமாகும். இது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியையளிக்கும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கங்களுக்கும், மற்ற லிங்கங்களுக்கும்,

𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷(𑌕)𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦)𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰(𑌕)
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ।

𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍍𑌯(𑌯𑌂) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑍇 ॥*

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂)𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰(𑌤𑍍𑌰𑍇) 𑌶𑌿𑌰𑍋
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௬௯ ॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿(𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿)𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑌂𑌬𑌨𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿(𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿)𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

விசேஷித்து, கர்த்தாவின் ஜாதிக்குத் தக்கபடி, சீர்ஷாகாரத்தை, சத்திராதி ஆகாரமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். தைவிகலிங்கம், ஆர்ஷலிங்கங்களில், சீர்ஷாகாரமானது, எவ்விதமாகவும் இருக்கலாம். (167½)

சிரோவர்த்தநத்துடன் கூடிய லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டால், அதில் சிரோவர்த்தநத்தின் உயரத்தை யுக்தியினாலே கண்டுகொள்ளலாம். இவ்விதமாக உஷ்ணீஷமானம் கூறப்பட்டது. அதுவே சிரோமானமென்று கூறப்படுகிறது. (169)

உச்சியிலிருந்து அதன் முனை (சிரோவர்த்தநத்தின் எல்லை) வரையில், சுற்றிலுமிருக்கும்படி அதை அமைக்க வேண்டும். அது எதுவரையில் குறைவாக இருக்க

---

* 𑌇𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌯𑌕𑍋𑌶𑌤𑌃 5½ 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌭𑌾𑌗 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌟𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 143–185 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃, 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 59 𑌪𑌟𑌲𑍇 143–185 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌯𑌕𑍋𑌶𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌠 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

𑌛𑌤𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂(𑌮𑍇)𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌤𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥

(𑌅𑌚𑌕𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂) 𑌏𑌵(𑌂) 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 (𑌤𑍁) 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌿(𑌪𑍀𑌠)𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁
(𑌶𑍃𑌣𑍁) ॥ ௱௭௧ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

வேண்டுமோ, அதுவரையில், உச்சியிலிருந்து, முறையே, தணிந்து இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தநமானது, உச்சியிலிருந்து அதற்குரிய எல்லைவரையில், சுற்றிலும், முறையே செறிந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்) (170)

சத்ரசீர்ஷமானது, (குடை வடிவமான சிரோவர்த்தநமானது) லிங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து (முறையே) செறிந்திருப்பதாகும்.

திரிசீர்ஷகத்தை, 3 சக்கிரங்களுடன் கூடியதாக கல்பிக்கவேண்டும். (171)

இவ்விதமாக (சக்கிரமில்லாமல் அமைக்கப்பட்டது.) ஸாதாரண சீர்ஷமாகும்.

லிங்கத்தின் சீர்ஷம், (சிரோவர்த்தநம்) அகலம், உயரம் இவைகளை சொல்லியிருக்கிறபடியே செய்ய வேண்டும். சொல்லாதவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் சொல்லாத விதமாகச் செய்தால், ராஜாவுக்கும்,

॥ *अथ पञ्चाशत्तमः पटलः ॥

पीठलक्षणम् ॥

अथातो नागरादीनां लिङ्गानां पीठलक्षणम् ।
श्रृणु त्वं वक्ष्यते विप्र सकलानां तथोच्यते ॥

शैलजे शिलया पीठं सुधयेष्टकयापि वा ।

ராஜ்யத்திற்கும் பயமுண்டாகும். ஆகையால், ஸகல முயற்சியுடனும், கூறியுள்ள முறையுடனேயே செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணமென்னும்
நாற்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பதாவது படலம்.

பீட லக்ஷணம்.

லிங்க லக்ஷணத்தைக்கூறிய பிறகு, முதலில், நாகராதி லிங்கங்களின் பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஸகல மூர்த்திகளின் பீடலக்ஷணத்தை பிறகு அறிந்து கொள்ளலாம். (1)

சிலையாலான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, சிலையாலேயே இருக்கவேண்டும். ஸுதை, செங்கல் இவைகளாலேயும் இருக்கலாம்.

---

*अत्रेदं बोध्यम्—
लिङ्गलक्षणानन्तरं यावत् सर्वावसानं प्रतिमालक्षणं, सप्तचत्वारिंशाद्यष्टचत्वारिंशत्तमपटलयोः (?), एकोनपञ्चाशत्तम-पञ्चाशत्तमपटलयोश्च विषयाणां क्रमभेदो दृश्यते । अथापि सप्तचत्वारिंशादष्टचत्वारिंशत्तमः क्रमः संमतो भाति । अतः स एव क्रमः स्वीकृत इति ।

𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑍇 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌐𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌜𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௨ ॥

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌜𑍇 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌶𑍋𑌦𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌪𑍀𑌠𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥

மரத்தால் செயயப்பட்ட லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, மரத்தினுலாவது, செங்கல்லாலாவது இருக்கவேண்டும்.

ரத்நநிர்மிதமான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, ரத்நத்தினுலாவது, லோஹத்தினுலாவது இருக்கவேண்டும்.

லிங்கத்தின் பீடமானது, லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான அகலமுடையதாக இருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடத்தின் அகலமானது, பூஜாம்சத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பீடவிஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் 3, 3 அளவுகள், முறையே, உத்தம-மத்தியம- அதம அளவுகளாகும். (4)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்கு உயரமுடையது உத்தம பீடமாகும். ½ பங்கு உயரமுடையது அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய பீடத்தின் உயரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் முறையே, 3; 3 உத்தம-மத்தியம- அதம-உயரங்களாகும். இவ்விதமாக முறையே, நாகரலிங்கத்தின் பீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌵𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌂𑌶𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ॥ ௭ ॥

𑌉𑌦𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾(𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾)𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌲𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍀𑌠𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌕𑍇 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍀𑌣𑌾𑌹𑌸𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌪𑌰𑍀𑌣𑌾𑌹𑍇 𑌕𑌲𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌂𑌶𑌮𑌧𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான, உத்தம அகலத்தை (லிங்கோதயத்தாலே கூறப்பட்ட, சிரேஷ்ட மான 3 வித அகலத்தை) 9 (8) பாகமாகச் செய்ய, அகலம் 9 விதமாகும், இவ்விதமான விபாகங்களை, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணு அம்சம் இவைகளில் கொள்ளவேண்டும். (7)

உயரத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்ய, அவைகளில் 2 பங்குகள், தலாம்சமாகும். விசேஷித்து 1 பங்கையும் தலாம்சமாகக் கொள்ளலாம். இந்த தலாம்சத்தை பூமியினுள் வைக்கவேண்டும். இந்த பாகம் நீங்கலாக பாக்கியுள்ள பாகங்கள், பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்வித மாக, திராவிட லிங்கத்தின் பீடத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் விசாலமானது, பூஜாம்சத்தின் சுத்தளவுக்கு ஸமமாக இருப்பது, உத்தமமாகும். அந்த அளவில் 16-ல் 12 பங்கு இருப்பது, அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்காகச் செய்ய, பீட விஸ்தாரம் 9 விதமாகும்.

விஷ்ணுபாகஸமோத்ஸேதம் து பீடம் கந்யஸமுச்யதே ।
ஸபாதம் ச்ரேஷ்டமானம் து தயோர்மத்யேஷ்டபாஜிதே ॥

நவதா பிண்டிகாதுங்கம் வேஸரம் லிங்கவதாசரேத் ।
அதவா லிங்கவிஷ்கம்பம் த்ரிகுணம் பீடவிஸ்த்ருதம் ॥ ௧௨ ॥

அதவா லிங்கவிஷ்கம்பம் சதுரச்ரீக்ருதே ஸதி ।
தத்கர்ணத்விகுணம் பாதம் (பாத) ஸார்தம்
த்ரிகுணமேவ வா ॥ ௧௩ ॥

த்ரிகுணம் வா விசாலம் து பீடானாம் து விசேஷத: ।
கர்பகேஹே(ஹ)விசாலார்தம் அதவா பாதமேவ வா ॥

பீடவ்யாஸம் ஸமாக்யாதம் விஷ்ணுபாகஸமோன்னதம் ।
ஸாமான்யம் நாகராதீனாம் லிங்கானாம் பிண்டிகாவிதெள ॥ ௧௫ ॥

பீடமானது, விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாக இருந்தால், அது, அதமமாகும். கால்பங்கு கூடுதலாக ($1\frac{1}{4}$ பங்காக) இருந்தால், அது, சிரேஷ்டமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உயரம், 9 விதமாகும். இவ்விதமாக, வேஸரலிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ($11\frac{1}{2}$)

அல்லது, லிங்கத்தின் சுற்றளவு 3 கொண்டது, பீடத்தின் அகலமாகும். அல்லது, லிங்கத்தின் சுற்றளவை, சதுரச்ரமாகச்செய்துகொண்டு, அதன் கர்ணத்தின் 2பங்கு ($2\frac{1}{4}$ பங்கு) $2\frac{1}{2}$ பங்கு அல்லது 3 பங்குகொண்டது, விசேஷித்து பீடத்தின் விஸ்தாரமாகும். ($13\frac{1}{2}$)

கர்பகிருஹத்தில் (விஸ்தாரத்தில்) ஸரிபாதி, அல்லது 4ல் 1 பாகம், பீடத்தின் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பீடத்தின்) உயரமானது விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமானமாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின்

உபாநபாஹ்யே(ஹ்யம்) விஸ்தாரம் ஸர்வேஷாம் து விசேஷத: |
தத்ஷடநவதசபாகோநம் வா ப்ரவிஸ்தரகம் || ௧௬ ||

விஷ்ணுபாகஸமோத்துங்கம் ஸபாதம் ஸார்த்தமேவ வா |
ஸாமாந்யம் லிங்கமாநாம் து நாகராதிஷு ஸர்வத: ||

லிங்கமாநாம் ஸகலாநாம் து ஸாமாந்யம் பீடலக்ஷணம் |
*ஸ்வாயம்பா(வா) நவாம்சே து வேதாம்சம் கல்ப்ய ஸோச்சயம் || ௧௭ ||

மத்யாம்சம் ஜ்யேஷ்டகம் து தயோர்மத்யேஷ்டபாஜிதே |
நவதா பீடதுங்கம் து தஸ்ய விஸ்தாரமுச்யதே || ௧௮ ||

பீடதுங்கஸமம் வ்யாஸயுக்தம் பீடமுச்யதே |

பிண்டிகா லக்ஷணமானது, ஸாதாரணமாக (பொதுவாக)க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

உபாநத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, விசேஷித்து எல்லாவற்றிற்கும் (பீடங்களுக்கும்) அதன் அகலத்தில் 8, 9 அல்லது 10ல் 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். அதன் உயரமானது, விஷ்ணு பாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, கால்பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ, அல்லது ½ பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின் உயரமானது, பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

லிங்கமானது ஸ்வதாமயமான பீடத்துடனிருந்தால், அதன் உயரத்தில் (அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தில்) 9ல் 5 பங்கு, அல்லது 4 பங்கு பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய அதன் உயரம் 9 விதமாகும். இனி அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன்.

---

*க்ரோடிகாயாம் இதி ஸூக்ஷ்மாக்ஷரைர்லிகிதபாட: | லிங்கமோடிகாயாம் இதி பாடே து ஸாதுரிதி பாதி |

த்விகுணம் சோத்தமம் வ்யாஸம் தயோர்மத்யே(அ)ஷ்டபாஜிதே ||

நவதா விஸ்த்ருதம் பீடம் ஸகலானாம் விசேஷத: |
பிண்டிகா கோமுகோபேதா லிங்கானாம் து விதீயதே ||

கோமுகரஹிதம் பீடம் ஸகலானாம் விசேஷத: |
ஸமாச்ரம் ஸமவ்ருத்தம் (வ்ருத்தம்) வா லிங்கானாம் து
விதீயதே ||

ஸாமான்யாச்ரவ்ருத்தானாம் ப்ரதிமானாம் ஸமம் து வா |
[அதசதுரச்ராவ்ருத்தா அ ப்ரதிமானாம் விதீயதே |]
பத்மபீடம் பத்ரபீடம் வேதிகாபரிமண்டலம் || உ௨ ||

பீடம் அதசதுர்விதம் வ்யாஸம் ... ப்ரோக்தம் |

பீடத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக அகலமிருப்பது அதமபீடமாகும். 2 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தம பீடமாகும். இந்த 2 அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பீட விஸ்தாரமானது 9 விதமாகும். இது விசேஷித்து ஸகல லிங்கங்களுக்கும் கூறிய பீடமான மாகும். (20½)

லிங்கங்களின் பீடமானது கோமுகத்துடனிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல மூர்த்திகளின் பீடமானது, விசேஷித்து கோமுகமில்லாதது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (21½)

லிங்கங்களின் பீடமானது, ஸமாச்ர(ஸம சதுரம்)மாக வாவது, ஸமவிருத்தமாகவாவது இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிமைகளின் பீடமானது, சதுரச்ரமாகவும், விருத்தமாக (வட்டவடிவமாக) இல்லாமலும் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிகை, பரிமண்டலம்,

[illegible] ॥ ௨௪ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௨௫ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௨௬ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௨௭ ॥

என்று பீடம் நான்கு (4)விதமாகும். இவைகள் பீடத்தின் அலங்கார பேதங்களாம்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த 16 பாகங்களில் உபாநம் 2 பாகம் அதப்பத்மம் (கீழேயுள்ள பத்மம்) 5 பாகம், கண்டம் 2 பாகம், ஊர்த்வபத்மம் 4 பாகம், பட்டிகை 2 பாகம், க்ருதவாரி 1 பாகம். ஆக 2+5+2+4+2+1=16 பாகங்கள் கொண்டது பீடமாகும். பத்மமானது 16 தளங்களுடைய தாக இருக்கவேண்டும். (25½)

பத்மதளங்களுக்கு மத்தியில் சிறிய தளங்கள் அமைந் திருக்கவேண்டும். தளங்களின் அடிகளும் நுனிகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். தளங் கள் 1 அங்குலம் (1 அங்குல அகலமுடையவைகளாக) இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கதேஹாங்குலத்தினலே, ½ அங்குலம் அகலமுள்ள தளாக்ரங்களையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (அல்லது தளங்களின் நுனியின்

வீடதாரஸ்ரீஹாஸீகம் மொர உவம் நீவ-உ-அவெதெ ।
தநீவ-லெஸாஸஹஸம் தஸ்ய உவிஜதாரஉ-ஹாஹர்தஷ ॥ உ அ ॥

உவிஜதாரஸ்ரீஹாஸிகம் தடம்யிவஜூம் ஹவெக ।
உவிஜாடாமும் ஸ்ரஸாக ஸீணம் தத்ஷ-நவஸ்யாவஸாஷஸம்
(ஊநகெ) ॥ உக ॥

ஸ்ரீவாடம் வா தமயம் வா ஸ்ரீஹாஸிகாம்ஸெவ வா ।
வ்யாவெஸ்ரீஹாமஹாமம் த ஜுஉாமஸிஸ்பாஜகஷ ॥ ௩0 ॥

வஷிகொய(காய-)ஸம் நிஷ்ம் தஹொஷெவ(வெஷ்வ அ)
ஸம் த வா ।
உவாதாஷ்யம்மவெஸம் அ நீவும் ஸஊடிய-உாநயெக ॥ ௩க ॥

ஸயிஷாநாமவலெஸம் நீவும் வா வமிகஜுயெக ।
வஷவீடம் ஸஉாவ்யாதம் ஹஉ ஸ்ரீஷிஹொஅவெதெ ॥ ௩உ ॥

உயரமானது, லிங்கதேஹாங்குலத்தாலே ½ அங்குலமிருக்க வேண்டும். (27)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 1 பாகம், அதன் கோமுகத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தின் அகலமானது, அதன் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியின் அகலமானது, அடியின் அகலத்தில் (அதாவது, அதன் நீளத்தில்) 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, முறையே, நுனிவரையில் சிறுத்திருக்க வேண்டும். அந்த கோமுகத்தின் அகலத்தில், ¾ பங்கு, ½ பங்கு, அல்லது 3ல் 1 பங்கு, ஜலதாரை இருக்கவேண்டும். அகலத்தில் 3-ல் 1 பாகம் ஜலதாரையின் அகலம் இருக்க வேண்டும். (இதை, பொது விதியாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ஜலதாரையின் தாழமானது, பட்டிகையின் (அகலத்தில்) ½ பங்காவது, அதற்கு ஸமமாகவாவது இருக்க வேண்டும். உபாநம் முதலிய அங்க அமைப்புகளை தக்க

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌧𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍋𑌦𑌯𑌃 ||

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠(𑌰𑍍𑌣)𑌮𑌾𑌨𑌕𑌃 |
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑍋𑌦𑌯𑌃 ||௩௪||

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂(𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌂)𑌶𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌪𑍀𑌠𑍋𑌚𑍍𑌚𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍋𑌦𑌯𑌃 ||

𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 |
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪(𑌪𑌟𑍍𑌟)𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿(𑌦𑍍𑌵𑌿)
𑌭𑌾𑌗𑌕𑌃 || ௩௫ ||

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

அளவுடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது அதிஷ்டாநத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி, அளவுடனமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பத்மபீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி பத்ரபீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் உபாநம் 1 பாகம், ஜகதி, 4 பாகம், குமுதம், 3 பாகம், பட்டிகை 1 பாகம். கர்ணம் (அல்லது கண்டம்) 3 பாகம். கம்பம் 1 பாகம். பட்டிகை 1 பாகம். கிருதவாரி 1 (2) பாகம் இவ்விதமாக பாகங்களைக்கொண்டது பத்ரபீடமாகும்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், பாதுகத்தின் உயரம் 2 பாகம், ஜகதி 3 பாகம், குமுதம் 3 பாகம், கம்பம் (பட்டம்) 1 பாகம், கண்டம் 3 (2) பாகம், கம்பம் 1 பாகம் பட்டிகை 3 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், ஆகக்கூடுதல்

𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿(𑌦𑍀)𑌪𑍀𑌠𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋(𑌪𑌞𑍍𑌚)𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍀𑌠𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂
𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍𑌪𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௯ ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௰ ॥

𑌪𑍀𑌠𑍋𑌦𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌪𑍀𑌠𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾(𑌕𑌂) ।
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌪𑍀𑌠𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

2+3+3+1+2+1+3+1=16 பாகங்களாம். இவ்விதம் பத்திரபீடம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி வேதிபத்திர பீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 13 (15) பங்குகளாகச்செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் பாதுகம் 3 பாகம், அதற்கு மேலே பத்மம் 3 பாகம், கம்பம் 1 பாகம், மறுமுறையும் கம்பம் 2 பாகம், ஊர்துவ கம்பம் 1 பாகம். அதற்குமேலே பத்மம் 2 பாகம், பட்டம் 2 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம். ஆகக் கூடுதல் 3+3+1+2+1+2+2+1= 15 பங்குகளாம். இவ்விதம் அம்சங்களாலே கல்பிக்கவேண்டும். (40)

பீடோதயத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில், உபானம் 1 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், இது நீங்கிய பாகமானது வேதியின் குணத்திற்கு (அழகுக்கு) ஏற்றதாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மம் வா பத்ரபீடம் வா வ்ருத்தம் தத்ர விசேஷிதம் |
அதிஷ்டானாங்கவத் பாதம் பீடாங்கம் விகல்பயேத் || ௪௩ ||

உபபீடாங்கவத் பாகம் தத்தல்லக்ஷணத: (பாகாத்தநாமேவ)
ப்ரகீர்திதம் |
ஜயதம் சதுரச்ராக்யம் யோன்யாகாரம் ப்ரஜாகரம் || ௪௪ ||

சாந்திகம் தனுராகாரம் த்ரிகோணம் சத்ருநாசனம் |
வ்ருத்திதம் த்வ்ருத்தம் ஆரோக்யம் பஞ்சாச்ரம் த்வஷ்டி-
துஷ்டிதம் || ௪௫ ||

*ஷட்கோணம் சத்ருநாசம் ஸ்யாதேவமேவ க்ரமோதிதா: |

அதுவே 2 அல்லது 1 பாகம் பட்டிகையுடையதுமாகும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடத்தை 3 விதமாகவும் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். (42)

பாதபீடமானது, வட்டவடிவமாய், பத்மபீடமாக வாவது, பத்ரபீடமாகவாவது இருந்தால், அதை அதிஷ்டான பீடத்தின் அங்கங்களுடன் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பாகங்கள் உபபீடத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் (உபபீடலக்ஷணமானது கீழே கூறப் பட்டிருப்பதால்) அதை இங்கு கூறவில்லை. (இது உபபீடங் களுடன் கூடியதாகையால் உபபீடமென்றே கூறப் படுகிறது.) (43½)

சதுரச்ரபீடம் ஜயத்தையும், யோனிபீடம் ஸந்ததியை யும், தநுஸ்பீடம் சாந்தியையும், திரிகோணபீடம் சத்துரு நாசத்தையும், விருத்தபீடம் அபிவிருத்தியையும், பஞ்சாச்ர பீடம் ஆரோக்யத்தையும், ஸந்தோஷத்தையும், ஷட்கோண

*சத்ருநாசகரம் த்வஷ்டகோணமேவம் க்ரமேண ஹி உதி
தாரஷ்டதிக்பீடயஷ்டாதுகாவா: |

ஸர்வாகாரேஷு பீடேஷு ப்ராஹுர்ஹஸ்திநா கர்மஸு ||

*ஜீர்ணே து பீடேஷு தது ஜீர்ணோத்தாரே விஶேஷத: ।
பூர்வாகாரக்ரியாயோகாத் ததா கர்தவ்ய ஸர்வத:
ஸர்வத: || ௪௭ ||

ஸப்தாதிந்யாஸக்ருதாநீதங்க தத்ர ப்ராக்ருதாஸநம் ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந பூர்வாகாரம் ப்ரகல்பயேத் ||

ஸாவேக்ஷம் யத்து தத்ராஸ்மாத் ஸமாதிம் ஸாயுஜ்யமேவ வா ।

பீடம் (அல்லது அஷ்டாஸ்ர பீடம்) ரோகநாசத்தையும் கொடுக்கும். பீடாகாரங்களை, கீழே கூறப்பட்டவைகளில் இஷ்டமான வடிவத்தில் செய்துகொள்ளலாம். (46)

* இந்த பீடங்களில் ஏதாவதொருபீடம் பின்னப்பட்டிருந்தால், அதை புதுப்பிக்கும்பொழுது, அது முன்பு எவ்விதமாக இருந்ததோ அவ்விதமாகவே புதுப்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக பல முறை செய்யலாம். ஆனால் புதுப்பிக்கும்பொழுது, முன் இருந்ததைப்போலல்லாமல் வேறுவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் கர்த்தாவுக்கு நாசமூண்டாகும். ஆகையால் முழு கவனத்துடன் பீடத்தை முன்பு இருந்ததுபோலவே செய்ய வேண்டும். (48)

---

* ஜீர்ணே இத்யாதி 5 ஶ்லோகாஸ்து: ஸர்வ: குந்தநகரஸ்ர முத்ரிதபுஸ்தகமாத்ரே ஸ்தித: ।

ஸர்வேஷு தேஷு பீடேஷு ஜீர்ணோத்தாரே விஶேஷத: ।
பூர்வாகாரக்ரியாயைவ ஸ்யாத் ததா கர்தவ்ய ஸர்வத:
ஸர்வத: ||

ஸப்தாதிந்யாஸக்ருதிப்ரோக்தஸ் க்ருதம் கர்த்ருவிநாஶநம் ।
இதி பாடே ஹாஸ்யமிதி ஹாதி ।

* இனியுள்ள 5 சுலோகங்களும், ஆநந்தாச்ரம அச்சுக்கூடத்தில் பதுப்பித்துள்ள புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளவைகள்.

ஆஜயம் (பத்மம் வா) முகபத்ரம் வா பத்ரம் பீடவத்
(வா பீடவ) உபபீடகம் || ௪௯ ||

லிங்கானாம் ஸாயதம் பீடம் ந கர்தவ்யம் கதாசன |
ஸமாச்ரம் ஸமவ்ருத்தம் ச ஸாயதம் வா ததந்யகே || ௫௦ ||

ஸர்வம் ச ஸம்யக்ஸம்பூர்ணம் கர்தவ்யம் ஸம்பதாம் பதே |
பிம்பிகாலக்ஷணம் ப்ரோக்தம் பாதசைலோதயம் ச்ருணு ||

இதி காச்யபீயே சில்பசாஸ்த்ரே லிங்கபீடலக்ஷணம் நாம
பஞ்சாசத்தம: படல: ||

அப்படிச் செப்பனிடும்பொழுது, ¼ அல்லது ½ பங்கு அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக நேர்ந்தால் அப்பொழுது, அந்த பீடத்தை ஆஜயமாகவோ ? (பத்ம பீடமாகவோ) முகபத்ர பீடமாகவோ, பத்ரபீடமாகவோ, உபபீடமாகவோ கல்பிக்கவேண்டும். (பீடத்தைப் புதுப்பிப்பதற்காக அத்துடன் முன்பு இருந்த அளவைக் காட்டிலும் அதிக அளவை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது, என்பது கருத்து.) (49)

ஒருபொழுதும், லிங்கத்தின் பீடத்தை நீண்ட வடிவமாகச் செய்யக்கூடாது.

(லிங்கம் நீங்கலாக) மற்ற மூர்த்திகளின் பீடமானது ஸமாச்ரமாகவோ, ஸமவிருத்தமாகவோ, வேறுவிதமாகவோ இருப்பதாகும். எல்லாவிதமான பீடங்களும் முறைப்படி செய்யப்படவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் அதனால் ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும். இவ்விதமாக பிண்டிகா (பீட) லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பாதசிலையின் உயரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

**காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபீட லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பதாவது படலம் முற்றும்.**

|| 𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌪𑌾𑌦𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 || ௧ ||

[𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯] 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇(𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾)𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌤𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌮𑌂(𑌶𑍍𑌮)𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥

[𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍] 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

ஐம்பத்தோன்ருவது படலம்.

பாதசைலாதி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து பாதசிலை முதலியவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பாதசிலையானது, லிங்கத்தின் அகலத்தைப்போல 3 பங்கு அகலமும், அதில் 3ல் 1 பங்கு உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அகலத்தின் அளவுக்கு ஸமமாக உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, பாதசிலையின் உயரம் 9 விதமாகும். இது நாகரலிங்கத்தின் பாதசிலைக்குக் கூறப்பட்ட அளவாகும்.

பாதசிலையின் அகலமானது, கர்பகிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு விஸ்தாரமிருப்பது, ஶ்ரேஷ்டமாகும். அதில் ஸரிபாதி (½ பங்கு) விஸ்தாரமுள்ளது அதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய விஸ்தாரத்தை 8 பாகங்களாகச்செய்ய பாதசைலத்தின்

* ஶிம்ஹவ்யாஸஸமாயுக்தம் வ்யாஸம் தத்ஸமாஹிதே ॥ ௪ ॥

கர்(ண)காங்ஙவலைட நிம்னம் ஶிம்ஹஸ்யாவதாக்ருதி ।
நவாநாம் வஹ்வரத்னாநாம் நவகோஷ்டம் ப்ர(கல்)ப்யேத் ॥ ௫ ॥

அத்ரோர்த்வம் ஸமதளம் குர்யாத் ஶ்ருங்காராவ்ருஶிலாஸனம்(ம்) ।
தத்ஸமாக் பீடஸீமாந்தம் நந்த்யாவர்த்தஶிலோதயம் ॥ ௬ ॥

ஶிம்ஹபீடஸமாநம் வா ஏகத்வ்யங்குலாதிகம் ।
நாகரஸ்ய ஶிலாவ்யாஸம் நான்யதேஷா விஹீயதே ॥ ௭ ॥

விஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இதுவும் நாகரலிங்கத்தின் பாத சிலைக்குக் கூறப்பட்டதாகும். ($3\frac{1}{2}$)

* லிங்கத்தின் அகலத்தை இருமடங்கு செய்து, அந்த அகலத்தை, 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் ஆழத்தில் பதிந்திருக்கவேண்டும். அதன் உருவமானது, லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தைப்போல இருக்க வேண்டும். அதில், 9 விதமான ரத்தினங்களையும் தனித் தனியே வைக்கும்படி 9 கோஷ்டங்களை (ஸ்தாநங்களை அதாவது குழிகளை) க் கல்பிக்கவேண்டும் அது நீங்கிய விடங்களை ஸமதளமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்திலிருந்து பீடத்தின் எல்லை வரையில் (இப்படி வைக்கப்படும் பாதபீட சிலையானது) நந்தியாவர்த்த சிலையாக இருக்க வேண்டும். இந்த சிலையானது, லிங்க பீடத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமானமாகவாவது, 1 அல்லது 2 அங்குலம் கூடுதலாகவாவது இருக்கவேண்டும். நாகர லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட இந்த சிலையானது வேறுவிதமாகவோ, வட்டமாகவோ, விஸ்தாரமாகவோ இருக்கக்கூடாது. (7)

---

* ஶிம்ஹவ்யாஸ இத்யாதி $3\frac{1}{2}$ ஶ்லோகாத்மகோ பாக: ஶ்ருதாநா ப்ரஸங்கோ ஶ்ருதவாக்யகோஶாத்ருமத:.

* சுலோகம் 7 முடிய கூறப்பட்ட விஷயமானது ஆநந்தாச்ரமத்தில் பதுப்பித்த புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளது.

பீடவ்யாஸாந்ந்ய(தி)கே வாத த்ராவிடா(வே)ங்குலாதிகாதி
(தி)கம் ।
லிங்கவ்யாஸே நவாம்ஸே து பீடாத்யேகைகவர்த்தநாத் ॥

நந்த்யாவர்த்தஶிலாவ்யாஸம் நவதா வேஸரம் ஹி தத் ।
லிங்கஸ்ய பரித: குர்யாத் சதஸ்ர: சதுரஶ்ரகம் ॥ ௯ ॥

சதுரஶ்ரஶிலா(சதுரஶ்ரஶிலா)யா: ஸமம் தேஷாம்
தீர்க்கோச்சவிஸ்தாரகம் ।
உத்தராக்ரம் து ப்ராக்ஶிலாயாம் ப்ராமக்ரம் தக்ஷிணே ந்யஸேத் ॥
பஶ்சிமே சோத்தராக்ரம் ச ப்ராமக்ரம் சோத்தரே ந்யஸேத் ।

திராவிடலிங்க விஷயத்தில், பீடத்தின் அகலத்தைக் காட்டிலும் அதிக அகலமுள்ளதாக இருந்தால், அது 2 அல்லது 3 (அங்குலம் அல்லது அம்சம்) அதிகமாக இருக்க வேண்டும். (7½)

லிங்கத்தின் அகலத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்து, பீடத்தின் அகலத்துடன், ஒவ்வொரு அம்சமாகக்கூட்டிவர, நந்தியாவர்த்த சிலையின் நந்தியாவர்தமான பாதசிலையின்) அகலம் 9 விதமாகும். இது வேஸரலிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (8½)

லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் 4 சதுரச்ர சிலைகளை வைக்க வேண்டும். அந்த சிலையின் உயரம் அகலம் நீளம் இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (9½)

அந்த 4 சிலைகளில், கிழக்கேயுள்ள சிலையை வடக்கு நுனியாகவும், தென் பக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும், மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள சிலையை, வடக்கு நுனியாகவும், வடபக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும் வைக்கவேண்டும். (10½)

ஶாங்கரே ப்ரதமஸ்யாக்ரமாக்நேயாக்ரம் த்விதீயகம் ॥ ௰௧ ॥

த்ருதீயம் ஸமீரதோ(சாக்ரம் வாயோ:) வாயவ்யே மூலம்
அந்த்யகம் |

நந்த்யாவர்த்தஶிலாஶ்சைவம் யோஜ்யா: க்ரமேணைவ சைக
(யோஜயேத் க்ரமவித்தம:) ॥ ௰௨ ॥

தது பர்யஷ்டபந்தம் க்ருத்வா ஸ்தாபயேத் பிம்பிகாம்
புத: |

ஸுதயா வஜ்ரபந்தம் வா(ஸுதா)ஸந்தேஹ்ய பீடம்
ப்ரயோஜயேத் ॥ ௰௩ ॥

ஏகாம்ஶம் சோத்தமம் பீடம் த்வ்யம்ஶம் சைவ மத்யமம் |
த்ரிசது:பஞ்சபிர்வாபி கந்யஸம் பீடமுச்யதே ॥ ௰௪ ॥

முதல் கல்லின் (கிழக்கேயுள்ள கல்லின்) நுனியை ஈசானிய திக்கிலும், இரண்டாவது கல்லின் நுனியை அக்கினி திக்கிலும், மூன்றாவது கல்லின் நுனியை, வாயு திக்கிலும், நான்காவது (வடதிக்கிலுள்ள) கல்லின் அடியை வாயு திக்கிலும் வைக்கவேண்டும். (இவ்விதமாகக் கற்களை ஒன்றோடொன்று பொருத்தமாக இணைத்துவைத்து) அதன் மேலே அஷ்டபந்தனம் செய்து, (லிங்கத்தின்) பீடத்தை வைக்கவேண்டும்.

முறையறிந்த ஸ்தபதியானவன், இவ்விதம் இவைகளை முறையுடன் வைத்து, அதில் இடுக்குகள் முதலியது தெரியாமல், ஸுதை அல்லது வஜ்ரத்தினலே நன்கு பூசி இடுக்குகளில்லாமல் அழகாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்தச் சிலைகள் நந்தியாவர்த்த சிலைகளாக இருக்கவேண்டும். (13)

பீடமானது ஒரு அம்சமிருப்பது, உத்தமமாகும். 2 அம்சமிருப்பது, மத்தியமமாகும். 3, 4, அல்லது 5 அம்ச மிருப்பது, அதமமாகும். (14)

* 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨

𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌬𑌹𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌲𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍀𑌠𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌰𑌧𑌸𑍍𑌤𑌲𑍇

[illegible] (𑌸𑌨𑍇𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍) ॥ ௧௫ ॥

§ 𑌗𑌲𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌦𑍍𑌮(𑌪𑌾𑌦𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮) 𑌆𑌯𑍁𑌕

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂(𑌰𑌿) 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 (கோணமதம்)

𑌅 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 [illegible] ॥

பீடகளத்திற்கு மேலே ஒரே சிலையாக இருக்கவேண்டும். பீடகளத்திற்குக் கீழே பீடஸந்திக்குக் கீழே அநேக வஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும். (பீடத்தின் கழுத்துக்குக்கீழே நவ ரத்நங்கள் முதலிய பலவஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும்.) (15)

[1] களத்திற்குக் கீழே, துவியச்ரமான (இரண்டு பக்கம் சதுரமான) இரண்டு கற்களை முன்னும் பின்னும் வைக்க வேண்டும். மூன்று கற்களானால் ஒன்று உதவியாகவும், மற்ற இரண்டும் இடது வலது பக்கங்களிலும் இருக்க வேண்டும். நான்கு கற்களிருந்தால், நாலுமூலைகளிலும் வைத்து சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும். 5, 6 கற்களும்

---

* 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 (𑌏𑌕𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨) 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌬𑌹𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌲𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 (𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿) 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 [illegible] ।

§ 16, 17 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 [illegible].

1. இந்த 2 சுலோகங்களும் பதுப்பித்த புத்தகத்தில் உள்ளவை.

ஸுதயாஷ்டபந்தேநைவ வாபி ஶ்லிஷ்டம் ஸுத்ருடம் குரு |
† இஷ்டகாபிஶ்ஶிலாபிர்வா த்ருடம் ஸ்யாத் ஸுதயாபி தத் ||

$ லோஹஜம் ரத்நஜம் வாபி தாருஜம் சைவ வா வா
(வஸ்தேவ ஹி) |
ஸர்வேஷாம் பந்தநம் அஷ்டபந்தமித்யபிதீயதே || ௧௯ ||

விஷ்ணுபாகாந்தமுச்சாயம் பிண்டிகாயாஸ் ஸமுன்னயேத் |
நதோ(ந்நத)ந்நதம் ந கர்தவ்யம் க்ருதம் சேத்
கர்த்ருநாஶநம் || ௨௦ ||

வைத்துக் கட்டலாம். இவ்விதமாக பிண்டிகா லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அந்தக் கற்களை) ஸுதை அல்லது அஷ்டபந்தநத்தினால் இடுக்குகளில்லாமல் கெட்டிக்கவேண்டும். கருங்கற்களாலானாலும், செங்கற்களாலானாலும், ஸுதையினால் கட்டப்பட்டால் அது உறுதியாக இருக்கும். (18)

லோஹம், ரத்நம், மரம் இவைகளால் செய்யப்பட்டதானாலும் முன்கூறியதுபோலவேசெய்யவேண்டும். எல்லாவற்றையும் ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, அவைகளை உறுதிப்படுத்தும் பந்தந திரவியத்திற்கு அஷ்டபந்தநம் என்று பெயர். (19)

பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உச்சியை, விஷ்ணுபாகத்தின் உச்சிவரையில், உயர்த்தலாம். அது மேடு பள்ளமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி மேடு பள்ளமாகக் கல்பிக்கப்பட்டால் கர்த்தாவுக்கு அழிவு உண்டாகும். (20)

---

† இஷ்டகா சேத்து பாஷாணைஃ கர்தவ்யம் ஸுதயாபி தத் |
இதி ஸாரஸ்வதீஹாரீயஸ்ஸூத்ரகாராஃ |

$ லோஹஜம் ராஜதம் சைவ யதாவத் த்ருடதா பவேத் |
இதி ஶைவாக்ருதவாஸ்துகாஃ |

† नपुंसकशिला पीठे न्यस्तव्यास्तु नपुंसकाः ।
एवं ब्रह्मशिलादीनि प्रोक्तान्येव विशेषतः ॥ ௨௧ ॥

* इति काश्यपीये शिल्पशास्त्रे पादशैलादिलक्षणं
नाम एकपञ्चाशत्तमः पटलः ॥

பீடத்திற்குக் கீழே வைக்கப்படும் சிலையானது நபும்ஸக சிலையாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிரம்ஹ சிலை முதலியவைகள் விசேஷித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (21)

1காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாதசைலாதி லக்ஷணமென்னும் ஐம்பத்தோன்றாவது படலம் முற்றும்.

---

†21 श्लोकः सरस्वतीमहालयमातृकामात्रगतः.

21. சுலோகம் ஸரஸ்வதிமஹால் பிரதியில் மட்டுமுள்ளது.

* मुद्रितमातृकायां पादशैलादिलक्षणं, लक्षणोद्धारलक्षणं च एकस्मिन्नेव (61 पटले) संगृहीतम् ।

सरस्वतीमहालयमातृकायां तु पादशैलादिलक्षणं एकपञ्चाशे पटले, लक्षणोद्धारलक्षणं द्विपञ्चाशे पटले च संगृहीतमिति विशेषः ।

1. பதுப்பித்த புத்தகத்தில், பாதசைலாதி லக்ஷணமும் லக்ஷணோத்தாரமும் ஒரே அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் பிரதியில் வெவ்வேறு படலங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

|| अथ द्विपञ्चाशः पटलः ||

लक्षणोद्धारलक्षणम् ||

*अथ वक्ष्ये विशेषेण लक्षणोद्धारलक्षणम् ।
लिङ्गस्य मुखनिर्माणं लक्षणोद्धारमुच्यते । १ ॥

प्रासादस्याग्रतो वापि शाङ्करे दक्षिणेऽपि वा ।
नवाष्टसप्तहस्तं वा मण्डपं चतुरश्रकम् ॥ २ ॥

षोडशस्तम्भ(संयुक्तं) सर्वालङ्कारसंयुतम् ।
मण्डपस्य त्रिभागैकं तन्मध्ये वेदिकान्वितम् ॥ ३ ॥

हस्तमात्रं तदुच्छ्रायं दर्पणोदरसन्निभम् ।
शालयोर्नवकं कृत्वा विष्टराद्यैरलङ्कृतम् ॥

ஐம்பத்திரண்டாவது படலம்.

லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்.

இனி, விசேஷித்து, லக்ஷணோத்தார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (லிங்கத்தைச் சதுக்குவதற்கான விதியைக் கூறுகிறேன்.) லிங்கத்தின் முகத்தை நிர்மாணம் செய்வதற்கான லக்ஷணத்தையும், விதியையும் கூறுகிறேன். (1)

கோவிலுக்கு முன்பக்கத்திலாவது, ஈசானிய திக்கிலாவது, 9, 8, அல்லது 7 ஹஸ்தம் அகல நீளமுள்ள சச்சதுரமான மண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அந்த மண்டபமானது 16 கால்களுடன் ஸகல அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் மண்டபத்தின் 3-ல் 1 பாகம் விஸ்தாரங்கொண்ட வேதிகை (மேடை) இருக்கவேண்டும். அந்த வேதிகையானது 1 முழம் உயரத்தில் கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப் போன்று இருக்கவேண்டும்.

---

*अस्मिन् श्लोकद्वयं 2, 3 श्लोकौ अ सर्वसिद्धान्त
यष्टोत्रकायामधिकवान् ।

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑍂𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌤𑌿𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌲𑌾𑌜𑍈𑌸𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍍𑌵𑌜𑍈𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑍈-
𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂
𑌯𑌥𑌾 (𑌤𑌥𑍈𑌵) ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

அந்த மண்டபமானது, கோமயத்தால் (பசுமாட்டின் சாணத்தினுல்) மொழுகி, அரிசி மாவினுலே கோலங்கள் போட்டு பலவித தூபங்கள், தீபங்கள், பலவித புஷ்பங்கள், சம்பா அரிசி, எள்ளு, தர்பம், நெல் பொரி இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதமபரிமாணமுள்ள மூன்றுவித லிங்கங்களுக்கும், இவ்விதமாக மண்டபமிருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு, வேதிகையின் விஸ்தாரமானது, லிங்கத்தின் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அதிக விஸ்தாரமுள்ள வேதிகை கூடாது) அந்த மண்டபமானது, வேதிகையைப் போல 3 மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக (நீளமுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். மற்ற அலங்காரங்கள் யாவும், முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும்.

அந்த வேதிகையின்மேலே, லிங்கத்தை (லிங்கத்திற்கான சிலையை) கிழக்கில் தலைப்பக்கமிருக்கும்படியும், முகபாகம் (சிலையின் முன்பக்கம்) ஆகாயத்தை நோக்கி

ஸிதோஷ்ணவடாந் ந்யஸ்ய ஸகூர்ச்சாந்
ஸாபிதாநகாந் ।
ஸஸூத்ராந் நவவஸ்த்ராப்யாம் கந்ததோயேந பூரிதாந் ॥
ஸாபிதாநாந் ஸமாஹாப்யாம் லோகபாலாதி
தைவதாந் ।
கந்தபுஷ்பைஸ் ஸமப்யர்ச்ச்ய தேஷாம்(ஸ்வஸ்வ)
நாமத: ॥ ௰ ॥

லிங்காத(தஸ்த)ஸ்ய வாமே து பிண்டிகாக்ரம் விந்யஸேத் ।
ரக்தவஸ்த்ராதிநாவேஷ்ட்ய லிங்கபீடம் ஸமர்ச்சயேத் ॥ ௰௧ ॥
வேதிகாயாம் ஸ்வதந்த்ரே (ப்ராச்யாம்)து குண்டம் வா
ஸ்தண்டிலம் ததா ।
அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் த்ரிகாலோக்தம் ஸமாசரேத் ॥ ௰௨ ॥

யிருக்கும்படியும், படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் (8 திக்குகளிலும்) 8 கலசங்களை வைக்கவேண்டும். அவைகள், நூல்சுற்றி, கூர்ச்சங்கள் வைத்து, நறுமணமுள்ள ஜல பூர்ணமாய், புது வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அவைகளில் இந்திராதி லோகபாலர்களை, கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவேண்டும். (10)

லிங்கத்தின் (அடியின்) இடது பக்கத்தில் பிண்டிகையின் அடியை (பிண்டிகை—ஆவடை அல்லது லிங்கபீடம்) வைக்கவேண்டும். அதை, சிவப்பு வஸ்திரம் முதலியவைகளாலே சுற்றிப்போற்றி, லிங்கபீடத்தைப்பூஜிக்கவேண்டும். வேதிகையில் (திட்டாணியில்) ஸ்வதந்திரோக்த முறைப்படி (அல்லது கிழக்குதிக்கில்) குண்டத்திலாவது, ஸ்தண்டிலத்திலாவது (ஸ்தண்டிலம் அக்னியை பிரதிஷ்டை செய்வதற்கேற்ற சிறிய சச்சதுரமான மேடை) அக்னி

[லிங்கபீடம் ஹவ்யவாஹஞ்ச தக்ஷிணம்] க்ருத்வா து ஸவ்யத: ।
ஆவோராஜாநமித்யேந ப்ரத்யேகாஷ்டஶதாஹுதீ: ॥

*ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷஸமித்பிஸ்து ஹோமம் க்ருத்வா விதாநத: ।
ஆபோஹிஷ்டேதிமந்த்ரேண இதம் விஷ்ணுஸ்ததைவ து: ॥ ௰ ॥

ப்ரஹ்மஜஜ்ஞாநமந்த்ரேண ஆஜ்யதந்த்ரம் (ஹோமம்)
ஸமாசரேத் ।
அந்யஹோமைஶ்சைவமேந ப்ரத்யேகமஷ்டாதஶாஹுதீ: ॥ ௰௧ ॥

ஏவம் (க்ருத்வா) ஜாகரணம் ராத்ரௌ ப்ரபாதே
ஸுமுஹூர்த்தகே ।
தேஶிகஶ்ஶுத்தஜாதிஶ்ச ஸகளீக்ருதவிக்ரஹ: ॥

பிரதிஷ்டை முதலிய எல்லாக்காரியங்களையும் முறையுடன் செய்யவேண்டும். (அப்பொழுது) லிங்கபீடமானது, இடது பக்கத்திலும், அக்னியானது வலது பக்கத்திலுமிருக்க வேண்டும். (11)

அந்த அக்னியில், "ஆவோராஜாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலே, புரசஸமித்தினாலே, 108 தடவை முறையுடன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். "ஆபோஹிஷ்டா" என்ற மந்திரத்தினாலும், "இதம் விஷ்ணுர்" என்ற மந்திரத்தினாலும், "பிரும்ஹஜஜ்ஞாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலும், தனித்தனியே 18 தடவை நெய்யினாலே ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் ஹோமம் செய்துவிட்டு, அன்று இரவு (தூங்காமல்) விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

மறுநாள் ஸூர்யோதயத்திற்குமுன்பு, சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில், சிவத்விஜகுலத்திலுதித்த, ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நனை, ஆசார்யன், சுத்தனாக இருந்து, ஸகளீகரணம்

---

* ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷேத்யாதி ஶ்லோகத்வயம் க்ருதாக்ராஹாரேதி ப்ரத-வாக்ஷராதிமதம் ।

ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயாட்⁴ய꞉ ஸிதமால்யானுலேபன꞉ ।
ஸவர்ணலக்ஷணஸம்யுக்த꞉ ஶிவலிங்கை³கமானஸ꞉ ॥ ௧௭ ॥

*ஸ்த²பதிஶ்ச ஶுத்³தா⁴த்மா (யஜ்ஞஸூத்ரோத்தரா)ன்வித꞉ ।
பூர்வவத் பூஜயேத்³வஹ்னிம் ஹுத்வா ஸ்விஷ்டா பூர்ணாஹுதிம்
ஆசரேத் ॥ ௧௮ ॥

ஸ்தி²ரஸம்ஸ்தா²பயேத்³ராத்ரௌ லிங்க³ம் பீடே² விஶோத⁴க꞉ ।
ஸ்வர்ணரஜதகார்பாஸஸூத்ரைர் ஹ்ருத³யேன து ॥

ப்ரபா⁴தே ஸுமுஹூர்தே து லக்ஷணோத்³தா⁴ரமாசரேத் ।
ஸாயஸம் வரதஸம்யுக்தம் ஶிரஸ்ஸ்தா²னே ப்ரப⁴வம் ஹரேத் ॥

(கலாசோதநம்) செய்துகொண்டு, வெண்மையான ஆடையணிந்து வெண்மையான புஷ்பமாலையணிந்து, சந்தனம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். (17)

*ஸ்தபதியும் சுத்தனுக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆசார்யன், முன்போலவே அக்நியைப்பூஜித்து ஹோமம் செய்து, பூர்ணுஹுதியும் செய்யவேண்டும். அவன் இரவிலேயே, லிங்கத்தை பீடத்தில் பொருந்த வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், உதயகாலத்தில் சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, பஞ்சு இவைகளாலாகிய கயிறுகளாலே, ஹ்ருதய மந்திரத்தினுலே, லக்ஷணேத்தாரம் செய்யவேண்டும்.

---

*ஸ்த²பதிஶ்சேத்யாதி³ ஶ்லோகார்த⁴ம் து, ஸத்³ருஶஶ்லோகாநந்தரம் யோஜநீயமிதி பா⁴தி ।

*ஸ்தபதியும் சுத்தனுக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்திருக்க வேண்டும். என்ற அரை சுலோகமானது, அடுத்துள்ள ஒரு சுலோகத்திற்குப் பிறகு இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸக்ஷீராஜ்யம் பலிம் தஸ்ய மஸ்தகே ஸமர்ப்பயேத் ஹரேத் ததா |
ரக்தேந தாதுநா லிங்கமத்யே ஸூத்ரம் து பாதயேத் ||

பூர்வபாகேஸ்ய மத்யே து நாளம் கல்பயேத்
ஸலக்ஷணம் |
லிங்கமானேந மதிமாந் ஸூத்ரவிஸ்தாரகம் நயேத் || 22 ||

ருத்ரபாகோதயம் க்ருஹ்ய ஶிரோவர்த்தநாந்விதம் |
சதுர்விம்சதிம் பாகம் க்ருத்வைகாம்ஶம் (ஸம்) து
விஸ்தரம் || 23 ||

தன்மாத்ரம் அங்குலம் ப்ரோக்தம் அஷ்டகாம்ஶம் யவமுச்யதே |
உத்ஸேதோத்ஸேதலிங்கஸ்ய ஸூத்ரம் பஞ்சாயதம் ததி:
(பஞ்சயவம் ததம்) || 24 ||

(சில்பியானவன்) நெய் கலந்த பாயஸத்தை (லிங்கத்தின்) சிரஸ்ஸில் பலிஹரணம் செய்யவேண்டும். சிவப்பு சம்பாவை நீக்கி (செந்நிறமில்லாத வெண்மையான அக்ஷதை) சந்தனம் முதலியவைகளினுலே, ஹிருதய மந்திரத்தினுலே பூஜிக்கவேண்டும். (பிறகு, செந்நிறமான தாதுப் பொருளாலே, லிங்கத்தின் நடுவில் ஸூத்திரபாதம் (கோடு விழும்படி) செய்யவேண்டும். (லிங்கத்தின்) முன் பக்கத்தில், நடுவில், லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி, நாளத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (நாளம் — லிங்கத்தின் நடுவில் தண்டு போல காணப்படும் நேர்க்கோடு.) லிங்கத்தின் அளவுக்கேற்றபடி, ஸூத்திரத்தின் அகலத்தைக் கொள்ள வேண்டும். (22)

ருத்ரபாகத்தின் உயரத்தை சிரோவர்த்தநத்துடன் அளந்து, அதை 24 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகத்தை விஸ்தாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 1 பாக விஸ்தாரத்தை 1 அங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும்.

ஸர்வேஷா(ரேகாணா)ந்து லிங்காநாம் யவார்த்தம் வ்ருத்தி
ஹ்ராஸயேத் |
அதமாதமலிங்கஸ்ய ஸூத்ர தாரம் யவம் பவேத் || ௨௫ ||

ஸூத்ரவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் காதம் சைவ து தத்ஸமம் |
ஸ்தாநாதூர்த்வகதைகாம்ஸம் வர்ஜ்யம் ஸ்தாநாததோ த்வ்யம்ஸகே ||

தத்ஸூத்ர(ஸ்யஸூத்ரா)ஸம்யோகே லக்ஷணோத்தாரமாசரேத் |
லக்ஷணம்(ணே) ஶிரஸி வ்யாதி: லலாடே மரணம் பவேத் ||

நேத்ரஸம்பந்தகே ஸ்வபஸ்மார ரோகஸ்யாத்ய விநாஶநம் |

உத்தமோத்தமமான லிங்கத்திற்கு, ஸூத்திரமானது, 5 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு (முறையே) அகலத்தில் ½ யவை குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதமாதம லிங்கத்திற்கு, ஸூத்திர விஸ்தாரமானது, 1 யவையாகும். இவ்விதமாக, ஸூத்திர விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸூத்திரத்தின் தாழ மும் அகலத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.

ஸ்தாநத்திற்கு மேலேயுள்ள ஒரு அம்சத்தை (லக்ஷ ணோத்தாரத்தில்) விலக்கிவிட வேண்டும். ஸ்தாநத்திற்குக் கீழேயுள்ள இரண்டு அம்சங்களில் லக்ஷணோத்தாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

[இங்கு லிங்கத்தின் சிவபாகத்தை 3 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஸ்தாநத்திற்கு மேலேயுள்ளது ஒரு பாகம், ஸ்தாநத்திற்குக் கீழேயுள்ளது இரண்டு பாகம் என்று கொள்ளவேண்டும்.]

லக்ஷணமானது சிரஸ்ஸில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வியாதிகளுண்டாகும். நெற்றியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் மரணத்தைக் கொடுக்கும். கண்களில் ஸம்பந்தப்பட்டால் அபஸ்மாரரோகம் (காக்கைவலிப்பு) உண்டாகும். வாயில் ஸம்

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible]
(யயொசிதம்) |
[illegible] || ௩௦ ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௩௧ ||

[illegible] |

பந்தப்பட்டால் தானிய நாசமுண்டாகும். ஸ்தநத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டால் பிள்ளைகளுக்கு அழிவு உண்டாகும். ஆதலால், லக்ஷணோத்தார லக்ஷணமானது, சிரஸ் முதலிய விடங்களில் ஸம்பந்தப்படாமலிருக்கும்படி, அந்தவிடங்களை நீக்கிவிட வேண்டும்.

சிரோபாகத்துடன் கூடிய ருத்ராம்சத்தை மூன்று பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (29)

(லக்ஷணோத்தாரமானது, அல்லது நாளமானது) தாமரை மொட்டின் வடிவமாகவோ, லிங்கவடிவத்தைப் போலவோ இருந்தால், அது பிராமணர்களுக்கு அபிவிருத்தியையும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு ஜயத்தையுமளிக்கும், அது குறுக்காக இருக்கும் (அல்லது திரும்பியிருக்கும் அல்லது தனித்தனியே இருக்கும்) இரண்டு கத்திகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, குஞ்சராக்ஷம் யானைக்கண்)போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, சங்குபோன்றவடிவமுள்ளதாகவோ குடைபோன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ இருந்தால், க்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். இருகைகளையும்

வைஶ்யாநாம் து த்ரிகோணம் ச ஶூலவ்ருத்தாயதம் ததா² ||
ஶூத்³ரே வ்ருத்³தி⁴கரம் த்ரீணி ஸூத்ரஸம்ப³த்³த⁴லக்ஷணம் |
லக்ஷணோத்தாரமானம் ஸ்யாத் ருத்³ரபா⁴கவிபா⁴ஜிதம் ||
ஏகபா⁴கோத³யம் குட்³மலம் தத்³வ்யாஸம் சாபி தத்ஸமம் |
தந்மூலாந்நாலதீ³ர்க⁴ம் து நவபா⁴கமுதா³ஹ்ருதம் || ௫௪ ||
நாலமேகம் ஸூத்ரம் வா ஸூத்ரத்³விதயம் து வா |
ஸூத்ரத்ரயயுதம் சாத² ஸூத்ராந்தரம் யவத்ரயம் ||
யவத்³வயாந்தரம் வாத² நாலதாரம் விஶேஷதஃ |

சேர்த்து அஞ்சலி பந்தனம் செய்திருப்பதுபோலவோ பசுவின் காது போன்ற வடிவமுடையதாகவோ இருந்தால், அது வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். முக்கோணவடிவம், சூலம், நீண்டவட்டம், இம்மூன்று விதமான வடிவமுள்ளதாக இருந்தால், அது சூத்ரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். லக்ஷணமானது, ஸூத்திரத்தில் ஸம்பந்தமுடையதாகவே இருக்கவேண்டும்.

லக்ஷணோத்தாரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவை 11 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அதில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாகும். அதன் அகலமும் 1 பாகமாகும். அதன் அடியிலிருந்து நாளத்தின் நீளம் 9 பாகமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நாளமானது (நாளம் — தண்டு) ஒரே ஸூத்திரமாகவோ, இரண்டு ஸூத்திரங்களாகவோ, மூன்று ஸூத்திரங்களாகவோ இருப்பதாகும்.

இரண்டு ஸூத்திரங்களுடனிருந்தால், அந்த ஸூத்திரங்களின் மத்தியில் இடைவெளியானது 3 யவையாகும். நாளத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு ஸூத்திரங்களின்

நாலோர்த்⁴வே து தஸ்யாக்³ரே ஸீமாஸூத்ரம்
ஸமாலிகே²த் ||

தந்நாலம் சைகஸூத்ரம் சேல் லிங்க³மத்⁴யே விஶேஷத: |
ஸூத்ரோக்தவ்யாஸவாஹம் ச நாலாயாமே து கல்பயேத் ||

நாலாத⁴ஸ்தாத்³ விஷ்ண்வம்ஶம் ஊர்த்⁴வம் (த்யஜேத்)
விஸ்ருஷ்டாம்ஶகமாவஹேத் |

மணிரேகா² தத: கார்யா முகுலம் * ஸ்பு²லிங்க³
ஸந்நிப⁴ம் || (?)

மணிரேகா²த்³வயோர்மத்⁴யே (ரேக²யோஸ்ஸமம்) பத்³மமூலம்
ஸமம் து வா |
பத்³மதாரம் த்ரிவேத³ம் வா (த்ரிஹாரைகம்) வேதா³ம்ஶே
த்ர்யம்ஶ யவம் வா || ௩௯ ||

நடுவில் இருக்கவேண்டும். நாளத்திற்கு மேலே, அதன் நுனியில், ஸீமாஸூத்திரத்தை எழுதவேண்டும். (ஸீமா ஸூத்ரம் – எல்லைக்கோடு.) (36)

அந்த நாளமானது ஒரே ஸூத்திரமாக இருந்தால், அது விசேஷித்து லிங்கத்தின் மத்தியிலிருக்க வேண்டும். நாளத்தின் நீளத்திலும், ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அகலத்தையும், தாழத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (37)

நாளத்திற்குக் கீழே, விஷ்ணு அம்சத்திற்குமேலே, 1 அம்சம் விடப்பட்டு, காணப்படவேண்டும். அங்கிருந்து மணிரேகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். மொட்டானது, (வெடித்துச் சிதறிய) தீப்பொறியைப்போல இருக்க வேண்டும். இரண்டு மணிரேகைகளின் நடுவில், ஸமமாக (மணிரேகைகளுக்கு ஸமமாக) பத்மத்தின் மூலமிருக்க

---

*ஸ்யாத் ஸ்பு²லிங்க³வத் | இதி பாடே² ஸாது⁴ரிதி பா⁴தி |

ஸமாம்ஶே து த்ரயம்ஶம் வா பத்மவிஸ்தாரஸ்ய
ஸா(ர்த்)த வா |
முகுலாதோமூலாந்தஸ்தம் காண்டம் நாலமூலகனம்
ஸ்ம்ருதம் || ௪௧ ||

நாலாயாமஸமம் வா(ஸா)ர்த்தம் வாத த்ர்யம்ஶகம் |
த்ர்யம்ஶம் பஞ்சாம்ஶம் (மே) து வேதாம்ஶமதவாபி வா ||
நாலமூலஸமம் சைவ (வாபி) மணிரேகா த்வயோஸ்ததா |
மூலாதாரக்ரமாத் க்ஷீணம் மணிரேகாந்தரம் ததா
(பவேத்) || ௪௨ ||

நாலமூலே ஸமே திர்யக் க்ருஹீத்வா ப்ருஷ்டே து பந்தயேத் |

வேண்டும். பத்மநாளத்தின் அடியின் நடுவானது, பத்மத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகம், 4ல் 3 பாகம், 5ல் 4 பாகம், அல்லது பத்மத்தின் அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக, பத்மமுகுளத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள காம்பின் கனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏ அந்தணனே! இனி நாளத்தின் (பத்மத்திற்குக் கீழே நீண்டிருக்கும் தண்டின்) அடியின் அளவைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. மணி ரேகையானது, நாளத்திற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும், ஸமமான அளவுடன், நாளத்தின் (அடித்தண்டின்) உயரத்திற்கு ஸமமாகவோ, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, அல்லது 5ல் 4 பங்கோ இருக்கவேண்டும். நாள மூலத்திற்கு ஸம அளவாக இருக்கும் மணிரேகையானது, இருபக்கங்களிலும் ஸமமான அளவுடனிருக்கவேண்டும்.

மணிரேகையின் மத்தியிலுள்ள பாகமானது, அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும். நாளத்தின் அடியில், ஸம அளவிலிருக்கும் மணிரேகையை, அதன் பின் பக்கத்தில் குறுக்கே செலுத்தி, ஒன்றோடொன்று பிணைக்க வேண்டும்.

मणिरेखाव्यासखातं *लिङ्गस्योत्सेधसूत्रयेत् ॥ ४२ ॥

तत्पादमूलपर्यन्तं वसुभागविभाजिते ।
मणिरेखास्पदं तत्तु नवधा परिकीर्तितम् ॥ ४३ ॥

सर्वेषां लक्षणोद्धारेष्वष्टमं(या) मणिरेखके (का) ।
प्रथमं लक्षणं प्रोक्तं द्वितीयं लक्षणं शृणु ॥

---

* மணிரேகையின் அகலம் ஆழத்தை, லிங்கத்தின் உயரமாக ஸூத்திரிக்க வேண்டும். (43)

அதன் (பத்மநாளத்தின்) அடித்தலம் வரையிலுள்ள நீளத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் மணிரேகா ஸ்தாநங்களாகக் கொள்ள, மணிரேகையின் தொங்குதல் (மணிரேகையின் ஸ்தானமானது) 9 விதமாகும். (இதில் பாதமூலம் வரையில் என்று இருப்பதால், நாளத்திற்குக் கீழே மணிரேகைகளை பிணைக்கும்படி கூறியுள்ள பாகத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு, 8 + 1 = 9 ஆக பாகங்களைக் கணக்கிடவேண்டும்.

ஸகலவிதமான லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், (நாளத்தின் அல்லது அதன் நீளத்தின் அளவில்) 8ல் 1 பாகம் மணிரேகையாகும். இவ்விதம் முதலாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

---

*लिङ्गोत्सेधानुसारात् सूत्रयेत् इति पाठे साध्विति भाति ।

* மணிரேகையின் அகலமும் ஆழமும், (கீழே) லிங்கத்தின் உயரத்திற்குத் தக்கவாறு கூறப்பட்டிருக்கும் ஸூத்திரத்திற்குக் கூறியுள்ள அகலம் ஆழத்தை அனுஸரித்து இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

லக்ஷணோச்சோர்த்வமானம் து தசதா ப்ரவிபாஜிதே (தம்) |
முகுளோதயமேகாம்சம் நவாம்சம் நாலதீர்ககம் || ௪௬ ||

நாலாயாமாத்து வேதாம்சம் நீத்வா சேஷம் து
பூர்வவத் |

த்விதீயம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் த்ருதீயம் லக்ஷணம் ச்ருணு ||

லக்ஷணோத்தாராயாமம் து தசதா ப்ரவிபாஜிதே |
ஏகாம்சம் முகுளோச்சம் து நவாம்சம் நாலதீர்ககம் ||

சேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் சதுர்த்தம் லக்ஷணம் ச்ருணு |
லக்ஷணாம்சம் து நவதா க்ருத்வைகாம்சம் து குட்மலம் ||

ஸப்தாம்(அஷ்டாம்)சம் நாலதீர்கம் து சேஷம்
பூர்வவதேவ ஹி |

இனி இரண்டாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணோத்தாரத்தின் ஊர்த்வ பாகத்தை (நீளத்தை) 10 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் முகுளத்தின் (மொட்டின்) உயரம் 10ல் 1 பாகமாகும். 9 பாகம் நாளத்தின் (நாளம்–தண்டு) நீளமாகும். நாளத்திற்குக் கீழே ஒரு பாகம் அதிகமாகச் சென்றிருக்கவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் இரண்டாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி மூன்றாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணோத்தாரத்தை 10 பாகமாகச்செய்து, அதில் ஒரு பாகம் முகுளோச்சமாகவும், மீதமுள்ள 9 பாகம் நாள தீர்க்கமாகவும் கொள்ளவேண்டும். மற்றது முன்போலவே யாகும். இவ்விதம் மூன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணும்சத்தை 9 பாகமாகச்செய்து ஒரு அம்சம் முகுளமும், ஏழு அம்சம் (8 அம்சம்) நாள தீர்க்கமும் கொள்ளவேண்டும்.

அதவாம்ஶம் முகுலம் ப்ரோக்தம் ஷடம்ஶம் முகுலம் ஸ்ம்ருதம் ॥

முகுலாம்ஶம் (குட்மலாம்ஶம்) ஸ்யாத் ஸாயாமஸ்ய வ்யாஸாம்ஶம்
ஊர்த்வே ஏகாம்ஶயேத் ।

ஷடம்ஶம் நாலதீர்கம் து நாலாதஸ்தாத் ஏகாம்ஶகம் ॥

ததைவ ஸப்தபாகம் து நாலதீர்கே உதாஹ்ருதம் ।

ஶேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் ஸப்தாம்ஶம் முகுலம் ஸ்ம்ருதம் ॥

முகுலாம்ஶே து ஸப்தாம்ஶே ஸ்யாத்
ஊர்த்வே ஏகாம்ஶயேத் ।

வ்யாஸாம்ஶம் நாலதீர்கம் (மூலம்) து ஶேஷம்
பூர்வவதேவ ஹி ॥ ருஙு ॥

மற்றது முன்போலவேயாம். இவ்விதம் நான்காவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷுணச்சத்தை 8 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அதில் முகுளோதயம் 1 பாகம், நாளத்தின் நீளம் 6 பாகம், நாளத்திற்குக் கீழே 1 பாகமாகும். அதுவே நாளத்தின் நீளம் 7 பாகமாகவும் இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றதை முன்போலவே செய்யவேண்டும்.

(இவைகளில் முதலில் கூறியதை 5வது லக்ஷணமாகவும், இரண்டாவது கூறியதை 6வது லக்ஷணமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.)

இனி ஏழாவது லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. லக்ஷுணச்சத்தை 7 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாம். 1 அம்சம் நாள தீர்கம் (நாளமூலம்) ஆகும். மற்ற பாகங்கள் முன்போலவே (நாளத்தின் நீளம்) ஆகும். (இது 7வது லக்ஷணமாகும்.) (53)

ஷடம்ஶம் வா ததோ நாடீதீர்க்கம் ஶேஷம் து பூர்வவத் ।
ஏவமஷ்டவிதம் ப்ரோக்தம் நாட்யாயாமம் து (தம் நாட்யாயாமம்)
த்விஜோத்தம ॥ ௫௪ ॥

த்வாதசாகாரேஷ்வஷ்டகோணம் ஹாரே(பத்ம)ஸம்ப்ரோக்தம்
ஸம்வ்ருதம் ।
யதேஷ்டநாளம் கர்த்தவ்யம் பத்மஸம்ப்ரோக்தம்
(பத்மஸம்ப்ரோக்தம்) தேசிக ॥ ௫௫ ॥

த்ருடஸூத்ரம் து கர்த்தவ்யம் லிங்கஸ்யோக்தப்ரமாணத: ।
ஸ்தாபயேத்து ததோ லிங்கம் ப்ராங்முகம் தாருவிஷ்டரே ॥
வீக்ஷயேத் பிண்டிகாவக்த்ரம் லிங்கம் ஸௌம்யே(ஶுபே)
ந்யாஸயேத் ।

அவைகளில் (7 பாகங்களில்) 6 பாகங்களை நாளத்தின் நீளமாகக் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை முன்போலவே கொள்ளவேண்டும். (இது 8வது லக்ஷணமாகும்)

ஏ அந்தணனே! இவ்விதமாக (லக்ஷணாம்சத்தில்) நாளத்தின் நீளமானது, 8 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

12 விதமான (8 விதமான) லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், அவைகளின் நுனியில் கூறப்பட்டிருக்கும் அப்ஜமுகுளமானது (தாமரை மொட்டானது) 8 விதமாகும். 8 வித லக்ஷணங்களிலும், அததற்குக் கூறியுள்ள அளவின்படி, மனதிற்குப் பிடித்தமான அளவில் முகுளத்தையும் நாளத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளலாம். (55)

லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ள அளவுடன், ஸூத்திரத்தை திருடமாக (அழுத்தமாக)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, லிங்கத்தைக் கிழக்குமுகமாக, மர ஆஸநத்தில் வைக்கவேண்டும். (பிறகு) லிங்கபீடத்தின் முகபாகத்தை கவனித்து, அழகாக அமைந்துள்ள (அல்லது சுபமான முஹூர்த்தத்தில்) லிங்கத்தை (லிங்கபீடத்தில்) பொருத்த

ஸ்தாபிதை: கலஶைஸ்ஸ்நாப்யம் லிங்கமபிதோ
ஹ்ருஷ்டாத்மா ஸ்ருத: ॥ ௫௭ ॥

கவ்யை: கந்தோதகை: ஸ்நாப்ய கந்தபுஷ்பாதிபிர்யஜேத் ।
லம்பகூர்சஸமாயுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ॥

ரதே து ஶிபிகாயாம் வா க்ராமம் க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணம் ।
ததோ ஜலாஶயம் ப்ராப்ய ஜலாதிவாஸனம் சரேத் ।
லக்ஷணோத்தாரஸம்ப்ராப்தம் ப்ரதிமாலக்ஷணம் ஶ்ருணு ॥

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே லிங்கலக்ஷணோத்தாரலக்ஷணம்
நாம த்விபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

மாக வைக்கவேண்டும். லிங்கபீடமானது, கலசஸ்தாபனத்துடன் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பிறகு பீடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்தை) பசுவின் பால், நறுமணம் கமழும் தீர்த்தம் இவைகளாலே ஸ்நாநம் செய்து வைத்து, சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலே பூஜிக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த லிங்கத்தை, தொங்கும் கூர்ச்சத்துடன் (கூர்ச்சம் – தர்பைகளின் முடிச்சு) ரதம் (தேர்) அல்லது பல்லக்கிலேற்றி கிராமத்தை வலம்வர வேண்டும். அதன் பிறகு ஜலாசயத்திற்குச் சென்று, ஜலாதிவாஸநம் செய்து வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லக்ஷணோத்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (59)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணோத்தார லக்ஷணமென்னும் ஐம்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

॥ அத² த்ரிபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

ப்ரதிமாலக்ஷணம் ॥

ப்ரதிமாலக்ஷணம் வக்ஷ்யே ஶ்ருணுஷ்வைகாக்³ரமாநஸ: ।
அசலம் ச சலம் சைவ சலாசலமிதி த்ரிதா⁴ ॥ க ॥

ம்ருண்மயம் ஶர்கரம் சைவ ஸுதா⁴ஜம் சாசலம் ஸ்ம்ருதம் ।
ஶைலஜம் தா³ருஜம் சைவ தா⁴துஜம் ரத்நஜம் ததா² ॥ உ ॥

சலாசலமிதி ப்ரோக்தம் சலமேவம் து லோஹஜம் ।
அர்த⁴சித்ரம் ச சித்ரம் ச சித்ராபா⁴ஸமிதி த்ரிதா⁴ ॥

அர்தா⁴ங்க³த³ர்ஶிதம் பி³ம்ப³மர்த⁴சித்ரமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
ஸர்வாவயவஸந்த்³ருஷ்டம் யத்து சித்ரமிஹோச்யதே ॥ ச ॥

நிம்நோந்நதே விநா ஸித்³த⁴ பி³ம்ப³ம் சித்ராபா⁴ஸமுச்யதே ।

ஐம்பத்திமூன்ருவது படலம்.

பிரதிமா லக்ஷணம்.

இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இருந்திய மனதுடன் கேட்ப்பாயாக. பிரதிமையானது; அசலம், சலம், சலாசலம் என்று மூன்றுவிதமாகும். மண், மணல், ஸுதை இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, அசலம் எனப்படும். சிலை, மரம், தாதுப்பொருள்கள், ரத்நம் இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலாசலம் எனப்படும். லோஹத்தினுலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலம் எனப்படும். (2½)

அந்த பிரதிமையானது; அர்த்தசித்திரம், சித்திரம், சித்திராபாஸம் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாதி அங்கங்கள் காணப்படும் பிம்பமானது, அர்த்தசித்திரம் எனப்படும். ஸகல அங்கங்களும் காணப்படும் பிம்பமானது,

ஸர்வசித்ரம் து லேப்யா சார்த்தசித்ரமுதீரிதம் || ௫ ||

ஸுதாலேபம் தாதுபி: கல்பிதம் சித்ரகர்மவிதானத: |
சித்ராபாஸம் து தேவானாம் ஸர்வம் ச்ரேஷ்டம் ச ஜாயதே ||

இஷ்டகாபி:(யாம்) க்ருதம் பீடம் (பிம்பம்) பீடாதாபாஸகம்
வரம் |

ஆபாஸாதர்த்தசித்ரம் து தஸ்மாச்சைவ ம்ருண்மயம் வரம் ||

ம்ருண்மயாத் தாரவம் ச்ரேஷ்டம் தாரவாத் சைலஜம் வரம் |
சைலஜாத் லோஹஜம் ச்ரேஷ்டம் க்ருதானாம் ச ஸர்வம்
ததா || ௬ ||

சித்திரம் எனப்படும். துணி, சுவர் இவைகளில் மேடு பள்ளங்களுடன் கண்ணுக்குத் தோற்றமளிக்கும் பிம்பத்திற்கு, சித்திராபாஸம் என்று பெயர்.

ஸுதையினாலே செய்யப்படும் சித்திரமானது, அர்த்த சித்திரமாகும். மற்றவைகளாலே செய்யப்படுவது அர்த்த சித்திரமாகும். சித்திரகர்ம விதிப்படிக்கு தாதுக்களாலே கற்பிக்கப்படுவது, சித்திராபாஸமாகும். இந்த சித்திராபாஸமானது, தேவர்களுக்குரியதாகும். இவைகளின் பலமானது; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என மூன்று விதமாகும். (6)

செங்கற்களாலே செய்யப்பட்ட பீடமானது (பிம்பமானது) சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும் ஆபாஸமானது சிறந்ததாகும். ஆபாஸத்தைக்காட்டிலும், அர்த்த சித்திரம் சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும், மண்ணால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மண்ணாலாகியதைக்காட்டிலும், மரத்தினால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மரத்தாலானதைக்காட்டிலும், கருங்கல்லாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். கருங்கல்லாலாகியதைக்காட்டிலும், உலோகத்தினாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும்.

ஸௌவர்ணஞ்சோத்தமம் ப்ரோக்தம் மத்யமம் ரஜதம் பவேத் ।
தாம்ரஜம் கந்யஸம் ப்ரோக்தம் தேஷு தேஷு பலம் ததா ॥

பிம்பமானம் ச த்ரவ்யம் ச ச்ரேஷ்டமத்யாதமம் பவேத் ।
ஸர்வத்ரவ்யேஷு தைவத்வம் ஸமைவ து (ந) வித்யதே ॥

ஸமம் சேதேஷு தைவத்வம் பலம் ச்ரேஷ்டாதிகம் கதம் ।
ஊஷரே ஸ்திரம்ருத்வௌ ச பூமிஷ்வேவ ச மஹீதலே ॥ ௧௰ ॥

வ்ருக்ஷே ஜாதிவ்ருக்ஷாணாம் ஸ்தாபனே து விசேஷத꞉ ।
பலம் ஸ்தானானுரூபேண யதோக்தம் ததா பவேத் ॥

ஸ்தலமத்யே ந வ்ருக்ஷம் து (க்ஷேத்ரே) தோஷதம் ந வித்யதே ।

இவைகளைச் செய்கின்றவர்களின் பலமும்; முறையே சிறந்ததாகும். (8)

உலோகங்களில் மிகச்சிறந்தது, ஸுவர்ணமாகும். வெள்ளியானது, மத்தியமலோஹமாகும். தாமிரமானது, அதமமாகும். இவைகளாலே செய்யப்படும் பிம்பங்களின் பலனும், வெவ்வேறுவிதமாகும். (உத்தம-மத்தியம-அதம பலனுடையதாகும்.) (9)

பிம்பத்தின் மானமும் திரவியமும்; ச்ரேஷ்டம், மத்தியமம், அதமம் என்று 3 விதமாகும். எல்லா திரவியங்களிலும் தெய்வத்தன்மையானது, ஓரேவிதமாக இருப்பதில்லை. அப்படி ஓரேவிதமாக இருந்தால்; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என்று பலபேதம் ஏற்பட ஹேதுவில்லையாதலால், பலபேதம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

ஊஷர பூமி (உப்படித்து வீணாகப்போன பூமி) செழிப்பானபூமி, அழுத்தமில்லாமல் மிருதுவாகஇருக்கும் (களார்) பூமி, இந்த பூமிகளில், தனித்தனியே அந்தந்த பூமிக்கு ஏற்றபடி; விருக்ஷ ஜாதிகளை வைத்துப் பயிர்செய்தால்; அது

तथा दिव्येषु मुख्यं स्यात् मानुष्येषु च मध्यमम् ॥

तद्भावेषु यथाग्राह्यं द्रव्येण सकलं फलम् ।
यो नरः कृतवान् सोऽत्र पुत्रमित्रकलत्रयुक् ॥

यथेष्टसिद्धिभोगैश्च इष्टादिविषयं सुखम् ।
सुखं भुक्त्वा क्रमाद्विप्र सालोक्यादीनवाप्नुयात् ॥

मनसा कर्मणा वाचा यो नरः सकल(बिम्ब)
कारकः ।
सोऽपि कर्मानुसारेण सर्वकृत्स्नमहाफलम् ॥

तस्मादाद्यन्त कर्तव्यं सकलं तु शिवात्मकम् ।

விசேஷித்து பலனைக்கொடுக்கின்றது. ஆகவே பலமானது, ஸ்தலபேதத்தினாலே கிடைக்கின்றது. ஆகையால் விருக்ஷ பேதம் மட்டிலும், பலத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஸ்தல பேதத்திற்குத்தக்கபடியே பலம் கிடைக்கின்றது. அவ்விதம் தெய்வீகமான பலமானது, ஸமானமானாலும்; திரவிய பேதத்தினாலே, அதுவே; உத்தம, மத்தியம அதம பலனைக் கொடுப்பதாகிறது. (13)

ஆகையால்; கீழே கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைத்தத் திரவியத்தினாலே ஸகல மூர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக ஸகல மூர்த்தியைச் செய்விக்கின்ற மனிதன், பூமியில் புத்திர-மித்திர-களத்திரங்களுடன் தான் விரும்பிய ஸகலவிதமான ஐசுவரியத்தோடு, விருப்பிய விஷயங்களையும் ஸுகத்தையும் அனுபவித்து, முறையே ஸாலோக்யாதி ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கின்றான். (15)

மனம், செய்கை, வாக்கு இவைகளாலே சிவமூர்த்திகளைச் செய்கின்றவன்; அதற்குக் கூறியுள்ள ஸகல பலன்களையுமனுபவிக்கின்றான். ஆதலால் தனாட்டியனாக இருப்பவன், சிவஸ்வரூபமான ஸகலமூர்த்திகளைச் செய்துவைக்க வேண்டும்.

*ஸுகாஸநஸ்திதம் பிம்பம் சந்த்ரசேகரம் த்விஜ ॥ ௧௭ ॥

த்ருதீயம் சந்த்ரமூர்த்தி: (ஸம்பம்) ஸ்யாச் சதுர்த்தம் வ்ருஷவாஹநம் ।

பஞ்சமம் ந்ருத்தமூர்த்திஸ்து ஷஷ்டம் கங்காதரம் ததா ॥ ௧௮ ॥

ஸப்தமம் த்ரிபுராரிஸ்யாதஷ்டமம் கல்யாணஸுந்தரம் ।
நவமம் அர்த்தநாரீசம் தசமம் கஜஸம்ஹாரிணம் (ரகம்) ॥

தத: பாசுபதம் வித்யாத் கங்காலம் த்வாதசம் ஸ்ம்ருதம் ।
த்ரயோதசம் ஹரார்த்தம் ஸ்யாத் பிக்ஷாடநம் சதுர்தசம் ॥ ௨௦ ॥

சண்டேசாநுக்ரஹம் து பஞ்சதசமுதாஹ்ருதம் ।
ஷோடசம் தக்ஷிணாமூர்த்தம் தத: காலாரிஸம்ஜ்ஞகம் ॥

லிங்கோத்பவம் அமூர்த்தாநாம் ஏகாதசாஷ்டாதச ஸ்ம்ருதா: ।
ஸர்வேஷாம் ப்ரதிமாநாம் து மாநமாதௌ வதாம்யஹம் ॥

சிவமூர்த்திகள், ஸுகாஸநமூர்த்தி 1, ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி 2, சந்திரசேகரமூர்த்தி 3, விருஷவாஹநமூர்த்தி 4, நடராஜமூர்த்தி 5, கங்காதரமூர்த்தி 6, திரிபுராந்தக மூர்த்தி 7, கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி 8, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தி 9, கஜஸம்ஹார மூர்த்தி 10, பாசுபத மூர்த்தி 11, கங்காளமூர்த்தி 12, ஹரிஹரார்த்தமூர்த்தி 13, பிக்ஷாடந மூர்த்தி 14 சண்டேசாநுக்கிரஹமூர்த்தி 15, தக்ஷிண மூர்த்தி 16, காலஸம்ஹாரமூர்த்தி 17, லிங்கோத்பவமூர்த்தி 18 என்று 18 வித மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் எல்லாவித பிரதிமைகளுக்கும் மானத்தை (அளவை)க் கூறுகிறேன். (22)

---

*ஸுகாஸநம் து ப்ரதமம் ஸோமாஸ்கந்தஶ்ச தத: ।
இதி பாடோ ஜாவஸ்யம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 * 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑌹 ॥

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌰𑍀𑌣𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ॥

𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௨௫ ॥

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂(𑌨𑍍𑌤𑌂) 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ।

லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிரோவர்த்தநத்தை நீக்கியே, உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தன மானது நன்கு காணப்பட்டால், சிரோவர்த்தநத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தனமானது காணப்படாவிட்டால், அதைக்கணக்கிட வேண்டியதில்லை.

லிங்காகிருதியில் ஸ்தூலமாக (அதிக விஸ்தாரமாக) இருக்குமிடத்தில், அதன் சுற்றளவு, அகலம், இவைகளைக் கணக்கிடவேண்டும். பூஜாம்சத்தை (உயரத்தை) இரட்டித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகளை 32, பாகங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அந்த 32 பாகங்களில் 27 பாகம் 25 பாகம், 23 பாகம், 21 பாகம், 19 பாகம், 16 பாகம், 13 பாகம், 11 பாகம், 9 பாகம், 7 பாகம், அல்லது 5 பாகத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்ளவேண்டும். (ஆக 11 விதம்) (26)

---

* 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂.

பூஜாம்ஶகே து பிம்போத்ஸம் ஸாஷ்டத்ரிம்ஶத்(தி)
பேதகம் || ௨௮ ||

ததைவ லிங்கதாரே ச லிங்கநாஹே ச ஸங்க்யயேத் ।
லிங்காத் பிம்போத்ஸேதம் து பஞ்சாதிகஶதம் பவேத் ||

கர்பகேஹம் நவதா பக்த்வா நவவிதம் பவேத் ।
அதவா கர்பகேஹம் து த்ரிநவாம்ஶவிபாஜிதே || ௩௦ ||

ஸப்தவிம்ஶதிமானம் ஸ்யாத் ஏகாத்யேகாம்ஶவ்ருத்திதஃ ।
பஞ்சாம்ஶேநோத்தமோத்ஸேதம் மத்யமம் ச சதுரம்ஶகம் || ௩௧ ||

அதமம் து த்ரயாம்ஶம் ஸ்யாத் த்ரிவிதம் த்வாரமானகம் ।

அல்லது 11 பாகம் வரையில் (ஒவ்வொருபாகத்தையும்) 9 பாகமாகப் பிரித்து, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக்கூட்டிவர (பிம்பமானமானது) 27 விதமாகும். எனவே பூஜாம்சத்திலிருந்துகிடைக்கும் பிம்போச்சமானது $(27+11=38)$ 38 விதமாகும். (28)

இவ்விதமாகவே லிங்கத்தின் அகலம், சுத்தளவு இவைகளிலும் இவ்விதக் கணக்கையே கொள்ளவேண்டும். எனவே லிங்கமானத்தால் கிடைக்கும் பிம்போச்சமானது, 125 விதமாகும். (29)

கர்பகிருஹத்தை (அகலம் அல்லது உயரத்தை) 9 பாகமாகச்செய்ய, (அவைகளில் ஒவ்வொருபாகத்திலும்) பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

அல்லது, கர்ப்பகிருஹத்தை 27 பாகங்களாகச்செய்ய, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, பிம்பமானம் 27 விதமாகும்.

துவாரமானத்தில் (அகலத்தில் 9 பாகத்தில்) 5 பாகங் கொண்டது, பிம்பத்தின் உத்தம உயரமாகும். 4 பாகங் கொண்டது மத்தியமமாகும். 3 பாகங்கொண்டது அதம

𑌅𑌧𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌾𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௩௨ ॥

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌸𑌕𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௩௩ ॥

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌬𑌿𑌂𑌬𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌮𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௫ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌕𑌃 ।

மாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே கிடைத்த பிம்பமானமானது 3 விதமாகும்.

இந்த 3 விதமானங்களில் அதமமானம், உத்தமமானம், இவைகளின் நடுவிலுள்ள மானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸகல மூர்த்தியின் உயரமானது 9 விதமாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே பிம்பமானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லது துவாரத்தின் உயரத்தை 27 பாகமாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் குறைத்துவர, பிம்போச்சமானது 27 விதமாகும். இவ்விதமாக துவாரமானத்தாலே கிடைக்கும் பிம்பமானமானது (27+9=36) 36 விதமாகும். (34)

அவ்விதமாகவே அதிஷ்டானமானத்திலும், ஸ்தம்பமானத்திலும், பிம்பமானபேதங்களைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தையும், இவ்விதமே கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (35)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் (ஹஸ்தம்—முழம்) 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தமானத்தாலே பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

தாலாதி நவதாலாந்தம் ததா நவவிதம் பவேத் || ௩௬ ||

கர்துருச்ச்ராயதஸ்த்வாத்மம் வா யஜமாநவஶாதபி ।
அதவா கர்த்ருஹஸ்தம் து நவபாகவிபாஜிதே ||

ஏகைகாம்ஶவிஹீநேந யாவத்து ஸகலோதயம் ।
சதுர்விம்ஶச்சதாம்ஶம் மூலலிங்கோச்ச்ராயம் து
பாஜிதே || ௩௮ ||

ஏகாம்ஶமங்குலம் ப்ரோக்தம் மூலலிங்காங்குலம் விது: ।
மாநாங்குலம் து வா ப்ரோக்தம் க்ராமவாஸாதிமாநகே ||

கர்துர்தக்ஷிணஹஸ்தே து மத்யமாங்குலிமத்யமே ।
பர்வதீர்கம் து தாரம் வா மாநாங்குலம் த்விதா ஸ்ம்ருதம் ||

ஸப்தாங்குலம் ஸமாரப்ய த்வ்யங்குலவிவர்த்தநாத் ।
த்ரயோவிம்ஶாதிகம் யாவத் ஶதாந்தம் த்ரிஶராங்குலை: ||

---

1 தாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில் தாலமானம் 9 விதமாகும்.

கர்த்தாவின் உயரம் அல்லது யஜமானனுடைய உயரத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்வதாம். அல்லது கர்த்தாவின் உயரத்தை 9 பாகம் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் குறைத்துவர, பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

மூலலிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது, 1 அங்குலமாகும். இதற்கு மூலலிங்காங்குலம் என்று பெயர். மானங்குல மானது; நகரம், வீடு முதலியவைகளைக் கணக்கிடுவதற்கு, கூறப்பட்டிருக்கிறது. (39)

கர்த்தாவின் வலதுகைநடுவிரலின் நடுவிலுள்ள கணு வின் நீளம் 1 அகலம் 1ஆக மானங்குலம் 2 விதமாகும்.

7 அங்குலம் முதல் 23 அங்குலம் வரையில் 2 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும், (அதற்குமேலே) 100

𑌬𑌿𑌂𑌬𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨
𑌤𑍁 ॥ ௪௨ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௫ ॥

அங்குலம் வரையில் 3, 3, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பமானத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்தில் 2 அங்குலம், பரார்த்தமாகும்.

வீடுகளில் (பூஜார்த்தமான) ஆத்மார்த்த பிம்பங்களின் அளவை, மாத்திராங்குலத்தினலே கொள்ளவேண்டும். வேறுவிதமாகக் கொண்டால், அது கர்த்தாவுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும்.

ஒரு அங்குலத்தில் செய்யப்பட்ட பிம்பமானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் உகந்ததும் சிறந்ததுமாகும். (அந்த அங்குலத்திலிருந்து) ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டி வருகையில், ஆயாதிகளான 6 விதப் பொருத்தங்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

அங்குலங்களை, 3, 3, ஆகக் கூட்டிவரும்பொழுது, ஜாத்யம்சம், ஆயாம்சங்களைச் சேர்க்கக்கூடாது.

அங்குலமல்லாத மற்ற மானங்களால் கணக்கிடப் பட்ட பேரங்களின் உயரத்தில், 84ல் 1 பாகம் பிராம்ஹண ஜாதியம்சமாகும். இந்த 84ல் 1 பாகத்தை பிராம்ஹணர் களுக்கு ஜாத்யம்சமாக, பேரமானத்துடன் சேர்க்க

விபாகமாயிகஷஷ்ட்யம்சம் ப்ராஹ்மைகாம்சஸம்மிதம் |
ந்ருபஜாத்யம்சகம் ஜ்ஞேயம் ந்ருபாணாம் வ்ருத்திகாரணம் ||

அத சதுர்விம்சதிபாகம் து ஏகபாகம் ஸமன்விதம் |
வைச்யஜாத்யம்சகம் ப்ரோக்தம் வைச்யானாம் அபிவ்ருத்திதம் ||

ஷோடசாம்சம் ஏகபாகம் சூத்ரவ்ருத்திகராம்சகம் |
ஏவம் ஜாத்யம்சஸம்யுக்தம் நக்ஷத்ரமானீக்ருதம் || ௪௭ ||

ஸௌக்யம் ஸம்பத்ஸமம் வ்யாதிஹீனம் ததா ஸுகம் பவேத் |
யத்ர ஜாதிதீக்ஷ்ணம் ஸ்யாத் தத்ர ஸர்வஸம்பதே || ௪௮ ||

ஸர்வஜாதிநாம் து யுக்தம் ஏக கர்த்ருவாஸ்து
ந்ருபாதினாம் |
த்ரயாணாம் ஸதானாம் பிம்பானாம் து விசாலிதே ||

வேண்டும். இது பிராமணர்களுக்கு மேன்மையை யளிக்கும்.

இவ்விதமே 62ல் 1 பாகம் க்ஷத்திரிய ஜாத்யம்சமாகும். இந்த க்ஷத்திரியாம்சத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

பிம்பமானத்தில் 24ல் 1 பாகம், வைசியஜாத்யம்சமாகும். இந்த அம்சத்துடன் கூடியது, வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். (47)

இவ்விதமே பிம்பமானத்தில் 16ல் 1 பாகம் சூத்திர ஜாத்யம்சமாகும். இந்த 16ல் 1 பாகத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக் கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அம்சத்தை 8ஆலே பெருக்கி, 27ஆலே வகுக்கவேண்டும். அதில் காணப்படும் மீதமானது, ஜாதி நக்ஷத்திரமாகும். அது அந்த ஜாதிக்கு ஸௌக்கியத்தையும் ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். அது கர்தா, வாஸ்து, அரசன் இவர்களுக்குப் பொருத்த

ஶாலாம் (தத³ம்ஶம்) யோஜயேத்³ப்ராஜ்ஞ: ஶதாயாதீதி(தீக)
ஸம்ஹவேத் |
தந்நாமம் கஸ்தத்கோத்ரம் த வாத³வாத³ஷீகஷவிகேஷு || ௫௧ ||

சதுர்விம்ஶதிம் வ்யாதம்ஶோபாயாதி கல்பயேத் |
அஷ்டாபிவசுயுகேனம் ஹாநா ஹிஸ்த்ரா ஹ்ருதே
(ஹ்ருதே)விஜ || ௫௨ ||

ஶேஷமாயதி வ்யாதம் ஸக்ஷ்மணீ க்ருதே(தம்) |
ஸப்தவிம்ஶதி(க)ஹ்ருதே(ஹ்ருதம்) ஶேஷம் ஶ்லோகாதி த
ஸம்ஹவேத் || ௫௩ ||

நவபிர்மணிதே ஹம்ஶே ராஸிபிஸ்த்ரா ஹ்ருதே தத: |
ஶேஷம் வ்யயமிதி வ்யாதம் தத³ம்ஶநயேத த || ௫௪ ||

மாக இருப்பது மிகவும் க்ஷேமகரமாகும். இவ்விதமாக, ஜாத்யம்சத்தை 130 அம்சம் வரையில் சேர்த்துவந்து அதைக் கூறிய எண்ணாலே வகுத்து, சுப நக்ஷத்திரத்தைக் கண்டுகொள்ளவேண்டும். (130 அம்சத்திற்குமேலே போகக் கூடாது என்பது பொருள்.)

இந்த மானமானது, பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையிலுள்ள அளவாகும். இதற்கு கௌதுகோச்சம் என்று பெயர். (இது ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அளவாகும்) இந்த மானமானது கர்தாவினுடைய அம்சமாகும். இந்த அம்சங்களைக் கொண்டு ஆயாதி சோதனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களை 8ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்து வரும் மீதியானது ஆதாயமாகும். 8ஆலே பெருக்கி 27ஆலே வகுத்துவரும் மீதியானது அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது வியயமாகும். அந்த அம்சத்தை 3ஆலே பெருக்கி,

𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃
(𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) |
𑌨𑌵𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌃 ||

*𑌅𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑌂𑌶𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 |
𑌶𑍇𑌷𑌮𑌂𑌶𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௫௭ ||

𑌆𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 |
𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌧𑍂𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌖𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌗𑌜𑌃 ||
𑌕𑌾𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑍃𑌷𑌾 𑌗𑌜𑌃 |
𑌯𑍋𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌭𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌕𑌾𑌃 || ௫௮ ||

8ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, துவஜம் முதலிய யோநியாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 7ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, ஞாயிறு முதலிய வாரமாகும். * அந்த அம்சத்தை 4ஆலே பெருக்கி ... ... ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, அம்சமாகும். இவ்விதமாக ஆயாதிகளான 6 வித விஷயங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதாயம் அதிகமாகவும் வியயம் குறைவாகவும் இருக்கும் அம்சமானது, லாபத்தையும் சுபசோபனங்களையும் கொடுக்கும்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, கழுதை 5, விருஷபம் 6, யானை 7, காக்கை 8 இந்த 8ம் யோநிகளாம். இவைகளில்; துவஜம் 1, ஸிம்ஹம் 2, விருஷபம் 3, யானை 4, இந்த யோநிகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். மற்ற யோநிகள் விபரீத பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். (58)

---

*𑌅𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 |

* 4ஆலே பெருக்கி 9ஆலே, என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

விபத்கம் ப்ரத்யரம் சைவ வதம் வைநாஶிகம் ததா |
[illegible]
(நக்ஷத்ரம் ஶுபதாயகம் || ருக ||

வாரம் ஸௌம்யாதி ஶுபதம் பௌமவாரம் து வர்ஜயேத் |
ஸூர்யம் வாரம் ச ஸௌரஸ்ய மத்யம் ஶேஷம் ஶுபாவஹம் ||

ஸூர்யவாராதிஸம்யுக்தம் விஶாகாதிசதுஷ்டயம் (ஷயம்) |
வியோகம் மரணம் நாஶம் அம்ருதம் ச யதாக்ரமம் || கூக ||

தஸ்கரோ புக்திஶக்திஶ்ச வநம்(தந்யம்)ராஜா ச ஷண்முக: |
*ஸஹாயம் ப்ரேக்ஷணம் சைவ நவாம்ஶகபலாஶ்ரிதம் || கூஉ ||

நக்ஷத்திரங்களில், விபத்து (ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 3வது நக்ஷத்திரம்) பிரத்தியரம் (5வது நக்ஷத்திரம்) வதம் (7வது நக்ஷத்திரம்) வைநாசிகம். (88வது பாதத்துடன் கூடிய நக்ஷத்திரம்) ஜன்மராசியிலிருந்து 6, 8,. ராசிகளுக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், இவைகளை (அசுப பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகளாதலால் இந்த நக்ஷத்திரங்களை) நீக்கிவிட்டு, சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய மற்ற நக்ஷத்திரங்களைக் கொள்ளவேண்டும். *(59)*

புதவாரம் முதலிய சுபவாரங்கள், சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். செவ்வாய்க்கிழமையை விலக்கிவிடவேண்டும். பானுவாரம்–சனிவாரம் இவ்விரண்டும், மத்தியமமானவைகளாகும். மற்ற (திங்கள்–புதன்–வியாழன்–வெள்ளி) வாரங்கள் சுபகரமானவைகளாகும் *(60)*

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய வாரங்களுடன் (முறையே) கூடிய, விசாகம் முதலான 4, 4, நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, வியோகம், மரணம், நாசம், அமிருதம் எனப்படும். *(61)*

தஸ்கரன் 1, புக்தி 2, சக்தி 3, வநம் (தந்யம்) 4, ராஜா

---

* திலீ-3 திரயம்: ப்ரேஷ்ய: | இதி ஸாரஸ்வதீயபாட: |

தேஷாம் து ஷண்டம் தஸ்கரம் ச ருணம் சைவ து வர்ஜயேத் |
* மணேர்யஷ்டேஷாம்ஶகாநாம் யோ மஹாத்ம்யம் விவர்ஜயேத் ||

ஏவம் வீக்ஷ்ய ஶோபாட்யம் ஆயாம்ஶம் து
ஸம்யோஜயேத் |

அத க்ஷத்ரவிட்ஶூத்ராணாம் ஜாத்யம்ஶகம் ப்ரயோஜயேத் |
க்ஷேமாத்யாயலாபாத்ய ச ப்ரதிவ்ருத்த்யர்த்தம் காஶ்யபோவதத் ||

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே ப்ரதிமாலக்ஷணகதநம் நாம
த்ரிபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

5, ஷண்டன் 6, அபயம் 7, அதநம் 8, ருணம் (ப்ரேஷ்யன்) 9 இந்த 9ம் அம்சங்களின் பெயர்களாம். (62)

ஷண்டன், தஸ்கரன், ருணம், இந்த அம்சங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் சுபபலனைக்கொடுப்பவைகளாம். க்லீபன் (அலி) யோக ஸித்தியைக்கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக சுப குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, புத்திமானாகயிருப்பவன் சுபாம்சத்தைக்கொள்ளவேண்டும்.

பிராம்ஹணாதிகளான நான்கு ஜாதியினரும் க்ஷேம லாபாதிகளின் அபிவிருத்தியை அடையும்பொருட்டு, ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி, காசியப முனிவர் ஜாத்யம்சத்தைக் கூறியுள்ளார். (64)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிரதிமா லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஐம்பத்தி மூன்ருவது படலம் முற்றும்.

---

* ஸர்வம் மதாயர்ஷ்டகோஶகோஶ ப்ரதிதமிதம் ஶ்லோகத்வயம் அதிகம் ஶோதநீயமிதி பாதி –

ஸர்வாம்ஶம் ஶுபதம் க்லீபம் யோ மஹாத்ம்யம் விவர்ஜயேத் ||
ஏவம் வீக்ஷ்ய குணவத்ம்ஶம் ப்ராஹ்யம் ஸுதீபி: |
அத க்ஷத்ரவிட்ஶூத்ராணாம் ஜாத்யம்ஶம் து ப்ரயோஜயேத் ||
க்ஷேமாத்ய லாபாத்ய ஜாத்யம்ஶம் காஶ்யபோ உக்தி: || இதி

|| அத² சது:பஞ்சாஶத்தம: படல: ||

தாலாதிலக்ஷணவிதி: ||

உத்தமம் த³ஶதாலாதி³லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)து⁴னா |
ம்ருண்மயம் சேத்து பி³ம்ப³ம் சேத் ஶூலஸ்தா²பனமாசரேத் ||

ஶைலஜம் யதி³ சேத் பி³ம்ப³ம் (லிங்க³) ஶிலாஸங்க்³ரஹணம் சரேத்
(ஸம்ஸ்க்ருதம்) |

லோஹஜம் சேத்து ப்ரத²மம் மது⁴ச்சி²ஷ்டேன நிர்மிதம் || உ ||

மூர்த்திநிர்மாணத: பூர்வம் ப்ராஸாதா³க்³ரே து மண்டபே |
ஶாலிதா⁴ன்யைஸ்து வேதி³ம் ச ஸ்த²லே வா தத்ர விந்யஸேத்
வதிஸ்தரேத் || ௩ ||

ஐம்பத்தி நான்காவது படலம்.

உத்தம தசதாலாதி லக்ஷணம்.

இனி உத்தமதசதாலம் முதலிய தாலங்களின் லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. பிம்பமானது மண்ணாலே செய்யப் படுவதானால் சூலஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். பிம்ப மானது சைலஜமானால், லிங்கத்திற்குக் கூறியபடி (முதலில்) சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். லோஹத்தினாலே செய்யப்படுவதானால், முதலில் மதூச்சிஷ்டத்தினாலே (தேன்மெழுகு) செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்வதற்கு முன்னால்; தேவாலயத்தின் முன்பக்கத்தில், மண்டபத்தில், (நடுவில்) சம்பா நெல்லாலே மேடை செய்யவேண்டும். (மேடைபோல நெல்லாலே செய்யவேண்டும்.) அதன் மேலே, தாமரை மலர்களையும் புஷ்பங்களையும் பரப்பி, அதற்குமேலே, தர்பங்களைப் பரப்பவேண்டும். அதற்குமேலே, முன்ன

தஸ்மிந்நேவ முஹூர்த்தாதி(காம்ஸ்த்ரேண்ய) தாருஜம்
ப்ராங்முகாஹ்ருதம் ।
ஆசார்ய: ஶில்பீ கர்த்தா ச ஶுபமானம் பரிகல்பயேத் ॥
தந்மானேனைவ(நே) தாந்யங்காநி ம்ருதைவ(தா)
காரயேத் ।
ப்ராக்சிரஸ்தூர்த்வவக்த்ரம் ச பலகாயாம் நிபாதயேத் ॥
தஸ்ய தக்ஷிணபார்ஶ்வே து ஶிவாக்நிம் து ப்ரகல்பயேத் ।
ஸமிதாஜ்யசரூந் ஹுத்வா மூலேநாஷ்டஶதாஹுதீ: ॥ ௬ ॥
த்ரவ்யா(ஹோமா)ந்தே வ்யாஹ்ருதீர்ஹுத்வா பூர்ணாஹுதிம்
ஸமாசரேத் ।
த்யாத்வா பிம்பாக்ருதிம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸம்யக் ஸந்தாபயேத்
(ஸ்து) ॥ ௭ ॥

*ஸூத்ரநியமாயாமம் ஸூத்ராணாம் து ஸமாசரேத் ।

மேலே கூறியுள்ளபடி மரப்பலகையை வைத்து, ஆசார்யன், சில்பி, கர்தா, மூன்று பேர்களும் கூடியிருந்து, சுபமானத்தைக்கணிக்கவேண்டும். அந்த மானத்திற்கேற்றபடி, அங்கங்களை மண்ணாலேயே, (அல்லது நயமான பலகையாலேயே) செய்யவேண்டும் (அப்படிச்செய்த பிம்பத்தை) கிழக்கே தலையும், மேலே முகமும் இருக்கும்படி, பலகையின்மீது வைக்கவேண்டும்.

அதன் தென்பக்கத்தில், சிவாக்நியை பிரதிஷ்டை செய்து, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அந்த அக்நி

---

* ஸூத்ராணி ... ... ப்ராவம் ஹ்ருதஞ்ச ந து ஸமாசரேத் ।
இதி ஸர்வஜ்ஞாநோத்தரகா பாட: ।

ஸூத்ராந்தம் ஹாவயேத் ப்ராஜ்ஞ(ஜ்ஞ:) ஹ்ருதஞ்ச ந து ஸமாசரேத் ।
இதி பாடே ஹாவ்யமிதி பாதி ।

*ஸமிதாஜ்ய(ஸமித்பி:)சரூணாம்(ச) ஸாஷ்டோத்தரஶதம்
(ச யதாவிதி) ॥ ௮ ॥

ஶிரஸ்ஸ்தாநமீஶேந முகடம் கவசேந து ।
அஸ்த்ரேண ஹஸ்தஸ்தாநம் பாதௌ ஸத்யேந ஸம்யஜேத் ॥ ௯ ॥

ஶேஷாணி வஸ்த்ராத் ஸர்வாங்காநி சரூணாம் ஸம்பூர்ண
பாவயேத் ।
உபாங்காநி ததஃ கல்ப்ய ப்ரத்யங்காநி ததஃ க்ரமாத் ॥

மத்தியில், ஸமித்து, அந்நம், ஆஜ்யம், இவைகளாலே, 108 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு வ்யாஹ்ருதிகளாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணாஹுதியைச் செய்யவேண்டும். அந்த அக்னியின் நடுவில் பிம்ப வடிவத்தை தியானம் செய்யவேண்டும். அதை பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக பாவித்து தூபம் காட்டவேண்டும். (ஹ்ருதய மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அக்நியிலிருந்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை பிம்பத்தில் பாவனை செய்யவேண்டும்.)

அக்ரபாகத்திலிருந்து (அந்த அக்னியிலிருந்து பிம்பத்தில்) விதியுடன் முறைப்படி (அங்கங்களை) அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

முதலில் ஈசான மந்திரத்தாலே சிரஸ்ஸையும், கவச மந்திரத்தாலே முகடத்தையும், அஸ்திர மந்திரத்தாலே ஹஸ்தங்களையும், ஸத்ய மந்திரத்தினாலே பாதங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸகல அங்கங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்து, அங்கஸம்பூர்த்தியை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, உபாங்கங்களையும், அதன் பிறகு ப்ரத்தியங்கங்களையும் பாவனை செய்து கல்பித்

---

* தத்ர மத்யே ஸமித்ஸம்பூர்ணம் சரூணாம் ஸாஷ்டோத்தரஶதம் ।
இதி ஸர்வத்ர ஹோமார்ஹ்யத்ரவ்யாணாம் ।

அஷ்டத்ரிம்ஶத் கலாந்யாஸம் தத்தத³ங்கே³ஷு(ஜ்யேஷ்ட) விந்யஸேத் |
வஸ்த்ராபரணம் யஜ்ஞஸூத்ரம் சோபாங்கமிஷ்யதே || ௬௧ ||

அஸ்த்ரம் ப்ரதிக்ருதேஸ்சிஹ்நம் ப்ரத்யங்கமிதி கீர்த்யதே |
தஶதாலா(லாத்) த்ரிதாலாந்தம் ப்ரத்யேகம் ஶ்ரேஷ்டாதமாதிகம் த்ரயம் ||

உத்தமம் தஶதாலாக்யம் சதுர்விம்ஶாங்குலம் ஶதம் |
மத்யமம் தஶதாலம் து விம்ஶத்யதிகம் ஶதமங்குலம் பவேத் || ௬௨ ||

ஷோடஶாதிகம் ஶதமங்குலம் அதமம் தஶதாலகம் |
த்வாதஶாதிகம் ஶதம் நவதாலோத்தமம் பவேத் || ௬௩ ||

அஷ்டோத்தரஶதாம்ஶம் து மத்யமம் நவதாலகம் |
கந்யஸம்(நீசம்) நவதாலம் து வேதாதிகஶதம் பவேத் ||

தாலம் ப்ரத்யேக(க)மேவம் து சதுரஶ்ரோதரமங்குலம் ஹரம்
(ஹீநகம்) |

துக்கொள்ளவேண்டும் அதன் பிறகு; அஷ்டத்ரிம்சத் (38) கலாந்யாஸத்தை அந்தந்த அங்கங்களில் வைக்க வேண்டும்.

வஸ்திரம், ஆபரணம், யஜ்ஞோபவீதம், இவைகள் உபாங்கத்துடன் சேர்ந்தவைகளாகும். அந்தந்த பிம்பங்களுக்கு அடையாளமான அஸ்திரமானது (ஆயுதம்) பிரத்தியங்கத்தில் சேர்ந்ததாகும்.

தசதாலம் முதல் த்ரிதாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தாலமும், உத்தமம்-மத்தியமம்-அதமம், என்று 3 விதமாகும். உத்தம தசதாலம் 124 அங்குலமாகும். மத்தியம தசதாலம் 120 அங்குலமாகும். அதம தசதாலம் 116 அங்குலமாகும். உத்தம நவதாலம் 112 அங்குலமாகும். மத்தியம நவதாலம் 108 அங்குலமாகும். அதம நவதாலம் 104 அங்குலமாகும். உத்தம அஷ்டதாலம் முதலிய மற்ற தாலங்கள் யாவும்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முறையே 4, 4, அங்குலம் குறைந்த அளவுடையவைகளாம்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு, மஹேசுவரன், இவர்களை உத்தம தசதாலத்தினாலே செய்யவேண்டும். (16)

உமாதேவீ, ஸரஸ்வதீதேவீ, உஷாதேவீ, பூதேவீ, துர்கை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், ஜ்யேஷ்டாதேவீ, இவர்களை மத்தியம தசதாலத்தினாலே செய்யவேண்டும்.

சந்திரன், சூரியன், அசுவினீ தேவர்கள், மஹர்ஷிகள், நவகிரஹங்கள், அய்யனார், ஷண்முகன், (சுப்ரம்ஹண்யன்) சண்டிகேசுவரர், க்ஷேத்திரபாலகர் (பைரவர்) இவர்களை, அதம தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (19)

வஸுக்களின் அஷ்டமூர்த்திகள், வித்யாதிபர்கள், லோகபாலர்கள், மற்றுமுள்ள தேவர்கள், இவர்களை உத்தம நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (20)

மத்யமநவதாலேந விதேயாஸ்து மஹாமுநே ॥ ௨௧ ॥

அஸுராஶ்ச ஸித்தாஶ்ச கந்தர்வாஶ்ச பிதரஸ்ததைவ ச ।
கநிஷ்ட(ஷ்ட)நவதாலேந காரயேத்து விசக்ஷண: ॥

அஷ்டதாலேந ஸாத்யாம்ஸ்து பிஶாசாந் ஸப்ததாலத: ।
ஷட்தாலேந குப்ஜாம்ஸ்து காரயேத் ஸ்ரீவிசக்ஷண: ॥ ௨௨ ॥

பஞ்சதாலேந விக்நே(க்நே)ஶம் காரயேத் புத்தியோ: ।
ததந்யாநபி பூதாந் மத்யமபஞ்சதாலத: ॥ ௨௩ ॥

பாலம் ச (பாலஞ்ச) சதுஸ்தாலேந த்ரிதாலேநைவ
காரயேத் (கிந்நராந்) ।

* த்ரிதாலம் கிந்நராணாம் ச ஏகதாலம் து கூர்மகே ।
த்விதாலம் கிம்புருஷாணாம் ச பௌராணாநாம் கூர்மகே ॥

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே தாலவிதாநம் நாம
சதுஃபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்கள், அஸ்திர மூர்த்திகள், மருத்கணங்கள், இவர்களை மத்தியம நவதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். (21)

அஸுரர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், பித்ருக்கள், இவர்களை கனிஷ்ட நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (22)

அஷ்டதாலத்தினாலே ஸாத்தியர்களையும், ஸப்ததாலத்தினாலே பிசாசங்களையும், ஷட்தாலத்தினாலே குப்ஜர் (கூனன்)களையும், பஞ்சதாலத்தினாலே விக்நேசுவரரையும், செய்யவேண்டும். மற்ற பூதகணங்களை, மத்தியம பஞ்ச தாலத்தாலே செய்யவேண்டும். பாலபேரத்தை சதுஸ் தாலத்தாலும், கிந்நரர்களை த்ரிதாலத்தாலும், கிம்புருஷர்களை துவிதாலத்தாலும், கூர்மத்தை ஏகதாலத்தாலும்

---

*த்விதாலேந கிம்புருஷாந் ஏகதாலேந கூர்மகம் ।
இதி பாடோ வர்த்ததே க்வசித் ।

|| அத² பஞ்சபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

உத்தமத³ஶதாலலக்ஷணம் ||

உத்தமம் த³ஶதாலம் து ஶ்ருணு வக்ஷ்யே த்³விஜோத்தம ।
சதுர்விம்ஶச்சதாம்ஶம் து ஶதம் பி³ம்போ³த³யம் க்ருதே
(ஸமேத) || 1 ||

தேஷ்வேவ தாலமாத்ரம் ஸ்யாத் தன்மாத்ரம் ஸமாஹிதே ।
உஷ்ணீஷாத் பாத³பர்யந்தமங்க³மானம் ப்ரதீயதே || 2 ||

த்ரியவாதி⁴கமாத்ராம்ஶமுஷ்ணீஷோத்ஸேத⁴முதா³ஹ்ருதம் ।
தஸ்மாதா³பக்வகேஶாந்தம் ராம(மாண)மாத்ரா
ஹ்ருதம் || 3 ||

செய்யவேண்டும். பேரங்களைச் செய்வதற்கு அனுகூலமாகவே இவ்விதம் அவைகளின் தாலமாந பேதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (25)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் தாலபேதங்களைக்கூறும் ஐம்பத்தி நான்காவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தைந்தாவது படலம்.

உத்தம தசதால லக்ஷணம்

இனி உத்தம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக. பிம்பத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு தாலத்திற்குரிய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அந்த 8 பாகங்களில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். இந்த அங்குல அளவைக்கொண்டு, உச்சித்தலை முதல் பாதம் வரையில் அங்கங்களை அளந்துகொள்ளவேண்டும் (2)

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து, கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

கேஶாந்தாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் யுகாம்ஶம் த்ரியவாதிகம் ।
அக்ஷிஸூத்ராத் புடாந்தம் ச புடாத் ஹநுவந்தகம் ||

ப்ரத்யேகம் த்ரியவாதிக்யம் யுகாம்ஶம் பரிகீர்த்யதே |
ஹந்வாதி ஹ்ருதயாந்தம் து யவவேதாம்ஶமுச்யதே ॥ ௫ ||

யவைகோநசதுர்தாம் (யுகாம்)ஶம் து கண்டோச்ச்ரிதி
ருதீர்யதே |
கண்டமூலாதத:ஸூத்ரம் ஹிக்காஸூத்ரமிஹோச்யதே ॥

ஹிக்காதா(யா)ஹ்ருதயாந்தம் ச ஹ்ருதயம்(யாத்) நாபிஸீமகம் |
நாபேஸ்து மேட்ரமூலம் து ஸ(ய)மம் பாநுயவாதி
(வாம்ஶ)கம் ॥ ௭ ॥

மேட்ர(மேட்ர)மூலாத்ஸூத்ரமூர்த்வம் (த்ர்யயஸூத்ரம்)
அர்த்தஸூத்ரம் ததுச்யதே |

அதிலிருந்து அக்ஷி ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து ஹநுவரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அக்ஷியந்தம், புடாந்தம், ஹநுவந்தம் இந்த மூன்று அங்கங்களும் ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹநு முதல் நெஞ்சாங்குழியின் உயரம் 4 யவையாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம் 7 யவையாகும். கண்டமூலத்திற்குக் கீழுள்ள ஸூத்திரத்திற்கு ஹிக்கா ஸூத்திரம் என்று பெயர். ஹிக்கை முதல் ஹிருதயம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். மேட்ர மூலத்தின் ஸூத்திரத்திற்கு அர்த்த ஸூத்திரம் என்று பெயர். (இது சரீரத்தின் கீழ்ப்பாதி மேல்ப்பாதியை ஸமமாகப் பிரிப்பதால்

[illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।

இதற்கு அர்த்த ஸூத்திரம் என்று பெயர்.) அதற்குக் கீழே துடையின் உயரம் 27 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) உயரம் 27 அங்குலமாகும் பாத தலத்தின் (அடிக்காலின்) உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதம் உச்சி முதல் பாத தலம் வரையில் $1\frac{3}{8}+3+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+27+4+27+4=124$ அங்குலமாகும். பெரு விரல் நுனி முதல் குதிகால் வரையில் பாதத்தின் நீளம் 17 அங்குலமாகும்.

ஹிக்கா ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே பாஹுவின் (மேல் கை) நீளம் 27 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன் கையின்) நீளம் 21 அங்குலமாகும். (கணுக்கையிலிருந்து) கை நடுவிரல் நுனி வரையில் $13\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முன் பக்கத்தில் முகத்தின் அகலம் $12\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முகத்தில் காது

ஊர்த்வாக்ஷ(வே) கர்ணாந்தவிஸ்தா(த)ரம் த்ரயோதசாங்குலம் பவேத் ॥ ௫௩ ॥

க்ரீவாக்ரம் ஸார்த்தநவாம்சம் க்ரீவாமூலம் தசாங்குலம் ।
ஹ்ருதயாத்பாஹுஸீமாந்தம் (அ)க்ஷாரிம்ஸார்த்தவா(ஸா)ர்த்தகம் ॥ ௫௪ ॥

ஸார்த்தத்வாவிம்சதிமாத்ரம் கக்ஷயோரந்தரஸ்தரம் (ரம் ததம்) ।
நவாம்சம் அர்த்தயுதோவேதம் பாஹுமூலவிசாலகம் ॥

ஏகவிம்சதிபாஹுஸ்யாத் (ஸ்தநம்)ஸ்தநதேசஸ்ய விஸ்தரம் ।
ஹ்ருதயாவதிவிஸ்தாரமேகோநவிம்சதிமாத்ரகம் ॥ ௫௫ ॥

கட்யாம்சம் அர்த்தயுதோவேதம் ஷோடசாங்குலமாத்ரகம் ।
ஏகோநவிம்சதிம் ச ச்ரோணீதாரமாத்ரகம் ॥ ௫௬ ॥

கட்யூர்த்வ விஸ்தாரம் ச அஷ்டவாம்சமாத்ரமுச்யதே ।
ததத: கடிவாஸ்த்ராந்தம் விஸ்தாரஸ்ஸாயவிம்சதி: ॥ ௫௭ ॥

வரையில் விஸ்தாரம் 13 அங்குலமாகும். மேல் கழுத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். ஹிருதய ஸ்தானத்தில் கைகளின் கோடி வரையில் விஸ்தாரம் 40½ (41½ அங்குலமாகும். கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 22½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) விஸ்தாரம் 9½ அங்குலமாகும். ஸ்தநதேசத்தில் கை வரையில் விஸ்தாரம் 21 அங்குலமாகும். ஹிருதயத்தில் (விலாப்பக்கம் வரையில்) விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 16½ அங்குலமாகும்.

ச்ரோணி (அடி வயிறு) தலத்தின் விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரம் 18

வாசொரநஉஉாஹாமம் த ஊலாஉ ஒறுவிமாறுகழ |
லவாடஆாடமாஂமம் த ஊலாஉயூவிமாருகழ || ௧அ ||

வாசொரநயஉஹாமம் த ஜாநவூாவஉஷாஹருதம் |
லவாடவலாஹாமம் த ஐஂவாஉ ஒறுவிமாருகழ || ௧கூ ||

வாசொரநவணுஹாமம் த நஊகாவிஷூருதம் ஹவெக |
கி யவாயிகவணுாஂமம் மஃமாகூவூாவஉ அூதெ || உ0 ||

சுகூாடாதறுதஂமம் த தவூ விஷாமஉ அூதெ |
வாணிதாமம் அ தக்ஷூம் வாணஷூாமூம் தமெவ ஹி ||

தறுயூம் ஷபஂமம் வூாக யவஆயலஉாய தழ |
தறாம விஷூருதம் லஷூஹாமகிதூஹியெயதெ || உஉ ||

வி(கி)பவொவெதவெடாஂமம் வாடாஂமஷாயதம் ஹவெக |

அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே இடுப்பு வரையில் விஸ்தாரம் 20½ அங்குலமாகும். (17)

அடித்துடையின் அகலம் 13 அங்குலம் 6 யவையாகும் நடுத்துடையின் அகலம் 12 அங்குலம் 2 யவையாகும். முழங்காலின் அகலம் 8 அங்குலம் 6 யவையாகும். கண்டைக்கால் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 8 அங்குலம் 2 யவையாகும். நளகை (கணுக்காலின்)யின் அகலம் 4 அங்குலம் 6 யவையாகும். கணுக்கால் முண்டின் விஸ்தாரம் 5 அங்குலம் 3 யவையாகும். கணுக்கால் விழியிலிருந்து பாததலம் வரையில் உயரத்தையும் விஸ்தாரத்தையும் கூறுகிறேன்.

குதிகாலின் விஸ்தாரமும் அதன் உயரமும் முன் கூறியதுபோலவே யாகும். (5 அங்குலம் 3 யவையாகும்.) பாதத்தின் நடுவின் அகலம் 6 அங்குலம் 2 யவையாகும். பாதத்தின் நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கால்

த்ரியவோ வேதவேதாம்சம் தர்ஜந்யாயாமுதீரிதே ||௨௩||

ஸார்த்தவேதாங்குலம் து மத்யமாங்குல்யாயதம் பவேத் |
யவோ வேதாக்நிமாத்ரம் ஸ்யாதநாமிகாயாமிஷ்யதே || ௨௪ ||

ஸார்த்தத்விகுணமாத்ரம் து கநிஷ்டாங்குலிதீர்க்கதா |
*ஸப்தாஷ்டஸார்த்தாஷ்டநவத்ரயோதச ... ... || ௨௫ ||

யவதாரம் ப்ரதாராயாம் நகம் பர்வசதுர்த்தபாகத: |
தச்சதுர்மாத்ரவிஸ்தாரம்(காயாமம்) சேஷாம்சம் விபஜேத்ஸுதீ: ||

ஸார்த்தாஷ்டமாத்ரமங்குலம் (மாத்ரகம்) சேஷம்
ஸ்யாத்தந்நவாங்கலே |
த்ரியவாதிகஸப்தாம்சம் பாஹுமத்யவிஸ்தாரகம் || ௨௭ ||

ஸார்த்தஸப்தாங்குலம் து கூர்ப்பரஸ்யாக்ரவிஸ்தரே |
ஸார்த்தஷட்ஸாங்குலம் து ப்ரகோஷ்டமத்யவிஸ்தாரம் ||௨௮||

பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 2 (3) யவையாகும். அதற்கு அடுத்துள்ள விரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அணிவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 2½ அங்குலமாகும்.

சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 7, 8, 8½, 9, 13 யவைகளாகும். அந்தந்த விரல்களின் நீளத்தை 4 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 3 பாகம் விரலின் நீளமாகவும் மீதமுள்ள 1 பாகம் நகமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

பாஹுமத்தியத்தின் விஸ்தாரம், 8⅜ அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம், 7¼ அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்ட

---

*கநிஷ்டாதி க்ரமாத்தாரம் ஸப்தாஷ்டாஷ்டநவகம் |
த்ரயோதசம் யவம் ஆஹி நகம் பர்வசதுர்த்தபாகத: ||
இதி பாடே ஸாவதி ஸாதி |

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௪ ॥

மத்தியத்தின் (முன்கை நடுவின்) விஸ்தாரம் 5¾ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரம், 3¾ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம், 7 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம், 6½ அங்குலமாகும். அணிவிரலின் நீளம் 5¼ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 5⅛ அங்குலமாகும். சிறுவிரல், பெருவிரல்களின் நீளம், 4½ அங்குலமாகும்.

பெருவிரலடியின் விஸ்தாரம், 1¼ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும் நடுவிரலின் அகலம் 9 யவையாகும். அணிவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும். சிறுவிரலின் அகலம் 7 யவையாகும். இது பெருவிரல் முதலான விரல்களின் அடியின் அகலமாகும். அந்தந்த விரல்களின் நுனியானது, அடியின் அகலத்தில் 16-ல் 1 பங்கு குறைந்த அகலமுடையவைகளாகும். விரலின் நுனியின் அகலத்தில் 6-ல் 5 பங்கு நகத்தின் விஸ்தாரமாகும். இதுபோக மிகுதியானது, பக்கங்களில் சதைப்

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌨𑌖𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌖𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌰𑍍𑌧𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌖𑌾𑌯𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌆𑌗𑍍𑌰(𑌮𑍂) 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋(𑌣𑍋)𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌵𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁
𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌯𑌵𑌾𑌃 ।
*𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌮𑍂𑌲𑌪𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍂𑌲𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌯𑌵𑌾𑌃 ।
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍂𑌲𑌪𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௮ ॥

‡𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 ।

பத்தான இடமாகும். நகமானது, நீண்ட வட்டவடிவமாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தைப்போல் 1¼ பங்கு இருப்பதாம். விரலின் நுனிக்கணுவானது, நகத்தைப்போல 2 பங்கு நீளமுடையதாக இருப்பது சிறந்ததாகும் (35)

அடியிலிருக்கும் கணுவுக்குமேலேயுள்ள 2 கணுக்களில், நடுக்கணுவானது, நுனிக் கணுவைவிட அதிக அளவுடையதாகும்.

பெருவிரலானது 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாம். (36)

பெருவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 17 யவையாகும். சுட்டுவிரல், அணிவிரல், இவைகளின் அடிக்கணுவின் நீளம் 14½ யவையாகும். நடுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 18

* 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌮𑍂𑌲𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

‡ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௪௦||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௪௧ ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௪௨ ||

[illegible] |
[illegible] || ௪௩ ||

[illegible] |

யவையாகும். சிறுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 13 யவையாகும் (விரல்களில்) நுணிக்கணுவைவிட நடுக்கணுவும், நடுக்கணுவைவிட அடிக்கணுவும் நீளமாகும்.

ஹே அந்தணனே! உள்ளங்கை நுனியின் அகலம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நடுக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். அடிக்கைத் தலத்தின் அகலம் $6\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் அடியிலிருந்து சுட்டுவிரலடிவரையில் நீளம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். இனி சுகோதரத்தைக் கூறுகிறேன், பெருவிரலின் அடிமுதல் மணிக்கட்டு வரையில் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் கனம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். உள்ளங்கை அடியின் கனம் 3 அங்குலமாகும். அது பெருவிரல் வரையில், முறையே, கனத்தில் குறைந்திருப்பதாகும்.

விரல்களுக்கு அடியில் $2\frac{1}{2}$ அங்குலம் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். கைத்தலத்தின் சுகோதரத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். மிகுதியாக

ரேகாயுக்தமும் நிம்நம் ஹஸ்தவேதிந்ரவா(கம்)யவத் ॥ சச ॥

ஶங்க²சக்ரத்ரிஶூலம் வா பத்³மம் வா அங்குஶமேவ வா |
ஸத்³ருஶம் வா (வாம்) ஸூக்ஷ்மம் வா ரேகா²ரேகா²
ப்ரகல்பயேத் ॥ சரு ॥

யவாஷ்டாம்ஶக்ருதம் நிம்நம் ரேகா²ணாம் து விதீ⁴யதே |
வ்ருத்தாங்கேஷு நிர்தி³ஷ்டம் (தா³ர்க்ஷ்ய)மேஷாம்(து) வ்யாஸம்
(ஸ) வஞ்சபா⁴கிகே || சகூ ||

மாநாம்ஶம் து பரிணாஹம் விஸ்தாரம் த்ரிகு³ணாதிகம் |
யத்பஞ்சாம்ஶம் வ்யாஸம் நாஹதோ(த:)தாரகல்பிதம் ॥ சஎ ॥

கர்ணோர்த்⁴வே ஶிரஸோ நாஹம் ஸாஷ்டத்ரிம்ஶாங்கு³லம்
ப⁴வேத் |

கர்ணோர்த்⁴வே து ஶிரஸ்தாரம் யவோநசதுர்த³ஶாங்கு³லம் ||

உள்ள உள்ளங்கை நடுவின் குழிவானது, 5, 4, அல்லது 3 யவையாகும். அந்த உள்ளங்கை நடுவில், சங்கம், சக்ரம், சூலம், பத்மம், குசம் (அங்குசம்) இவைகளைப்போன்ற வடிவத்தில் மெல்லிய ரேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகைகள் யவையில் 8ல் 1 பங்கு பதிந்திருக்க வேண்டும்.

வட்ட வடிவமான அங்கங்களில், குறிப்பிட்ட அங்கத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தை 3 மடங்காகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த 3 மடங்குடன், 5ல் 1 பங்கையும் சேர்த்தால், அது அந்த அங்கத்தின் சுத்தளவாகும். இந்தக் கணக்கின்படியே, வட்டமான அங்கத்தின் சுத்தளவைக் கொண்டு, அதன் அகலத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (47)

காதுக்குமேலே தலையின் சுத்தளவு 38 அங்குலமாகும்.

கர்ணயோ: பூர்வவிஸ்தாரம் து (நாஹம்) த்வாவிம்ஶ-
தங்குலம் பவேத் |
கர்ணயோ: பூர்வ(ப்ருஷ்ட)தாரம் து த்வாதஶாங்குல-
மாத்ரகம் ॥ ௪௯ ॥

தயோர்மத்யே ஸ்தானம் து கர்ணஸ்திதிர்மாத்ரகம் |
ஶிரஸோ மத்யோச்ச(தோ)ச்ச்ரயணம் ச சதுரங்குலம் ॥ ௫௦ ॥

தஸ்மாத் (து) புரத: கேஶாந்தம் நவாங்குலமாத்ரகம் |
ததோ வை மண்டலாத் கர்ணகேஶாந்தம் ச நவாங்குலம் ॥

மண்டலாத் ப்ருஷ்டகேஶாந்தம் ஸார்தத்ர்யங்குலம் பவேத் |
லலாடே து ஶிர:ஸ்தானம் (ப்ரூயுக்மாந்தம் து) நவாங்குல-
மாத்ரகம் ॥ ௫௨ ॥

கேஶாந்தாதக்ஷிஸூத்ரஸ்ய மத்யே து ப்ருவோ
ஸ்திதே(தி:) |
ப்ரூவாயாமம் து நவாங்குல்யம் சாபாகாரம் யதா
கார்யம் (பவேத்) ॥ ௫௩ ॥

காதுக்குமேலே சிரஸ்ஸின் அகலம் 11½ அங்குலமாகும். காதுகளின் குடும்புவரையின் முன் பக்கத்தின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். காதுகளுக்கு முன்பக்கத்தில் (முகத்தின்) அகலம் 13 அங்குலமாகும. (காதுகளின் பின் பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும்) இவைகளின் நடுவில் காதுகளின் ஸ்திதியாகும்.

சிரஸ்ஸின் நடுவில் உச்சித்தலையின் சுத்தளவு 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து முன் பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் (நீளம்) 9 அங்குலமாகும். அந்த மண்டலத்திலிருந்து கர்ணகேசாந்தம் 9 அங்குலமாகும். மண்டலத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் 3½ அங்குலமாகும். நெற்றியின் குறுக்களவு நீளம்) 9 அங்குலமாகும். (52)

அக்ஷ்ணாந்தம் து ப்ருவோர்மத்யே ப்ராயதைர்த்தயவம் பவேத் ।
பஞ்சாங்குலம் ப்ருவாயாமம் மத்யதாரம் யவத்வயம் ॥ ௫௪ ॥

பாலேந்த்வக்ரவத் க்ஷீணம் ப்ருவாக்ரம் மத்யதஃ க்ரமாத் ।
கநீநிகாயா விஸ்தாரம் யவமாத்ரமுதாஹ்ருதம் ॥ ௫௫ ॥

க்ருஷ்ணமண்டலவிஸ்தாரம் சோத்ஸேதம் ஷட்யவம் பவேத் ।
ஸிதாம்ஶம் தத்ஸமவ்யாஸம் க்ருஷ்ணமண்டலபார்ஶ்வயோஃ ॥ ௫௬ ॥

மீநாக்ருதிகம் வாபி சாபாக்ருதிரேவ வா ।
அர்த்தசந்த்ராக்ருதிர்வாபி நேத்ராகாரம் ப்ரகல்பயேத் ॥

ததாகாராநுரூபேண ஸிதமண்டலகோடிஷு ।
நேத்ரே ஜ்ஞேயம் யவம் ரக்தமண்டலம் து விதாம்ஶகே ॥ ௫௮ ॥

கேசாந்தம், அக்ஷிஸூத்திரம், இவைகளின் நடுவில், புருவங்களிருப்பவைகளாகும். புருவங்களின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். புருவங்களை வில்லைப்போல அமைக்கவேண்டும். 2 புருவங்களின் மத்தியின் ஓதுக்கம் $4\frac{1}{2}$ யவையாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும்.(?) புருவமத்தியின் அகலம் 2 யவையாகும். புருவங்களின் நுனிகள், இளம் பிறைச் சந்திரனின் நுனியைப்போல நடுவிலிருந்து முறையே குறைந்திருப்பனவாம்.

கனீனிகையின் (கருவிழிக்கு நடுவிலிருக்கும் பாப்பா) விஸ்தாரம் 1 யவையாகும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் (வட்டமான கருவிழியின்) விஸ்தாரமும் உயரமும் 6 யவையாகும். கருவிழியின் இருபக்கங்களிலுமிருக்கும் வெண்மையான பாகம் அதேபோல 6 யவையாகும். கண்கள் மீனின் வடிவமாகவாவது, வில்லின் வடிவத்தைப்போலவாவது, அரைவட்டமான சந்திரனைப்போலவாவது, கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதன் உருவத்திற்குத் தக்கவாறு, வெண்முழிகளின் கோடியில் $\frac{1}{4}$ யவை ரக்தமண்டலம் இருக்க

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥௫௬॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌯𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ॥௫௭॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌷𑌟𑍍𑌕𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௫௮॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌶𑌮𑌧𑍋𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥௬௰॥

வேண்டும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிர் மண்டலம் (ஒளி வீசுமிடம்) 1 யவையாகும். அதன் நடுவில் அதில் 8ல் 1 பாகம், திருஷ்டி மண்டலமாகும் (திருஷ்டி—பார்வை) மேலிமையின் அகலம் 1$\frac{3}{8}$ அங்குலமாகும். கீழிமையின் அகலமும் அதேபோன்றதாகும். (1$\frac{3}{8}$ அங்குலமாகும்.) இமையின் நீளம் 18 யவையாகும். (2$\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும்.) மேலிமையானது புருவத்தினுள் 6 ½ அங்குலமிருப்பதாகும். கீழிமை இருக்குமிடத்தில் நேத்திர ஸூத்திரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணானது, கீழ்ப்பார்வையாக இருந்தால், கர்தாவுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். மேல்பார்வை ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். பக்கப்பார்வை, கிராமவாஸிகளுக்குப் பலவித அழிவையுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழு முயற்சியுடன், கண்களை, ஸம நோக்காக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாகக் கண்களின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. இனி நாஸிகையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

நாஸிகாவடபாஹ்யம் து தாரமஷ்டாதசம் யவம் |
ததர்த்தம் மத்யவிஸ்தாரம் தஸ்யார்த்தம் மூலவிஸ்த்ருதம் ॥ ௫௪ ॥

ஆரஸ்யாந்தமர்த்தம் வ்யாஸம் ஸார்த்தபஞ்சயவம் பவேத் |
புடதாரம் பஞ்சயவம் புடம் நிஷ்பாவபீஜவத் ॥ ௫௫ ॥

திலபுஷ்பவதாகாரம் நாஸிகாகாரமேவ ஹி |
உச்சாங்குலம் நாஸிகோத்ஸேதம் தத்கனம் து யவம் பவேத் ॥

புடயோர்மத்யபித்திஸ்து புஷ்கரம் சேதி கத்யதே |
ஸார்த்தவேதயவம் கோஜீதைர்க்யம் தஸ்யார்த்தவிஸ்த்ருதம் ॥ ௫௭ ॥

ஊர்த்வபட்டஸ்யோர்த்வ(மத்ய)நிம்நம் து கோஜீநாம்நா ப்ரகீர்த்திதம் |
யவாவநதம் கோஜீ ததூர்த்வே நாஸிகாஸ்திதி: ॥ ௫௮ ॥

நாஸா துவாரத்தின் வெளிப் பக்கத்தின் அகலம் 18 யவையாகும். நடுவின் அகலம் அதில் பாதி 9 யவையாகும். அடியின் அகலம் அதில் பாதி 4½ யவையாகும். நாஸா புடத்தின் உள்ப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ யவையாகும். நாஸா புடத்தின் அகலம் 5 யவையாகும். நாஸா புடமானது அவரை விதையைப்போலிருப்பதாகும். நாஸிகையின் வடிவமானது எள்ளுப்பூவைப் போன்றதாகும். நாஸிகையின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். நாஸாபுடங்களின் நடுவிலிருக்கும் சுவற்றிற்கு, "புஷ்கரம்" என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது.

கோஜியின் உயரம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 2¼ யவையாகும். மேலுதட்டின் மேலே (நடுவில்) இருக்கும் பள்ளத்திற்கு, "கோஜீ" என்று பெயர். கோஜியானது 1 யவை பதிந்திருப்பதாகும். கோஜிக்குமேலே நாஸிகையாகும். (68)

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃
(𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌃) ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌆𑌸𑍍𑌯𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ॥௬௯॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌵𑌃 ।
𑌸𑍃𑌕𑍍𑌕𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑌃 𑌤𑌾𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌃 ॥௭௰॥

𑌯𑌵𑌘𑌨𑌘𑌨𑌂 𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌪𑌰𑌿 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌾 (𑌤𑍍𑌰𑍈 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾)𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌦𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾 ॥௭௧॥

*𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌯𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ ௭௨ ॥

𑌅𑌧𑌰𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌧𑍋𑌮𑌤𑌃 ।
𑌚𑌿𑌬𑍁𑌕𑌾𑌧𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௭௩॥

வாயானது, 4¼ அங்குலம் குறுக்காக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதடானது, வாயளவுக்கு ஸமமாக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதட்டின் நடுவின் அகலம் 3½ யவையாகும். அதன் அகலமானது, வாயின் கோடி வரையில், முறையே, குறைந்திருப்பதாகும். மேலுதட்டிற்குமேலே, அதன் வரம்பானது, 1 யவை கனமுள்ளதாகும். மேலுதட்டின் வரம்பானது 3 யவையுடையதாகும். அது அந்த உதட்டளவுக்கு நீண்டிருப்பதாகும்.

கீழுதட்டின் நீளம் 18 (28) யவையாகும். அதனகலம் 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். (இந்த அளவு உதட்டின் எல்லையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.) கீழுதட்டின் கீழேயிருக்கும் வரம்பின் அகலம் 1½ யவையாகும். சிபுகத்திலிருந்து அதரத்தின் உயரம் 6½ யவையாகும். (சிபுகம்—கீழுதட்டிற்குக் கீழே பதிவாக இருக்குமிடம்)

---

*𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

கிஞ்சித் வக்த்ரஹஸிதாகாரமாஸ்யம் யுக்த்யா து காரயேத் |
அதராத் சிபுகாந்தம் ஸ்யாத் ஸார்த்தத்வயங்குலம் பவேத் |
சிபுகா(கோ)த்துங்கம் ஸமுத்ஸேதம்(அதராத்) ஸார்த்தாஷ்ட
யவமுச்யதே || ௭௪ ||

ஸார்த்தத்வயாங்குலம் தஸ்ய தாரமாயதவர்த்துலம் |
ஹநுஸந்தௌ கர்ணபந்தாந்தரம் து த்வாதசாங்குலம் ||
ஹநோர்பாஹ்யம் ஸார்த்தஸ்ய வாஷொத்ரமாணமாத்ரகம் |
கண்டவேசமிதி க்யாதம் ததः கர்ணம் வதாமி தே || ௭௫ ||

நேத்ராத் கர்ணபந்தாந்தம் ஸப்தமாத்ரகம் |
கர்ணஸ்ய து விஸ்தாரம் து அஷ்டாதச யவாः ஸ்ம்ருதாः ||
அக்ஷிஸூத்ராதூர்த்வதः கர்ணோத்துங்கம் அஷ்டயவம் ஸ்ம்ருதம் |
ததூர்த்வம் ஊர்த்வபந்தம் து ஶேஷம் வ்ருத்தம் து
உச்யதே || ௭௮ ||

சிரித்தமுகமாக இருக்கும்படி, வாயை, ஸாமர்த்தியத்துடனமைக்கவேண்டும். (73)

கீழுதட்டிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் (உயரம்) 2½ அங்குலமாகும். அதரத்திற்குக் கீழே சிபுகத்தின் உயரம் 8½ யவையாகும். முகவாய்க்கட்டையின் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். அது நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாம். ஹநுஸந்தியில், கர்ணபந்தங்களின் (மத்தியின்) ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஹநுவிற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து, 2½ அங்குலம் கண்டவேசமெனப்படும். (கண்டவேசம் – கழுத்தின் சொறுகல் அல்லது கண்டஸந்தி) நேத்ரத்திலிருந்து கர்ணபந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 7 அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 18 யவையாகும். நேத்திர ஸூத்திரத்திற்கு மேலே காதின் உயரம் 8 யவையாகும்.

காதிற்கு மேலே ஊர்த்துவபந்தமாகும். (மேல் ஸந்தி

நேத்ரஸூத்ரா(த்யத: கர்ணஸ்ரோத: கர்ணஸ்ய
ஊர்த்வத:) |
நேத்ரஸூத்ராதத: கர்ணபந்தம் ஸப்ததஶம் பவேத் || ௭௯ ||

ஸார்த்தவேதாங்குலம் தஸ்யோத்துங்கம் (ஜாதம் கர்ண)நாளம்
ப்ரகல்பயேத் |
பூர்வநாளாயதம் த்வேகம் ஸார்த்தாங்குலம் பரே ||
நாளயோர்விஸ்தாரஶ்சாவஸ்தாரம் அ(நா)ளயேர்த்தாங்குலம்
நதம் |
நாளமத்யம் த்ரிவேதம் ச வேதாம்ஶம் விஸ்த்ருதாயதம் ||௮௧||

*கர்ணஸ்ரோதம் விசேஷம் து யவைகோனநவாங்குலம் |

யானது, தலை, காது இவைகளின் ஸந்தியாகும்) அதற்கு மேலேயுள்ள பாகமானது சிரஸ்ஸிலிருந்து வட்டமாக இருப்பதாம். (78½)

நேத்திர ஸூத்திரத்திற்கு (க்கீழே, காதின் மத்தியத்திற்குக்கீழே, கர்ணஸ்ரோதஸ் - கர்ண துவாரமிருப்பதாம்) நேத்திர ஸூத்திரத்திற்குக்கீழே கர்ணபந்தமானது (காதின் பிடிப்பானது) 17 யவையாகும். கர்ணநாளத்தை 4½ அங்குலம் தொங்கலாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (தொங்கலாக என்பதற்குக் குழைவாக என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்) (79½)

பூர்வநாளத்தின் (முன்பக்கம் காதின்) நீளம் 1 அங்குலமாகும். பின் பக்கம் காதின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும். இவ்விதமாக கர்ணநாளங்களின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கர்ணநாளமானது ½ அங்குலம் வணங்கி (தழிந்து) இருப்பதாகும். கர்ணநாளத்தின் நடுவானது 4¾ அங்குலம் விரிந்து நீண்டிருப்பதாகும். காதின் நீளம் முழுமையும்,

*கர்ணநாளவிசேஷம் து இதி பாடோ ஸாவஹிதி ஸாதி |

पिप्पलीवक्र(त)योर्मध्यं द्विमात्रं हि तदायतम् ॥८२॥

उच्छ्रयं अर्धमात्रं स्यात् मूलादग्रात् क्षया-
न्वितम् ।

द्विमात्रं पिञ्जूषीदैर्घ्यं द्वियवार्धं सतत्ततिः ॥ ८३ ॥

अक्षिसूत्रादधः कर्णद्वारयोर्मात्रार्धं भवेत् ।

कर्णद्वारं नतं (श्रोत्रं निम्नं) तथैव हि
वक्ष्यते(कुक्षितं) ॥ ८४ ॥

कर्णपालीघनं सार्धयवं नीव्रं अतः परम् ।

वृत्तकर्णस्य विस्तारयुग्मार्धं सार्धमात्रकम् ॥ ८५ ॥

कोशाग्रात् वृत्तकर्णाङ्गुलं सार्धमात्रकम् ।

*वृत्तकोशावसाने तु नाभ्यंशं तु
तत्कृतं(तदायतम्) ॥ ८६ ॥

(காதின் சுத்தளவு முழுமையும்) 8½ அங்குலமாகும். (81½)

பிப்பலியின் (சிறுகாது அல்லது குறுட்டுக் காதின்) கனம் (அகலம்) ½ அங்குலமாகும். அதன் நீளம் இரண்டு மடங்கு 1 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ½ அங்குல மாகும். அடியிலிருந்து நுனிவரையில் (அகலத்தில்) குறைந்திருப்பதாம். பிஞ்சூஷியின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2½ யவையாகும். கர்ண துவாரமானது, அக்ஷிஸூத்திரத்திற்குக் கீழே ½ அங்குலமிருப்பதாகும். கர்ண துவாரத்திற்குமேலே பதிவாக (குழிவாக) இருக்கு மிடத்தின் குழிவானது அதேபோல ½ அங்குலமாகும். கர்ணபாலியின் கனமானது 1½ யவையாகும். அதன் ஒதுக்கம் (கர்ணாவர்த்திக்கும் கர்ணபாலிக்கும் நடுவில் ஒதுக்கம்) 4 யவையாகும். பின்காதின் விஸ்தாரம் 1½

---

*वृत्तकोशावसाने तु सन्धिस्थानं समुन्नतम् ।
इति वा पाठः साध्वीति भाति ।

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௮௭ ||

[illegible] |
[illegible] ||

*[illegible] |
[illegible] || ௮௯ ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து பின்காது வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். (85½)

பின்பக்கம் கேசாந்தத்தில் (சிரஸ்ஸந்தியானது) 1½ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே பின் கழுத்தின் உயரம் 4⅜ அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்ப் பக்கத்தின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக் கழுத்தின் அகலம் 10½ அங்குலமாகும். கழுத்தானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்து வட்டவடிவமாக இருப்பதாகும். ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு (கழுத்து மட்டத்திற்கு) மேலே தோள்ப்பட்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். (கழுத்துக்குக் கீழே ஸ்கந்தஸந்தி) ½ அங்குலமாகும் (88½)

ஸ்கந்தஸந்திக்குக்கீழே ஸ்கந்தத்தின் எல்லை 6½ அங்குலமாகும் (ஸ்கந்தம்–தோள்ப்பட்டை) அந்த ஸ்கந்த ஸந்தியானது, இரண்டு பக்கங்களிலும் கழுத்து வரையில் 7 அங்குலம் கனமுடையதாக இருப்பதாகும். பின் கழுத்திற்குக்கீழே ககுத்தின் (கழுத்தின் கீழ்க்குத்தின்) அளவு

*[illegible] |

தஸ்மாந்நதவிஸ்தாரம் ஸார்த்தஷோடசகம் யவம் ॥ ௯௧ ॥

வம்சாதஸ்தாத்து வம்சமூலம் த்ரயாணாமங்குலம் ।
பார்ச்வ து (பார்ச்வயோ:) துங்கமேவம் ஸ்யாத் தத்விஸ்து
வ்யாஸம் வதாமி தே ॥ ௯௨ ॥

ஸார்த்தாஷ்டாங்குலம் ப்ரோக்தம் கக்ஷயோரந்தரம் த்விஜ ।
கக்ஷயோரம்ஸபலகதுங்கம் ஸப்தாங்குலம் பவேத் ॥ ௯௩ ॥

கக்ஷாதூர்த்வம் பாஹுஸீமாந்தம் ஸப்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
ஸார்த்தஷோடசமாத்ரம் து பாஹுமத்யவ்யாஸமுதாஹ்ருதம் ॥ ௯௪ ॥

கக்ஷவ்யாஸப்ரவிஸ்தாரம் து ஸப்தமாத்ரமுதாஹ்ருதம் ।
நாபிஸூத்ரே து விஸ்தாரம் ஸார்த்தவிம்சாங்குலம்
பவேத் ॥ ௯௫ ॥

கடிவம்சோர்த்வவிஸ்தாரம் த்ரிஷஷ்டிமாத்ரமுதாஹ்ருதம் ।

---

10 (4) அங்குலமாகும். அங்கிருந்து இடுப்பு வரையில் முதுகின், வம்ச தண்டத்தின் (நடு எலும்பின்) நீளம் 27 அங்குலமாகும். அந்த எலும்பின் பள்ளத்தின் அகலம் 16 யவையாகும். அந்த வம்சத்திற்குக் கீழே, வம்ச மூலமானது 3 அங்குலமாகும். அந்த வம்சத்தின் பக்கங்களின் உயரமும் இவ்விதமேயாகும். அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (92)

கக்ஷ மத்தியம் 8½ அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது: கக்ஷத்திலிருந்து அம்ஸபலகத்தின் உயரம் (அம்ஸபலகம் - தோள்பட்டை) 7 அங்குலமாகும். கக்ஷத்திற்கு மேலே பாஹுவின் ஸீமாந்தம், (கையின் உச்சி வரையிலுள்ள பாகமானது) 7 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாஹு மத்தியின் அகலமானது 16½ அங்குலமாகும். கக்ஷாக்ரத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். (94½)

நாபி ஸூத்திரத்தின் அகலம் 27½ அங்குலமாகும்.

𑌪𑌾𑌷𑌿𑌣𑍍𑌡𑌕(𑌯)𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌫𑌿𑌕𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 ॥ ௯௬ ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 ।
𑌸𑌪𑌾𑌦𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌘𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌘𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌘𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌧𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰(𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌿)
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯௮ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌟𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

கடி ஸந்தியின் அகலம் 18 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (ஸ்பிக் பிண்டம் – பின் பக்கத்தில் இடுப்புக்குக் கீழே, துடைக்கு மேலே, இரு பக்கங்களிலும் சதைப்பத்தையாக இருக்கும் பிருஷ்ட பாகம்) அகலம் 10 (9) அங்குலமாகும். இவைகளின் மத்தியமானது 4 யவையாகும். இவ்விதமாக பின் பக்கத்தின் அகலம் கூறப்பட்டது. இனி பார்சுவ (பக்கத்தின்) த்தின் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

கக்ஷத்தின் உச்சியின் விசாலம் 7 அங்குலமாகும். ஸ்தந ஸூத்திரத்தின் விசாலம் 16¼ அங்குலமாகும். மத்திய பார்சுவத்தின் (விளாப்பக்கம் நடுவின்) கனம் 12¾ அங்குலமாகும். ச்ரோணி மத்தியில் (ச்ரோணி மத்தியத்திற்கு ஸமமாக) பக்கத்தின் கனம் 17 அங்குலமாகும். ச்ரோணியின் உயரம் (ச்ரோணி – அடி வயிறு) 7 அங்குலமாகும். நாபி ஸூத்திரத்திற்கு மேலும் கீழும் (பக்க

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌟𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌫𑌿𑌗𑍍𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

*𑌤𑌦𑍍𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌬(𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂)𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௱௨ ॥

𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌦𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 (𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂)𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑍀𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௱௪ ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌮𑍍 ।

வாட்டின் கனமானது) 24 (12) அங்குலமாகும். ச்ரோணிக்குக்கீழே கடி (இடுப்பு) யின் உயரம் 5½ அங்குலமாகும். அங்கு இடுப்பின் கனமானது, 12½ அங்குலமாகும். ஊரு மூலத்திலிருந்து ப்ருஷ்ட பாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 4½ அங்குலமாகும். தொங்கும் சதைபோலிருக்கும் அந்த இடமானது அர்த்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (சரீரமத்தி ஸூத்திரத்திலிருந்து) ½ (4) அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (101½)

கழுக்கட்டையின் அடியின் பள்ளம் 2½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் பள்ளத்தின் விஸ்தாரமும், உயரமும் 4 யவையாகும். ஹிக்கையிலிருந்து (கீழே) 2 அங்குலத்தில் ஜத்ருஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ஹிக்கை—கழுத்தின் உச்சியிலுள்ள மூண்டு. ஜத்ரு—புஜ ஸந்தி) ஹிக்கா மத்தியிலிருந்து கக்ஷாந்தமானது 3½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். இரு ஸ்தனங்களின் மத்தியில் ஹ்ருதயமானது 1½ அங்குலம் பதிவாக இருப்பது

---

*𑌤𑌦𑍍𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 (𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂) 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌧𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 (𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।

𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇𑌽𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 (𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂)
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑍀𑌠𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௱௭ ॥

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍂𑌚𑍁𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌗𑌾𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌲𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௱௯ ॥

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

தாகும். அடிக்கழுத்தில், நீலவர்ணமா(குழிவா)னது 3 யவை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 4½ யவை அகலமுள்ளதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிக்கா ஸூத்திரத்திற்குமேலே அடிக்கழுத்தில் நீலத்தை (பள்ளத்தை)க் கல்பிக்கவேண்டும். (106½)

மார்பிலிருக்கும் ஸ்தநபீடத்தின் உயரமானது 2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தநத்தில் கருப்பாக இருக்குமிடமானது 17 யவை அளவு அகண்டு நீண்டு (வட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் சூசுகத்தின் (முலைக்காம்பின்) உயரமும் அகலமும் 2 யவையாகும். (108)

ஆழமாக இருக்கும் தொப்புளின் அகலம் 1¼ அங்குலமாகும். தொப்புளானது பிரதக்ஷிணவர்த்தமாக (வலமாகச்சுழிந்து) இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்தின் அகலம் 2 யவையாகும். ஹே அந்தணனே! வட்டமான அந்தத் தொப்புளின் நடுவில், நாபிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (109½)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தொப்புளுக்குக் கீழே (ச்ரோணி-அடிவயிற்றின்) உயரம் 4¾ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே, (ச்ரோணி மத்தியத்திலிருக்கும்) இடுப்பும், (அதன் கீழே) ச்ரோணியும் 2½ (3½) அங்குலமாகும். அதிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில், மேட்ரபீடமானது 4 அங்குலமாகும். லிங்கத்தின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். லிங்கமூலத்தின் அகலம் 17 யவையாகும். லிங்க நீளத்தில் 3ல் 1 பாகம், லிங்காக்ரத்தின் நீளமாகும். லிங்காக்ரத்திலுள்ள முடிச்சின் அடியானது 1 யவை பருமனாக இருப்பதாகும். லிங்காக்ரமானது செந்தாமரை அல்லது செங்கழுனீர் மொட்டைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 4½ அங்குலமாகும். அதன் கனமானது 3½ அங்குலமாகும். அதனடிப் பக்கத்திலிருந்து துடையின்

ஜங்கா⁴வ்ருத்தஸ்ய விஸ்தாரம் சதுர்மாத்ரம் ஸபாத³கம் ।
ஜாநுமண்ட³லவிஸ்தாரம் ஸார்த⁴ம் அத்⁴யர்த⁴மாத்ரகம் ॥ ௯௬ ॥

ஸார்த⁴*த்³வ்யம் மாத்ரகம் பஶ்சாத் ஜாநுமண்ட³லநீவ்ரகம் ।
ஸார்த⁴த்³வியவ(த்³வ்யம் மாத்ர)கம் பஶ்சாத் பார்ஷ்ணிஜாநுமத்⁴யம
ஸமேகம் ।
மத்⁴யே து பார்ஶ்வயோ: ஶேஷம் யதா²ஶோபா⁴ ப்ரகல்பயேத் ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே உத்தமத³ஶதாலபுருஷமாநம் நாம
பஞ்சபஞ்சாஶத்தம: படல: ஸமாப்த: ॥

ஆரம்பமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அகலமானது, 7½ அங்குலமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அடியின் கோடியானது, அடித்துடையின் மாம்ஸளமான (சதைப்பற்றுள்ள) இடமாகும்.

முழங்கால் வட்டத்தின் அகலம், 4¼ அங்குலமாகும். ஜாநு மண்டலத்தின் நீப்ரம் (குறுக்களவு) 2½ (3½) அங்குலமாகும். பின்பக்கம் முழங்காலின் உயரம் 2½ யவையா(அங்குலமா)கும். அதன் நடுவிலும் பக்கங்களிலும் பாக்கியுள்ள இடமானது, அழகாக அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் உத்தம தசதாலம் புருஷமானம் என்கிற - ஐம்பத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

---

*த்³வ்யம் மாத்ரம் இதி ஸம்பூர்ணபாடோ²பலப்⁴யதே ஸாது⁴ பாட²: ।

|| அத ஷட்பஞ்சாசத்தம: படல: ||

மத்யமதசதாலம் ஸ்த்ரீமாநம் ||

மத்யமம் தசதாலேந ஸ்த்ரீமாநம் வக்ஷ்யதே |
ஸரஸ்வதீ ச துர்கா ச உமா பூஸ்ஸப்தமாதர: || 1 ||

லக்ஷ்மீர்ஜ்யேஷ்டா ச ஏதேந விதிநா க்ருதா: |
*ஶம்போ ப்ரஹ்மா ததா விஷ்ணோ: ஶக்திரித்யபிதீயதே || 2 ||

தேஷாமீஶாநுமாணம் மாநம் தத்வச்ச தேவ்யாஸ்து மாநகம் |
ஶம்போர்நாஸாக்ரஸீமாந்தம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸ்தநாந்தமதமம் || 3 ||

ஶம்போர்நாஸாஸ்தநஸீமாந்தயோர்மத்யேऽஷ்டதா க்ருதே |
தயோர்மத்யேऽஷ்டமாம்ஶே து நவதா ஶக்திமாநகம் || 4 ||

ஐம்பத்தாருவது படலம்

மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்

இனி மத்தியம தசதாலத்தினுலே ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன். ஸரஸ்வதீதேவீ, தூர்காதேவீ, உமாதேவீ, பூதேவீ, ஸப்தமாதாக்கள், லக்ஷ்மீதேவீ, ஜ்யேஷ்டாதேவீ, என்னும் இவர்களின் பிம்பங்களை இந்த விதியின்படி செய்யவேண்டும். இவர்கள் பரமேசுவரன், பிரம்ஹா, விஷ்ணு, இவர்களின் சக்திகளாவார்கள். ஆகையால் அவர்களின் மாநமானது, ஈசுவராதிகளின் மாநத்திற்கு அநுகுணமாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாஸாக்ரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமாதம மாகும். நாஸாக்ரம், ஸ்தநம், இவைகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து அதன் ஒவ்வொரு பாகத்

---

*ஶம்போஸ்ஸ்வ ப்ரஹ்மணோ விஷ்ணோஶ்ஶக்தயஶ்ஶ்ரோக்தி கீர்த்திதா: |
தேஷாமீஶாநுமாணம் மாநம் தந்மாநாநுமாணம் பவேத் ||
இதி பாடபேத: பாட: கயஹுநிச் ஸம்மதோ பவேதிதி பாதி |

பரமேஶாநவிம்ப³ஸ்ய யந்மாநம் ஸம்ப்ரகீர்திதம் |
ததே³வ தே³வ்யா மாநம் ஸ்யாத் தயோர்மத்⁴யேऽஷ்டபா⁴க³கே ॥ ௫ ॥

ஏகைகம் பி⁴ந்நமாநம் ஸ்யாத் தே³வீமாநம் நவைகம் |
தஸ்மாத் (தே³வ்யா:) மாநம் யத் ப்ரோக்தம் ஜாத்யம்ஶ(கை:)ர்யோஜயேத்

விதி⁴ரேஷ ஸ்ம்ருத: ॥ ௬ ॥

ஸ்ரீ(த்ரீ)பங்கா³நக³ந்ருத்தாநாம் அந்யேஷாம் மாநவேஷு ச |
தே³வ்யாஸ்து ஸமபாதே³ஷு ஸ்தா²நகம்(கே) ஸோத்ஸவ

மாஸ்ரித: ॥ ௭ ॥

து³ர்கா³ ஜ்யேஷ்டா² ச லக்ஷ்மீ ஸப்தமாதா விஶேஷத: |

தையும் தேவியின் மானமாகக் கொள்ள, தேவிமானம் 9 விதமாகும்.

பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மானத்தையே, தேவியின் மானமாகக் கொள்ளுவது சிறந்ததாகும். ஸ்தாநகத்தமானமானது அதமாதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தனித் தனியே ஒவ்வொரு மானமாகக் கொள்ள, தேவிமானம் 9 விதமாகும். இவ்விதமாக தேவிமானமானது 9ம் 9ம் = 18 விதமாகும். இந்த அளவுகளுடன் ஜாத்தியம்சத்தை (விதியுடன்) கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதனுலே நன்மைகள் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ(த்ரீ)பங்கம், ஆஸநம், நிருத்தம், இந்த மூர்த்திகளுக்கும், இவைகளல்லாத மாநவ மூர்த்திகளுக்கும், ஸம பாதத்தில் (மாகவும்) ஸ்தாநகத்தை (மாகவும் இருக்கும்) தேவியின் உயரத்தை, யுக்தியாகக் கொள்ளவேண்டும். துர்கை, ஜ்யேஷ்டை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், இவர்

மானகர்மணி து லிங்கமானேந(பிம்ப) மானேநாங்குலைர் தேஶிக: ||

ஜாத்யம்ஶம் ச (பிம்பம் சைவ) தந்மானம்(நே) ச
(யோஜயேத்து யதாவிதி) |

ஶக்திரூபாம் து கௌரீம்(ஞ்) து லிங்கமானேந கல்பயேத் || ௰ ||

ஸவிம்ஶத்யுத்தரம் பாகம் ஸ்த்ரீமூர்த்தே து விபாஜிதே |

ஏகாம்ஶமங்குலம் ப்ரோக்தம் ததஷ்டாம்ஶம் யவம் பவேத் || ௰௧ ||

தத(ங்)குலைர் யவைஶ்சைவ அங்கமானம் ப்ரகல்பயேத் |

உமாதீனாம் து தேவீனாமேததேவாங்குலாயதம் || ௰௨ ||

உஷ்ணீஷோதயமேகாம்ஶம் கேஶாந்தம் து குணாங்குலம் |

கேஶாந்தாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் ஸார்தவேதம் யவாதிகம் ||

களுக்கு, விசேஷித்து இந்தக் கணக்கைக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசிகனானவன், மானத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, லிங்கமானத்தைக் கொண்டு, (பிம்பமானத்தைக்) கணக்கிட்டு, அத்துடன் ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

லிங்கத்திற்கு சக்தியாக இருக்கும் கௌரீ மூர்த்தியை, மூல லிங்கத்தின் மானத்தைக்கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும்

ஸ்திரீ தேவதைகளின் மூர்த்திமானத்தை 120 பங்குகளாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். அந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். இப்படிக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அங்குலங்களாலேயும், யவைகளாலேயும், அங்கமானத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். உமை முதலிய தேவீ பிம்பங்களுக்கு, இதுவே அங்குல மானமாகும்.

உஷ்ணீஷ (உச்சி)த்தின் உயரம் 1 அங்குலம். அங்கிருந்து கேசாந்தம் 3 அங்குலம்.

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥௪௫॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌃 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍀𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥௪௬॥

𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌮𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌮𑍍 ।
𑌕𑌲𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾 ॥௪௭॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ।

கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்ராந்தம் 4¾ அங்குலம். அக்ஷிஸூத்திரத்திலிருந்து புடாந்தம் 4½ அங்குலம். புடாந்தத்திலிருந்து ஹநுவந்தம் 3¾ அங்குலம். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 13 அங்குலம். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 13 அங்குலம். நாபியிலிருந்து யோநிவரையில் 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலம். ஜங்கையின் (கணைக்காலின்) நீளம் 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். ஆகக் கூடுதல் $1+3+4\frac{3}{4}+4\frac{1}{2}+3\frac{3}{4}+4+13+13+13+26+4+26+4=120$ அங்குலமாம்.

பாததலத்தின் நீளம் குதிகாலிலிருந்து பெருவிரல் நுனி வரையில் 16 அங்குலம். பெருவிரல், அதற்கு அடுத்த விரல் இவைகளின் நீளம் 4½ அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலம். அணி விரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சிறு விரலின் நீளம் 2½ அங்குலம்.

ஷோடஶாஷ்ட(ஸார்த்தஸப்த)ஸப்த-ஷட்ஸங்க்ய-
யதோசிதை: ॥ ௧௮ ॥

அங்குஷ்டாதிகநிஷ்டாந்தம் அங்குலீநாம் து விஸ்த்ருதி: ।
த்வ்யம்ஶம் து நகவ்யாஸம் பாதோநாயதவ்ருத்தகம் ॥

அங்குலீநாம் முகோச்சம் து நகவ்யாஸஸமம் பவேத் ।
பாததலாக்ரவிஸ்தாரம் ஷண்மாத்ரமிதி கத்யதே ॥ ௨௦ ॥

மத்யம் பஞ்சாங்குலம் பார்ஷ்ணிவிஸ்தாரம் சதுரங்குலம் ।
அங்க்ரிமத்யஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சமாத்ரம் விதீயதே ॥ ௨௧ ॥

ததூர்த்வம்(ஸ்ய) ஜங்காக்ரம் சதுரங்குலம் ।
ஜாநோர்வ்யாஸம் து ஸப்தாம்ஶம் ஜங்காமத்யே ஷடங்குலம் ॥

ஊருமூலம் ரவிமாத்ரம் து விஸ்தாரம் கடிபந்தகம் ।

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் (கால்) விரல்களின் அகலம் முறையே 16, 8, 7½, 7, 6 யவையாகும். நகங்களின் அகலமானது, (விரல்களின் அகலத்தில்) 3-ல் 2 பங்காகும். அதன் நீளமானது, அகலத்தில் ¾ பங்கு உடையதாய் நீண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் முகத்தின் உயரமானது, நகத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமானதாகும்.

பாததலத்தின் நுனியின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். நடுவின் அகலம் 5 அங்குலமாகும், குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கால் மணிக்கட்டு மத்தியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதற்குமேலே கண்டைக்கால் நுனியின் (சிறுத்திருக்குமிடத்தின்) அகலம் 4 அங்குலமாகும். ஜங்கை மத்தியின் (கண்டைக்கால் நடுவின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால்களின் விஸ்தாரம் 7 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கடிபந்தத்தின் (இடுப்பின்) விஸ்தாரம் 24 அங்குலமாகும்.

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌪𑍀𑌠𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌪𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍
(𑌮𑌾𑌂𑌸𑌲𑌮𑍍) ॥ ௨௪ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌯𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௫ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍂𑌚𑍁𑌕𑌂 (𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍)
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌯𑌾𑌂𑌶𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍 ।

யோநி பீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். யோநியானது (அகலம்) 4 அங்குலமாகும். அது, கீழ்நோக்கான அரச இலைபோன்று இருப்பதாம். விஸ்தாரத்திற்கு ஏற்ற உயரத்துடன் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கும்படி யோனியை அமைக்கவேண்டும்.

ச்ரோணியின் (அடிவயிற்றின்) விஸ்தாரம் 20 அங்குலம் 1 யவையாகும். கொப்புள் குழியின் அகலம் 6 யவை யாகும். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக்கீழே (ஹ்ருதய) விஸ்தாரம் 13½ அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் சூசுகம் (கருப்பான அக்ரபாகம்) 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். அதன் கண் (காம்பு)ணின் உயரம் ½ அங்குலமாகும். ஸ்தநாக்ஷமும் ஸ்தநமும் வட்ட வடிவமாகவும் அழகாகவும் இருக்கும்படி அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

ஸ்தநாந்தரம் யவாஷ்டாம்ஸம் *சந்நவீரம் து தத்ரவை ||௨௮||

கக்ஷயோரந்தரம் விப்ர ஸப்ததசாங்குலம் ஸ்ம்ருதம் |
பாஹ்வோர்மத்யந்து விஸ்தாரஸ்த்வேகத்ரிம்ஸாங்குலம் பவேத் ||

ஹிக்காயா பாஹுதீர்க்கந்து ஷட்விம்ஸத்யங்குலம்
(பவேத் |
கூர்பரோத்ஸேதம் த்விமாத்ரம் ஸ்யாத் ப்ரகோஷ்டம் அஷ்டவாம்
மாத்ரகம் || ௩௰ ||

மணிபந்தாத் தலாயாமம் ஸப்தமாத்ரமுதாஹ்ருதம் |
தந்மத்யமா(ததோமத்யமா) மாத்ரை: ஷட்பி: ப்ரதேஸிந்யநாமிகே தீர்க்கே
பவேத் || ௩௧ ||

அநாமிகாதர்ஜநீ தீர்க்க†பஞ்சமாத்ரம் அங்குஷ்டகநிஷ்டயோ: |
சதுர்மாத்ரம் தீர்க்கஸ்த்வேவம் ஹஸ்தயோருபயோரபி ||௩௨||

இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 8 யவை. இந்த இடமே சந்நவீரம் அணியுமிடமாகும். ஸ்தநாக்ஷங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 17 அங்குலமாகும். புஜங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 31 அங்குலமாகும். கழுத்து மட்டத்திற்குக் கீழே புஜத்தின் (மேல்க்கையின்) நீளம் 26 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 18 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டிலிருந்து உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். சுட்டு விரல் அணி விரல்களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல், சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல்முதல்

---

*சந்நவீரம் து இதி ஸர்வத்ரைஸம்ஹிதாயாம் பாட: |
சந்நவீரம் து இதி பாடஸ்து ஸம்மதோ பவேதிதி பாதி

†அங்குஷ்டாங்குஷ்டயோ: யுக்மம் இதி ஸம்மதாயேந்த பாடேந பாவ்யம் |

நவஸப்தாஷ்டஸப்தர்த்துயவாம் கநிஷ்டாதிவிஸ்த்ருதம் (யவ
ஸம்க்யாக்ரமாத்) ।
தத்ஷடம்ஶே ச வேதாம்ஶம் து (சதுர்பாகம்) நகதார
விதீயதே ॥ ௫௫ ॥

யவத்வயாதிகம் தாரம் நகாயாமம் து கூர்மவத் ।
ஹஸ்தஸ்ய தலவிஸ்தாரம் பஞ்சாங்குலம் விதீயதே ॥ ௫௬ ॥

மணிபந்தவிஶாலோ(அ)க்நி: பூதாம்ஶம் கூர்பரஸ்ய து ।
ஷடம்ஶம் பாஹுவிஸ்தாரம் ஸப்தாம்ஶம் பாஹுமூலகம் ॥

தஸ்மாதாமணிபந்தாந்தம் தருணவேணுவத் க்ருஶம் ।
ஹஸ்தவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் ஸப்தாம்ஶம் க்ரீவவிஸ்த்ருதம் ॥

அக்ரே மூலே து விஸ்தாரம் *வஸ்வம்ஶம் ஸ்யாத்ருத்வாயிகம் ।
ருத்ராம்ஶம் மூலவிஸ்தாரம் கர்ணபூர்ணஸமாக்ருதி ॥௫௭॥

சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் முறையே 9,7,8,7,6 யவைகளாம். விரல்களின் அகலத்தில் 6ல் 4 பங்கு நகங்களின் அகலமாகும். நகங்கள், அகலத்தைவிட 2யவை நீளமுள்ளவைகளாகும். நகமானது கூர்மையாக இருப்பதாகும்.

உள்ளங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முழுங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். பாஹுவின் (மேல்கையின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 7 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்திலிருந்து மணிக்கட்டு வரையில் கொழுத்த மூங்கிலைப்போல் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். கையின் அகலம் இவ்விதமாகும்.

கழுத்து நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அடிக்

---

*ஸப்தாம்ஶம் ஸ்யாத்ருத்வாயிகம் இதி பாடஸ்தீர்கோயாப்ய
ஜோத்ருகா வா: ।

ஹ்ருவ: கேஶாந்தயோர் மத்யம் ஸார்த்தம் து த்வ்யங்குலம் ஸவேத் ।

ஹ்ருமத்யாந்நேத்ரஸூத்ராந்தம் ஸவார்த்தத்வ்யங்குலம் ஸவேத் ॥ ரு௮ ॥

ஸாடாதாஸ்யாவஸாநம் து ஸயவைகாங்குலம் ஸவேத் ।

தஸ்யார்த்தம் கோஜிதீர்க்கம் து தஸ்யார்த்தம் தஸ்ய விஸ்த்ருதி: ॥

*கர்ணமூலம் கர்ணவிஸ்தாரம் ஸவார்த்தத்ர்யங்குலம் ।

கர்ணதீர்க்கமிதி ப்ரோக்தம் தந்நாளம் ப்ரலம்பயேத் ॥

ஹஸ்திஹஸ்தோபமம் வாதம் (தந்தம்) ஹாரம் ஸவேத் ।

கழுத்தின் அகலம் 8 ¶(7⅞) யவையாகும். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முகமானது கோழிமுட்டை வடிவத்திலிருப்பதாகும்.

புருவத்திற்கும் கேசாந்தத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு, 2½ அங்குலமாகும். ப்ரூமத்தியத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்திராந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 2½ அங்குலமாகும். நாஸாபுடத்திலிருந்து வாய் வரையில் மத்திய அளவு 1⅛ அங்குலமாகும் கோஜி (மேலுதட்டிலுள்ள பள்ளம்) யின் நீளம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் நீளத்தில் ஸரிபாதி 2¼ யவையாகும். §காதின் அகலம் 3 அங்குலமாகும், காதின் நீளம் 4¼ அங்குலமாகும். காதிலிருந்து அதன் நாளமானது தொங்குதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். காலானது யானையின் துதிக்கையைப் போல முறையே கரவு சிறை

---

*விஸ்தாரம் த்ரி வாமெந ஸார்த்தமிதி ஹா॥ ।

¶7⅞அங்குலம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலின் பாடம்

§காதின் அகலம் 2 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 (𑌤𑍍𑌤𑌮)𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௪௧ ||

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁 |

𑌅𑌥 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌗𑍌𑌰𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌷𑌡𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌿
(𑌭𑌾𑌵𑌿)𑌤𑌾 || ௪௨ ||

𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾 𑌵𑌾𑌥 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 |
𑌮𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ||

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤(𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟)𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌧𑌮𑌮𑍍 |
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ||

வாக இருக்கவேண்டும். (அடித்துடையின் அகலம்) 12 அங்குலமாகும். மற்ற லக்ஷணங்களை உத்தமதசதாலத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் கணக்குடனேயே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஸ்திரீபிம்பங்களின் ஸாதாரணமான (பொதுவான) லக்ஷணமாகும். இனி விசேஷ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

கௌரீ லக்ஷணம்

கௌரீதேவியானவள், இரண்டு கைகளும், சாந்தமான ஆகிருதியும், இரண்டு கண்களும் நீண்டு (சிறப்பாக) பிரகாசிக்கும் ஆறு ஸ்தானங்களுமுடையவளாக இருப்பவளாவாள். கரண்ட மகுடம், அல்லது கிரீடமகுடம், அல்லது கேசபந்தமகுடம் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

கிரீடமகுடமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து 18 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது அதமமாகும். 21 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது மத்தியமமாகும். 24 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த முகுடத்

யவாதிகம் ஶிரோமாநாத் மகுடாக்ரஸ்ய விஸ்தரம் |
தந்மூலம் ஸப்தாஷ்டயாபக்த ஹீநேநாம்ஶேந ஸம்யுதம் || ௪௫ ||

கிரீடமகுடம் சைவம் *கேஶபந்தேந வா ததா |
மூலாதக்ராந்தம் க்ரமாத் க்ஷீணம் கரண்டமகுடஸ்ய து || ௪௬ ||

பத்மஸ்ய முகுலாகாரம் மகுடாக்ரம் ப்ரகல்பயேத் |
த்ரிபஞ்சஸப்தநவபி: கரண்டைஸ்து விராஜிதம் || ௪௭ ||

தின் அடியானது, சிரஸ்ஸின் அகலத்தைக்காட்டிலும், 1 யவை, அகலத்தில் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தை 7 அல்லது 8 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில் 1 பாகம் குறைவான அகலமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கிரீட மகுடத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. * கேசபந்தத்தை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

கரண்ட மகுடமானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். முகுடத்தின் அக்கிர பாகத்தை, தாமரை மொட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாக அமைக்கவேண்டும். (கரண்டமகுடமானது தாமரை மொட்டைப்போல, அடி சிறுத்து, மத்தியில் அகண்டு, அதற்குமேலே முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) கரண்ட மகுடமானது, 3, 5, 7 அல்லது 9, கரண்டங்களுடன் (அடுக்குகளுடன்) அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். (கரண்டம்—தேன்கூடு தேன் கூடானது, அடியில் அகண்டபத்தையும், அதற்குக் கீழே முறையே குறைந்த அகலமுள்ள பலபத்தைகளாலுமமைந்த

---

*கரண்டமகுடம் ஶ்ருணு இதி பாடஸ்ஸாதீயாநிதி |

* இனி கரண்ட மகுடத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ரத்நபட்டாதிஸம்யுக்தம் நாநாவர்ணைஶ்ச ஶோபிதம் |
ஹாரோபக்ரீவஸம்யுக்தம் முக்தாதாமைரலங்க்ருதம் ||சஅ||

கர்ணௌ குண்டலஸம்யுக்தௌ சதுரங்குலாயதௌ
(தௌ ததா) |
மகுடம் குண்டலம் வாபி வ்ருத்தம் குண்டலமேவ வா || சகூ ||

கடகௌ கடிஸூத்ரம் ச ஹாரோபக்ரீவஸம்யுதம் |
பாஹுபூரிஸம்யுக்தம் சந்நவீரஸமந்விதம் || ருO ||

யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தா கேயூராப்யாம் ஸுஶோபநா |
ஶுகபுஷ்பஸமா தேவீ ஶ்யாமவர்ணா ச ஸுஸ்தநீ ||ருக||

தாகும். இவ்விதமே அடியின் அகலத்தைவிட குறைவான அகலமுள்ள பல அடுக்குகளுடனமைந்திருக்கவேண்டு மென்பது கருத்து)

மேலும், (கிரீடமகுடம், கரண்டமகுடம் இரண்டிலும் 4 பக்கங்களிலும்) 4 பூரிமங்களுட னும் (பூரிமம்—இலைகள் புஷபங்கள் போன்ற விசித்திரமான அமைப்பு) பலவித புஷ்பங்களுடனும் அழகாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியின் மூர்த்தியானது, ஹாரம், உபக்ரீவம், முத்துமாலை, இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்ப தாகும்.

காதுகள் குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, 4 அங்குலம் நீண்டிருப்பவைகளாம். முகுடம், குண்டலம், இவைகள் வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். குண்டலம் மட்டுமாவது வட்டமாக இருக்கவேண்டும்.

கடகம், கடிஸூத்திரம், ஹாரம், உபக்ரீவம், பாஹு பூரிமம், சந்நவீரம், இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்ப தாகும்.

தேவியானவள், யஜ்ஞோபவீதம், கேயூரம், வெண்

உத்ஸம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தம் ப்ரஸம்பிதம் ।
க்ஷூஹம் மம ஸஹம் மம வா கஞ்யேதிதம் ॥ ௫௪ ॥

தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திதம் வாமம் வாமவாமம் து குஞ்சிதம் ।
க்ஷூஹம்மம து மணாம்ஸம் து *வ(வெ)தாம்ஸம் ஸம
ஹம்மகெ ॥ ௫௫ ॥

பட்டாடை, இவைகளையணிந்து, பச்சைநிறமும், அழகிய ஸ்தநங்களும் உடையவளாய், மனோஹரமான அழகின் உருவமாக அமைந்திருக்கவேண்டும்.

[ஹாரம் மார்வரையில் தொங்கும் மாலை. உபக்ரீவம்—மார்மட்டத்திற்குமேலே தொங்கும் ஹாரம். முக்தாதாம—முத்துமாலை, கர்ண குண்டலம்—வட்ட வடிவமான கர்ணாபரணம். கடகம்—புஜமத்தியிலணியும் ஆபரணம். கடிஸூத்திரம் — அரைஞாண். பாஹுபூரிமம் — பாஹுவலயத்திலிருக்கும் இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற அலங்காரம். சந்நவீரம்—ஊர்த்துவகாயத்தில் தொங்கும் ஹாரம் முதலியவைகள், பக்கங்களில் தொங்கும் குஞ்சம் முதலியவைகள், கேயூரம், கடகம், பத்திரபூரிமம், முதலியவைகள் இவைகளின் நடுவில் தொங்கும் ஹாரங்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். —மாநஸாரம்)

தேவியின் வலதுகையில் நீலோத்பல புஷ்பம் இருக்கவேண்டும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டும். அம்பாளின் ஸ்வரூபத்தை ஆபங்கலக்ஷணத்துடனாவது, ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனாவது மிகவும் அழகாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

தேவியின் வலது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும்.

---

*வெதாம்ஸம் இதி ஸப்தர்ஷிஹோமாதுயஷ்டிமாதருகாவாம꞉ ।

𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 |
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯(𑌘𑍋𑌣𑍇)𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑍇 ||

𑌹𑌨𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 |
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 || ௫௫ ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ||

*𑌤𑌤𑍍𑌰(𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾
𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 |
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 || ௫௬ ||

ஆபங்க லக்ஷணத்தில், நதமானம் (வணக்கத்தால் குறையும் அளவு) 3 அங்குலமாகும். ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 2 [1](4) அங்குலமாகும். இனி ஸூத்திரத்தை முறையுடன் கூறுகிறேன்.

நடுநெற்றியிலிருந்து, இடது நேத்திராந்தம், இடது நாஸாபுடாந்தம், இடது தாடை, ஸ்தநங்களின் மத்தியம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். பாதாங்குஷ்டங்களின் மத்திய ஓதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். அதில், 4ல் 1 பாகம் [2] (3ல் 1 பாகம்) குதிகால்களின் மத்தியின் ஓதுக்கமாகும். இவ்விதமாக ஆபங்கஸூத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸமபங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

---

* 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 |

1. ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 4 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதிமஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

2. 3ல் 1 பாகம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

லலாடமத்யே நாஸாக்ரே பாதபார்ஷ்ண்யாஸு மத்யமே |
ப்ரலம்பம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து த்யஜனம் து
ப்ரதீயதே || 58 ||

தத்ஸூத்ராத் ஸ்தநயோர்மத்யம் தக்ஷிணே து
குணாங்குலம் |
தத்ஸூத்ராத் வாமதோ(தக்ஷிணே)நாபிநீவ்ரம்
த்வ்யங்குலம் பவேத் || 59 ||

தத்ஸூத்ராத் வாமதோ(தக்ஷிணே)யோநிமூலமத்யம்
யுகாங்குலம் |
தத்ஸூத்ராத் தக்ஷிணே ஜாநுநீவ்ரம் குணாங்குலம்
பவேத் || 60 ||

சேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் கௌரீலக்ஷணமேவ ஹி |
ஸர்வதத்வாதிசக்தீநாம் ப்ராகேவ ப்ரோச்யதே ததா
(உக்தம் து லக்ஷணம்) || 61 ||

இதி காச்யபசில்பே உத்தரபாகே கௌரீலக்ஷணம் நாம
ஷட்பஞ்சாசத்தம: படல: ஸமாப்த: ||

நடுநெற்றி, நுனிமூக்கு, புறங்கால்களின் மத்தியபாகம், இவைகளில் பிரம்ஹஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட வேண்டும். இனி ஒதுக்கத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

பிரம்ஹஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் ஸ்தநங்களின் மத்தியபாகம் 3 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் நாபிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் யோனிமூலமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். மற்றபடி இதில் கூறப்படாத கௌரீ லக்ஷணங்கள்யாவும் முன்னமேயே

|| அத² ஸப்தபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

அத²அத⁴மதாலம் ||

கநிஷ்ட²ம் த³ஶதாலேந ப்ரவக்ஷ்யே விஶேஷத: !
சந்த்³ராதி³த்யாவஶ்விநௌ ச ருஷீம்ஶ்சைவ ஷண்முக²ம் ததா² || 1 ||

ஶாஸ்தாரம் ச ததே²ந்த்³ரம் ச சண்டே³ஶம் க்ஷேத்ரபாலகம் ।
கநிஷ்ட²த³ஶதாலேந காரயேத்து விசக்ஷண: || 2 ||

ஷோட³ஶாதி⁴கஶதாம்ஶம் ஸ்யாத் அத⁴மம் த³ஶதாலகம் ।
உஷ்ணீஷமம்ஶமாத்ரம் ஸ்யாத் கேஶாந்தம் து த்ர்யம்ஶமாத்ரகம் ||

கேஶாந்தாத் ஹநுபர்யந்தம் ஸார்த⁴த்³வாத³ஶமாத்ரகம் ஹநோஸ் ।
ஹிக்காந்தம் த்³வ்யம்ஶமாத்ரம் ஸ்யாத் கண்டோ²த³ம் விஶேஷத: || 4 ||

கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸரஸ்வதீ முதலிய ஸ்திரீ தேவதைகளின் லக்ஷணங்கள் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (61)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் மத்யம தசதாலத்தில் ஸ்திரீமானம் என்னும் ஐம்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தேழாவது படலம்.

அதம தசதாலம்.

ஹே அந்தணனே! இனி அதம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. ஸமர்த்தனான சில்பியானவன், சந்திரன், சூரியன், அசுவினீ தேவர்கள், இருடிகள், குகன், ஐய்யனார், இந்திரன், சண்டிகேசர், க்ஷேத்திரபாலகர், இவர்களை கநிஷ்ட தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். அதம தசதாலமானது 116 அங்குலமாகும்.

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கேசாந்தம் வரையில் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து ஹனுவந்தம் 12½ அங்குலமாகும் ஹனுவிலிருந்து

ஹிக்காந்தஸ்தநமத்யாந்(மத்யா)ந்தம் ஸார்த்தார்க்காங்குலமா(த்ரகம்)

கம் பவேத் |

ஸ்தநாதா(த்)நாபிபர்யந்தம் தத்ஸமம் பரிகீர்த்திதம் ||

நாபேஸ்து மேட்ரமூலாந்தம் ஸார்த்தார்க்காங்குலமீரிதம் |

மேட்ரமூலாத்து ஜாந்வந்தம் பஞ்சவிம்சதிமாத்ரகம் || ௬ ||

வேதமாத்ரம் து ஜாநுஸ்யாத் ஜங்காயாஸ்து ஸமா

பவேத் |

வேதாம்சம் பாதகோத்ஸேதம் த்வேவமேவம் விதீயதே ||௭||

உஷ்ணீஷாத் ப்ருஷ்டகேசாந்தம் ஸார்த்தார்க்காங்குலம் பவேத் |

உஷ்ணீஷ(ாத்) பார்ச்வகேசாந்தம் பஞ்சாங்குலமுதாஹ்ருதம் ||

கேசாந்தாத்தநுபர்யந்தம் த்ரிதா து மானமாசிதே |

கேசாந்தாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் பாகைகம் பரிகீர்த்திதம் ||

கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஸ்தந மத்தியம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12½ அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். மேட்ரமூலத்திலிருந்து முழங்கால் வரையில் 25 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக உயரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (7)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பார்சுவ கேசாந்தம் 5 அங்குலமாகும். (8)

கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க் கட்டை வரையிலுள்ள அளவை, 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம், கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்திரம் வரையில், 1

யவோபேத்ரிகாந்தம் து நேத்ரயோரந்தரம் பவேத் |
தத்ஸமம் நயநாயாமம் ஹன்வந்தம் து பாகயேத் || ௰ ||

ப்ரூமத்யாதூர்த்வகேசாந்தம் ஸப்ததச பவா: ஸ்ம்ருதா: |
யவம் ப்ரூமத்யவிஸ்தாரம் ததோ மத்யாக்ர(க்ரமாத்) க்ருசம் ||

ஷட்யவம் நேத்ரவிஸ்தாரமூர்த்வவர்த்ம யவாதி(தி)கம் |
அதோவர்த்ம து தத்துல்யம் ஸப்தயவம் பவேத் || ௰௨ ||

நேத்ராயாமம் த்ரிதா க்ருத்வா பாகாம்சம் க்ருஷ்ணமண்டலம் |
க்ருஷ்ணமண்டலமத்யே து ஜ்யோதிர்யவ(யவைக)ப்ரமாணகம் ||

யவமாநேந த்ருஷ்டி: ஸ்யாத் ஜ்யோதிர்மண்டலமத்யமே |
அதோவர்த்மநி தந்நேத்ரஸூத்ரம் கல்பயேத்விசேஷத: ||

பாகம் புடாந்தம் வரையில், 1 பாகம் ஹநுவந்தம் வரையில், என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும் (9)

நேத்திரங்களின் மத்தியபாகமானது 2½ அங்குலமாகும். அதற்கு ஸமமான அளவே கண்ணின் நீளமாகும். இரு கண்களின் நீளம் 5 அங்குலம் இருப்பதாகும். (10)

ப்ருமத்தியத்திலிருந்து ஊர்த்வ கேசாந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 17 அங்குலமாகும். நடுப் புருவத்தின் அகலம் 1 யவையாகும்? புருவமானது நடுவிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே, சிறுத்திருப்பதாகும. (11)

நேத்திரத்தின் (கருவிழியின்) அகலம் 6 யவையாகும். மேலிமையின் விஸ்தாரம் (உயரம்) 7 யவையாகும். கீழிமையின் அகலமும் அவ்விதமே 7 யவையாகும். (12)

நேத்திரத்தின் நீளத்தை 3 பாகமாகச் செய்ய வேண்டும். அதில் 1 பாகம் கிருஷ்ணமண்டலமாகும். (நடுவிலிருக்கும் கருவிழியாகும்) கிருஷ்ணமண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிஸ் (ஒளி) 1 யவையாகும், ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவில் திருஷ்டி (பார்வை) 1 யவை (யூகை)

தஸ்ய கேசாந்தயோர்மத்யே ப்ரூஸ்ஸ்யாத் பாலசந்த்ரவத் |
கர்ணாந்தரம் ச கர்ணம் ச உத்தமே தசதாலவத் || ௧௫ ||

க்ராணமூலஸ்ய விஸ்தாரம் உத்தமே தசதாலவத் |
நாஸிகாக்ரவிஸ்தாரம் து ஏகாங்குலமுதாஹ்ருதம் ||

அதரோஷ்டஸ்ய ஆயாமம் த்வ்யங்குலமுதாஹ்ருதம் |
ததர்த்தம் தஸ்ய விஸ்தாரம் ஏகாம்சம் ச யவாம்சகம் ||

விஸ்தாரம் தத்ஸமம் வித்யாத் நிம்நமர்த்தயவம் பவேத் |
தஸ்யாதஸ்தாச் சுபுகம் யவோந்நதேஷ்டாங்குலம் || ௧௮ ||

மூலகண்டவிஸ்தாரம் து வஸ்வங்குலமுதாஹ்ருதம் |
மூர்த்தகண்டஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸார்த்தஸப்தாம்சமேவ ஹி ||

வக்ஷஸ்தலஸ்ய விஸ்தாரம் ஸப்தத்ரிம்(விம்)சதிமாத்ரகம் |
மத்யவிம்சதிமாத்ரம் து பாஹ்வந்தரமுதாஹ்ருதம் || ௨௰ ||

யாகும். கீழுள்ள இமையிருக்குமிடத்தில் (நேத்திர மத்தியில்) விசேஷித்து நேத்திர ஸூத்திரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (14)

புருவத்தின் கேசாந்தங்களின் நடுவில் பாலசந்திரனைப் போல புருவம் இருப்பதாகும். காதின் இடமும், காதும், உத்தம தசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். மூக்கினடியின் அகலம் உத்தம தசதாலத்தில் கூறப் பட்டதேயாகும். நாஸாக்ரத்தின் விஸ்தாரம் 1 அங்குல மாகும். கீழுதட்டின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். உதட்டின் விஸ்தாரம் அதில் ஸரிபாதி 1 அங்குலமாகும். சுபுகத்தின் (முகவாய்க் கட்டையின்) உயரம் 2 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமும் அதைப்போலவே 2 அங்குலமாகும். (அதன் மத்தியில்) பள்ளம் ½ யவையாகும். (18)

அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். நுனிக் கழுத்தின் அகலம் 7½ அங்குலமாகும், மார்பின் அகலம்

𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 *𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌵𑌸𑌵𑍋(𑌷𑌟𑍍)𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥௨௩॥

𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌖𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌖𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௨௪॥

---

37 (27) அங்குலமாகும் பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 25 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 19 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நடுவிரல் வரையில் நீளம் 12½ அங்குலமாகும். அந்த நீளத்தில் ஸரிபாதியளவு உள்ளங்கையின் நீளமாகும். பாக்கியுள்ள ஸரிபாதியளவு நடுவிரலின் நீளமாகும்.

பெருவிரலின் நீளம் [2] 18 யவையாகும். அணிவிரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். சுட்டு விரலின் நீளமும் அதுவே யாகும். (4½ அங்குலமாகும்) சிறுவிரலின் நீளம் 4 அங்குல மாகும். பெருவிரல் முதலிய விரல்களின் அகலம் முறையே, 9, 7, 8, 6, 5, யவையாகும். விரல்களின் நுனி யானது அடிப்பக்கத்தின் அகலத்தில் 8ல் 1 பங்கு குறைந் திருப்பதாகும். விரல்களின் நுனியின் அகலத்தில் 5ல் 4 பங்கு, நகங்களின் அகலமாகும். நகத்தின் நீளமானது,

---

*𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

2. பெருவிரல் நீளம் 4 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

அங்கு³ஷ்டே² து த்³விபர்வா ஸ்யாத³ந்யேஷாம் து த்ரிபர்வகம் |
*தலமத்⁴யரேகாபி⁴꞉ ஶூலாப⁴ம் பார்ஶ்வயோஸ்தலே || ௨௬ ||

(தல)மூலப்ரதே³ஶஸ்ய க⁴நம் கோலகத்³வயமுச்யதே |
அஷ்டாம்ஶ(தலயோ꞉)ஹீநமக்³ரம் து க⁴நமித்யபி⁴தீ⁴யதே ||

தலாயாமஸமம் ஜ்ஞேயம் தலஸ்யைவ து விஸ்த்ருதி꞉ |
மணிப³ந்த⁴ஸ்ய விஸ்தாரம் த்ர்யங்கு³லம் ஸயவாதி⁴கம் || ௨௮ ||

ப்ரகோஷ்ட²மூலவிஸ்தாரம் ஸார்த⁴பஞ்சாங்கு³லமுச்யதே |
பா³ஹுமூலஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸார்த⁴ஷண்மாத்ரமுச்யதே ||

பா³ஹுமத்⁴யவிஶாலம் து ஸப்தமாத்ரமுதா³ஹ்ருதம் |
ஹிக்காஸூத்ரம் து கக்ஷாந்தம் வஸுமாத்ரமுதா³ஹ்ருதம் ||

அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1/4 பங்கு அதிகமாகும். பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

* உள்ளங்கையின் பார்சுவங்களில், தலமத்தியரேகையானது, சூலத்தைப்போல இருப்பதாகும். உள்ளங்கையின் அடியின் கனம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் கனம் 8ல் 1 பாகம் குறைந்திருப்பதாம். (உள்ளங்கையின் நுனியானது, அடியின் கனத்தில் ஸரிபாதி கனம் இருப்பதாம்) உள்ளங்கையின் அகலமானது நீளத்திற்கு ஸமமானதாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரமானது, 3¼ அங்குலமாகும். முன்கை அடிப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். மேல்க்கை நுனியின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். மேல்க்கை நடுவின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கக்ஷாந்தமானது,

---

*தலமத்⁴யே து ரேகா²꞉ ஸ்யு꞉ ஶூலபத்³மாதி³ ஸம்யுதா꞉ |
இதி பாட²꞉ ஸாது⁴ரிதி பா⁴தி |

*உள்ளங்கையில் சூலம் பத்மம் முதலிய ரேகைகள் இருப்பதாம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

த்வாவிம்சத்யங்குலம் ப்ரோக்தம் கக்ஷயோரந்தரம் பவேத் |
ஹ்ருதயாவதிவிஸ்தாரமஷ்டாதசாங்குலம் பவேத் || ௩௧ ||

உதரஸ்ய விசாலம் து ஸப்ததசாங்குலம் பவேத் |
ச்ரோணிவக்த்ரஸ்ய விஸ்தாரம் [1]தசாங்குலமுதாஹ்ருதம் ||

ஷட்யவம் நாபிவிஸ்தாரம் நிம்நமர்த்தயவம் (நிம்நம் ச ஷட்யவம்) பவேத் |
உபயோஸ்ஸ்தநயோர்மத்யம் ஸார்த்தத்வாதசமாத்ருகம் || ௩௨ ||

ஆசூசுகாக்ரஸ்ய விஸ்தாரோச்சோச்ரயம் த்விகோலகம் (த்வியவம்) பவேத் |
[2] முஷ்காயாமம் து வேதாம்சம் விஸ்தாரம் சைவ தத்ஸமம் ||

ஹிக்காஸூத்திரஸ்தாநமாகும். கக்ஷாந்தத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். (கக்ஷாந்தம்—கமுக்கட்டை வரையிலுள்ள கையின் அகலம் 8 அங்குலம்.) (30)

கக்ஷங்களின் மத்தியமானது 22 அங்குலமாகும், ஹிருதயத்தின் எல்லையின் விஸ்தாரம், 18 அங்குலமாகும். வயிற்றின் விஸ்தாரம், 17 அங்குலமாகும். [3]ச்ரோணியின் விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். நாபியின் அகலம் 6 யவை யாகும். அதன் தாழம் ½ (6) யவையாகும். இரு ஸ்தநங் களின் மத்தியின் அகலம் 12½ அங்குலமாகும். (33)

முலைக்காம்பின் அகலமும் உயரமும் 2 யவையாகும். [4] பீஜகோசத்தின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலமாகும்.

---

1. ஸப்ததசாங்குலம் பவேத் | இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதர்சபாட: |

2. இத: ச்லோகத்வயாதோ நாஸ்தி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதர்சமாத்ருகா பாட: |

3. ச்ரோணி விசாலம் 18 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதீ மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

4. இதிலிருந்து முழங்காலளவு வரையில் ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

லிங்கம் பஞ்சாங்குலாயாமம் ததக்ரம் முகுலாக்ருதி |
கடிவிஸ்தாரம் ஷட்யவாஷ்டாதசாங்குலம் || ௩௫ ||

ஊரூமூலவிஸ்தாரம் து ஸார்தாஷ்டமாத்ரமுச்யதே |
ஜாநுமத்யவிஸ்தாரம் து ஸார்தஷண்மாத்ரமுச்யதே || ௩௬ ||

நளகாயாமவிஸ்தாரம் ஸார்தவேதாங்குலம் பவேத் |
ஸம்வ்ருதம் பூர்வவிஸ்தாரம் ரஸாங்குலமுச்யதே || ௩௭ ||

தந்மத்யவிஸ்தாரம் து பஞ்சாங்குலமுதாஹ்ருதம் |
பாதாங்குஷ்டாயாமம் சதுர்மாத்ரமுதாஹ்ருதம் || ௩௮ ||

தஸ்யாக்ராத் குல்பபர்யந்தம் ஸார்தத்வாதசமாத்ரகம் |
ப்ரதேசிகாயா தீர்கம் து த்ரயஸ்த்ரிம்சத்யவம் பவேத் || ௩௯ ||

*மத்யமாங்குலீஸ் தத்துல்யம் வேதாம்சம் த்வநாமிகா |
கநிஷ்டிகாயா தீர்கம் து ஸார்தேநம்(ஸார்தம் து)
த்வ்யங்குலம் பவேத் || ௪௦ ||

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் நுனி (தாமரை) மொட்டுபோன்றதாகும். இடுப்பின் அகலம் 18¾ அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். நடு முழங்காலின் அகலம் 6½ அங்குலம். நளகையின் அகலம் 4½ அங்குலமாகும். முன் பாதத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். நடுப்பாதத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

கால் பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுனியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் 12½ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 33 யவையாகும். நடுவிரலின் நீளம் அதேபோன்றதாம். அணிவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். [நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமும், அணிவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமுமாகும்.] சிறு விரலின்

---

*மத்யமாங்குலீத்ர்யம்சமாத்ரம் த்ர்யம்சமாத்ரம் வஸ்வநாமிகா |
இதி பாடாந்தரம் |

ஸப்தாஷ்டநவயச்சாபி த்ரயோதஶயவம் க்ரமாத் ।
கநிஷ்டாத்யங்குஷ்டாந்தம் தத் விஸ்தார: ப்ரவிதீயதே ॥ ௪௧ ॥

அக்ர(ம்)மூல(ம்) ஸமம் ப்ரோக்தம் விஸ்தாரம்(ஸ) தத்
ப்ரகாஶிதே ।
த்ரிபாகம் நகவிஸ்தாரம் தத்யுக்தாயதவர்த்துலம் ॥ ௪௨ ॥

அங்குஷ்டமூலே தத் பாதத்ரம் தத் கநம் த்வயங்கம் பவேத் ।
கநிஷ்டாயாஸ்தலே மூலே தத் கநம் நவயவம் பவேத் ॥ ௪௩ ॥

அக்ஷாக்ஷபார்ஷ்ணிதைர்க்யம் ஸார்த்தம் பார்ஷ்ணிதுங்கம் த்வயம் அ
தஸ்ஸமம் ।
ப்ருஷ்டமண்டலவிஸ்தாரம் பாதோநம் நவமாத்ரகம் ॥ ௪௪ ॥

பக்ஷஸ்யோ பரே வ்யாஸம் பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ரகம் ।
*அ(க)க்ஷயோரந்தரம் ப்ரோக்தம் (ப்ருஷ்டே) அஷ்டாவிம்ஶதி
மாத்ரகம் ॥ ௪௫ ॥

நீளம் 2½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் முடிய விரல்களின் அகலம் முறையே 7, 8, 9, 10, 13 யவை யாகும் (41)

விரல்களின் அடியும் நுனியும் (அகலத்தில்) ஸமமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் நகங்கள், அதன் அகலத்தில் 3-ல் 2 பங்கு அகலமும் அதற்கேற்ற நீளமுமுடையதாய், நீண்டுவட்டமாக இருப்பதாகும். கால் பெருவிரலின் அடியில் பாததலத்தின் கனம் 2 அங்குலமாகும். சிறு விரலுக்குக்கீழே பாததலத்தின் கனம் 9 யவையாகும். (43)

கால் மணிக்கட்டு முண்டியிலிருந்து குதிகாலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் 4 அங்குலமாகும். வட்டமான பிருஷ்டபாகத்தின் அகலம் 8¾ அங்குலமாகும்.

---

*அ(க)க்ஷயோரந்தரம் ப்ருஷ்டே இதி ஸார்வத்ரிகபாடயது
மாத்ரகாபாட:

கக்ஷாந்தாந்தம் து பஶ்சாச்சதுர்விம்ஶதிமாத்ரகம் |
யேஷாம் லக்ஷணவத்ப்ரோக்தம் தேஷாம் பூர்வவதா³க்ருதி: ||

இதி காஶ்யபஶில்பே அத⁴மத³ஶதாலம் நாம
ஸப்தபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

கக்ஷாந்தரம் வரையில் மார்பின் மத்திய அகலம் 25 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரத்தின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத அளவுகள் யாவும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பனபோலவேயாகும். எந்த எந்த தேவதைகளுக்கு லக்ஷணம் கூறப்பட்டதோ அந்த அந்த தேவதைகளின் ஆகிருதியானது முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (46)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் அதம தசதாலம்
என்னும் ஐம்பத்தேழாவது
படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ||

𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 |
𑌵𑌸𑌵𑍋𑌷𑍍𑌟𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 || ௧ ||

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵(𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃) 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍁 |
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌬𑍇𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 || ௨ ||

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 || ௩ ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌪𑍁𑌟𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 |
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿 || ௪ ||

ஐம்பத்தெட்டாவது படலம்

உத்தமநவதாலம்.

இனி உத்தமநவதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஊன்றிக் கேட்ப்பாயாக. வஸுக்கள், அஷ்டமூர்த்திகள், வித்தியேசர்கள், லோகபாலகர்கள், மற்ற தேவதைகள், இவர்களை உத்தமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்

பேரத்தின் உயரத்தை 112 பாகங்களாகப் பங்கு செய்யவேண்டும். அவைகளில் :—

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்ரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து ஹநுவந்தம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம் 12 அங்குலமாகும்.

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌦𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌲𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 [illegible] ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
[illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ ௯ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தம் 12 அங்குலமாகும் துடையின் உயரம் 24 அங்குலமாகும். முழங்கால் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் உயரம் 24 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் உயரம் 1+3+4+4+4+4+12+12+12+24+4+24+4=112 அங்குலமாகும். ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குக்கீழே மேல்கையின் நீளம் 24 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் (விரலுள்பட) நீளம் 12 அங்குலமாகும். அதில் மத்தியமாங்குளியின் (நடுவிரலின்) நீளம் 6 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகளை கநிஷ்டதசதாலத்திற்குக் கூறியுள்ளதைப்போலக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அங்கங்களுக்குக்கூறப்பட்டிருக்கும்

॥ 𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍
𑌯𑌵𑍋𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

அளவுகளை இவ்விதமே கொள்ளவேண்டும். (பேரங்களின்) லக்ஷணமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் உத்தமநவதால லக்ஷணத்தைக்கூறும் ஐம்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம்

மத்தியமநவதாலம்

இனி மத்தியம நவதாலத்தைச்சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஹே பிராமணோத்தமனே! யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், அஸ்திரமூர்த்திகள், மருத்துக்கள், இவர்களை மத்தியமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்.

பிரதிமையின் உயரத்தை 108 அம்சமாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் உஷ்ணீஷம் 1 அம்சமாகும். கேசாந்தம் 2¾ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்ரம் வரையில் 3⅞ அங்குலமாகும். புடாந்தமும், ஹநுவந்தமும் அதேபோல 3⅞ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 3⅞ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து

த்ரயோதசம் து ஹாராம்சம் ஹிக்காதௌ ஹ்ருதயாவதி |
நாப்யந்தம் சைவ தத்துல்யம் மேட்ராந்தகம் ததா ||

ஸார்தாதிகமுணாம்சாச்ச விம்சாம்சம் சோருதீர்கத: |
ஜாநுர்க்ரீவஸமம் தும்பா ஜங்கா சோருஸமா பவேத் ||

ஜாநுதுல்யம் தலாயாமம் பாஹுரூருஸமோ பவேத் |
ஸப்ததசாம்சமுக்தம் வேத்ராக்ஷம் ப்ரகோஷ்டஸ்ய து தீர்கத: ||

ஷடம்சம் ச யவோநம் து தலாயாமம் கரஸ்ய து |
தத்ஸமம் மத்யமாயாமம் சேஷம் யுக்த்யா ஸமாசரேத் || 8 ||

இதி காச்யபசில்பே மத்யமநவதாலகரணம் நாம
ஏகோநஷஷ்டிதம: படல: ||

ஹ்ருதயாந்தம், நாபியந்தம், மேட்ராந்தம், இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 11⅝ அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 23¼ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் கழுத்தின் உயரத்தையொக்கும். (3¾ அங்குலமாகும்) கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்தையொக்கும் (23¼ அங்குலமாகும்) பாதத்தின் உயரம் முழங்காலைப்போன்றதேயாம். (3¾ அங்குலமாகும்) ஆகக்கூடுதல் உயரம் 1+2¾+3⅞+3⅞+3⅞+3¾+11⅝+11⅝+11⅝+23¼+3¾+23¼+3¾=108 அங்குலம். மேல்கையின் நீளம் துடையின் அளவேயாகும். (23¼ அங்குலமாகும்.) முன்கையின் நீளம் 17 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5⅞ அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் உள்ளங்கையளவேயாகும். (5⅞ அங்குலமாகும்) மற்றவைகளை யுக்தியாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (8)

காச்யபசில்பசாஸ்திரத்தில் மத்தியமநவதாலத்தைக் கூறும் ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌅𑌧𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ||

𑌅𑌧𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 |
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 || ௧ ||

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌧𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍁 (𑌯𑌾𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃) |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ||

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿(𑌦𑍍𑌵𑌿)𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 |
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌾(𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂)𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 || ௨ ||

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 |

அறுபதாவது படலம்

அதமநவதாலம்

இப்பொழுது, அதம நவதால லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். வித்யாதரகணங்கள், அஸுரர்கள், பித்ருக்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்களை அதம நவதாலத்திலே செய்யவேண்டும்.

அதமநவதாலத்தின் உயரத்தை 104 பாகங்களாகக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் ¾ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 3½ (2½) அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திரஸூத்திராந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். ஹந்வந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 (3½) அங்குல

தஸ்மாந்நாப்யந்தம் தத்வச் ச மேட்ராந்தம் ததா || ௫ ||

ஊருதீர்கம் (து த்வாவிம்சத்யங்குலமேவ) விதீயதே |

க்ரீவாயதம் ததா ஜாநு ஜங்கோர்த்வம் பாதாயதா || ௬ ||

பாஹுதீர்கம் த்வாவிம்சம் ப்ரகோஷ்டம்
ஷோடசாங்குலம் |

தலதீர்கம் து பஞ்சாம்சம் தத்ஸமம் மத்யமாங்குலி: |

சேஷம் யுக்த்யா து கர்தவ்யம் ஸர்வாங்கம் து விதீயதே ||

இதி காச்யபசில்பே அதமநவதாலமானம் நாம
ஷஷ்டிதம: படல: ||

மாகும். கழுத்திலிருந்து ஹ்ருதயாந்தம் 11¼ அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11¼ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11¼ அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் (22 அங்குலம்) விதிக்கப் பட்டுள்ளது. முழங்கால் பாதம் இவைகளின் உயரம் கழுத்தின் உயரமேயாகும். 4 (3½) அங்குலமாகும். மேல்க் கையின் நீளம் 22 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்ற எல்லா அங்கங் களையும் யுக்தியாகக்கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (7)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் அதமநவதாலமென்னும்
அறுபதாவது படலம் முற்றும்.

|| அதைகஷஷ்டிதம: படல: ||

—o—

அஷ்டதாலலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண அஷ்டதாலவிதிம் பரம் |
ஶதாம்ஶம் தைர்க்ய(தைர்க்ய)பிம்போஷ்ணீஷம் து
ஶிவாம்ஶகம் || 1 ||

ஸார்தத்வ்யம்ஶம் து கேஶாந்தம் கேஶாந்தாச்சுபுகாவதி |
*பாதோநதஶமாத்ரம் ஸ்யாத் த்ரிபாகவிபாஜிதே ||

ஶிவாம்ஶம் அக்ஷிஸூத்ராந்தம் புடாந்தம் சைவ
தத்ஸமம் |
புடாதங்ககம் ப்ரோக்தம் ஸார்தத்ர்யம்ஶம் கலோதயம் ||

ஹிக்காதிஹ்ருதயாந்தம் து ருத்ராம்ஶம் வியவோதகம் |
நாப்யந்தம் சைவ தத்துல்யம் மேட்ராந்தகம் ததா ||

அறுபத்தொன்றாவது படலம்

அஷ்டதாலலக்ஷணம்

இனி அஷ்டதால விதியை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். அஷ்டதாலத்தின் உயரம் 100 அங்குலமாகும். (இதுவே மனித பிம்பத்தின் உயரமாகும்.) இந்த அளவில் உஷ்ணீஷம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 2½ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் 9¾, (10¾) அங்குலமாகும். இந்த 9¾, (10¾) அங்குலத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம் நேத்ராந்தம், 1 பாகம் புடாந்தம், பாக்கியுள்ள 1 பாகம் ஹநுவந்தம், எனக் கொள்ளவேண்டும். கழுத்தின் உயரம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 10¾ அங்குலமாகும். நாபிவரையில் 10¾ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 10¾

---

*பாதோநைகாதஶாம்ஶம் இதி பாடே பாவ்யமிதி பாதி |

ஸார்த்தத்ரிஸ்தநஹாரம் து ஊர்த்வநாப்யந்தரம் ததா ।
ஜாநுகர்ணஸமம் துங்கம் ஜங்கா சோருஸமா பவேத் ॥

ஜாநுதுல்யம் ததோத்ஸேதம் பாஹோஶ்சோருஸமாயத: ।
ப்ரகோஷ்டம் து ஷோடஶாம்ஶம் ஸார்த்தபஞ்சாங்குலம்
ததா ॥ ௬ ॥

தஸ்யாயம் மத்யமாங்குல்யம் ஶேஷம் ப்ராகுக்தவத்ததா ।
அத்ராநுக்தம் து யத்ஸர்வம் உத்தமதஶதாலவத் ॥ ௭ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே அஷ்டதாலவிதாநம் நாம
ஏகஷஷ்டிதம: படல: ॥

அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம், கழுத்தினளவுக்கு ஸம அளவு (3½ அங்குலம்) ஆகும். கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்திற்கு ஸமம் (21½ அங்குலம்) ஆகும். பாதத்தின் உயரம் முழங்காலினளவாகும் (3½ அங்குலமாகும்) ஆக உச்சி முதல் பாதம் வரையில் உயரம், 1, 2½, 10¾, 3½, 10¾, 10¾, 10¾, 21½, 3½, 21½, 3½ = 100 அங்குலமாம்.

பாஹுவின் (பின்கையின்) உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முன்கையின் உயரம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும் நடுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். மற்ற அளவுகளை முன்கூறியுள்ளபடியே கொள்ள வேண்டும். இங்கு கூறப்படாதவைகள் எல்லாவற்றையும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் அஷ்டதாலத்தைக்கூறும்
அறுபத்தோன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌲𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌮𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂
𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚 𑌗𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍀𑌮𑌕𑌮𑍍 ||

𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍁
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ।
𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌚𑍋𑌰𑍁𑌸𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௩ ||

𑌅[illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 [illegible] 𑌤𑍁 [illegible]
(𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍) ।

அறுபத்திரண்டாவது படலம்

ஸப்ததால லக்ஷணம்

இனி ஸப்ததால விதியை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். பைசாசபிம்பங்களின் உயரம் 88 அங்குலமாகும். அவைகளில், உஷ்ணீஷம் ½ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 1 அங்குலமாகும். நேத்திராந்தம் 2½ அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3½ அங்குலமாகும் ஹநுவந்தம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்து 4 அங்குலமாகும். ஸ்தநாந்தம் 7 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 20 அங்குலமாகும். முழங்கால் 2 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 20 அங்குலமாகும். பாதம் 2 அங்குலமாகும். ஆக உச்சிமுதல் பாதம் வரையில்

மநுதீ³ர்க⁴பத³ம் பா³ஹு: ப்ரகோஷ்டா²ந்தம் த்ரிபஞ்சகம் ||

தலாயாமம் து பா³ணாம்ஶம் வேதா³ம்ஶம் தஸ்ய விஸ்த்ருதம் |
தலாயாமஸ்ய ஸத்³ருஶம் மத்⁴யமாங்கு³லிதை³ர்க்⁴யகம் || ௬ ||

*ஶேஷம் ப்ராகு³க்தே தேந ஹ்ராஸம் கார்யம்
உதீர்யதே |
ஸப்ததாலம் ஸமாக்²யாதம் ஶேஷம் ப்ராக்³வத் ஸமாசரேத் ||௭||

இதி காஶ்யபஶில்பே ஸப்ததாலலக்ஷணம் நாம
த்³விஷஷ்டிதம: படலஸ்ஸமாப்த: ||

கூடுதல் ½, 1, 2½, 3½ 3½, 4, 7, 11, 11, 20, 2, 20, 2 = 88 அங்குலமாகும்.

பாதத்தின் நீளம் 14 அங்குலமாகும். பாஹுதீர்கம் (பின்கையின் நீளம்) 20 அங்குலமாகும் முன்கையின் நீளம் 15 அங்குலமாகும். கைத்தலத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை முன் கூறியுள்ள முறையில் உசிதம்போல் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்ததால லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூறப்படாதவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸப்ததாலலக்ஷணமென்னும்
அறுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

---

*ஶேஷம் ப்ராகு³க்தமார்கே³ண ஹ்ராஸம் குர்யாத்³யதோசிதம் | இதி பாடோ² ஸாத்⁴விதி பா⁴தி |

|| 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।
𑌨𑌗𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 || ૧ ||

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿(𑌶𑌂𑌭𑌿)𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑍈𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ||

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜(𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌯)𑌰𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌤𑌯𑌾 || ૨ ||

𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌯𑍇𑌰(𑌞𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇) 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍇 ।

அறுபத்திமூன்ருவது படலம்

மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கும் விதி

சைவமூர்த்தியை ஸ்தாபித்தபிறகு, விஷ்ணுமூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன். நகரமாக இருந்தால், அதில் மேற்குதிக்கு அல்லது மத்திய பாகத்தில் (விஷ்ணு மூர்த்தியை ஸ்தாபிப்பது) உத்தமமாகும். மத்ஸ்ய மூர்த்தி முதல் கல்கி மூர்த்தி வரையிலுள்ள மூர்த்திகளை, சில்பியானவன் அவைகளுக்குரிய ஸ்தானங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (2)

விஷ்ணுவின் முன்பக்கத்தில் கருடனையாவது விஷ்ணு குஞ்சத்தையாவது (ஆஞ்சநேயரையாவது) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன்பக்கத்தில் எதிரிலிருக்கும் கருடமூர்த்தி யானது இரண்டு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலிபந்தம் செய்து கொண்டு இருக்கவேண்டும். (3)

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾
𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇 || ௪ ||

*𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾(𑌅)𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁
𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௫ ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 |
𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 ||

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌂 𑌜𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑍇 || ௭ ||

விஷ்ணுமூர்த்தியை, ஆலயம், அரண்யம், குளம் புண்ய தீர்த்தம், இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிராமமாக இருந்தால் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அது கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாக இருக்க வேண்டும். (4)

விஷ்ணு மூர்த்தியை, மேற்கு திக்கு, தெற்கு திக்கு, இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஈசானியதிக்கு, அக்கினி திக்கு, நைர்ருதிதிக்கு, வாயுதிக்கு இவைகளிலும் ஸ்தாபித்து பூஜை செய்யலாம். (5)

இனி (சிவ மூர்த்திகளில்) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன்.

ஈசான திக்கில் நடராஜமூர்த்தியையும், அக்கினி திக்கில் விருஷவாஹன மூர்த்தியையும், நைர்ருதி திக்கில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியையும், வாயு திக்கில் கங்காளமூர்த்தியையும்,

---

*𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇
𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃 ... |

ஸுகாஸநம் து ஸத்யாம்ஸே விதத்யம்ஸே த்ரிபு
ராந்தகம் ।
ஸுக்ரீவே ஹரியர்த்தம் ஸ்யாத் கந்தர்வே சந்த்ரசேகரம் ॥

சேஷாம்சே (சேஷே சண்டானுக்ரஹம் ச) முக்யே
(யாம்யே) காலாரிமூர்த்திகம் ।
உதிதே அர்த்தநாரீசம் மஹேந்த்ரே கல்யாணஸுந்தரம் ॥ ௯ ॥

க்ஷேத்ரபாலம் து பர்ஜந்யே யாம்யே வா தக்ஷிணாமுகம் ।
லிங்கோத்பவம் வாருணே ச ஸௌம்யே து கஜஹாரிணம் ॥

மத்யமாலயம் (மத்யமாலயே) ப்ராக்த
ஸ்தாநேஷு (ப்ராக்தஸ்தாநேஷு) கல்பயேத் ।
மூலஸ்தேயம் (யம்) து ஸம்வீக்ஷ்ய (வேச்ய) ஸகலம்
ஸ்தாபநம் சரேத் ॥ ௰ ॥

ப்ராகாரேஷ்வஷ்டதிக்ஷு சதுர்திக்ஷு ப்ரகல்பயேத் ।

ஜய திக்கில் பிக்ஷாடநமூர்த்தியையும், ஸத்தியாம்சத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தியையும், விதியம்சத்தில் திரிபுராந்தக மூர்த்தியையும், ஸுக்ரீவாம்சத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியையும், கந்தர்வாம்சத்தில் சந்திரசேகர மூர்த்தியையும், சேஷாம்சத்தில் (சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியையும்) முக்கியாம்சத்தில் காலாரி மூர்த்தியையும், உதிததிக்கில் (கிழக்கில்) அர்த்த நாரீஸ்வரமூர்த்தியையும், கிழக்கில் கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தியையும், பர்ஜந்ய திக்கில் க்ஷேத்திர பாலகரையும், தெற்கில் தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் லிங்கோத்பவ மூர்த்தியையும், வடக்கு திக்கில் கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தியையும், ஆலயமத்தியில் கூறப்பட்ட இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மூலஸ்தானத்தை மத்திய மாகத் தெரிந்துகொண்டு (அல்லது மூலஸ்தாநமூர்த்தியை ஸ்தாபித்துவிட்டு) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

பிராகாரத்தின் 8 திக்குகளிலும், 4 திக்குகளிலும்,

प्राकाराणां ति(त्रि)तये च दीर्घमध्ये च वेश्मनाम् ॥
अथवा मध्यस्य मध्ये तु प्रकल्पयेत् ।
प्रयान्तरालकं वा स्थानमेवालयकं द्विज ॥ १३ ॥

इति काश्यपशिल्पे सकलमूर्तिस्थापनविधिर्नाम
त्रिषष्टितमः पटलः ॥

கோபுரவாயில் முதலியவைகளை அழகாகக் கல்பிக்க வேண்டும். பிராகாரத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம், இவைகளிலும், நீளமாக இருக்கும் பிராகாரத்தின் மத்தியிலும் (பரிவாரதேவதைகளுக்கு) ஸ்தாநங்களை (சிறிய ஆலயங்களை) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அல்லது தேவாலயத்தின் மத்தியில்... ... ...
... ...
... ...
... ... (13)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸகல மூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி என்னும் அறுபத்திமூன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஷட்ஷஷ்டிதம: படல: ||

ஸுகாஸநமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண ஸுகாஸநவிதிம் பரம் |
ஆஸீநம் ராஜஸம் பாவம் பத்ரபீடோக்தமாஸநம் || 1 ||

வாமாங்க்ரிம் சாயயேத் பீடே தக்ஷிணாங்க்ரிம் து
லம்பயேத் |
ஊர்த்வகாயோ(காயோ)வர்த்திதார்த்த ஸாயுக்வேதாங்குலா
யிகம் || 2 ||

ஸ்பிக்பிண்டாந்தே தஸி ஆஸீநோர்த்வே விசேஷத: |
ஆஸநே(நாத்) பூர்வகேசாந்தம் ஜாநோர்பாஹ்யாவ
ஸாநகம் || 3 ||

ஜாநுத்வயம் பூர்வகேசாந்தம் *ஜாநுபாஹ்யாந்தம்
பாஹ்யகம் |

அறுபத்திநான்காவது படலம்.

ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி ஸுகாஸநமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, உட்கார்ந்த வடிவமுடையதாகும். ராஜஸ ஸ்வபாவமுடையதாகும். பத்திர பீடத்திற்குக் கூறியதே ஆஸநமாகும். இடது காலை பீடத்தின்மீது படுக்கையாக வைத்தும், வலது காலை தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். ஊர்த்துவகாயமானது 4½ அங்குலம் கூடுதலாக இருப்பதாகும். இந்த 4½ அங்குல அளவானது, உட்கார்ந்த வடிவமான மூர்த்தியின் ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (பிருஷ்ட பாகத்தின்) விசேஷ மானமாகும்.

ஆஸநத்திலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், முழங்கால்களின் வெளிப்பக்கம் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம், இரு முழங்கால்

*ஜாநோர்பாஹ்யாந்திமாவதிகம் | இதி க்ரந்தபாட:

பரஹஸ்தமணிபந்தமத்யயோஸ்ஸமம் து ஸமம் பவேத் ॥ ௪ ॥

ஆஸநே நவ ஸூத்ராணி(த்ராணி) பூர்வஸூத்ரம் யதா(த்ரம் த்விஜ) ச்ருணு ।

மௌளிமத்யம்(த்யாத்) து நாஸாக்ரே ஸ்தநாக்ரே நாபிமத்யமே ॥ ௫ ॥

வாமாங்க்ரிகுல்பமத்யே து ப்ரலம்ப்ய ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் ।

ஸூத்ராத் தக்ஷிணஜாந்வந்தமேகத்ரிம்சாங்குலம் பவேத் ॥ ௬ ॥

அதவா த்ரிம்சதங்குல்யமேகோநத்ரிம்சதம் து வா ।

ஸூத்ராத் தஸ்யாங்க்ரிநகாக்ர(க்ரா)ந்தம் த்வாதசாங்குலம் ॥ ௭ ॥

த்ரயோதசாங்குலம் வாத தசாங்குலமதோபி வா ।

களின் கோடி வரையிலுள்ள ஒதுக்கம். முழங்காலின் உச்சியிலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், பரஹஸ்தங்களின் மணிக் கட்டுகளின் மத்தியிலிருந்து நடுவிலுள்ள ஒதுக்கம், இவைகள், ஸம அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

ஆஸநம் வரையில் தொங்கும் 9 ஸூத்திரங்கள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பூர்வஸூத்ரத்தைக் கூறு கிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்பாயாக.

மௌளி மத்தியிலிருந்து, நாஸாக்கிரம், ஸ்தநங்களின் மத்தியம், (ஹிருதயமத்தியம்) நாபிமத்தியம், இடதுகணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (5½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது ஜாநுவந்தமாக ஒதுக்கம் 31, 30 அல்லது 29 அங்குலமிருப்பதாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அதன் (வலது காலின்) நளகாந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். 13 அல்லது 10

பீடகர்பாத்(வாமாத்)குஞ்சிபார்ஷ்ணிர்நிர்கமம் தீவ்ரம்
த்வித்ர்யங்குலம் ததா வா ॥ ௮ ॥

தத்ஸூத்ராதந்தஹஸ்தஸ்ய(அபயஹஸ்த)மத்யரேகாவஸாநகம் ।
சதுர்தசாங்குலம் ப்ரோக்தமந்தரம் து த்விஜோத்தம ॥ ௯ ॥

*ஸார்தயுக்மாங்குலாக்ரம் து ... ... கேயூரஸ்தலம்
ஸமம் பவேத் ।

தத்ஸூத்ராத் கடகே ஹஸ்தே மணிபந்தாவதி
மத்யமாத்(௨௦) ॥ ௰ ॥

அங்குலமுமிருப்பதாகும். பீடத்திலிருந்து (பீடத்திலுள்ள மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) அந்த (இடது) குதிகாலின் ஓதுக்கம் 2, அல்லது 3 அங்குலமாகும். (8)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் (அபய ஹஸ்தத்தின் மத்தியரேகைவரையில்) ஓதுக்கம் 14 அங்குலமாகும். (9)

* 15 அங்குல ஓதுக்கமுடைய அங்குலாக்ரமானது, தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும் (9½)

ஸூத்திரத்திலிருந்து கடகஹஸ்தத்தின் (வரதஹஸ்தத்

---

*ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகாலயே, 9 ச்லோகாநந்தரம் ஸார்தச்லோகாதிகபாடோ த்ருச்யதே । தத்ர ச
"ஸார்தயுக்மாங்குலம் த்வக்ஷகர்ணாந்தம் நாபிஸீமகம் ।"
இதி வர்ணயார்தமேதஸ்ய நீயதே ஹாதி ।

* ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்தில், 9வது சுலோகத்திற்கு மேலே 1½ சுலோகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அதில் முதல் ½ சுலோகத்தை, (வரதஹஸ்ததல மத்தியத்தின் ஓதுக்கம் 14 அங்குலம்) அல்லது 15 அங்குலமாகும் அந்ததல மத்தியமும், வலது முழங்கையும், நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்று பொருள்படும்படித் திருத்தியமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸந்தி யாவத்து ப்ரகோஷ்டம் விஸ்தரம் ।
ஊரோஸ்து மணிபந்தாந்தம் தீர்க்கம் த்வித்ர்யம் யாவத்து வா ॥ ௰௧ ॥

கடகம் ஸிம்ஹகர்ணம் வா ஹஸ்தம் ப்ரவிதீயதே ।
தர்ஜந்யாதிகநிஷ்டாந்தம் ததக்ராங்குல்யஸ்து வக்ரமா꞉ ॥ ௰௨ ॥

அங்குஷ்டம் வக்ரம் தத்ஸ்வல்பமேவம் ஸ்யாத் கடகாக்ருதி꞉ ।
மத்யாமத்யதலாந்தம் து அர்த்தார்த்தம் த்வநாமிகா ॥ ௰௩ ॥
[மத்யா ஹ்ருஸ்வா தலாந்தம் து அர்த்தஹ்ருஸ்வா த்வநாமிகா ॥]

*வக்ரம் ஶேஷாங்குலம் ப்ராக்வத் ஸிம்ஹகர்ணமிதம் ஸ்ம்ருதம் ।

தின்) மணிக்கட்டு நடுவரையில் ஓதக்கம் 15 அங்குலமாகும். (10½)

துடையிலிருந்து (இடது) மணிக்கட்டுவரையில் ஓதுக்கம் 2 அல்லது 3 (2×3=6) அங்குலங்களாகும். அந்த (இடது)கையானது, கடகஹஸ்தம், அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுட்டுவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்கள் யாவும் வளைந்திருக்கவேண்டும். பெருவிரல் சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "கடக ஹஸ்தம்" என்று பெயர். (12½)

நடுவிரலானது, உள்ளங்கை நடுவரையில் வளைந்தும், அணிவிரல் அரைப்பங்கு வளைவாகவும், மற்ற விரல்கள் முன்போலவே சிறிது வளைவாகவும் இருப்பதற்கு ஸிம்ஹகர்ணம் என்று பெயர். (13½)

---

*"வக்ராஶேஷா꞉ ப்ராக்வதேவ" இதி பாடேந பாவ்யம் ।

ஹிக்காஸூத்ரஸமம் கார்யம் கர்த்தரீமுக(மு)ம்
ஸமே கரே || ௯ ||

ஸக்ராவநாமிகாம் குஷ்டௌ தலமத்யாவஸாநகௌ |
கிஞ்சித்வக்ரா கநிஷ்டாபி சேஷௌ அௌ து ஊர்த்வகௌ ||

கர்த்தர்யா(க்ரா)க்ருதிரேவம் ஸ்யாத் லக்ஷணாந்வித
ஸுந்தரம் |
கூர்பரம் ச்ரோணிபார்ச்வே து பஞ்சஷட் ஸப்த
மாத்ரயா || ௰ ||

குக்ஷிமத்ய(மம்) அ நாஸாக்ர(மு) பூர்வ
ஸூத்ரம் து ஸம்ஸ்ப்ருசேத் |
மேட்ரமூலாத்து வாமாங்ரி மத்யமம் ஜாநுமத்ய ||

ஷட்வா ஸப்தமாத்ரம் து பஞ்சமாத்ரமதாபி வா |
நாபிமத்யாத்து வாமாங்ரி நகாக்ரம் அந்தரம் || ௧௨ ||

பரகரங்களின் கர்தர்யக்ரமானது (வெளிக்கைகளிலுள்ள கர்தரீமுத்திரையின் உச்சியானது) ஹிக்காஸூத்திரஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அக்கைகளின் அணிவிரலும், பெருவிரலும், உள்ளங்கையில் பொருந்தி இருக்கவேண்டும். சிறுவிரலானது சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். மற்ற இருவிரல்களும் நேராக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமான கர்தரீஹஸ்தத்தை, லக்ஷணத்துடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

முழங்கையானது, (ச்ரோணியின் பக்கத்தில், 5, 6 அல்லது 7 அங்குல ஒதுக்கத்திலிருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரமானது, குக்ஷிமத்தியம், நாஸாக்ரம், இவைகளைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (16½)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து இடது கணுக்கால் முண்டின் நடுவானது, 6, 7, அல்லது 5 அங்குலமாகும், நாபி மத்தி

த்ரயோத³ஶாங்கு³லம் வாத² ஹாஸாங்கு³லயோऽபி வா ।
மௌள்யக்³ராத் மத்⁴யஸூத்ராந்தம் உந்நதம் து ॥ ௨௧ ॥

ஸார்த⁴த்ரயோத³ஶாம்ஶம் வா த்ரயோத³ஶாம்ஶமேவ வா ।
ஸுகா²ஸந(ய)ஸ்தம் ஸமாஸீநம் ப்ரவாள-ஸத்³ருஶ ப்ரப⁴ம் ॥

த்ரிநேத்ரம் ஸௌம்யவத³நம் ஸம்பூர்ணம் ராஜஸம் கு³ணம் ।
வ்யாக்⁴ராஜிநாம்ப³ரோபேதம் து³கூலவஸநாந்விதம் ॥

சதுர்பு⁴ஜஸ்தௌ து பா³ஹ்யா வாஹ்யாந்தராந்தம் (ஜாங்க³வம்) ।
த³க்ஷிணே பரஶு: வாமே க்ருஷ்ணஸாரம்ருக³ஸ்ததா² ॥ ௨௨ ॥

அப⁴யம் த³க்ஷிணம் வாமம் கடகம் ஸிம்ஹகர்ணகம் ।
வாமே கர்ணே விஶேஷேண ஶங்க²பத்ரம் ப்ரகல்பயேத் ॥

யத்திலிருந்து இடது காலின் நளகையின் உச்சியானது 14, 13, அல்லது 12 அங்குலமாகும். மௌளியக்கிரத்திலிருந்து மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஓதுக்கமானது, 14, 13½, அல்லது 13 அங்குலமாகும். (19½)

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது, நேராக உயர்ந்து, பவழம் போன்ற நிறமும், 3 கண்களும், அழகிய முகமும், நிறைந்த ராஜஸ குணமும், புலித்தோலாடையும், வெண்பட்டாடையும் தரித்திருப்பதாகும். (21)

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் உள்பக்கம் நோக்கியாவது, வெளிப்பக்கம் நோக்கியாவது இருப்பதாகும். (பரஹஸ்தங்களில்) வலது கரத்தில் பரசுவும் (கோடரி) இடது கரத்தில் மானும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில், வலது கரம் அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கரமானது, கடகஹஸ்தம் அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாகவும் இருக்க வேண்டும். இடது காதில், விசேஷித்து சங்கபத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (23)

த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரம் வா வ்ருத்தகர்ணபத்ரவிஸ்த்ருதம் ।
கர்ணநாளகனம் சைவ த்ரிமாத்ரம் (யவம்) பத்ர
விஸ்த்ருதம் ॥ உச ॥

மகரம் வக்த்ரவக்த்ரம் ச வக்ராக்ஷம் ஸுந்தராங்காதிசோபிதம் ।
தக்ஷிணே கர்ணதேசே (ஸவ்யம்) து குண்டலம்
(வ்யாளம் வா) ஸிம்ஹ மகரம் வா ॥ உரு ॥

குண்டலவ்யாஸதுங்கம் து த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரகம் ।
யுக்த்யா தத்குண்டலம் க்ருத்வா கர்ணாத் ஸ்கந்தாவதி
ந்யஸேத் ॥ உசு ॥

அதவா கர்ணயோர்விப்ர வ்ருத்தகுண்டலகம் ந்யஸேத் ।
வ்ருத்தகுண்டலவிஸ்தாரமஷ்டாதசயவம் பவேத் ॥ உஎ ॥

வேதாங்குலம் து தத்துங்கம் கும்பாப்ஜகுட்மலாதியத் ।
அந்யதா ஸுந்தராகாரம் கல்பயேத் வ்ருத்தகுண்டலம் ॥உஅ॥

வட்டமான (கர்ண) பத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். கர்ணநாளத்தின் கனமும் பத்திரவிஸ்தாரமும் 3 படங்காகும் (3 யவையாகும்) பத்திரத்தின் கனமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வலது காதில் மகர குண்டலம், வியாள (ஸர்ப) குண்டலம் அல்லது ஸிம்ஹ குண்டலம் இருக்கவேண்டும். குண்டலத்தின் உயரமும் அகலமும், 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த குண்டலத்தை யுக்தியினலே செய்து காதிலிருந்து தோளுக்குமேலே தொங்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். (26)

ஏ அந்தணனே! அல்லது, காதுகளில் வட்டவடிவமான குண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

விருத்த குண்டலத்தின் விஸ்தாரமானது, 18 யவையாகும். அதன் உயரமானது 4 அங்குலமாகும். அதை கும்பம் (அல்லது) தாமரை மொட்டு போன்றுவது வேறு விதமாக அழகாக இருக்கும்படியாவது கல்பிக்கவேண்டும்

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் பூர்ணஸம்வ்யாஜடாந்விதம் |
மகுடோச்ச்ராயம் வித்யாத் சதுர்விம்சாங்குலம் பவேத் ||

ஏகவிம்சாங்குலம் வா அஷ்டாதசாங்குலமேவ வா |
கேசாந்த(ந்தா)த் கிரீடோச்சம் து லலாடபட்டஸம்யுதம் ||

முகவிஸ்தாரசம் வித்யாத் மகுடவ்யாஸ(வ்யா) விசாலகம் |
தஸ்மாத் ஸப்தாஷ்டநவாம்சோநம் ஹீநமக்ரம் விசாலகம் || ௩௧ ||

சதுஷ்பூரிமஸம்யுக்தம் பாந்வம்சம் பூரிமோதயம் |
ஸவ்யே நாகாக்ருதேர்வக்ஷம் ச வாமே சந்த்ரகலாம் ந்யஸேத் ||

தக்ஷிணே சந்த்ரகலாம் வா வாமே நாகாக்ருதிம் ந்யஸேத் |

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது ஜடாமகுடம், அல்லது ஜடைமகுடம், இவைகளை தரித்திருப்பதாகும். மகுடத்தின் உயரமானது 24 அங்குலமாகும். 21 அல்லது 18 அங்குல உயரமுமிருக்கலாம். மகுடத்தின் உயரமானது கேசாந்தத்திலிருந்தாகும். அது லலாட பட்டத்துடன் கூடியதாகும். (30)

மகுடத்தின் விஸ்தாரமானது, முகவிஸ்தாரத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியானது அடிப்பக்கத்திலுள்ள அகலத்தில் 7ல் 1 பங்கு, 8ல் 1 பங்கு அல்லது 9ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். (31)

அந்த மகுடமானது (நான்கு பக்கங்களிலும்) நான்கு பூரிமங்களுடனிருக்கவேண்டும். (பூரிமம்—இலைகளின் வடிவமான அலங்காரம்) பூரிமமானது மகுடத்தின் உயரத்தில் 12ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தில் வலதுபக்கத்தில் நாகவடிவமும் ஊமத்தம் பூவும் அமைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் அர்த்த சந்திர வடிவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையையும் இடது பக்கத்தில் நாகம், ஊமத்தம்பூ இவைகளையும் கல்பிப்பதுமாகும்,

கடிஸூத்ரம் த்ரிஸம்வ்யாதிஸூத்ரம் ப்ரதியவம் பவேத் ||

கடிஸந்த்யூர்த்வஸம்ஸ்லிஷ்டம் கடிஸூத்ரம் து யோஜயேத் |
மத்யே து ஸிம்ஹவக்த்ரம் வா கீர்த்திமாநம் ப்ரகல்பயேத் || ௩௪ ||

தத்விஸ்தாரஸமோத்துங்கம் பஞ்சஷட்ஸப்தாங்குலம் விகல்பயேத் |
கடிஸூத்ராதுபர்யூர்த்வே மேட்ரஸ்யோபரி கல்பயேத் || ௩௫ ||

ஊருதாமா கடேரூர்த்வாத் ஊருத்ர்யம்ஸாந்தம் இஷ்யதே |
கடிஸூத்ரம் ஸமாக்யாதம் கடக வலயாந்விதம் || ௩௬ ||

கடகவலயோபேதம் ப்ரகோஷ்டம் விப்ரஸத்தம |
கநிஷ்டாங்குலிவிஸ்தாரம் வலயம் மாநவம் ஹி தத் || ௩௭ ||

கடிஸூத்திரமானது மூன்றுக்கு அதிகமான சுத்துகளுடையதான கயிற்றின் வடிவமுடையதாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். இந்த கடிஸூத்திரமானது, கடிஸந்திக்குமேலே இணைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (அதன் நடுவில்) கீர்த்திமாநத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (கீர்த்திமாநம்–சிங்கத்தின் முகம்போன்ற வடிவமுள்ள முகப்பு) அந்த கீர்த்திமாநமானது, 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயரமும் அதே அகலமுமுடையதாகும். இது மேட்ரத்திற்கு மேலே கல்பிக்கப்படவேண்டும். ஊருதாமாவானது, கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடையின் 3ல் 1 பாகம் வரையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். (ஊருதாம – கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடை வரையில் தொங்கும் குஞ்சம்போன்ற அலங்காரம்) ஊருதாமாவானது நடுவில் ரத்நங்களுடன் கூடிய முத்துமாலையின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கடிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கடகவலயத்துடனிருக்கவேண்டும். (36)

ஓ அந்தணனே! பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கையின் அடிப்பக்கத்தில்) கடகவலயம் அணிவிக்கவேண்டும். அந்த

ஸுஷ்டு வா வலயஸ்யைவ கனம் த்வித்ரியவம் து வா ।
பராஜிதம் து வலயம் யுக்மம் ப்ரகோஷ்டகே (சோபனம்)
க்ரியாத்வயேஷு ॥ ௩௮ ॥

சோபனம் (ஹ்ருத்யம்) ரத்னபந்தம் வா குர்யாத் து வலயே த்விஜ ।
கேயூரம் கூர்பரோர்த்வே ந்யஸ்ய வலயஸ்ய ப்ரகல்பயேத் ॥

ஏகாகாரம் து கேயூரம் அஷ்டபத்ராப்ஜஸம்யுதம் ।
நாநாரத்னஸமாயுக்தம் சைலஜாமயோரபி வா ॥ ௪௦ ॥

பத்ரபூரிமஸம்யுக்தம் பாஹுமத்யே விசேஷத: ।
பத்ரபூரிமநாளம் து கேயூரஸ்யாக்ரகம் பவேத் ॥ ௪௧ ॥

வலயமானது, சிறுவிரலின் கனமுள்ளதாகவும் மிருதுவாக (அழகாக)வும் இருக்கவேண்டும். 2 அல்லது 3 யவை கன முள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கை நுனியில் மணிக்கட்டுக்கு மேலே) பராஜிதமென்னும் வளையை இரட்டையாக (இரண்டு வளைகளாக) அமைக்கவேண்டும். அது, அழகாக வும் ரத்நங்கள் பதப்பித்தும் இருக்கவேண்டும். முழங் கையில் (முழங்கைக்குமேலே) சேயூரத்தை (சேயூரம்-முழங் கைக்குமேலே அணியக்கூடிய வலயம்போன்ற ஆபரணம்) அமைக்கவேண்டும். கேயூரமானது, ஒரேவிதமாகவாவது. 8 இதழ்களுடன் கூடிய தாமரை மலர்போன்ற வடிவத்தி னாலே அலங்கரிக்கப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும். அது சிலையினாலே செய்யப்பட்டிருப்பினும் அதில் பலவித ரத்நங் களும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (40)

அந்த கேயூரமானது பாஹுமத்தியத்தில் பத்திர பூரிமத்துடனிருக்கவேண்டும். பத்திரபூரிமத்தின் நாள

தஸ்ய பூரிமாதோ⁴நாலம் *பா³ஹுவிஸ்தாரம் த்ரி வா ।
த்ரிசது꞉பஞ்சமாத்ரம் வா ப⁴த்³ரபூரிமவிஸ்த்ருதம் || ௪௩ ||

தஸ்யோத்ஸேத⁴(மாத்ரம்)ஸ்ஸமம் வாத்⁴யர்த⁴ம் த்³விகு³ணம்
து வா ।
த்³விகு³ணம் வாபி ஸமம் து தத்³பா³ஹுவலயம் ப⁴வேத் ||

மத்⁴யமாங்கு³ல்யா வினா ஶேஷாங்கு³ல்ய꞉ ஊர்மிகான்விதா꞉ ।
ஊர்மிகா மூலபர்வஸ்தா² ரத்னயா வஸநான்விதம்
(ரத்நஸம்யுதா) || ௪௪ ||

உத³ரப³ந்த⁴விஸ்தாரம் ஏகத்³வித்ரியுக³ம் து வா ।
யவம் வா த்³வியவம் வாத² உத³ரம் ப³ந்த⁴நம் ப⁴வேத் (க⁴நம்) ||

நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் நாநாரத்நவிசித்ரிதம் ।

மானது (நாளம்–காம்பு) கேயூரத்திற்கு ஏற்ற கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அந்த பூரிமத்திலிருந்து அதோ நாளமானது, (கீழேயுள்ள காம்பானது) ... ...? (2 அல்லது 3 யவை இருப்பதாகும்.) பத்திரபூரிமத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்தில் சரிபாதியளவு, அல்லது 1½ பங்கு அளவு, அல்லது இருமடங்காகும். இரண்டு பங்கு உயரமிருந்தால், அதற்கு பாஹுவலயம் என்று பெயர். (43)

நடுவிரல் நீங்கிய மற்ற விரல்கள் மோதிரமணிந்திருக்க வேண்டும். மோதிரங்கள் விரல்களின் அடிக்கணுவிலிருக்க வேண்டும். அவைகளில் ரத்னங்கள் பதித்திருக்கவேண்டும். உதரபந்தத்தின் அகலமானது, 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். உதரபந்தனமானது (உதரபந்தனத்தின் கனமானது) 1 யவை அல்லது 2 யவை இருப்பதாகும். (45)

---

*ப⁴வேத் த்ரியவம் து வா இதி பாடே² ஸாத்⁴வ்ருத்தி

நாபேரூர்த்வே த்ர்யங்குலம் தத் ந்யஸ்வா உதரபந்தநம்
யேத் (ஸோதரபந்தநம்) || சசு ||

பாதயோ: மத்யமாங்குஷ்டாவந்யா மத்ரிகா யுதா: |
காமயவம் யவம் த்ர்யம் மத்யமம் த்ரியவம் (த்ரியக)மத்யமே || சஎ ||

பாதஜா ஜாலகாந்விதா மணிபந்தாத் அதோ த்ருவம் |
பாதகாபந்தஸூத்ரம் து யவத்வயமிதம் || சஅ ||

தத்ஸூத்ர ஜாலநாளம் ஸ்யாத் த்ரியவம் யவாந்தகம் |
த்ரியவம் ஜாலகாநாளம் சேஷம் வை ஜாலகோச்ரயம் || சகூ ||

தத்ஸம் தஸ்ய உத்ஸேதம் வ்யாஸம் யவமாநம் து தஸ்யமம் |
*சேஷம் ஹீநம் யதீநம் மாநம் யஸ்ய யஸ்ய யயோஜிதம் || ரு0 ||

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது பலவிதமான அணிகளை யணிந்து பற்பல ரத்நங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதரபந்தனமானது நாபிக்கு மேலே 3 அங்குலம் தள்ளி அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். 46

கால்களில் நடுவிரல் நீங்கலாக மற்றவிரல்கள் மோதிரத்துடன் கூடியவைகளாகும். மோதிரங்களின் மத்தியத்தின் கனமானது 3 அல்லது 2 யவையாகும். ஏ பிராமணனே! இருகால்களும் மணிக்கட்டுக்குக்கீழே, பாதஜாலங்களுடன் கூடியவைகளாகும். (பாதஜாலம்–பாதஸரம்) பாதபந்தஸூத்திரமானது 2 யவைகனமுள்ளதாகும். (பாதபந்தஸூத்திரம் – மணிச்சிலங்கைகளுடன் கூடிய கயிறு) அந்த ஸூத்திரத்திலுள்ள சலங்கைகளின் காம்பானது 3 அல்லது 5 யவை அளவுடையதாகும். இந்த 5 யவைகளில் 3 யவை சலங்கையின் நாளமாகும். மீதமுள்ளது (2 யவை) ஜாலகத்தின் உயரமாகும். (48)

அதன் உயரமும் அகலமும் யவையளவும் ஸம அள

*பாடம் தஸ்யாவமாநம் ஸ்யாத் உதி ஸர்வத்ர ஸமாயுக்தம் யதாகாரம் |

𑌕𑌾𑌟𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌘𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
†𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌟𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌰𑌶𑍁𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ।
𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 ।
𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌂
(𑌉𑌦𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ॥ ௫௩ ॥

வாகும். அது நீங்கியது, அதைவிட குறைந்த கனமுள்ள தாகவும், அதைவிட அமுங்கியும் (தாழ்ந்தும்) இருப்பதாகும். (கீழே கூறப்பட்டவைகளில்) எது எது எவ்விதமாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்விதமே இருப்பதாகும். இது, உள்ளே கற்களுடன் நெருக்கமாக காலைச்சுற்றி இருந்தால், காடாவிருதம் எனப்படும். *உள்ளே பாஷாணமில்லாமல், கனமாக இருந்தால் காடநீப்ரம் எனப்படும்.

(கைகளிலிருக்கும்) மழு, மான் இவைகளின் உயரமானது 12 அங்குலமாகும். மான், மழு இரண்டையும் யுக்தியோடு அழகாக இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும். 8 யவை கனமுள்ளதாக யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதமானது இரண்டு (மூன்று) ஸூத்திரங்களுடன் அதற்கேற்ற கனத்துடன் (அல்லது

---

†𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

*"பாஷாணமானது கனமாக இருந்தால் அது பீடம் வரையில் (அதன் அடிவரையில்) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு நீப்ரம் என்று பெயர்" என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்திலுள்ள பாடம்,

வாஸ: ஸ்தநோபரி ந்யஸ்ய நாப்யதஸ்தாத்ததங்குலம் |
யஜ்ஞோபவீதஸூத்ரம் ஸ்யாத் நாபேர்தக்ஷிண
பார்ஶ்வகே || ௫௪ ||

ஸவ்யே(ஸம்) ஸமாஶ்ரித்ய யஜ்ஞஸூத்ரம் ப்ரயாபயேத் |
ஊருஸூத்ரம் ஸமாரப்ய ஸ்தநாதஷ்டாங்குலாந்தரம் ||

யஜ்ஞோபவீதமேவம் ஸ்யாத் சந்நவீரமத ஶ்ருணு |
யஜ்ஞோபவீதவத்³விப்ரஸ்ருதம் பார்ஶ்வயோரபி || ௫௬ ||

*பார்ஶ்வயோர்த்வயோ: ஶ்ரேண்யாமுத்வ்ருத்ய ஸப்தாநாம் ச
(ஸமம்) ததைவ ச |
ஸ்கந்தாதாரம் விஶாநீயாத் கண்டாதஸ்தாத் ஷடங்குலம் || ௫௭ ||

வயிற்றளவுக்கு) இருக்கவேண்டும். தோளின்மேலே வஸ்திரமிருக்கவேண்டும். அந்த வஸ்திரமானது தொப்புளுக்குக் கீழே 1 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீத ஸூத்திரமானது நாபியின் வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். இடது பக்கம் (தோளிலிருந்து) மற்றொரு யஜ்ஞஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (53½)

யஜ்ஞோபவீதமானது ஊருஸூத்திரத்திற்கு மேலே, ஸ்தநத்திற்கு மேலே 8 அங்குலம் வரையிலிருப்பதாகும். இனி சந்நவீரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

இரண்டு தோள்களிலிருந்தும் இரண்டு பக்கங்களிலும் 7 அங்குலத்திற்த யஜ்ஞோபவீதத்தைப்போல வரிசையாக அமைந்திருப்பது. (இதன் நடுவில் பதக்கம் முதலியவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இது ஒருவிதமான அணிகலமாகும்)

(கழுத்திலிருந்து) தோள்ப்பட்டைக்குக்கீழே 6 அங்

*பார்ஶ்வயோர்த்வயோ: ஶ்ரோண்யயோ: ந்யஸ்ய ஸ்தநாந்தரே
ஏகவத் | இதி க்ருதபாடாந்தரம் |

ஞுංவெ்யூ (ஞுංபெ்யூං) வெஜாං மாஞுං (ஜயவං) தாஸං யவ
த்ரயவ நாஙிதழ |
நாநாஸெ்நஹி ஙாஸெணூப்யு ஹாஸං கூ்ஜசுவா தி
ஸாஙுஸழ || ருஅ ||

ஹிக்காஸூ௰ெத்ராவசிஷா (த்ராஜயஸ்லா) தூං உபக்ரீவம்
அ பெகூயெகூ |
ஸாஜ்ராக்ஷம் வாய ரத்நம் வா ஹெஜலஸூத்ரஜயாவி வா ||

உபக்ரீவம் ஸஜாவஸ்யாதம் நாநாவபுஷ்விராஜிதழ |
*கணா (ஞா) ஜாஜரபாகூம் வா (ஸூத்ராஷூ) ஹூ்யக்ஷ
ஜாஞுாம் தூ ஞுංஸ்பயெகூ || கூ௰ ||

குலம் வரையில் 4 அங்குல (4 யவை) அகலமும் 3 யவை கனமுமுடையது, மற்ெறாரு ஆணிகலமாகும். இதற்கு கண்டஹாரம் என்று பெயர். இதிலும் ஸுவர்ணம் ரத்நங்களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குமேலே (உள்கழுத்தை அடுத்து) உபகிரீவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ருத்திராக்ஷம், ரத்நங்கள், ஸுவர்ணஸூத்திரம் இவைகளாலே செய்யப்படும் இந்த ஆபரணத்திற்கு உபகிரீவம் என்று பெயர். இதில் பற்பல புஷ்பங்களையும் அலங்காரமாகக் கற்பிக்கலாம்.

(கீழே கூறப்பட்ட மூன்றுவிதமான ஆபரணங்களுக்கும் சேர்ந்து பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். (58½)

*கழுத்திலிருந்து உதரபந்தமாக (உதரஸூத்திரம்வரையில்) அக்ஷமாலையைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஹிருதயமாலையென்று பெயர். இனி ஸ்கந்தமாலையைக் கூறுகிறேன்.

---

*கணாதிகதூாதிகூ ஸாயஙெ்யூாகூ ஸஸஹுஸ தீஜஹாஞுயஹூ
ஸாதூ்காமர்யஜாதூமதூ |

* இங்கு 1½ சுலோகமானது ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்திலுள்ள நூலில் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரக்வத் பாஹுபீடயோ: ஸ்கந்தே ஸ்கந்தயோர்தயோர்த்ருதே ।
ஸ்கந்தே து ஸ்கந்தயோ: ஸ்கந்தம் நாநாவ்ருக்ஷைச்ச(ரத்நை)
விராஜிதம்(தா) || ௬௰ ||

ஸர்வாங்கஸுந்தரம் தேவம் (ஹ்ருத்யம்) சேஷம் யுக்த்யா
ஸமாசரேத் |
ஏவம் ஸுகாஸநம் ப்ரோக்தம் ஸோமாஸ்கந்தயுதம் ச்ருணு ||

இதி காச்யபசில்பே ஸுகாஸநமூர்த்திலக்ஷணம்
நாம சதுஷ்ஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ||

மாலையாகத் தோள்பட்டையிலிருக்கும் ஆபரணத்திற்கு ஸ்கந்த மாலை என்று பெயர். இது பலவித விருக்ஷங்களாலே (பற்பல ரத்நங்களாலே) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். (60)

இவ்விதமாக ஸுகாஸநமூர்த்தியை ஸர்வாங்கஸுந்தரராக அமைக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கற்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. (61)

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
அறுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்

|| அத² பஞ்சஷஷ்டிதம: படல: ||

ஸோமாஸ்கந்தலக்ஷணம் ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஸோமாஸ்கந்தஸ்ய லக்ஷணம் த்³விஜ ।
ஸுகா²ஸநம் யதா² ப்ரோக்தம் ததே³வம் ச விதீ⁴யதே || க ||

தே³வஸ்ய வாமபார்ஶ்வே து பார்வதீம் ச
ஸுகா²ஸநாம் ।

காரயேத் த³க்ஷிணம் பாத³ம் வாமபாத³ம் ப்ரலம்ப³யேத் ||

ஸ்பிக்பிண்ட³ஸ்யோபரிஷ்டாத்து ப்ருஷ்டா²நாம் (ஸ்பிக்பிண்ட³ம்)
சதுரங்கு³லமேவ ச ।

ஊர்த்⁴வகாயஸமாயுக்தோ வாநோருவிஸ்தரம் || உ ||

அறுபத்தைந்தாவது படலம்

ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்

ஹே அந்தணனே! இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியானது ஸுகாஸநமூர்த்தியைப் போன்றதேயாகும். ஆகையால் இந்த ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை, ஸுகாஸந மூர்த்திக்குக்கூறிய லக்ஷணத்துடனே கல்பிக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1)

ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில் பார்வதீதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். தேவியார் ஸுகாஸநமூர்த்தியாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். (2)

(தேவியின்) ஸ்பிக்பிண்டமானது (பிருஷ்டபாகமானது) ஆஸநத்தின் மீது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். இந்த 4 அங்குலத்தையும் ஊர்துவகாயத்துடன் (துடைக்கு

கிஞ்சித் வ்யா(வா)ச்ரிதம் வக்த்ரம் ருக்ஷணம்(தக்ஷிணம்)
ஹாமலம்யாதத(வாச்ரிதம்) |
வரதம் வாமஹஸ்தே து உத்பலம் தக்ஷிணே கரே || ச ||

*கிஞ்சித் குஞ்சிதாங்குல்யா(ல்ய:) ஸர்வே(ர்வா:) வாமஹஸ்தம்
தத்தோர்த்வ(ர்த்வம்) ததா |
வரதம் ஆஹார்யம் வ்யாதம் வாமஸ்ய கடிஸம்ஸ்திதம் ||

†ஸௌம்ய ச்யாமநிபாம் தேவீம் ஸர்வாபரணபூஷிதாம் |
ரக்தாம்பரதராம் தேவீம்(கடிமேகலாம்) அஹவீரஸமன்விதாம் ||

மேலேயுள்ள பாகத்துடன்) சேர்த்தே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் முகமானது சிறிது தேவியின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். (தேவியாரின் முகமானது சிறிதளவு ஸ்வாமியின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும்)

இடது கை வரதஹஸ்தமாகவும், வலதகை நீலோத்பலம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். விரல்கள் சிறிதளவு வளைந்திருக்கவேண்டும். இடதுகையானது உயரத்தூக்கி இருக்கவேண்டும். [இடதுகையானது தடையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.] (4½)

புஷ்பமானது, வரதஹஸ்தமான இடது கையிலிருப்பதாகும். அல்லது அபயஹஸ்தமான வலது கையிலிருப்பதுமாகும். (ஆனால்) புஷ்பத்துடன் கூடிய கையானது ஸிம்ஹகர்ணமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். (5)

தேவியை பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவளாகவும், ஸகல ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகவும், சிவப்புப்பட்டாடையுடுத்தியிருப்பவளாகவும் சந்நவீரமணிந்திருப்பவளாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். (6)

---

*கிஞ்சித் குஞ்சித யதா வாமேன வாமஹஸ்தேன தத்தோர்த்வகே |
உக்தே வாமே தவாக்ஷகவாச: |

†வாமாங்கே லோலயேத்தேவீம் உக்தே வாமே தவாக்ஷகவாச: |

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌭𑌾𑌗𑌂 (𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍁) 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑌲𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 ।
†𑌪𑍀𑌠𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 *𑌦𑍇𑌵𑍀𑌭𑌾𑌗𑌂 (𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂) 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

அல்லது மற்றொருவிதமாகவும் தேவீ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இடது கைத்தலத்தை, இடது துடைக்கு வெளிப்பக்கத்தில் பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறியதுபோலவே, வலது கையில் நீலோத்பலத்தை தரித்திருக்கவேண்டும்

வலது கையானது, பீடத்தைக்காட்டிலும் சிறிதளவு (பீடத்தின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் வலது முழங்காலுக்கு மேலே சிறிதளவு) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (ஸ்வாமி இருக்கும்பீடத்திலிருந்து) அம்பாளுடைய முழங்கால் வரையில் மத்தியில் பீடத்தின் ஒதுக்கம் 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். 6, 7, அல்லது 8 அங்குலமிருப்பதுமாகும். (9)

தேவீபாகமானது, இவ்விதம் இரண்டுவிதமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஸ்திரீ மானத்தில்

---

†𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌜𑌾𑌨𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌠𑌃 । 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌜𑌾𑌨𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

*𑌦𑍇𑌵𑍀𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍂𑌲𑌕𑍋𑌶𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

‡ஸ்தாநே ஆஸநம் வ்யாப்தம் ஶிவஸ்தம் ஶிவகஸ்யது |
தேவீலக்ஷணமேவம் வா(ஸ்கந்தஸ்ய)லக்ஷணம் ப்ருவே ||

தேவீதேவேஶயோர்மத்யே ஸ்கந்தஸ்ய ஸ்தாபநம் க்ரமாத் |
தேவ்யா ஹிக்காவஸாநம் து ஸ்தநாந்தம் கந்யஸம் || ௧௦ ||

ஸ்தநாக்ஷாந்தம் து மத்யம் ஸ்யாத் தயோர்மத்யேஷ்டதா பஜேத் |
நவதா மாநம் து உத்தமாதித்ரயம் த்ரயம் || ௧௧ ||

கூறியிருக்கும் முறையின்படியே தேவீமானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

* ஸ்வாமி உட்கார்ந்த வடிவமானல் அம்பாளும் உட்கார்ந்த வடிவமாகவே இருக்கவேண்டும். மாறுபட்டிருந்தால் ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். இவ்விதமாக தேவியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்கந்தரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (11)

தேவீ, தேவேசன், இவர்களின் நடுவில் ஸ்கந்தரின் மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அந்த மூர்த்தியானது தேவியின் கழுத்துமட்டமாக இருப்பது உத்தமமூர்த்தியாகும். ஸ்தநாக்ஷமட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டுவித அளவுகளின் மத்தியமானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸ்கந்தரின்மானம் 9 விதமாகும். இந்த 9 வித மானங்களில், முறையே 3, 3 மானங்கள் உத்தமாதி மானங்களாகும். ஸ்கந்த மூர்த்தியின் மானத்துடன்

‡ஸ்தாநகாநாம் து தேவ்யாதேவ்யாஸ்தாநகம் பவேத்(?) |
உதி ஶ்ருதி தவாஸ்கந்தோயிக: வா(?): வக்ஷ்யேஹாயம் ஹாதி |

* ஸ்வாமி நின்றவடிவமானல் அம்பாளும் நின்றவடிவமாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற பொருள் கொண்ட ‡ சுலோகம் அச்சிட்டிருக்கும் நூலில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இது சேர்க்கப்பட்டிருக்குமென்று தோன்றுகிறது

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 (𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌨) 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௧௩ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥

*𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌨𑍁𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥

ஜாத்தியம்சத்தைக் கூட்டிக்கொண்டும் மூர்த்தியை நிர்மாணம் செய்யலாம். ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்க்காமலும் கல்பிக்கலாம். (13½)

ஸ்கந்த மூர்த்தியின் உயரத்தை 64 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் கணக்கிடப்பட்ட ஒரு அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். (14½)

ஸ்கந்தமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸு 1 அங்குலம், கேசாந்தம் 1 அங்குலம், நேத்திராந்தம் 2 அங்குலம், புடாந்தம் 2 அங்குலம் ஹநுஸீமாந்தம் 3 அங்குலம், கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம், கழுத்திற்குக்கீழே ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம், அதற்குக்கீழே நாபியந்தம் 8 அங்குலம், நாபிக்கு

---

* "𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 [illegible]
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

நாபேர்மேட்ராந்தகம் ஸப்தமாத்ரம் ஊருர்த்வாதச ஸ்ம்ருத: |
ஜானுர்த்வ்யங்குலதீர்கம் ஸ்யாத் ஜங்கா த்வாதசமாத்ரகம்
பவேத் || ௧௯ ||

ஜங்காக்ராத் பாதஸந்த்யந்தம் த்வ்யங்குலம் பாதகோச்ரித: |
தசாங்குலம் து தலாயாமம் பாஹுதீர்கம் சதுர்தச ||

ப்ரகோஷ்டம் து தசாங்குலம் து தலம் வேதாங்குலாயத: |
மத்யமாங்குலம் த்ர்யங்குலம் மத்யம் ஸார்தத்வ்யங்குலநாமிகா ||௨௰||

தர்ஜநீதீர்கம் கநிஷ்டாமங்குஷ்டம் மங்குஷ்டயோ: |
அங்குஷ்டயோஸ்த்ர்யங்குலம் யாமாங்குலம் தலவிஸ்த்ருத: || ௨௧ ||

ப்ரகோஷ்டாக்ரம் த்ர்யங்குலம் து தந்மூலம் சதுர்
அங்குலம் |
பஞ்சாங்குலம் பாஹுமூலஸ்ய விஸ்தாரம் விதஸ்தக ||௨௨||

ஸார்தாஷ்டாங்குலம் கூர்பரவ்யாஸம் ஸத்வாங்குலம் கண்ட
விஸ்த்ருத: |

இடை மேட்ராந்தம் 7 அங்குலம், துடையின் நீளம் 12 அங்குலம், முழங்காலின் நீளம் 2 அங்குலம், கண்டைக்காலின் நீளம் 12 அங்குலம், பாதத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். ஆக உச்சி முதல் பாததலம் வரையில் உயரம் 1, 1, 2, 2, 3, 3, 9, 8, 7, 12, 2, 12, 2 = 64 அங்குலமாகும். பாததலத்தின் நீளம் 10 அங்குலம் மேல்கையின் நீளம் 14 அங்குலம். முன்கையின் நீளம் 10 அங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சுட்டு விரல் அணிவிரல்களின் நீளம் 2½ அங்குலம், சிறு விரல் பெருவிரல்களின் நீளம் 3 அங்குலம்? உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலம். (21)

முன்கை நுனியின் அகலம் 3 அங்குலம், முன்கை அடியின் அகலம் 4 அங்குலம், புஜமூலத்தின் அகலம் 5 அங்குலம்,

கக்ஷயோரந்தரவ்யாஸம் த்ரயோதசாங்குலம் பவேத் ||௨௩||

*பஞ்சாம்சம் (த்வாதசாம்சம்) ஹ்ருதயம் தாரம் மத்யே ருத்ராம்சம்
உத்யேவிஸ்தரத: |
ச்ரோணிஸ்தானே து த்வாதசாம்சம் கடிஸ்தானே
த்ரயோதச || ௨௪ ||

ஊரூமூலவிஸ்தாரம் து வஸ்வம்சம் ஜானுமூலே விஸ்தரத: |
ஷடம்சம் ஜங்காக்ரவிஸ்தாரம் ஜங்காக்ரம் யுகமாத்ரகம் ||

ராமாம்சம் நளகாதாரம் ஷடம்சம் தலவிஸ்தரத: |
பார்ஷ்ணிவ்யாஸம் ராமாம்சம் வா சேஷம்
யுக்த்யா து கல்பயேத் || ௨௫ ||

முகத்தின் அகலம் 8½ அங்குலம். கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம் (?) கழுக்கட்டுகளின் மத்தியிலுள்ள விஸ்தாரம் 13 அங்குலம். * ஹிருதயத்தின் அகலம் 12 (5) அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலம். ச்ரோணி ஸ்தாந (அடிவயிற்றின்) த்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 13 அங்குலம். (24)

அடித்துடையின் அகலம் 8 அங்குலம், முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம். கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலம். அதன் நுனியான நளகையின் அகலம் 3 அங்குலம், பாததலத்தின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலம். குதிகாலின் அகலம் 3 அங்குலம். மற்றவைகளை யுக்தியாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (26)

---

*பஞ்சாம்சமிதி முத்ரிதகோசஸ்தபாட: த்வாதசாம்சமிதி ஸரஸ்வதீமஹாலயகோசஸ்தபாட: |

* ஹிருதய வியாஸம் 5 அங்குலம் என்பது அச்சிட்ட புத்தகபாடம். 12 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

கேஶாந்தே *நாஸிகோபேதம் கரண்டமகுடாந்விதம் |
உபயோர்ஹஸ்தயோ: புஷ்பம் வாமே வரதமேவ வா ||

கடகம் வாத தத்தஸ்தம் ஸிம்ஹகர்ணமதாபி வா |
தக்ஷிணம் புஷ்பஹஸ்தம் வா கபித்தாம்ரபலம் து வா || ௨அ ||

கடிஸூத்ரயுதம் நக்நம் சந்நவீரஸமந்விதம் |
ம்ருதுகுந்தலஸம்ருவம் பாலாலங்காரபூஷிதம் || ௨௯ ||

ஸ்திதம் வா ஹ்யாஸிதம் வாத ந்ருத்தம் வா ஸ்கந்தமீஶ்வரம் |
ஸ்திதே(தோ) ஆஸநே பத்ரே து விஷ்டரோபரி
ஸ்தாபயேத் || ௩0 ||

கேசாந்தத்தில் நாஸிகையுடன்கூடிய? (வாபிகையுடன் கூடிய) கரண்டமகுடமிருக்கவேண்டும். இரண்டு கைகளிலும் புஷ்பங்களை தரித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது, வரதஹஸ்தமாகவுமிருக்கலாம். அந்தக்கையானது, கடகஹஸ்தமாகவோ ஸிம்ஹகர்ணமாகவோ இருப்பதுமாகும். வலது கையானது, புஷ்பஹஸ்தமாகவோ (புஷ்பத்தைத் தரித்தோ) விளாம்பழம் அல்லது மாம்பழம் தரித்தோ இருப்பதாகும். (28)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, அரைஞாண்கயிறு தரித்து, நக்நமாக (ஆடை அணியாமல்) சந்நவீரம் தரித்திருப்பதாம். மிருதுவான கசமுடையதாம். (கசம் - தலைமயிர்.) குழந்தைகளுக்குரிய ஆபரணங்களணிந்திருக்கவேண்டும். (29)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, நின்றவடிவமாகவோ, உட்கார்ந்திருக்கும் வடிவமாகவோ, கூத்தாடும் வடிவமாகவோ கற்பிக்கப்படுவதாகும். உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தால், இரண்டு கால்களும் ஆஸநத்தின்மீது படுக்கையாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நின்றவடிவமாக இருந்தால்,

---

*வாபிகோபேதம் இதி பாடபேதஶ்சித்ரகாராணாம்

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥௩௨॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥௩௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

*[illegible] ।

இரு பாததலங்களும் ஸமபங்கமாக இருக்கவேண்டும். (குழந்தை கூத்தாடுவதுபோன்ற வடிவமானால்) இரண்டு கால்களும் வணங்கி இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் ஜாநு மத்திய நீப்ரத்தை (இரு முழங்கால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கத்தை அழகாக இருக்கும்படி) யுக்தியுடன் கல்பித்து கொள்ளவேண்டும். (31)

இரண்டு பாதங்களும் சிறிது வளைந்து நடக்கத்துவங்குவதுபோன்ற தோற்றமுடையவைகளாக இருக்க வேண்டும். நிருத்தமூர்த்தியானால், வலது கால் ஸ்தித பாதமாகவும் சிறிது வளைந்துமிருக்கவேண்டும். இடது காலானது, பீடமட்டத்திற்குமேலே, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலம் தூக்கியிருக்கவேண்டும். (33)

வரதஹஸ்தமான இடது கையில் பழம் இருக்க

---

*[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।

மத்யம் லம்பஸூத்ரம் து ந்ருத்தமூர்த்திவதாசரேத் ।
ஸோமாஸ்கந்தம் ப்ரோக்தம் ஶ்ருணு சந்த்ரஶேகரம் ॥௩௫॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி லக்ஷணம்
நாம பஞ்சஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

வேண்டும். வலது கையானது ஸூசிமுத்திரையுடனிருக்க வேண்டும். அல்லது இடது கையில் பழத்தை வைத்து அலங்கரிக்கவேண்டும். (வலது கையை) கண்டமட்டமாகவோ, காதுமட்டமாகவோ வைக்கவேண்டும்.

லம்பஸூத்திரத்தின் மத்திய ஓதுக்கத்தை நடராஜ மூர்த்திக்குக் கூறியதுபோலவே கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சந்திரசேகரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (35)

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி
லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தைந்தாவது
படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 || ௧ ||

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 |
𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌦𑍇𑌵𑍌 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 |
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௩ ||

*𑌸𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍍 |

அறுபத்தாறுவது படலம்

சந்திரசேகரலக்ஷணம்

இனி சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, கேவல மூர்த்தி என்றும், கௌரீஸஹித மூர்த்தி என்றும், ஆலிங்கந மூர்த்தி என்றும், 3 விதமாகும். (1)

கௌரீதேவி இல்லாமல் தனித்திருக்கும் மூர்த்திக்கு கேவலமூர்த்தி என்று பெயர். கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்திக்கு, கௌரீஸஹிதம் என்று பெயர். கௌரீதேவி, பரமேசுவரன், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கநம் செய்துகொண்டிருக்கும் மூர்த்திக்கு, ஆலிங்கந மூர்த்தி என்றுபெயர். இவ்விதமாக, 3 விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்களையும் ஊஹித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கேவலமூர்த்தியானது, ஸமபாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹித மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமாக இருப்பதாகும்.

---

*𑌸𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌂 | 𑌇𑌤𑌿
[illegible] |

†கேவலம் முக்திதம் ப்ரோக்தம் ஸஹிதம் ஸ்வபயப்ரதம் ||4||

தேஷாதௌ ஸமபாதம் து ஸ்தானகம் ‡ஸஹிதம் ததா |
பிம்பமானோதயம் ஸர்வம் பூர்வமேவ ப்ரகீர்த்திதம் ||5||

லம்பமானோபமானம் ச ஸம்யங்நா வக்ஷ்யதே க்ரமாத் |
ப்ரலம்பபலகாயாமம் அங்குலானி அஷ்டாத்ரிகம் ||6||

அஷ்டாதசாங்குலம் தாரம் ஸார்த்தத்வ்யங்குலம் கனம் |
அதஸ்தாத்ஸமாயுக்தம் பாதேஷு ப்ரதிமோதயம்(யாத்) ||

ஏகாம்சாங்குலஸமாயுக்தம் ஸ்தாபயேத் ஸஹதைவதம் |

ஆலிங்கிதமான சந்திரசேகரமூர்த்தியானது, ஸமபங்க லக்ஷணம் அல்லது அதிபங்க லக்ஷணமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

கேவல மூர்த்தியானது, முக்தியைக் கொடுப்பதாகும். உமாஸஹித மூர்த்தியானது, அபயப்பிரதமாகும். அவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட கேவலமூர்த்தியானது ஸமபாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹிதமூர்த்தியானது ஸ்தானக மூர்த்தியாகும். பிம்பத்தின் மானம் உதயம் யாவும் முன்னமே (ஸுகாஸமூர்த்தி லக்ஷணத்தில்) கூறப்பட்டிருக்கிறது. (5)

இப்பொழுது லம்பமானம் உபமானம் இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். பிரலம்பபலகையின் உயரமானது 48 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 18 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதற்கு 4 கால்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது பிரதிமையின் உயரத்தைக்காட்டிலும் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமாக இருக்கவேண்

†கேவலம் முக்திதம் இதி பாடோ ஸாத்யம் |

‡ஸ்தாணு ஸம்ப்ரத | இதி ஸர்வஸ்ரீ ஹராயஸ்மாத்ருகா பாட: |

ஸஸூத்ரம் விந்யஸ்ய ப்ராலம்பம் யோகவித் ||அ||

ப்ருஷ்டே பார்ஶ்வே ச வாமே ச மத்யஸூத்ரம்
ப்ராலம்பயேத் |

*அக்ரே ஸூத்ரம் க்ருத்வா ஸூத்ராணாம் லம்பயேத்ததஃ ||

†தத்ஸூத்ரம் து குணம் பிம்பம் காரயேத் த்விஜ
ஸத்தம |

பஶ்சிமே ச பாதயோ(ர்பார்ஶ்வயோஃ)ருந்தைகாயதயேத்
ச லம்பயேத் || ௯ ||

ஸ்தாநே பஞ்சஸூத்ராணி ப்ருஷ்ட(பஞ்ச)ஸூத்ர
ஸமாஹரேத் |

டும். அதை 27 அங்குலம் அதிகமாக இருக்கும்படி செய்து, ஸமபூமியில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, பிரலம்ப பலகையின் மேலே ஸமஸூத்திரத்தை நிச்சயிக்கவேண்டும், பிறகு, முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது இடது பக்கங்கள், இந்த 4 இடங்களிலும் மானஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும் பிரலம்ப பலகத்தின் நடுவில் (கீழே கூறப்பட்டவிடங்களில்) துவாரத்தைக்கல்பிக்கவேண்டும். அந்த துவாரத்தில் ஸூத்திரத்தின் ஒரு தலைப்பைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த ஸூத்திரமானது பிம்பத்தை குணமாகச்செய்யும். (அந்த லம்பஸூத்திரங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தை குணவத்தாக கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது பொருள்.)

முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது பக்கம் இடது பக்கம், சரீரமத்தியம், ஆகிய 5 இடங்களிலும் 5 ஸூத்திரங்களைத்

*தச்சேஸூத்ரம் இதி ஸர்வத்ர தீர்க்கோபாத்யாயஸம்மதபாடஃ |

†தத்ஸூத்ராத் குணபிம்பம் து இதி ச |

𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௧௩ ||

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 |
𑌮𑌕𑍁𑌟 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 || ௧௪ ||

𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌨𑍁𑌕𑌣𑍍𑌠𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 |
𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 || ௧௫ ||

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍇 |
*𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰 𑌕𑌕𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 |

தொங்கவிடவேண்டும். இவ்வைந்து ஸூத்திரங்களுக்கும் பஞ்சஸூத்திரம் என்று பெயர் (10½)

கக்ஷமத்தியம், முகமத்தியம், இந்த இடங்களில் 2, 2 ஸூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். இவ்விதமாக (கீழே கூறப்பட்ட ஸூத்திரங்கள் 5, இங்கு கூறப்பட்ட ஸூத்திரங்கள் 4, ஆக 5+4=9.) ஒன்பது ஸூத்திரங்களுடன் கூடியது, ஸ்தாநகமும், ஆஸநமுமாகும். (ஸ்தாநக மூர்த்தியையும், ஆஸநமூர்த்தியையும் இந்த 9 ஸூத்திரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அளவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

சிரோமத்தியம், லலாடமத்தியம், நாஸாக்ரமத்தியம், ஹநுமத்தியம், கண்டமத்தியம், ஹிருதயமத்தியம், நாபிமத்தியம், லிங்க மத்தியம், பாதமத்தியம், (பாத) தலமத்தியம், இந்தவிடங்களில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது, பூர்வ ஸூத்திரமாகும். பின் பக்கத்திலிருக்கும் ஸூத்திரத்தை இனிக்கூறுகிறேன். (14)

ஹே பிராம்ஹணனே! பின்பக்கத்தில் மகுடமத்தியம்,

---

*𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 |

ககுந்மத்யாச் சிரோமத்யாத் ஹிக்காவிஜ்ஞாநகே ததா ||

ஸ்கந்தாந்தஜங்கமத்யே ச பார்ஷ்ணிஹ்ரஸ்வாக்ஷ்யகே ததா |
ஏவம் ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் ஸூத்ரம் ப்ருஷ்டஸூத்ரகம்
(பக்ஷ ஸூத்ர)மிதீரிதம் || 16 ||

பார்ஶ்வயோ: கர்ணபாஹ்யே ச க்ரீவாபார்ஶ்வே ததைவ ச
(பாஹ்வந்தரே ததா) |
*பாஹ்வோஸ்து பார்ஶ்வயோர் மத்யே மணிபந்தே(பாஹ்யே) து
லம்பயேத் || 17 ||

தேஹஸ்ய மத்யதஶ்சைவ பஞ்சஸூத்ரம் ப்ரகல்பயேத் |

நடுக்கழுத்து, (பிடரியின் மத்தியம்) கழுத்தின் (அடிக்குத்தின்) மத்தியம், அதிலிருந்து முதுகின் மத்தியம், இரண்டு ஸ்பிக்பிண்டங்களின் (பிருஷ்ட பாகங்களின்) நடு, துடை, முழங்கால், கண்டைக்கால், குதிகால் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த ஸூத்திரத்திற்கு பிருஷ்ட ஸூத்திரம் என்றும் பக்ஷ ஸூத்திரம் என்றும் பெயர். (16)

இருபக்கங்களிலும் காதுகளின் வெளிப்பக்கம், நடுக்கழுத்து (இங்கு கழுத்து என்பதற்கு தோள்பட்டை என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) (அல்லது கழுத்தின் வெளிப் பக்கமாகிய தோள்ப்பட்டையின் மத்தியம்) பாஹு மத்தியம், (கைகள் விளாப்பக்கங்கள் இவைகளின் மத்தியம்) கால் மணிக்கட்டின் நடு(வெளிப்பக்கம்) இவைகளில் ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (இதற்கு பாஹு வந்தரஸூத்திரம் என்ருவது, பாஹுபார்சுவ மத்திய ஸூத்திரம் என்ருவது பெயர் கொள்ளவேண்டும்.)

இங்கு கூறப்படும் 5 ஸூத்திரங்களையும் தேஹத்தின் நடுவில் செல்லுகிறவைகளாகவே கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

---

*பார்ஶ்வே பாஹ்வந்தரே சைவ இதி பாடோ ஸாக்ஷர ஸாஷ்டாதி
ஸாதி |

ஶ்ரோத்ராப்யந்தரம் மத்யம் ஸூத்ரம் ஸ்தநாந்தாம்ஸகயோர்மதே ||

*பார்ஶ்வாந்தரயோ: ஶிரோமத்யே மதயோர்மதே து ப்ரமாணயேத் |
§பூர்வஸூத்ரம் து ஶிகாமத்யம் த்ர்யம்ஶம் ஸார்தமாத்ரகம் || ௧௯ ||

பூர்வஸூத்ராத்து ஶிகாமத்யம் ஷண்மாத்ரமுச்யதே |

(மத்திய ஸூத்திரம் 1 கர்ண பாஹ்ய ஸூத்திரம் காதின் வெளிப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2, கர்ணாப்பியந்தர ஸூத்திரம், காதின் உள்ப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2. ஆக 5 ஸூத்திரங்களும், சரீரமத்தியில் செல்லும் 5 ஸூத்திரங்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன)

காதின் உள்ப்பக்கத்தில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது, முலைக்காம்பின் நடு *துடை, பாதம் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் (சரீரத்தின் நடுவில்) தொங்கும் ஸூத்திரமாகும். (18½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து உச்சியின் நடுவானது 1½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து தலையின் முன்

---

*பாதமத்யே ப்ரகாஶகஸ்தாக மத்யம் தஸ்ய து பாதயேத் |
கக்ஷமத்யே கடிபார்ஶ்வமத்யே மத்யே து லம்பயேத் || இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தபுஸ்தக பாட: |

கக்ஷமத்யகடிபார்ஶ்வபாதமத்யே து லம்பயேத் |
இதி பாடே ஸமீசீநமிதி பாதி |

§பூர்வஸூத்ராத்து ஶிகாமத்யம் இதி பாடே ஸாது: |

*ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் கக்ஷமத்திய பார்சுவம், கடிமத்திய பார்சுவம், பாதமத்தியம் இவைகளில் சரீரமத்தியில் தொங்கவிடவேண்டும் என்று பொருள்கொண்ட சுலோகம் இருக்கிறது.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 (𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍) 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌨𑍁(𑌹𑌨𑍍𑌵)𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌯𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶
𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௧ ॥

𑌕𑍃𑌕𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑍋𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇? ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌸𑌾𑌂𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍
(𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ।

𑌉𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯(𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯(𑌷)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

பக்கம் மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நடு நெற்றிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (20)

பிருஷ்டஸூத்திரத்திலிருந்து பின் மண்டை வரையில் ஒதுக்கம் 3¼ அங்குலமாகும். (20¼)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து ஹநுவந்தமானது, (முக வாய்க்கட்டை வரையில் ஒதுக்கம்) 2⅛ அங்குலமாகும். பின்பக்கம் கழுத்து நரம்பிலிருந்து (பிடரியிலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 1⅞ அங்குலமாகும் (?) பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். (பின்பக்கத்தில்) தோள்ப்பட்டை நடுவிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 16 யவையாகும் (?) மார்பிலிருந்து பூர்வ ஸூத்திராந்தமான ஒதுக்கம் 2 (3) அங்குலமாகும். ககுத் மத்தியிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து)

[illegible]
தத்ஸமம் பவேத் || ௨௪ ||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௨௫ ||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௨௬ ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரமானது உதர மத்தியத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். உதரமத்தியத்திற்கு ஸமமான பின்பக்கத்தில், முதுகுத்தண்டிலிருந்து பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 8½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நாபிமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் நாபிக்கு ஸமமானவிடத்தில் (பிருஷ்ட ஸூத்திராந்தமாக ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின் பக்கத்தில் அதற்கு ஸமமான விடத்தில் பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (26½)

புரஸ்ஸூத்திரமானது, முன்பக்கத்தில், ஊருமத்தியம், ஜாநுமத்தியம், ஜங்காமத்தியம், நளகாமத்தியம், இந்த

𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌯𑍍𑌯(𑌆)𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௨௮ ||

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌊𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁(𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁) *𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 || ௨௯ ||

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 †𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 || ௩௰ ||

விடங்களில் செல்லுவதாகும். இந்தவிடங்களில் குறுக்காக ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொண்டு, மத்தியத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். (28)

அந்த அந்தவிடங்களில், பின்பக்கத்திலும், குறுக்காகவும், ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஊரு மத்தியாங்க ஸூத்திரமானது (ஊருமத்தியில் குறுக்காக இருக்கும் ஸூத்திரமானது) பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (29)

அதே இடத்தில் அபரஸூத்திராந்தமானது (அதே போல பின்பக்கத்தில் ஊருமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திரத்திலிருந்து பரஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம்) 26 யவையாகும். ஜானுமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திரமானது, பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 6 அங்குலமாகும். அதே

---

*𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 | 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌪𑌾𑌠𑌃 |

†𑌯𑌵𑍋𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 | 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌪𑌾𑌠𑌃 |

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌳𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௨ ॥

𑌨𑌳𑌕𑌾𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗
(𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧)𑌕𑌮𑍍 ।

இடத்தில் பின்பக்கம் திர்யக் ஸூத்திரத்திலிருந்து, பரஸூத்திரமானது 4¾ அங்குலமாகும். ஜங்காமத்திய (திர்யக்ஸூத்திர)மானது பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 8 அங்குலமாகும். அதே இடத்தில் பரஸூத்திராந்தமானது 26 யவையாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நளகாமத்திய (திர்யக் ஸூத்திர)மானது 8½ அங்குலமாகும். (32)

நளகையிலிருந்து (நளகையின் திர்யக் ஸூத்திரத்திலிருந்து) பரஸூத்திரமானது 4¾ அங்குலமாகும். பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து, பெருவிரல் நுனியானது விசேஷித்து 2½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (அந்த விடத்திலிருந்து) குதிகால் வரையில் 14½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, காயமத்திய ஸூத்திரமானது 9½ அங்குலமாகும்.

அந்த காயமத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து சிரஸ்ஸின் பின்பாகமானது 4 (4½) அங்குலமாகும். அந்த காயு

தத்காயஸூத்ராத் ப்ருஷ்டே² து கந்த⁴ரம் பஞ்சாம்ஶமாத்ராயுதம் ||

உரோऽயவக்ஷதே³ஶே து ப்ருஷ்ட²ம் ஸார்த⁴ஷட³ம்ஶமாத்ரம் |
ஸூத்ர(த்ரா)து³த³ராந்தரே ப்ருஷ்டே² ஸார்த⁴வேதா³ம்ஶ
மாத்ரம் ப⁴வேத் ||

நாபி⁴ப்ரதே³(தே³)ஶே ப்ருஷ்டே² து ஸார்த⁴ஷடா³ம்ஶமாத்ரம்
ப⁴வேத் |
கடிநீவ்ரம் ஷட³ம்ஶம் ஸ்யாத் ஸ்பிகாக்³ரம் ஸார்தா⁴ஷ்டாம்ஶம்
இஷ்யதே || ௩௭ ||

ஊர்வோ(வ்யோ) ப்ருஷ்ட²ம் வேதா³ம்ஶம் ஜாநுப்ருஷ்ட²ம் ததை²வ ச |
ஜங்கா⁴யோர் மத்⁴யமாம்ஶம் து நளகா த்³வ்யம்ஶமாத்ரம்
ப⁴வேத் || ௩௮ ||

கு³ல்போ²ர்த்⁴வே ஸ்யாம்ஶமாத்ரம் பாத³ஸூத்ரே ப³ஹி
ப³ர்ப⁴வேத் |
* பார்ஶ்வஸூத்ரே ச யத் ஸூத்ரம் ஸந்தி⁴ஸூத்ரே து
ஸம்ஸ்தி²தம் || ௩௯ ||

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து (பின்பக்கத்தில்) கழுத்தானது (கழுத்தின் கீழ்க்குத்து) 5½ அங்குலமாகும். நடுமார்பிலிருந்து பின்பக்கமானது 6¼ அங்குலமாகும். (மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து, வயிற்றின் பின்பாகமானது 4¼ அங்குலமாகும். நாபிபிரதேசத்தில் பின்பாகமானது 6½ அங்குலமாகும். இடுப்பின் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். ஸ்பிக்பிண்டத்தின் அக்ரபாகமானது 8¼ அங்குலமாகும். (37)

துடையில் பின்பாகமானது 4 அங்குலமாகும். முழங்காலின் பின்பக்கமும் அதேபோலே 4 அங்குலமாகும். துடையின் நடுவிலிருந்து 3 அங்குலமாகும். நளகை 2 அங்குலமாகும். குல்பபிரதேசத்தில் (கணுக்கால் ஸந்திகளின்

---

*பார்ஶ்வஸூத்ரே யதா²ஶாஸ்த்ரம் ஸமஸூத்ரம் து ஸாஸ்தி²தம் |
இதி ப³ஹுத்³ரவ்யாஶ்ரயகபாட²꞉ |

பார்ஶ்வஸூத்ராத் புரோ பாஹுபர்யந்தம் அஷ்ட
ஸமாஹ்ருதம் ।

தஸ்மாத் ஸூத்ராத் பரே பாஹுபர்யந்தம் வஸ்வங்குலம் ॥

பூர்வாபரகரௌ ஹ்ருத்ய கூர்பராந்தம் து (ப)
முக்தகௌ ।

தத்கரௌ பாஹ்யவிஸ்ருதௌ அங்குலம் வேதஸம்மிதே ॥ ௪௧ ॥

கர்த்தரீ ஹஸ்தாக்ரம் ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் ।

*மத்யமாங்குல்யக்ரம் ஹஸ்தயோ: கண்டமத்யஸமம் பவேத் ॥

அபயம் தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வரதம் வாமஹஸ்தகம் ।

முண்டுகளிலிருந்து) பின்பக்கத்தின் கனபாகமானது 4 அங்குலமாகும். (38½)

பார்சுவஸூத்திரங்கள் இரண்டும் மத்திய ஸம ஸூத்திரத்திலிருப்பவைகளாகும். பார்சுவ ஸூத்திரத்திற்கு முன்பக்கத்தில் பாஹுபர்யந்தமானது (புஜாந்தமானது) 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, பாஹுபர்யந்தமானது, பின்பக்கத்தில் 8 அங்குலமாகும் (?) பூர்வ கரம், பரகரம் இவைகள் (சரீர) மத்தியில் முழங்கை முண்டு வரையில் சேர்ந்திருப்பவைகளாகும். அவ்விரு கைகளும் 4 அங்குலம் வெளிப்பக்கத்தில் விரிந்திருப்பவைகளாகும். (41)

கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களின் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தங்களின் நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். (42)

வலதுகை அபயஹஸ்தமாகவும், இடதுகை வரதஹஸ்த

---

* மத்யமாங்குல்யக்ரம் ஹஸ்தயோ: ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் ।
இதி பாடபேதம் ।

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌯𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌲𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌕𑌟𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
† 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌮𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇(𑌧𑍍𑌯𑌂) 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌤(𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗)𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂(𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯(𑌂)
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௬ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।

மாகவும் இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்ரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது 15 அங்குலமாகும். (43)

வரதஹஸ்தமான இடதுகையானது, அதோமுகமாகக் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். கைத்தலத்தின் அடிப்பக்கமானது, இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும். கராக்ரமானது (நுனிக்கையானது) மேட்ராக்ர ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அந்தக்கையின்) நடுவிரல் நுனியிலிருந்து துடைவரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். வரதஹஸ்ததலத்தின் (இடது உள்ளங்கையின்) மேல்பாதியின் பின் பக்கமானது, நாபிமட்டமாக தூக்கி இருக்கவேண்டும். (45)

வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கை நடுவானது. பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 16 அங்குலமாகும். கர்த்தரீஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, பாஹ்யாபாஹ்யமானது (கையின் வெளிப்பக்கமானது) 12 அங்குலமாகும். அல்லது 11 அங்

---

† 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

கூர்பராத் மத்யஸூத்ராந்தம் நீவ்ரம் ஸப்த
தஶாங்குலம் || ௪௭ ||

*அஷ்டாதஶாங்குலம் வாபி ஏகோநவிம்ஶதேவ வா |
ஜங்கயோரேகோநவிம்ஶத்யங்குலம் த்வயோந்நதம்
(மாம்ஸகம்) || ௪௮ ||

குல்பயோர(ஸ்த்யாவ்ருத்)த்ரம் சைவ ஏகாங்குலோந்நதா
ஸமுந்நதம் |
ஊரோர்மத்யாந்தரம் மத்யம் விம்ஶாத்யம் வா ஸமுந்நதம் ||

ஜாந்வந்தரம் சதுர்மாத்ரம் ஜங்கயோ: பஞ்சமாத்ரகம் |
நளகாந்தம் ஷடம்ஶம் து வேதாம்ஶம் குல்பயோ
ர்பவேத் || ௫௦ ||

பாதாங்குஷ்டத்வயோரந்தரம் [illegible] வஸுமாத்ரகம் |

குலமாவது, 10 அங்குலமாவது இருப்பதாகும். கூர்பரத்திலிருந்து (முழங்கையிலிருந்து) மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 17, 18, அல்லது 19 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) ஒதுக்கம் 19 அங்குலமாகும். அடித்துடை (யின் ஒதுக்கம்) 2 அங்குலமாகும். குல்பத்தின் (கணுக்கால் ஸந்தியின்) ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். ஊருமத்தியத்தின் (மத்தியஸூத்திரம், ஜாநுவந்தயான துடை, இவைகளின்) ஒதுக்கம் 20. முதலான அங்குலமுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (49)

ஜாங்வந்தரம் (ஜாநு—முழங்கால், அந்தரம்—மத்திய பாகம்) 4 அங்குலமாகும். ஜங்காந்தரம் 5 அங்குலமாகும். நளகாந்தரம் 6 அங்குலமாகும். குல்பாந்தரம் 4 அங்குலமாகும். பாதாங்குஷ்டத்வயாந்தரம் (பாதாங்குஷ்டத்வயாந்தரத்தின்) ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். (50½)

---

*அஷ்டாதஶாங்குலம் இத்யாதிகம் ஶ்லோகார்த்தம், ஸர்வஸ்மாத்
ஸோமாயஸ்யமாத்ருகாயாமதிகவார: |

ருஜுஸ்தாநம் ராஜஸம் பாவம் கர்த்தர்யா விதிநோச்யதே || ௫௧ ||

கர்த்தரீபாசஹஸ்தௌ து பரசும் தக்ஷிணே கரே |
ஹரிணீம் வாமஹஸ்தே து பரசும் ஹரிணா பஹிர்முகௌ ||

*ஹரிணீபாஹ்யமுகம் வா அப்யந்தராநநமேவ ச |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் தக்ஷிணே சந்த்ரசேகரம் || ௫௨ ||

வாமேந்துசேகரம் வாபி பாலசந்த்ரஸமந்விதம் |
த்ரிநேத்ரம் ஸௌம்யவக்த்ரம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ||

பீதாம்பரதரம் சைவ வஸ்த்ராக்ரம் நக்ரகாந்தகம் |
உபயோ: பார்ச்வயோர்வஸ்த்ரம் லம்பமாநம் ப்ரகல்பயேத் ||௫௩||

ஹே அந்தணனே! இந்த மூர்த்தியை நேராக நிமிர்ந்து ராஜஸஸ்வபாவமுடையதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களில், வலதுகையில் மழுவும், இடதுகையில் பெண் மானும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். மழு, மான் இரண்டும் வெளிநோக்காகவாவது உள்நோக்காகவாவது இருப்பதாகும்.

சடைமுடியணிந்து இருக்கவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அல்லது இடது பக்கத்தில் இளப்பிறைச்சந்திரனையணிந்திருப்பதுமாகும்.

இந்தமூர்த்தியானது பீதாம்பரம் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, அழகான முகமும், மூன்று கண்களுமுடையதாகும். ஆடையின் தலப்பானது நளகாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் வஸ்திரமானது (மேலே அணிந்துகொள்ளுவது) துடை

*ஹரிணீம் பஹிர்முகம் வா க்ருஷ்ணம்ருகம் வாமகரே |
இதி பாடே ஸாவதி ஹாநி |

[illegible]

† [illegible] || ருரு ||

[illegible]

[illegible] || ருஎ ||

[illegible]

நடுவிலிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சக்தியில்லாமல் இருக்கும் கேவல மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி வாமபாகத்தில் கௌரீதேவியுடன்கூடிய மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (55½)

ஸமாஸநம் அல்லது ஸிம்ஹாஸநத்தில் இருக்கும் அம்பாளுடன்கூடிய மூர்த்தியானது, தேவியுடன்கூடிய மூர்த்தியாகும். இதற்கு கௌரீஸம்யுத மூர்த்தி என்று பெயர்.

இடது துடையின் மீது வீற்றிருக்கும் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியானது கௌரீஸம்யுக்தம் என்று கூறப்படும். இந்த மூர்த்தியில் தேவியார் ஸ்வாமியையும், ஸ்வாமி தேவியாரையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஸ்வாமியானவர், தனது இடது மடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் தேவியை வரதஹஸ்தமான தனது கையினாலே

---

† [illegible] 6 [illegible]

[illegible]

[illegible]

“ [illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] ||

ஸ்தாநயுக்மாந்தரே பார்ஶ்வஸூத்ராலிங்கநம் குரு ॥ ௫௮ ॥

பார்ஶ்வஸூத்ராத் பஹிர் வாபி பாஹ்வாலிங்கநமேவ வா ।

தேவீ தக்ஷிணஹஸ்தேந ஸம்ஹாரம் தக்ஷிணபார்ஶ்வத: ॥ ௫௯ ॥

கடிஸூத்ரே பரிஷ்வக்த்வா பத்மம் வாமகரே யுத: ।
அதவா பார்ஶ்வதேவே வா தேவ்யா ஹஸ்தே து தக்ஷிணே கரே ॥

கரோத்பலம் ஸமாயுக்தம் வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பயேத் ।
ஸ்வபார்ஶ்வஸூத்ரஸ்பர்ஶ க்ரியா ராஹித்ய(தேவ) கல்பயேத் ॥

நடு இடுப்பில் கட்டித்தழுவி இருக்கவேண்டும். அல்லது (ஸ்வாமியின்) பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் (ஸ்வாமியின் சரீரத்தோடு சரீரம்ஸம்பந்தித்து இல்லாமல், சிறிதளவு விலகி) தேவியார் இருந்து, அந்த தேவியாரை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இருப்பதுமாகும். அவ்விதமே அம்பாள் தனது வலதுகையினாலே ஸ்வாமியை இடுப்பில் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கும் அம்பாளின் இடது கையில் புஷ்பம் (தாமரைப்பூ) இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, தேவியானவள் ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள தனது வலது கையில் தாமரை மலரை வைத்துக்கொண்

கடிதேஶே து ஸம்ஹார்ய ஸ்தாநாலிங்க்ய தேவ ஸமே ।
பார்ஶ்வஸூத்ராத் பஹிர் வாபி பாஹ்வாலிங்கநமிதம்
ஸமே ॥

தேவீ தக்ஷிணஹஸ்தேந ஸம்ஹார: கடிதேஶவத் ।
ஸ்தாநாலிங்கநமேவாக்ஷா ஸ்யாத் பத்மம் வாமகரோத்யுதம் ॥

அதவா தேவபார்ஶ்வே து பத்மம் ஸ்யாத் தக்ஷிணே கரே ।
உத்பலம் வா ஸமாஸ்யாத் வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பயேத் ॥

ஸ்வபார்ஶ்வஸூத்ரஸ்பர்ஶ க்ரியைவம் கல்பயேத் புத: ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌰𑍂𑌢𑌮𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௬௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌥𑌨𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

டிருப்பதுமாகும். அந்த மலர் நீலோத்பலமாகவும் இருப்பதாகும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கும் மூர்த்தியானது ஆலிங்கித மூர்த்தியாகும்.

இவ்விதமாக சந்திரசேகரமூர்த்தியை மூன்றுவிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (61)

இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்து பிரபாமண்டலத்துடன் (பிரபாவளியுடன்) இருக்கும் மூர்த்தியாகும். இவ்விதமாகச் சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருஷபாரூட மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (62)

காச்யபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில்
சந்திரசேகரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும்
அறுபத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌗𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌂(𑌟)𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑍀𑌠𑌂(𑌠𑍇) 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌭𑌿(𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌭𑍌)𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇(𑌤𑌤𑌃) ॥ ௩ ॥

𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌤𑌾𑌨𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

அறுபத்தேழாவது படலம்

விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கல்பம்(முறை) அறிந்தவன், இந்தமூர்த்தியை ஸமபங்க லக்ஷணமுடையதாகவாவது, திரிபங்கலக்ஷண முடையதாகவாவது கல்பிக்கவேண்டும். இந்தமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

உஷ்ணீஷமத்திபத்திற்கு இடதுபக்கம், லலாடமத்தி யத்திற்கு இடதுபக்கம், வாம(இடது நேத்திரத்தின் கோடி, வாமநாஸாபுடாந்தம், ஸ்தநபீடத்தின் வலதுபக்கம், நாபி மத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாமோருமத்தியம் (வாமோரு-இடதுதுடை) வாமபார்ஷ்ணிமத்யம் (இடது குதிகால்நடு) இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்தவிடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கினால், அது

முகே பூர்வவதுத்திஷ்டம் தக்ஷிணே து ஸ்தநே ததா |
நாபேர்வாமே த்ர்யங்குலம்(லே) து வாமோரோர்மத்யமே
ததா || ரு ||

ஸ்தாபிதாங்க்ரேஸ்து குல்பம் மத்யா(ஸ்மத்யே) மத்ய
ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் |
அதிபங்கமிதி ப்ரோக்தம் நதம் பஞ்சாங்குலம் பவேத் || சு ||

வ்ருஷஸ்ய மஸ்தகே வாமே து ஹஸ்தம் ஸ்யாத் த்விஜோத்தம |
ஹிக்காஸூத்ராத் ததா(அதோ)ஸ்ய கூர்பரம்(தசாம்)சம்
வா நவாங்குலம் || எ ||

ஸும்பம் வாமகூர்பரம் ஸ்யாத் ததோ(ஆ)ஸநஸீமகம் |
ப்ருஷ்டபாகாந்தம் ஸ்யாத் *தசாம்ஸநாஸிதாங்குலம் ||

ஸமபங்கமாகும். இதன் நதமானம் (இதில் வணக்கத்தால் ஏற்படும் மானத்தின் குறைவு) 4. அங்குலமாகும். (4)

பூர்வஸூத்திரமானது, முகத்தில் முன்பு கூறியது போலவும், வலது ஸ்தநத்திலும், நாபியின் இடதுபக்கத்தில் 3. அங்குலத்திலும், இடது தொடை நடுவிலும், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டு நடுவிலும். மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இது அதிபங்க ஸூத்திரலக்ஷண மாகும். இதன் நதமானம் 5. அங்குலமாகும். (நதமானம்—அங்கங்களின் வணக்கத்தாலே குறையும் அளவு.) (6)

ஸ்வாமியின் இடதுகையானது, விருஷபத்தின் தலையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஹே அந்தணனே! (விருஷபத்தின் தலைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கும்) இடது முழங்கையின் தொய்வானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குக் கீழே 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும். அங்கிருந்து, (ஸ்வாமியின்) ஆஸநஸீமாவானது (பிருஷ்டபாகம் வரையில்) 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும்.

---

*வாமகூர்பரம் இதி பாடாந்தரம் ஸ்யாத் (?)

வ்ருஷஹொடியகா வ்ருாந்தம் வ்ருஷம் முகூஷணவக் க-ஈ-
(ஹவெக்) |
வ்ருஷகெமூர்த்நி து ஹஸ்தெ து மத்யமாங்குல்யக்ரகம் ||

நாபிஸூத்ரஸமம் கர்யாக் ஸமமாநம் வா நதாமாநம்
(நதம் ஹவெக்) |
(ஸய)ஹாத்தூகெயெு து வூர்வஸூத்ரம் யவத்வயழ ||

ஸயொகவம் வக்ரதிலம் தடிய்ம் து வக்ரஸாரயெக் |
தக்ஷிணெ வூர்வஹஸ்தெ து வார்ஷ்ணி நாபொரயொ
ப்யூய: || ௧௦ ||

வகெஷ ஷொடஶாக்ரம் வா நதம் தக்ஸிம்ஹகர்ணவெக் |

அதற்குக் கீழ விஷ்டராந்தமானது (பீடம்வரையில்) விருஷபத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக விருஷபத்தின் உயரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விருஷபத்தை, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக அமைக்கவேண்டும்

விருஷபத்தின் தலையின்மீது வைத்திருக்கும் கையின் நடுவிரலின் நுனியானது, நாபிஸூத்திரஸமமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது நாபிக்குக்கீழ 1. அங்குலம் இறங்கியு மிருப்பதாகும். கீழ உள்ளங்கையின் நடுவில் பூர்வஸூத் திரம் 2 யவையாகும். (?) (10)

(அந்த இடதுகையானது) அதோமுகமாக (கீழ்நோக் காக) கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதில் பாதிக்கை விரிந் திருக்க வேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தின் பார்ஷ்ணியானது (முழங்கையின் பின்பக்கமானது) நாபிக்குக்கீழ இருக்க வேண்டும். அல்லது (அந்தக்கையானது) 16. அங்குலம் வணங்கி (தொங்கி) ஸிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும்.

*𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 [illegible] ||௧௨||

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌜𑌾𑌨𑍁 [illegible] 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌤𑍍𑌰)𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௧௩||

𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂(𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸)
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍(𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍) 𑌊𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 [illegible]
([illegible])𑌰𑌮𑍍 ||௧௪||

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 |
‡𑌪𑌰(𑌵𑌾𑌰)𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ||

𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||௧௫||

𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 [illegible] 𑌤𑌲𑍇𑌵 𑌵𑌾 |

... ...
... ... (12)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலுச்சியானது ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். சிறுவிரலின் கனமுள்ள அக்கிரமா(நுனியா)னது. 3 வளைவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். வக்கிரதண்டத்தை லோஹத்தினலாவது, மரத்தினலாவது செய்யவேண்டும். கீழே மணிக்கட்டிலிருந்து ஊருமூலம் வரையில் மத்தியின் ஒதுக்கம் 5, 6, 7, 8, அல்லது 9. அங்குலமாகும். (14½)

பரஹஸ்தம் இரண்டும் கழுத்து மட்டமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானும் இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தம் இரண்டுகளின்

*𑌪𑌾𑌠𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂? 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 |

‡𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 [illegible] 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 |

𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌭𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌂𑌬𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌜𑌯(𑌟𑌾)𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌥𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌉𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 (𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁
𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌉𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௰ ॥

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌥𑍋 𑌵𑌚𑍍𑌮𑌿(𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇) ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

நுனியும் கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது 1, 2, 3, 4; அல்லது 5 அங்குலம் உயரமாக இருப்பதாகும்.

விருஷவாஹந மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம், ஜடாபந்தம், அல்லது தொங்கும் ஜடையையுடையதாகும்: கர்த்தாவின் விருப்பம்போல செய்துகொள்வதாம். இந்த மூர்த்தியானது சிவப்பு வஸ்திரத்தை தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும் (18)

மூர்த்தியின் இடதுபக்கத்தில் உமாதேவியார் இருக்கவேண்டும். வீசேஷித்து வலது பக்கத்திலிருப்பதுமாகும். தேவியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுகை நீலோத்பலம் தரித்தும் இடதுகை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். உமாதேவியை ஸ்திரீமானத்தில் கூறியுள்ள விதியின்படி கல்பிக்கவேண்டும். விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (21)

காச்யபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் விருஷவாஹனமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறும் அறுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்

॥ 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 ॥ ௧ ॥

𑌰𑍁𑌰𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌧𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌣𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌹𑌿𑌂𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌨𑌨(𑌨)𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨
𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌤𑌥𑌾(𑌦𑌾)𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿(𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕
𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

அறுபத்தெட்டாவது படலம்.

ந்ருத்தமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். சர்மமுண்டிகையானவள் உத்ஸாஹத்தை விருத்தி செய்வதற்காக உண்டானாள். ருருண்டவதனத்தைச் செய்து ... ... (?)

அவள் ஹிம்சையில் உத்ஸாஹமுடைய முகத்தையுடையவளாக இருந்தாள். (அவள் லோக ஹிம்சையைச் செய்யாமல்) ஸுகமாக உட்கார்ந்திருப்பதற்காக, உலகத்திற்கு நன்மையை உத்தேசித்தும், அரசன் தேசம் இவைகள் அபிவிருத்தியடைவதற்காகவும் (பரமேசுவரன்) நர்த்தனம் செய்கின்றார். (3)

𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲(𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤)𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 || 4 ||

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
*𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌲𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || 5 ||

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 |
𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ||

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂(𑌸𑍍𑌯) 𑌤𑍁 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 |
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌵𑍍𑌯𑌜𑌙𑍍𑌘𑍇 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂(𑌚𑍈𑌵) 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 || 7 ||

𑌵𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇(𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑍍 |

நர்த்தநமானது 18 விதமாகும். அவைகளில் முதலில் 9 விதமான நடநத்தைக்கூறுகிறேன்.

கீழே பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படிக்கு, பிம்பமானத்தைக்கொள்ளவேண்டும். ஸகல அங்கங்களையும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியுள்ளபடிக்கு கல்பிக்க வேண்டும். நிருத்தமூர்த்தியின் உயரமானது 120 அங்குலமாகும். (5)

(நடராஜ மூர்த்திக்கு) பூர்வஸூத்திரமானது, பிரபாமண்டலமத்தியிலிருந்து, உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்கு வலது பக்கம், லலாடமத்தியத்தின் வலதுபக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலுள்ள இடம், வலது கண்ணின்கோடி, நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், முகவாய்க்கட்டையின் வலது பக்கம், கண்டமத்தியம், நாபிமத்தியம், இடது தொடையின் மத்தியம்,

---

*𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 |

குல்பாடிஸூத்ரநீவ்ரம் து யவமாத்ராம்ஶமாஶ்ரிதம் ||அ||

லலாடஸூத்ராந்தரே சைவ ஸார்தவேதாம்ஶம் விதீயதே |
ஜானுயுக்மம் து ஸூத்ராத்து ஸாயகஸ்து ரவாம்ஶமுச்யதே ||

ஹிக்காமத்யாவதி(மத்யமே)ஸார்தஸப்தாம்ஶம்(ம்ஶம்) ஸூத்ராந்தரம்
ததைவ ச |
ஊர்த்வகுக்ஷிம் ஸ்ப்ருஶேத்பூர்வஸூத்ரமேவம்
ப்ரலம்பயேத் || ௰ ||

தத்ஸூத்ராத் டோலஹஸ்தாக்ரம் ஸார்தஷோடஶகாம்ஶமுச்யதே |
தஸ்மாதபரபாஹ்வக்ரம் யுகாம்ஶம் ஸமுதாஹ்ருதம் || ௰௧ ||

தஸ்மாதக்நிகராக்ரஞ்ச அஷ்டத்ரிம்ஶாம்ஶமேவ து வா |
சத்வாரிம்ஶதிமாத்ரம் வா தஸ்மாததிமானாம்ஶமுச்யதே ||௰௨||

ஸ்திதபாதத்தின் கணுக்கால் ஸந்தியின் (முண்டின்) நடு, இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். (7½)

நெற்றி, மத்தியஸூத்திரம், இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 4½ அங்குலமாகும். கணுக்கால் முண்டு, மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 7½ அல்லது 9½ அங்குலமாகும் பூர்வஸூத்திரமானது, ஊர்துவகுக்ஷியை மேல் வயிற்றைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (10)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து டோலஹஸ்தாக்கிரம் (ஆடுவதுபோலத் தோன்றும் வலதுகைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 16½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு கையாகிய இடதுகையின் நுனியானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து அக்நியை தரித்திருக்கும் (இடது) கராக்கிரம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும். கீழே கூறிய அளவுக்கு மேலே (38

*ஹிக்காஸூத்ரம் ஸமோச்ரஸ்ய மத்யமே மத்யமம் ஸ்ம்ருதம் |
தலஸ்ய மத்யமே வா மத்யமாத்யங்குலாக்ரகே || ௧௨ ||

மத்யப(ர்வ)ணி பாத்ராக்நிகம்(பாத்ராக்ந்யா)ஸஹிதம்
வா தத்ஸம்யுதம் |

பாத்ரம் விநாக்நிகம்(ஹஸ்தே) பஞ்சாங்குலம்
விஸ்தாரகம் || ௧௪ ||

தீர்கம் ஸப்தாங்குலம் வாஷ்டநவோச்ச்ரயமபி வா |
த்ரிபஞ்சஸப்தஜிஹ்வா வா கல்பயேத் யதேப்ஸிதம் || ௧௫ ||

†உத்தமா மத்யஜிஹ்வாயாம் கார்யாங்கம் வஹ்நிம் து தக்ஷிணம் |

அல்லது 40 அங்குலத்திற்கு மேலே) 3 அங்குலம் கூடுதலாக (43 அங்குலம்) இருப்பதுமாகும். (12)

அந்த ஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) நடுவிரல் நுனியானது ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக)த் தூக்கி இருக்கவேண்டும். அக்கினி பாத்திரமானது, அந்த தலத்தின் (இடது உள்ளங்கை) நடுவிலாவது, நடுவிரல் முதலிய விரல்களின் நுனிகளிலாவது, அவைகளின் மத்திய பர்வாக்களிலாவது தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பாத்திரமின்றி, பாத்திரத்திலிருக்கும் அக்கினியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் உயரமானது 7 8 அல்லது 9 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் ஜிஹ்வைகள் (தீச்சுடர்கள்) 3, 5, அல்லது 7 இருப்பதாகும். இவைகளில் மனதிற்குகந்தபடி கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். (15)

இச்சுடர்களில் நடுச்சுடர் வலமாக இருக்கவேண்டும்.

---

*ஹிக்காஸூத்ரஸமம் து ஸ்யாத் தலமத்யே து மத்யமா |
இதி பாடோ ஹாவ்யபிதி ஹாதி |

†ஜிஹ்வாஸ்து தக்ஷிணாவர்த்தா: க்ரோதயேத் ஹதாஸ்து தா: |
இதி பாடோ ஹாவ்யபிதி ஹாதி |

தக்ஷிணே பூர்வஸூத்ராத்து பாஹ்வக்ரம் விம்ஶகம்
க்ரமாத் (விம்ஶகம் மதம்) || ௧௭ ||

தந்மத்யஸூத்ராத்ஸகஞ்சுகே ஹஸ்தே மணிபந்தஸ்ய பாஹ்யகம் |
†அஷ்டாவிம்ஶதிமாத்ரம் வா த்ரிம்ஶந்மாத்ரமேவ வா || ௧௮ ||

சத்வாரிம்ஶதிமாத்ரம் வா வாமே(மே)ஸம்வ்ருத்யா க்ரமாந்நயேத் |
தந்மணிபந்தோச்சம் ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் ||

டக்காமத்யம் க்ருத்வா ஸூசீ கர்ணாந்தமுந்நதம் |
தர்ஜந்யக்ரம் து ஸூசீ ஸ்யாத் தர்ஜநீ ரஜநீ
(துஸூசீ) பவேத் || ௧௯ ||

அதவா அர்த்தஸூத்ரம் து விஷ்ணீ(வீம்)யாம் மோ
வதி |

வலது பக்கத்தில், பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து பாஹு வக்கிரம் (கைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 20 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து (அந்த மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து) உடுக்கையுடன்கூடிய வலது கையின் * மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 28 அல்லது 30 அங்குலமாகும். 40 அங்குலம் வரையில், முறையே கூடுதலாகக் கல்பித்துக் கொள்ளுவதுமாகும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் உச்சியானது, கழுத்து மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (18)

ஸூசீஹஸ்தமானது (வலது கையானது) உடுக்கை நடுவைப்பிடித்து, காது வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். சுட்டுவிரல் நுனியானது ஸூசீமுகமாக இருக்கவேண்டும்.

---

†அஷ்டத்ரிம்ஶதிமாத்ரம் வா சத்வாரிம்ஶதிமேவ வா |
சத்வாரிம்ஶதிமாத்ரம் வா வாமஹஸ்தஸ்ய ஸவ்யயோ: || இதி
முத்ரிதவாக்யே பாட: |

* மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும் இடது கையின் வலப்பக்கங்களில் 40 அங்குலமாகும். என்பது அச்சிட்ட புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

ஸூத்ராபி கோசவஸிஷ்டாக்ரம் மத்யமம் பரிகல்பயேத் || ௨௰ ||

மத்யே நீவீ க்ஷிப்தாதாரம் ஸம்ஸ்பர்சாங்குலம் த்ருடாத் |

தைர்க்யம் அஷ்டாங்குலம் வ்யாஸம் பஞ்சாங்குலம் ப்ரகல்பயேத் ||

மத்யவ்யாஸம் த்ர்யங்குலம் ஸ்யாத் பத்மாகாரேண கல்பயேத் |

த்விவலய ஸம்யுக்தம் தத் சர்மரஜ்வா து காரயேத் ||

ஸூச்யக்ராத் கர்ணஸீமாந்தம் சதுர்விம்சதிமாத்ரகம் |

ஸப்தசத்வாரிம்சத் பஞ்சாசந்மாத்ரகம் து வா || ௨௩ ||

பார்ச்வஸூத்ரஸமம் ஸூசீவக்த்ராங்குல தைர்க்யம் |

சுட்டுவிரலானது ரஜுவியாக (?) (நேராக) இருக்க வேண்டும்.

அல்லது (உடுக்கையின் நடுவில் இழுத்துக்கட்டியிருக்கும்) சர்மஸூத்திரமானது (கயிறு போன்ற வாரானது) பீடம் போன்ற நடுவிரலுக்குமேலே இருக்கவேண்டும். உடுக்கையை அணிவிரலின்மீது கல்பிக்கவேண்டும். (20)

உடுக்கையின் நீளமும் அகலமும் முறையே 8 அங்குலமும், 5 அங்குலமுமாகும். அதன் மத்தியத்தின் அகலமானது, 3 அங்குலமாகும். இதை பத்மாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். அது இரண்டு வளையங்களுடன் கூடியதாக தோல்க்கயிற்றினாலே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். (இந்த உடுக்கையானது) பசுமாட்டின் தோலாலே உருவகப் படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை பசுமாட்டின் தோலாலேதான் கல்பிக்கவேண்டும். (22)

ஸூச்சியக்கிரத்திலிருந்து (சுட்டுவிரல் நுனியிலிருந்து) காதுவரையில் ஒதுக்கமானது 4) அங்குலமாகும். 45 அங்குலம் அல்லது 50 அங்குலமிருப்பதுமாகும். ஸூசியானது பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

... ... (23½)

दक्षिणे पूर्वहस्तं तु अभयं परिकल्पयेत् ॥२४॥

पूर्वसूत्रादभयहस्तस्य मानं ... मात्रकम् ।
तन्मध्याङ्गुल्यग्रं (मध्यमाग्रं) तु हिक्कासूत्रसमं
भवेत् ॥२५॥

सूत्रात् तत्कूर्परान्तं नीव्रं द्विचत्वारिंश
(च्च)दङ्गुलम् ।
अभयप्रकोष्ठमध्ये सर्पवलयं प्रकल्पयेत् ॥२६॥

प्रकोष्ठमध्यनाहं स्यात् सपादं तस्य
दैर्घ्यकम् ।
तत्सूत्रा(दूर्ध्वा)दुपरि वर्धितं फणं सार्काङ्गुलं
भवेत् ॥२७॥

सप्ताङ्गुलं विस्तारं तु पञ्चकोणाङ्गुलं भवेत् ।
पार्श्वयोश्च स्थितान् सर्पान् जिह्वाग्रं (वक्त्र)
सहितम् ॥२८॥

வலது பக்கத்தில் பூர்வ ஹஸ்தத்தை அபய ஹஸ்தமாக கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது (மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம்) 24 அங்குலமாகும். அந்தக்கையின் நடுவிரல் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் முழங்கைவரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 42 (40) அங்குலமாகும். அபய ஹஸ்தத்தின் ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) நடுவிரல், ஸர்ப்ப வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஸர்ப்பத்தின் நீளமானது நடுமுன்கையின் சுற்றளவைப்போல் 1¼ பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்த 1¼ பங்கு நீளத்திற்குமேலே, படமானது 12 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அந்தப் படத்தின் அகலமானது 7 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன்

ஹாஸம் மவழுயம் ஹைமுவம் கஞயெக கஞவிதுஃ ।
ஸூத்ராத் கக்ஷாந்தரம் ஸவ்யே வாமே மத்யோ
தரம் ததா ॥ உகூ ॥

ஸூத்ராந்மத்யோதரம் வாமே நவாங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
*நவாதி விம்ஶஸூத்ரம் து ஸூத்ராதஷ்டா
தஶாங்குலம் ॥ கூ0 ॥

ஸூத்ராத் குஞ்சிதஜாநுவோர்(மத்யம்) துஞ்சம் து
தஶாங்குலம் ।
நவாங்குலம் அஷ்டாத்ரம் ஜாநுநீவ்ரம் யதாக்ரமம் ॥

ஸாந்தாஷ்டதஶாங்குலம் நதனம் து கஞயெக ।

கனம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸர்ப்பமானது, நீண்ட நாக்கையுடையதாக முன்பக்கத்திலிருப்பவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக புஜங்க வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (28½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரமானது 12 அங்குலமாகும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் மத்தியோதரமானது, 9 அங்குலமாகும். * பிண்ட ஸூத்திரமானது 9 முதல் 18 அங்குலமாகும். (?) (30)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து குஞ்சிதபாதத்தின் முழங்கால் வரையில் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம், 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும். அந்த குஞ்சிதபாதத்தின் நத

---

*வாமேபக்ஷே விம்ஶஸூத்ரம் து இதி வாமே ஸாவ்யமிதி ஸாதி ।

* மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் பிருஷ்டபாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸ்திதாங்க்ரிஜாநுதோ வாமாங்க்ரிஜாந்வந்தரம் யதாக்ரமாத் ||

த்ரிபஞ்சமநுமாத்ரம் வா ஜாந்வோரந்தரம் த்ரிதா |
ஸ்திதாங்க்ரிநளமத்யாத்து வாமபார்ஷ்ண்யந்தரம் புத ||

ஸவேதசத்வாரிம்ஶத்து ஸாம்ஶகம் பரிகீர்த்யதே |
ஸப்தாஷ்டஷட்பஞ்சசத்வாரிம்ஶாம்ஶம் துந்நதம் ஸ்ம்ருதம் ||

*ஸ்திதஜாநூத்த்ருதம் வாபார்ஷ்ண்யந்தம் ஸ்யாத்ரிம்ஶந்மாத்ரகம் |
த்ர்யத்ரிம்ஶந்மாத்ரகம் வா ஜாநுபார்ஷ்ண்யந்தரம் விது: || ௩௫ ||

மாநமானது. (நதமாநம்—செரிவின் அளவு) 12, 11, அல்லது 10 அங்குலம் இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து இடதுகால் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் முறையே 3 அங்குலம், 5 அங்குலம் 14 அங்குலம் என்று 3 விதமாகும்.

புத்தியில் சிறந்தவனே! ஸ்திதபாதத்தின் நளகையின் நடுவிலிருந்து (நளகை—கணுக்காலுக்கு மேலே கண்டைக்காலில் சிறுத்திருக்குமிடம்) இடது குதிகால் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 44 அல்லது 45 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது (உத்திருதபாதத்தின்) நதமாநமானது 45, 46, 47, அல்லது 48 அங்குலமாகும். (நதம்—சாய்வு அல்லது செறிவு) (34)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து உத்திருதபாதத்தின் (தூக்கியகாலின்) குதிகால்வரையில் ஒதுக்கம் 31 அல்லது 33 அங்குலமாகும். இது ஜாநுபார்ஷ்ணியந்தரமாகும். (இது ஊன்றியபாதத்தின் முழங்காலுக்கும், தூக்கியபாதத்தின் குதிகாலுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவாகும்.) (35)

---

*அயம் ஶ்லோக: ஸர்வாஸ்வபி மாத்ருகாஸு ந த்ருஶ்யதே | ஸ்திதஜாநூத்த்ருதபார்ஷ்ண்யந்தம் இதி வாக்யே ஸாகாங்க்ஷத்வம் அஸ்தி |

உத்₃த்₄ருதாங்க்₄ரேர்ஜாநுமூர்த்₄நம் நாபி₄ஸூத்ரஸமம்
ப₄வேத் |

கூர்பரம் டோலஹஸ்தஸ்ய ஸ்யாத் (ஹஸ்தஸ்ய) நாளஸூத்ரம்
(மத்₄யஸூத்ராத்) த₃ஶாங்கு₃லம் || ௩௬ ||

ஏகாத₃ஶாங்கு₃லம் வாபி கல்ப்யம் வா கூர்பராந்தகம் |

தத்₃ஹஸ்தமணிப₃ந்தா₄த்து வாமஜாநுகஜாந்தரம் || ௩௭ ||

த₃ஶாங்கு₃லம் வா கர்தவ்யம் நவாங்கு₃லமதா₂ஹ்ருதம்
(மதா₂பி வா) |

*டோலஹஸ்தம் விஸ்ருஷ்டாக்₃ர(விநிர்முக்த)ம் ஹஸ்தா(ங்கு₃ஷ்ட)மாத்ரம்
விஶேஷத: || ௩௮ ||

†வாமபார்ஶ்வே து ஸம்பார்ஶ்வயோஸ்ஸமம் ஸம்மதம் ப₄வேத் |(?)

தூக்கியகாலின் முழங்காலின் உச்சியானது நாபிமட்டமாக இருக்கவேண்டும். டோலஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது நாளஸூத்திரத்திலிருந்து (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) 10 அல்லது 11 அங்குலம் (ஒதுக்கம்) இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அந்த (டோல) ஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் (ஒதுக்கம்) 10 அல்லது 9 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்தில் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும் விரல் நுனியானது விசேஷித்து (அந்த அளவில்) இருப்பதாகும். * (38)

---

*டோலஹஸ்தே து மாநம் வா ருத்₃ராங்கு₃லமதா₂பி வா |
இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட₂: |

†வாமபார்ஶ்வே து ஸம்பா₄க₃மத்₄யஸூத்ரஸ்ய வை ப₄வேத் |
இதி பாடே₂ ஸாவ்யுக்தி ஸாதி

* டோலஹஸ்தத்தின் அளவானது 11 அங்குல்மாகவும் இருப்பதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

நவாம்ஶமாத்ராங்குலம் வாபி ருத்ராம்ஶமாத்ரயோபி வா ||

டோலஹஸ்தாதபயாந்தாந்தரம் (து வரதஹஸ்தாந்தம்) து
தசாம்ஶமாத்ரம் |

அனுக்தான்யங்கஸூத்ராணி யதா ஶோபாந்தமாசரேத் || ௪௰ ||

கேஶாந்தாத் பகபக்ஷம் ஸ்யாத் துங்கமஷ்டாதஶாம்ஶகம் |

ஸப்ததஶாம்ஶகம் வாத ஷோடஶாம்ஶகமேவ வா || ௪௧ ||

தத்தர்தம் வா த்ரிபாதம் வா தஸ்ய விஸ்தாரமேவ ஹி |

ஸங்கீர்ணஜடாபாரம் பஞ்சஷட்ஸப்தநந்தவா(கம்) ||

ருத்ரம் வா ஸம்வ்ருதா து வா வ்ருத்த ஊர்த்வயோ: வாலம்பயோ
ஸ்தயா |

த்வாத்ரிம்ஶாம்ஶமாரப்ய சைகஷஷ்ட்யம்ஶமாத்ரகம் ||

அம்ஶமாத்ராம்ஶமாத்ரவ்ருத்த்யா து ஜடாதீர்கம் ப்ரகல்பயேத் |

அயோஜடாதீர்கமேவம் தஸ்மாதுத்ஸ்ருஷ்டம் து கல்பயேத் ||

இடது முழங்கால், மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 9 அல்லது 11 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்தி லிருந்து அபயஹஸ்தம் (?) (வரதஹஸ்தம்) வரையில் ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற ஒதுக்கங்களை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (40)

கேசாந்தத்திலிருந்து பகபக்ஷத்தின் உயரமானது 18, 17, அல்லது 16 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது அதன் உயரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது ¾ பங்கு இருப்பதாகும். ஜடைகள் விரிந்து தொங்குவதானால் அவைகள் 5, 6, 7, 9 அல்லது 11 சடைகளாக இருக்கவேண்டும். ஜடையின் நீளமானது, 32 அங்குலம் முதல் 61 அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலம் வீதமாக நீண்டிருப்பதாகும். தொங்கும் சடையின் நீளமானது இவ்விதமாகக் கூறப்

கநிஷ்டாங்குலிவிஸ்தாரம் ஜடாபாரம் ப்ரகீர்த்திதம் |
ஜடாக்ரம் பஞ்சநாகாபிரஷ்டஸம்க்யம் க்ருத்ய(தம்)விஶேஷத꞉ || ௪௫ ||

மாலாம் சைவார்க்கபுஷ்பம் ச யுக்தோன்மத்தகபுஷ்பகம் ததா |
ஹஸ்திஶிரீஷகம் சைவ கரோடீரத்னபந்தநம் || ௪௬ ||

*ஸர்பயுக்தா ஜடாமகுடே தக்ஷிணே அர்த்தசந்த்ரமேவ ச |
†ஸிந்தூராலங்க்ருதோ ரத்ந(ஹாரமாலா, விபூஷிதம் ||

ஸ்மேராஸ்யம் ஸிதபஸ்மாங்கம் கிங்கிணீ ஹஸிதாநநம் |
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் ஹாரஸூத்ரவிபூஷிதம் ||௪அ||

§சைவம் மனோன்மனீ யுக்தம் பாஹவோ ஷட் த்ரிநேத்ரிண꞉ |

பட்டிருக்கிறது. கேசாந்தத்திற்குமேலே தலையின்மேலே யிருக்கும் சடைகள், சிறுவிரலின் கனமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். (44½)

நடராஜமூர்த்தியானது விசேஷித்து ஜடையில் புஷ்ப மாலை, ஸர்ப்பம், எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ, ஹஸ்திசிரீஷம், (பெருவாகைப்பூ) கரோடீரத்னபந்தனம். (மண்டையோடு களுடன் கூடிய ரத்னாபரணம்) இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ஜடாமகுடத்தையுடையதாகும். ஸிந்தூரத் தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். (கழுத்தில்) மாலைகளும் ஹாரங்களும் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது திருநீறணிந்து சிரித்தமுகமும்,

---

*ஜடிலம் யுக்தா இதி க்வசித்பாடகபா꞉ |

†ஸிந்தூராலங்க்ருதோ ரத்ன ஸூத்ராமாவிபூஷிதம் || இதி க்வசித்பாடகமத꞉ பாட꞉ |

§சைவம்மனோன்மனீ யுக்தம் பாஹு... ... ... | இதி ஸர்வத்ர ஹஸ்தலிகிதகோஶபாட꞉ |

சைவம்மனோன்மனீ யுக்தம் ச பாஹவோஷ்டாஷ்டத்ரிநேத்ரிண꞉ | இதி ஷா பாடே ஹஸ்தலிகித பாட꞉ |

[illegible] ॥ ௪௬ ॥

[illegible]

[illegible] ।

†[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ௫௧ ॥

[illegible] ।

யஜ்ஞோபவீதமும், ஹாரமும் தரித்திருப்பதாகும். (48)

ஸ்வாமியின் உதரமத்தியம் (நடுவ்யிறு) வரையில் பாஹுதாமாக்கிரமானது (கையிலணிந்த மாலையின் நுனியானது) தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

உதரபந்தத்தின் அக்கிரமானது (வயிற்றில் இறுக்கிக் கட்டியுள்ள கயிற்றின் நுனிகள்) பிரபாமண்டலத்தை (பிரபாவளியைத்)த் தொட்டிருக்கவேண்டும்.

துடையின் மத்தியபாகம் வரையில் புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருக்கவேண்டும்.

டோலஹஸ்தத்திற்குமேலே அணிந்து கட்டப்பட்ட புலித்தோலாலான மேலாடையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அந்த ஆடையானது பாஹுமூலத்தில் (கையினடியில்) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் ஸரிபாதி; அல்லது ¾ பங்கு அதன் அகலமிருக்கவேண்டும். அது வட்டமாக இருக்கவேண்டும். (51)

இருபாதங்களும் பாதஸரமணியப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்

---

†[illegible] । [illegible] ।

ஹஸ்தபாதாங்குலீஷ்வேவ ரத்நைரங்குலீயகா: || ௫௨ ||

மத்யாங்குலிவிநா ஹிதாஶ்லேஷா: ஊர்மிகயாந்விதா: |
தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் வாமமபஸ்மாரோபரிஸ்திதம் || ௫௩ ||

திர்யக் பாததலம் ந்ருத்யம் ந்ருத்தம் குர்யாத்ப்ரபுஸ்ததா |
வாமபாதம் ததோத்க்ஷிப்ய தஸ்ய திர்யக் தக்ஷிணாந்விதம் || ௫௪ ||

டோலஹஸ்தமயோ தஸ்ய ஸமபஸ்மாரமதோ அதே |
† த்ரி சதுர் பஞ்சமாத்ரம் வா அபஸ்மாரஸ்ய தைர்க்யகம் ||

உஷ்ணீஷம் சைகமாத்ரம் ஸ்யாத் கேஶாந்தம் ச ததா பவேத் |

டிருக்கவேண்டும். கை விரல்கள் கால் விரல்கள் எல்லாவற்றிலும் ரத்நங்கள் பதித்த ஸுவர்ணமோதிரங்கள் இருக்கவேண்டும். நடுவிரல் நீங்கிய விரல்கள் யாவும், மோதிரங்களுடனிருக்கவேண்டும்.

வலது கால் குஞ்சிதமாகவும், இடதுகால் அபஸ்மாரன் மீது வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். பரமேசுவரன், பாத தலத்தை குறுக்காக வைத்துக்கொண்டு நிருத்தம் செய்து கொண்டிருப்பவராவார். இடது காலைத்தூக்கி வலது பக்கத்தில் குறுக்கே (நீட்டிக்கொண்டு) இருப்பவராவார். டோலஹஸ்தமானது முற்றிலும் அபஸ்மாரன் இதோ (எனது காலின் கீழ்) இருக்கிறான் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகும். * அபஸ்மாரனுடைய உயரமானது 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும் ?

(அபஸ்மாரனுடைய சரீரத்தில்) உஷ்ணீஷம் 1 அங்

---

† த்ரிஷட்பஞ்சகோலம் வா இதி ஸரஸ்வதீ மஹாலய பாட: |
த்ரி சதுஷ்பஞ்சகோலம் வா இதி ஸம்ஹிதா பாடம் |

* அபஸ்மாரனுடைய உடலானது 3, 4, அல்லது 5 வளைவு அல்லது நெளிவு உடையதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

*வக்ஷஸ்தலம் து தைர்க்யாயாமம் மத்யமார்த்தாங்குலம் பவேத் ||

ஹ்ருத்யர்த்தாங்குலவிஸ்தாரம் (தாயாமம்) கண்டஸ்ய து
விசேஷத: |

ஹிக்காயாஹ்ருதயாந்தம் து நவாங்குலமுதாஹ்ருதம் ||நிஎ||

ஹ்ருதயாந்நாபிபர்யந்தம் தத்ஸமம் பரிகீர்த்திதம் |

நாபேஸ்து மேட்ராந்தம் தாவம் ஷண்மாத்ரகம் பவேத் ||

ஸப்தாங்குலம் சோருதீர்க்கம் ஜானுதீர்க்கம் த்வயாங்குலம் |

ஜங்காதீர்க்கம் ச ஸப்தாங்குலம் த்வயாம்சம் சரணோதயம் ||

தைர்க்யம் து கரம் ஹிக்காதைர்க்யாங்குலம் விஸ்தகம் (விஸ்தகம்
தைர்க்யாங்குலம்) |

குலம். கேசாந்தம் 1 அங்குலம். முகம் 8 அங்குலம். களமும் கண்டமும் $\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}=2$ அங்குலம். ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம். நாபியந்தம் 9 அங்குலம். மேட்ராந்தம் 6 அங்குலம். துடை 7 அங்குலம். முழங்கால் 2 அங்குலம். கண்டைக்கால் 7 அங்குலம். பாதம் 2 அங்குலம் ஆக உச்சியிலிருந்து பாதம் வரையில் 1, 1, 8, 2, 9, 9, 6, 7, 2, 7, 2 = 54 அங்குலமாகும்.

* கையின் நீளம் 14 அங்குலம். (கையின்) நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன்

---

*வக்ஷ:ஸ்தலம், உதராதிஸர்வம் ப்ரோக்தம் மாத்ர: ஸர்வத்ர ஹோமோதயாதர்ககாயாம் பரம் த்ருச்யதே | அபஸ்மாரஸ்ய து பஹவ: ஸம்சயா ஜாயந்தே | அதோ புத்திமத்பிரன்யதந்த்ராநுஸாரேண ஸம்சயா வ்யவஹார்யா: |

* இங்கு அபஸ்மாரனுடைய அளவுகளில் பலவித ஸந்தேகங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் புத்திமான்கள் மற்ற நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, அவைகளை பொருத்தமாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ப்ருஷ்டம் யாம்யோத்தரா வக்த்ரதல்யம் பாதயோத்தம் ச யோஜயேத் ||

ஸம்ஹாரஸ்யைவ ஶிர:ஸ்தாநஸ்ய வாமே வாமகம் வியோஜிதம் |
ஸர்பஸ்தாநோர்த்வம் (ஸவ்யாதயம்) து யதேந்தாஷ்டாங்குலம் ||

தத்பவம் து ஸமாஸ்யஸ்ய வ்யாடோத்யாஸமந்விதம் |
வ்யாடம் சைவ வாமஹஸ்தேந (ஸவ்யாக) தக்ஷிணே தஸ்ய
சுரிகம் (அஸிபுத்ரிகம்) || ௬௨ ||

ஸஸ்ய ஶ்யாமநிபாகாரம் தேஹஸாரம் ப்ரயோஜயேத் |
ஷோடஶம் பத்மபீடோச்சம் விஸ்தாரம் து சதுர்குணம் ||

ஸபாதம் ஸார்தமாயாமம் (பாதம் வா) த்விகுணம் வா
ததாயதம் |
ஊர்த்வபத்மமத:பத்மம் விஷ்ணுகாந்தாதிகம் பவேத் || ௬௪ ||

கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அபஸ்மாரனை அதோ முகமாக (பூமியை நோக்கி) படுத்திருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். பரமேசுவரனுடைய வலதுபக்கத்தில் அபஸ்மாரனுடைய தலையை வைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் உதரப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரனின் வயிற்றின் உயரமானது (அபஸ்மாரனின் உயரமானது) 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் முகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய இடது கையில் ஸர்ப்பமும், வலது கையில் அரிவாளும் இருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரன் பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவனாவான். 62½

பத்மபீடத்தின் உயரமானது 16 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது உயரத்தைப்போல் 4 மடங்காகும். அதன் நீளமானது, உயரத்தைப்போல் 1¼, 1½, அல்லது 2 மடங்கு உள்ளதாகும். மேல் பத்மம், கீழ் பத்மம்,

[illegible] ॥ ௬௫ ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௬௮ ॥

[illegible] ॥ ௬௯ ॥

[illegible] (ஸ்ரீவத்ஸம்) [illegible] ।

பிண்டிகை இவைகளை (நூல்களில்) கூறியிருப்பதுபோலவே செய்யவேண்டும். பத்மாஸனத்தை பிரபாவளியுடன் முறையோடு செய்யவேண்டும். (64½)

3 அங்குலம் முதல் 100 அங்குலம் வரையில்
... ...
... ...
... ...
... ... (66½)

அதற்கு மேலே, 8ல் 1 பாகம் குறைந்து முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அங்குலம், மறுபடியும் அதே கணக்கும், மேன்மேலும் கல்பிக்க வேண்டும். அவைகளில் தண்ட எண்ணிக்கைகளை கர்த்தாவின் அபிப்ராயப்படி செய்வதாகும். (அந்த தண்டங்கள்) பலவிதக் கொடிகளாலேயும் பலவிதமான பூக்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாக இருக்க

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௭௰॥

[illegible] ।

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌉𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥௭௧॥

𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌟𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇
(𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍) ॥ ௭௨ ॥

*[illegible] 𑌚𑍈𑌵 [illegible] ।

[illegible] 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௭௩॥

𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ।

வேண்டும். அதற்கு மேலே 3 தீச்சுடர்களைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும், ஒரு தாலம் (ஒரு அடி) இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இத்தகைய பிரபா மண்டலத்தின் இருப்பானது (அமைப்பானது) சூரிய மண்டலத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். (70½)

அந்த நடராஜ மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் முன்பு கூறியுள்ள விதியுடன் உமாதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். இது முதலாவது நிருத்த (நடராஜ) மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலலோகங்களுக்கும் (பிராணி அல்லது ஜனங்களுக்கும்) நன்மையைக் கொடுப்பதாகும்.

அதே மூர்த்தியானது, வலது பக்கத்தில் சடை நுனியில் கங்கையுடனிருந்தால், அது, இரண்டாவது நிருத்த மூர்த்தியாகும். சடையிலிருக்கும் கங்காதேவியானவள், ஸ்திரீ மானத்தில் கூறப்பட்ட அங்க அமைப்புகளுடன், இருகைகளையும் சேர்த்துக்கூப்பி மார்பில் அஞ்ஜலி பந்தத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த நிருத்தத்திற்கு

---

*[illegible] ।

[illegible] 𑌚𑍈𑌵 [illegible] ।

தச்சிவ வாமபாதம் து ஸவ்யோர்த்வோபரி ஸ்திதம் || ௭௪ ||

உத்த்ருதம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதோபரி ஸ்திதம் |

ஹ்ருதாதி மத்யதேசே து வாமநாஸாவஸாநகே || ௭௫ ||

ஹும்பயேத் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து ஸ்திதபாதஸ்ய மத்யகே |

ஶேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் ஸ தந்ந்ருத்தம் த்ருதீயகம் ||௭௬||

ஸவகீர்ணஜடாபாரம் ஜடாமகுடஸம்யுதம் |

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஶேஷம் பூர்வவந்ந்ருத்தவத் || ௭௭ ||

சதுர்த்தம் ந்ருத்தமேதத்தி ஸர்வப்ராணிஹிதாவஹம் |

கர்ணாந்தோத்த்ருதம் ஸவ்யபாதம் வாமம் து குஞ்சிதம் ||௭௮||

ஹஸ்தாதிகமன்யதுக்தமேதத் ஸம்ஹாரஸ்திதே |

ஜாங்ஹவீயுதம் (கங்கையுடன் கூடியது) என்று பெயர். கங்கையானது, ஸ்வாமியின் தேஹலப்தாங்குலத்தினாலே 16 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதே மூர்த்தியானது, இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, வலது காலைத் தூக்கி இடது காலுக்கு மேலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியின் ப்ரம்ஹஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது நாஸாபுடத்தின் பக்கம், ஸ்தித பாதத்தின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் தொங்க வேண்டும். மற்றவைகள் முன் கூறியதுபோலவே கல்பிக்கப் படவேண்டும். இது 3வது ந்ருத்த மூர்த்தியாகும். (76)

விரிந்து சிதறிய சடையுடனாவது, சடை முடியுடனாவது இருந்து, மற்ற லக்ஷணங்கள் முதலாவது ந்ருத்தத்தைப் போல இருப்பது, நான்காவது ந்ருத்தபேதமாகும். இது ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும். (77½)

வலது காலானது காதளவுக்குத் தூக்கப்பட்டு, இடது

* இந்த ½ சுலோகம் பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது.

அபயம் ஶூலம் பாஶம் ச டமருகம் தக்ஷிணே கரே ||௭௯||

கபாலம் சாக்நிம் பாஶம் (நாகம்) ச கண்டாம் வாமே கரே ததா |
கஜஹஸ்தோபமம் ஹஸ்தம் ப்ரஸார்ய தக்ஷிணாந்ததஃ ||

பூர்வப்ரதம ந்ருத்தஸ்ய ஸமவஸ்த்ரம் ப்ரஸாரயேத் |
இத்தம் பஞ்சந்ருத்தஸ்ய ணவமேவேதி விஶ்ருதே || ௮௧ ||

ஷோடஶைர் பாஹுஸம்யுக்தம் வாமே கௌரீஸமாயுதம் |
*ஹஸ்தாப்யாமூர்த்வபாதம் ஸ்கந்தம் ஸ்தாநம் தஸ்ய ப்ரஸாரிதம் ||

அபயம் ஶூலம் பாஶம் ச கட்கம் டமருகம் த்வஜம் |
வேதாளம் ஸூசிஹஸ்தம் ச தக்ஷிணாஷ்டகரம் பவேத் ||௮௩||

கால் குஞ்சிதமாக இருந்து, 8 கைகளுடனிருப்பது 5வது நிருத்தமாகும். வலது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளிலும், அபயம், சூலம், பாசம், உடுக்கை இவைகளிருக்கவேண்டும், இடது கைகள் 4லும், கபாலம், அக்னி, பாசம், (நாகம்–நாகபாசம்) மணி இவைகளிருக்கவேண்டும். யானையின் துதிக்கைபோன்ற கையை வலது பக்கத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதன் பூர்வ ஸூத்திரமானது, முதலாவது நிருத்தத்திற்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவே யாகும். இவ்விதமாக 5வது நிருத்தத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது (81)

16 கைகளுடனும் இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவி யுடனும் இருப்பது, மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். (தூக்கிய) காலை இரு கைகளாலே தூக்கி கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு நீட்டியிருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளில் அபயம்(1) சூலம்(2) பாசம்(3) கத்தி(4) உடுக்கை 5) துவஜம்(6) வேதாளம்(பூதாகிருதி விசேஷம்) (7) ஸூசி

---

*ஹஸ்தாப்யாமூர்த்வம் ஸ்கந்தோத்த்ருதம் பாதம் ப்ரஸாரிதம் |
இதி பாடோ ஹஸ்திதவ்ருத்தி ஸாதி |

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌗𑌜𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌛𑍁𑌰𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

𑌵𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌜𑌟𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥அசு॥

𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
*𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰 (𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿) 𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ அஎ ॥

[illegible] 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌡𑌮𑌰𑍁𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 ॥அஅ॥

ஹஸ்தம் 8) இவைகளையும், இடது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளிலும், அக்கி (1) கஜஹஸ்தாபம் (துதிக்கை போன்றது) (2) கேடயம் (3) விஸ்மயம் (ஆச்சர்யக் குறியுடன் கூடிய ஹஸ்தம்) (4) மணி (5) கபாலம் (மண்டையோடு) (6) சுரிகை (சிறிய கத்தி) (7) ஸூசிஹஸ்தம் (8) இவைகளையும் தரித்திருப்பதாகும். மற்றவைகள், 5வது நிருத்த லக்ஷணத்தைப்போன்றவைகளாகும். இது 6வது நிருத்த மூர்த்தியின் லக்ஷணமாகும். இது அரசனுக்கும் ராஜியத்திற்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும். (85)

மூன்று கண்களும், 8 கைகளும், விரிந்த சடையும் தரித்து, குஞ்சிதமான இடது காலையுடையவராய் அபஸ்மாரன் மீது நிற்பது மற்றுமோர் மூர்த்தியாகும். அபஸ்மாரனுடைய தலையானது ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்திலும், அவனுடைய உதரப்பட்ட கால்கள் வலது பக்கத்திலுமிருப்

---

* 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿
𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।

கபாலம் வஹ்னிபாத்ரம் ச ததா விஸ்மயஹஸ்தகம் |
கஜஹஸ்தஸமம் வாமே து தக்ஷிணே சைவ வா ஹி ||86||

‡ கஜஹஸ்தஸமம் ஸவ்யம் வாமம் வ்யாலஸமம் து வா |
ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து மத்யே து வாமே து த்ர்யங்குலே ||90||

வாமாங்க்ரிநாஸிகாமத்யே ஸம்பயேத் ப்ரஹ்மஸூத்ரகம் |
தத்ஸூத்ராத் வாமஜாநந்தம் த்ரவ்யம் சைவ நவாங்குலம் ||

பதாகும். [1] அவன் மேலே ஸுஸ்திதமாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்வாமியின் கால் பெருவிரல் நுனியானது பயங்கரமாக இருப்பதாகும்.

பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம் (1) சூலம் (2) பாசம் (3) உடுக்கை (4) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், கபாலம் (5) அக்னியுடன் கூடிய பாத்திரம் (6) விஸ்மய ஹஸ்தம் (7) கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தம் (8) இவைகளுமிருப்பதாகும். (89)

[2] வலது கரத்தில் கஜ ஹஸ்தமும், இடது கரத்தில் வியாள ஹஸ்தமும் (வியாளம்—ஸர்ப்பம்) இருப்பதமாகும்.

பிரம்ஹ ஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியிலிருந்து இடது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலும், இடது நளகையின் நடுவிலும்

---

‡ கஜஹஸ்தஸமம் ஹஸ்தம் ஸவ்யாஸவ்யகதம் து வா | இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயக்ரந்தபாட: |

1 (ஸ்வாமியின்) பெருவிரல் தூக்கியும் அதன் நுனியானது (அவனுடைய உடலில்) அழுத்தப்பட்டுமிருப்பதாகும். என்பது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்திலிருக்கும் பாடம்.

2 கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தமானது வலது கையிலு மிருக்கலாம், அல்லது இடது கையிலுமிருக்கலாம், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

நதமானம் தசாங்குலம் ஸவ்யாங்கே வாமே கௌரீஸமாயுதம் ।
ஸப்தமம் ந்ருத்தமாக்யாதம் ஜகத்து:கவிநாசகம் ॥ ௯௨ ॥

தஸ்யைவ ஷட்புஜோபேதம் தக்ஷேபயம் டமரும் ததா ।
சூலம் தக்ஷிணபார்ஶ்வே து கபாலம் விஸ்மயம் ததா ॥

கஜஹஸ்தோபமம் வாமே ஸூத்ரம் ப்ராக்வதுதீரிதம் ।
அஷ்டமம் ந்ருத்தமூர்த்தம் து ஜகதாநந்தகாரணம் ॥ ௯௪ ॥

சதுர்புஜம் த்ரிநேத்ரம் ச ஸவ்யே வாமே அக்நிகஜஹஸ்தகம் ।
அபஸ்மாரம் விநா பீடே வாமாங்க்ரிம் குஞ்சிதம் ஸ்திதம் ॥ ௯௫ ॥

தத்கநிஷ்டாங்குலிஸ்திதம் பீடே ஸவ்யபாதகநிஷ்டிகம் ।

தொங்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாகும். நதமாநம் (தொய்வு) 10 அங்குலமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருக்கவேண்டும். இது 7வது நிருத்த மூர்த்தியாகும். இது ஸகல ஜகத்தின் துக்கங்களையும் நாசம் செய்துவிடும். (92)

அதே மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையதாக இருந்து, வலது பக்கம் கைகளில் (1) அபயம் (2) உடுக்கை (3) சூலங்களுடனும் இடது பக்கம் கைகளில், (4) கபாலம் (5) விஸ்மய முத்திரை (ஆச்சர்ய முத்திரை) (6) கஜஹஸ்தோபம முத்திரைகளுடனும் இருந்தால், அது 8வது நிருத்தமூர்த்தியாகும். இதன் ஸூத்திரம் முன்போலவேயாகும்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், வலது கைகளில் அபயம், உடுக்கையும், இடது கைகளில், அக்நி, கஜஹஸ்தமும் தரித்து, அபஸ்மாரனின்றி பீடத்தில், வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியானது ஒன்பதாவது மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் கால் சிறுவிரல் பீடத்தின் முன்பக்கத்திலிருப்பதாகும். குஞ்சிதபாதத்தையும், பிரம்ஹஸூத்திரத்

𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁
𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௯௬ ||

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 𑌬𑍁𑌧 || ௯௭ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌥𑌨𑌂
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

தையும் யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். நடராஜ மூர்த்தியானது, இவ்விதமாக 9 விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி கங்காதர மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் நிருத்த மூர்த்தி (நடராஜ மூர்த்தி) லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

|| अथैकोनसप्ततितमः पटलः ||

गङ्गाधरमूर्तिलक्षणम् ||

गङ्गाधरं प्रवक्ष्ये संक्षेपाद्यत्नात्सुव्रत |
संस्थितं दक्षिणं पादं वामपादं तु कुञ्चितम् ||

ललाटमध्यात्सव्ये नीत्वा नवयवान्तकम् |
दक्षिणे चाक्षिपीठान्ते सव्यनासापुटान्तके ||

हिक्कामध्ये च नाभेस्तु सव्ये द्व्यङ्गुलकं भवेत्(के तथा) |
दक्षिणे मेढ्रमूलस्य मध्ये(स्यात्) वेदाङ्गुलान्तरे || ३ ||

पार्ष्ण्योस्तु मध्यमे चैव हिक्का(मध्य)सूत्रं प्रलम्बयेत् |
गुणांशं नतमानं तु पादाङ्गुष्ठद्वयान्तरम् || ४ ||

அறுபத்தொன்பதாவது படலம்,

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காதரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. கங்காதரமூர்த்தியின் வலது கால் ஊன்றியும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வளைந்தும்) இருக்கவேண்டும்.

மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவிலிருந்து 9 யவை வலது பக்கத்திலுள்ள இடம், வலது நேத்திராந்தம் (கண்ணின் கோடி) வலது நாஸாபுடாந்தம் (வலது மூக்கு துவாரத்தின் ஓரம்) கண்ட மத்தியம், தொப்புளின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியி லிருந்து வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், குதிகால்களின் மத்தியம் இந்த இடங்களில் மத்ய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் (வணக்கத்தாலே குறைந்த அளவு) 3 அங்குல

ஜடாஜூடஸமாயுக்தம் ... வாமபார்ச்வகே ।
வஸிஷ்டவக்த்ரம் (விசிஷ்டம் வா) ஜடாபந்தம் வாமே கிஞ்சி
ந்நதாநதம் ॥ ௫ ॥

‡ தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து காந்தாதேவீஸ்தநாச்ரிதம் ।
வாமே து பூர்வஹஸ்தேந தேவீமாலிங்கநம் குரு ॥ ௬ ॥

தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து ஜ(டாஜாஹ்நவி)ஸம்யுதம் ।
உஷ்ணீஷாந்தம் ஸமுத்க்ஷிப்தம் வாமே க்ருஷ்ய(ஜ)ம் ... ॥

தேவஸ்ய வாமவாமே து தேவீவ(க்)த்ரகா(ர)நநம் ।
... வாமபாதம் து தக்ஷிணம் குஞ்சிதம்
பவேத் ॥ ௮ ॥

மாகும். காலின் இரு பெருவிரல்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் 3ல் 1 பாகம் இரு குதிகால்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமாகும்.

அவிழ்ந்து தொங்கும் சடையும், இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கிய முகமுமுடையதாகும். (5)

* வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது தேவியின் ஸ்தநத்தின் மீதும், இடது பூர்வஹஸ்தமானது தேவியை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டும் இருக்கவேண்டும். (6)

வலது பக்கம் பரஹஸ்தமானது கங்கையுடன்கூடிய சடையைத் தழுவியும், இடது பரஹஸ்தத்திலுள்ள மானானது உஷ்ணீஷம் வரையிலுயர்த்தப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். (7)

ஸ்வாமியின் முகமானது இடது பக்கத்திலிருக்கும்

---

‡ 6 ச்லோகோ ... தக்ஷிணே ... ।
... ॥

* 6வது சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது. அதன் பொருள் கங்காதர மூர்த்திக்கும் பொருந்துமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

𑌸𑌮𑌭(𑌹)𑌙𑍍𑌗𑌕𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁(𑌸)
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌾𑌗𑍀𑌰𑌥𑍀(𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑍋) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌃 ॥ ௰௧ ॥

𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

தேவியைபார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகும். தேவியின் இடது பாதம் ஸுஸ்திதமாகவும், வலது பாதம் குஞ்சிதமாகவுமிருப்பதாகும். கல்பம (முறைய) றிந்தவன் ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (8½)

அம்பாளுடைய வலதுகை தொங்கவிட்டும் இடதுகை புஷ்பத்தை தரித்துமிருக்கவேண்டும். (9)

அல்லது வலது முன்கையினுடைய த்ரிவர்க்கமானது (3 விரல்கள்) ச்ரோணிதலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வப்னத்திலிருப்பது போன்றதாகும். (?) மூர்த்தியானது அஹங்காரமே உருவெடுத்ததுபோலிருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். (சடையில்) வலது பக்கத்தில் கங்கை இருக்கவேண்டும். (வலது பக்கத்தில் பகீரதன் இருக்கவேண்டும்) மஹர்ஷிகள் துதி செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கங்காதர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
அறுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஸப்ததிதம: படல: ||

த்ரிபுராந்தகமூர்த்திலக்ஷணம் ||

த்ரிபுராந்தகமூர்த்தேஸ்து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽதுனா |
த்ரிதாபங்கஸமாத்ரம் வா நதமானம் யதாக்ரமம் || ௧ ||

ஆபங்கம் ஸமபங்கம் அதிபங்கமிதி த்ரிதா |
வஹ்னிவேதேஷுநதம் மானம் மானமேவம் ஹி கல்பயேத் || ௨ ||

பாதாங்குஷ்டத்வயோர்மத்யே வ்யாப்யஞ்ச ஷோடஶாங்குலம் |
ஆபங்கம் தத்விஜாநீயாத் அஷ்டாதஶாங்குலம் ஸமம் || ௩ ||

விம்ஶத்யங்குலவ்யாப்தமதிபங்கமிதி ஸ்ம்ருதம் |
தத்த்ரிபாகைகமானம் து பார்ஷ்ண்யோர்மத்ய(ஸம்ஸ்ய) மானம் பவேத் || ௪ ||

எழுபதாவது படலம்

த்ரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணம்

இப்பொழுது த்ரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் என்று மூன்றுவித பங்கங்களாகும். இவைகளின் நதமானமானது, (உடல் வணங்கியிருப்பதனால் குறையும் அளவு) முறையே 3, 4, 5 அங்குலங்களாகும். இவ்விதமாக உயரத்தில் குறைந்திருக்கும்படி ப்ரதிமைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

கால்களின் பெருவிரல்கள் இரண்டிற்கும் நடுவில் 16 அங்குலம் ஒதுக்கமுள்ளதாக இருப்பது ஆபங்கமாகும். 18 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது ஸமபங்கமாகும். 20 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது அதிபங்கமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கும் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவுகளில் 3ல் 1 பாகமானது குதிகால்களின் மத்தியின் அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

உஷ்ணீஷஸ்ய வாமபார்ஶ்வே து நேத்ராந்தே ச வாமகே|
நாஸாவாமே முகஸ்யைவ தக்ஷிணஸ்தநயா(வா)மகே ||௫||

நாபேர்தக்ஷிணபார்ஶ்வே து வாமோரோர்தக்ஷ(வ்ய)
பார்ஶ்வகே |
தக்ஷிணாங்க்ரேஸ்து பார்ஷ்ணேஸ்து வாமபார்ஶ்வே து
லம்பயேத் || ௬ ||

ஸூத்ரம் ஸூத்ரமாபங்கம் ஸமபங்கமத: ஶ்ருணு |
லலாடமத்யே நாஸாக்ரே பார்ஷ்ணியோ: பார்ஷ்ணிமத்யமே || ௭ ||

லம்பயேத்பூர்வஸூத்ரம் து ஸமபங்கம் து
வதாம்யஹம் |
தத்ஸூத்ராத் பார்ஶ்வயோஸ்து ஹிக்காஸூத்ரம்(மத்யம்)
ஶிவாங்குலம் || ௮ ||

மத்யாத்ஸார்தம் து தத்ஸூத்ராத் வாமே ஹ்ருதய மத்யமே |

உஷ்ணீஷத்திற்கு இடது பக்கம், இடது கண்ணின் ஓரம், இடது நாஸியின் ஓரம், முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் இடது பக்கம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நடு நெற்றி, நாஸியின் நுனி, குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி இந்த ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவைக் கூறுகிறேன். (7½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் ஹிருதய மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் ½ அங்

[1] தஸ்மாத் ஸூத்ராத் தக்ஷிணே நாபிமத்யம் து த்வயாங்குலம் ||

தஸ்மாத் ஸூத்ராத் தக்ஷிணே மேட்ரமூலமத்யம் யுகாங்குலம் |

தஸ்மாத் ஸூத்ராத் வாமதோ ஜாந்வோரந்தரம் அர்தயவம் ||10||

ஸமபங்கமிதி ப்ரோக்தமதிபங்கமதோச்யதே |

உஷ்ணீஷாத் வாமபார்ஶ்வே து நேத்ராந்தே ச (தத்) புடாந்தகே || 11 ||

தக்ஷிணே ஸ்தாநத்வயாந்தம் தஸ்மாத் ஸூத்ரம் (ஸூத்ராத்) து த்ர்யங்குலம் |

நாபிமேட்ர(யோ)ஸ்து வாமே து ஸூத்ராந்நீவ்ரம் [2] த்ர்யங்குலம் || 12 ||

குலமாகும். [3] அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் மேட்ர மூல மத்தியமானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் ½ யவையாகும். இது, ஸமபங்க ஸூத்ரத்திற்கு கூறப்பட்ட லக்ஷணமாகும் இனி அதிபங்க லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (10½)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் நேத்திராந்தம் புடாந்தம், இந்த இடங்களிலும், மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலிருக்குமிடத்

---

[1] தஸ்மாத் ஸூத்ராத் தக்ஷிணே நாபிமேட்ரயோர் யுகாங்குலம் |
தஸ்மாத் ஸூத்ராத் வாமஜாநுதேஶேऽர்தாங்குலம் விதீயதே ||
இதி முத்ரிதபாட: ||

[2] த்ர்யங்குலம் இதி ஹஸ்தலிகிதமூலகோஶபாட: |

[3] அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியமும், மேட்ர மத்தியமும் 4 அங்குலமாகும், அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து. இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் ½ அங்குலமாகும். என்பது பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

தலஸூத்ரம்(த்ராஸ)வாமஜாநு‡மத்யேமாத்ரம் விஷயதே |
வாமாம்ப்ரிபார்ஷ்ணிஸவ்யே து பார்ச்வ(மத்ய)ஸூத்ரம்
ப்ரலம்பயேத் || ௧௩ ||

ஸ்பர்சநம் பீடநம் நீவ்ரம் ஸபாத(தம்)ஸ்தாநகோக்தவத்
(விதம்) |
ஏவம் த்ரிபங்கஸூத்ரேஷு ஸம்மிச்ரம் து ந
காரயேத் || ௧௪ ||

உத்தமம் அதிபங்கம் ஸ்யாத் ஸமபங்கம் து மத்யமம் |
ஆபங்கமதமம் ப்ரோக்தம் த்ரிபுராந்தகமூர்த்திஷு || ௧௫ ||

தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம்(ஸ்வஸ்திதம்)பாதம் வாமபாதம் து
குஞ்சிதம் |

திலும், நாபி மத்தியத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் *3 அங்குல ஒதுக்கத்திலும், ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்காலின் ஒதுக்கம் ½ அங்குலமிருக்குமிடத்திலும், இடது குதிகாலின் வலது பக்கத்திலும், பார்சுவ (மத்திய) ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (13)

(மத்தியஸூத்திரமானது அங்கத்தை)தொட்டிருப்பது பதிந்திருப்பது, ஒதுக்கம், இவைகள் பாதாந்தமாக ஸ்தானகபிம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் த்ரிபங்க (மூன்றுவித) ஸூத்திரங்களில், (ஒரு ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட லக்ஷணத்துடன் மற்றொரு ஸூத்திர லக்ஷணத்தைச் சேர்த்து) ஸம்மிச்ரமாக (கலப்பாக) பிம்பங்களைக் கற்பிக்கக்கூடாது. (14)

த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துடனிருப்பது உத்தமமாகும். ஸமபங்கமாக இருப்பது மத்யம

‡மத்யமாத்ரமிதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட: |

* நாபி மத்தியம் 2 அங்குலம் முழங்கால் ஒதுக்கம் 8 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து நாபிஸூத்ரஸமம் ததா ||

ஸிம்ஹகர்ணம் து தத்ஹஸ்தம் பாணமத்யம் து வித்ருதம் |
பாணாயாமம் து தத்ஹஸ்தத்ர்யம்ஶமாத்ரம் து விதீயதே ||

கநிஷ்டாம்ஶமாத்ரவிஸ்தாரம் தேவேஶஸ்ய கரே து தத் |
முகஸ்யம் பஞ்சாம்ஶமாத்ரவ்யாஸமோத்ஸேதம் வ்யாஸதஸ்ததா ||

மூலஸ்யாம்ஶமாத்ரம் வக்த்ரம் விஸ்தாரே த்ரியவம் அதிகம்
(யவாதிகம்) |

வாமஹஸ்தே தநுர்யுக்தம் கக்ஷாங்குஷ்டகநிஷ்டிகம் ||௪௯||

ஸகடித்ர்யம்ஶமாத்ரம் வாபி தஸ்யார்த்ததாரதம் து வா |
ஶதாம்ஶமாத்ரம் து தாம்ஶம் வா பஞ்சஸ்தநவாம்ஶமாத்ரம் ||

ஹீனம் வாத்யதிகம் வாபி நவ(ஸப்த)யாயதநாஷ்டகம் ததா |

மாகும். ஆபங்கமாக இருப்பது அதமமாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலதுகால் ஸ்வஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் பூர்வ ஹஸ்தமானது, நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது ஸிம்ஹகர்ண ஹஸ்தமாகவும், பாணத்தின் நடுவைப் பிடித்தும் இருக்கவேண்டும். கையிலிருக்கும் பாணத்தின் நீளமானது 7×3=21 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவேசனை பரமேசுவரனுடைய கையி லிருக்கும் பாணத்தின் பருமனானது, சிறுவிரல் பிரமாண மாகும். அதன் முகமானது, 5 அங்குலம் உயரமும் 5 அங்குல அகலமும் உள்ளதாகும். அதன் அடித்தடமானது முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். (முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அதிகமாக அகண்டு இருக்கவேண்டும்.)

தநுஸ்ஸை (வில்லை)ப் பிடித்திருக்கும் இடது

வர்ணார்த்தேஷ்விஷ்டேஷு நாஹம் ஸ்யாத் †த்ர்யங்குலம் க்ரமாத்
க்ரமாத் ॥ ௨௧ ॥

அக்ரம் த்ர்யங்குலம்(லி)வ்யாஸம் வ்ருத்தவர்ண
(வ்ருத்தம் வர்ண)விசித்ரிதம் ।

பாணநாஹத்ரிபாகைகம் ஸூத்ரநாஹம் து தத்குணா ॥

யாவத்தைர்க்யமானே து ஸப்தாம்சம் ஸூத்ரதைர்க்யகம் ।

தத்தைர்க்யாஷ்டாம்சகம் து யாவத்தைர்க்யாவநாஹகம் ॥

கையானது, கக்ஷாந்தமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். வில்லை பிடித்து ஊன்றியிருப்பதனாலே அது, 1, 2, அல்லது 3 அங்குலம் வணங்கியிருப்பதுமாகும்.

வில்லின் உயரமானது, 100 அங்குலமாகும். 5, 7, அல்லது 9 அங்குலம் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருப்பதுமாகும். எனவே கையிலேந்திய வில்லின் உயரம் 9 (7) விதமாகும். வில்லின் பருமனானது நிறைந்த முஷ்டியளவாகும். * வில்லின் அடியும் நுனியும் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (21)

வில்லின் நுனியானது 3 அங்குலம் (நடு விரலின்) அகலம் இருக்கவேண்டும். (வில்லானது) வட்டவடிவமாகவும் விசித்திரமாக வர்ணம் தீட்டப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். நூல் கயிற்றாலாகிய நாண் கயிறானது, பாணத்தின் பருமனில் 3ல் 1 பங்கு பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். வில்லின் வளைவானது, அதன் நீளத்

---

†த்ர்யங்குலம் க்ரமாத் க்ரமம் । இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த ஆதர்ச பாட: ।

* வில்லானது நடுவிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் இருக்கும் பாடம்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 |
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ||

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌟𑌂𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍃𑌗𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 |
𑌟𑌂𑌕𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌗𑍋 𑌯𑍁𑌤𑌃 ||

𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ||௨௬||

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 |
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௨௭ ||

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். வில்லானது, 3 வளைவுகளுள்ளதாகவோ, பாலசந்திர வடிவத்தைப் போலவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தநுஸ்ஸின் உருவமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வில்லானது, லோஹத்தினாலோ, மரத்தினாலோ செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். (24)

கர்தரீ முத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்களில், மழுவும் மானுமிருக்கவேண்டும். வலதுகையில் மழுவும், இடதுகையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (25)

சடைமுடி தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பவழநிறமுடையவராக, இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்தியானது, முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியாகும்.

ஸ்வாமியின் இடது காலானது அபஸ்மாரன் மேலே வைக்கப்பட்டு, மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்கூறியதுபோலவே இருப்பது இரண்டாவது மூர்த்தியாகும்.

இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருந்து, மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்

ஶேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் *ஸூத்ராதிதரபார்ஶ்வகே |
த்ருதீயம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் சதுர்த²ம் லக்ஷணம் ஶ்ருணு ||

ததே³வ வாமபாத³ம் து அபஸ்மாரோபரி ஸ்தி²தம் |
ஶேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் சதுர்த²ம் லக்ஷணம் ஹி தத் ||

†கடீள பாணயோர் ஹஸ்தே மத்⁴யரேகா ஷோட³ஶாங்குலம் |
திதி²யம்ஶம் சதுர்த³ஶம் வா த்ரயோத³ஶாங்குலம்
து வா || ௩௧ ||

த்³வாத³ஶாங்குலம் வாபி ஏகாத³ஶம் ஷஷ்டியா ஸம்ப⁴வேத் |

பதைப்போலவே இருப்பது மூன்ருவது மூர்த்தியாகும். ஸூத்திரமானது மறு பக்கத்திலிருப்பதாகும். ¶ மூன்ருவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (29)

அந்த மூர்த்தியானது இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, மற்ற லக்ஷணங்களில் முன்கூறியது போலவே இருந்தால் அது நான்காவது மூர்த்தியாகும். (30)

§ இடுப்பிலிருக்கும் பாணஹஸ்தத்தில் மத்தியரேகை யானது (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து பாணஹஸ்தம் வரையில் ஒதுக்கம்) 16, 15, 14 13, 12, அல்லது 11 அங்குல

---

*ஸூத்ரம் இதரபார்ஶ்வத: இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த² கோஶபாட²: | ஸூத்ரம் ஸ்தி²தபார்ஶ்வமிதி பாடோ² ஸாத்⁴யதி பா⁴தி |

†கட்யந்தம் பாணஹஸ்தம் து மத்⁴யஸூத்ராத்க்ரமாம்ஶத:|
பஞ்சத³ஶாம்ஶம் இதி பாடோ² ஸம்ப⁴வ்யதி பா⁴தி |

¶ ஸூத்திரமானது மயிரை அடுத்து இருப்பதாகும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

§ இடுப்பு மட்டமான பாணஹஸ்தமானது மத்தியஸூத் திரத்திலிருந்து என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்று கிறது.

கக்ஷாத்ப்ரப்ருதி(வாம)ஸ்ய மணிபந்தாந்தரம்
ததா || ௧௨ ||

தத்வதேவ ப்ரமாணம் ஸ்யாத் ஹ்ருதயாந்தம் ஸமுந்நதம் |
ஏகத்வித்ரிசதுஃபஞ்சமாத்ரம் நிம்நகம் து வா || ௧௩ ||

ஸர்வேஷாமபி ஸாமாந்யம் அந்தரம் கதிதம் மதம் |
ததை(ஸை)வ பூர்வஹஸ்தௌ த்வௌ கடகௌ ஹ்ருதய
ஸ்திதௌ (யோஜகௌ) || ௧௪ ||

வாமம் தக்ஷிணஹஸ்தம் ச க்ரமாதூர்த்வமதோமுகம் |
பாணமூலயுதம் ஸவ்யம் *வாமம் பாணாக்ரகம் மதம் ||

வாமஹஸ்தே தக்ஷிணே டங்கம் யத்ரமம்ஷி(யத்ராஸ்த்ராணி)
வாமஹஸ்தகே |

மாகும் என்று இந்த அளவானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தநுஸ்ஸைப்பற்றியிருக்கும் இடது கையில், கக்ஷத்திலிருந்து மணிபந்தம் (மணிக்கட்டு)வரையிலுள்ள ஒதுக்கமும் அவ்விதமே (16, 15, 14, 13, 12, அல்லது 11 அங்குலம்) ஆகும். அந்த இடது கையின் முழங்கையானது, ஹிருதயம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது அந்தவிடத்திலிருந்து 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் தணிந்திருப்பதுமாகும். இந்த லக்ஷணமானது திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். (33½)

அதேபோல, கடக ஹஸ்தமான பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் ஹிருதயாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகள் முறையே மேனோக்கியும் கீழ்நோக்கியுமிருக்க வேண்டும்.

வலது கையானது பாணத்தின் அடியைப்பற்றியிருப்ப

---

*வாமம் து யதாக்ரமம் | இதி பாடே ஸாவத்யமிதி பாதி|

ஸவ்யே வாமே ஶூலமேவ-ச(ஶூலமேவா)ப வாமே
மௌலீஸ்தாயாந்ததா || ௬௬ ||

ஸவ்யாஸ்யம் வினா வாமம் நதஸூத்ரம் ச
வாமவச்சகம் |

ஏவம் சதுர்ப்புஜோபேதா மூர்த்தி: பஞ்சவிதா
ஸ்ம்ருதா || ௬௭ ||

அதிபங்கம் நதோபேதஷ்டஹஸ்தஸமன்விதம் |

†பாணம் ச பரஶும் கட்கம் வஜ்ரம் சைவ தக்ஷிணே கரே ||

தநுர்வ்விஸ்மயம் கேடம் ஶூலம் ஹஸ்தம் ததைவ ச |

தாகும். இடது கையானது வில்லின் நுனியைப்பற்றி யிருப்பதாகும். பரஹஸ்தங்களில், வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் வில்லுமிருப்பதாகும். வலது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மானிருப்பதுமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருப்பதாகும்.

காலானது அபஸ்மாரன் இல்லாமல் இருப்பதாகும். நதமானமும் பூர்வ ஸூத்திரமும் முன்பு கூறியதுபோலவே யாகும். இவ்விதமாக சதுர்புஜத்த(4 கைகளு)டன் கூடிய திரிபுராந்தக மூர்த்தியானது 5 விதமாகும். (67)

அதிபங்கத்திற்குரிய நதமானத்துடன் 8 கைகளுடன் கூடியது மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கம் கைகளில், பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, * பாணம், மழு, கத்தி, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கத்தில் பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, வில்லு, விஸ்மய

---

†பாணம் வஜ்ரம் ச வஹ்ன்யஸ்து பரஶு: தக்ஷிணே கரே | இதி பாடோ யுக்த இதி பாதி |

* பாணம். வஜ்ரம், கத்தி, மழு இவைகள் என்று இருப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

வாமஹஸ்தஸ்திதம் ந்யஸ்தம் வாமஹஸ்தாஸ் கராங்குஷ்டயதா
ஶ்ருஷ்ட) || ௩௯ ||

யதாஸோஹம் ததா த்ரூம்ஹம் க்ருத்யேத் மௌலிஸம்யுதம் |
ஷட்ஸஹஸ்ரவரவ்யாதம் ஸ்த்ரம் அலங்க்ருதியோஸ்த்தே || ௪௰ ||

பாணம் சக்ரம் ததா ஶூலம் டங்கம் வஜ்ரம் ச தக்ஷிணே |
தநு: கட்கம் ததா ஸூசிம் விஸ்மயம் கேடகம் ததா ||௪௧||

வாமே ஜங்காம் ந்யஸேத்தத்ர ரதஸ்யோபரி |
தஸ்யைவ தக்ஷிணம் ஜாநு வாமோபரி நியோஜயேத் ||௪௨||

ஹஸ்தம், கேடயம், இவைகளும் இருக்கவேண்டும். ஆயுதங்களின் உயரம் முதலியவைகளை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மூர்த்தியை கௌரீ ஸஹிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆறுவது மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஏழாவது மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (40)

இந்த மூர்த்தியானது 10 கைகளுடையதாகும். வலது பக்கம் கைகளில், பாணம், சக்கிராயுதம், சூலாயுதம், மழு, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கம் கைகளில், வில்லு, கத்தி, ஸூசீஹஸ்தம், விஸ்மயஹஸ்தம், கேடயம் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகும். அவ்விதமே, ரதத்தின் மேல்த்தலத்தில் முதலில் இடது காலை வைத்து, அதன் மேலே வலது முழங்காலை வைக்கவேண்டும். * (42)

---

* இந்த மூர்த்தியானது ரதத்தில் உட்கார்ந்து அதன் பீடத்தில் இடது காலை குத்திட்டு வைத்துக்கொண்டு இடது முழங்காலின் மேலே வலது முழங்காலை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மூர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. இங்கு முகுளம் என்பது ரதத்தில் ஸாரதி உட்காருவதற்கான முன்தட்டு என்றும் கயிறு என்பது வாகனத்தின் மூக்குக்கயிறு என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது.

தஸ்யோர்த்வே(ர்த்வம்) பத்மபீடம் து தன்மத்யே ப்ரஹ்மணஸ்து
ரதோபரி ।
ரதம் து முகுலோபேதம் முகுலம் ரஜ்ஜுநா வ்ருதம் ॥

முகுலாப்யந்தரே ப்ரஹ்ம(ா) சதுர்வக்த்ரம்(:)
சதுர்புஜ(:) ।
தஸ்ய தக்ஷிணஹஸ்தே ச வேணுதண்டகமண்டலூ ॥சச॥

குண்டிகாபத்மபாசம் ச வாமஹஸ்தேஷு யோஜிதம் ।
ரதஸ்ய முகுலாதஸ்தாத் வ்ருஷபம் ச்வேதவர்ணகம் ॥

ரதம் பூர்வேண மார்கேண கல்பயேத் கல்பவித்தம: ।
த்ரிபுராந்தகமூர்த்திம் து அஷ்ட(ஸப்த)பேதம் ப்ரகீர்த்தித: ॥

ப்ரவாலஸத்ருசப்ரக்யம் ஸத்வராஜஸஸம்யுதம் ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் சைவ(க)வக்த்ரம் த்ரிநேத்ரகம் ॥

ரதமானது முகுளத்துடனிருக்கவேண்டும். முகுளமானது கயிற்றினாலே மூடப்பட்டு அல்லது சுற்றப்பட்டு இருக்கவேண்டும். (43)

முகுளத்தின் மத்தியில், 4 முகங்களுடனும், 4 கைகளுடனும், பிரம்ஹதேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹதேவரின் வலது கைகளில், வேணு தண்டமும் (மூங்கில் தடியும்) கமண்டலமும் இருக்கவேண்டும். இடது கைகளில் குண்டிகையும், (கிண்டி) பத்மபாசமும் இருக்க வேண்டும். ரதத்தின் முகுளத்திற்குக் கீழே வெளுப்பு நிறமான விருஷபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (45)

ரதத்தை முன்பு கூறியுள்ள முறையுடன் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக 8 (7)விதமான திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

திரிபுராந்தகமூர்த்தியானவர், பவழம்போன்ற நிறமும், ஸத்வமும் ராஜஸமும் கலந்த குணமும் உடையவராவார்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 (𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பவராவார். ஒரு முகமும் மூன்று கண்களுமுடையவராவார்.

அவருடைய இடது பக்கத்திலிருக்கும் உமா தேவியை, முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும் விதியின்படி கல்பிக்கவேண்டும். திரிபுராந்தக மூர்த்திக்கு, இவ்விதம் பொதுவாக, லக்ஷணங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது) (48)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபதாவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஏகஸப்ததிதம: படல: ||

கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி லக்ஷணம் ||

அத கல்யாணமூர்த்தேஸ்து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽதுனா |
லலாடமத்யவாமே து வாமநேத்ராவஸானகே || ௧ ||

வாமநாஸா புடாந்தே ச ஹிக்காமத்யே ச நாபயேத்
(நாபிதோ வா ச) |
தக்ஷிணம்(ணே) நாபிமத்யே(த்யாத்) து வேதஸங்க்யா
(வேதவஹ்ந்ய)ங்குலம் பவேத் || ௨ ||

ஸ்தித்வா ஸ்திதாங்க்ரிகுல்பஸ்ய மத்யே ஸூத்ரம் ப்ரலம்ப
யேத் |
அங்கானாம் அந்தரம் ச ஸமபங்கம் யதா ததா || ௩ ||

ஸவ்யஸ்திதம் பாதவாமம் து தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் பவேத் |
தக்ஷிணம் பார்ச்வஹஸ்தம் து மணிதக்ஷிணஹஸ்தயுக் || ௪ ||

எழுபத்தோன்றாவது படலம்.

கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது கல்யாண ஸுந்தரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்திக்கு மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவின் இடது பக்கம், இடது கண்கோடி, இடது நாஸாபுடாந்தம் (இடது மூக்கு துவாரத்தை ஒட்டிய இடம்) நடுக்கழுத்து, நாபிமத்தியத்திற்கு வலது பக்கத்தில் 4, அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் இடையிலுள்ள ஒதுக்கமும் நதமானமும் ஸமபங்க லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (3)

பரமேசுவரனுடைய இடது கால் ஊன்றியும் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும், வலது பக்கம்

வரதம் வாமஹஸ்தம் து பரஹஸ்தத்வயோஸ்ததா |
தக்ஷிணே பரஶுஞ்சாபி வாமே க்ருஷ்ணம்ருகம் ததா || ௫ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஸர்வாபரணபூஷித: |
தேவ: ப்ரவாளவர்ணாப: பார்ஶ்வே தஸ்ய விஶேஷத: ||

ஸஸ்யஶ்யாமநிபாந்தேவீ ப்ராகுக்தமாநஸம்யுதா |
உத்பலம் வாமஹஸ்தே து ததா தக்ஷிணஹஸ்தகம் || ௭ ||

ஶம்போர்ஹஸ்தேந ஸங்க்ருஹ்ய லஜ்ஜாம்பவஸமந்விதம் |
*பட்டவஸ்த்ராந்தராநாம் ஶ்ரியஞ்ச ஸர்வாபரண
பூஷிதம் || ௮ ||

†ஹஸ்தாப்யாம் ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்தேவ்யா மணிபந்தம் கடிம்
த்விஜ: |

பூர்வஹஸ்தமானது, கௌரீதேவியின் வலது கையைப் பிடித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது வரதஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தங்கள் இரண்டுகளில் வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (5)

கல்யாண ஸுந்தரர், ஜடாமகுடம் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸ்வாமியானவர் பவழம்போன்ற நிறமுடையவராவார். ஸ்வாமியின் (வலது) பக்கத்தில், பயிர்ப்பச்சை நிறமான மேனியுடன் பார்வதி தேவியானவள் இருக்கவேண்டும். தேவியின் அளவுகள் யாவும் முன்பு கூறியுள்ளது போலவே யாகும். தேவியின் இடது கையில் நீலோத்பலமிருக்கவேண்டும். வலது கையானது பரமேசுவரனாலே பிடிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். அம்பாள், நாணத்துடனிருக்க

---

*வைவாஹிகவேஷயுக்தம் இதி வா பாடே ஸாதுரிதி பாதி |

†ஹஸ்தஸ்து ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்தேவ்யா: மணிபந்தம் கடிஸீமகம் | இதி பாடே ஸாதுரிதி பாதி |

தேவாக்ரே காரயேத் குண்டே ஹோமகர்த்தா ப்ரஜாபதி: ||

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ப்ரம்ஹாணம் சதுர்முகம் ஸமேத் |

அக்ஷஸூத்ரம் அக்ஷஸ்ருக்கம் ஸவ்யாஸவ்யகரேஷு ச | ௯ ||

குண்டிகா ஜபமாலா ச வாமதக்ஷிணகரே பரே |

*ஸ்ருக் ஸ்ருவௌ பூர்வஹஸ்தே து யதா வாமே

தரே க்ரமாத் || ௧௦ ||

வேண்டும். பார்வதீதேவி, விவாஹத்திற்குரிய வேஷத்துடன் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

உமாதேவியின் கையைப்பற்றியிருக்கும் பரமேசுவரனுடைய கையானது, உமாதேவியின் கடிபாகத்தைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (கையைப்பற்றியிருக்கும் கையானது இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும்.) (8½)

பரமேசுவரனுடைய முன்பக்கத்தில், பிரம்ஹதேவர், அக்கினி குண்டத்தில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். (ஹோமம் செய்துகொண்டிருப்பதுபோல கல்பிக்கவேண்டும்.) பிரம்ஹாவின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய ஸ்தநமட்டமான அளவாகும். பிரம்ஹாவானவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

பிரம்ஹாவின் பரகரங்களில், இடது கையில் கிண்டியும், வலது கையில் ஜபமாலையுமிருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தங்களில், வலது கையில் ஸ்ருக்கும், இடது கையில் ஸ்ருவமும் இருக்கவேண்டும். (ஸ்ருக்கு - சிறிய கரண்டி முட்டையைப்போல மரத்திலே செய்யப்பட்டது.

---

*தக்ஷிணம் பூர்வஹஸ்தம் து யத்தவாமகர: க்ரமாத் |

இதி ச்ருதி தவாஸ்தகவாச: |

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தே து ஸ்ருக்ஸ்ருவம் வாம

ஹஸ்தகே இதி பாடே ஸதிதவ்யமிதி ஸாதி |

[illegible]

[illegible]

[illegible]

*[illegible]

ஸ்ருவம்—சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுர மாகக் கரண்டிபோலே மரத்திஞலே செய்யப்பட்டது. இவ் விரண்டும் ஹோமம் செய்வதற்கு ஸாதநமானவைகள்.)

பிரம்ஹதேவர், வடக்குமுகமாக, பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்தவடிவமாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியும் பரமேசுவரனும் கிழக்குமுகமாக இருக்க வேண்டும். பார்வதீதேவியார், பரமசிவனுக்கு வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். (12)

விஷ்ணுவானவர், அக்நிகுண்டத்திற்கு வடபக்கத் திலிருக்கவேண்டும். அவருடைய உயரமானது, பரமேசுவர னுடைய நாபி மட்டமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். (13)

இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியத்திலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய விஷ்ணுவின் உயரமானது 9வித மாகும். மஹாவிஷ்ணுவின் உடலின் நிறமானது, கருப்பு நிறமாகும். அவருடைய பரகரங்களில் சங்கும் சக்கரமும் இருக்கவேண்டும். (14)

---

*[illegible]

संगृह्य वामे हस्ते हाटकं तोयधारकलशं दक्षिणे ||

अनादिगोत्रसंभूत श्रीशंभो परमेश्वर |
आदिगोत्रां समुद्भूतां उमां गौरीं तवैवाद्य तु दास्येऽहम् || १६ ||

उत्सृज्य वरदे हस्ते तत्पात्रात्तोयधारकं हरिः |
अष्टाशापविद्येशयक्षमुख्यादयः || १७ ||

ऋषयश्च गन्धर्वाः अप्सरा(मातर)श्च सदेवताः |
तत्क्ष(तत्र)भक्तिसमायुक्ता हृदयेऽञ्जलिसंयुताः ||

संहृष्ट(संपूर्ण)मनसोपेताः समीक्ष्य
परितः स्थिताः |

பூர்வஹஸ்தங்களில் இடது கையில் தங்கக்கலசத்தை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையில் தாரையாக விழும் ஜலத்தோடுகூட, கோத்திரம் சொல்லுவதற்கில்லாமல் அநாதியாகத்தோன்றிய ஹே சம்போ! ஹே பரமேசுவர! ஆதி கோத்திரத்திலுதித்த உமை என்னும் கௌரீதேவியை, இப்பொழுது, தங்களுக்கு கந்யகாதாநம் செய்து கொடுக்கின்றேன், என்று சொல்லி, மஹாவிஷ்ணுவானவர், பரமேசுவரனுடைய வலது கையில் சுத்த தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். (சுத்த தீர்த்தத்தை விடும்பாவனையில் மூர்த்தியானது கல்பிக்கப்படவேண்டும்.) (16½)

எட்டு திக்குகளின் அதிபர்கள், வித்தியாதரர்கள் யக்ஷர்கள் முதலியவர்கள், மஹர்ஷிகள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், (ஸப்தமாதாக்கள்) தேவர்கள், ஆகிய எல்லோரும், பக்தியுடன் மார்பில் கைகூப்பி வைத்துக்கொண்டு, நிறைந்த மனதுடன் கூடியவர்களாக, பார்வதி பரமேசுவர விவாஹ வைபவத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். (பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோலக்கல்பிக்க

ஏவம் கல்யாணஸுந்தர: ஸ்யாத் ஸ்வயந்நாஸிப்ரபம் ததா: ||

இதி காஶ்யபஶில்பே கல்யாணஸுந்தரமூர்த்திலக்ஷணம்

நாம ஏகஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

வேண்டும்) இவ்விதமாகக் கல்யாணஸுந்தரேச மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (18

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கல்யாண ஸுந்தரேசுவரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும் எழுபத்தோன்றாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

𑌸𑌮𑌭𑌂𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌵𑍃𑌷𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

எழுபத்திரண்டாவது படலம்

அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையது, 4 கைகளுடையது, 2 கைகளுடையது என்று மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஸமபங்க லக்ஷணமுடைய ஸ்தாநக மூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டபடியே நதமாநம் முதலியவைகளைக்கொள்ள வேண்டும். வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் சரீரத்தில் இடதுபாதி பார்வதிதேவியின் வடிவத்துடனும், வலதுபாதி பரமேசுவர வடிவத்துடனும் இருக்கவேண்டும்.

ஷட்புஜ (6 கைகளுடைய) மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம், மழு, தீச்சுடர் இவைகளிருக்க வேண்டும். இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில் ஒரு கையின் (பூர்வஹஸ்தத்தின்) முழங்கையானது விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்ற இரு

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌾𑌹𑍇 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௫॥

𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌂 (𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑌂) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

கைகளில் ஒரு கை கடக ஹஸ்தமாகவும் மறுகை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். (4)

இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியின் வலது கை வரத ஹஸ்தமாகவும் இடது கை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கத்தில் பரமேசுவரனுக்குரிய ஆபரணங்களும் இடது பக்கத்தில் பார்வதீ தேவிக்குரிய ஆபரணங்களும் அணிந்திருக்கவேண்டும். (5)

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் வலது மார்பு புருஷ வடிவமாகவும், இடது மார்பு ஸ்திரீகளுடையதுபோல ஸ்தந பாரத்துடனுமிருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருப்பதுமாகும். (6)

(இந்த மூர்த்தியானது சதுர்புஜ-4 கைகளுடைய மூர்த்தியாக இருந்தால்) வலது ஹஸ்தங்களில் சூலமும் வரதமும் இருக்கவேண்டும். இடது ஹஸ்தங்கள், புஷ்ப ஹஸ்தமாகவும் விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (7)

(இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியானால்) வலதுகை கபாலத்துடனும், இடது கை தொங்கவிடப்பட்டுமிருக்க

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁
𑌶𑍀𑌤𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂(𑌵𑍍𑌯𑍇) 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁
𑌊𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍(𑌕𑍇) ।
𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥௯॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

வேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள கண்ணானது குரூரமான பார்வையுடையதாகவும், இடது பக்கத்திலுள்ள கண்ணானது குளிர்ச்சியான பார்வையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (8)

இடையில் கட்டியிருக்கும் வெண்பட்டாடையானது வலது பக்கத்தில் நடுத்துடை வரையிலும் இருக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் கணுக்கால் முண்டு வரையிலும் இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தில்
அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணமெனப்படும்
எழுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்

|| अथ श्री सकलाधिकः पटलः ||

गजसंहारमूर्तिलक्षणम् ||

अथ वक्ष्ये विशेषेण गजहारमूर्तिलक्षणम् ।
ललाटमध्ये नासाग्रे वामे तु स्तनमध्यतः || १ ||

नाभिपिण्डमध्यान्तं पूर्वसूत्रं प्रसारयेत् ।
तस्मात्सूत्राद्दक्षिणे वामे(म)पादपार्ष्ण्यन्तरं
भवेत् || २ ||

साष्टत्रिंशन्मात्रं वा षट्त्रिंशत्यङ्गुलं तु वा ।
तस्मात्सूत्रात् वामतः सव्यपादाङ्गुष्ठान्तरं भवेत् ||

एकविंशतिमात्रं वा एकोनविंशदेव वा ।
अष्टहस्तं चतुर्हस்तं सर्वाभरणसंयुतम् ||४||

எழுபத்திமூன்ருவது படலம்

கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லலாட மத்தியம், நாஸாக்கிரம், ஸ்தநமத்தியத்திற்கு இடது பக்கம், தவிபிண்டமத்யம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரமானது தொங்கவேண்டும். அதற்கு வலது பக்கத்தில் இடது குதிகாலின் ஒதுக்கம் 38 அல்லது 36 அங்குலமாகும். (2½)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில், வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 21, அல்லது 19 அங்குலமாகும். (3½)

இந்த மூர்த்தியானது 8 கைகளுடனாவது, 4 கைகளுடனாவது இருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும். (4)

சதுர்புஜம் யதி ஸ்யாத் பாசம் ச கஜசர்ம ச தக்ஷிணே |
கஜதந்தம் சர்ம ச ஸவ்யாத் வாமபார்ச்வகரத்வயே ||௫||

அதாஷ்டஹஸ்தே ப்ரவக்ஷ்யே ஹஸ்தேஷ்வாயுதே |
சூலம் டமருகம் பாசம் கஜசர்ம ச தக்ஷிணே || ௬ ||

கஜதந்தம் கபாலம் ச கஜசர்ம ச விஸ்மயம் |
வாமபார்ச்வே து கர்ணாம் ச ஹஸ்தாநாம் ஸம்ப்ரகீர்த்திதம்||

ஸம்ஹாரமூர்த்தேர்வாமாங்க்ர்யதஸ்தாத் கஜமஸ்தகம் |
மகுடஸ்யோபரிஷ்டாத்து கஜபுச்சம் ப்ரகல்பயேத் ||௮||

பார்ச்வயோ: கஜபாதாம்ஸ்து யதா யுக்த்யா து கல்பயேத் |
ப்ரபாமண்டலவத் சேஷம் கஜசர்ம ப்ரகல்பயேத் || ௯ ||

சூலம் வஜ்ரம் சரசாபி கஜசர்ம ச தக்ஷிணே |

சதுர்புஜ மூர்த்தியாக இருந்தால், அதன் வலது கரங்களில் பாசமும், யானைத்தோலுமிருக்கவேண்டும். இடது கைகளில், யானையின் தந்தமும் யானையின் தோலுமிருக்க வேண்டும். சதுர்புஜ மூர்த்தியானது இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

வலது பக்கம் 4 கைகளில், சூலம், உடுக்கை, பாசம், கஜசர்ம, இவைகளும், இடது பக்கம் 4 கைகளில், யானையின் தந்தம், கபாலம், கஜசர்ம, விஸ்மயஹஸ்தம், இவைகளுமிருக்கவேண்டும். (7)

பரமேசுவரனுடைய இடது காலுக்குக் கீழே யானையின் மஸ்தகத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். மகுடத்திற்குமேலே யானையின் வாலைக் காட்டவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் யானையின் கால்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். அதுபோக பாக்கியுள்ள யானையின் தோலை, பிரபாமண்டலம்போலக் கல்பிக்கவேண்டும். (9)

கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள

ஜவாகும் வெடகம் வஜ்ரம் மஜ அசர்ம வாமகெ || ௧0 ||

ஸுாடமத்யெ நாஸாக்ரெ(மெ) தக்ஷிணஸ்தந மத்யகெ |

ஸவ்யபீடஸ்ய மத்யெ து ப்ரம்ஹஸூத்ரம் ப்ரலம்பயெத் || ௧௧ ||

ஸவ்யஸ்திதம் வாமபாதம் து மஜமஸ்தகோபரி |

உத்த்ருதம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமெ குஞ்சிதகம் பவெத் || ௧௨ ||

தஸ்மின் குஞ்சிதகெ பாதெ ஸ்பிக்பிண்டாந்தம் சதுரங்குலம் |

தஜ்ஜாநுர்வாமகக்ஷஸ்ய கலி(மத்ய)ஸூத்ரஸமம் நயெத் ||

ஜவம் து லியம் நீகவா மஜஹஸ்தாத்ரிர்வ்ய(த்யெ |

---

4 கைகளில், சூலம், கத்தி, கஜசர்ம, கஜச்ருங்கம் (தந்தம்) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளில், கபாலம், கேடயம், கத்தி, கஜசர்ம, இவைகளும் இருப்பதுமாகும்

லலாடமத்தியம், நாஸாக்கிரம், வலது ஸ்தநமத்தியம், வலது பீடமத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (11)

பரமேசுவரனுடைய இடது பாதமானது, யானை மஸ்தகத்தின்மீது ஸுஸ்திதமாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வலது காலானது தூக்கியிருக்கவேண்டும். இடது பாதமானது உத்குடிகமாக இருக்கவேண்டும். (வலது காலானது இடது பக்கத்தில் உத்குடிகமாக— படுக்கையாக மடிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.) (12)

அந்தக் குதிகாலிலிருந்து ஸ்பிக் (பிருஷ்டபாகம்) பிண்டம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். அந்த முழங்காலானது, இடது கமுக்கட்டின் அளிமத்திய (மத்திய) ஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்க

ஸ்கந்தோச்ச்ரிதாஸம்யுக்தா ஸா தேவீ பயபாவஸமன்விதா ||

ஏவம் ஹி கல்பிதம் பிம்பம் தனதான்யஸம்ருத்திதம் || ௧௫ ||

இதி காச்யபசில்பே கஜஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
த்ரிஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

வேண்டும். இவ்விதம் கஜஸம்ஹார மூர்த்தியானது இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பார்வதீ தேவியானவள், பயந்த முகபாவத்துடன், பரமேசுவரனுடைய தோள் மட்டமான உயரத்துடன் இடது பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கல்பிக்கப்பட்ட பிம்பமானது, தநதானிய ஸமிருத்தியைக் கொடுக்கும் (15)

**காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்திமூன்ருவது படலம் முற்றும்**

|| 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌸𑌮𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 ||𑍧||

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 |
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂(𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍂𑌲𑌂) 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁
𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 || 𑍨 ||

𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 |
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍 ||

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 |
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥(𑌵𑌾𑌯𑍇)𑌬𑌿𑌂𑌬𑌾𑌯𑍇𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂
𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 || 𑍪 ||

எழுபத்திநான்காவது படலம்

பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, சந்திரசேகர மூர்த்தியைப் போல ஸமபாதமாகவும் ஸ்தானகமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியாகும். (1)

இந்த மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், 4 கைகளும் ஊர்த்துவமுகமான மயிரும், பருத்த உடலுமுடையதாகும். வலது கைகளில் அபயமும் சூலமும், இடது கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையுமுடையதாகும். பவழம்போன்ற நிறமும் சுபகரமான குளிர்ந்த பார்வையும் உடையதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். புன்சிரிப்புடன்கூடிய முகமுடையதாகும். (3½)

நித்தியோத்ஸவத்திற்கான பிம்பமானது ஸ்தானகமாகவோ ஆஸனமாகவோ இருப்பதாகும்.

தப்தவஹ்நிஸமம் வர்ணம் ரக்தாக்ஷம் குடிலப்ரூயுதம் |
தீக்ஷ்ணநேத்ரத்ரயோபேதம் ஸர்பயஜ்ஞோபவீதிநம் ||௫||

ஜ்வாலாநலஶிகாகாரம் அதிரக்தாதிவாஸஸ்யுக்
(ரக்தவஸ்த்ரவாஸஸம்) |
ஶூலம் சாதோமுகம் யுக்தா கபாலம் வரதோத்யதம் ||

*அபயம் விநா ஶூலமூலம் யுக்தா து தத்கரே |
ஶூலாக்ரம் வரதே சைவ ஸம்ப்ரஹ்ய து ததோத்யதம் ||

தக்ஷிணே து பரே ஹஸ்தே டங்கம் கட்கம் து வாமகே |
ரௌத்ரம் பாபாபஹம் ஹ்ருத்ஸ்தம் பலிபிம்பே து
ஸம்பூஜ்யதே || ௮ ||

அந்த மூர்த்தியானது அக்னியைப்போன்ற நிறமும், சிவந்த கண்களும், கோணலான புருவங்களும் கொடூரமான மூன்று கண்களும் உடையதாகவும், ஸர்பயஜ்ஞோபவீத மணிந்தும், சுடர்விட்டெரியும் நெருப்புச் சுடர்போன்ற உருவமும், மிகச்சிவந்த வஸ்திரமும் தரித்து, இடது கைகளில் அதோமுகமான (கீழ்நோக்கான) சூலமும் வரத ஹஸ்தத்தில் கபாலமும் ஏந்தியும்,* (இருக்க வேண்டும்) 6

அல்லது வலதுபக்கத்தில் அபயஹஸ்தமில்லாமல் அதே (அபய ஹஸ்தமான) கையில் சூல மூலத்தையும், வரத ஹஸ்தலத்தில் சூலாக்ரத்தையும் தரித்து, பர ஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் மழுவும் இடது பக்கத்தில் கத்தியும் தரித்திருப்பதுமாகும். இத்தகைய மூர்த்தியானது

*அபயம் சைவ ஶூலாக்ரம் தக்ஷஹஸ்தத்வயே பவேத் |
இதி ஶ்லோகார்த்தம் நாஸ்தி ஹஸ்தலிகிதே |

*வலது பக்கம் கைகளில். அபயமும், சூலாக்கிரமும் தரித்திருப்பதாகும் என்று அரை சுலோகத்தின் பொருளை இங்கு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯(𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁)𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌵
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤(𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰)𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ரௌத்திர (பயங்கரமான) பாசுபதமூர்த்தியாகும். இது பலிலிங்கத்தில் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியாகும். (8)

மனதில் தியானம்செய்து பூஜிப்பதற்காக இந்த மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியை ஒரு முறை தியானம் செய்தால் சகல சத்துருக்களும் அழிந்து போவார்கள். இத்தகைய மூர்த்தியானது ரௌத்திர மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியை பிரதிமை வடிவத்தில் செய்யக்கூடாது. (10)

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாசுபத (பாசுபதாஸ்திர) மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑍌 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 || ௧ ||

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂(𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂) 𑌤𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௨ ||

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌬𑍇𑌰𑌂 𑌚 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌜𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌕𑌾𑌜𑌯𑍀 || ௩ ||

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।

எழுபத்தைந்தாவது படலம்.

கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் பாதங்கள் பாதுகையுடன் கூடியவைகளாம். கங்காள மூர்த்தியானது பிக்ஷுகலக்ஷணமுடையதாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ரக்ஷைக்காகவும், பரிவாரத்திற்கும், மோக்ஷார்த்தமாகவும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமூர்த்தி என்றும் ஜங்கம மூர்த்தி என்றும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. மூலஸ்தாநபேரமாக இருப்பது ஸ்தாநகமாகும். உத்ஸவார்த்தமான பேரமானது ஜங்கம பிம்பமாகும்.

இந்த மூர்த்தியை, மரம், லோஹம், ஸுதை, மிருத்து, சர்கரை (மணல்), சிலை (கருங்கல்) இவைகளினாலும் சித்திர

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] || ௫ ||

[illegible] |

[illegible] || ௬ ||

[illegible] |

[illegible] || ௭ ||

[illegible] |

வடிவமாகவும், முறையுடன் செய்வதாகும். இந்தப் பிரதிமையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மானம் உன்மானம் பிரமாணம் இவைகளுடன் செய்யவேண்டும்.

அறிவாளியாக இருப்பவன் மூர்த்தி மானத்தை அங்கமானம், அங்குலம், யவை, ஹஸ்தம், தாலம், விதஸ்தி, இவைகளாலே கொள்ளவேண்டும். சுபமானத்தை, ஆயாதிகளினாலே சுத்தமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். (5½)

மூர்த்தியானது, பாதம், அதிஷ்டானம், துவாரதுங்கம் இவைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மூலலிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான உயரம், 1½ பங்கு உயரம், 2 பங்கு உயரம், அல்லது 3 பங்கு உயரமும் இருப்பதுமாகும். அதன் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிம்பமானம் 9 விதமாகும். (7.)

உத்ஸவ பிம்பத்தின் உயர அளவினாலேயே ஸகல விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

सव्यपादं स्वस्तिकं चैव दक्षिणं गमनक्रमे
(गमनोद्यतम्) ॥ ८ ॥

पादुका पादयोर्युक्ता दक्षिणं कुञ्चितं भवेत् ।
पार्ष्णी दृश्य ... भवेत् सव्यं ब्रह्मसूत्रं
पृष्ठंप्रयेत् ॥ ९ ॥

सव्यहस्तं कृतं वापि दक्षिणे कटके धृतम् ।
हिरण्यस्य कृतं वापि तर्जन्यं [illegible] ॥ १० ॥

योगपीठासनान्ते तु सव्ये चाकार च(ज)वापि वा ।
कुर्यात् वाम(दक्ष)करे पात्रं नाभिपीठासनान्तकम् ॥

डमरुं सव्य(वाम)हस्ते तु हनुपीठासनान्तकम् ।
*पाशं शूलस्य हस्तं वा शिखिपिञ्छसमन्वितम् ॥

कङ्कालं च तदग्रे तु बलं तु हृदयोपरि ।
बाहुपीठासनान्ते तत्कन्याः स्युः समं भवेत् ॥

இந்த மூர்த்தியின் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் வலது கால் நடையைக்காட்டும் பாவனையாகவுமிருக்க வேண்டும் கால்களில் பாதுகைகளிருக்கவேண்டும். வலது கால் குஞ்சிதமாக இருக்கவேண்டும். (8½)

... ...
... ...
... ...
... ... (10½)

இடது (வலது) கையில் பாத்திரமிருக்க வேண்டும். அது நாபி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தத்தில் உடுக்கையானது முகவாய்க்கட்டையளவு இருக்க வேண்டும். இடது கைகளில் சூலமும் மயில் தோகையுமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் கங்காளமானது

---

*पाशे हस्ते तु शूलं च शिखिपिञ्छयोपरि ।
इति पाठे साध्यमिति सन्ति ।

ணகக்ஷித்ர அதாஸூத்ரம் நதாபிகஸ்யாதி(நதம் தாபிக)
செவ வா ।
ஸ்ரோத்ரகே வக்ஷஸூத்ரம் வா ஸம்மதா நவயோ ஸ்யுணா ॥

முகாட வாமபார்ஶ்வே ச நேத்ராந்தே ச புடாந்தகே ।
ஹ்ருதயாச்ச ததா ஹிக்காயாம் ஹ்ருதயே காக(மாத்ர)
கோஷ்டகே ॥ ௧௫ ॥

நாபேஸ்து தக்ஷிணே ஸூத்ரம் பக்ஷாம்மாத்ரவிதி(மே)
த்ரயே ।
யோநிதேவ்ரம் ததா ஸூத்ரம்(த்ராக)வா தக்ஷிணே பாத
மாத்ரகே ॥ ௧௬ ॥

வாமபாதஸ்திதம் வாபி பாதாங்குஷ்டயோரபி ।
ஸ்தாநகம் ஸவ்யவாமாஸ்திதம் மத்யேஷு(து)விநியதே ॥

(சரீரத்தின் எலும்புக்கூடு) மார்பில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் தோள் மட்டமாக கன்னிகைகள் இருக்கவேண்டும். அவர்களின் உயரமானது 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இருப்பதுமாகும். ஸ்தாநகபிம்பத்திற்கு பூர்வஸூத்திரத்தையும் நதமானத்தையும் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நெற்றியின் இடது பக்கம், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், முகவாய்க்கட்டையின் இடதுபக்கம், கழுத்து, ஹிருதயத்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், நாபியின் வலது பக்கத்தில் 2 அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், யோநி (மத்தியத்திற்கு) வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், இடது காலை ஒட்டிய இடம் அல்லது இருபாதங்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். இது ஸ்தாநகமூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். (17)

𑌕𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ।
𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 (𑌵𑌾𑌮𑌵𑍇𑌧𑌤𑌃)
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௮ ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
([illegible]) ।
𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥௧௯॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 ([illegible]) 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌵𑌾𑌮𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 ([illegible]) ।
𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌮𑌨𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥௨௧॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

கமநமூர்த்திக்கு பூர்வ ஸூத்திரமானது, நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும் இடது கால் மணிக்கட்டின் நடுவிலும் விழவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரமானது, லலாட மத்தியின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், இடது நாஸியின் துவாரத்தின் பக்கத்திலும், கண்ட மத்தியிலும், ஹிருதயத்திலும், நாபியின் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், யோநியின் இடது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலும், இடது கால் மணிக்கட்டைத் தொட்டும் இருக்கவேண்டும். (20)

அறிவில் சிறந்தவனே! ஆபங்கத்திற்குக் கூறியிருப்பதையே நதமானமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தையும் ஹஸ்தநீப்ர (ஸூத்திரத்திலிருந்து கை வரையில் ஒதுக்கம்)த்தையும் கூறுகிறேன். (21)

வலது கையில் புல்லை கல்பிக்கவேண்டும். (வலதுகையில்

த்வாவிம்ஶத்யம் மாத்ரம் வாபி த்ரயோவிம்ஶதிரேவ வா ||௨௩||

மணிபந்தோ மத்யாந்தம் து (மத்யம்) பாஹ்யம் சைவ
ததைவ ஹி |

நீவ்ரம் ததா த்ரிவிதம் சைவ வாமத்ரே வாமகேபி வா ||

ஷோடஶஸப்ததஶம் அஷ்டாதஶாங்குலம் வாபி (அஷ்டாதஶமாத்ரம்
வா) நீவ்ரகம் |

நாபிஸீமாவஸானே து கூர்பராந்தம் (ரம்) ததஸ்ய
நீவ்ரகம் ||௨௪||

*பஞ்சமாத்ரமதோவாபி த்ரிஷோடஶமேவ வா |

தக்ஷிணம் (ணே) த்ருணகம் ஹஸ்தே யோநிஸீமாவஸானகே
||௨௫||

ஏகத்வித்ரிசதுர்மாத்ரம் ம்ருகமஸ்யஸ்ய (ம்ருகமாஸ்யே து)
வக்த்ரம் லம்பயேத் |

புல்லிருக்கவேண்டும்.) அதற்கும் மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமானது, 22, அல்லது 23 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமானது, மணிக்கட்டு வரையில், மணிக்கட்டின் மத்தியம் வரையில், மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கம் வரையில் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாத்திரத்துடன்கூடிய இடது கை மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமும் இதுபோலவே மூன்றுவிதமாகும். அவைகள் 16 அங்குலம் 17 அங்குலம், 18 அங்குலங்களாகும். நாபி மட்டத்தில் முழங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 15 அல்லது 16 அங்குலமாகும். வலது கையிலிருக்கும் புல்லானது யோனி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (25)

(கையிலிருக்கும் புல்லானது) மானின் வாயில் 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

---

*பஞ்சதஶாங்குலம் வாபி ஷோடஶாங்குலமேவாபி வா |

உக்தி வாமேந ஸவிதவ்யக்தி ஹாஸி |

ஜ்ஞானமுத்ராம் ஸிம்ஹகர்ணம் யதா ஸௌந்தர்யதோ ந்யஸேத் ||

வாமஹஸ்தே பரே சூலம் பாஹுசீர்ஷஸமம் நயேத் |
பூர்வஸூத்ரம் (த்ராத்) ததைவ ஸ்யாத் சிகிபந்த
(சிகிபிஞ்ச)ஸ்ய நீவ்ரகம் || உ௭ ||

அங்குலாசிம்சதிராத்ரம் வா சூலம் தச்ச வஸ்த்ரதோ
(கக்ஷாதோ)பரி |
சூலாக்ரம் ரௌத்ரகோரவீர்யா (விஸ்த்ருதம்) கங்காளம்
பந்தயேத் ஸுதீ: || உ௮ ||

தக்ஷிணே வரஹஸ்தேந(து) டமரும் கடகேபி வா |
தத்விஸ்தாரம் (ஞ்ச) விஸ்தாரம் நவாங்குலமிதி ஸ்ம்ருதம் வா
(கல்பிதே) || உ௯ ||

மத்யம் (த்யம்) க்ஷீணம் சதுர்மாத்ரம் பார்ச்வயோ: பத்மாகாரம்
விகாஸிதே |
வலயத்ரயஸம்யுக்தம் தஜநீ டமருகோ பவேத் || ௩௰ ||

அந்தக்கையில் ஞானமுத்திரையையாவது ஸிம்ஹகர்ணத்தையாவது அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் பரஹஸ்தத்தில் இருக்கும் சூலமானது தோள்பட்டை மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, சிகாபந்தத்தின் (மயில் தோகையின்) ஒதுக்கம் 40 அங்குலமாகும்(?) சூலமானது (சூலத்தின் தலையானது) தோள்பட்டைக்குமேலே இருப்பதாகும். சூலாக்ரமானது, பயங்கரமாக இருப்பதாகும் கங்காளத்தைக் கட்டியிருக்கவேண்டும். (28)

கடகஹஸ்தமான வலது பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கை இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரமானது 9 அங்குலமாகும். அதன் நடுவானது சிறுத்து 4 அங்குலமிருக்க வேண்டும். அதன் இரண்டு பக்கமும் தாமரைப்பூவைப் போன்று இருக்கவேண்டும். அதில் 3 வளையங்களிருக்க வேண்டும்.

தர்ஜந்யாம் ருஜு ஹஸ்த்யைவம் ஹி ஹஸ்தாவலம்பகம் |
மணிபந்தஸ்ய நீவ்ரம் து பூர்வஸூத்ரம்(த்ராத்)
ததைவ ச || ௩௧ ||

அக்ஷாரிம்ஶதிகாத்ரம் ஸ்யாதம்ஶாயிகயோரபி வா |
வாமே கபாலமாத்ரம் வா ஹாரம்ஶம் ஸமநீவ்ரகம் ||௩௨||

கனம் சைகாங்குலம் ம்ருஷ்டம் வாபி ஸர்வத்ர
நிர்வ்ரணம் பவேத் |
மகரகுண்டலம் வாபி ஶங்கபத்ரம் து வாமகே || ௩௩ ||

ஜடாமண்டலமேவோக்தம் விகீர்ணம் கேஶமண்டலம் |
தக்ஷிணே து ஶஶாங்கம் வா வாமே ச(வஹஸ்தோவா)
ஏகேபி வா || ௩௪ ||

சுட்டுவிரலானது நேராக (உயர்ந்து) இருக்கவேண்டும். அந்த விரலானது உடுக்கையைப்பிடித்திருக்கவேண்டும். உடுக்கையானது, முகவாய்க்கட்டை மட்டமாக இருக்க வேண்டும். (30½)

பூர்வஸூத்ரத்திலிருந்து (பரஹஸ்தம்) மணிக்கட்டு வரையில் ஓதுக்கம் 40 அல்லது 41 அங்குலமாகும். இடது கையிலிருக்கும் கபாலத்தின் ஓதுக்கம் 18 (12 + 6 = 18) அங்குலமாகும். (32)

(கபாலத்தின்) கனமானது 1 அங்குலமாகும். அது வடுவில்லாமல் (சிலிம்பு, பிசிறு, விறிசல் முதலியன) இல்லாமலிருக்கவேண்டும்.

இடது பக்கத்தில் (காதில்) மகரகுண்டலம் அல்லது சங்கபத்திரமிருக்கவேண்டும். (சிகையானது) ஜடாமண்டலமாகவாவது, விரிந்து மண்டலாகாரமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (33½)

(சிரஸ்ஸில்) வலது பக்கத்தில் (இளம்பிறைச் சந்திரனை) அணிந்தும் இடது பக்கத்தில் நாகாபரணத்தை

கபாலஸ்ரக்(மாலா)ட்யம் ச யுன்மத்தகுஸுமாந்வி
(தம்) ।
பகபக்ஷம் ததைவார்க்க குஸுமம் தூர்வாங்குரைஃ ॥
பிகாகேகிஜ(பிககேகாதி)பந்தம் ச கடௌ க்ஷுத்ராக்ஷ
மாலிகா ।
நாககங்கணம் ப்ரகோஷ்டேஷு நாநாரத்நவிபூஷிதம் ॥ ௩௭ ॥
வாமஸ்கந்தே கங்காளநாளாஸ்தி(கம் நாள) வாமஸ்கந்தோபரி
ஸ்திதம்(ஸ்திதம்) ।
அநேகபூதைஸ்த்ரீபிஃ ஸேவிதம் வந்திதம் ச தைஃ ॥
புரோபாகே ஸ்திதம் பூதம் ஹேமபாத்ரம்(ஸ்வர்ண)ஸம்ஸ்திதம் ।
ரக்தாக்த(ரக்த)ஸஹம் தத் தத்பாத்ரே ரக்தயாதாரயா
(ரக்தயாரா)பா ॥ ௩௮ ॥
கிம்சித்ஸவ்யகராங்குல்யா ஸம்யுக்தம்(க்தா) தத்பாத்ரஸம்
(ஸஃ) ।

யணிந்துமிருக்கவேண்டும். மண்டையோடுகளை மாலையாக அணிந்திருக்கவேண்டும். ஊமத்தம்பூவை தரித்திருக்க வேண்டும். கொக்கிறகு, எருக்கம்பூ, தூர்வை (அருகம்புல்) இவைகளை தரித்திருக்கவேண்டும். (36)

குயில், மயில்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கவேண்டும். இடுப்பில் சிறிய மணிமாலையையணிந்திருக்கவேண்டும். மணிக்கட்டுகளில் நாக கங்கணமணிந்திருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான ரத்னங்களையுமணிந்திருக்கவேண்டும். (37)

கங்காளமானது இடது தோளில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். கங்காளமூர்த்தியானது அநேக பூதங்களாலும் ஸ்திரீகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டுமிருப்பதாகும். ஸ்வாமியின் முன் பக்கத்தில் பூதமானது ஸுவர்ணமயமான (தங்கத்திலான) பலி பாத்திரத்துடனிருப்பதாகும். அந்த பாத்திரத்தில் ரக்த தாரையுடனும்

𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌉𑌦𑌰𑍇𑌵𑍋𑌪𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌾(𑌵𑍃𑌤𑌾)𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇
(𑌕𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇)𑌕𑌪𑌾𑌃 || ௩௯ ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌟𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿𑌕𑌾(𑌛𑍁𑌰𑌿𑌕𑌾)𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾(𑌮𑍇𑌖𑌲𑍇)𑌵
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 |

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿(𑌛𑍁𑌰𑌿)𑌕𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌵 (𑌕𑍋𑌶𑍇𑌨) 𑌬𑌦𑍍𑌧
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 || ௪௦ ||

𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍈
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 |

𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 || ௪௧ ||

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌕(𑌪𑍇𑌷)𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂(𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃) 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤
𑌉𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌜𑌲𑌿𑌤𑍈𑌃 |

𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾(𑌵𑌿)𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯(𑌂)𑌸𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃(𑌤𑌂 𑌤𑍁)
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௪௨ ||

𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌭𑍈𑌰𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌜𑌯𑌮𑍍 |

(மாமிஸத்துடனும்) அன்னமிடப்பட்டிருப்பதாகும். மனக்கிளர்ச்சியடைந்த ஸ்திரீகள் பலர் நழுவிய வஸ்திரத்தின வழியே சிறிது காணப்படும் யோநியையுடையவர்களாக சூழ்ந்திருப்பவர்களாவாகள். (39)

வலது இடுப்பில் கத்தியானது சொருகப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக்கத்தியானது, தங்கப்பிடியுடனிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களிலும் கைகளில் நாநாவிதமான நாகங்களை அணிந்திருக்கவேண்டும். என்றும் அழிவில்லாமல் என்றும் ஆனந்தமயமான இந்த கங்காளமூர்த்தியானது, நிலையற்ற மனதையுடைய, இருடிகள், தேவர்கள், ஸித்தர்கள் வித்தியாதரர்கள், இவர்களினாலே மார்பினிடையே கை கூப்பிக்கொண்டு ஸேவிக்கப்பட்டும் பூஜிக்கப்பட்டுமிருப்பவராவார், (42)

புஷ்பவ்ருஷ்டிக்ருதோ தேவா: ருஷய: ஸ்தோத்ரபாடகா: ||

ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வாண: ஸ்துதிம் குர்வந்தி ஸர்வதா |
அபரே சர்மஜம் ச காம்ஸ்யம் ச வீணாம் ஸௌஷிரமேவ ச ||

ஶங்கப்ரப்ருதிஸம்யுக்தம் பஞ்சவாத்யா ஸமாசரேத் |
தும்புருர் நாரதஶ்சைவ ஜயவாத்யம் ஸலக்ஷணம் ||

சந்த்ராதித்யாதி தீப்த்ர ஜா(ஸீராஜ) ச்சாமராதிவ்யயோஷித: |
ஸர்வலோகோபகாராய இந்த்ரஸவனாதிஷு || ௪௬ ||

பாஸம்(ஸஹம்) தாமரதாதேவாயோ தேவா(திவி ஸ்த்ரீ
ஸஸாதகம் |
பஞ்சதாலேந ஹஸ்தம் ச மாநோந்மாநப்ரமாணகம் ||

வாயுதேவன் வீதிகளை சுத்தம் செய்பவனாவான். பர்ஜந்யன் ஜலம் தெளிப்பவனாவான். தேவர்கள் புஷ்ப வர்ஷம் (பூமாரி) செய்பவர்களாவார்கள். இருடிகள் ஸ்தோத்திரபாடம் செய்பவர்களாவார்கள். ருக்கு, யஜுஸ் ஸாம, அதர்வணம் ஆகியவேதங்கள் துதி செய்பவைகளாம். மற்றும் பலர், சர்மவாத்யம், (தோலால் அமைக்கப்பட்ட வாத்யம்) காம்ஸ்யவாத்யம் (வெங்கலத்தினாலான ஜாலரா போன்ற வாத்யம்) வீணை, ஸுஷிர வாத்யம், (புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியம்) சங்க வாத்யம், ஆகிய பஞ்ச (ஐந்து விதமான) வாத்தியங்களையும் வாசிப்பவர்களாவார்கள். தும்புருவும் நாரதரும் லக்ஷணத்துடன் ஜயவாத்தியத்தை வாசிப்பவர்களாவார்கள். திவ்ய ஸ்திரீகள் (அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்) சந்திரன் சூரியன் இவர்களின் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் சாமரங்களை வீசுகின்றவர்களாவார்கள். உலகத்தின் நன்மைக்கான இந்திரஸவநம் முதலிய விசேஷங்களில் சூழ்மி யிருக்கும் தேவர்கள் (இந்த மூர்த்தியின்) யோகிமட்டமாக இருப்பவர்களாவார்கள்.

பூதத்தின் உயரம் முதலிய பிரமாணங்களை பஞ்ச தாளத்தினாலே கொள்ளவேண்டும். (47)

ஹஸ்தைஸ்து ஶிரஸ: பாத்ரம் த்ருத்வா பூதஸ்ஸ ஏவ வா ।
பாத்ரவிஸ்தாரகம் சாபி விம்ஶதிமாத்ரம் து வா ॥௪௮॥

நிம்நம் தஶாம்ஶமாத்ரம் ஸ்யாத் கநம் ஏகாம்ஶமாத்ரம் பவேத் ।
ஹிரண்யம்(ஹரிணம்) தக்ஷிணே பார்ஶ்வே ஜாநுஸீமாவஸாநகம் ॥

ஶீர்ஷாதி பாதபர்யந்தம் ஹரிணீ தந்மதேவ து ।
தேவஸ்ய பூர்வஸூத்ரே து லம்பநாந்தம் ததைவ ஹி ॥

நாஸாக்ரே லம்பயேத் ஸூத்ரம் பாதாங்குஷ்டஸ்ய மூலகே ।
ஜடாக்ரே(க்ரம்) விம்ஶதிமாத்ரம் த்ரயோவிம்ஶதிமாத்ரகம் ॥ ௫௧ ॥

லம்பநம் குக்ஷிநாஸாக்ரம் பாதாங்குஷ்டமூலம் லம்பயேத் ।
ஸூத்ரபாதே து நீவ்ராக்ரம் மாத்ராம்ஶமாத்ர(கம்) ஶராம்ஶமாத்ரகம் ॥ ௫௨ ॥

பூதமானது பாத்திரத்தின் தலைப்பக்கத்தை இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகும். பாத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது 20 அங்குலமாகும். அதன் குழிவானது 10 அங்குலமாகும். கனம் 1 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலிருக்கும் மானானது ஸ்வாமியின் முழங்கால் உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த உயரமானது மானின் தலை முதல் பாதம் வரையிலுள்ள அளவாகும்.

ஸ்வாமியின் பூர்வஸூத்திரமானது தொட்டிருப்பதையும் ஓதுக்கத்தையும் கூறுகிறேன். ஸூத்திரத்தை நாஸாக்கிரத்திலும் கால் பெருவிரலினடியிலும் தொங்கவிடவேண்டும்.

சடையின் நுனிவரையில் நீளமானது 20 அல்லது 23 அங்குலமாகும். (51)

ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும் வயிற்றையும் தொட்டுக்கொண்டு, காலின் பெருவிரலடிவரையில் தொங்க

தஸ்மாத்ஸூத்ராத் தக்ஷிணாங்குஷ்ட நீவ்ரகம் து நவாங்குலம் |
தசாங்குலம் ருத்ராங்குலம் வாபி ஆதித்யாங்குலமேவ வா ||௫௪||

ஸூத்ரஸ்தாநம் து நிம்நம் வா ஸவ்யபார்ஷ்ணிமத்யஞ்சைவ வா |
த்வாவிம்சதங்குலம் வாபி த்ரயோவிம்சதிரேவ வா ||௫௫||

ஸூத்ராத்பார்ச்வம் து ஸீமாந்தம் தக்ஷிணாங்குஷ்ட நிம்நகம் |
ஏகத்வித்ரிசது:பஞ்ச ஷடங்குலம் து நீவ்ரகம் ||

ஸீமே தக்ஷிணபார்ஷ்ணிர்து வேதபஞ்சரஸாங்குலம் |
பாதுகாயாமகம் வாபி பாததாலாயமேவ (தலாவஸாந)
கம் || ௫௬ ||

உத்ஸேதேந த்ர்யங்குலம் ப்ரோக்தமூர்த்வே பத்மாஸநம் து வக்த்ரகம் |
தர்ஜந்யங்குஷ்டயோர்மத்யே குமுதாக்ருதிபந்தயேத் ||

த்வ்யங்குலம் குட்மலோத்ஸேதம் ஸூத்ரம் ஸாந்தரம்
பவேத் |

வேண்டும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் பெரு விரல் வரையில் ஒதுக்கம் 5 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 9, 10, 11 அல்லது 12 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்தின் ஸ்தாநமானது. (பெருவிரலடியில்) பதிந்திருக்குமிடமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது குதிகால் நடுவரையில் ஒதுக்கம், 22 அல்லது 23 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பெருவிரலின் பள்ளம் வரையில், பக்கத்தின் எல்லையாகும். அதன் ஒதுக்கம் 1, 2, 3, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலமாகும். (?) பாதுகையின் நீளமானது காலின் கோடியளவேயாகும் (காலின் நீளமேயாகும்) (56)

பாதுகையின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். பாதுகையின் மேல்ப்பக்கமானது பத்மவடிவமாகும். காலின் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களின் நடுவில் ஆம்பல் மொட்டைப்போல அமைக்கவேண்டும், அதன் உயரம் 2 அங்குலமாம். அது

கைலாஸஶிவரே ரம்யே ஶ்ரீமஸெ தேவநாயக: || ருக ||

ருஷீணாம் ஸம்மதெ வீர்த்யா ஹமவாநு(ஜமாதி)வரஶெஷர: ।
தண்டகாரண்யஶீலாயாம் சாநீநாம் ஸ(ம)வலோரகயெ ||

தேஷாம் ஶ்ரீ(ஸ்த்ரீ)ணாம் ச வளாரஸ்ய விவாதாய ச
ஶீலயா ।

பிக்ஷாடந(ட)ரூபேதஶ்சைந(ஷ்சந)கடிஸூத்ர விவர்ஜித: ||

உத்தேஶ்யம் (மத்தாஹம்)வரஶேஷாத: கைலாஸம்
த்ரைவிதீ(அவிஹா)யதஹ ।

பிக்ஷாம் கரோம்யஹம் விப்ர கங்காளஸ்ய தஞ் மோக்ஷணம்
(கங்காளமோக்ஷணாய ச) || கக ||

காஶ்யப உவாச —

கயாமெவ வர்தி‍தம் சாஸ்ய கங்காளஸ்ய பலம் கத ।

வட்டமாகவும் அழகாகவுமிருக்கவேண்டும். (57½)

அழகாகவும் ஸர்வைசுவரிய ஸம்பந்நமுமான கைலாஸத்தில், முனிவர்கள் கூடியிருக்கும்பொழுது தேவநாயகரான பரமேசுவரன் கூறினர் :—

நான் தண்டகாரணியத்தில் செய்த லீலையில் முனிவர்களுடைய அஹங்காரத்தைப்போக்குவதற்காகவும் அவர்களின் ஸ்திரீகளின் நாமே குடும்பினிகள் என்னும், அஹங்காரத்தையும் நீக்குவதற்காகவும் கைலாசத்தை விட்டு, விளையாட்டாக பிக்ஷாடன ரூபத்துடன் கடிஸூத்திரங்கூட இல்லாமல் நக்நனுகச்சென்றேன்.

கங்காளத்தின் விடுதலையை உத்தேசித்து பிக்ஷையுமெடுக்கின்றேன். (61)

காசியபர் கூறினர்: தாங்கள் கங்காளத்திற்கு எங்ஙனம் பலத்தை விருத்திசெய்தீர்கள்.

ஶிவ உவாச —

இதாநீம் வக்ஷ்யதோ விப்ர ஶ்ருணுஷ்வ தத் ஸவிஸ்தரம் ||

*தஸ்யஸம் ஸர்வநாஶீநி யாசெ ஸயவக்த்ரகா: |
கம்பிதஸ்ய ஸமஸ்தாநி ஸர்வநாஸ்யிவாஸித: || ௬௪ ||

ப்ராயஶ்சித்தஸ்ய மாம் பிக்ஷாம் மாம்ஸம் ஸமநிவர்த்தயே |
ஜ்ஞாநாநாம் ஸர்வஸித்தாயஞ்ச ஸவஶ்ரோத்ரோகாவகாரகம் ||

கங்காளமோசநார்த்தம் து த்ருஷ்டிவைவஸம் த்விஜ |
பிக்ஷாந்தே மோசயேத் தத் கங்காளஸம்பயம் பவேத் || ௬௫ ||

பரமேசுவரன் கூறினர் :-இப்பொழுது அதை விஸ்தாரமாகக் கூறுகிறேன்.

* ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ... (65)

---

*த்ரிவிக்ரமாதிக்ரமோபஹதத்யாநாந்து லோகாந்து த்ரஷ்டா கம்பிதா தேவஷ்டய: ஸமவஸம் பரமேஶ்வரம் ஶரணீயு: | ஸ ச பிக்ஷாடநமிவி த்ரைவிக்ரமம் மாம்ஸம் ஶோணிதஞ்ச பிக்ஷித்வா தம் கங்காளகமோசத் | தத்கங்காளம் ஸ்வயமேவ தாரயாமாஸேதி வராணிகீ கதா | தத்நுஸாரேணாத்ர பாட: ஶோதநீய: ||

* இங்கு 64 முதல் 3½ சுலோகங்கள் திருத்தமுடியாமல் பிழைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே "திரிவிக்கிரமமூர்த்தியின் அதிக்கிரமச் செயலாலே அல்லலுற்ற உலகைக்காப்பதற்காக பரமேசுவரன் அவருடைய மாமிஸத்தையும் ரக்தத்தையும் யாசித்து அவரை கங்காளமாக (சவமாக)ச் செய்தார். அதற்கு விடுதலையளிப்பதற்காக அதை தானே தரித்தார்" என்ற புராணக் கதைக்கேற்ப திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

காசியபர் கூறினர் :—இவ்விதமாக கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌹𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌋𑌜𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 (𑌪𑌾𑌦𑌂) 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌸𑌮
𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 || க ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍁𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌯𑍁𑌧𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 || உ ||

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌟𑌾𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍂𑌗𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃
𑌸𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑌾 |
𑌶𑌿𑌖𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌟𑌕𑍇 ||

எழுபத்தாறுவது படலம்

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமாகவும் இரண்டு பாதங்களும் நன்கு பதிந்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும் இடது கை கடகஹஸ்தமாக துடையில் வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மழுவும் இடது பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவழநிறமாகவும் இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களில் அதற்கு உரிய ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும், இடது கண் குளிர்ச்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

𑌸𑌕𑌲𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌗𑌂𑌬𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௬ ॥

𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍
(𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾) ।
𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌨𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ௭ ॥

*𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌪𑌟𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌹𑌕𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

(வலது பக்கத்தில்) கண்ணுனது சிறிதளவு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும். (விஷ்ணு பாகமான இடதுபக்கத்தில்) ஸகல ஆபரணங்களும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது பக்கமான சிவபாகமானது) திகம்பரமாக (வஸ்திர மில்லாமல்) இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் (வலது பக்கத்தில்) சந்திரகலையுடனிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அதன் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ருத்திரபாகமான வலது பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது இடது பக்கமான விஷ்ணு பாகத்தைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது சக்கரத்தைப்போல வட்டவடிவமாகவாவது தாமரை மலரைப்போலவாவது இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸின் விசாலமானது (இடது பக்கம்) 7 அங்குலமும் (வலது பக்கம்) ஒரு அங்குலம் அதிகமாகவுமிருக்கவேண்டும். இது வட்டமான சிரோ விஸ்தாரமானமாகும்.

---

*𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌪𑌟𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌹𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌨𑌾𑌹𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

அக்ரம் தர்ஜநீமங்குஷ்டாப்யாம் புஷ்பமாலாம் து மத்யமாத் ।
ஸர்வேஷாம் தேவதேவீநாமேவமேவ ப்ரகல்பயேத் ॥ ௯ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஹரிஹரார்த்தலக்ஷணம் நாம
ஷட்ஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

---

* சக்கிரவாமத்தின் 3ல் 1 பாகம், வட்டமான சிரஸ்ஸின் உயரமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடபட்டத்திற்கு சிரஸ் சக்கிரத்தினுடைய நாளமாகும். சக்கிரம் தர்ஜனியைப் பிடித்து புஷ்பமாலையின் மத்தியம்.

ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவிகளுக்கும் இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணமென்ற எழுபத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

பக்ஷாந்தாணாம் த்ரிபாகம் தும்பம் புஷ்பமாலாந்த்ரிமத்யமாத் ॥
ஸர்வேஷாமபி தேவாநாம் தேவீநாம் சைவமாசரேத் ।
இதி ஸரஸ்வதீமஹால்புஸ்தகாதிகமதிக: பாட: ।
ஶிரோஹாரத்ரிபாகைகம் ஸார்த்தம் து பஶ்சிமோத்தரம் ।
ஶிரோ லலாடபட்டம் து ஶிரஶ்சக்ரஸ்ய நாளகம் ॥
த்ர்யங்குலம் த்ர்யங்குலம் க்ருகாடிகோர்த்வே தத்ர நாளஸ்திதி
ர்பவேத் ।
தஸ்மாத்த்ர்யங்குலாத் கண்டமத்யே புஷ்பமாலாதிஸ்திதி: ॥
இதி பாடோ ஸம்பவதீதி பாதி ।

*இந்தவிடத்தில் மூலம் பிழைநிறைந்திருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடத்தில் ஒரு சுலோகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுவும் பிழையாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் "சிரஸ்ஸின் முன்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கும் ½ அங்குலமும் பின் பக்கமாகும். முன் பக்கத்தில் லலாடபட்டமானது சிரஸ்சக்கிரத்தின் நாளமாகும். பின்பக்கத்தில் பிடரிக்குமேலே 3 அங்குலத்திலுள்ள இடமானது நாளத்தின் இடமாகும். அதிலிருந்து 3 அங்குலத்திலிருந்து கழுத்தின் மத்தியில் புஷ்பமாலை முதலியவைகள் இருக்குமிடமாகும்" என்று இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

|| அத ஸப்தஸப்ததிதம: படல: ||

பிக்ஷாடநமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண பிக்ஷாடநஸ்வரூபகம் |
பாதௌ பாதுகஸம்யுக்தௌ வாமபாதம் து ஸுஸ்திதம் ||

ஸவ்யம் கிஞ்சித் ஸமுத்க்ஷிப்ய பாதம் து கமநோந்முகம் |
லலாடமத்யாத் ஸவ்யே து ஸப்தாஷ்ட வா யவாந்தரே || ௨ ||

நாஸாக்ரே சிபுகஸ்யாதோ வாமே ஹிக்காயாஸ்து வாமகே |
ஹ்ருந்மத்யே நாபிஸவ்யே து ஷோடசம் து யவாந்தரம் ||

ஸ்திதாங்க்ரிமணிபந்தே து மத்யே ஸூத்ரம் ப்ரபாதயேத் |
ஆபங்கம் து நதம் காயம் ஸமபங்கமதாபி வா || ௪ ||

எழுபத்தேழாவது படலம்

பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி மஹேச்வரனுடைய பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.

கால்கள் பாதுகையுடனிருக்கவேண்டும். இடது கால் ஸுஸ்திதமாக (நன்கு ஊன்றி) இருக்கவேண்டும். வலது கால் சிறிது தூக்கி நடக்க முயற்சிப்பதுபோல இருக்க வேண்டும். (1½)

நெற்றி நடுவிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 7 அல்லது 8 யவையளவிலும், நாஸியின் நுனியிலும், கீழுதட்டின் இடது பக்கத்திலும், நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கத்திலும், ஹிருதயமத்தியத்திலும், தொப்புளுக்கு இடது பக்கத்தில் 16 யவையளவிலும், ஸ்திதாங்கிரியின் (ஊன்றிய இடது காலின்) மணிக்கட்டு முண்டின் நடுவிலும் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

நதமானது, ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாக இருக்க வேண்டும். (4)

பாதயோ: பாதுகாஸம்யுக்தம் பாதுகாரஹிதம் து வா |
விஸ்தீர்ண ஜடாபாரம் ஜடாமண்டலமேவ வா || ௬ ||

வ்ருத்தபந்தஜடாபாரம் லலாடபட்டம் ததாந்விதம் |
முண்டாபட்டஸம்யுக்தம் அர்த்தசந்த்ரேண ஸம்யுதம் || ௭ ||

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் கடிஸூத்ரவிவர்ஜிதம் |
ஶுத்தஶ்வேதநிபம் ப்ரோக்தம் நாநாநாகவிபூஷிதம் ||

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தே து ம்ருகமுத்ராங்கிதம் பவேத் |
வாமே து பூர்வஹஸ்தே து வரதம் ஸகபாலகம் ||

தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து டமரும் ச தரேத் த்விஜ |
வாமே து ஶிகிபிஞ்சம் ச அகந்தவ்யம் அதிஶீதளம்
(அ மனோஹரம்) || ௮ ||

ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயம் து நாகேந கடிபந்திதம் |

பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது, பாதங்களில் பாதுகைகளை தரித்துமிருப்பதாகும். பாதுகை இல்லாமலும் இருப்பதாகும். விரிந்த ஜடாபாரத்துடனாவது ஜடாமண்டலம் தரித்தாவது இருப்பதாகும். அல்லது வட்ட வடிவமாகக் கட்டப்பட்ட ஜடாபாரத்துடனுமிருப்பதாகும். நெத்திப் பட்டை தரித்திருக்கவேண்டும். மண்டையோடும், அரை சந்திரனும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையு மணிந்து, கடிஸூத்ரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது தூயவெண்மை நிறமுடையதாகும். நானாவித நாகங்களை அணிந்திருப்பதாகும். (7)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தில் மானும், இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தம் வரதமாகவும் கபாலத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கையையும், இடது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியான (மனதைக்கவரும்) மயில்த்தோகையையும் தரித்திருக்க வேண்டும். (8)

வெளுப்பு வஸ்திரத்தை மேலாடையாக தரித்து,

ஶ்வேதயஜ்ஞோபவீதம் து நீலகண்டம் த்ரிபுண்ட்ரகம் ||

*பத்மபீடோபரிஷ்டாத்து(ஶேஷம் ஸர்வம் து) ஶேஷம் கங்காள-
மூர்த்திவத் || ௫ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே பிக்ஷாடனமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
ஸப்தஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

இடுப்பில் நாகத்தை சுத்திக்கொண்டு, வெண்மையான பூநூலை தரித்து, நீலகண்டனுக, திரிபுண்டிரத்தை தரித்து இருக்கவேண்டும் இந்த மூர்த்தியானது, பத்மபீடத்தின் மீது கல்பிக்கப்பட வேண்டும். மற்றவைகள் பிக்ஷாடந மூர்த்தியைப்போலவேயாகும். *

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

---

* ௫. ஶ்லோகாநந்தரம் கஶ்சித்பாட: ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த மாத்ருகாயாம் த்ருஶ்யதே |

" ஸம்ஸ்க்ருத உவாச —

தேவாஸுரே மஹாயுத்தே விதாமஹஶிரஸ்து யத் |
தஸ்மாதவாநாம் பார்ஶ்வேஷு ஸ்தாத்து (தத்) த்ராணவேஷ்டயே ||
தேநாஸுராஸுரம் (ஸத்ய விதய ஸதாமேவ ஶரணம்
யயு:) |
(தேவாநாம்) விஜயார்த்தம் து ஸர்வலோகஹிதாய ச ||
த்ரிதவாநாம் விநாஶாயார்த்தம் ப்ரஹ்மஶீர்ஷம் வஹாம்யஹம் |
தஸ்மாத்ப்ரிதாஸ்ஸர்வலோகாஸ்ஸர்வஸ்ஸ ஹாயாஸ்ஸகம்பிதா: ||
(தஸ்ய ப்ரஹ்மஹத்யாஸம்ஜாதஸர்வபாபக்ஷயாஷயே) |
ஸர்வலோகோபகாரார்த்தம் ஸர்வப்ராணிஹிதாய ச ||
தஸ்கவாம்ஸ்ய லோகாயார்த்தம் பிக்ஷுவேஷம் வஹாம்யஹம் |"

* இந்த படலத்தின் முடிவில், ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் சில சுலோகங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளின் பொருள் வருமாறு. "பரமேசுவரன் கூறினர். தேவாஸுர யுத்தத்தில், பிரம்ஹாவின் சிரமானது அஸுரர் பக்கத்தில்

|| அதாஷ்டஸப்ததிதம: படல: ||

சண்டேசாநுக்ரஹமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண சண்டேசாநுக்ரஹம் பரம் |
உமாஸ்கந்தவத்ஸர்வம் வக்த்ரம் கிஞ்சிந்நதாநநம் || 1 ||

தக்ஷிணே அபயம் வர்ஜ்யம் *ததா ஆபரணம் பவேத் |
வாமே து கடகம் ஹஸ்தஸ்ய அதோக்த அநுக்ரஹமூர்த்திகம் ||

எழுபத்தெட்டாவது படலம்

சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப்போன்றதேயாகும். முகமானது இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கியிருப்பதாகும். வலது கையானது அபயஹஸ்தமாக இருக்கக்கூடாது.* ஆபரணங்கள் அவ்விதமேயாகும். இடது கையானது கடகஹஸ்தமாக

விழுந்தது. அதனாலே அஸுரர்களின் விருப்பம் கிட்டியது. அஸுரர்களின் அஸ்திரபலத்தினாலே விரட்டப்பட்ட தேவர்கள் என்னையே சரணமடைந்தார்கள். அஸுரர்களை வெற்றி கொள்ளுவதற்காகவும், உலகத்தின் நன்மைக்காகவும், அஸுரர்களின் அழிவுக்காகவும், அந்த பிரம்ஹாவின் சிரஸ்ஸை நான் வஹிக்கின்றேன். அதனாலே நான் செய்த உதவியினாலே, ஸகல அண்டங்களும் நடுக்கமின்றி காப்பாற்றப்பட்டன. பிரம்ஹ தேவனின் சிரத்தைக் கொய்ததனாலுண்டான பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்குவதற்காகவும், ஸகல உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகவும், ஸகல ஜீவராசிகளின் நன்மைக்காகவும், அந்த கபாலத்தைக் கையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும், நான் பிக்ஷாடந வேஷத்தை தரித்திருக்கிறேன்."

*தத்ஸ்தம் வரதம் பவேத் | இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த கோசபாட: |

* அந்த வலது கையானது வரத ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍈𑌵𑌨𑍈𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌯
(𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ।

𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

இருக்கவேண்டும். ஸ்வாமிக்குக் கீழே சண்டிகேச மூர்த்தியானது (நின்றவடிவமாக) இருக்கவேண்டும். (2)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது பக்தியுடன் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சண்டிகேசுவரரின் நிறமானது ஸ்வர்ண நிறமாகும்.

பரமேசுவரனும் பார்வதி தேவியும் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்த வடிவமாக இருப்பவர்களாவார்கள். அவர்களின் மத்தியில் ஸ்கந்தமூர்த்தியானது இருக்கக்கூடாது. இவ்விதமாக சண்டேசானுக்கிரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி தக்ஷிணாமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காச்யபீய சில்ப்சாஸ்திரத்தில் சண்டேசானுக்ரஹமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌯𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

எழுபத்தொன்பதாவது படலம்

தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். தக்ஷிணாமூர்த்தியின் வலதுகாலைத் தொங்கவிட வேண்டும். இடது காலின் நளகையை, (கண்டைக்காலின் நுனியில் சிறித்திருக்குமிடத்தை) வலது கால் தொடையின் முன்பாகத்தில் வைக்கவேண்டும். இடது காலைப்படியப் போட்டிருக்கவேண்டும்.

நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திராந்தம், வலது நாஸாபுடாந்தம். நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கம், ஹிருதயமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 3 யவை ஒதுக்கத்திலுள்ள இடம் நாபிமத்தியம், மேட்ரமத்தியம் இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட

---

*𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑍀 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾 𑌮𑌤𑌃 ।

𑌨𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 (𑌨𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧) 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

*𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌵𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑍂𑌪𑌰𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑌦𑍇 𑌤𑌲𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑍂𑌪𑌰𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌪 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௭ ॥

𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌜𑌟𑌾𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௮ ॥

வேண்டும். இதன் நதமானமானது 1½ (3½) அங்குலமாகும். இந்த மூர்த்தியானது 4 கைகளுடையதாகும். (4)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது ஜ்ஞானமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் ஜபமாலை இருக்க வேண்டும். இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது வரதஹஸ்தமாகவாவது தண்டத்துடனாவது இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கைத்தலத்தின் பின்பக்கமானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். தண்டஹஸ்தமாக இருந்தால், இடது முழங்கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பரஹஸ்தத்தில் தீச்சுடராவது, ஸர்பமாவது இருக்க வேண்டும். (7)

தலைமயிரானது விரிந்தாவது, ஜடாமண்டலமாகவாவது, ஜடாபந்தமாகவாவது ஜடாமகுடமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (8)

*𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।

வாமே தத்தூர நாகௌ ச தக்ஷிணே சந்த்ரசேகரம் |
ஸஸ்மிதவக்த்ரஸௌம்யாக்ஷம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் || ௬ ||

ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயம் ச ஸிதயஜ்ஞோபவீதிநம் |
த்ரிணேத்ரம் ஶங்கம் வாமே ஸவ்யே மகரகுண்டலம் || ௭ ||

கர்ணயோ ச ஶங்கபத்ரம் வா குண்டலேர் வாபி ஸுஸ்திதம் |
ருத்ராக்ஷை: கண்டமாலாபி: ஹ்ருந்மாலாபிர் விபூஷிதம் ||

வ்யாக்ர சர்மாம்பரோபேதம் ஸர்வக்லேஶவிவர்ஜிதம் |
நாரதோ ஜமதக்நிஶ்ச வஸிஷ்டோ தக்ஷிணே ப்ருகு: || ௮ ||

பரத்வாஜஶ்ச ஶௌநகஶ்சாகஸ்த்யோ வாமபார்ஶ்வகே |
வந்திதம் கிந்நராத்யைஶ்ச வடவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரிதம் || ௯ ||

தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸில் இடது பக்கத்தில் ஊமத்தம்பூவும் நாகமும் இருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில் சந்திரகலை இருக்கவேண்டும். சிறித்த முகத்துடன், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களையும் அணிந்து, வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்து, வெண்மையான பூநூல் பூண்டு, மூன்று கண்களுடனிருக்கவேண்டும். இடதுகாதில் சங்ககுண்டலமும், வலது காதில் மகரகுண்டலமுமிருக்க வேண்டும். இரண்டு காதுகளிலும் சங்கபத்திரங்களாவது மகரகுண்டலங்களாவது இருப்பதுமாகும். ருத்திராக்ஷங்களாலான கண்டமாலைகளும் ஹிருதயமாலைகளையும் தரித்திருக்கவேண்டும். தக்ஷிணாமூர்த்தியானது, புலித்தோலாடை தரித்து எவ்விதமான மனச்சோர்வுமில்லாத மூர்த்தியாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில் நாரதர், ஜமதக்னி, வஸிஷ்டர், பிருகு, இவர்களும், இடது பக்கத்தில், பரத்துவாஜர், சுநகர், அகத்தியர் இவர்களும் இருப்பவர்களாவார்கள்.

இந்த மூர்த்தியானது கிந்நரர் முதலியவர்களினாலே

அபஸ்மாரோபரிஷ்டாத்து லம்பபாதம் து ந்யஸேத் |
ஸூத்ரம் (த்ராத்) தஸ்ய பார்ஷ்ண்யந்தம் து (தம்) வேதம்
ஸ்யாந்நிர்கமாத்ரகம் || ௰௪ ||

ஸூத்ரம் (த்ராத்) தஸ்ய ஜாநுநோந்தம் மநு (ரவி) ஸமம்
ஸ்யாந்நிர்கமாத்ரகம் |
ஶ்யாமவர்ணமபஸ்மாரம் நாகக்ரீடாஸமந்விதம் || ௰௫ ||

தர்மவ்யாக்யானமூர்த்திஞ்ச கல்பயேத் கல்பவித்தம: |
தஸ்யைவ வாமபாதேநோத்குடிகாஸனஸம்யுதம் || ௰௬ ||

பூர்வஹஸ்தத்வயே வீணாயாம் யுக்தா (யுக்தம்)
விஶேஷத: |
ஶேஷம் பூர்வவத் கர்த்தவ்யம் ஏதத் வீணாதரம் பவேத் ||

வணங்கப்பட்டு, ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்தியாகும். (13)

அபஸ்மாரன் (முதுகின்) மீது லம்பபாதத்தை வைக்க வேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த லம்பபாதத்தின் குதிகால் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 14 அல்லது 12 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் கருப்பு நிறமாகும். அபஸ்மாரன் ஸர்பத்துடன் விளையாடிக்கொண்டிப்பதாம். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக தர்ம வியாக்கியானமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். (15½)

இதே மூர்த்தியானது, இடது காலை உத்குடிகாஸனமாக வைத்துக்கொண்டு முன்கை இரண்டிலும் வீணையை வைத்திருந்தால், அது, வீணாதரமூர்த்தியாகும். மற்றவைகள் முன்கூறியதுபோலவேயாம். (17)

ததை²வ வீணாஹீநம் து ஜ்ஞாநமுத்³ராப⁴யாந்விதம் |
வாமம் ப்ரஸாரிதம் ஹஸ்தம் வாமஜாநுப்ருஷ்ட²கூர்பரம் ||

த³க்ஷிணே து பரே அக்ஷமாலாம் வாமேப்³ஜநீலோத்பலம் |
ஶ்வேதோத்பலநிப⁴ம் வர்ணம் ஶேஷம் பூர்வவதா³சரேத் ||

ஜ்ஞாநமூர்த்திரிதி க்²யாதம் ஸர்வாப⁴ரணஸம்யுதம் |
அஸ்யாஸ்த்வத்ர விஶேஷஸ்து விஜ்ஞாய: ப்ரகல்பயேத் ||

ஜ்ஞாநமுத்³ரா ஹ்ருதி³ஸ்தா²நே ஸவ்யஹஸ்தபூர்வகம் கரம் |
வரத³ம் வாமஹஸ்தம் து மேட்⁴ரமூலோர்த்⁴வவிந்யஸேத் ||௨௧||

த³க்ஷிணே அப்³ஜமாலா வா மாலாப்³ஜம் வாமஹஸ்தகே |

அதே மூர்த்தியானது, பூர்வஹஸ்தங்களில் ஜ்ஞாந முத்திரையும் அபயஹஸ்தமும் கொண்டு பரஹஸ்தங்களில் வலது கையில் ஜபமாலையும் இடது கையில் தாமரை மலர் அல்லது நீலோத்பலத்தை தரித்து, வெண்மையான நிற முடையதாகி, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்திருந்தால், அது, ஜ்ஞாநமூர்த்தியாகும், இந்த மூர்த்தியின் வரதஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது, இடது முழங்காலின் மேலே இருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவேயாகும். (19½)

ஹே அந்தணனே! பாததலங்களை, பிருஷ்ட பிண்டங்களுக்குக் கீழே மாறுதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும் (வலது பாததலம் இடது பிருஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இடது பாததலம் வலது பிஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இருக்கவேண்டும்) வலது பக்கம் முன்கையானது, ஜ்ஞாந முத்திரைதரித்து ஹிருதயத்தைநோக்கியிருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கையானது, மேட்ரமூலத்திற்கு மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும், பரஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் தாமரை மணிமாலையும், இடது பக்கத்தில் தாமரைப்

நாஸாக்³ரம் து வீக்ஷ்யாக்ஷாணி(க்ஷணா)ம்ருஜவம்
ஸம்ஸ்தி²திபே⁴த³கா: || ௨௨ ||

ப்ருஷ்டே² து ஜடாகும்பை³ர்ருஷிபி⁴ஸ்ஸேவிதம் ததா² |
யோக³மூர்திரிதி க்²யாதம் த்⁴யாநே து³:க²நிவ்ருத்தயே ||௨௩||

லம்ப³யேத்³த³க்ஷிணம் பாத³ம் வாமமுத்குடிகாஸநம் |
யோக³பட்டம் ததா² ப³த்³த்⁴வா தே³ஹம் சோத்குடிகாம்ஸ்ப்ருஶேத் ||

ப்ரஸார்ய வாமஹஸ்தம் து வாமஜாநூபரி ந்யஸேத் |
ப்ராக்³வச்சை க்ருதம் ஶேஷம் யோக³மூர்த்யந்தரம் ஹி தத் ||

ஊர்வோருபரி ஸவ்யாபஸவ்யதோ ந்யஸ்தம் பார்ஷ்ணிகே |
யோக³பட்டிகயா வேஷ்டம் ஜங்கா⁴த்³வயம் விஜாநத: || ௨௬ ||

பூமாலையும் (அல்லது இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மணி மாலைகள் அல்லது தாமரைப்பூமாலைகளும்) இருக்க வேண்டும். ஸ்திதி பேதத்தினால் இந்திரியங்களை நேர்மைப் படுத்தி நாஸாக்கிரத்தை நோக்கியிருக்கவேண்டும். பின் பக்கத்தில் ஜடைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மா முனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இத்தகைய லக்ஷணமுடைய மூர்த்தியானது, யோகமூர்த்தி எனப்படும். இந்த மூர்த்தியை தியானம் செய்தால் ஸகல துக்கங்களும் நீங்கிவிடும். (23)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாக (சாய்வாக ஊன்றப்பட்டு) இருக்க வேண்டும். அந்தக்காலும் உடம்பும் யோகப்பட்டத்தினாலே பிணைத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். இத்தகைய மூர்த்தியும் மற்றொருவிதமான யோகமூர்த்தியாகும். (25)

குதிகால்கள் (புறங்கால்கள்) இரண்டும் துடைகளில் மாறுதலாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது குதி

பூர்வாப்யாம் பாஹுப்யாம் து ஜாநுமூர்த்நி ந்யாஸிதௌ |
ஸவ்யே தக்ஷிணே அக்ஷமாலா வாமே கமண்டலு: || ௨௭ ||

ஜடாமண்டல ஸம்யுக்தம் கரோடீ சந்த்ரசேகரம் |
நீலக்ரீவ ஸமாயுக்தம் ஸங்க குந்தேந்து ஸந்நிபம் || ௨௮ ||

ஸவ்யே பார்ச்வே ச வ்ருக்ஷம் நாநாஸர்ப்ப விபூஷிதம் |
ஹ்ருந்மாலா கண்டமாலா ச ருத்ராக்ஷைஸ்து விராஜிதம் ||

வடவ்ருக்ஷம் ஸமாச்ரித்ய ருஷிபி: ஸேவிதம் பரம் |
ஏவம் ப்ரகாரபேதேந தக்ஷிணாமூர்த்தி ரூப்யதே || ௩௰ ||

இதி காமிகாக்யே தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம் நாம
ஏகோநாசீதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

கால் இடது துடையின் மேலும், இடது குதிகால் வலது துடையின் மேலும் இருக்கவேண்டும்) யோகபட்டமானது கண்டைக்காலின் நடுவில் (இடுப்பைச் சேர்த்து) கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் முழங்கால்களின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபர ஹஸ்தங்களில் வலது ஹஸ்தத்தில் ஜபமாலையும் இடது ஹஸ்தத்தில் கமண்டலமுமிருக்கவேண்டும். ஜடாமண்டலம், கரோடீ (மண்டையோடு), சந்திரன் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நீலகண்டனாகவும், சங்கு, முல்லை, சந்திரன் இவைகளைப்போல வெளுப்பு நிறமாகவும் இருக்கவேண்டும். பின்பக்கத்தில் நாநாவித ஸர்ப்பங்களுடன் கூடிய விருக்ஷத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிருதயமாலை, கண்டமாலை, ருத்திராக்ஷமாலைகளை அணிந்திருக்கவேண்டும். வடவிருக்ஷத்தின் அடியிலிருந்து முனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தக்ஷிணாமூர்த்தியானது பலவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (30)

|| அசீதிதம: படல: ||

காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணம் |
வஸ்வங்கதிக்பாகம் வா நதமானம் விதீயதே || ௧ ||

ருத்ராதித்யாங்குலம் வாபி நதமானமிஹோச்யதே |
லலாட தக்ஷிணே பார்ஸ்வே தக்ஷ(நேத்ர)மத்யே ததைவ ச ||

ஹிக்காமத்யஸ்ய வாமே து வாமஸ்தனாக்ஷதக்ஷிணே |
நாபிமத்யஸ்ய வாமே து ஸூத்ராங்குலம் யவாஷ்டகம் || ௩ ||

மேட்ரமூலஸ்ய மத்யாத்து வாமே ஷடங்குலம் பவேத் |
ஸ்திதாங்க்ரேர்குல்பமத்யே து பூர்வஸூத்ரம் ப்ரலம்ப
யேத் || ௪ ||

**காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்**

எண்பதாவது படலம்

காலஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் 8, 9 அல்லது 10 அங்குலமாகும். 11 அல்லது 12 அங்குலமிருப்பதுமாகும். நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திர மத்தியம், நடுக் கழுத்திற்கு இடது பக்கம், இடது ஸ்தநாக்ஷத்தின் வலது பக்கம், நாபிமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 8 யவையளவி லுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து இடதுபக்கத்தில் 6 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஸ்திதாங்கிரியின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (4)

தேவஸ்ய தக்ஷிணம் பாதம் பத்மபீடோபரிஸ்திதம் ।
ப்ராயஶ: ந்ருத்தமூர்த்தேர்வா தக்ஷிணம் ஸ்திதபாதகம் ॥ ௫ ॥

வாமபாதம் ஸமுத்தா(ஸ்தா)ப்யத்வ குஞ்சிதம் தல
முத்ஸ்ருதம் ।
அங்குஷ்டமுத்ஸ்ருதம் ஆமேர (தாம்ரேணாஸ்ய) காலஸ்ய
ஹ்ருதயே ந்யஸேத் ॥ ௬ ॥

ஸௌம்யத்ருஷ்டி: ஸ்யாத் த்ரிநேத்ரம் ச ஜடாமகுடமண்டிதம் ।
சதுர்புஜஸமாயுக்தமஷ்டஹஸ்தயுதோபி வா ॥ ௭ ॥

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தே து ஶூலம் கண்டாந்தமுத்ஸ்ருதம் ।
தக்ஷிணேதரஹஸ்தே து பரஶும் வரதம் து வா ॥ ௮ ॥

வாமே பூர்வகரம் நாபிஸீமாந்தம் ஸம்யகதோமுகம் ।
கண்டாந்தம் ஶூலஹஸ்தே து மணிபந்தாந்தரம் பவேத் ॥

வாமே து பரஹஸ்தே து விஸ்மயம் பரிகல்பயேத் ।

ஸ்வாமியின் வலது பாதமானது பத்மபீடத்தின் மீது இருக்கவேண்டும். வலது கால் நடராஜமூர்த்தியைப்போல ஸ்திதபாதமாக இருக்கவேண்டும். இடது கால் தூக்கி மடித்திருக்கவேண்டும். பாததலம் உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்காலின் பெருவிரல் காலனின் ஹிருதயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (6)

ஜடாமகுடமும், அழகிய பார்வையும் மூன்று கண் களும், 4 அல்லது 8 கைகளுமுடையதாகும். (7)

வலது பூர்வ ஹஸ்தத்தில் சூலமிருக்கவேண்டும். அது கழுத்தளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பூர்வஹஸ்தமானது மழுவை ஏந்தியாவது வரதமாகவாவது இருக்கவேண்டும். அது நாபி மட்டமாகவும் அதோமுக மாகவுமிருக்கவேண்டும். சூலஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டானது கண்டம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இடது

हिक्कान्तं केशान्तकं वा विधेयं नासिकाग्रकम् ॥ १० ॥

अथाष्टहस्तं संवक्ष्ये तद्विधानं शृणुष्व भोः ।
शूलं च परशुं वज्रं खड्गं दक्षिणहस्तके ॥ ११ ॥

*(वरदं डमरुं) खेटं सूचीहस्तं च वामके ।
विद्रुमसदृशाकारं सर्वाभरणभूषितम् ॥ १२ ॥

द्विपादं च द्विबाहुं च (कृष्णवर्णं) सदंष्ट्रं
पाशपाणिकम् ।
करण्डमकुटोपेतं ‡देवस्याग्रे तु विन्यसेत् ॥

महाभयसमायुक्तं हृदयाञ्जलिपाशकम् ।

பரஹஸ்தத்தில் ஆச்சரிய முத்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தத்தின் சுட்டுவிரலின் நுனியானது கழுத்து மட்டமாகவோ கேசாந்த மட்டமாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சதுர்புஜமூர்த்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (10½)

சூலம், மழு, வஜ்ராயுதம், கத்தி இவைகள் வலதுகைகளிலும், (வரதம், உடுக்கை) கேடயம் ஸூசீஹஸ்தம் இவைகள் இடது கைகளிலுமிருக்கவேண்டும். பவழம் போன்ற நிறமுடையதாய் ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும்.

ஸ்வாமியின் முன்பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் (கருப்பு நிறமும்) இரண்டு கைகளும், தெத்திப்பற்களும், கைகளில் பாசமும், கரண்ட மகுடமும் தரித்த காலனைக் கல்பிக்கவேண்டும். காலன் மிகுந்த பயத்துடன் மார்பில் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யப்பட்ட கைகளில் பாசத்தை

---

*१२ श्लोकः सरस्वतीमहालयपुस्तकालयतः ।

‡पादःकालं तु कल्पयेत् । इति पाठे हस्तद्वित्रि
सादि ।

விகீர்ணகேஶகம் த்ருஷ்ட்வா (ஸம்வாஸித)ஶாயயேதூர்த்வ
வக்த்ரகம் || ௪௦ ||

காலஸம்ஹாரமூர்த்திஶ்சைவம் ஹி ப்ரோக்தம் லிங்கோத்பவம் ஶ்ருணு ||

இதி காஶ்யபஶில்பே காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணம்
நாமாஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்திருக்கவேண்டும். அவனைக் காலினாலே உதைத்துத் தள்ளியதால் அவனுடைய முகமானது மேனோக்கியிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாகக் கால ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

**காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எண்பதாவது படலம் முற்றும்**

|| அதைகாஶீதிதம: படல: ||

லிங்கோத்பவமூர்த்தி லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண லிங்கோத்பவவிதிம் பரம் |
லிங்காகாரஸ்ய மத்யே து சந்த்ரஶேகரமூர்த்திவத் ||1||

நடகாந்தம் வபுரங்கம் து லிங்கே மக்நம் ஸமாதிஶேத் |
விதாதா ஹம்ஸரூபீ ஸ்யாதூர்த்வோர்த்வே வாம
வாமபார்ஶ்வகே || 2 ||

விஷ்ணுர்வராஹரூபேண தக்ஷிணாம்ஶே ஹ்யதோமுக: |
விஷ்ணோர்தக்ஷிணபார்ஶ்வே து வாமபார்ஶ்வே விதாத்ருக: ||

ஹ்ருதயாஞ்ஜலிஸம்யுக்தௌ ஸ்திதௌ தௌ லிங்கமிஷ்யதே |

எண்பத்தொன்றாவது படலம்

லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. லிங்க உருவத்தின் நடுவில் சந்திரசேகர மூர்த்தியைப்போன்ற சிவ ரூபத்துடன் கூடியது லிங்கோத்பவ மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் நளைகயிலிருந்து பாததலம் வரையில் லிங்கத்தில் மறைந்திருப்பதாகும். பிரம்ஹதேவர், அன்னப்பக்ஷியி னுருவங்கொண்டு, மேலேக்குடன் (லிங்கத்தின் மேல் பக்கத்தில்) இடது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும். (3)

விஷ்ணுவானவர், வராஹரூபத்துடன் அதோமுகமாக (லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தில்) வலது பக்கத்தில் கல்பிக்கப் படவேண்டும்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு இருவரும் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டு, லிங்கத்தின் இருபக்கங்களிலுமிருக்க வேண்டும்.

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌃 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

பரமேசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்ஹா இவர்களின் நிற மானது முறையே சிகப்பு நீலம், மஞ்சள் நிறமாகும். (4)

இவ்விதமாக லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருக்ஷ ஸங்கிரஹணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (5)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தொன்றுவது படலம் முற்றும்,

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑍈 ।
𑌸𑌾𑌰𑌂(𑌦𑍃𑌢)𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌵𑌾 (𑌜𑌾𑌤𑌂) 𑌋𑌜𑍁𑌕𑌂
𑌸𑌾𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌫𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௩ ||

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍁𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚
(𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍) || ௪ ||

எண்பத்திரண்டாவது படலம்.

விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதி.

இனி விசேஷித்து விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதியைக் கூறுகிறேன். விருக்ஷமானது, புருஷ தேவதைகளுக்கும் ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும் சூலதாருநிர்மாணத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

அழுத்தமும் பசையும் (களிப்பும்) உள்ள பூமியிலுண்டானது, வளைவில்லாமல் நேராக இருப்பது, அழுத்தமாக இருப்பது, கனமாக இருப்பது, ஸ்வல்பமான வாஸனையுடனிருப்பது, பழம்-புஷ்பம் இவைகள், அழுத்தமாகவும் கனமாகவும் இருப்பது, குளுமையும் உஷ்ணமும் கலந்திருப்பது, மனதிற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பது, இத்தகைய குணங்களையுடைய விருக்ஷமானது, புருஷ விருக்ஷம் எனப்படும். இத்தகைய புருஷ விருக்ஷமானது, புருஷதேவதைகளின் சூலதாரு நிர்மாணத்திற்கு உகந்ததாகுமென்று கூறப்படுகிறது. (3½)

மூலாத்யாக்ரம் க்ரமாத் க்ஷீணம் புஷ்பம் சைவ பலம்
தலம் ।
அதிமார்தவஸம்யுக்தம் அதிஸ்நிக்தரஸம்யுதம் ॥ ௫ ॥

அதிஸ்நிக்தரஸாயுக்தம் ரஸம் சைவ ததாதிகம் ।
ஏதத் ஸ்த்ரீவ்ருக்ஷமாக்யாதம் தேவீநாம் ஶூலயோக்யகம் ॥

க்ஷீணமூலஸமாயுக்தம் பலம் புஷ்பம் தலம் ததா ।
அதிதுர்பலமாக்யாதம் யத்தத் ஷண்டமுதாஹ்ருதம் ॥ எ ॥

சந்தநம் சம்பகம் சைவ ரக்தசந்தநமேவ ச ।
ஶாகம் ச கதிரம் சைவ ஹேமஶீர்ஷம் ச குங்குமம் ॥

ஆர்ஜவம் ஶிம்ஶபம் சைவ ராஜாதந(த்ருமம்)(அஶ்வத்த)கம்।
ஶூலயோக்யம் க்ரமாத்க்யாதம் தேஷ்வந்தஸ்ஸாரஜம்
க்ருஹேத்(ஹரேத்) ॥ கூ ॥

ஜீர்ணம் வர்ணாந்தராயுதம் ஶிரஸ்ஸந்த்யம் விஶாகிகம் ।

ஸாரமுள்ள (களிப்பு) பூமி, ஸாரமற்ற பூமி இவைகளிலுண்டானது, அதிக மிருதுவாக இல்லாதது, அடிமுதல் நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பது, புஷ்பம், பழம் இலைகள் மிகவும் மிருதுவாக இருப்பது, அதிகப்பசையுள்ளது, அதிக ருசி (சுவை)யுள்ளது இத்தகைய குணங்களுடையது, ஸ்திரீ விருக்ஷமாகும். இது ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலதாருவுக்கு உகந்ததாகும். (6)

அடி சிறுத்தது, பழம்-புஷ்பம்-இதழ்கள் மிகவும் துர்பலமாக இருப்பது, நபும்ஸக விருக்ஷமாகும்.

சந்தநமரம், சண்பகமரம், செஞ்சந்தநமரம், தேக்குமரம், கருங்காலிமரம், ஹேமசீர்ஷம், குங்குமம், ஆர்ஜவம், சிம்சுபம், என்ற மரங்கள், அரசமரம், மயூரவிருக்ஷம் இவைகள், சூலம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவைகளாகும். அவைகளில், உள்பக்கம் அழுத்தமாக இருப்பதை (வைரம் விழுந்திருப்பதை) கிரஹிக்கவேண்டும். (9)

ஸ்வயம் பதிதவ்ருக்ஷம் ச வாதாபஹ்ருதம் ததா ॥ ௧௨ ॥

குல்மவல்லீகஸம்ப்ருக்தம் வ்யாளபக்ஷிஸமாஶ்ரிதம் ।
ஸவல்மீகஸம்யுக்தம் ச கர்மகாராலயஸ்திதம் ॥ ௧௩ ॥

ராஜக்ருஹ்யம் ததா வ்ருக்ஷம் கர்மாகாரநிவேஶிதம் ।
வர்ஜயேத்து ப்ரயத்நேந க்ருஹீதே கர்த்ரு(த்ரு)நாஶநம் ॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந தோஷாட்யம் பரிவர்ஜயேத் ।
ஶஸ்தபக்ஷர்க்ஷவாரேஷு ஶஸ்தவ்ருக்ஷாம்ஸ்து ஸம்க்ரஹேத் ॥

ஆசார்ய: ஶில்பி(ஶ்ரீ)கர்த்தா ச வ்ருக்ஷஸ்தாநம் து ஸம்வ்ரஜேத் ।
வ்ருக்ஷாதஸ்தாத் த்ருணாதீநி வ்யபோஹ்ய ம்ருதவத் ஸ்தலம் ॥

மடித்துப்போனது, வேறுநிறமடைந்தது, உச்சியில்லாதது (நுனிக்கிளையற்றது) கிளையில்லாதது, தானுகவே விழுந்தது, காத்தில் விழுந்தது, இடிவிழுந்தது, புதர்கள் மண்டியது, புத்துள்ளது, பாம்புகளும் பக்ஷிகளுமிருப்பது, ராஜகிருஹத்திலிருப்பது, கர்மகாரன் முதலிய தொழிலாளியின் வீட்டிலிருப்பது, தீப்பிடித்தது, வேறுகாரியங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது, இத்தகைய விருக்ஷங்களை முயற்சியுடன் விலக்கவேண்டும். இத்தகைய விருக்ஷங்களை கிரஹித்தால் அந்தக்காரியம் அழிவடையும் (அல்லது அந்த யஜமானனுக்கு அழிவுண்டாகும்.) ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சியுடனும் தோஷமுள்ள மரத்தை விலக்கிவிட வேண்டும். (12½)

சிறந்த பக்ஷம் நக்ஷத்திரம் வாரங்களில் சிலாக்கியமான விருக்ஷங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். ஆசாரியன், சில்பி தேவாலய கர்த்தா இவர்கள், மரமிருக்குமிடத்திற்குச்செல்ல வேண்டும். மரத்திற்குக்கீழேயிருக்கும் புல் முதலியவைகளைக் களைந்துவிட்டு (கோமயத்தாலே) சுத்தம் செய்து மெழுக வேண்டும் (14)

ஸாந்நித்யம் ஸம்ப்ரார்த்ய அஷ்டதிக்ஷு பலிம் க்ஷிபேத் ।
ஸாத்யவ்ருக்ஷாச்ரிதா தேவா தானவாச்ச பிசாசகா: ॥ ௧௫ ॥

நாகா: ஸுபர்ணகந்தர்வா: ஸித்தவித்யாதராஸ்ததா ।
ஸ்வயம் பிம்பார்த்தவ்ருக்ஷாத் கம்யதாம் ஸ்வஹிதாய வை ॥ ௧௬ ॥

இத்யுக்த்வா ச பலிம் தத்யாத் தத்யன்னம் ஸர்வதிக்ஷ்வபி ।
புஷ்பசந்தனஸம்யுக்தம் கந்ததோயம் ஸமர்ப்பயேத் ॥ ௧௭ ॥

வ்ருக்ஷஸ்யைசான்யதிக்பாகே ததோ ஹோமம் ஸமாசரேத் ।
ஸ்தண்டிலம் ஸைகதம் கார்யம் ஹஸ்தமாத்ரப்ரமாணத: ॥

அக்ந்யாதானாதிகம் ஸர்வமக்நிகார்யோக்தமாசரேத் ।
ஸமிதாஜ்ய அந்நஹோமம் ஹோமம் க்ருத்வா (கார்யேத்)
சிவம் த்விஜ: ॥ ௧௯ ॥

(அதன் பிறகு) மேலே கூறப்படும் மந்திரத்தைச் சொல்லி எட்டுத்திக்குகளிலும் பலியிடவேண்டும். மந்திரம்- "இந்த மரத்தை அண்டியிருக்கின்ற தேவர்கள், தானவர்கள், பிசாசங்கள், நாகங்கள், கருடர்கள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், முதலிய யாவரும், அவரவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த மரத்தை விட்டு விலகவேண்டும். இந்த விருக்ஷமானது, தேவதாபிம்பம் செய்வதற்கு அவசியமானது" என்ற பொருளுள்ள மந்திரத்தை ஜபித்து, தயிர்கலந்த அந்நத்தை பலிகொடுத்து அதன்மேலே, புஷ்பம், சந்தனமிட்டு, வாசனையுடன் கூடிய ஜலத்தையும் விடவேண்டும். (17)

அதன்பிறகு, மரத்திற்கு ஈசான திக்கில், ஹோமம் செய்யவேண்டும். (ஹோமம் செய்வதற்காக) ஒரு முழம் அகல நீளத்தில் மணலினாலே ஹோமவேதிகை (திட்டாணி) செய்யவேண்டும். (18)

அக்கினி ஆதானம் முதலிய அக்கினி காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும் பிறகு, ஸமித்து, அந்நம்,

𑌸𑌮𑌿𑌧𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃 ॥

𑌜𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌭𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 ॥ ௨௨ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌛𑍇𑌦𑌨𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 ॥

ஆஜ்யம், இவைகளினாலே, பரமேசுவரனை உத்தேசித்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். (19)

ஸமித்துக்களை ஹிருதயமந்திரத்தினாலேயும், அந்நத்தை அகோரமந்திரத்தினாலேயும், ஆஜ்யத்தை மூலமந்திரத்தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸமித்து, அந்நம், ஆஜ்யம், இவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் 108 ஆஹுதிகள் செய்யவேண்டும். (20)

பிறகு, ஜயாதி மந்திரங்களாலேயும், அப்யாதாந மந்திரங்களாலேயும், ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திரங்களாலேயும், ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு, அக்நியை உத்வாஸநம் செய்து, சிவோதகத்தை மரத்தின் மீது தெளிக்கவேண்டும். பிறகு, ஆசார்யன் மரத்தைத்தொட்டுக் கொண்டு, "சிவாத்மக" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். (21½)

கிழக்கு திக்கில் விருக்ஷத்தின் முகமாகும். மேற்கு திக்கில் மரத்தின் பின்பக்கமாகும். தெற்கு வலதுபக்கமாகும். வடக்கு இடதுபக்கமாகும். இவ்விதமாக, முகம் முதலியவைகளை நன்கு கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு,

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌦𑍃𑌢𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾 ।
*𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌛𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥௨௬॥

[illegible] 𑌤𑌤𑌃 [illegible] । (?)

பிறகு, அதை வெட்டவேண்டும். முதலில் அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு மூன்று முறை மரத்தை வெட்டவேண்டும். அந்த வெட்டுவாயில் பால் அல்லது ஜலம் ஸ்ரவித்தால் (மரத்தின் ரஸமானது பால்நிற மாகவோ அல்லது ஜலத்தைப்போலவோ கசிந்து காணப் பட்டால்) அந்த மரம் சிறந்ததாகும்.

ரக்தத்தைப்போல கசிந்து காணப்பட்டால் அது கெடுதியாகும். ஆகவே, ரக்தமாக காணப்பட்டால், அதனாலே உண்டாகக்கூடிய தோஷ சாந்திக்காக, அஸ்திர மந்திரத்தினாலே சாந்தி ஹோமம் செய்யவேண்டும். (24½)

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், முறையே விருக்ஷத்தின் அடிப்பக்கம் முழுமையும் சேதிக்கவேண்டும். (துண்டு செய்து எடுக்கவேண்டும்) (25)

வெட்டிய மரமானது கிழக்கு அல்லது வடக்கு திக்கில் விழுந்தால், அது சுப பலனைத்தரும். மற்ற திக்குகளில் விழுந்த மரத்தை முயற்சியுடன் நீக்கிவிடவேண்டும். (26)

*𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌰𑌵𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌚𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾
𑌇𑌤𑌿 [illegible] । [𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||உகூ||

[illegible]
(ஷிகலைத:) [illegible] |
[illegible] ||கூ0||

[illegible] |

அதன் பிறகு மரத்தின் ஸ்கந்தங்களை (பெருங்கிளைகளை) துண்டிக்கவேண்டும் (வெட்டிவிடவேண்டும்)

... ...?

பிறகு அந்த மரத்தை பசும்பாலினுலும் கந்தோதகத்தினுலும் ஸ்நானம் செய்து வைத்து, (முழுமையும் நனைத்து) சந்தநமிட்டு, புஷ்பமாலைகளினுலே அலங்காரம் செய்து, புது வஸ்திரம், தர்பைகளை வைத்து சிறிய கயிற்றினுலே அவைகள் விழாமலிருக்கும்படி கட்டி, அந்தமரத்தை, ரதம், பல்லக்கு அல்லது தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, மெள்ள மெள்ளச் சென்று, சூலதாரு நிர்மாணம் செய்யும் மண்டபத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவேண்டும்.

அந்த மண்டபத்தைப்பெருக்கி சுத்தம் செய்து பசுஞ்சாணத்தினுலே மெழுகவேண்டும். அரிசிமாவினுலே கோலமிட்டு, அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், (மணலினுலே) திட்டாணி செய்யவேண்டும். அந்த சாலையா(மண்டபமா)னது நீளத்திற்கு ஸமமான அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். (30)

அந்த சாலையில் ஸ்தண்டிலமானது (திட்டாணியானது) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது அதில் பாதி

ப்ராங்முகம் ஸ்தாபயேத்தஸ்மின் ஸம்யக்வ்ருக்ஷமதோமுகம் ॥

ஶுஷ்கம் ரக்ஷயேத்தாவத் மாஸம் பக்ஷமதாபி வா ।

பஶ்சாதுக்தம் து கர்தவ்யம் த்வரிதம் து ந காரயேத் ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே வ்ருக்ஷஸங்க்ரஹணவிதிர்நாம
த்வ்யஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

(கால் பங்கு) இருக்கவேண்டும். அதன் உயரம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த மேடையில் கொண்டுவந்திருக்கும் மரத்தை கிழக்கு நுனியாகவும், அதோமுகமாகவும் வைக்க வேண்டும். அது நன்ருக்காயும் வரையில் ஒரு மாஸம் அல்லது ஒருபக்ஷம் வரையில், அதை அங்கேயே ரக்ஷித்து வர வேண்டும். அதன் பிறகு கூறியுள்ளதைச்செய்யவேண்டும். அவஸரப்பட்டுச்செய்யக்கூடாது. (32)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் விருக்ஷஸங்கிரஹணவிதி என்னும்
எண்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌶𑍂𑌲𑌦𑌾𑌰𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍂𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 |
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧(𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵)𑌕𑌾𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌬𑍇𑌰(𑌶)𑌦𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌚𑍍𑌚𑍋𑌦𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌦𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑍈𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 |
*𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑍋𑌣𑌕𑌮𑍍 |
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 †𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ||

எண்பத்திமூன்றுவது படலம்.

சூலதாரு நிர்மாண விதி.

இனி சூலலக்ஷணத்தை விசேஷித்து நன்கு கூறுகிறேன். பேரத்தினுள் வைக்கவேண்டிய தண்டத்தின் உயரமானது, சுத்த (ஊர்துவ) காயத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியோதரத்தின் (நடுவயிற்றின்) அகலமானது, 4ல் 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். * அது அடியிலிருந்து 8ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்குமிடத்தில் அதன் நுனிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது நாபி வரையில் சதுரச்ர (சதுர) மாகவும், அதற்குமேலே கழுத்து வரையில் அஷ்டாச்ர (எட்டுக்கோண) மாகவும், அதற்கு மேலே பாக்கியுள்ள முகமானது வட்டவடிவமாகவுமிருக்க வேண்டும்.

---

*𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 |

†𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 | 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 |

* அதன் நுனியானது அடியிலிருந்து முறையே 8ல் 1 பாகம் அகலத்தில் குறைந்து இருபக்கங்களிலும் ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible]

*[illegible] ||

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

வக்ஷோ தண்டத்தின் (நாபிக்கு மேலே கண்டாந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 32 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். 7½ அங்குலமுமிருக்கலாம். அதனுடைய கனமானது (கனம்—பருமன்) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியானது (நுனியின் கனமானது) 4 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (5)

வக்ஷோ தண்டத்தின் நடுவில் 3½ அங்குலம் துவாரமிருக்கவேண்டும். அந்த வக்ஷோ தண்டமானது, கழுத்திற்குக்கீழ 2 அங்குலம் வரையிலிருக்கவேண்டும். வக்ஷோ தண்டத்தின் உச்சியின் எல்லைவரையில் (அத்துடன்) வம்ச தண்டத்தை இணைக்கவேண்டும். கடி தண்டத்தின் (நாபியந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 16 அங்குலமாகும்.

---

*[illegible] ||

[illegible]

ஊர்த்வே யாமாம் மத்யே ரந்த்ரம் தாரம் வேதாம் பஞ்சாயதம் ||

கடிதண்டாக்ரஸீமா(ந்தம்) வம்ஶதண்டே து யோஜயேத் |
பக்ஷ(வக்ஷா)தண்டாதயோ த்வ்யங்குலே கடிதண்டாஶ்ரயோऽபி வா ||

*யதாவத் காம்ஶகம் வக்த்ராம்ஶோக்தேன விதினா க்ருதம் |
ஏகாதி க்ரமதோऽஷ்டாந்தம் ஷட்ஸப்தாஷ்டகரம் து வா || ௰௧ ||

பிம்போத்ஸேதகரம் யாவத் ஸங்க்யம் வக்த்ர(க்ஷேபாதி) பரிவாரிதம் |
ஸங்க்யம் து ஶிவாயாக்ஷ(வக்ஷ)ஸங்க்யா விதீயதே ||

வக்ஷதண்டவிஶாலம்(லே) து ஹஸ்தஸங்க்யா து (வி)ஹாஜிதே |

பக்ஷ (வக்ஷா) தண்டத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 4 அங்குலமாகும். அதன் நடுவில் துவாரமானது 4 அங்குலம் அகலமும், 5 அங்குலம் நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கடிதண்டத்தின் மேல்பக்கம் எல்லையை (உச்சியை) வம்சதண்டத்துடன் இணைக்கவேண்டும். அல்லது (வம்சதண்டமானது) வக்ஷாதண்டத்திற்குக் கீழே 2 அங்குலத்தில், கடிதண்டத்துடன் இணைந்துமிருக்கலாம். வக்த்ராம்சத்தை (முகபாகத்தை) கூறியுள்ள விதிப்படியே கல்பிக்கவேண்டும். பக்ஷ (வக்ஷா) தண்டத்தின் முகமானது (நுனியானது) 1 முதல் 8 வரையில் எவ்வளவு கைகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு முகப்புகளுடனிருக்கவேண்டும். (11)

பக்ஷ தண்டத்தின் விசாலத்தை ஹஸ்தங்களின் எண்

---

*யதாவக்த்ராம்ஶிகாம் க்ஷயாம்ஶேன விதினா க்ருதம் । இதி பாடஸ்ஸ்ரீஸமுஞ்சயபூர்வகா வாக்ய: |

யதாவக்த்ராம்ஶிகாம் க்ஷயாம்ஶ, இதி பாடே ஸ்வாபாவிகம் ஸாதீ

ஶிரா(வா)வ்யாஸம் ததேவாம்(கா)ஶம் ஶேஷாக்3ரே து
(ஶேஷாக்3ராம்ஶம்) க்ரமாத் க்ரமம் ॥ ௧௨ ॥

*கடிதண்டாஶ்ரயம் த்வேகம் ஶிகா2யாமம் கு3ணாங்கு3லம் ।
ஸார்தா4ங்கு3லம் து தத்தாரம் வ்ருத்தம் தத்ஸமதுங்க3கம் ॥

ஸ்தா2நகம் ஸகலம் சேத்து ஊருதீ3ர்கே4 வஸுர்மிதை: ।
அஷ்டாங்கு3லம் ஸமாயோஜ்ய ஊருமூலாயதம் ப4வேத் ॥

ஆஸநே ஸகலே த்வாஸநோருதை3ர்க்4யம் ந யோஜயேத் ।
ஊருமூலே(லே)ஷு ரந்த்4ரம் க்ருத்வா கடிதண்டா3க்3ரயோஜயேத் ॥

ஶிகா2யாம் து ஸமாயோஜ்ய யாவத்3த்3ரு(டா4)ட4ம் யதா2 ।

களாலே வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது அதன் சிகையின் (கையின் உச்சியின்) அகலமாகும். இது மேலேபோன்று வரிசையாக (அடிமுதல் நுனிவரையில்) முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (12)

*கடிதண்டத்தைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரே சிகையின் உயரமானது 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் அதற்கு ஸமமான கனமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (13)

ஸகல மூர்த்தியானது ஸ்தானக மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் நீளத்திற்குமேலே, 8 அங்குலம் சேர்த்து, ஊருமூலத்தின் உயரமிருக்கவேண்டும்.

ஆஸந மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் உயரத்திற்கு மேலே சேர்க்கக்கூடாது.

ஊருமூலத்தில் துவாரம் செய்து, கடிதண்டத்தின்

* கடிதண்டாஶ்ரயோர்த்4வாக்3ரம், இதி ஸரஸ்வதீ மஹாலயஸ்த2 பாட2: ।

* கடிதண்டத்தைச் சார்ந்து ஊர்துவாக்கிரமாக (மேநோக்காக) இருக்கும் நுனியின் உயரம் 3 அங்குலமாகும் என்பது, ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || [illegible] ||

*[illegible]
[illegible] |
[illegible] ... ... [illegible] || [illegible] ||

[illegible]
[illegible] |

அக்கிரங்களில் (இருகோடிகளிலும்) அதன் சிகையில் பிணைக்கவேண்டும். அதன் மத்தியமானது கனமாக இருக்கவேண்டும். (15½)

முழங்காலின் அளவை 2 பாகங்களாகச் செய்து, துடையினளவுடன் பாதியும், கண்டைக்காலளவுடன் பாதியுமாகக் கணக்கிட்டு, அத்துடன் 3 அங்குலத்தைச் சிகாமானமாகக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். (சிகை-உச்சி) இந்த 3 அங்குலமானது முட்டுக்காலின் அளவைக்காட்டிலும் அதிகமாகக் கூறப்பட்ட அளவாகும். முட்டுக்காலின் மத்தியில் பிந்து (துவாரம்) இருக்கவேண்டும். அதன் ஊர்த்துவாக்ரமானது (மேல்ப்பக்கம் நுனியானது) சிகையுடன் (அதிகமாகக் கூறப்பட்ட 3 அங்குலம் சிகையுடன் இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் 3 அங்குலம் அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

கண்டைக்காலின் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு, முட்டுக்காலின் சிகையின் அகலமாகும். அழகான (அல்லது நன்கு இழைக்கப்பட்ட) கண்டைக்கால் நுனியின்

---

* [illegible] |
[illegible] || [illegible] |

ப்ராணாம்ப்ராந்தும் ஶிவாஸாத்ரம் ஜாநுஸந்த்யூர்த்வகம் ஶிகாவதி ||௧௯||

ஸந்திஹீநாஸ்ர ஶூலம் து ஏகமேவ விதீயதே ।
ஜங்காதீர்க்கேஷாவஶிஷ்டாத்து தல(ம)மாநந்து யோஜயேத் ||

ஊருதண்டஸ்ய(ஸ்ய) த்ரிபாகைகம் மத்யோருஸ்ய விஸ்தரம் ।
தஸ்யாக்ரம் து த்ரிபாதம் ஸ்யாத் ஜங்காமூலம் ச தத்ஸமம் ||

ஜங்காமூல த்ரிபாகைகஹீநம் ஜங்காக்ர விஸ்தரம் ।
*க்ரியா பாததலாயாமம் க்ருத்வா பாகத்ரயம் தத: || ௨௦ ||

தலாக்ர விஸ்தரம் தத்வ(த்ர)த்ர்யம்ஶவிஸ்தாராந்விதம் ।

உச்சியை, (மேல்த்தலப்பை) மேல் முனையில் (துடையின் நுனியில்) இசைக்கவேண்டும். ஜாநுஸந்திக்கு (முழங்கால் பூட்டுக்கு) மேலே அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது, சிகையின் அளவான 3 அங்குலமாகும். (19)

ஸந்தியற்ற (பூட்டில்லாத) சதுரமான சூலமானது ஒன்றுதான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டைக்கால் நீளத்துடன், தலமானத்தை (பாததல அளவை)க் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (20)

ஊருதண்டத்தின் அகலமானது, நடுத்துடையின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். அதன் நுனியானது, (அந்த அகலத்தில்) ¾ பங்கு அகலமுடையதாகும். ஜங்காமூலமும் (கண்டைக்காலின் அடியும்) அதே (¾ பங்கு) அகலமுடையதாகும். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும்.

பாதநுனியின் அகலமானது, பாததலத்தின் நீளத்தில் 3ல் 2 பங்காகும். பாதமத்தியம் பாதமூலம் இவைகளின் அகலமானது, முறையே பாதாக்கிர விஸ்தாரத்தில்

---

*க்ரியாபாததலாயாமம் க்ருத்வா பாகம் அவாயதம் ||
தலாக்ர விஸ்தரம் த்வித்ர்யம்ஶம்(த்ர)விஸ்தாராந்விதம் ।

ஸ தஸ்வாऽதகுவ்யாஸம் உத்ய(உதி தாய)தெ வரெ ||

கதஸ்வ்யம் ஸாஷிரம் தஸ்ய ஜங்வாக்ராऽதிகாய(ய) தழ ।
யொஜ்யஸ்மிந் த்ருடம் க்ருத்வா(காய-ஸ்க)பாஹூமூலம்
உயொஜ்யதெ || உச ||

பாஹூமூலவிசாலம் து மானம் மூலஸாதாஹ்ர தழ ।
அக்ரம் அகம் மூலவ்யாஸம் ப்ரகோஷ்டமூலம் அதஸ்ஸம ||

ஸாயம்பயாம் மூலம் வாத ப்ரா(வாப்ரகொ)ஷ்டமூல
விசாலகம் ।

¾ பங்கும், ½ பங்கும் இருப்பதாகும். இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் அகலமானது, முறையே, பாதத்தின் அக்ரபாகம் மத்தியபாகம் மூலம் இவைகளின் அகலமாகும். பாதமூலத்தில் அகலமான இடத்தில் நடுவில் துவாரம் செய்ய வேண்டும் அந்த துவாரமானது, ஜங்காக்ர துவாரத்தைக் காட்டிலும் (முழங்கால் பூட்டின் துவாரத்தைக்காட்டிலும்) பெரியதாக இருக்கவேண்டும். (அந்த பாதமூல துவாரத்தில் பாத சூலத்தை) மனோஹரமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்படி பொருந்தவைக்கவேண்டும். இனி பாஹு சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (24)

பாஹுமூலத்தின் விசாலமானது (மேல்க்கையடியின் அகலமானது) 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது அதன் நுனியானது 2 அங்குலம் அகலமுடையதாகும். பிரகோஷ்ட மூலத்தின் (கீழ்க்கை அடியின்) அகலமும் அதேபோன்று (2 அங்குலம்) அகலமுடையதாகும். அல்லது, பிரகோஷ்ட

ஸ தஸ்வாऽதகுவ்யாஸ உஜ்யாயதா வரெஷ்டிதழ ||

கதஸ்வ்யம் ஸாஷிரம் தஸ்ய ஜங்வாக்ராஸ்ம(ஸ்ஸம)
விகாய தழ ।

யொஜ்யஸ்மிந் த்ருடம் க்ருத்வா யதிஸமூலமுயொஜ்யதெ ||

இதி சூலப்ரதவிதானம் ।

தந்மூலம் த்விஸார்த்தாயாமம் ஸ்யாத் ப்ரகோஷ்டாக்ர விஸ்தாரகம் ||

பாஹுப்ரகோஷ்டயோர்மத்யே (மத்யே) கூர்பரம்
ஜாநுவத் பவேத் ;

அர்த்தமாத்ரம் து ஸிகாமாநம் யோஜயேத் த்ருடம் யதா || ௨௭ ||

*பார்ச்வயோர்வர்த்தநம் சைவ வம்ஸ(வம்)ஸதண்டே து
யோஜயேத் |

மூலத்தின் அகலமானது 2½ அங்குலமாகவுமிருப்பதாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நுனியின் அகலமானது அதனடியின் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலமுடையதாகும். பாஹு, பிரகோஷ்டம் இவைகளின் இடையிலுள்ள, கூர்ப்பரமானது (முழங்கையின் ஸந்தியானது) முழங்கால் ஸந்தியைப்போல இருப்பதாகும். முழங்கை ஸந்தியின் சிகையின் அளவானது 2 அங்குலமாகும். அதை உறுதியாக இருக்கும்படி இசைக்கவேண்டும். (27)

* பார்சுவ வர்த்தநத்தை (இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள பக்க சூலங்களை) வம்சதண்டத்துடன் (முதுகின் மத்தியிலமைக்கப்படும் வம்சதண்டத்துடன்) இணைக்க

---

*யோஜயேத் பாதரந்த்ரே து மாத்ராணாம்ஸம் அஷ்ட(ஸ)ஷ
ராஜிதம் |

இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயமாத்ருகாமத்யாதிக பாட: |

௨௮, ௨௯, ஸ்லோகௌ மூர்த்திவர்த்தமாத்ருகாதௌ

கண்ட்ரம் மூலம் ச நீரந்த்ரம் பார்ஸ்வம் ஸந்தயோரபி |

ஹஸ்தபாதத்வயம் ஸ்ரோத்ரம் தாம்ரவஸ்த்ரேண யோஜயேத் ||

குஞ்சிதே வக்த்ரபிம்பே ச ஸம்யுக்தம் சைவ ததா பவேத் |

இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயமூலமாத்ருகா பாட: |

* பாததுவாரத்திற்குள் 8 அங்குலம் பதிந்து அழுத்தமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள அதிக பாடம்.

அதிபக்ஷாயதம் தீர்க்கம் தஸ்யாஸம் து ப்ரமாணம் ப்ரமாணத: ||

வம்சதண்டஸமாநம் து ஊர்த்வகாயஸ்து வாமி(ஸமாய)த: |
அக்ரே து பக்ஷதண்டே து மூலதண்டே து யோஜயேத் ||

பார்ச்வதண்டௌ ததா தஸ்ய பாதமூலே(மூ)ஷயோர்பி |
ஹஸ்தபாதாக்ரமத்ரேஷு தாம்ரபத்ரேண யோஜயேத் ||

ருஜுர்யதி பிம்பே வா மூலம் சைவ வக்ரம் ததா |
தேவாநாம் மூலமேவம் ஸ்யாத் தேவீநாமத வக்ஷ்யதே ||

மத்யோதரஸ்ய விஸ்தாராத் த்ரயம்சம் வம்ச(தஸ்ய)
விஸ்தரத் |

வேண்டும். அதன் நீளமானது, பக்ஷமத்திய தீர்க்கத்திற்கு (பக்கங்களின் நீளத்திற்கு) அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அதன் (பக்ஷதண்டத்தின்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். (28)

அது, வம்சதண்டத்திற்கு ஸமமாக வணங்கி (வளைந்து) ஊர்துவகாய..............(த்திற்கு ஸமமாக நீண்டு) இருக்கவேண்டும். அதை பக்ஷதண்டத்தின் நுனியிலும் மூலதண்டத்திலும் இணைக்கவேண்டும். பார்சுவ தண்டங்கள் இரண்டும், அடியிலும் (நுனியிலும் உரிய இடத்தில் இசைந்திருக்கவேண்டும்).

ஹஸ்தம் பாததலம் இவைகளின் அக்கிரத்தை நுனியை தாமிரத் தகடுகளினாலே இசைக்கவேண்டும். (ஹஸ்தபாதங்களின் ஸந்திகளை தாமிரத்தகட்டினாலே இறுக்கிச்சேர்த்து பலப்படுத்தவேண்டும் என்பது பொருள்)

பிம்பமானது நேராக இருந்தால், சூலமும் நேராக இருக்கவேண்டும். பிம்பமானது சாய்வாக இருந்தால், சூலமும் சாய்வாகவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தேவர்களின் சூலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (31)

மத்தியோதரத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கு

அஷ்டாம்ஶஹீநவ்ருத்தம் ஸ்யாத் விஸ்தாரம் தஸ்ய மஸ்தகம்
(தத்பார்ஶ்வகே) ॥ ௩௨ ॥

பாஹுபட்டஸ்ய விஸ்தாரம் *பாதந்ய(ஸ்யா)நவிவர்ஜிதம் ।
பக்ஷதண்டாயதம் ஶேஷம் தஸ்யாயாமம் விஸ்த்ருதம் பவேத் ॥

தஸ்யோர்த்வே பாஹுதண்டம்(யோக்ஷதண்டம்)ப்ரோக்தம் கடிதண்ட
ப்ரயோஜயேத் ।
கடிதாரே து ஸமதாம்ஶே யாமாம்ஶம் தஸ்ய தீர்கதம் ॥

ஶேஷம் பூர்வமிவ கர்தவ்யம் கஸ்ய விஶேஷதே (விஶேஷம்
து தத:) ஶ்ருணு ।
சூலஸ்தே வம்ஶதண்டம் து ஸங்க்யாங்கம் து சைவ
ரோபயேத் ॥ ௩௫ ॥

(உதரசூலத்தின்) விஸ்தாரமாகும். அதன் உச்சியின் அகலமானது, (அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அகலத்தில்) 8ல் 1 பங்கு குறைவாகவும் வட்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பாஹுவின் (மேல்க்கையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதி அகலமுடையதாகும். அதன் மிகுதியானது, பக்ஷதண்டத்தின் நீளமாகும். அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலம், அதனுடைய அகலமாகும். அதில் ஸரிபாதியளவு அஷ்டதளமாகும். இனி கடிதண்டத்தைக் கூறுகிறேன்.

இடுப்பின் அகலத்தில், 5ல் 4 பங்கு, அதன் நீளமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவே செய்ய வேண்டும். இனி விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக (34½)

வம்சதண்டத்தை (முதுகெலும்பின் ஸ்தானத்திலுள்ள சூலத்தை) ஆஸனத்தில் (பீடத்தினுள்) 8 அங்குலம் சொருக வேண்டும். (அதற்குமேலே) 3 அங்குலம் பிருஷ்டபாகத்

---

*ததாதயந்விவர்ஜிதம் இதி பாடோ ஸாவ்யஸ்தி ஹாதி ।

மூலாம்ஶம் வ்ருத்தநாபம் து *ஶேஷம் கடஶோபிதம்
பவேத் । (?)
ஜங்காதீனாந்து ஷண்ணாந்து ஶோபயேத் ஸ்தானகே புவ: ॥

†மத்யஶ்ருங்கம் து பார்ஶ்வயம் து தியோயஸ்ரம் து
ததூர்த்வம் பவேத் ।
ஶூலமேவம் ஸமாக்யாதமுபஶூலமதோऽதுநா ॥ ௩௭ ॥

த்விதீயம் ஸமாரப்ய பக்ஷத்வயகலாங்குலம் ।
உபஶூலாயதம் நேத்ராஷ்டாம்ஶமூலம் நதம் பவேத் ॥ ௩௮ ॥

வேதாம்ஶமூலம் து தீவ்ரம் ஶூல(ம்; யோக்யம்(ஜ்ஞேயம்)
ஸர்வே புவ: ।
ஶூலவ்யாஸஸமம் மத்யம் த்ரிஶூலம் தத்விம்ஶதாம்ஶிதம் ॥ ௩௯ ॥

த்விதீயம் து ஸமம் ஸ்யாத் ஸமம் வா த்வ்யங்குலம் புவ: ।
பக்ஷத்வயம் கடித்வயம் யுக்த்வா ஶூலாவயவகம் ॥ ௪௦ ॥

அக்ரே த்வ்யங்குலம் வா தத்பஶ்சாத் கீலபரிமிதம் ।
உபஶூலவியாமம் ச பக்ஷத்வயபாரம் ஸமம் ॥ ௪௧ ॥

தின் மாநமாகும். அது நீங்கிய மிகுதியானது, (சூலத்தின் பின்பக்கத்தில் பொருத்தப்படும் பாகமாகும்.)...... (35½)

பிம்பமானது ஸ்தானகமாக இருந்தால், அதன் கண்டைக்காலின் நீளத்துடன் 6 அங்குலம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரம்செய்து, மேலே பாதி கீழே பாதியாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சூலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி உபசூலத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

---

*ஶேஷம் தத் வ்ருத்தவேதிதம் । இதி வா பாடே ஸாவதிதி பாடி ।

†மத்யோர்த்வபார்ஶ்வயோர்த்வாயதமூர்த்வதஸ்தவேத் । இதி ஸார்த்தாதீஸ்யாயஸ்தாத்ரகா பாட: ।

உபஶூலஶிவாயாம் தத் வம்ஶாக்ரே து ஸுஷிரம் க்ருதம் ।
லோஹஜம் தாருஜம் வாபி கீலகம் யோஜயேத் த்ருடம் ॥ ௬௨ ॥

பிம்பார்த்தம் ஶூலகாவ்யக்தம் தஸ்மாத் யுக்தம் ஸமாசரேத் ।
ஶூலலக்ஷணமாக்யாதம் ஶூலஸ்தாபநமுச்யதே ॥ ௬௩ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஶூலலக்ஷணம் நாம
த்ர்யஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

பித்திமத்தியிலிருந்து பக்ஷதண்டகராந்தமானது, உபசூலத்தின் உயரமாம். அதன் அகலம் 8 அங்குலம். கனம் 4 அங்குலம். இதை ஸமதலத்தில் பொருந்தவைக்க வேண்டும். அதில் அகலத்திற்கேற்ற துவாரமிருக்க வேண்டும்.

பித்திமத்யம் அதன் மூலமாம். மூலத்தைக் கட்டி பலப்படுத்த வேண்டும். பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம், சூல தண்டங்களைச் சேர்த்து துவாரத்தில் கட்டி, கீலபந்தநம் செய்யவேண்டும். (கீலம் – முளை)

உபசூலத்தின் உச்சியில், வம்சதண்டத்தின் அக்கிர பாகத்தில் (உச்சியில்) துவாரம் செய்யவேண்டும். (அதில்) லோஹத்தினுலான அல்லது மரத்தினுலான கீலகத்தை (முளையை)ச் சொருகி உறுதி செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பநிர்மாணத்திற்கான சூலமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், (இந்த சூலத்தை) சொல்லியிருக்கும் படியே செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக சூலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சூலஸ்தாபநத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சூலலக்ஷணமென்னும்
எண்பத்திமூன்றாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚 𑌶𑍁𑌭𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌲𑌗𑍍𑌨𑌕𑍇 ॥ ௧ ॥

𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।௨॥

*𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌨𑌵 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௩॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌕𑌂(𑌉𑌵𑌕𑍍𑌰𑌂) [illegible]
[illegible] ॥ ௪ ॥

எண்பத்திநான்காவது படலம்.

சூலஸ்தாபநவிதி.

இனி உத்தமமான சூலஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன். உழவுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் (சிறந்த) மாதத்தில் சுபகரமான நக்ஷத்திரம், வாரம், லக்கினத்தில் சூலஸ்தாபனத்தை நிச்சயித்து, அதற்கு முன்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) முன் பக்கத்தில் சதுரச்ரமான (சச்சதுரமான ஓர்) மண்டபத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் * அதன் அகலநீளம் 5, 7, அல்லது 9 முழம் இருக்கவேண்டும். 10 முழமும் இருப்

---

*𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍋𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] (𑌨𑌿𑌵𑍍𑌰𑌃) [illegible] ॥
𑌇𑌤𑌿 [illegible] ।

* அதன் அகலநீளமானது 5, அல்லது 7 முழமும் 8 அடியும் இருக்கவேண்டும். அல்லது 5, அல்லது 7 முழமாகவும்

*வறுயம் வ௦ஶஜாலாஷ்ூம் ஜாஸிகெரஷமுாஷிலி: |
ஷூாவயெத்ரா வியாஜெந ஐாக்ூா.ம ௦ ஓஷஹ-ரொழிகழ || ரு ||

ஜா௦மவெஷூநொவெஜ௦ வாநொாணஸ௦ய ஜழ !

பதுமாகும். அதற்கு 16 கால்கள், அல்லது தூண்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலமானது 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் பாதத்தின் அகலமும் உயரமும் 10 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் பரிணுஹமானது (பரிணுஹம்-சுத்தளவு சுத்துப்புறமானது) கிடைத்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். அது வக்கிரமாகவும் (வக்கிரம்—கோணல்) (கோணல் இல்லாமலும்) சிதைவு இல்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும். (4)

அந்த மண்டபத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் மூங்கில்களால் வளையங்கள் கட்டவேண்டும். (போய்வருவதற்கு ஸாதநமான மார்க்கங்கள்.) அதில் தேங்காய் முதலியவைகளால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும். அதன் உச்சியில் முத்துக்களை தொங்கவிடவேண்டும். தர்பங்களை அலை அலையாகச் சுத்திக்கட்டவேண்டும். தோரணங்களைக்

---

3 பிரிவுகளுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் 16 அல்லது 12 கால்களிருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலம் 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 10 (அங்குலம்) அகலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கிடைத்தவரையில் சுத்தளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். அது வாமகமாகவும் குட்டையாகவும் (அல்லது அழகாகவும்) வடுவில்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும் என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

*வறும் வ௦ஶாஜாவ௦ஶாஷ்ூம் ஜாஸிகெரஷஊாஷிலி: |

உத்யொஷா வியாஜெந ஐாக்ூாஷா மீ ஓஷஹ-ரொழிகழ ||

ஜா௦மெதி ,,........ ஆாநொாணஸ௦யா ஜழ !

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௬ ||

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 |
*𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 || ௭ ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 |
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ||

𑌵𑍇𑌦𑌿𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌅𑌥𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌵𑌶𑌾𑌲𑌿𑌖𑍇𑌤𑍍 || ௮ ||

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌯𑍇𑌤𑍍 |

கட்டவேண்டும். இத்தகைய 4 வழிகளிலும் ஸ்தம்பங்களைத் துணிகளாலே போற்றி அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த 4 துவாரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களை ஓட்டைகளில்லாமல் மறைத்துவிடவேண்டும். அல்லது ஆங்காங்கு ஜன்னல்களை கல்பிக்கவேண்டும். மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகை (திட்டாணி)யானது (நீளம்) மண்டபத்தில் 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும் (அதன் மத்தியில்) 6 அங்குலம் அகலம் உயரமுடையதாக (திட்டாணியை) கல்பிக்கவேண்டும். அது கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப்போல அழகாகவும் அழுத்தமாகவும் இருக்கும்படி செய்து, அதில் உருவத்தை எழுதவேண்டும்? (8)

அந்த வேதிகையைச் சுற்றிலும் மேலே கூறப்படும் முறையுடன் அக்கினி குண்டங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். சதுரச்ர குண்டம் தநுர்விருத்த (வில்லைப்போல அரைவட்டமான) குண்டம், பத்மகுண்டம், இவைகளைக் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் கல்பிக்கவேண்டும். கிழக்கு வடகிழக்கு

*𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲(𑌂) 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ||
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍀𑌰𑌕𑍋𑌟𑌿𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 |
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯... ... ...𑌵𑌾 ||
𑌕𑌾𑌵𑌲𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 |

குண்டமேவம் ஸமாக்யாதம் கேவலாநாம் விசேஷத: || ௰ ||

கௌரீஸஹிதபிம்பம் சேத் தத்கோணேஷ்வர்த்தபத்ரவத் |
குண்டாநி கல்பயேதந்யம் ப்ராகிவைவ ப்ரகல்பயேத் ||

குண்டலக்ஷணவத் ஸர்வ தத்தத்குண்டாநி தேசிக: |
கோமயேனைவம் க்ருத்வா பிஷ்டசூர்ணைரலங்க்ருதி: ||

ப்ராஹ்மணான் போஜயேத்தத்ர புண்யாஹம் வாசயேத்தத: |
மஹேந்த்ராந்தம் பதம் யாவத் ஹோமம் க்ருத்வா விதாநத: ||

வேதிகாம் சாக்நிகுண்டம் ச பர்யக்நிகரணம் சரேத் |

இவைகளின் மத்தியில் விருத்த (பெரிய) குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குண்ட நிர்மாணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸாதாரணமாகக் கூறப்பட்டது. விசேஷமாக, மூர்த்தியானது கௌரீதேவியுடனிருந்தால் (அந்த குண்டங்களின்) கோணங்களில் அர்தபத்ரத்துடன் (பாதி இலை அல்லது பாதி இதழ்போன்ற வடிவத்துடன்) இருக்கவேண்டும். மற்ற குண்டங்களை முன்பு கூறியபடியே கல்பிக்கவேண்டும். தேசிகன், எல்லாக் குண்டங்களையும், அந்தந்த குண்டங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணத்துடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிறகு பசுவின் சாணத்தினாலே அந்த குண்டங்களை மெழுகி, அரிசிமாவினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். (கோலமிடவேண்டும்.) (12)

பிறகு அந்தவிடத்தில் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு புண்யாஹவாசனம் செய்யவேண்டும்.

(ஹோமத்திற்குக் கூறியுள்ள மந்திரத்தில்) மஹேந்திர என்ற பதம் வரையில், விதியுடன் ஹோமம் செய்து, வேதிகையையும் அக்நி குண்டத்தையும் பர்யக்நிகரணம் செய்யவேண்டும். (அக்னியுடன் வலமாகச் சுற்றிவரவேண்டும்.) (13½)

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || [illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] |

சூலஸ்தாபநத்திற்குக் குறிப்பிட்ட நாளுக்கு முதல் நாள் இரவு அதிவாஸநம் (உபவாஸமிருந்து அந்த இடத்திலேயே வஸிக்கவேண்டும்) செய்யவேண்டும். (14)

மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகையின்மீது 8 துரோணம் (த்ரோணம்—தூணி—4 மரக்கால்) நெல்லினாலே ஸ்தண்டிலத்தை (மேடையை) கல்பிக்கவேண்டும். அதில் (நடுவில்) கர்ணிகையும் 8 இதழ்களுமுடைய தாமரை மலரையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதன்மேலே, அக்ஷதை, எள்ளு, தர்பம், பொரி, புஷ்பம், இவைகளாலே அலங்கரித்து, துவைக்காத (புதிதான) வஸ்திரத்தினாலே சயநத்தை (படுக்கையை)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதை, தூபம், தீபம், புஷ்பம், சந்தநம், இவைகளாலே பூஜிக்கவேண்டும். பிராம்ஹணன் (ஆசார்யன்) அதன் மத்தியில் தாருபீடத்தை (மரத்தினாலான பீடத்தை) வைத்து, அதன் மேலே, பஞ்சகவ்வியத்தினாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட சூலத்தை கிழக்குமுகமாக வைக்கவேண்டும். "சுசிஹவ்ய"

ஸ்தாபயேத்தேவம் தேவீஞ்ச கந்தபுஷ்பைஸ்ஸமர்ச்சயேத் ||

கௌதுகம் பந்தயேத்தேவ தயோர்தக்ஷிணஹஸ்தயோ: |
ஸ்வர்ணேனாதவா ஸூத்ரேணைவ கவசேனைவ
பந்தயேத் || 20 ||

*சூலஞ்சைவ ஸமாயுக்தம் ப்ராக்சிரஸ்கமதோமுகம் |
சயனே சாயயேத் சூலம் ப்ராக்சிரஸ்கம் ஸகூர்ச்சகம்
வாத்யகை: || 21 ||

தத்ஸவ்யே பார்ச்வே த்வுமாசூலம் தைவ சாயயேத் ஸுதீ: |
தயோ: சிரோக்ர(ம)தே சைவ ஸ்தாபயேத்த்வ (வ)ட
த்வயம் || 22 ||

என்ற மந்திரத்தினாலே (சூலத்தை) ஸ்தாபித்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, கந்தோதகத்தினாலே ஸ்நானம் செய்வித்து தேவேசனையும் தேவியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். கந்தம், புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு, தேவேசன், தேவி, இருவர்களுடைய வலது கைகளில் கௌதுகபந்தனம் (ரக்ஷாபந்தனம்) செய்யவேண்டும். ரக்ஷா பந்தன ஸூத்திரமானது, தங்கத்தினாலேயாவது பஞ்சுநூலினாலேயாவது இருக்கவேண்டும். கவசத்தினாலே ரக்ஷையைக் கட்டவேண்டும். (20)

(அதன் பிறகு) சிவசூலத்தை கிழக்குத் தலையாகவும், மேனோக்கிய முகமாகவும், நீண்ட கூர்ச்சத்துடனும், வாத்தியகோஷத்துடனும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதன் இடது பக்கத்தில் உமாதேவியின் சூலத்தை (முன்போலவே) படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அந்த 2 சூலங்களில் தலையின் முன்பக்கத்தில் 2 வஸ்திரங்களை (2 கடங்களை) வைக்கவேண்டும். அந்த கலசங்களில் நூல் சுற்றி

*த்ரிசூலமேவ ஸமாயுக்தம், இதி ஸப்தஸு ஸ்தாபனீயாத்ரு கா பாட: |

ஸஸூத்ரம் ஸபிதானம் ச ஸகூர்ச்சம் வஸ்த்ரவேஷ்டிதம்
(ஷ்டிதம்) |

த்ரோணகும்பஜலாம்பூர்ணம் சிவகும்பம்
ததீர்யதே || உ௩ ||

ததர்த்தம் தோயஸம்பூர்ணம் வஸ்த்ராத்யைஸ் ஸூத்ராதிபி
யுதம் ததா |

கௌரீபீஜஸமாயுக்தம் கௌரீகும்பமிதம் ஸ்ம்ருதம் || உ௪ ||

*தத்ரேச்வரஸ்ய கும்பம் து மூலமந்த்ரேண பூஜயேத் |

கௌரீகும்பே து தம் தஸ்யா மந்த்ரேண து விசேஷத: ||

பரிதோஷ்டௌ ததா வஸ்த்ர ஸூத்ராத்யைஸ்து ஸமந்விதான் |

கூர்ச்சங்கள் வைத்து, (கூர்ச்சம்-தர்பைகளாலே செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

4 மரக்கால் ஜலத்துடன் கூடிய கலசத்திற்கு சிவ கும்பம் என்று பெயர். (சிவகலசத்தில் 4 மரக்கால் ஜலம் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்.) அதில் பாதியளவு (2 மரக்கால்) ஜலத்துடன் நிறைந்திருப்பது கௌரீ கலசமாகும். இதுவும் சிவகலசத்தைப்போலவே ஸூத்திரம் முதலியவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த கலசத்தில் கௌரீ பீஜத்துடன் (பூஜாதிகளைச் செய்யவேண்டும்.) பரமேசுவரனுடைய மூலமந்திரத்தினாலே, பரமேசுவர கும்பத்தில் (ஆவாஹநாதிகள் செய்து) கந்தம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்கவேண்டும். கௌரீகும்பத்தில் விசேஷித்து கௌரீமந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (25)

இவ்விரு கும்பங்களைச் சுற்றிலும், நூல் முதலியவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, 8 கலசங்களை வைத்து,

*ஈச்வரஸ்ய சிவே கும்பே, இதி ஸர்வத்ர ஆதர்சபாட: |

வித்யேசாந் ஸம்புஜைச்ச ஸ்வஸ்வ ஸ்தாநே ஸமாவாஹ்ய கந்தாத்யை: யஜேத் ||

வாஸ்துஹோமாதிகம் குண்டே அக்நிம் ஸம்ஸ்தாப்ய தேசிக: |
அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வமக்நிகார்யம் ஸமாசரேத் || ௨௭ ||

அச்வத்தம்(ப்லக்ஷம்) ஸமித்கூண்டே து வஹ்நிகோணே து ஶமீ
ஸமித்தரே |
யாம்யே அபாமார்கம் ஸம்ப்ராதம் வதி ஸமீ ஸமித்தி விஷ ||

பில்வம்(பில்வம்)வாருணே து யோம்யம் வாயு
ஸமித்தரே |
வ(வ)டம் சைவ ஸௌம்யகுண்டே து வதிஸம் வாஸ்து
தேசிக: (ஈசகுண்டகே) || ௨௯ ||

அயாத்ர ப்ரதாநகுண்டே ஸ்யாத் ஸமித்ஸமர்பி(தசமஸ்)
(சோமம்)ஸமித்தம் |

அவைகளில் வித்தியேசர்களை (சிவ ஆவரண தேவதைகளை) ஆவாஹநம் செய்து கந்தம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்க வேண்டும். (26)

குண்டங்களில் அக்நி ஸ்தாபநம்செய்து அக்கியாதாநம் முதலான அக்நி கார்யங்களைச்செய்து, வாஸ்து ஹோமம் முதலியவைகளையும் செய்யவேண்டும். (27)

கிழக்கேயுள்ள குண்டத்தில் அரசஸமித்தினாலும் அக்நி திக்கிலிருக்கும் குண்டலத்தில் வந்நி (சமீ) ஸமித்தினாலும், தெற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் அத்தி ஸமித்தினாலும், தென்மேற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும், மேற்கு குண்டத்தில் பில்வ ஸமித்தினாலும், வாயு குண்டத்தில் மயூர(நாயுருவி) ஸமித்தினாலும், வடக்கு குண்டத்தில் வட (ஆலமரத்தின்) ஸமித்தினாலும், ஈசான குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிரதாந குண்டத்தில் அரச ஸமித்தினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸமித்துக்களாலே செய்யப்படும் ஹோமமானது ஒரே ஸமயத்தில் 8 குண்டங்களி

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌂 𑌤𑍁 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁) 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௩௰ ||

𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌮𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃 |
𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹(𑌸𑍍𑌤𑌾)𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵
𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௩௧ ||

𑌆𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌃 |
𑌸𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 || ௩௨ ||

𑌮(𑌲𑍂)𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂(𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂)
𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇 (𑌹𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇) 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌿
𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑌮𑍍 || ௩௩ ||

லும் செய்யப்படவேண்டும். வீத்தியேசர்களின் குண்டங்களில் கௌரீதேவியல்லாமல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமித்துக்களை ஹிருதய மந்திரத்தினாலேயும் நெய்யை புருஷமந்திரத்தினாலேயும் அன்னத்தை அகோர மந்திரத்தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். (பிறகு) முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட ஸமித்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலேயும் சருவை (அன்னத்தை) ஈசான மந்திரத்தினாலேயும் எள்ளை சிரோமந்திரத்தினாலேயும் சடுகை கவச மந்திரத்தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிகையானது மங்களம் என்று கூறப்படுகிறது. (சிகா மந்திரத்தினாலே மங்கள ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்). ஹோமத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொன்றையும் 100, 100 தடவை மூலமந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஹோமம் செய்து முடித்தபிறகு வியாஹ்ருதிகளினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாமிக்கும் தேவிக்கும் ஸமமமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். (அதன்

ஜயாதீம்ஶ்சாப்⁴யாதாநைஶ்ச ராஷ்ட்ரப்⁴ருத்³பி⁴ஶ்ச ஹோமயேத் |
திக்பாலாநப்⁴யர்ச்ய (அப்⁴யர்ச்ய) வேதா³ம் (வேதை³:) ஔபநிஷதை³:
ஸ்துத்வா (ஶ்ருத்வா) திஶிவாஸாந்தேவ: || ௩௪ ||

ஸு(ஸ்ரு)த்⁴யாநம் க்ருத(த்வா) ஏகாக்³ரமநஸா ஹோமமாசரேத் |
தே³வீதே³வேஶயோர்மூலமந்த்ரைரஷ்டாத³ஶாஹுதீ: || ௩௫ ||

ஸ்ருதாஹுதீஸ்து க்ருத்வைவம் ஹோமாந்தே தத: பரம் |
ஶுக்லவஸ்த்ரோத்தரீயஶ்ச ஶுக்லயஜ்ஞோபவீதயுக் || ௩௬ ||

ஶுக்லமால்யாநுலேபாட்⁴ய: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: |
பவித்ரபாணிராசார்ய:(ப்ரியவர)லௌகிகஶ்ரீக்ருதவிக்³ரஹ: ||

ஶூராய: ஸர்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞ: ஶிவத்³விஜகுலோத்³ப⁴வ: |
*ப்ரவிஶ்ய மண்டபம் தத்ர ஶாலாபீதி²கம் ததா
(ஆசரேத்) || ௩௮ ||

பிறகு) ஜயாதிஹோமமும் அப்யாதாந யந்திரஹோமமும் ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திர ஹோமமும் செய்யவேண்டும். (33½)

வேதமந்திரங்களாலேயும் உபநிஷத் மந்திரங்களாலேயும் திக்தேவதைகளைத் துதித்துப் பிறகு, ஏகாக்ரமான மனத்துடன் தியானம்செய்து, தேவீ, தேவேசன் இவர்களின் மூலமந்திரத்தினாலே உபாம்சுவாக (மனதிற்குள் ஜபித்துக்கொண்டு) நெய்யினாலே 18 ஆஹுதிகள் (ஹோமங்கள்) செய்யவேண்டும். பிறகு, சிவதுவிஜகுலத்திலுதித்த ஆசார்யன், பஸ்மஸ்நானம் செய்து வெண்மையான ஆடையணிந்து, வெண்மையான (புதிதான) யஜ்ஞோபவீதம் தரித்து வெண்மையான சந்தனமும் புஷ்பமாலையும்

---

*ஸ்நிக்³த⁴கேஶை: ஶுத்³தை⁴ஶ்ச ஶிஷ்யைர்வாத்³யைஸ்தத: பரம் |
ஊர்த்⁴வாத⁴ஸ்தாத் ப்ரவிஶேத் ஸர்வதோ மண்டபாந்தரம்
ப்ரதா³க்ஷிண்யேந ப்ரவிஶேத் |

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌕𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾(𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂)𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋
𑌦𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ ௩௯ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌦𑍈(𑌦𑍈)𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇
𑌪𑌦𑍇 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌪𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥
𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍇(𑌤𑍁) 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌪𑌰𑌿 ।

அணிந்து, பஞ்சபூஷணங்களை அணிந்து பவித்திரம் தரித்துக்கொண்டு, விதியுடன் ஸகலீகரணம் செய்துகொண்டு, *தெளிந்த முகமுடையவனாக, கர்பகிருஹத்தில் சென்று ஏகாசீதி பதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (ஏகாசீதிபதம்—81 கண்டங்கள்.) (38)

கர்பகிருஹத்தில் மண்டூகபதத்தையாவது ஸப்தஸப்த பதத்தையாவது கல்பித்து, பிரஹ்மோதயத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.*

ஸ்தாநக பிம்பத்தை தைவிகாம்சத்திலும் ஆஸந பிம்பத்தை மாநுஷபதத்திலும் வைக்கவேண்டும். தேசிகோத்தமன் (இவைகளை) கர்பகிருஹத்தின் பரபாகத்தில் (பின்பகுதியில்) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஆஸநமூர்த்தியானால் பத்திரபீடத்திலும் ஸ்தாநக

---

* ஸ்விஷ்டமக்நே என்ற மந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணாஹுதிஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று அதிக பாடமானது, ஸரஸ்வதிமஹால் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

*கர்ப கிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தை கிழக்கு மேற்கில் 9 கண்டங்களாகவும், தெற்கு வடக்கில் 9 கண்டங்களாகவும் செய்யவேண்டும். இதற்கு மண்டூகபதம் என்று பெயர். இவ்விதமாகவே 7, 7 கண்டங்களாகச் செய்தால் அதற்கு ஸப்தஸப்தபதம் என்று பெயர். நவநவ பதங்களில் 9×9=81 பதங்களாகும். ஸப்தஸப்த பதங்களில் 7×7=49 பதங்களாகும். இவைகளில் மத்திய பதத்திற்கு பிரஹ்மபதம் என்று பெயர். இதையே, பிரஹ்மாம்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ப்ராகு₃க்தவிதி₄நா பீட₂வ்யாஸாயாமாத₃யோதி₃தா: || ௪௧ ||

கர்தவ்யம் ஸுந்த₃ரம் தஸ்மிந் ஆதா₄ரஶிலாம் ப்ரகல்பயேத் |
பீட₂வ்யாஸத்ரிபாத₃ம் து ஆதா₄ரஶிலாயதம் || ௪௨ ||

ஸமக்₃ராயதம் வாபி தத₃ர்த₄ம் தத்₃க₄நம் ப₄வேத் |
ஸ்தா₂நகம் ஸகலம் சேத்து பாதா₃த₄ஸ்தா₂ச்சி₂லோத்தமே ||௪௩||

ஆதா₄ரஶிலாயாம் து ரத்நார்த₂ம் ப்ரகல்பயேத் |
நிம்நம் ஷட₃ங்கு₃லம் வ்யாஸம் கர்தவ்யம் ஸ(த்ரிஸார்த்₄)
மாணாம்ஶாங்கு₃லம் || ௪௪ ||

தஸ்மிந் து நவரத்நாநி ஹைமபாத்ரம் விநிக்ஷிபேத் |
ஶூலபாத₃தலாத₄ஸ்தாத் ஷண்மாத்ரம் வாயதாமிதம் || ௪௫ ||

மூர்த்தியானுல் வேதிகையின் மீதும் இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் அகலம் உயரம் முதலியனவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே கொள்ளவேண்டும். அந்த பீடத்தை அழகாகச் செய்யவேண்டும். அதில் ஆதார சிலையைக் கல்பிக்க வேண்டும். (41½)

ஆதாரசிலையானது, பீடத்தின் அகலத்தில் ¾ பங்கு இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் முழு அகலமிருப்பதுமாகும். அதன் கனமானது அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும்.

ஸகல பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் பாதத்திற்குக் கீழேயிருக்கும் ஆதார சிலையில், ரத்நங்களை வைப்பதற்காக குழியைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்தக் குழியின் தாழமானது 6 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (அதன் அகலம்) 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்தக் குழியினுள் நவரத்நங்களை வைக்கவேண்டும். (அந்த ரத்நங்களை) ஸுவர்ண பாத்திரத்தில் வைப்பதுமாகும். சூலத்தின் பாததலத்திற்குக் கீழே(யுள்ள குழியானது) 6 அங்குலம்

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible]
(ஜபநு) |
[illegible] ||சஎ||

[illegible] |
[illegible] || சஅ ||

*[illegible] (ஸாயதம்)
[illegible] |
[illegible] ||

உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இந்த ரத்நங்களை சூலஸ்தாபனத்திற்கு முன்னமேயே, அது உறுதியாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு கர்பகிருஹத்திற்குள் செல்லவேண்டும். (46)

சூலத்தை, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு அதற்குரிய ஸ்தாநத்தில், உறுதியாக இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். பிறகு, அஷ்டபந்தநம் சாத்தி, அதை உறுதியாக இருக்கும்படி செய்து, பிறகு விசேஷித்து ஸுதையினாலேயும் உறுதி செய்யவேண்டும்.

அந்த சூலத்தின் இடது பக்கத்தில், விசேஷித்து, கௌரீ சூலத்தை ஸ்தாபநம் செய்யவேண்டும். அதன் ஆதார சிலையின் (முன்பு கூறியதுபோலவே) கர்ப பாஜநத்தை (நவரத்னங்களுடன்கூடிய ஸுவர்ண பாத்திரத்தை)வைக்கவேண்டும். அதன் கர்பவியாஸமானது (கர்பவியாஸமும் உயரமும்) 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்பத்திற்குள் கர்பபாஜநமிருக்கவேண்டும். அதை முன்பு கூறப்பட்டபடி

*[illegible] |

ப்ராகுக்தவிதிநா ஸம்யக் கந்தபுஷ்பாதிபிர்யஜேத் |
ஸ்தாபயேத் பூர்வவச்சூலம் ஶூலம் மூலஞ்ச கர்ப-
பாஜநே || ௫0 ||

கார்யஶேஷம் து ஸகலம் ஶில்பிபிஸ்து விஶேஷத: |
கர்தவ்யம் லக்ஷணோபேதம் ஸ்தபதி: ஶில்பிருச்யதே ||௫க||

ஸ்தபதி: ஶில்பகர்மா அ(ர்மஜ்ஞ:) ஸ்வயமேவைதத்
காரயேத் |
க்ருதம் சேதந்யதா விப்ர கர்த்ருஸித்திர் பவிஷ்யதி
(ந ஸேத்ஸ்யதி) || ௫௨ ||

*ஆசார்யம் பூஜயேத்தத்ர வஸ்த்ரஹேமாங்குலீயகை: |

கந்தம் புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டபடியே, (தேவீ சூலத்தையும்) மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, கர்பபாஜநமிருக்கும் ஆதார சிலைக்குமேலே வைக்கவேண்டும். [முன் கூறப்பட்டதுபோலவே அஷ்டபந்தநம் முதலியவைகளைச் சாத்தி உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என்று கொள்ளவேண்டும்.] (50)

பிறகு, பாக்கியுள்ள காரியங்கள் யாவும் சில்பிகளாலேயே செய்யப்படவேண்டும். சில்பியானவன், விசேஷித்து லக்ஷணமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு சில்பி என்பது ஸ்தபதியேயாம். சித்திரகர்மாக்களை யறிந்த யோக்கியனான ஸ்தபதியானவன், இவைகளைத் தானே செய்யவேண்டும். மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்யும்படி செய்யக்கூடாது. அப்படிக்கு வேறுவிதமாகச் செய்யப்பட்டால் கர்த்தாவின் எண்ணம் நிறைவேறாது. (52)

* அந்தவிடத்திலேயே, ஆசார்யனுக்கு வஸ்திரம்

---

*ஆசார்யம் பூஜயேத்தத்ர பஞ்சநிஷ்கம் ஹிரண்யகம் | தக்ஷிணார்த்தம் ஸ்வர்ணகவார: |

*அந்தவிடத்தில் ஆசார்யனுக்கு 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை பரிசாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில் உள்ள பாடம்.

தக்ஷிணாம் தாபயேத்தத்ர வஸ்த்ராங்குலீயம் ஹிரண்யகம் ।
ஶூலஸ்தாபனவ்யக்தம் ரஜ்ஜுபந்தமத: ஶ்ருணு ॥ ௫௩ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஶூலஸ்தாபனவிதிர்நாம
சதுரஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

ஸுவர்ணமோதிரம் இவைகளை பரிசாகக் கொடுத்து, 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சூலஸ்தாபநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ரஜ்ஜு பந்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் சூலஸ்தாபனவிதி என்னும் எண்பத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| அத² பஞ்சாஶீதிதம꞉ படல꞉ ||

ரஜ்ஜுப³ந்த⁴நவிதி⁴꞉ ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண ரஜ்ஜுப³ந்த⁴ம் ஸவிஸ்தரம் ।
ஸர்வேஷாம் ஶூலஸந்தீ⁴னாம் தாம்ரபட்டைர்த்³ருட⁴ம்
ஸம்வேஷ்டயேத் || க ||

ஶூலேஷ்டப³ந்த⁴மாலிப்ய ரஜ்ஜுப³ந்த⁴ம் தத꞉ சரேத் ।
ஶ்ரீவேஷ்டகம் குந்து³ருஷ்கம் ச கு³க்³கு³லும் ச கு³ட³ம் ததா² ||

ஸர்ஜகம் கை³ரிகம் தைலம் க்⁴ருதம் சாஷ்டப³ந்த⁴நம் ।
ஶ்ரீவேஷ்டகம் சதுர்பா⁴க³ம் குந்து³ருஷ்கம் பா⁴கா³ம்ஶகம் ||

கு³க்³கு³லும் பஞ்சபா⁴க³ம் ச ஸகாம்ஶம் பா⁴க³ஸப்தகே ।
ஸர்ஜகம் சைவ வஸ்வம்ஶம் கை³ரிகம் து பா⁴கா³ம்ஶகம் ||

ஷட்³பி⁴꞉ ஸம்ஶுத்³த⁴சூர்ணம் து ப்ராஜ்யதைலவிமிஶ்ரிதம் ।

எண்பத்தைந்தாவது படலம்.

ரஜ்ஜுபந்தந விதி.

இனி, ரஜ்ஜு பந்தநவிதியை விசேஷித்து விரிவாகக் கூறுகிறேன். சூலத்தின் ஸந்திகள் எல்லாவற்றிலும் செப்புப்பட்டைகளை அழுத்தமாகச் சுற்றி ஸந்திகளை வலுப்படுத்தவேண்டும். (1)

பிறகு, சூலத்தில் அஷ்டபந்தநத்தைப்பூசி, அதன் பிறகு ரஜ்ஜு பந்தநம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 1, குந்துருக்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) 2, குக்குலம் (குங்கிலியம்) 3 வெல்லம் 4, ஸர்ஜகம் (ஸர்ஜக்ஷாரம்) 5, கைரிகம் (பூங்காவி) 6, நல்லெண்ணெ 7, நெய் 8, இவைகள் 8ம், அஷ்டபந்த திரவியங்களாம். (4)

இவைகளில், திருவட்டம் பிசின் 4 பங்கு, பூனைக்கண்

ம்ருத்பாண்டே து விநிக்ஷிப்ய பசேத் க்ஷௌத்ராக்ருதிகம்
(க்ஷௌத்ரம் யதா) பவேத் ॥ ௫ ॥

தஸ்யை(தேனை)வ ஶூலோர்த்₄வம் விலிப்ய ரஜ்ஜுப₃ந்த₄னம் தத: பரம்।
ரஜ்ஜுப₃ந்த₄ம் யுக்தானாம் நாபௌ⁴ தூர்த்₄வம் ஸஞ்சார நாடீ₃த்ரயம் க்ரியா ॥
[ரஜ்ஜுப₃ந்த₄ம் யதா₂ நாபி₄மத்₄யாச் ச நாட்₃யூர்த்₄வம் நாடீ₃த்ரயம் ததா: க்ரியா ।]

ஸுஷும்நா மத்₄யமா ஜ்ஞாதா பிங்க₃ளா தஸ்ய(து) த₃க்ஷிணா।
இடா₃ சைவ வாமஹஸ்தா ஸ்யாத் த்ரயோ நாட்₃யோ ப்ரதா₄னிகா: ॥

குங்கிலியம் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பாகம், வெல்லம் 1 பாகம், ஸர்ஜக்ஷாரம் 8 பாகம், பூங்காவி 3 பாகம், கணக்குடன் எடுத்துக்கொண்டு இந்த 6 திரவியங்களையும் நன்கு தூள் செய்து அத்துடன் நெய்யும் எண்ணையும் வேண்டுமான அளவுக்குவிட்டு நன்கு பிசைந்து அதை மண் பாண்டத்தில் வைத்துக் காய்ச்சவேண்டும். அது நன்கு இளகிச்சேர்ந்து, சிறந்த (கொப்புத்)தேன் பதத்திலிருக்கும் பொழுது அந்த அஷ்டதிரவிய கல்கத்தை எடுத்து சூலத்தின் மேலே எங்கும் பூசவேண்டும். அதன்பிறகு சூலத்தின் மேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். (5½)

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில் நாபிமத்தியிலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகள் மூன்றாம். (ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது முதலில் நாடிகளைப்போன்று 3 கயிறுகளைக்கல்பித்து அவைகளை நாபிமத்தியத்திலிருந்து மேனோக்கிச்செல்லுகிறவைகளாக சூலத்தில் வைத்துக்கட்டி அதற்குமேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்)

அந்த 3 நாடிகளில் மத்தியிலிருக்கும் நாடிக்கு "ஸுஷும்னை" என்று பெயர். அதன் வலது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு "பிங்களை" என்று பெயர். இடது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு 'இடை" என்று பெயர். இந்த 3 நாடிகளும் மேனோக்கிச்செல்லும் நாடிகளில் முக்கியமானவைகளாகும். (7)

ஸுஷும்நாம்(ஶிவம்) து வர்ணாஹ்யாக்ராக்ராவெ
த்ரிவதீரேகா: |
தேஷாம் நாடீத்ரயாணாம் து மூலம் மேட்ராவஸாநகம் ||

தேந்மேட்ரமூலகம் பிந்நா நாடீயோஷ்டாதஶஸம்ஸ்ருதா |
விமலா கோஷிணீ ப்ருத்வீ வாஹிநீ தேஜஸா || ௬ ||

வாயவீ கமநீ சைவ மர்திநீ கோஷிணீ ததா |
ரஸவர்தீ ம்ருதங்கீ ச ஸ்ரம்ஸிநீ ச ததைவ ச || ௭ ||

ஶப்தஸ்பர்ஶாதிவர்ணா ச ஸம்ஹரீ வாரிதாரிணீ |
வாஹிநீதி ஸமாக்யாதா த்ரிஷட்ஸம்க்யா வியாநத: ||

[மேட்ரமூலவிபிந்நாஸ்து நாடயோஷ்டாதஶ ஸம்ஸ்ருதா: |
விமலா கோஷிணீ ப்ருத்வீ வாஹிநீ சைவ தேஜஸீ ||

வாயவீ கமநீ சைவ மர்திநீ கோஷிணீ(ரோதிநீ) ததா |
ரஸவர்தீ(வாஹீ) ம்ருதங்கீ ச ஸ்ரம்ஸிநீ ச ததைவ ச ||

ஶப்தஸ்பர்ஶாங்கீ பூர்ணா ச ஸம்ஹரீ(ஸம்ஹாரீ)
வாரி தாரிணீ |

வாஹிநீ தாமஸீக்யாதா த்ரிஷட்ஸம்க்யா வியாநத: ||]

இந்த 3 நாடிகளும் 2 அங்குலம் (2 யவை) சுற்றளவு உள்ளவைகளாகும். (2 யவை பருமனில் கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.) இம்மூன்று நாடிகளின் அடிப்பக்கமானது மேட்ரம் (ஆண்குறி) வரையில் நீண்டு இருப்பதாகும். (8)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து 18 நாடிகளாகப் பிரிந்துசெல்லுகின்றன. அந்த நாடிகளின் பெயர் முறையே விமலை 1, கோஷிணீ 2, ப்ருத்வீ 3, வாஹிநீ 4, தேஜஸீ 5, வாயவீ 6, கமநீ 7, மர்திநீ 8, கோஷிணீ (ரோதிநீ ரோஹிணீ) 9, ரஸவர்தி (ரஸவாஹீ) 10, ம்ருதங்கீ 11, ஸ்ரம்ஸிநீ 12, சப்தஸ்பிரசாங்கீ 13, பூர்ணா 14, ஸம்ஹரீ (ஸம்ஹாரீ, 15, வாரிதாரிணீ 16, வாஹிநீ 17, தாமஸீ 18 என்பனவாகும்.

𑌷𑌡𑍍 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌾𑌃 |
𑌷𑌡𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑍋𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑌕𑌮𑍍 || ௰௨ ||

[illegible] |
[[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] |]
[illegible] || ௰௩ ||

[illegible] |
[illegible] || ௰௪ ||

[illegible] |

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றும் 3 யவை விஸ்தாரம் (பருமன்) உடையவைகளாகும். இவைகள் 6, 6, நாடிகள் வீதம் 3 பிரிவுகளாகப் பிரிந்து 3 வழிகளில் செல்லுகின்றன. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகள் வலது துடைக்குச்செல்லுகின்றன. அங்கு அவைகள் அடித்துடையைச்சுற்றிக்கொண்டு, கணுக்கால் வரையில் சென்று கணுக்காலில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. (12½)

இந்த நாடிகள் 6ம், "பிங்களை" என்னும் நாடியின் அடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாம். சப்தஸ்பிருசாங்கி முதலிய 6 நாடிகள் "இடை" என்னும் நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இந்த 6 நாடிகளும் வலது காலில் கூறப்பட்டதைப்போல (இடது காலின் துடையில் சுற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து) கணுக்கால் வரையில் வந்து, ஒன்று

ஸுஷும்நாஸமுத்³பூ⁴தா:(ஜா:) ஶேஷா: வம்ஶபார்ஶ்வோர்த்⁴வமா
ரோஹிதா: || ௫௫ ||

வக்ஷ:ஸம்பா⁴வஶிஷ்டாஸ்து திர்யக்³பா³ஹ்வந்தகா³மிந:(நா:) |
க³மநீ மர்த³நீ சைவ ரோஹிணீ த³க்ஷிணே கரே
(த³க்ஷபா³ஹுகா³:) || ௫௬ ||

ரஸவதீ(வாஹீ) ம்ருத³ங்கீ³ ச ஸ்ரம்ஸிநீ வாமபா³ஹுகா
(கா³:) |
பா³ஹுமூலம் ஸமாவ்ருத்ய ஶ்லிஷ்ட(த³:)ம்ரம் ஐகவத்
ப⁴வேத் || ௫௭ ||

தஸ்யாக்³ரே(த³க்³ராத்)த³ஷ்டஶாகா²ஸ்து(ஸ்து)த³க்ஷிணே-
ஸத³க்ஷிணே ததா² |
பா³ஹுமூலம்(லாத்) ததா²க்³ரம் து நாடீ³யோஷித
ப்ரஸாரிதா: || ௫௮ ||

தேஷாம் ஸமுக்ஷிப்ராணி பஞ்சைகப்ரவணாவ்ருதா: |
[த³க்³ராணைகதாம் ப்ராப்ய பஞ்சைகப்ரவணாநி ச ||]

கூடி கணுக்காலைச்சுற்றிக் கொள்ளுகின்றன. இவைகள் நீங்கிய மத்தியிலுள்ள 6 நாடிகளும் "ஸுஷும்னை" நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இவைகள் வம்சதண்டத்தின் இருபக்கங்களின் வழியே மேனோக்கிச்சென்று பார்சுவ தண்டங்களின் வழியாகக் குறுக்கே சென்று பாஹு மூலங்களை அடைகின்றன. (15½)

மத்திய நாடிகள் 6 களில் "கமநீ-மர்தநீ-ரோஹிணீ" என்ற 3 நாடிகள் வலது கைக்குச் செல்லுகின்றன. "ரஸவாஹீ-மிருதங்கீ-ஸ்ரம்ஸிநீ" என்ற 3 நாடிகளும் இடது கைக்குச் செல்லுகின்றன. இவைகள் பாஹுமூலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஒரே நாடியைப்போல் ஆகின்றன. அதன் நுனியிலிருந்து 8 கிளைகளாகப்பிரிந்து கையின் நுனிவரையில் செல்லுகின்றன. அதன் நுனிகள் ஒன்றுகூடி

ஸவ்யம் வாமே து (வி)பரீதம் ஸ்யாத்ஸ்தனம்(ஸ்தனே) ப்ரணவ
(ப்ரவண)மாச்ரிதம் || ௧௯ ||

ஸவ்யம் ஹி ப்ரக்ருதீனாம் து நாடீநாமஷ்டவிம்சதி: |
ப்ரதானா நாடயஸ்த்வேவம் கல்பயேத் தந்த்ரவித்தம: || ௨௰ ||

தஸ்மாதேகைகயா விப்ர சஷ்டாஷ்ட நாடயஸ்தயா |
தாஸ்வேகைகயா நாட்ய: ஸர்வாங்கம் து ஸமாவ்ருதா: ||

அதஸ்த்வ(விச்வ)ஸஹஸ்ரம் து நாட்ய: பரி
கீர்திதா: |
*நாடிஸம்ஸ்தாவ்ருதா: ரஜ்ஜு: ஜீர்ணகா: ரஜ்ஜுபாத்ரகம் ||

நாரிகேள-ஹஜ்ஜு பத்தே சதுஸ்த்ரயஸம்யுக்தகே |

மணிக்கட்டில் (வலமாக) ச்சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன. இவ்விதமாக இரண்டுகைகளிலும் நாடிகள் இணைந்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ப்ரதிமைகளுக்கு 28 நாடிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

தந்திரங்களையறிந்த சில்பியானவன் முக்கியமான இந்த 28 நாடிகளையும் இங்கு கூறியுள்ளபடியே கல்பிக்க வேண்டும் *(20)*

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் 8 நாடிகள் பிரிகின்றன. அவைகளிலிருந்து பிரியும் நாடிகள் பல. அந்த நாடிகளெல்லாம் ஸகல அங்கங்களுக்கும் செல்லுகின்றன. இவ்விதமாக சரீரத்திலுள்ள நாடிகள் 72000 என்று கணித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உறுதியான மரப்பட்டைகள் அல்லது நாறுகளாலே திரிக்கப்பட்ட, நாடிகளாலே (நாடிகளைப்போன்ற கயிறுகளாலே) இறுக்கிக்கட்டப்பட்ட சூலங்கள் நெடுங்காலம் உறுதியுடனிருப்பவைகளாகும்.

முழுமையும் சுண்டாமல் ஸ்வல்பம் நீருள்ள முத்தலான

---

*நாடீஸம்ஸ்தாவ்ருதா ஸ்யுஸ்ஸ்ருக் ஜீர்ணகேஸ் ஸ்ருக்வக ஸம்பவேத் |
ஊர்த்வ மாஸஸ்து தீவாதாயஸஸ்தாத்ருகா பாம: |

அந்தஸ்ஸாரம் க்ருஹீத்வா து ஸாராதீந்த்யக்த்வா ப்ருதக்க்ருத்ய ச ||

நாட்யஸ்த்வாபி ஸங்கல்ப்ய ஸ்தாபநார்தநாடிகா: |
ஷட்யவம் து பரீணாஹம் ரஜ்ஜுகாவாஷ்டயேத்புந: || ௨௪ ||

*ஸ்தாணுநாட்யகம் ரஜ்ஜும் பந்தயேத் தக்ஷிணாவர்தத: |
ஹ்ருத்பத்மம் ஸாஷ்டபத்ரம் து ரஜ்ஜுநா பந்தயேத்
புந: || ௨௫ ||

தஸ்ய நாளம் து நாப்யந்தம் யோஜ்யம் ஸுஷும்நயா ஸஹ |
ஜீவஸ்தாநம் து தத்பத்மமித்யுக்தம் ஹி யோஜயேத்ததா || ௨௬ ||

ஏவம் க்ருத்வா தேவஸூத்ரஸ்ய ரஜ்ஜுபந்தம் தத: குரு |

தேங்காயிலுள்ள அழுத்தமான நாறுகள் நீங்கலாக, சோறு முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அதில் ஸாரமான நாறுகளை எடுத்து, அவைகளாலே நாடிகளைக் கற்பிப்பதற்கான கயிறுகளைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நாடிகளையும் (சூலத்தில் வைத்து இணைத்து பிறகு அதன்மேலே) சுத்திக் கட்டவேண்டிய கயிறுகளையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கயிறானது 6 யவை பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். (24)

பிறகு, நாடிகளுடன்கூடிய சூலத்தை கயிறுகளாலே வலமாகச் சுற்றி இடுக்கு விழாமல் இருக்கிக்கட்டவேண்டும்.

கயிற்றாலேயே 8 இதழ்களுடன்கூடிய ஹிருத் பத்மத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதை ஹிருதயஸ்தானத்தில் "ஸுஷும்னா" நாடியுடன் சேர்த்துவைத்துக் கட்டவேண்டும். அதன் நாளமானது (அடிக்காம்பானது) தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். இந்த ஹிருதய பத்மமே ஜீவஸ்தானமாகும். (இதையும் ஸுஷும்னா நாடியுடன் வைத்துக்கட்டி அதன்பிறகே கயிறு சுற்றவேண்டும்.)

---

*ஸ்தாணுரஜ்ஜுரஜ்ஜுஹ்ருத் இதி பாடபேத: |

ரஜ்ஜுபந்தவிதௌ குர்யாத் மூலமந்த்ரஜபம் பரம் || ௨௭ ||

இதி காச்யபசில்பே ரஜ்ஜுபந்தலக்ஷணம் நாம
பஞ்சாசீதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது மூலமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ரஜ்ஜுபந்தந விதியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி மிருத்ஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (27)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ரஜ்ஜுபந்தநவிதி என்னும்
எண்பத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

॥ அத ஷடசீதிதம: படல: ॥

ம்ருத்ஸம்ஸ்காரவிதி: ॥

ம்ருத்ஸம்ஸ்காரவிதிம் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபாத் ச்ருணு ஸுவ்ரத ।
ஜாங்கலம் சா(ஆ)நூபமேவம் ச மிச்ரம் ம்ருத்த்ரியா பவேத் ॥ க ॥

அசக்யம் கநநேத்யந்தம் காடிந்யம் ஜாங்கலம் பவேத் ।
தநநாயாஸகஸம்யுக்தக்லேசாத் கநநக்ஷமம் ॥ உ ॥

த்ரிஹஸ்தம் ரமணம் யத்ர த்ருஷ்டம் ததநூபகம் ।
தயோர்மிச்ரவிகாரம் மிச்ரகம் தத்ப்ரகாசிதம் ॥ ௩ ॥

தேவாலயோஷ்யஜநோபேதஸாலஹமேஷு ரமணே ।
நதீதீரே தடாகே வா ஸ்ரோதஸாம் ருத்வீதகூலஷு ॥ ௪ ॥

எண்பத்தாறுவது படலம்.

மிருத்ஸம்ஸ்காரவிதி.

ஹே ஸுவ்ரத! இனி மிருத்ஸம்ஸ்கார விதியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். மண்ணனது ஜாங்கலம்—அநூபம்—மிச்சிரம் என்று 3 விதமாகும்.

ஸுலபமாக வெட்டி எடுக்கமுடியாமல் மிகவும் கெட்டியாக இருக்கும் பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு "ஜாங்கலம்" என்று பெயர். சிறுமணல் கலந்து, அதிக சிரமமில்லாமல் வெட்டியெடுக்கக்கூடிய மண்ணனது மூன்று முழ ஆழம் வரையில் ரமணீயமாக இருந்தால், அந்த பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு "அநூபம்" என்று பெயர். இவ்விதமான இரண்டுவிதமான மண்ணும் கலந்திருந்தால், அதற்கு "மிச்சிரம்" என்று பெயர்.

என்றும் ஜலம் வற்றாமலும், சுத்தமாகவும், மனோஹர

ஸகர்தமம் ஸமாஹ்ருத்ய ஸாந்த்ரேஷு ஜலாஶ்ரயேஷு வா ।
ஸாந்த்ர்யம் ஶோஷயேத் ஸகர்தமம் யாவத் த்ருடம் பவேத் ॥

*தாவத் க்ஷீரீ அத க்ஷீரே வ்ருக்ஷக்வதார்த ஸஹிதே ஜலை: ।
கதிரார்ஜுனத்வக்தோயைஶ்ச ஸாந்த்ரே ஸகர்தமம் து மர்தயேத் ॥ ௬ ॥

தத: பிண்டக்ஷமம் யாவத் தாவத் ஸம்ஶோஷயேத் புன: ।
த்ரிபலோஷிதாம்பஸா விம்ருத்ய மர்தயித்வா து ஶோஷயேத் ॥
ஸம்ஶுஷ்கம் த்ரவஸாரயுக்தம் பிண்டம் க்ருத்வா து தனுஶ்ரதா ।

மாகவும் இருக்கக்கூடிய நதீ அல்லது குளத்திலிருந்து மண்ணை எடுக்கவேண்டும்.

அந்த மண்ணானது வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும்.

சேற்றை எடுத்து (அதைத் தண்ணீரில் கலக்கி புதுத் துணியினாலே அதை) வடிக்கட்டி எடுக்கவேண்டும். அதை (மண்) பாண்டத்தில் வைத்து நீர் சுண்டி இறுகும்படி வைக்கவேண்டும். (5)

அதை நீர் சுண்டும் வரையில் பத்திரமாகக்காப்பாற்ற வேண்டும். பிறகு நாற்பால் மரப்பட்டையின் சாற்றையும் கருங்காலி, மருது, இவைகளின் பட்டைச்சாறு அல்லது கஷாயத்தையும் விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். அதை உருண்டையாகக்கூடியவரையில் மறுபடியும் நீரைச் சுண்டவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு திருபலோஷித ஜலத்தை (கடுக்காய்-தானிக்காய்-நெல்லிக்காய் இவைகளின் தூள்களை ஜலத்தில் ஊரவைத்து அந்த ஜலத்தை) விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பிசைந்து, அதை

*௬-அ ஶ்லோகார்த்த: ஸா○: ஸாஸ்வதீஸ்ஹாஸ்யஸ்ய ஸூத்ரகாமத: ।

பிண்டோ ஹஸ்தேந யுஜ்யதே வா யதா ப⁴வ்யா ததா க்ருதா || ௮ ||

யவதாரா(யாவத்க)ஷ்டகோணாக்யம் குர்யாத் பிண்டம் தமேவ து |

நாஹ்யம் ருத்ரவக்ஷணாஹம் ப்ரஸ்தைகம் (மாத்ர) ஏகாஹ்ருதம் || ௯ ||

ஸிகதம் ச ஸமாம் சூர்ணம் ஸத்ருஸம் குர்யாத் ப்ராஜ்ஞ |

*ப்ருத் சதுர்த்தாம்ஸமாத்ரம் து யோஜயேத்து ம்ருதாஸஹ ||

த்ரிபலாயாஸ் ச ஸாத்யோதகை: மர்த்தயேத் ஸப்தவாஸரம் |

யவம் தசாஷ்டகம் வாஷ தஸப்தஸம்மிஹ

(ஆவர்த்தயேத்) || ௰ ||

மறுபடியும் நீர்ச்சுண்டும்படி வைக்கவேண்டும். அதில் நீர் முழுமையும் சுண்டாமல் பிண்டமாக (உருண்டையாக)ப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மண்ணைக்காயவைத்து, அதை உருண்டையாகச்செய்யவேண்டும். அந்த மண்ணுருண்டை யானது அதில் கைரேகைகள் காணக்கூடிய பக்குவத்தி லிருக்கவேண்டும். (8)

அந்த மண்ணை எண்கோணவடிவமான உருண்டை யாகக் கையினாலே செய்யவேண்டும். அந்த உருண்டையின் சுத்தளவானது 11 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். இந்த மண்ணானது ஒருபடியளவுடையதாகும் என்று கணக் கிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

அதன்பிறகு, (பொடி) மணலையும் கருங்கல் (கூழாங் கல்) பொடியையும் ஸம அளவு சேர்த்து அதை மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்து 10, 8, அல்லது 7 நாள் (தினந்தோறும் மர்தித்து) வைக்கவேண்டும். (10½)

---

*ம்ருத்தம் ஏகம் து தகாம்ஸம் யோஜயேத்து மர்த்தாஸஹ ||

ஸப்தம் ஸோமகரம் சத்யாக் உபாஸே வாஷ்டஸப்தகே |

யவமாத்ர மாக்ஷம் ச தக்ஷவஹ் ஆவர்த்தயேத் ||

ம்ருதஷ்டாம்ஶம் ஸமாயோஜ்ய நாரிகேலோதகேந ச ।
பாத்ரே து மர்தயேத் ஸம்யக் தஶாஹம் து ததைவ ச ॥ ௧௨ ॥

ஶ்ரீவேஷ்டம் குக்குலம் சைவ குந்துரூஷ்கம் ததைவ ச ।
ததா ஸர்ஜரஸம் சூர்ணம் ம்ருத்ஷோடாம்ஶம் விமிஶ்ரயேத் ॥

பாத்ரே ம்ருதா ஸமாயோஜ்ய தத்நா மர்தயேத் ஸுதீ: ।
ஶுண்டீ ச பிப்பலீ சைவ மரீசம் ரஜநீ ததா ॥ ௧௪ ॥

ஸமம் சூர்ணம் து ஸம்யோஜ்ய ம்ருத்தஶாம்ஶம் து யோஜயேத் ।
குட க்ஷீரரஸைஶ்சைவ ம்ருதா பாத்ரே து மர்தயேத் ॥

அதன் பின்பு யவை, கோதுமை, உளுந்து, காயாம்பூ அல்லது அதன் இலை (அல்லது காயாம்பூ நிறமான உளுந்து) இவைகளைத் தூள்செய்து, மண்ணில் 8 ல் 1 பாகம் எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து முத்திய தேங்காயின் ஜலத்தை (தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்துப்பிழிந்த சாறு அல்லது இளநீரை) விட்டு பாத்திரத்தில் வைத்துக் கையினுலே நன்கு மர்தித்து, 10 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (அல்லது 10 நாள் மர்தித்து வரவேண்டும்.) (12)

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்), குக்குலம் (குக்கில்), குந்துருஷ்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்), ஸர்ஜரஸம் (குங்கிலியம்) இவைகளைப் பொடிசெய்து, மண்ணில் 16ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, தயிரைவிட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, சுக்கு–திப்பிலி–மிளகு–மஞ்சள் இவைகளின் தூள்களை ஸம அளவு சேர்த்து, அதை மண்ணில் 10ல்

ம்ருதஷ்டாம்ஶம் ஸமாயோஜ்ய நாரிகேரோதகேந ச ।
பாத்ரே வா மர்தயேத் ஸம்யக் தஶாஹாதூர்த்வத: ॥ இதி
பாடாந்தரம் ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1 பங்கு, மண்ணுடன் கலந்து, தேன்-பால்-நெய் இவைகளை விட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். (15)

விளாம்பிசின், பில்வப்பிசின் இவைகளைப் பொடி செய்து ஸம அளவாகச் சேர்த்து, அதை மண்ணில் 15ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, நல்லெண்ணை விட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, கோஷ்டம்-கைரிகம் (நற்செங்கல் அல்லது காவிக்கட்டி), தாளகம், சந்தநம்-அகில்-பச்சைக்கற்பூரம்-கோரோசனை-இவைகளைப் பொடித்து ஸம அளவாகக் கூட்டி, மண்ணில் 30ல் 1 பாகம் மண்ணுடன் கலந்து, அதஸீஸ்நேஹம் (காயாஞ்செடி அல்லது விதையின் எண்ணை, அல்லது குதம்பை எண்ணை)விட்டுக் கலந்து நன்கு மர்த்திக்கவேண்டும். (18)

தங்கம்-வெள்ளி இவைகளின் பொடியைக் கிடைத்த வரையில் அந்த மண்ணுடன் சேர்த்து மர்திக்கவேண்டும்.

गजदन्ताग्रविषाणाग्रहलाग्रान्मृदो दश ।]
संयोजयेत् यथायोगं नानागन्धसमन्वितम् ॥ ௨௦ ॥

कपित्थनिर्यासतोयैर्वा मृत्स्नां वा मर्दयेत् ।
वटाश्वत्थक्षीरतोयं नारिकेलोदकं तथा ॥ ௨௧ ॥

क्षौद्रं शर्करं वा पनसाम्रं पनससारं आयामम् ।
सार्धायामं वा मार्दनं दिवसैः पञ्चभिः ॥ ௨௨ ॥

[वटादिक्षीरतोयैश्च नारिकेलोदकैस्तथा ।
क्षौद्रं शर्करं पनसाम्रं पनससार्धायामं ॥
सार्धायामं वा सप्तभिर्दिवसैः ।]

शुद्धमृत्स्नायास्तु तुर्यांशं मृद्युक्तं मर्दयेत् ।
रज्जुबन्धोपरि लेपं कृत्वा तदुपरि पुनरपि ॥ ௨௩ ॥

तद्धाराज्यं ...

புத்து 1, மலை 2, நதி 3, வயல் 4, நண்டுவளை 5, என்றும் ஜலம் வற்றாத ஏரி முதலியவை 6, ஸமுத்திரம் 7, யானையின் தந்தம் 8, பசு அல்லது விருஷபத்தின் கொம்பு 9, கலப்பையின் நுனி (கொழு) 10, ஆகிய பத்து இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணுக்கு "தசமிருத்திகை" என்று பெயர் இவைகளில் கிடைத்த வரையில் ஸம்பாதித்து, அவைகளுடன் வாஸனைத் திரவியங்களையும் சேர்த்து, விளாம்பிசின் அல்லது தேனைவிட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, முத்திய தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்து அதன் சாறை எடுத்து அதை, தசமிருத்திகையின்மேலே, 1, 1½, 2, அல்லது 2½ அங்குலம் நிற்கும்படி விட்டு, 5 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (22)

அந்த தசமிருத்திகையை, மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் சேர்த்து மர்தித்து அதை, ரஜ்ஜுபந்தநத்திற்குமேலே பூசவேண்டும். அதற்குமேலே, மறுபடியும்

[ஸூத்ராத்யமானஸம்யுக்தம் ஸூத்ரேண து ஸமாசரேத் |
ரஜ்ஜ்வாபந்தே க்ருதே ம்ருல்லேபம் க்ருத்வா ததோபி ரஜ்ஜுபந்தயேத் ||
தத்ர ரஜ்ஜ்வந்தரம் வித்யாத் கனமேகத்வித்ர்யங்குலம் பவேத் |]
ததோ வை ம்ருத் ஸமாலிப்ய யாவத் ஶோஷணகம் பவேத் ||

தாவத் நிரீக்ஷ்ய கர்தவ்யம் ம்ருதைவம் து ஸமந்ததஃ |
ஸந்திவாஹ்யமதவ்யாஸம் அர்த்தஹஸ்தம (ஹஸ்தம)
விஹாரிதே(தம்) || உடு ||

கனாம்ஶாவதிகம் க்ருத்வா சதுர்பாகே ஸமாஹரேத் |
அம்ஶாவஸதமிஶ்ரம் ஸ்யாத் ஸாமித்ர த்விபாகாவதி || உசு ||
[அம்ஶாவதிது மிஶ்ரம் ஸ்யாத் த்ருதீயாம்ஶம் து ஜாங்களம்!]

தத்தத்தேஶஸ்தைர்வ (தாஸாகம்) தத்தத்தேஶாத்ம்யம் ஸமா
ஶ்ரிவேத் |

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். முதல் ரஜ்ஜுபந்தநத்திற்குமேலே, மிருல்லேபநம் செய்து, மறுமுறை செய்யப்படும் ரஜ்ஜுபந்தநத்தின் கனமானது, (அங்கங்களுக்கேற்றவாறு) 1, 2, அல்லது 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, மண்ணைப்பூசி, அதை உலரவைத்து, அது உலருவதற்கு முன்பு அதை கவனித்து, அவசியமான இடங்களில் மெள்ள மெள்ள மண்ணைப்பூசி வரவேண்டும்.

(இருமுறை ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்த பின்பு) சூலத்திற்கு வெளியேயுள்ள கனத்தை 4 பங்குகளாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த 4 பங்குகளில் ஒரு பங்கு கனம் மண்ணைப் பூசுவதற்கு "அநூபம்" என்று பெயர். அதற்குமேலே 2 பங்கு கனம் மண் பூச்சிற்கு, "மிச்சிரம்" என்று பெயர். அதற்குமேலே ஒரு பங்கு மண் பூச்சிற்கு "ஜாங்கலம்" என்று பெயர்.

இந்த மண்பூச்சுக்களை, அந்தந்த தேசத்திய மண்ணைக் கலந்து, பொருத்தமாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌮𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯(𑌂) 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯𑌂(𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌤𑍁) [illegible] ॥ ௨௭ ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 [illegible] 𑌕𑌲𑍍𑌕(𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂) 𑌤𑍁
[illegible] ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

கீழே கூறப்பட்ட 3 பங்குகள் நீங்கிய 4வது பாகத்தை, (4வது பாகமாகப் பூசவேண்டிய மண்ணுடன்) சணல் முதலியவை (பஞ்சுத்துகள்)களைக் கல்கத்துடன் நன்கு கலந்து மர்தித்து, அந்த கல்கத்தினுலே காலக்கிரமத்தில் லேபநம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, மிருத்ஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி கல்கஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (28)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் மிருத்ஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும் எண்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஸப்தாசீதிதம: படல: ||

கல்கஸம்ஸ்காரவிதி: ||

அத கல்கவிதாநம் து வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபத: க்ரமாத் |
நத்யாம் வாபி தடாகே வா தீர்க்கிகாயாமதாபி வா || 1 ||

ஸஸ்யக்ஷேத்ரேதவா விப்ர ப்ராணிராக்ஷேவ (நிர்க்ஷார) ஜலே ஶுபே (ஶாலே) |
ஸார்த்ரகா பாம்ஸுஜஸதா ஸூக்ஷ்மவாலுகஸம்ஸ்ரிதா || 2 ||
[ஸார்த்ரகா பாண்டுஸத்ருஶா ஸூக்ஷ்மவாலுகமிஶ்ரிதா |]

ஸம்க்ராஹ்யா பங்கிலா ஶுக்லா தஸ்யா: ப்ரக்ஷாலநம் சரேத் |
பங்கிலாஶோஷணம் க்ருத்வா ஸூக்ஷ்மசூர்ணம் து தத் சரேத் (காரயேத்) || 3 ||

த்ரிபலோதேந ஸம்மிஶ்ர்ய பிண்டம் க்ருத்வா து ஶோஷயேத் |
அவிசிந்த்யாம்புஸம்ஜாதம் த்ரிவிதம் ப்ரோச்யதே ஜலம் || 4 ||

எண்பத்தேழாவது படலம்.

கல்கஸம்ஸ்காரவிதி.

இனி, கல்கவிதியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஆறு–குளம்–ஏரி–வயல் இவைகளில், உப்புநீரில்லாமல் சுத்தமான நீருள்ள இடத்தில், ஜலத்தில் மணலுடன் கலந்திருக்கும் பெருமணல் அல்லது சுக்கானில், தேறிய சுக்கைப்போன்ற நிறமுள்ளதாகப் பார்த்து எடுத்து, அதைக்கழுவி, நன்கு உலரவைத்து, அதை நன்கு பொடிசெய்யவேண்டும்.

அந்தத் தூளில் திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்துப் பிண்டமாகச் செய்து, அதை உலரவைக்க வேண்டும். (3½)

விளாம்பிசின் ஜலம் 3 விதமாகும், அவைகள் முறையே

पिच्छिलस्य पञ्चभागं सार्धपञ्चांश षड्भागम् ।
स्रवं स्वच्छं च सेकं च द्रव्यं च क्रमोदितम् ॥

स्वच्छसेकजलयोः [illegible] पिण्डं मर्दयेन्नवनीतवत् ।
कार्पासतन्तु[illegible] चूर्णं संमिश्र्य मर्दयेत् ॥

कल्कं भिन्नं तु यत्तत्तु [illegible] भिन्नस्थलवत् ।
तादृशं कल्कं सर्वादौ [illegible] कल्पितम् ॥ ௭ ॥

पिच्छिलस्य त्रिभागं सार्धत्रिभागं च चतुर्भागम् ।
[illegible] जलद्वयं त्यक्त्वा [illegible] परिमर्दयेत् ॥ ௮ ॥

[illegible] द्वित्रयवां [illegible] ।
[illegible] कल्कं [illegible] ॥ ௯ ॥

பிசினுக்கு 5 பங்கு, 5½ பங்கு, 6 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளுக்கு முறையே, ஸ்ருவம்-ஸ்வச்சம்-ஸேகம் என்று பெயர். (5)

முன்பு, ஸ்வச்சம்-ஸேகம், என்ற இரண்டுவித ஜலங்களையும் விட்டு, மிருத்பிண்டத்தை நன்கு வெண்ணெயைபோலப் பிசைந்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு, பருத்திப் பஞ்சுத் துகள்களை மண்ணுடன் கலந்து நன்கு அறைத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். (6)

இந்த கல்கத்தை ஒடித்தால், ஒடித்த வாயானது, ஒடித்த வாழைத் தண்டின் ஒடித்த இடத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். இத்தகைய கல்கத்தையே முதலில் பூச வேண்டும். (7)

மத்தியபந்த கல்கமானது 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பிசினுக்கு 3 பங்கு, 3½ பங்கு, 4 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியாவைகளாகும். இவைகளில், பிந்திய இரண்டு வித ஜலங்களை விட்டு, மண்ணை நன்கு மர்திக்கவேண்டும். அந்த மண்ணை, 2, அல்லது 3 யவை கனத்திற்குப் பூச வேண்டும்.

ஶநைஸ்து லேபயேத் கல்கம் ஸந்திச்சித்ரவிவர்ஜிதம் |
த்ரிமாஸம் ஸார்த்தமாஸம் வா மாஸம் வா ஶோஷயேத் தத: ||

கூர்ச்சம் ந்யஸ்ய ததோ விப்ர பேஷயேதண்டஜை:
க்ரமாத் |
தத: ஸ்வச்சஜலை: கல்கம் ப்ரமாணாங்கம் து லேபயேத் ||

பஹுஶ: ஸ்வஸ்வ ப்ரமாணம் து ஸம்யக்ஞாத்வா ஸமம் நயேத் |
அங்கோபாங்கம் ச ப்ரத்யங்கம் கல்பயேத் லக்ஷணான்விதம் ||

மஹாங்கமங்கமங்கோபாங்கம் ப்ரத்யங்கம் ச சதுர்விதம் |
மஹாங்கம் து ஶிர: ப்ரோக்தம் கண்டம் ச ஹ்ருதயோதரம் ||

மண்ணை மெள்ள மெள்ளப் பூசவேண்டும். சூலத்தில் இடைவெளிவிடாமலும், இடுக்குகளில்லாமலும் நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, சுத்தமாகப் பூசவேண்டும். இவ்விதம் மிருத்லேபநம் செய்த பிறகு, அதை 2 மாதம், 1½ மாதம், அல்லது 1 மாதம் காயவைக்கவேண்டும். (10)

ஏ அந்தணனே! அதற்குப் பிறகு, கூர்ச்சத்தை வைத்து, (மண்ணுடன்) அண்டஜங்களைக் கலந்து மர்திக்க வேண்டும். பிறகு, ஸ்வச்சஜலத்தை விட்டுக்கலந்து மர்தித்து, அந்தக் கல்கத்தை, அங்கங்களின் பிரமாணுந்த மாகப் பூசவேண்டும். (11)

அங்கங்களின் பிரமாணங்களை பன்முறை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, அங்கங்களின் மானமானது ஸமமாக (ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல்) இருக்கும்படி, கல்கலேபநம் செய்யவேண்டும். அங்கம்-உபாங்கம்-பிரத்தியங்கம் இவைகளை லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

அங்கமானது, மஹாங்கம்-அங்கம்-பிரத்தியங்கம்-உபாங்கம் என்று 4 விதமாகும். சிரஸ்ஸுக்கு மஹாங்கம் என்று பெயர். கழுத்து-ஹிருதயம்-வயிறு-மேட்ரம் இவை

[illegible] ।
[illegible] ॥ 13 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ 14 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

களுக்கு (கழுத்திலிருந்து மேட்ராந்தமான உடலுக்கு) அங்கம் என்று பெயர். கால்-கை இவைகளுக்கு உபாங்கம் என்று பெயர். ஆபரணங்களுக்கு பிரத்தியங்கம் என்று பெயர். (இவைகளுடன்) ஷடங்கங்களையும் கல்பிக்க வேண்டும்.

[சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-கிரியை, இவைகள், முறையே, காது, உடல், கண், நாக்கு, மூக்கு, கை கால்கள், இவைகளின் குணங்களாகும். அந்த உறுப்புகளில் அந்த குணங்களும் அமைந்திருப்பதைப்போல் உறுபுகளைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்] (14)

விளாம்பிசினுக்கு 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்கு ஜலத்தை விட்டு நன்கு மர்தித்து, அந்த ஜலத்தில் (புது வஸ்திரத்தை நன்கு நனைத்து) அந்த வஸ்திரத்தினாலே பிம்பத்தை நன்கு போர்த்தவேண்டும். அதற்குமேலே கல்கலேபநம் செய்து 10 நாட்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். கல்கலேபநமானது, யவையில் 8ல் 1 பங்கு கனமிருக்கவேண்டும். 10 நாட்கள் கழித்து, கூர்ச்சத்தினாலே (கூர்சம்-தூலிகை-வர்ணங்கள் தீட்டும் கருவி) பிசின் ஜலத்தை எடுத்து, அங்கங்களை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து எல்லா அங்கங்களிலும் பூச வேண்டும். அதற்குமேலே, அலங்காரங்களை அழகுறக்

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍇𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, மற்றொருமுறை கல்க லேபநம் செய்து, அதற்குமேலே வெள்ளை தீட்டவேண்டும்.

ஸகல மூர்த்திகளின் கல்கஸம்ஸ்காரமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (18)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கல்கஸம்ஸ்காரவிதியென்னும்
எண்பத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

|| அதாஷ்டாஶீதிதம: படல: ||

வர்ணஸம்ஸ்காரலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண வர்ணஸம்ஸ்காரலக்ஷணம் |
ஶிவாத் பரதரந்நாஸ்தி அவ்யக்தம் ஶாந்திஸம்பவம் || ௧ ||

ஶிவாத் ஶக்தி: ஸமுத்பந்நா தஸ்யா நாதஸ்ஸமுத்தித: |
தஸ்மாத்வ்யோமஸமுத்பந்நம் தஸ்மாத்வாயுஸ்ஸம்பவ: || ௨ ||

அக்ந்யாதிர்வாயுஸம்பூதி: தஸ்மாத்வை ஜலஸம்பவ: |
தஸ்மாத்து ப்ருதிவீ ஜாதா ஹ்யேதேப்யோ வர்ணஸம்பவ: ||

ஶ்வேதம் ரக்தம் ததா பீதம் க்ருஷ்ணம் சேதி சதுர்விதம் |
ஜலாத் ஶ்வேதம் ஸமுத்பந்நம் அக்நௌ ரக்தம் ஸமுத்பவம் || ௩ ||

பூமௌ பீதம் ஸமுத்பந்நம் வாயௌ க்ருஷ்ணம் ஸமுத்திதம் |

என்பத்தெட்டாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். சிவத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. அவ்வியக்தத்திலிருந்து சாந்தி தோன்றிற்று. சிவத்திலிருந்து சக்தி தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்னியும், அக்னியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பூமியும், தோன்றின. (வாயு முதலிய) பூதங்களிலிருந்து வர்ணங்கள் (நிறங்கள்) உண்டாயின. (3)

வர்ணமானது, வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும். ஜலத்திலிருந்து வெளுப்பும், அக்னியிலிருந்து சிவப்பும், பூமியிலிருந்து மஞ்சளும், வாயு

விஷ்ணுர்மஹேஶ்வரோ கௌரீ ருத்ரோ வர்ணாதிபா: க்ரமாத் ||

விப்ரக்ஷத்ரியவிட்ஶூத்ரா: ஸிதவர்ணாதய: க்ரமாத் |
ஶ்வேதம் ரக்தம் ச பீதம் ச க்ருஷ்ணம் சைவ சதுர்விதம் ||

ஶ்வேதம் ஶுக்லம் ச தவளஞ்சாவதாதம் சதுர்விதம் |
முக்தாபம் சேந்துவர்ணாபம் ஶ்வேதவர்ணம் த்விதா ததம் ||எ||

ஶங்கவர்ணாபம் ஶுக்லம் வர்ணத்விதம் தவளம் த்வயோ: |
ரஜதாபம் ச கோக்ஷீரவர்ணாபம் தவளம் பவேத் || அ ||

தாரகாவர்ணாபம் வர்ணமவதாதமுதாஹ்ருதம் |
அருணம் ரக்தம்(க்தம்) ஶோணம் ச பாடலம் ச சதுர்விதம் || கூ ||

அருணம் ஶஶாரக்தாபம் ஜபாபுஷ்பாபம் ரக்தகம் |

விலிருந்து கருப்பு நிறமும், தோன்றின. விஷ்ணு-மஹேசுவரன்-கௌரீதேவி-உருத்திரன் இவர்கள் முறையே வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளாவார்கள். வெளுப்பு முதலிய நிறங்கள் முறையே, பிராம்ஹண-க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திர-ஜாதிகளுக்குரியவைகளாம். வெளுப்பு-சிவப்பு—மஞ்சள்—கருப்பு—இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 4, 4, விதமாகும். (6)

வெளுப்பானது, சுவேதம்—சுக்கிலம்—தவளம்—அவதாதம், என்று 4 விதமாகும். சுவேத வர்ணமானது, முக்தாபம் என்றும், இந்துவர்ணபம் (சந்திரனைப்போன்ற நிறமுடையது) என்றும் 2 விதமாகும். சுக்கிலம் என்பது, சங்கைப்போன்ற நிறமுடையதாகும். வெள்ளியைப் போன்ற நிறமுடையது, பசும்பாலைப்போன்ற நிறமுடையது என, தவளம் 2 விதமாகும். நக்ஷத்திரத்தைப்போன்ற நிறமுடையது, அவதாதம் எனப்படும. (8½)

சிவப்பு வர்ணமானது, அருணம்-ரக்தம்-சோணம்-பாடலம், என்று 4 விதமாகும். முயல் ரத்தத்தைப்

பாடலம் கிம்பாகவர்ணாபம் ஶுகஶாலாஸம் து வாபவேத் ||

ஸ்வர்ணம் பிஶங்கம் (கபிஶம்) பீதம் ச ஹரிதம் ச
சதுர்விதம் |

ஸுவர்ணவர்ணம் வர்ண்யம் விஶம் ப்ரதிஷ்டிதாஷ்விக ||௧௰||

ஹரிதாலம் ச பீதஸ்ய ஹரிதம் ரஜனீநிபம் |

[ஸ்வர்ணம் ஸுவர்ணஸங்காஶம் பிஶங்கம் து தடித்ஸமம் ||

ஹரித்ராபம் து ஹரிதம் பீதம் து ஹரிதாலவத் ||]

நீலம் ஶ்யாமம் ச காலம் ச க்ருஷ்ணம் சைவ சதுர்விதம் ||

மேகவர்ணஸமம் நீலம் ஶ்யாமம் (காலம்) வனவாயஸம் |

ஶிகிவர்ண(கண்ட)நிபம் காலம் (ஶ்யாமம்) க்ருஷ்ணம் ப்ரமர
வத்பவேத் || ௧௧ ||

போலிருப்பது, "அருணம்", எனப்படும். சம்பரத்தம் பூவைப்போலிருப்பது, "ரக்தம்" எனப்படும். புரசம் பூவைப்போன்ற நிறமுடையது, "சோணம்" எனப்படும். செம்பஞ்சுக்குழம்பைப்போலிருப்பது, 'பாடலம்" எனப்படும். (10)

மஞ்சள் நிறமானது, ஸ்வர்ணம்-பிசங்கம் (கபிசம்)-பீதம்-ஹரிதம், என்று 4 விதமாகும். தங்கத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "ஸுவர்ண வர்ணம்" என்று பெயர். மின்னலைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "பிசங்கம்" என்று பெயர். (ஒடித்த) மஞ்சளைப்போன்ற நிறத்திற்கு "ஹரிதம்" என்று பெயர். அரிதாரத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு "பீதம்" என்று பெயர். (11½)

கருப்பு நிறமானது, நீலம்-சியாமம்-காலம்-கிருஷ்ணம், என்று 4 விதமாகும். (நீருண்ட) மேகத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "நீலம்" என்று பெயர் காட்டுக்காகைகளைப் போன்ற நிறத்திற்கு "சியாமம்" (காலம்) என்று பெயர். மயிலின் கழுத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "காலம்"

ஏவம் ஷோடஶபேதேந வர்ணாநி ம்ருத்ஸ்யு: ஸ்வபாவத: |
பாண்டுஜலஸம்ஸ்ருஷ்டம் ரக்தம் ஹம்ஸாங்க்ரிஸம்பவம் || ௧௪ ||
[பாண்டுரம் து ரக்தஶ்வேதம் ரக்தம் ஹம்ஸாங்க்ரிஸந்நிபம் |]

அதவா ஜாதிலிங்காபம் ரக்தாபாஸம் த்விதா ஸ்ம்ருதம் |
கோதாவர்யாம் து ஸம்பூதம் ஹரிதால(ஹ)ரிதாபகம் ||

அதஸீபுஷ்பஸங்காஶம் ராஜாவர்தாஶ்ம(ஶ்ம ப)உச்யதே |
ஶ்யாமபாஷாணஸாரம் து ஶ்யாமமித்யபிதீயதே || ௧௫ ||

தீபோத்ப்ருதரஜோவர்ணம் க்ருஷ்ணவர்ணமுதாஹ்ருதம் |
ஏவமேகைகயா(த்ருஷ்டயா)வர்ணா: த்விபிந்து த்விபிந்துகைகயா ||

(சியாமம்) என்று பெயர். கருங்குளவியின் சிறகைப் போன்ற நிறத்திற்கு, "கிருஷ்ணம்" என்று பெயர். (13)

இவ்விதம், 16 விதமான நிறங்கள், இயற்கையாகக் காணப்படுகின்றவைகளாம். (13½)

வெளுப்பு நிறமான மண்ணும், அன்னபக்ஷியின் காலைப்போல சிவப்பு நிறமான மண்ணும், பூமியிலுண்டாகக் கூடியது. ஜாதிலிங்கத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் பூமியிலுண்டாவதேயாகும். எனவே ரக்தாபாஸமானது 2 விதமாகும்.

கோதாவரியிலுண்டாகும் மண்ணுக்கு "ஹரிதாலம்" (ஹரிதாபம்) என்று பெயர். (15)

காயாம்பூவின் நிறத்தைப்போலிருப்பது "ராஜா வர்தாச்ம" (ராஜாவர்தக்கல்) எனப்படும்.

சியாமபாஷாணஸாரத்திற்கு, (பச்சைநிறமாக இருக்கும் பாஷாணஸாரத்திற்கு–கல்மதத்திற்கு) "சியாமம்" என்று பெயர். 16)

விளக்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் கரிக்கு, "கிருஷ்ண வர்ணம்" என்று பெயர்,

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌚 𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌭𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

இதுபோன்றவைகள், வர்ணங்கள் எனப்படும். அந்த அந்த வர்ணமானது, பலவிதமாகும்.

வெள்ளையும் (சுண்ணும்பைப்போல வெண்மையான நிறமுள்ள மண்ணும்,) லாக்ஷாஸாரமும், த்வீபாந்தரங்களிலுண்டாகும் மண்ணேயாம்

தாமரை மலரைப்போன்ற நிறமுடையதும், நீலோத்பலத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் தாதுப்பொருள் எனப்படும்.

இவ்விதம் இயற்கையாக உள்ள நிறங்கள் (யாவும்) பிம்பங்கள் செய்வதற்குச் சிறந்தவைகளாம். (18)

காசியபீய சில்பசாஸ்த்ரத்தில் வர்ண லக்ஷணம் என்னும் எண்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

|| अथ एकोननवतितमः पटलः ||

वर्णसंस्कारलक्षणम् ||

सुधाकर्मार्हकं वर्णं वक्ष्येऽहं द्विजसत्तम ।
पीताश्मपीतं स्यात् तच्चूर्णं [illegible] कृतम् ॥१॥

नालिकेराम्बुनालिप्तं दाहे रक्तनिभं भवेत् ।
तत्सुधाकर्मणि रक्तं स्यात् शंखं दग्धं सितं भवेत् ॥

राजावर्तं च श्यामं च पाषाणौ द्वौ च पूजितौ ।
इतरास्तु न शस्ताः स्युः सुधाकर्मसु सर्वदा ॥

अथ संस्कारवर्णांस्तान् वक्ष्येऽहं द्विजसत्तम ।

எண்பத்தொன்பதாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

ஹே பிராம்ஹணச்ரேஷ்டனே! இனி ஸுதையினுலே நிர்மாணம் செய்யப்படும் மூர்த்திகளுக்குரிய வர்ணங்களைக் கூறுகிறேன்.

பீதவர்ணமான கல்லானது, பீதம் எனப்படும். (மஞ்சள் நிறமாகும்.)

அந்த மஞ்சள் நிறமான கல்லை நன்கு பொடித்து, அதில் இளநீரைவிட்டுப் பிசைந்து, அதை நெருப்பிலிட (புடம் வைக்க) அது, சிவப்பு நிறமாகும். அதுவே சிவப்பாகச் செய்யப்படும் ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.

சங்கைச் சுட்டால், அது வெளுப்பு நிறமாகும். ராஜாவர்த்தம், சியாமம், என்ற இருவிதக் கற்களும், ஸுதாகர்மாவுக்குச் சிறந்தவைகளாகும். மற்ற நிறங்கள், ஸுதாகர்மாவுக்குக் கூடாதவைகளாகும். (3)

இனி ஸம்ஸ்கார வர்ணங்களைக் (ஒரு வர்ணத்துடன் மற்ற வர்ணத்தைக் கலப்பதனுலே உண்டாகும் வர்ணங்களை) கூறுகிறேன்,

ஸிதம் ரக்தம் ஸமம் மிஶ்ரம் கௌரவர்ணமுதாஹ்ருதம் || ௪ ||

ஸிதம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் யத்தத் கர்பூரகம் பவேத் |
ஸிதம் க்ருஷ்ணம் ஸமம் மிஶ்ரம் தாம்ரவர்ணமுதாஹ்ருதம் ||

ஶ்வேதம் க்ருஷ்ணம் (ரக்தம்) ச பீதம் ச ஸமபாகம் து மிஶ்ரிதம் |
ஸாரமிதி ஸமாக்யாதம் வர்ணகைர்வைமிஶ்ரிதம் || ௫ ||

ஶ்வேதம் ரக்தம் (க்ருஷ்ணம்) ச பீதம் ச மிஶ்ரகம் ஸமுதாஹ்ருதம் |
[ரக்தம் பீதம் ச க்ருஷ்ணம் ச ஸமபாகம் து மிஶ்ரிதம் || ௭ ||

... ...]?
ரக்தம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் பகுளஸ்ய பலாக்ருதி: || ௮ ||

ஹரித்ரைகாம்ஶரக்தத்விவர்ணமிஶ்ரம் வரம் |

வெளுப்பு-சிவப்பு இரண்டு வர்ணங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "கௌர வர்ணம்" எனப்படும். (4)

வெளுப்பு-மஞ்சள் இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கர்புரவர்ணம்" ஆகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "தாம்ரவர்ணம்" ஆகும். (5)

வெளுப்பு-கருப்பு-(சிவப்பு) மஞ்சள், இம்மூன்று நிறங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஸாரவர்ணம்" எனப்படும். (6)

வெளுப்பு-சிவப்பு (கருப்பு) மஞ்சள், இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மிச்ரகவர்ணம்" எனப்படும். (6½)

[சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது, ... (7½)

சிவப்பு-மஞ்சள், இவ்விரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது வகுளபல (மகிழம்பழ) வர்ணமாகும். (8)

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் சேர்த்துக் கலந்தால், அது, "அதிரக்தவர்ணம்" (அதிகச் சிவப்பு) ஆகும்

பீதஸ்ய த்விகுணம் ரக்தம் மிச்ரம் ஜ்வலநச்சவிரக்தகம் || ௯ ||

உபயோஸ் ஸமஸம்ப்ருக்த வர்ணச்சைவம் ப்ரகீர்த்திதா ।

[உபயோஸ் ஸமயோகேந வர்ணச்சைவம் ப்ரகீர்த்திதம் ।]

ரக்தஸ்ய த்விகுணம் விஷ(க்ருஷ்ணம்)மிச்ரிதம் குடவர்ணகம் ||

பீதஸ்ய ச ததர்தம் (பீதம் ததர்தம் ரக்தம்) து மிச்ரிதம்
கபிலம் பவேத் ।

ஸிதபாதாம்ஶரக்தாப்யாம் கர்பூரஸ்ய ஸமம் பவேத் || ௧௧ ||

ததேவா நீலாதிக்ய(வ நீலாதிகம்) தாந்யாங்குரஸமப்ரபா
ஸ்ம்ருதம் ।

ஶ்யாமஸ்யாபி ததர்தம் ச காம்காஷ்டாபி ததர்தகம் ||

[ஶ்யாமார்தம் ஹரிதாலம் ச காம்காம்ஸம் ஹரிதார்தகம் ।]

மிச்ரிதம் ஶ்யாமஸ ஸத்ருசோஶ்யா: (ஸத்ருச ஶ்யாமம் ஶ்யாமஸ)
க்ருஷ்ணம் த்ராக்ஷம் ச ஸம்மிதம் ।

இது, "ஜ்வலநச்சவி" என்றும், "அக்நிவர்ணம்" என்றும் கூறப்படும்.

இரண்டு வர்ணங்களை ஸமமாகக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சிவப்பு 1 பங்கு, விஷம் (கருப்பு) 2 பங்கு சேர்த்துக் கலந்தால், அது "குளவர்ண"மாகும் (குளம்–வெல்லம்).

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால், அது "கபிலவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு ¼ பங்கும் கலந்தால் அது, "கர்புரவர்ண"மாகும். (கர்புரம்–கர்புரதுத்தம்) (11)

அதுவே நீலம் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால், அது "தாந்யாங்குர" (பயிர்முளை) வர்ணமாகும்.

பச்சையில் ஸரிபாதி அரிதாரம், அதில் ஸரிபாதி

ஜம்பூபலஸமம் ஶ்வேதஞ்ச வர்ணமித்யபிதீயதே ||௧௩||

ஜாதீபலம் (ஜாதிலிங்கம்) ஸமம் லாக்ஷாஸாரம் லோஹித
முச்யதே |

க்ருஷ்ணம் நீலம் ஸமம் மிஶ்ரம் கேஶவர்ணமுதாஹ்ருதம் ||௧௪||

ஸஸ்ய ஶ்யாமம் ச ரக்தம் ச மிஶ்ரம் மாஞ்ஜிஷ்டவர்ணகம் |
க்ருஷ்ணம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் மத்வர்ணமுதாஹ்ருதம் ||௧௫||

க்ருஷ்ணஸ்ய த்விகுணம் பீதம் மாநுஷம் வர்ணமுச்யதே |
மாநுஷம் ரக்தமதிகம் ஹரிதம் மமதாஹ்வயம் (ஸமுதாஹ்ருதம்) ||

நீலாஸிதஸ்யாத்ருவர்ண ... ... முதாஹ்ருதம் |

குங்குஷ்டம் (குங்குமம்) கலந்தால், அது பயிர்ப்பச்சை வர்ணமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல" (நாவல்பழம்) வர்ணமாகும். (13)

ஜாதிபலமும் (ஜாதிலிங்கமும்) லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும். (14)

பயிர்ப்பச்சையும் சிவப்பும் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை) வர்ணமாகும்.

கருப்பும், மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும். (15)

கருப்பும், அதற்கு 2 பங்கு மஞ்சளும் கலந்தால், அது, "மாநுஷ" (மனித) வர்ணமாகும்.

மாநுஷ வர்ணத்துடன் சிவப்பு சேர்க்கப்பட்டால், அது "ஹரித" (மஞ்சள்) வர்ணமாகும். (16)

... ...

... ...

தேஷு யஸ்யால்பசேஷேண (யஸ்யால்பாம்சேந) பஹுஸாரம்
ஸம்மிதம் || ௭ ||

பா(ப)ஹுஸாரேதி தச்(ரூசிதி) வர்ணதம் ச்ரவ்யாநாதிச
ஸாநிதம் (ஷேண ஸம்மிதம்) |

அல்பஸாரமிதி(தி) வர்ணதம் ஸம்யோகஷ்டிதம் (ஸ்யா
கஸ்மாகம்) விது: || ௮ ||

வர்ணாநாமநுகூல்யஸ்ய ஸம்ஸேவ ஸாத்ரிதம் |

[வர்ணாநாமநுகூல்யாய ஸாரமேவ ஸமீரிதம் |]

இந்த வர்ணங்களில் குறைந்த அளவுடன் அதிக அளவைக் கலந்தால், அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

அதிக அளவுடன் குறைந்த அளவைக் கலந்தால், அது, அல்பஸாரம் எனப்படும். (இது ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.)

வர்ணங்களுக்கு அநுகூலமான வர்ணத்தைக் கல்பித்துக்கொள்வதற்காக ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அஸ்மிந் படலே ௧௦ ச்லோகாரப்ய பரிசமாப்தே:, ஸரஸ்வதீமஹால் புஸ்தகபாட: ஸமீசீநோ பவதி | அத: ஸோऽத்ர நிர்திச்யதே :—

உதயார்க்கவேஷ்டாம்ஸாரக்தாம்ஸம் மத்ஸ்யம் நிபம் பவேத் |

[பீதாயாம் க்ருஷ்ணம் வேஷ்டாம்ஸம் ரக்தம் மத்ஸ்யஸந்நிபம் |]

இந்த படலத்தில் 10வது சுலோகம் முதல் படலம் முடியும் வரையில், ஸரஸ்வதி மஹால் மாதிருகையிலுள்ள பாடமானது கருத்து வேறுபாடுடையதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதிலுள்ள பாடமானது இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வெளுப்பும், அதில் ¼ பங்கு கருப்பும், ¼ பங்கு சிவப்பும் கலந்தால், அது "மத்ஸ்ய(மீன்)வர்ண"மாகும்.

க்ருஷ்ணஸ்ய ஏகம் (த்விபாகம்) ரக்தம் மிச்ரிதம் து கஷாயகம் ||

ச்வேதஸ்ய த்விபாகம் ச்வே(பீ)தம் மிச்ரிதம் பிங்களம் பவேத் |

ச்வேதஸ்ய த்ரிபாகம் பீதம் மிச்ரம் கல்ஹாரஸந்நிபம் ||

க்ருஷ்ணஸ்ய த்விபாகம் பீதம் மிச்ரிதம் அம்பஸ்ஸந்நிபம் |

ததேவ நராணாம் வர்ணம் ஸ்யாத் க்ருஷ்ணம் பீதஸமம் து வா ||

ஹரிதாஸ்யாஸமம் மிச்ரம் ச்யாம ... ... பவேத் |

[ஹரிதாலம் ஸமம் க்ருஷ்ணம் ச்யாமவர்ணஸமம் பவேத் |]

ததேவ க்ருஷ்ணாதிக்ய(பீதாதிகம்)யாத்தாம் ஸஸ்யஸமம் பவேத் ||

ச்யாமாத்யாய ஹரிதாலாஸ்யம் கா கா ... ... தத்யாயகம் |

[ச்யாமாயம் ஹரிதாலம் அ காம்காமம் அ தத்யகம் |]

மிச்ரிதம் ஸஸ்ய ச்யாமம் ஸ்யாத் க்ருஷ்ணம் ப்ராக்ஷாஸமந்திதம் ||

கருப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால், அது "கஷாயவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால் அது "பிங்களவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள், 3 பங்கும் சேர்த்தால், அது "கல்ஹார(செங்கழுநீர்ப்பூ)வர்ண"மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால், அது "ஜலவர்ண"மாகும். அதுவே மனித வர்ணமுமாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாநுஷ (மனித)வர்ண"மாகும்.

அரிதாரமும் கருப்பும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "இளிப் பச்சை"யாகும்.

அதில் மஞ்சள் அதிகமாக (2 பங்கு) கலந்தால், அது "தாநியாங்குர(பயிர்முளை)வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் அதில் ½ பங்கு அரிதாரமும் (மஞ்சளும்) ½ பங்கு

ஜம்பூ3ப2லஸமோ வேத3(நாம தத்) வர்ணஸ்ஸ்யாது3தா3ஹ்ருதே
ஸமாம்ஶ: (ஸமாம்ஶயோ:) |

ஜாதீ(ஜாதி)லிங்க3ஸமம் லாக்ஷாஸாரம் லோஹிதஸமுதா3ஹ்ருதே ||

ஸாக்ஷாத்3 ரக்தாதி4க்யம் வர்ண ரூக்ஷாஹரீதகம் |
[லோஹிதம் ரக்தாதி4கம் வர்ணம் ரூக்ஷம் ஹரீதகம் |]
க்ருஷ்ணம் நீலம்(ஸமம் மிஶ்ரம் கே)ஶவர்ணமுதா3ஹ்ருதம் ||

ஸஸ்ய ஶ்யாமம் ஸ்வல்ப(ஸமம்)ரக்தம் மிஶ்ரம் மாஞ்ஜிஷ்டவர்ணகம் |
க்ருஷ்ணம் ரக்தம் ஸமம் வர்ணம்(மது4வர்ணம்)முதா3ஹ்ருதம் ||

ததை2வ ரக்தாதி4க்ய(பீதாதி4கம்) மாத்ராக்ஷம்(வர்ணம்)
முதா3ஹ்ருதே |

ஸா(ஸ்யா)த்3ரக்தாதி4கம் வர்ணம் ரூக்ஷம் (வர்ணம்)
ஹரீதகம் ||

குங்குமமும் (சிவப்பும்) கலந்தால், அது "பயிர்ப்பச்சை" நிறமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல"(நாவல்பழ)வர்ணமாகும்.

ஜாதிலிங்கமும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

லோஹிதவர்ணத்தில் சிவப்பு அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ருக்ஷஹரீதகவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும்.

ஸஸ்யசியாமமும் (பயிர்ப்பச்சையும்) குறைந்த அளவில் சிவப்பும் (சிவப்பும் ஸமமாகக்)கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை)வர்ணமாகும்.

கருப்பும் சிவப்பும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணமே சிவப்பு (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்

ததா ஶ்யாமநிபோ(ஸ ஶ்யாமாமயோ)பேதம் ஸம்த்ர
(யதி ரக்த)வர்ணோ மாநுஷகம் ததம் ।
வர்ணோ நாநா ரக்தாத்யம் து (ரக்தம்) ஸாரமேவம் ஸம
ஶ்ரி(ஹீரி)தம் ॥

அத்ர மூலக்ரந்தே அதிகதயா ஸம்பாதநீயதா: கேசந வர்ணா அபி ப்ரகரணோபயோகிதயா நிவேஶ்யந்தே —

ஶ்வேதம் ரக்தம் ச பீதம் ச ஸமம் ஸாரமிதீரிதம் ।
ஶ்வேதம் க்ருஷ்ணம் ச பீதம் ச ஸமம் மிஶ்ரம் து மிஶ்ரகம் ॥

க்ருஷ்ணாத்து த்விகுணம் ரக்தம் மிஶ்ரிதம் து கஷாயகம் ।
க்ருஷ்ணஸ்ய த்விகுணம் பீதம் மிஶ்ரிதம் நீலஸம்ஜ்ஞிதம் ॥

பட்டால், அது "மாநுஷ"(மனித)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் சிவப்பு அதிகமாகக்கலக்கப்பட்டால் அது "ரூக்ஷஹரீதகவர்ண"மாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் பச்சை அதிகமாகச் சேர்க்கப் பட்டால், அது "ஸௌத்திர (தாமிர—அல்லது கிளிப்பச்சை) வர்ண"மாகும்.

வர்ணங்களுக்கு ஒற்றுமையாக இருப்பதை உத்தேசித்து ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வர்ணயுக்தி பிரகரணத்தில், வேறு நூல்களில் அதிகமாக சில வர்ணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் உபயோக கரமானவைகளாதலால், அவைகளும் இங்கு சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன —

வெளுப்பு–சிவப்பு–மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஸாரவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு–கருப்பு–மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "மிச்ரகவர்ண"மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும் சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால் அது "கஷாயவர்ண"மாகும்,

க்ருஷ்ணம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் த்ருணவர்ணமுதீரிதம் ।
ஹரிதாலஞ்ச ஶ்யாமஞ்ச ஸமாம்ஶம் ஶுகபக்ஷவத் ॥

தாலாதிகம் ததேவ ஸ்யாத் தான்யாங்குரஸமப்ரபம் ।
க்ருஷ்ணம் ரக்தம் ஸமம் மிஶ்ரம் மதுவர்ணமுதீரிதம் ॥

ஸஸ்ய ஶ்யாமஞ்ச ரக்தஞ்ச ஸமம் மாஞ்ஜிஷ்டவர்ணகம் ।
ததேவ ரக்தாதிகம் மானுஷம் வர்ணமீரிதம் ॥

மானுஷம் ரக்த(ஶ்யாம)அதிகம் ரூக்ஷவர்ணமுதாஹ்ருதம் ।
தஸ்மாத் ஶ்யாமநிரோதவேதம்(ஶ்யாமாதிகம் வர்ணம்)
நாத்ரவர்ணமுதீரிதம் ॥

கருப்பு 1 பங்கு மஞ்சள் 2 பங்கு கலந்தால், அது "ஜலவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமபாகமாகக் கலக்கப்பட்டால், அது "திருண(புல்)வர்ண"மாகும்.

மஞ்சள்-சியாமம் (கருப்பு அல்லது பச்சை) இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளியின் சிறகு"போன்ற வர்ணமாகும்.

அதுவே, தாலம் (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால் "தானியாங்குர (பயிர்முளை)வர்ணம்" ஆகும்.

கருப்பையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது (தேன்)வர்ண"மாகும்.

பயிர்ப்பச்சையையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட(மஞ்சிட்டை)வர்ண"மாகும்.

அந்த வர்ணத்தில் சிவப்பை அதிகமாகக் கலந்தால், அது "மானுஷவர்ண"மாகும்.

மானுஷவர்ணத்தில் சிவப்பை (கருப்பு அல்லது பச்சையை) அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ருக்ஷவர்ண" மாகும். (ருக்ஷம்—அருவறுக்கக்கூடியது.)

இதைக்காட்டிலும் பச்சை அல்லது கருப்பு அதிகமான

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

𑌬𑌹𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ||

𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।

வர்ணமானது கூறப்படவில்லை.

வர்ணங்களில் அதிகமாக திரவியங்களைச் சேர்த்தால், அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

ஸ்வல்பமாகச் சேர்த்தால் "ஸ்வல்பஸாரம்" எனப்படும்.

**காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தோன்பதாவது படலம் முற்றும்.**

॥ अथ नवत्रिंशः पटलः ॥

वर्णलेपनविधिः ॥

अथ वक्ष्ये विशेषेण वर्णलेपनमुत्तमम् ।
*शैलजञ्चेष्टकाजञ्च त्रि(त्रि)धा चैव वर्ण-
लेपनम् ॥ १ ॥

शैलजे वर्णलेपे चाङ्गं महाङ्गादि शिलामयम् ।
[शैलेष्टकादारुजं त्रिविधं वर्णलेपनम् ॥
शैलजे वर्णलेपार्थे महाङ्गादि शिलामयम् ।]
उपरिष्टात् पटाच्छाद्य तस्योर्ध्वं शर्करां क्षिपेत् ॥

तदूर्ध्वं चिक्कणं क्षिप्य श्वेतवर्णादयस्ततः ।
बिम्बादीनां प्रक्षिप्याथ प्रतिष्ठां सम्यगाचरेत् ॥

தொண்ணூறுவது படலம்.

வர்ணலேபநவிதி.

இனி விசேஷித்து, உத்தமமான வர்ணலேபநத்தைக் கூறுகிறேன்.

வர்ணலேபநமானது, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம் என்று 3 விதமாகும்.

வர்ணலேபனம் செய்யவேண்டிய பிம்பமானது, சிலாமயமாக இருந்தால், அதன் மஹாங்கம் முதலியவைகள் சிலாமயமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே படாச்சாதநம் செய்து (துணியைப்போர்த்தி) அதற்குமேலே சர்கராலேபநம் செய்ய (சர்கரா—சுக்கான்)வேண்டும். அதற்குமேலே சிக்கனம் பூசி, அதற்குமேலே, வெள்ளை முதலிய வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு,

---

*शैलजाद्यष्टक ... ... वर्णलेपनम् ।
शैलजे वर्णेऽजेष्टादि वर्णलेपनम् ॥ इति [illegible] पाठः ।

सुधावर्णे शैलजे बिम्बे पटाच्छादं विनाप्यतः ।
शर्करां यवमात्रं तु लिप्त्वा तीक्ष्णेन लेपयेत् ॥ ४ ॥

श्वेतं च बिम्बवर्णं च कृत्वैवं वा विलेपयेत् ।
शिलागर्भस्थितं वर्णं वर्णभिन्नं भवेद्यदि ॥ ५ ॥

शूलस्थापनकर्मादि दारुगर्भे तु पूर्ववत् ।
चित्रं वाप्यर्धचित्रं वा वापीष्टकसुधयान्वितम् ॥

संपूर्य पूरणं कृत्वा पटाच्छादं यथाक्रमम् ।
शर्करादीनि सर्वाणि शैलजे तु यथा तथा ॥ ७ ॥

அந்த பிம்பத்திற்குத்தக்க வர்ணத்தைப்பூசி, மூர்த்தியை நன்கு பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (3)

அல்லது பிம்பமானது சைலஜமாக இருந்தால், படாச்சாதநம் செய்யாமல், 1 யவையளவு சர்க்கரை பூசி, அதன் மேலே சிக்கநலேபநம் செய்து, வெள்ளை பூசி, அதற்குமேலே பிம்பத்திற்குரிய வர்ணத்தைப்பூசவேண்டும். இது, சிலையின் வர்ணமானது வேறுபட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட சிலாகர்ப பிம்பத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (5)

பிம்பமானது தாருகர்பமானால், சூலஸ்தாபநம் முதல் (எல்லாவற்றையும்) முன்பு கூறியதுபோலவே செய்ய வேண்டும்.

பிம்பமானது இஷ்டகாகர்பமாய், அது, சித்திரமாகவோ, அர்த்த சித்திரமாகவோ இருந்தால், இஷ்டகை (செங்கல்) யாலும் ஸுதையாலும் அங்கபூரணம் செய்து, அதற்கு மேலே படாச்சாதநம் செய்யவேண்டும். பிறகு சைல கர்பத்திற்குக் கூறியதைப்போலவே சர்க்கராலேபநம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

ஏதத்வ்யேஷ்டகாமயம் ச தார்வாதிமிச்ரகம் ததா ।
ஏவம் த்ரிவிதபிம்பம் து வர்ணஸம்யகாலேபயேத் ॥ ௮ ॥
[ஏவம் த்ரிவிதமேவ து வர்ணேநைவாலேபயேத் ॥]

ஆதௌ ச்வேதநிபம் லிப்த்வா ஸலிலைஸ்ஸஹ ஸம்யுதம் வா
(ஸ்வஸ்வகை: ஜலைர்யுதை:) ।
க்ரமேண ச்வேதவர்ணம் து த்ரிஸ்ஸம்க்யா வா து(ம்)
லேபயேத் ॥ ௯ ॥

தத்ர்ஶ்வம் பாண்டுரம் வர்ணம் லேபயேத் ஸிதஸ்ய து ।
ஸிதபிம்பநிபம் சைவ ஸமம் மிச்ரம் து பாண்டுரம் ॥ ௰ ॥

ஸிதவர்ணம் து பிம்பாநாம் மத்வர்ண
நிபம் பவேத் ।
ரக்தபேநநிபம் ரக்தம் பாண்டுவர்ணம் ப்ரகல்பிதம் ॥ ௰௧ ॥

இவ்விதமாக, இஷ்டகாகர்பம், தாருமிச்சிரம் இவை களைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாரு கர்பம், ஆகிய 3வித பிம்பங்களுக்கும் வர்ணலேபனம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (8)

முதலில் வெள்ளையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜலத்துடன் கலந்து பூசவேண்டும். இவ்விதமாக வெள்ளையை 3 முறை பூசவேண்டும். வெள்ளையின் மீது, பாண்டுரவர்ணத்தைப் பூசவேண்டும். ஸிதவர்ணத்துடன் ஒத்ததாகக் கலந்திருக்கக்கூடிய வர்ணம் பாண்டுர வர்ணமேயாம். பிம்பங்களில், ஸிதவர்ணமானது, மது வர்ண நிபமாகவே (தேன் நிறத்தைப்போலவே) காணப் படும். (பிம்பங்களில் தூய வெண்மை நிறம் ஏற்பட மாட்டாது என்பது பொருள்.)

சிவப்பு நுரையைப்போன்ற வர்ணமானது, கல்பிதமே யாகும். (வெளுப்பு நிறமானது சிவப்பு நுரையைப்போல

[illegible] || ௧௨ ||

[illegible] || ௧௩ ||

[illegible] || ௧௪ ||

[illegible] || ௧௫ ||

பழுப்பு நிறமாகக் காணப்பட்டால், அது கல்பிதவர்ணமே யாகும் என்பது பொருள்.) (11)

பந்தமானது, ஸ்வச்சம்—மத்தியம்—மேதுரம் என்று 3 விதமாகும். இந்த 3 வித பந்தங்களையும் கபித்தநிர்யாஸத்திலேயே (விளாம்பிசினிலேயே) கல்பிக்கவேண்டும். (12)

தைலத்தைப்போலிருப்பது, ஸ்வச்சபந்தம் எனப் படும். மதுவை (தேனை) போலிருப்பது மத்திய பந்தம் எனப்படும். தயிரைப்போல ஸ்நிக்தமாயிருப்பது மேதுர பந்தமெனப்படும். (13)

மேதுர ஜலத்திலே, அஷ்டகல்க ஸந்தானத்தைச் செய்யவேண்டும். மத்தியம ஜலத்திலே, கல்கமர்தனம் செய்யவேண்டும். ஸ்வச்ச ஜலத்திலே, கல்கபேஷணம் செய்யவேண்டும். ஸுதாகர்மாவுக்கு, மேஷமஹிஷசர்மயுதமான ஜலத்தை (ஆடு அல்லது எருமையின் தோலைப்போட்ட ஜலத்தை) உபயோகிக்கவேண்டும். (15)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிக்கணம் கல்கஸாரம் ச த்விவிதம் சிக்கணம் ஸவேத் ।
†வர்ணார்த்தம் ... ஸுதாயுக்தம் (த்வாரம்) சிக்கணம் பரிகீர்த்திதம் ॥ [illegible] ॥

அது நீர் சுண்டி உறைந்துவிட்டால், அதில் மறுபடியும் தண்ணீரைவிட்டுக்கொள்வதாகும். அதில் ஜலமே இல்லாது போனால், (அவசியமானால் பூச்சுக்கு) விளாம்பிசின் ஜலத்தை உபயோகித்துக்கொள்வதாகும். (ஆனால்) நிர்யாஸ ஜலத்தை, கூறியுள்ள காரியத்தைத் தவிர்த்து, மற்றவிடத்தில் உபயோகிக்கக்கூடாது. (16½)

கல்கத்தை 16 கூறு செய்து, 6, 5, அல்லது 4 பங்கு ஜலம் விட்ட விளாம்பிசினாலே பூசுவது, சிக்கணம் எனப்படும். இதை ஒருமுறை பூசவேண்டும். (18)

சிக்கணமானது, சிக்கணமென்றும்-கல்கஸாரமென்றும் 2 விதமாகும்.

வர்ணம் கொடுக்கவேண்டியதானால், அப்பொழுது (கபித்த நிர்யாஸ ஜலத்தை) ஸுதையுடன் சேர்க்கவேண்டும். இதற்கு சிக்கணம் என்று பெயர். அப்படிக்

---

*[illegible]

†[illegible]

சிக்கணம் த்விவிதம் சைவ கல்கயேத்து யதோதிதம் ।
சிக்கணம் கல்கபந்தம் து தசபாகாம்சஹீனகே ॥ ௨0 ॥

ஶிலாலேபஹிதம் பந்தம் ஶிலாலேபநயோக்யகம் ।
சிக்கணே(ணம்)பந்ததுல்யம் வா ஶ்வேதம் சைவ ந கர்மணி ॥

ஶ்வேதபந்தஸமம் வாத தஶ(விம்)ஶாம்ஶவிஹீநகம் ।
வர்ணாம்(ஶகம்) வர்ணலேப்ய பந்தஸ்ய த்ரிஃ க்ரமாத்
வர்ணாந்தரேவ ந ॥ ௨௨ ॥

ஷட்வர்ணலேபம் து ததோ ஷ்ட்யம் யதா க்ரமேண தைஶிக ।
பிம்ப(ஸ்ய)லேபநே(ஃ) வர்ணம் து ஷட்க்ரமாத்
ஸம்ஸ்கரேத்ததா ॥ ௨௩ ॥

பாலவா(பாஷாண)வர்ணம் து பிம்பாம்ஶே பாம்ஸுஹீநம்
து வர்ஜயேத் ।

கல்லாத விஷயத்தில், சர்க்கரதிரவத்துடன் (சுக்கான் பொடியுடன்) சேர்க்கவேண்டும். இதற்கு கல்கஸாரம் என்று பெயர். (19)

இரண்டுவிதமான சிக்கணத்தையும் உசிதம்போல் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிக்கணம், அல்லது கல்கபந்தமானது, 10ல் 1 பாகம் குறைவான பந்தமானால் (சிக்கணம் அல்லது கல்கபந்தத்தில் கலக்கும்படி கூறியிருக்கும் விளாப்பிசின் ஜலத்தில், 10ல் 1 பங்கு குறைத்துக் கலக்கப்பட்ட பந்தமாக இருப்பது), சிலாலேபநத்திற்கு (சிலாபிம்பத்தின்மீது பூசுவதற்கு) யோக்கியமாகும். வெள்ளை வைப்பதற்கானால் சிக்கண பந்தத்திற்குக் கூறியதுபோலவே இருப்பதாகும்.

அது, ஸ்வேதபந்தத்திற்குக் கூறியதைப்போல இருக்கலாம். அல்லது 10(20)ல் 1 பங்கு குறைந்து இருப்பதுமாகும். இவ்விதமாக, வர்ணலேபத்தை 3 முறை செய்ய வேண்டும். இது வெள்ளை வைப்பதற்குக் கூறப்பட்டது.

பிறகு, ஷட்வர்ணலேபநத்தை, முறையே செய்ய

षड्विधाद्धि कवर्णस्य बन्धमित्यभिधीयते यथा ॥ २४ ॥

[षड्व्रोहेष कवर्णस्य बन्धलक्षणमुच्यते ।]

तदानीं वर्णबन्धं तु विंशांशेनांशहीनकम् ।

द्वितीयं वर्णबन्धं स्यात् तत्तत् बन्धकम्
(वणकांशसंत्यूनकम्) ततः ॥ २५ ॥

षड्विधं (च) वर्णलेप्यं (नं) बन्धमेवं
क्रमेण (तु) ।
प्रथमेऽत्र (तम्) कुर्यात् बन्धे षड्विधं च विलेपनं
क्रमात् ॥ २६ ॥

पत्रं बन्धं च रञ्जं न तथा ... ... ।

[पत्रं च रहितं बिन्दुं धूपमुद्वर्तनं तथा ।]

प्रवर्तनं षडेतानि वर्णलेपे क्रमाद्विदुः ॥ २७ ॥

दीर्घवत्पत्रमिति ख्यातं तदेतत्तु विलापितम् ।

[दीर्घं च पत्रमिति ख्यातं रहितं क्षीयमाणकम् ।]

வேண்டும். பிம்பத்தைச் சுற்றிலும் ஷட்வர்ணலேபநம் செய்யவேண்டும். பாண்டுவர்ண லேபநத்தை அம்சஹீநமாகச் செய்யக்கூடாது. (23½)

ஆறுவிதமான வர்ணபந்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அப்பொழுது, வர்ணபந்தமானது, 20ல் 1 பங்கு குறைந்ததாகும். அதில் 1 பங்கு குறைந்தது 2வது வர்ணபந்தமாகும். (25)

வர்ணலேபநமானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரதம பந்தத்தில் 6 விதமான லேபநத்தையும், முறையே செய்யவேண்டும். (26)

வர்ணலேபநமானது, பத்திரம் 1, ரஹிதம் 2. பிந்து 3, தூபம் 4, உத்வர்த்தநம் 5, பிரவர்தநம் 6 என்று 6 விதமாகும்.

தீர்கமாக (நீளமாக)க் கல்பிக்கப்படும் வர்ணலேபநத்

ஸர்ஷபாஸ்தரணம் யத்ர தத்ரிதம் பிந்துமுச்யதே ||௨அ||

ஸூக்ஷ்மபிந்துஸ்து யத்ரைவம் ஸ்யாத் தத்ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்ம
(அதி ஸூக்ஷ்மம் து) பிந்துகம் |

உத்வர்த்தநம் ஸமாக்யாதம் தத்ஸூக்ஷ்மம் ப்ரவர்த்தநம் ||௨௯||

ஸ்வர்ணாதிவர்ணலோஹாத்யம் வர்ணசூர்ணம் ப்ரவர்த்தகம்
(சூர்ணம் ப்ரகல்பயேத்) |

ஷட்வர்ணகர்மசைவம் ஹி சூர்ணயேத்து ஸமாஹிதம்
(விசக்ஷண:) || ௩0 ||

இதி காஸ்யபசில்பே வர்ணலேபநவிதிர்நாம
நவதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

திற்கு "பத்திரம்" என்று பெயர். குறுக்காகக் கல்பிக்கப் படுவதற்கு "ரஹிதம்" என்று பெயர். கடுகு பரப்பியது போலக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "பிந்து" என்று பெயர். அதைக்காட்டிலும் சிறிதாகக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "தூபம்" என்று பெயர், அதைக்காட்டிலும் சிறிய புள்ளிகளைப்போலக் கல்பிப்பதற்கு "உத்வர்த்தநம்" என்று பெயர். அதிலும் ஸூக்ஷ்மமாக (மிகச்சிறியதாக)க் கல்பிக்கப்படும் பிந்துவுக்கு "பிரவர்த்தநம்" என்று பெயர். (29)

இந்த வர்ணலேபநத்தை ஸ்வர்ண சூர்ணத்தைக் கலந்து கல்பிக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனாக இருப்பவன் இவ்விதமாக 6 விதமான வர்ணலேபநத்தையும் கல்பிக்க வேண்டும். (30)

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணலேபநவிதி என்னும்
தொண்ணூறுவது படலம் முற்றும்.

|| அதைகநவதிதம: படல: ||

பக்தலக்ஷணவிதி: ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண பக்தாநாம் லக்ஷணம் பரம் |
ஸர்வேஷாமபி பக்தாநாம் பதம் சதுர்விதம் பவேத் ||1||
ஸாலோக்யம் சைவ ஸாமீப்யம் ஸாயுஜ்யம் ச ததைவ ச |
ஸாரூப்யம் ச பதம் விப்ர சதுர்தேத்யுதிதம் க்ரமாத் ||
பும்ஸோ வா ஸ்த்ரியோ வாபி *தேஷு யத்ஸ்தாநஸமாச்ரிதம் |
தத்ஸ்தாநாநுகுண்யம் வா ஸாலோக்யபதஸமாச்ரிதம் ||2||
ஸஜாதி சிஹ்நஸம்யுக்தா: ஸாலோக்யபதஸமாச்ரிதா: |

தொண்ணூற்றொன்ருவது படலம்.

பக்த லக்ஷணம்.

இனி பக்த லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்தாநங்கள் 4 விதங்களாகும். அந்த 4 வித ஸ்தாநங்களும் முறையே, ஸாலோக்யம் 1, ஸாமீப்யம் 2, ஸாயுஜ்ஜ்யம் 3, ஸாரூப்யம் 4 என்றவைகளாகும். (2)

புருஷர்கள் அல்லது ஸ்திரீகள், எந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பார்களோ அந்த ஸ்தாநத்தில் அநுகூலமாக ஸாலோக்ய பதத்திலுள்ளவர்களை (முதலில்) கல்பிக்கவேண்டும். (3)

ஸாலோக்ய பதத்திலுள்ளவர்கள், ஸஜாதிசிந்ஹத்துடன் (தேவதாசிந்ஹத்துடன்) இருப்பவர்களாவார்கள்.

---

*தேவ(ம்)ய(த்ஸ)ம்ஸ்தா(நா)ச்ரிதம் |
தத்ஸ்தாநாநுகுண்யம் ச பூஜநம் காரயேத் புத: ||
இதி [illegible] |

தஉ்ஸ ஸம்யுதாஹ்ரெந்ய ஶேஷாஸ்தஷ்வஉசாஸ்ரிதா: ||௪||

பாலாயுவாநோ வ்ருத்தாஶ்ச த்ரிவிதாஶ்ச ப்ரகீர்த்திதா: |
த்ரிவர்ஷாதிகஷோடஶாந்தம் வயஸா பாலஸம்ஜ்ஞிதா: || ௫ ||

ததஸ்ஸப்ததிவர்ஷாந்தம் வயஸா யௌவநாந்விதா: |
தஉ்ர்த்வவயஸோபேதா: வ்ருத்தாஸ்து ஸமிகீர்த்திதா: ||௬||

பாலாநாம் பஞ்சதாலஸ்ஸ்யாச்சேஷாணாம் வஸுதாலகம் |
ஸ்தாநகம் ஆஸநம் சைவ யாநம் ந்ருத்தம் ததைவ ச ||௭||

ஏவம் சதுர்விதம் கர்த்தவ்யம்(சதுர்:ப்ரகாரேண)
கர்த்தவ்யம் மாநுஷாக்ருதி |
ஆபங்கம் ஸமபங்கம் வா *ஸ்தாநகம் து ஸமாசரேத் ||

(அடுத்த நிலையிலுள்ளவர்கள்) அதில் சில அம்சத்தை மட்டிலும் தரித்திருப்பவர்களாவார்கள். மற்றவர்கள் அந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். (4)

அவர்கள், பாலர்களென்றும், யுவாக்கள் என்றும், விருத்தர்களென்றும் 3 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 3 வயது முதல் 16 வயது வரையில், பாலர்களாவார்கள். அதற்குமேலே 70 வயது வரையில், யுவாக்களாவார்கள். அதற்கு மேலான வயதுடையவர்கள், விருத்தர்களாவார்கள். பாலர்களுக்கு மாநம் பஞ்சதாலமாகும். மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமாகும். (6½)

பக்த பிம்பங்கள், மனித வடிவமாக, ஸ்தாநகம், ஆஸநம்–யாநம்–நிருத்தம் என்று 4 விதமாகக் கல்பிக்கப்படுவதாகும். ஸ்தாநக மூர்த்தியை ஆபங்கம் அல்லது ‡ஸமபங்கமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (8)

---

* அதிபங்கமதவா ஸ்தித்வைவ ப்ரதர்ஶகவாம் |

‡ அல்லது அதிபங்கமாக என்பது பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

ஸவ்யம் வாமஸ்ய பாதம் து (து ஸ்வஸ்திகம் வாமம்)
குஞ்சிதம் ஸ்திதாஸநே ஸ்திதம்(ஸ்திதே) |
ஜாநுஜங்காந்யஸிதாம் கரௌ வா ஹ்ருதயேஞ்ஜலிரேவ வா ||௯||
[ஹஸ்தௌ ஜாநுஸ்திதௌ கரௌ வா ஹ்ருதயேஞ்ஜலிகம் ததா |]

லம்பம் தக்ஷிணபாதம் து †ஹஸ்தம் பூர்வவதேவ ஹி |
ஸ்வஜாதிசிஹ்நஸம்யுக்தம் பஞ்சமுத்ராஸமந்விதம் || ௰ ||

ஹ்ருதயாஞ்ஜலிஸம்யுக்தம் கடகம் வரதம் ததா |
ஸ்தாநகம் ஹ்யேவமாக்யாதமாஸநம் ஶ்ருணு ஸுவ்ரத ||

பத்மே வா பத்ரபீடே வா வாமபாதம் து (ஸ்வஸ்திகம் |
தக்ஷபாதம் குஞ்சிதம் ச) ஹஸ்தம் பூர்வவதேவ ஹி ||௧௧||

வலதுகால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். கைகளை முழங்கால்களில் வைத்திருக்கவேண்டும், அல்லது இருகைகளையும் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்து மார்பில் வைத்திருக்கவேண்டும். (9)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். *கை முன்பு கூறியதுபோலவேயாம். தனது ஜாதிக்குரிய அடையாளமும் பஞ்ச முத்திரையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஹிருதயத்தில் அஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அல்லது கடகஹஸ்தமும் வரதஹஸ்தமுமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸ்தாநக மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆஸநமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (11)

பத்மாஸநம் அல்லது பத்ராஸநத்தின் மீது இடதுகால் (ஸ்வஸ்திதமாகவும், வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும்

---

†ஸவ்யம் பாதம் ப்ரஸாரிதம் | உத பாதே ஸமாவ்ருதி ஹாதி |

* இடதுகால் படுக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஆஸநம் ஹ்யேவமாக்யாதம் ததா யாநம் வதாம்யஹம் ।
டங்கம் தக்ஷிணஹஸ்தே து பாஶம் வாமகரே த்ருதம் ॥

அதவா தக்ஷிணே பாணம் (ஶ்ரேஷ்டம்) தநுஸ்து வாமஹஸ்தகே ।
கமநோத்ஸுகவத் க்லுப்தம் யாநமூர்த்தி: த்விஜோத்தம ॥ ௧௪ ॥

ந்ருத்தம் த்ரிவிதமுத்திஷ்டம் ஸாத்விகம் ராஜஸம் ததா ।
தாமஸம் சேதி விக்யாதம் க்ரமாத் பாலயுவாங்ககம் ॥

வயோவஸ்தாபக்தாநாம் யோக்யமுத்திஷ்டம் இதம் ।
தேஷ்வாதௌ ஸாத்விகம் ந்ருத்தம் வக்ஷ்யேஹம் ஶ்ருணு
ஸுவ்ரத ॥ ௧௫ ॥

பக்தாநாமுதயம் சாபி க்லுப்தம் மாநோக்தவத் பவேத் ।
(க்லுப்தே)ஷ்டாம்ஶம் வா பஞ்சதாலகம் விதீயதே ॥ ௧௭ ॥

இருக்கவேண்டும்) கையானது முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆஸந மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி யாந மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

யாந மூர்த்தியானது, வலதுகையில் டங்கமும் (டங்கம் உளி அல்லது மழு) இடதுகையில் பாசமும் வைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது, வலதுகையில் அம்பும், இடதுகையில் வில்லும் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஏ அந்தணனே! யாந மூர்த்தியை நடந்துசெல்ல விருப்பமுள்ளதுபோலக் கல்பிக்கவேண்டும். *(14)*

ஹே ஸுவிருத! நிருத்தமானது, ஸாத்துவிகம் ராஜஸம்-தாமஸம் என்று 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பாலர்கள், யுவர்கள், விருத்தர்கள் இவர்களுக்கு உரியவைகளாகும். அவைகளில் முதலில் ஸாத்துவிக நிருத்தத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. *(16)*

பக்தர்களின் உயரத்தை அவரவர்களுக்குக் கூறப் பட்டிருக்கும் மானத்தின்படி (பாலர்களுக்கு பஞ்ச தாலமும் மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமும்) கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[illegible] || ௧௭ ||

[illegible]

[illegible] ... ... || ௨௧ ||

பாதத்தின் நதமானம் 8 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (17)

இடது பாதமானது ஸ்தானகமாகவும் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவுமிருக்கவேண்டும். தூக்கப்பட்டிருக்கும் காலானது, பீட மட்டத்திற்குமேலே 4 அங்குலம் உயரத் தூக்கி இருக்கவேண்டும் அல்லது பீடத்திலிருந்து உயரத் தூக்கப்பட்டிருக்கும் பாதமானது, பீடத்திலிருந்து 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

அதற்கு ஸமமாக உள்ள பிரம்ஹஸூத்திரமானது, அந்தக்காலின் பெருவிரல் ஸரிபாதியளவிலிருக்கவேண்டும்.

லலாட மத்தியத்திலிருந்து, நாஸாக்ரம்-கண்ட மத்தியம்-ஸ்திதாங்ரி நளகையின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடதுபக்கத்தில் நாபி மத்தியமானது, 1½ அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாகும். பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து ஸ்தித பாதத்தின் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம். ... ... (21)

லலாடாத் ஜங்காஸந்த்யந்தம் மத்யஸூத்ரம்
(ப்ரஹ்மஸூத்ரம்) ப்ரலம்பயேத் ।
நாஸாக்ரமுதரம் மத்யம் (தத்ஸூத்ரம்) ஸம்ஸ்ப்ருசேதபி ॥

அதவா தக்ஷிணம் பாதம் பீடஸ்திதம் ப்ரகல்பயேத்
(ஸ்திதமேவாபி வா) ।
உந்நதம் வாமபாதம் து சேஷம் தத³நுகாரிதம் ॥ ௨௩ ॥

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ஹா(மா)ல்யம் தேநைவ வா ।
(நாநாமால்யஸமாயுக்தம் நாநாவஸ்த்ரவிபூஷிதம் ॥ ௨௪ ॥

ஸாத்விகம் ந்ருத்தமாக்யாதம் ராஜஸம் ச்ருணு ஸுவ்ரத ।
சூலிநீநா தத்ஹஸ்தே வக்ரவி(ட)ஷ்டம் து பாஹுபி: ॥

தண்டநாக்ஷஸூத்ரம் வா பீடாரூடா க்ரமாத்
(அஞ்ஜலிபந்தம்)பவேத் ।

நெற்றியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும், உதர மத்தியத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். (22)

அல்லது, வலதுகால் பீடத்தில் வைக்கப்பட்டும் இடதுகால் உயரத்தூக்கப்பட்டுமிருப்பதுமாகும். மற்றது அதற்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். (23)

மூர்த்தியானது, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, (பலவித மாலைகளையுமணிந்து) பலவித வஸ்திரங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும். அது, பாலவடிவமாக இருந்தால் நக்நமாக (ஆடையில்லாது) இருப்பதாகும். இவ்விதமாக ஸாத்விக நிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ராஜஸ நிருத்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (24½)

... ... கையானது தண்டத்துடனாவது, அஞ்ஜலிபத்தமாகவாவது இருக்க வேண்டும். பீடத்திற்குமேலே தூக்கிய காலின் ஓதுக்கம்

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥ ௨௬ ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 ... 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌧𑍃𑌤𑌭𑌸𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇
(𑌅𑌰𑍍𑌚𑍇)𑌤𑍍 ॥ ௩௦ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

10, 9, அல்லது 8 அங்குலமாகும். மற்றதை முன்பு கூறியது போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ராஜஸந்ருத்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (26)

... ... ஹஸ்தமானது, தண்டஹஸ்தமாக இல்லாமல் ... ...தொட்டிருக்கவேண்டும். வலது கையில் தண்டமும், உயரத்தூக்கிய முகமும், ...

... ... (27 1/2)

ஸர்வாங்கங்களிலும் திருநீறு பூசிக்கொண்டு, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை அணிந்து இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தாமஸந்ருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக பக்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (28 1/2)

ஆதியில் பிரணவமும், (பிரணவம்-ஓங்காரம்) இறுதியில் நம: என்ற பதமும், இவைகளின் நடுவில் அந்தந்த பக்தர்களின் பெயரும் உடையது பக்தர்களின் மந்திரமாகும். அந்த மந்திரத்தினாலேயே அவர்களை பூஜிக்கவேண்டும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பக்த லக்ஷணமென்னும்
தொண்ணூற்றொன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑌮𑍍(𑌭𑍋)𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌶𑌃 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇𑌶
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃) || ௧ ||

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 ... ... 𑌐𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌿 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 ... ... 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௨ ||
[𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍌𑌬𑍇𑌰𑌕𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌿 ।
𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||]

𑌤𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃(𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇) ।
𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 || ௩ ||
[𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।]

𑌕𑍃𑌤𑍇𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ।

தொண்ணூற்றிரண்டாவது படலம்.

சண்டிகேச லக்ஷணம்.

இனி சண்டிகேச லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பரமேச்வரனுடைய ரௌத்ராம்சமானது, சண்டிகேசர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாவரணங்களில், முதலாவது ஆவரணத்தில் குபேர திக்கில் சண்டிகேசருக்கு ஸ்தானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய மானம் அதமதசதாலமாகும். (2)

இது ஆதிசண்டிகேச மூர்த்தியாகும். சண்டிகேச மூர்த்தியானது, யுகந்தோறும் விசேஷமுடையதாகும். அடையாளம் (ஆயுதங்கள்) வாஹனம், பெயர், நிறம், இவைகளில் விசேஷமுடையதாகும். (3½)

இவருக்கு, கிருதயுகத்தில் "பிரசண்டர்" என்று பெயர்.

தோர்பி: ஷோடசபிர்யுக்த: வாஹநம் து கஜோ
பவேத் || ௪ ||

சூலஶ்ச பரஶுர்வஜ்ர: க²ட்³க³: கோஶஸ்ததை²வ ச |
க்ஷுரிகா அபயம் த³ண்ட³: த³க்ஷிணாஷ்டாயுத⁴ம் ப⁴வேத் || ௫ ||

கே²டகம் பிண்டி³ பாலம் ச பாஶம் க⁴ண்டம் (க⁴ண்டா)
ததை²வ ச |
வரத³ம் வ்யாக்⁴ரஹஸ்தம் ச ஸூசீம் நாக³ம் (ஸூசீஹஸ்தம்)
ச வாமகே || ௬ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ருத்³ராக்ஷாப⁴ரணான்விதம் |
த்ரேதாயாமஷ்டஹஸ்தஶ்ச அதிரக்தஶ்ச விக்³ரஹம் || ௭ ||

... ... நாம்னா து ஸங்கீர்ணஜடான்விதம் |
வாஹநம் து ஹயம் வித்³யாத் ஸ்மிதம் ச ப்ரஹஸிதானனம் ||

ஶூலம் பாஶம் ச வஜ்ரம் ச (பரஶும்) த³க்ஷிணே கரே |

இவருடைய நிறம் வெளுப்பு. கைகள் 16, வாஹநம், யானையாம். சூலம் 1, பரசு, (மழு) 2, வஜ்ரம் 3, கத்தி 4, கோசம் 5. க்ஷுரிகை, (சிறிய கத்தி) 6, அபயஹஸ்தம் 7, தண்டம் (தடி) 8, இந்த 8 ஆயுதங்களும் வலது பக்கம் கைகளில் உள்ளவைகளாகும். கேடயம் 1, பிண்டி 2, பாலம் 3, பாசம் 4, கண்டம் (மணி) 5, வரதஹஸ்தம் 6, வியாக்ரஹஸ்தம் 7, ஸூசிஹஸ்தம் 8, இவைகள் இடது பக்கம் கைகளிலுள்ள ஆயுதங்களாகும். (6)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம் தரித்து, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை (ருத்திராக்ஷ மாலைகளையும் ஆபரணங்களையும்) அணிந்திருக்கவேண்டும். (6½)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, திரேதாயுகத்தில், மிகச் சிவப்பு நிறமும், என்ற பெயரும், 8 கைகளும், விரிந்த ஜடாபாரமும், புன்சிரிப்புடைய முகமும், குதிரை வாகனமுமுடையதாகும். (8)

வரதம் கேடகம் பாஶம் மணிம் வா(வா) லகுடகம் ததா ||

த்வாபரே து சதுர்பாஹு: பீதவர்ணஸமந்வித: |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஸதாயஜ்ஞ ... ... || ௯ ||

தம்ஷ்ட்ராகராலவத்நம் டங்கம் ஶூலம் ச தக்ஷிணே |
[த்வாபரே து சதுர்பாஹு: பீதவர்ண: ஸமாவ்ருத: |
ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஸதா ... ... ||
தம்ஷ்ட்ராகராலவத்ந: டங்கம் ஶூலம் ச தக்ஷிணே |]
பாஶம் அங்குஶம் வாமே ஹஸ்தே பீடோபவிஷ்டக: ||௰௧||

கலௌ து த்விபுஜாம்(ஜம் ஜ்ஞேயம்)ஜடாமகுட
மண்டிதம் |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் கேஶபந்தயுதம் வா || ௰௨ ||

க்ருஷ்ணாபம் வாத(வாய)ரக்தாபம் ஸௌம்யநேத்ராநநாந்விதம் |
ஶூலம்பரஶு(ம்ஸம)ஹஸ்தம் வா ஸம்(ஸம)வாஹஸ்தகம்
ததா || ௰௩ ||

வலது பக்கம் கைகளில், சூலம் 1, பாசம் 2, கத்தி 3, மழு 4, இவைகளும், இடதுபக்கம் கைகளில், வரதம் 1, கேடயம் 2, பாசம் 3, மணி அல்லது லகுடமும், 4, (லகுடம்-தடி) தரித்திருப்பதாகும். (9)

துவாபரயுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானவர், 4 கைகளும், மஞ்சள் நிறமும், பயங்கரமான தெத்திப்பல்லுமுடையவராய், ஜடாமகுடம் தரித்துமிருப்பவராவார்.

... ... வலது கைகளில் மழுவும் சூலமும், இடது கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் தரித்து, பத்திர பீடத்தில் சுகாஸநத்திலிருப்பவராவார்.

கலியுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானது, 2 கைகள் உடையதாகும். ஜடாமகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பதாகும். கருப்பு அல்லது சிவப்பு நிறமாக இருப்பதாகும். ஸௌமியமான (தெளிந்த அல்லது கவர்ச்சிகர

ஸமம் ஸமம் த்ருஷ்டம் தக்ஷிணம் பாதம் குஞ்சிதம் அதவா ஸமம் |
அதவா தக்ஷிணம் பாதம் ஸ்வஸ்திகம் வா(குஞ்சிதம் வாபி)
குஞ்சிதம் || ௧௪ ||

ஸ்தானகம் ஆஸனம் வாபி ஸ்தானகம் வாஸனம் து வா |
ஆஸனம் சேத்து வாமாங்க்ரிம் ப்ரஸாரயேத் தக்ஷிணம் (லம்ப)
லம்பயேத் || ௧௫ ||

டங்கஹீனந்து வா பாத்ரஹீனாஞ்ஜலிபாத்ரதா(ஸம்யுதம்) |
ஸ்வேசஸ்ய(ஸ்வேசஸ்ய) தக்ஷிணபார்ச்வே து (பய)ஸம்யுதானன
மேவ ஹி || ௧௬ ||

பாதாதோ வ்ருஷபம் (து) வா வ்ருஷபம் வ்ருஷதம் (வ்ருஷபம்) ச்வேத
வர்ண(வர்ணயுக்தம்) |
ஏவம் சதுர்விதம் சாபி சண்டேசஸ்ய விதீயதே || ௧௭ ||

மான) நேத்திரமும் முகமுமுடையதாகும். (12½)

ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்க லக்ஷணத்துடன் ஸமபாதமான ஸ்தானக மூர்த்தியாகும். பங்கமுடையதானல், வலது காலானது 4 அங்குலம் குஞ்சிதமாக இருப்பதாகும். அல்லது வலதுகால் ஸ்வஸ்திதமாகவாவது குஞ்சிதமாகவாவது இருப்பதுமாகும. (14)

இவருக்கு சண்டிகேசர் என்று பெயராம். இந்த மூர்த்தியானது, ஸ்தானகமாகவோ அல்லது ஆஸனமாகவோ இருப்பதாகும். ஆஸனமூர்த்தியானுல், இடதுகால் படுக்கையாகவும் வலதுகால் லம்பிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கையில் மழுவில்லாத மூர்த்தியானது, இரண்டு கைகளையும் அஞ்சலிபந்தனம் செய்து அந்த அஞ்சலியில் புஷ்பமாலையை தரித்திருப்பதாகும். பரமேசுவரனுடைய வலது பக்கத்தில், பயந்த முகபாவத்தையுடையதாகும். (16)

அதன் காலடியில் வெளுப்பு நிறமான விருஷமிருப்பதாகும். இவ்விதம் 4 விதமாக, சண்டிகேச மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய ஸகல அங்கங்

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௧௮ ॥

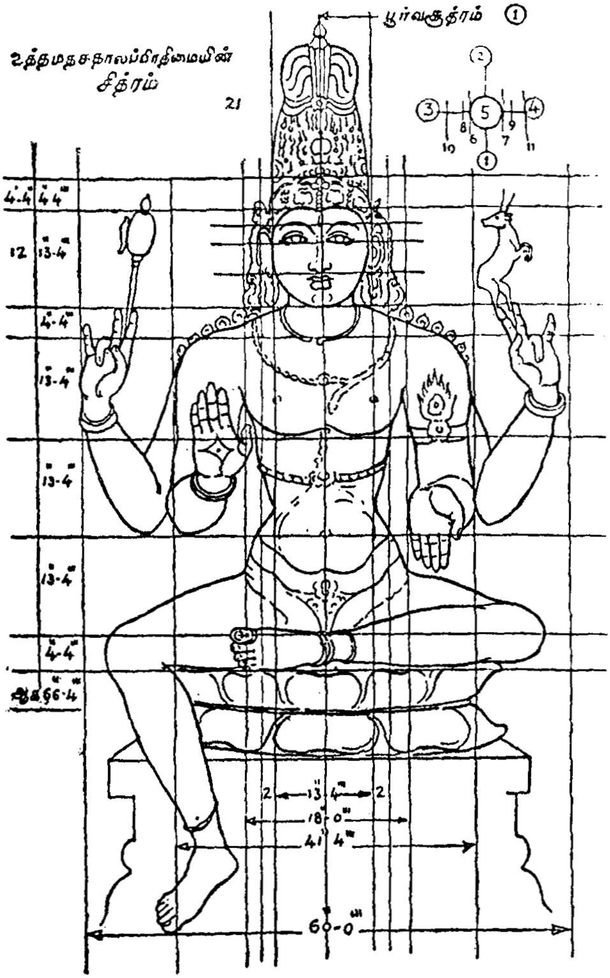
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌬𑍇𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

களையும் அதமதசதாலத்தாலே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, சண்டிகேச லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பூமிமாநத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (18)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டிகேச லக்ஷணமென்னும்
தொண்ணூற்றிரண்டாவது படலம் முற்றும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபேரலக்ஷணமென்னும்
இரண்டாவது பாகம் முற்றும்.

உத்தமதசதாலப்பிரதிமையின்
சித்ரம்
21
பூர்வசூத்ரம் ①
4.4 4.4
12 13.4
4.4
13.4
13.4
13.4
4.4
66.4
2 13.4 2
18.0
41.4
60-0

வைத்தியநாதஸ்தபதி.